ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙ-
ΠΟΜΕΝΩΝ ΟΜΗΡΟΥ, ΒΙΒΛΙΑ
ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑ.

QVINTI CALABRI DERELICTO
RVM AB HOMERO LIBRI
QVATVORDECIM.

AL DVS

Ex libris M. Nicolai [illegible] [illegible]

[illegible] 1802 [illegible]

sine sensu nascimur
cum voluptate conservamur

Nadgrobek Włodzimierza Potockiego

D. 21 Kwietnia 1812, roku życia swego 24 w Krakowie zmarłego.

Już Włodzimierz Potocki spotkuje z aniołmi;
Zostawiwszy w Krakowie swym ziomkom popioły.
On na ziemi żył tylko lat dwadzieścia cztery.
Lecz ożywił swym czuciem stare Bohatery.
Polaku! szanuj zwłoki; Duch ich uczy z niebios
Jak ci kochać Ojczyznę, i bronić jej trzeba.

Napisał Jacek Przybylski Przetłumaczyciel Eneidy i Iliady
który także 14 Xięgi Dopełnienia Iliady Homerowskiey Kwinta Kalabra z jego samego
exemplarza Greckiego przełożył

ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΑ ΟΜΗΡΩι, ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Εὖθ' ὑπὸ Πηλείωνι δάμη θεοείκελος ἕκτωρ,
καί ἑ πυρὰ κατέδαψε, καὶ ὀστέα πάντα κέκαυται,
δὴ τότε τρῶες ἔμιμνον ἀνὰ πριάμου πτολίεθρον,
δειδιότες μένος ἠῢ θρασύφρονος αἰακίδαο·
ἠΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυροῖο λέοντος
ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλουσιν ἐναντίαι, ἀλλὰ φέβονται
ἰλαδὸν πτώσσουσαι, καὶ ἀνὰ ῥωπήια πυκνά,
ὣς οἱ ἀνὰ πτολίεθρον ὑπέτρεσαν ὄμβριμον ἄνδρα,
μνησάμενοι προτέρων ὁπόσων ἀπέταμνε κάρηνα,
θύων ἰδαίοιο περὶ προχοῇς σκαμάνδρου,
ἠδ' ὅσους φεύγοντας ὑπαὶ μέγα τεῖχος ὄλεσσεν,
ἕκτορά θ', ὡς ἐδάμασσε, καὶ ἦμαρ ἔρυσσε πόληος,
ἄλλους θ' οὓς ἐδάϊξε δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
ὁππότε δὴ τὰ πρῶτα φέρε τρώεσσιν ὄλεθρον·
τῶν, οἵγε μνησθέντες, ἀνὰ πτολίεθρον ἔμιμνον·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πένθος ἀνιηρὸν *
ὡς ἤδη στονόεντι καταιθομένης πυρὶ τροίης·
καὶ τότε θερμώδοντος ἀπ' εὐρυπόροιο ῥοάων,
ἤλυθε Πενθεσίλεια θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
ἄμφω, καὶ στονόεντος ἐελδομένη πολέμοιο,
καὶ μέγα αἰδομένη στυγερὴν, καὶ ἀεικέα φήμην,
μή τις ἑὸν κατὰ δῆμον ἐλεγχείῃσι χαλέψῃ,
ἀμφὶ κασιγνήτης, ἧς εἵνεκα πένθος ἄεξεν,
ἱππολύτης· τὴν, γὰρ ῥα κατέκτανε δουρὶ κραταιῷ·

οὐ μὲν δὴ τόγ' ἑκοῦσα, τιτυσκομένη δ' ἐλάφοιο·
τοὔνεκ' ἄρα Τροίης ἐρικυδέος ἵκετο γαῖαν.
πρός δ' ἔτι οἱ, τόδε θυμὸς ἀρήϊος ὡρμαίνεσκεν,
ὄφρα καθηραμένη περὶ λύματα λυγρὰ φόνοιο,
σμερδαλέας θυέεσιν ἐριννύας ἱλάσηται,
αἵ οἱ ἀδελφειῆς κεχολωμέναι, αὐτίχ' ἕσποντο
ἄφρασοι· κεῖναι γὰρ ἀεὶ περὶ ποσσὶν ἀλιτρῶν
στρωφῶντ'· οὐδέ νυ ἔστι θεὰς ἀλιτρὸν θ' ὑπαλύξαι.
σὺν δέ οἱ, ἄλλαι δυώδεκα πᾶσαι ἀγαυαί,
πᾶσαι ἐελδόμεναι πόλεμον, καὶ ἀεικέα χάρμην,
αἵ οἱ δμωΐδες ἔσκον, ἀγακλειταί περ ἐοῦσαι·
ἀλλ' ἄρα πασάων μέγ' ὑπείρεχε Πενθεσίλεια.
ὡς δ' ὅτ' ἂν οὐρανὸν εὐρὺν ἐν ἄστρασι δῖα σελήνη
ἐκπρέπῃ, ἐν πάντεσσιν ἀρίζηλος γεγαυῖα,
αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπαὶ νεφέων ἐριδούπων,
ὣς ἥγ' ἐν πάσαισι μετέπρεπεν ἐσσυμένῃσιν.
ἔνθ' ἄρα ἦν Κλονίη, Πολεμοῦσά τε, Δηριόνη τε,
Εὐάνδρη τε, καὶ ἀντάνδρη, καὶ δῖα Βρέμουσα,
ἠδὲ καὶ ἱπποθόη, μετ' ἁρμοθόη κυανῶπις,
ἀλκιβίη τε, καὶ ἀντιβρότη, καὶ Δηριμάχεια·
ταῖσ δ' ἐπὶ Θερμώδοσα μέγ' ἔγχεϊ κυδιόωσα·
τόσσαι δ' ἄρ' ἀμφιέποντο δαΐφρονι Πενθεσιλείᾳ.
οἵη δ' ἀκαμάτοιο κατέρχεται ἀπ' οὐλύμπου
ἠὼς, μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις
ὡράων μετ' ἐϋπλοκάμων, μετὰ δέ σφισι πάσαις
ἐκπρέπει ἀγλαὸν εἶδος, ἀμωμήτοις περ ἐούσαις,
τοίη Πενθεσίλεια μόλεν ποτὶ Τρώϊον ἄστυ,
ἔξοχος ἐν πάσῃσιν ἀμαζόσιν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
πάντοθεν ἐσσύμενοι, μέγ' ἐθάμβεον εὖτ' ἐσίδοντο
ἄρεος ἀκαμάτοιο βαθυκνήμιδα θύγατρα,

εἰδομένην μακάρεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἀμφὶ πρόσωπα
ἄμφω, σμερδαλέον τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ὀρώρει,
μειδιόων, ἐρατεινὸν, ὑπ' ὀφρύσι δ' ἱμερόεντες
ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν·
αἰδὼς δ' ἀμφερύθηνε· παρήϊα, τῶν δ' ἐφύπερθεν
θεσπεσίη ἐπέκειτο χάρις καταειμένη ἀλκήν·
λαοὶ δ' ἀμφεγάνυντο, καὶ ἀχνύμενοι τοπάροιθεν·
ὡς δ' ὁπότ' ἀθρήσαντες ἀπ' οὔρεος ἀγροιῶται
ἶριν ἀνεγρομένην ἐξ εὐρυπόροιο θαλάσσης,
ὄμβρου ὅτ' ἰχανόωσι θεουδέος, ὁππότ' ἀλωαὶ
ἤδη ἀπαυαίνονται, ἐελδόμεναι Διὸς ὕδωρ,
ὀψὲ δ' ὑπαχλύνθη μέγας οὐρανὸς, οἱ δ' ἐσιδόντες
ἐσθλὸν σῆμ' ἀνέμοιο, καὶ ὑετοῦ ἐγγὺς ἐόντος
χαίρουσι, τοπάροιθεν ἐπιστενάχοντες ἀρούραις,
ὣς ἄρα Τρώϊοι υἷες ὅτ' ἔδρακον ἔνδοθι πάτρης
δεινὴν Πενθεσίλειαν ἐπὶ πτόλεμον μεμαυῖαν,
γήθεον· ἐλπωρὴ γὰρ ὅτ' ἐς φρένας ἀνδρὸς ἵκηται
ἀμφ' ἀγαθοῦ, στονόεσσαν ἀμαλδύνει κακότητα·
τοὔνεκα καὶ Πριάμοιο νόος πολέα στενάχοντος,
καὶ μέγ' ἀκηχεμένοιο, περὶ φρεσὶ τυτθὸν ἰάνθη·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασι πολλὰ μογήσας,
ἱμείρων ἰδέειν ἱερὸν φάος, ἠὲ θανέεσθαι,
ἢ πόνῳ ἰητῆρος ἀμύμονος, ἠὲ θεοῖο,
ὄμματ' ἀπαχλύσαντος, ἴδῃ φάος ἠριγενείης,
οὐ μὲν ὅσον τοπάροιθεν, ὅμως δ' ἄρα βαιὸν ἰάνθη
πολλῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δ' ἔτι πήματος ἄλγος
αἰνὸν ὑπὸ βλεφάροισι λελειμμένον, ὣς ἄρα δεινὴν
υἱὸς Λαομέδοντος ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν·
παῦρον μὲν γήθησε· τὸ δὲ πλέον εἰσέτι παίδων
ἄχνυτ' ἀπεκταμένων· ἄγε δ' ἐς τὰ δώματ' ἄνασσαν·

καί μιν προφρονέως τίεν ἔμπεδον ὥστε θύγατρα,
τηλόθε νοσήσασαν ἐεικοστῷ λυκάβαντι·
καί οἱ δόρπον ἔτευξε πανέσθατον, οἷον ἔδουσι
κυδάλιμοι βασιλῆες, ὅτ' ἔθνεα δῃώσαντες,
δαίνυντ' ἐν θαλίῃσιν ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης·
δῶρα δέ οἱ πόρε καλά, καὶ ὄλβια· πολλὰ δ' ὑπέστη
δωσέμεν, ἢν Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπαμύνῃ·
ἡ δ' ἄρ' ὑπέσχετο ἔργον, ὃ οὔποτε θνητὸς ἐώλπει·
δῃώσειν ἀχιλῆα, καὶ εὐρέα λαὸν ὀλέσσειν
ἀργείων, νῆας δὲ πυρὸς καθύπερθε βαλέσθαι·
νηπίη· οὐδέ τι ᾔδη ἐϋμμελίην ἀχιλῆα,
ὅσσον ὑπέρτατος ἦεν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ·
τῆς δ' ὡς οὖν ἐσάκουσεν ἐῢς πάϊς ἠετίωνος
ἀνδρομάχη, μάλα τοῖα ἑῷ προσελέξατο θυμῷ,
ἆ δειλή, τί νυ τόσσα μέγα φρονέουσ' ἀγορεύεις;
οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἀταρβέϊ πηλείωνι
μάρνασθ', ἀλλά σοι ὦκα φόνον, καὶ λοιγὸν ἐφήσει·
λευγαλέη, τί μέμηνας ἀνὰ φρένας; ἦ νύ τοι
ἕστηκε θανάτοιο τέλος, καὶ δαίμονος αἶσα·
ἕκτωρ γὰρ Σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρί·
ἀλλ' ἐδάμη κρατερός περ ἐών, μέγα δ' ἤκαχε τρῶας,
οἵ ἑ θεὸν ὣς, πάντες ἀνὰ πτόλιν εἰσορόωντο·
καί μοι ἔην μέγα κῦδος, ἠδ' ἀντιθέοις τοκέεσσιν,
ζωὸς ἐών· ὡς ὄφελέ με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
πρίν σφε δι' ἀνθερεῶνος ὑπ' ἔγχεϊ θυμὸν ὀλέσσαι·
νῦν δ' ἄρα ἄασπετον ἄλγος ὀϊζυρὸς ἐπάθρησα
κεῖνον, ὅτ' ἀμφὶ πόληα ποδώκεες εἴρυον ἵπποι
ἀργαλέως ἀχιλῆος, ὅ μ' ἀνέρος εὖνιν ἔθηκεν
κουριδίου· τό μοι αἰνὸν ἄχος πέλει ἤματα πάντα·
ὣς φάθ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἐΰσφυρος ἠετιώνη,

μνησαμένη πόσιος. Μάλα γὰρ πένθος ἀέξει
ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο σαόφροσι θηλυτέρῃσιν.
ἠέλιος δὲ θοῇσιν ἑλισσόμενος περὶ δίνῃς,
δύσατ' ἐς ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον. ἄνυτο δ' ἠώς.
οἱ δ' ὅτε δὴ παύσαντο ποτοῦ, δαιτός τ' ἐρατεινῆς,
δὴ τότε που δμωαὶ στόρεσαν θυμηρέα λέκτρα
ἐν Πριάμοιο δόμοισι θρασύφρονι Πενθεσιλείῃ.
ἡ δὲ, κιοῦσ' εὔδεσκεν, ὕπνος δέ οἱ ὄσσε κάλυψεν
νήδυμος ἀμφιπεσών. μόλε δ' αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο
Παλλάδος ἐννεσίῃσι μένος δολόεντος ὀνείρου,
ὅπως μιν λεύσσουσα, κακὸν Τρώεσσι γένηται,
οἷ τ' αὐτῇ. μεμαυῖα ποτὶ πτολέμοιο φάλαγγας.
καὶ τὰ μὲν, ὣς ὥρμαινε δαΐφρων τριτογένεια.
τῇ δ' ἄρα λυγρὸς ὄνειρος ἐφίστατο, πατρὶ ἐοικώς,
καί μιν ἐποτρύνεσκε ποδάρκεος ἄντ' ἀχιλῆος
θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον. ἡ δ' ἀΐουσα,
γήθεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν. ὀΐσατο γὰρ μέγα ἔργον
ἐκτελέσειν αὐτῆμαρ ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα.
νηπίη, ἥ ῥ' ἐπίθησεν ὀϊζυρῷ περ ὀνείρῳ
ἑσπερίῳ, ὃς φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
θέλγει ἐν λεχέεσσιν ἅδην ἐπικέρτομα βάζων.
ὅς μιν ἄρ' ἐξεπάφησεν ἐποτρύνων πονέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπόρουσε ῥοδόσφυρος ἠριγένεια,
δὴ τότε Πενθεσίλεια μέγ' ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος,
ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο, καὶ ἀμφ' ὤμοισιν ἔδυνε
τεύχεα δαιδαλόεντα, τά, οἱ θεὸς ὤπασεν ἄρης.
πρῶτα μὲν ἂρ κνήμῃσιν ἐπ' ἀργυρέοισιν ἔθηκε
κνημῖδας χρυσέας, αἵ οἱ ἔσαν εὖ ἀραρυῖαι.
ἕσσατο δ' αὖ θώρηκα παναίολον. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν,
θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος, ᾧ πέρι πάντῃ

κολεὸς δ' ἤσκητο δι' ἀργύρου, ἠδ' ἐλέφαντος·
ἂν δ' ἔθετ' ἀσπίδα δῖαν ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης,
ἥ θ' ὑπὲρ ὠκεανοῖο βαθυρρόου ἀντέλλῃσιν
ἥμισυ πεπληθυῖα περὶ γναμπτῇσι κεραίῃς,
τοίη μαρμαίρεσκεν ἄαπτον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
θῆκε κόρυν κομόωσαν ἐθείρῃσι χρυσέῃσιν·
ὣς ἡ μὲν, μορόεντα περὶ χροῒ θήκατο τεύχη·
ἀστεροπῇ δ' ἀτάλαντος ἐείδετο, τὴν, ἀπ' ὀλύμπου
ἐς γαῖαν προΐησι Διὸς μένος ἀκαμάτοιο,
δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος βαρυηχέος ὄμβρου,
ἠὲ πολυρροίζων ἀνέμων ἄλληκτον ἰωήν·
αὐτίκα δ' ἐγκονέουσα διὲκ μεγάροιο νέεσθαι,
δοιοὺς ἕλετ' ἄκοντας ὑπ' ἀσπίδα· δεξιτερῇ δὲ,
ἀμφίτυπον βουπλῆγα, τόν, οἱ ἔρις ὤπασε δεινὴ,
θυμοβόρου πολέμοιο πελώριον ἔμμεναι ἄλκαρ·
τῷ, ἐπικαγχαλόωσα, τάχ' ἤλυθεν ἔκτοθι πύργων,
Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἐς κυδιάνειραν
ἐλθέμεναι· οἱ δ' ὦκα συναγρόμενοι πεπίθοντο,
ἄνδρες ἀριστῆες, καίπερ πάρος οὐκ ἐθέλοντες
στήμεναι ἄντ' ἀχιλῆος· ὃ γὰρ περὶ δάμνατο πάντας·
ἡ δ' ἄρα κυδιάασκεν ἀάσχετα· ἕζετο δ' ἵππῳ
καλῷ τ', ὠκυτάτῳ τε, τόν, οἱ ἄλοχος βορέαο
ὤπασεν ὠρείθυια πάρος θρῄκηνδε κιούσῃ,
ξείνιον· ὅς τε θοῇσι μετέπρεπεν ἀρπυίαισι·
τῷ, ῥα τόθ' ἑζομένη, λίπεν ἄστεος αἰπὰ μέλαθρα
ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· λυγραὶ δέ μιν ὀτρύνεσκον
κῆρες, ὅπως πρώτην τε, καὶ ὑστατίην ἐπὶ δῆριν
ἐλθέμεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀνοστήτοισι πόδεσσι
πολλοὶ ἕποντ' ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κούρῃ
ἰλαδὸν, ἠΰτε μῆλα μετὰ κτίλον, ὅς θ' ἅμα πάντων

νιαομένων, προθέουσι δαημοσύνῃσι νομῆος,
ὣς ἄρα τῇ ἐφέποντο βίῃ μέγα μαιμώοντες
τρῶες ἐϋσθενέες, καὶ ἀμαζόνες ὀμβριμόθυμοι.
ἡ δ' οἵη τριτωνὶς ὅτ' ἤλυθεν ἄντα γιγάντων,
ἢ ἔρις ἐγρεκύδοιμος ἀνὰ στρατὸν ἀΐσσουσα,
τοίη ἐνὶ τρώεσσι θοὴ πέλε Πενθεσίλεια.
καὶ τότε δὴ κρονίωνι πολυτλήτους ἀναείρας
χεῖρας λαομέδοντος ἐῢς γόνος ἀφνειοῖο,
εὔχετ' ἐς ἱρὸν ἠῢ τετραμμένος ἰδαίοιο
Ζηνὸς, ὃς ἴλιον αἰὲν ἑοῖς ἐπιδέρκεται ὄσσοις.
κλῦθι πάτερ, καὶ λαὸν ἀχαιϊκὸν ἤματι τῷδε
δὸς πεσέειν ὑπὸ χερσὶν ἀρηΐδος βασιλείης,
καὶ δή μιν παλίνορσον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σάωσον
ἀζόμενος τεὸν υἷα πελώριον ὄμβριμον ἄρην,
αὐτήν τ', οὕνεκ' ἔοικεν ἐπ' οὐρανίῃσι θεῇσιν.
ἐκπάγλως δὴ σεῖο θεοῦ γένος ἐστὶ γενέθλης.
αἴδεσαι δ' ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ πολλὰ κατέτληκε,
παίδων ὀλλυμένων, οὕς μοι περὶ κῆρες ἔμαρψαν,
ἀργείων παλάμῃσι κατὰ στόμα δηϊοτῆτος.
αἴδεο δ' ὡς ἔτι παῦροι ἀφ' αἵματος ἐσμὲν ἀγαυοῦ
Δαρδάνου, ὡς ἀδάϊκτος ἔτι πτόλις, ὄφρα καὶ ἡμεῖς
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο, καὶ ἄρεος ἀμπνεύσωμεν.
ἦ ῥα μέγ' εὐχόμενος. τῷ δ' αἰετὸς ὀξὺ κεκληγὼς,
ἤδη ἀποπνείουσαν ἔχων ὀνύχεσσι πέλειαν,
ἐσσυμένως οἴμησεν ἀριστερός. ἀμφὶ δὲ θυμῷ,
τάρβησε Πριάμοιο νόος. φάτο δ' οὐκ ἔτ' ἀθρήσειν
ζωὴν Πενθεσίλειαν ἀπὸ πτολέμοιο κιοῦσαν.
καὶ τότε γ' ὣς ἤμελλον ἐτήτυμον ἤματι κείνῳ
κῆρες ὑπεκτελέειν. ὁ δ' ἄρ' ἄχνυτο θυμὸν ἐαγώς.
ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε θάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο

ἣ μὲν δὴ θήρεσσιν ἐοικότας, οἵ τ' ἐν ὄρεσσι
ποίμνης ἀροπόκοισι πόνον στονόεντα φέρουσι,
τὴν δὲ, πυρὸς ῥιπῇ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐπὶ θάμνοις
μαίνεται ἀζαλέοισιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο.
καί τις ἀμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
τίς δὴ Τρῶας ἄγειρε μεθ' Ἕκτορα δῃωθέντα,
οὓς φάμεν οὐκ ἔτι νῶϊν ὑπαντιάσειν μεμαῶτας;
νῦν δ' ἄφαρ ἀΐσσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης.
καὶ νύ τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι.
φαίης κεν θεὸν ἔμμεναι, ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον.
ἀλλ' ἄγε θάρσος ἄατον ἐνὶ στέρνοισι λαβόντες,
ἀλκῆς μνησώμεσθα δαΐφρονος. οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νόσφι θεῶν Τρώεσσι μαχησόμεθ' ἤματι τῷδε.
ὣς φάτο. τοὶ δὲ φαεινὰ περὶ τεύχεα θέντες,
νηῶν ἐξεχέοντο μένος καταειμένοι ὤμοις.
σὺν δ' ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν,
δῆριν ἐς αἱματόεσσαν. ὁμοῦ δ' ἔχον ἔντεα καλὰ,
ἔγχεα, καὶ θώρηκας, εὐσθενέας τε βοείας,
καὶ κόρυθας βριαράς. ἕτερος δ' ἑτέρου χρόα χαλκῷ
τύπτον ἀπηλεγέως. τὸ δ' ἐρεύθετο Τρώϊον οὖδας.
ἔνθ' ἕλε Πενθεσίλεια Μολίωνά τε, Περσίνοόν τε,
Γλιασόν τε, καὶ Ἀντίθεον, καὶ ἀγήνορα Λέρνον,
Ἱππαλμόν τε, καὶ Αἱμονίδην, κρατερόν τ' Ἐλάσιππον.
Δηριόνη δ' ἕλε Λαογόνον. Κλονίη δὲ Μένιππον,
ὅς ῥα πάρος Φυλάκηθεν ἐπέσπετο Πρωτεσιλάῳ,
ὅππως κεν Τρώεσσιν εὐσθενέοισι μάχοιτο.
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, Ποδάρκεϊ θυμὸς ὀρίνθη
Ἰφικλεϊάδῃ. τοῦ, γὰρ μέγα φίλαθ' ἑταίρων.
αἶψα δ' ὅγ' ἀντιθέην Κλονίην βάλε. τῆς δὲ διαπρὸ
ἦλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος. ἐκ δέ οἱ ὦκα

δουρὶ χύθη μέλαν αἷμα· συνέσπετο δ' ἔγκατα πάντα·
τῆς δ' ἄρα Πενθεσίλεια χολώσατο· καί ῥα Ποδάρκεα
οὔτασεν ἐς μυῶνα παχὺν περιμήκεϊ δουρὶ,
χειρὸς δεξιτερῆς, διὰ φλέβας αἱματοέσσας
κέρσε· μέλαν δέ οἱ αἷμα δι' ἕλκεος οὐταμένοιο,
ἔβλυσεν ἐσσυμένως· ὁ δ' ἄρα στενάχων, ἀπόρουσεν
εἰσοπίσω· μάλα γάρ οἱ ἐδάμνατο θυμὸν ἀνίη·
τοῦ δ' ἄρ' ἀπεσσυμένοιο, ποθὴ Φυλάκεσσιν ἐτύχθη
ἄσπετος· ὁ δ' ἄρα βαιὸν ἀπὸ πτολέμοιο λιασθεὶς,
κάτθανε καρπαλίμως σφετέρων ἐν χερσὶν ἑταίρων·
Ἰδομενεὺς δὲ Βρέμουσαν ἐνήρατο δούρατι μακρῷ,
δεξιτερὸν παρὰ μαζόν· ἄφαρ δέ οἱ ἦτορ ἔλυσεν·
ἡ δ' ἔπεσεν μελίῃ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσι
δρυτόμοι τέμνουσιν ὑπέροχον, ἡ δ' ἀλεγεινὸν
ῥοῖζον ὁμῶς, καὶ δοῦπον ἐρειπομένη, προΐησιν·
ὣς ἡ ἀνοιμώξασα πέσεν· τῆς δ' ἅψεα πάντα
λῦσε μόρος· ψυχὴ δ' ἐμίγη πολυάεσσιν αὔραις·
Εὐάνδρην δ' ἄρα Μηριόνης, ἰδὲ Θερμώδουσαν
ἕλεν ἐπεσσυμένας ὀλοὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα·
τὴν μὲν, ἄρ' ἐς κραδίην ἐλάσας δόρυ, τὴν δ' ὑπὸ νηδὺν
φάσγανον ἐγχρίψας· τὰς δ' ἐσσυμένως λίπεν ἦτορ·
Δηριόνην δ' ἐδάμασσεν Ὀϊλέος ὄμβριμος υἱὸς,
ἔγχεϊ ὀκρυόεντι διὰ κληῗδα τυχήσας·
Ἀλκιβίην δ' ἄρα Τυδεΐδης, καὶ Δηριμαχείην,
ἄμφω κρᾶτ' ἀπέκοψε σὺν αὐχέσιν, ἄχρις ἐπ' ὤμοις
ἄορι λευγαλέῳ· ταὶ δ' ἠΰτε πόρτιες ἄμφω
κάππεσον, ἅς τ' αἰζηὸς ἄφαρ ψυχῆς ἀπαμέρσῃ,
κόψας αὐχενίους στιβαρῷ βουπλῆγι τένοντας·
ὣς αἱ Τυδεΐδαο πέσον παλάμῃσι δαμεῖσαι,
Τρώων ἂμ πεδίον, σφετέρων ἀπὸ νόσφι καρήνων·

τῆσι δ' ἐπὶ Σθένελος κρατερὸν κατέπεφνε Κάβηρον,
ὅς κίεν ἐκ Σηστοῖο λιλαιόμενος πολεμίζειν
Ἀργείοις, οὐδ' αὖθις ἑὴν νοστήσατο πάτρην·
τοῦ δὴ Πάρις κραδίην ἐχολώσατο δῃωθέντος·
καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλοιο κατ' ἀντίον· οὐδ' ἄρα τόν γε
οὔτασεν ἱέμενός περ· ἀπεπλάγχθη γὰρ ὀϊστὸς
ἄλλῃ, ὅπῃ μιν κῆρες ἀμείλιχοι ἰθύνεσκον·
κτεῖνε γὰρ ἐσσυμένως Εὐήνορα χαλκεομίτρην,
ὅς ῥ' ἐκ Δουλιχίοιο κίεν Τρώεσσι μάχεσθαι·
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, πάϊς Φυλῆος ἀγαυοῦ
ὠρίνθη· μάλα δ' ὦκα λέων ὣς πώεσι μήλων
ἔνθορε· τοὶ δ' ἄρα πάντες, ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα·
κτεῖνε γὰρ Ἰτυμονῆα, καὶ Ἱππασίδην Ἀγέλαον,
οἵ ῥ' ἀπὸ Μιλήτοιο φέρον Δαναοῖσιν ὁμοκλήν,
Νάστῃ ἅμ' ἀντιθέῳ, καὶ ὑπ' Ἀμφιμάχῳ μεγαθύμῳ,
οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
Βράγχου τ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ἠιόεντα Πάνορμον,
Μαιάνδρου τε ῥέεθρα βαθυρρόου, ὅς ῥ' ἐπὶ γαῖαν
Καρῶν ἀμπελόεσσαν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
εἶσι, πολυγνάμπτῃσιν ἑλισσόμενος προχοῇσιν·
καὶ τοὺς μὲν, κατέπεφνε Μέγης ἐν δηϊοτῆτι·
ἄλλους δ' αὖτ' ἐδάμασσεν, ὅσους κίχε δουρὶ κελαινῷ·
ἐν γάρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Τριτογένεια,
ὄφρα γε δυσμενέεσσιν ὀλέθριον ἦτορ ἐφάψῃ·
Δρυσαῖον δ' ἐδάμασσεν Ἀρηΐφιλος Πολυποίτης,
τὸν, τέκε δῖα Νέαιρα περίφρονι Θειοδάμαντι
μιχθεῖσ' ἐν λεχέεσσιν ὑπαὶ Σιπύλῳ νιφόεντι,
ἧχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, ἧς ἔτι δάκρυ
πουλὺ μάλα στυφελῆς καταλείβεται ὑψόθι πέτρης,
καί οἱ σὺν στενάχουσι ῥοαὶ πολυηχέος Ἕρμου,

καὶ κορυφαῖς Σιπύλου περιμήκεος, ὧν κάθ᾽ ὕπερθεν
ἐχθρὴ μαλανόμοισι   περίσπτατ᾽ ὀμίχλη.
ἡ δὲ, πέλει μέγα θαῦμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν
οὕνεκ᾽ ἔοικε γυναικὶ πολυστόνῳ, ἥ τ᾽ ἐπὶ λυγρῷ
πένθεϊ μυρομένη, μάλα μυρία δάκρυα χεύει.
καὶ τὸ μὲν, ἀτρεκέως φῂς ἔμμεναι, ὁππότ᾽ ἄρ᾽ αὐτὴν
τηλόθεν ἀθρήσειας· ἐπὴν δέ οἱ ἐγγὺς ἵκηαι,
φαίνεται αἰπήεσσα πέτρη, σιπύλοιο ἀπορρώξ.
ἀλλ᾽ ἡ μὲν, μακάρων ὀλοὸν χόλον ἐκτελέουσα,
μύρεται ἐν πέτρῃσιν, ἔτ᾽ ἀχνυμένῃ εἰκυῖα.
ἄλλοι δ᾽ ἀμφ᾽ ἀλλοισι φόνον, καὶ κῆρ᾽ ἐτίθεντο
ἀργαλέον· δεινὸς γὰρ ἀνεστρωφᾶτο κυδοιμὸς
λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι
ἑστήκει θανάτοιο τέλος· περὶ δέ σφι κῆρες
λευγαλέαι στρωφῶντο, φόνον στονόεντα φέρουσαι.
πολλῶν δ᾽ ἐν κονίῃσι λύθη κέαρ ἤματι κείνῳ
τρώων, ἀργείων τε· πολὺς δ᾽ ἀλαλητὸς ὀρώρει.
οὐ γάρ πως ἀπέληγε μένος μέγα Πενθεσιλείης,
ἀλλ᾽ ὥς τίς τε βόεσσι κατ᾽ οὔρεα μακρὰ λέαινα
ἐνθορῇ ἀΐξασα βαθυσκοπέλου διὰ βήσσης,
αἵματος ἱμείρουσα, τό, οἱ μάλα θυμὸν ἰαίνει,
ὣς τῆμος δαναοῖσιν ἀρηϊὰς ἔνθορε κούρη,
οἱ δ᾽ ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες,
ἡ δ᾽ ἕπετ᾽ ἠΰτε κῦμα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
νήεσιν ὠκείῃσιν ὅθ᾽ ἱστία λευκὰ πετάσῃ
οὖρος ἐπειγόμενος· βοόωσι δὲ πάντοθεν ἀκραὶ
Πόντου ἐρευγομένοιο ποτὶ χθονὸς ἠϊόνα μακρήν.
ὣς ἥγ᾽ ἐσσυμένη, δαναῶν ἐδάϊξε φάλαγγας,
καί σφιν ἐπηπείλησε μέγα φρεσὶ μειδιόωσα,
ὦ κύνες, οἱ Πριάμοιο κακὴν ἀποτίσετε λώβην

σήμερον· οὐ γάρ πώ τις ἐμὸν σθένος ἐξυπαλύξας,
χάρμα φίλοις τοκέεσσι, καὶ υἱάσιν, ἠδ' ἀλόχοις
οἴσεται· οἰωνοῖς δὲ βόσις, καὶ θηρσὶ θανόντες
κείσεσθε· οὐδέ τι τύμβος ἐφ' ὑμέας ἵξεται αἴης.
πῇ νῦν Τυδείδαο βίη, πῇ δ' Αἰακίδαο,
πῇ δ' Αἴαντος; ἀλλ', ὡς φάτις ἔμμεν ἀρίστους·
ἀλλ' ἐμοὶ οὐ τλήσονται ἔναντι δηριάασθαι,
μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχὰς φθιμένοισι πελάσσω.
ἦ ῥα· καὶ Ἀργείοισι μέγα φρονέουσ' ὀρόρουσε,
κηρὶ βίην εἰκυῖα· πολὺν δ' ὑπεδάμνατο λαόν,
ἄλλοτε μὲν βουπλῆγι βαθυστόμῳ, ἄλλοτε δ' αὖτε
πάλλουσ' ὀξὺν ἄκοντα· φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος
ἰοδόκον, καὶ τόξον ἀμείλιχον, ἤ που ἄρ' αὐτῇ
χρειὼ ἂν αἱματόεντα μόθον βελέων ἀλεγεινῶν,
καὶ τόξοιο πέλοιτο· θοοὶ δέ μιν ἀνέρες ἕποντο
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο, κασίγνητοί τε, φίλοι τε,
ὄμβριμον ἐν στέρνοισιν ἀναπνείοντες Ἄρηα,
οἳ Δαναοὺς ἐδάϊζον ἐϋξέστῃς μελίῃσιν·
τοὶ δὲ θοοῖς φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψεκάδεσσιν,
πίπτον ἐπασσύτεροι· μέγα δ' ἔστενεν ἄσπετος αἶα
αἵματι δευομένη, νεκύεσσί τε πεπληθυῖα·
ἵπποι δ' ἀμφὶ βέλεσσι πεπαρμένοι, ἠδὲ μελίῃσιν
ὕστατιον χρεμέτιζον, ἑὸν μένος ἐκπνείοντες·
οἱ δὲ, κόνιν δραγμοῖσι δεδραγμένοι, ἀσπαίρεσκον·
τοὺς δ' ἄρα Τρώϊοι ἵπποι ἐπεσσύμενοι μετόπισθεν
ἄντλον, ὅπως στείβεσκον ὁμοῦ κταμένοισι πεσόντας.
καί τις ἐνὶ Τρώεσσιν ἀγάσσατο μακρὰ γεγηθώς,
ὡς ἴδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν ἀΐσσουσαν,
λαίλαπι κυανέῃ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐνὶ πόντῳ
μαίνεθ' ὅτ' αἰγοκερῆϊ συνέρχεται ἠελίου ἴς.

καί ῥ' ὅγε μαψιδίης ἐπ' ἐλπωρῇσιν ἔειπεν,
ὦ φίλοι, ὡς ἀναφανδὸν ἀπ' οὐρανοῦ εἰλήλουθε
σήμερον ἀθανάτων τίς, ἵν' Ἀργείοισι μάχηται,
ἡμῖν ἦρα φέρουσα Διὸς κρατερόφρονι βουλῇ·
ὅς τάχα που μέμνηται ἐϋσθενέος Πριάμοιο·
ὃς ῥά οἱ εὔχεται εἶναι ἀφ' αἵματος ἀθανάτοιο·
οὐ γάρ τήνδε γυναῖκά γ' ὀΐομεν εἰσοράασθαι
αὕτως θαρσαλέην τε, καὶ ἀγλαὰ τεύχε' ἔχουσαν,
ἀλλ' ἄρ' Ἀθηναίην, ἢ καρτερόθυμον Ἐνυώ,
ἠὲ Ἔριδ', ἢ κλειτὴν Λητωΐδα· καί μιν ὀΐω
σήμερον Ἀργείοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι,
νῆάς τ' ἐμπρήσειν ὀλοῷ πυρὶ, τῇσι πάροιθεν
ἤλυθον ἐς Τροίην, νῶιν πολλὰ κακὰ φέροντες,
ἤλυθον ἄσχετον ἄμμιν ἐπ' Ἄρει πῆμα φέροντες·
ἀλλ' οὐ μὰν παλίνορσοι ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες,
πάτρην εὐφρανέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγει·
ὣς ἄρ' ἔφη Τρώων τίς, ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσσατ' ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
οἷ αὐτῷ, καὶ Τρωσὶ, καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ·
οὐ γάρ πω τί μόθοιο δυσηχέος ἀμφιπέπυστο
Αἴας ὀμβριμόθυμος, ἰδὲ πτολίπορθος Ἀχιλλεὺς,
ἀλλ' ἄμφω περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο κέχυντο,
μνησάμενοι ἑτάροιο· γόος δ' ἔχεν ἄλλυδις ἄλλον·
τοὺς γὰρ, δὴ μακάρων τὶς ἐρήτυε νόσφι κυδοιμοῦ,
ὄφρ' ἀλεγεινὸν ὄλεθρον ἀναπλήσωσι δαμέντες
πολλοὶ ὑπὸ Τρώεσσι, καὶ ἐσθλῇ Πενθεσιλείῃ·
ἥ σφιν ἐπαΐσσουσα κακὰ μήδετο, καί οἱ ἄεξεν
ἀλκὴν ὁμῶς, καὶ θάρσος ἐπὶ πλέον· οὐδέ οἱ αἰχμὴ
μαψιδίην ποτ' ἴθυνεν, ἀεὶ δ' ἢ νῶτα δάϊζε
φευγόντων, ἢ στέρνα κατάντιον ἀϊσσόντων.

θερμῷ δ' αἵματι πάμπαν ἐδεύετο· γυῖα δ' ἐλαφρὰ
ἔπλετ' ἐπεσσυμένως· κάματος δ' οὐ κάμνατο θυμὸν
ἄτρομον, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχεν μένος· εἰσέτι γάρ μιν
οὕνεκα μοῖρα ποτὶ κλεινὸν ὀτρύνουσ' ἀχιλῆα,
αἶσα λυγρὴ κύδαινεν· ἀπόπροθι δ' ἑστηυῖα
χάρμης, κυδιάασκεν ὀλέθριον, οὕνεκ' ἔμελλε
κούρην οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' αἰακίδαο χέρεσσι
δάμνασθ', ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἔκρυφε· τὴν δ' ὀρόθυνεν
αἰὲν ἄϊστος ἐοῦσα, καὶ ἐς κακὸν ἦγεν ὄλεθρον
ὕστατα κυδαίνουσα, ἡ δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν.
ὡς δ' ὁπότ' ἑρσήεντος ἔσω κήποιο θοροῦσα
ποίης ἐλδομένη θυμηδέος ἤαρι πόρτις
ἀνέρος οὐ παρεόντος, ἐπέσσυται ἄλλοθεν ἄλλη
σινομένη φυτὰ πάντα, νέον μάλα τηλεθόωντα,
καὶ τὰ μὲν, ἄρ κατέδαψε, τὰ δ' ἐν ποσὶν ἠμάλδυνεν,
ὣς ἄρ' ἀχαιῶν υἷας ἐπεσσυμένη καθ' ὅμιλον
κούρη ἐνυαλίη, τοὺς μὲν, κτάνε, τοὺς δ' ἐφόβησε.
Τρῳάδες δ' ἀπάνευθεν ἀρήϊα ἔργα γυναῖκες
θαύμαζον· πολέμοιο δ' ἔρως λάβεν ἱπποδάμειαν
ἀντιμάχοιο θύγατρα, Μενεπτολέμοιο δ' ἄκοιτιν
σιφόνην· κρατερῇσι δ' ὑπὸ φρεσὶ μεμαυῖα,
θαρσαλέον φάτο μῦθον, ὁμήλικας ὀτρύνουσα
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἔγειρε δέ οἱ θάρσος ἀλκήν.
ὦ φίλαι, ἄλκιμον ἦτορ ἐπὶ στέρνοισι βαλοῦσαι
ἀνδράσιν ἡμετέροισιν ὁμοίϊον, οἳ περὶ πάτρης
δυσμενέσιν μάρνανται, ὑπὲρ τοκέων τε, καὶ ἡμῶν,
οὔποτ' ἀναπνείοντες ὀϊζύος, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν, ἴσης μνησώμεθα χάρμης.
» Οὐ γὰρ ἀπόπροθεν εἰμὲν ἐϋσθενέων αἰζηῶν,
» ἀλλ' οἷον κείνοισι πέλει μένος, ἔστι καὶ ἡμῖν.

ἶσαι

» ἶσοι δ' ὀφθαλμοὶ, καὶ γούνατα· πάντα δ' ὁμοῖα·
» ξυνὸν δ' αὖ πάντεσσι φάος, καὶ νήχυτος ἀήρ·
» φορβὴ δ' οὐχ ἑτέρη· τί δ' ἐπ' ἀνδράσι λώϊον ἄλλο
» θῆκε θεὸς, τῷ, μή τι φεβώμεθα δηϊοτῆτος;
ἢ οὐχ ὁρᾶτε γυναῖκα μέγ' αἰζηῶν προφέρουσαν
ἀγχεμάχων; τῆς δ' οὔτι πέλει σχεδὸν οὔτε γενέθλη,
οὐ γὰρ ἑὸν πτολίεθρον· ὑπὲρ ξείνοιο δ' ἄνακτος
μάρναται ἐκ θυμοῖο, καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν,
ἐνθεμένη φρεσὶ θάρσος, ἀταρτηρόν τε νόημα·
ἡμῖν δ' ἄλλοθεν ἄλλα παραὶ ποσὶν ἄλγεα κεῖται·
τῇ, μὲν γὰρ φίλα τέκνα, καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληϊ
ὤλονθ'· αἳ δὲ, τοκῆας ὀδυρόμεθ' οὐκ ἔτ' ἐόντας·
ἄλλαι δ' αὖτ' ἀκάχηνται ἀδελφειῶν ἐπ' ὀλέθρῳ,
καὶ πηῶν· οὐ γάρ τις ὀϊζυρῆς κακότητος
ἄμμορος· ἐλπωρὴ δὲ πέλει καὶ δούλιον ἦμαρ
εἰσιδέειν· τῷ, μή τις ἔτ' ἀμβολίη πολέμοιο
εἴη τειρομένῃσιν· ἔοικε γὰρ ἐν δαῒ μᾶλλον
τεθνάμεν, ἢ μετόπισθεν ὑπ' ἀλλοδαποῖσιν ἄγεσθαι,
νηπιάχοις ἅμα παισὶν, ἀνιηρῇ ὑπ' ἀνάγκῃ,
ἄστεος αἰθομένοιο, καὶ ἀνδρῶν οὐκ ἔτ' ἐόντων.
ὣς ἄρ' ἔφη· πάσῃσι δ' ἔρως στυγεροῖο μόθοιο
ἔμπεσεν· ἐσσυμένως δὲ πρὸ τείχεος ὡρμαίνεσκεν
βήμεναι ἐν τεύχεσιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἄστεϊ, καὶ λαοῖσιν· ὀρίνετο δέ σφισι θυμός.
ὡς δ' ὅτ' ἔσω σίμβλοιο μέγ' ἰύζωσι μέλισσαι,
χείματος οὐκ ἔτ' ἐόντος, ὅτ' ἐς νομὸν ἐντύνονται
ἐλθέμεν, οὐδ' ἄρα τῇσι φίλον πέλει ἔνδοθι μίμνειν,
ἄλλη δ' αὖ ἑτέρην προκαλίζεται ἐκτὸς ἄγεσθαι,
ὣς ἄρα Τρωϊάδες ποτὶ φύλοπιν ἐγκονέουσαι,
ἀλλήλας ὤτρυνον· ἀπόπροθι δ' εἴρια θέντο,

καὶ ταλάρους· ἀλεγεινὰ δ' ἐπ' ἔντεα χεῖρας ἴαλλον·
καί νύ κεν ἄστεος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὄλοντο
ἀνδράσι, καὶ σθεναρῇσιν ἀμαζόσιν ἐν δαῒ κεῖναι,
εἰ μὴ σφέας κατέρυξε πυκνὰ φρονέουσα Θεανὼ
ἐσσυμένας, πινυτοῖσι παραυδήσασ' ἐπέεσσιν·
Τίπτε κλόνον αἰνὸν ἐελδόμεναι πονέεσθαι
σχέτλιαι, οὔτι πάροιθεν πονησάμεναι περὶ χάρμης,
ἀλλ' ἄρα νήιδες, ἔργον ἐπ' ἄτλητον μεμαυῖαι,
ὄρνυσθ' ἀφραδέως; οὐ γὰρ σθένος ἔσσεται ἶσον
ὑμῖν, καὶ Δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι·
αὐτὰρ ἀμαζόσι δῆρις ἀμείλιχος, ἱππασίαι τε
εὔαδεν ἐξ ἀρχῆς, καὶ ὅσ' ἀνέρος ἔργα πέλονται·
τοὔνεκ' ἄρα σφίσι θυμὸς ἀρήιος αἰὲν ὄρωρεν·
οὐδ' ἀνδρῶν δεύονται, ἐπεὶ πόνος ἐς μέγα κάρτος
θυμὸν ἀνηέξησε, καὶ ἄτρομα γούνατ' ἔθηκε·
τὴν δὲ φάτις καὶ ἄρηος ἔμεν κρατεροῖο θύγατρα·
τῷ, οἱ θηλυτέρην τιν' ἐριζέμεν, οὔτι ἔοικεν·
ἠὲ τάχ' ἀθανάτων τις ἐπήλυθεν εὐχομένοισιν·
» Πᾶσι δ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος· ἀλλ' ἐπὶ ἔργα
» στρωφῶντ' ἄλλος ἐπ' ἄλλα· πέλει δ' ἄρα κεῖνο φέριστον
» ἔργον, ὅ, τι φρεσὶν ᾗσιν ἐπιστάμενος, πονέηται·
τοὔνεκα δηιοτῆτος ἀποσχόμεναι κελαδεινῆς,
ἱστὸν ἐπεντύνεσθε ἑῶν ἔντοσθι μελάθρων.
ἀνδράσι δ' ἡμετέροισι περὶ πολέμοιο μελήσει·
ἐλπωρὴ δ' ἀγαθοῖο τάχ' ἔσσεται, οὕνεκ' ἀχαιοὺς
δερκόμεθ' ὀλλυμένους· μέγα δὲ κράτος ὄρνυται ἀνδρῶν
ἡμετέρων· οὐδ' ἔστι κακὸν δέος· οὔτι γὰρ ἄστυ
δήιοι ἀμφὶς ἔχουσιν ἀνηλέες, οὐδ' ἀλεγεινὴ
γίγνετ' ἀναγκαίη καὶ θηλυτέρῃσι μάχεσθαι.
ὣς φάτο· ταὶ δ' ἐπίθοντο παλαιοτέρῃ περ ἐούσῃ.

ὑσμίνην δ' ἀπάνευθεν ἐσέδρακον· ἡ δ' ἔτι λαοὺς
δάμνατο Πενθεσίλεια· περιτρομέοντο δ' Ἀχαιοί·
οὐδέ σφι θανάτοιο πέλε στονόεντος ἄλυξις,
ἀλλ' ὥς τε μηκάδες αἶγες, ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσι
παρδάλιος κτείνοντο, ποθὴ δ' ἔχεν οὐκέτι χάρμης
ἀνέρας, ἀλλὰ φόβοιο· καὶ ἄλλυδις ἤϊεν ἄλλος,
οἱ μὲν, ἀπορρίψαντες ἐπὶ χθόνα τεύχε' ἀπ' ὤμων·
οἱ δ' ἄρα σὺν τεύχεσι καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθεν,
ἵπποι ἔσαν φεύγοντες· ἐπεσσυμένοις δ' ἄρα χάρμα
ἔπλετ'· ἀπολλυμένων δὲ, πολὺς πόνος· οὐδέ τις ἀλκὴ
γίγνετο τειρομένοισι· μινυνθάδιοι δὲ πέλοντο
πάντες, ὅσους ἐκίχανεν ἀνὰ κρυερὸν στόμα χάρμης·
ὡς δ' ὅτ' ἐπιβρίσασα μέγα στονόεσσα θύελλα,
ἄλλα μὲν ἐκ ῥιζῶν χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
ἄνθεσι τηλεθόωντα, τὰ δ' ἐκ πρέμνοιο κέδασσεν
ὑψόθεν, ἀλλήλοισι δ' ἐπικλασθέντα κέχυνται,
ὣς Δαναῶν κέκλιτο πολὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι
μοιράων ἰότητι, καὶ ἔγχεϊ Πενθεσιλείης.
αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ νῆες ἐνιπρήσεσθαι ἔμελλον
χερσὶν ὑπὸ Τρώων, τότε που μενεδήϊος Αἴας
οἰμωγῆς ἐσάκουσε, καὶ Αἰακίδην προσέειπεν,
ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ δή μοι ἀπείριτος ἤλυθεν αὐδὴ
οὔασιν, ὡς πολέμοιο συνεσταότος μεγάλοιο·
ἀλλ' ἴομεν, μὴ Τρῶες ὑποφθάμενοι παρὰ νηυσὶν,
Ἀργείους ὀλέσωσι, καταφλέξωσι δὲ νῆας·
νῶϊν δ' ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ
ἔσσεται· οὐ γὰρ ἔοικε Διὸς μεγάλοιο γεγαῶτας,
αἰσχύνειν πατέρων ἱερὸν γένος, οἵ ῥα καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἀγλαὸν ἄστυ διέπραθον ἐγχείῃσιν
τοπρὶν, ἅμ' Ἡρακλῆϊ δαΐφρονι Λαομέδοντος,

ὥσπερ νῦν τελέεσθαι ὑφ' ἡμετέρῃσιν ὀΐω
χερσίν, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀέξεται ἀμφοτέροισιν.
ὣς φάτο· τῷ δ' ἐπίθησε θρασὺ σθένος αἰακίδαο.
κλαγγὴν γὰρ συνόεσσαν ὑπέκλυεν οὔασιν οἷσιν.
ἄμφω δ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἔντεα μαρμαίροντα.
καὶ τὰ μὲν ἑσσάμενοι, κατεναντίον ἔσταν ὁμίλου.
τῶν δ' ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ' ἔβραχε· μαίνετο δέ σφιν
ἶσον θυμὸς ἄρηϊ· τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
δῶκεν ἐπερχομένοισι σακέσπαλος ἀτρυτώνη.
ἀργεῖοι δ' ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρε κραταιώ,
εἰδομένω παίδεσσιν ἀλωῆος μεγάλοιο,
οἵ ποτ' ἐπ' εὐρὺν ὄλυμπον ἔφαν θέμεν οὔρεα μακρὰ,
ὄσσαν αἰπεινὴν, καὶ πήλιον ὑψικάρηνον,
ὅπως δὴ μεμαῶτε, καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται.
τοῖοι ἄρ' ἀντέστησαν ἀταρτηροῦ πολέμοιο
αἰακίδαι, μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν ἀχαιοῖς,
ἄμφω ἐπερχόμενοι δηΐων ἀπολαὸν ὀλέσσαι.
πολλοὺς δ' ἐγχείῃσιν ἀμαιμακέτῃσι δάμασσαν.
ὡς δ' ὅτε πίονα μῆλα βοοδμητῆρε λέοντε
εὑρόντ' ἐνὶ ξυλόχοισι φίλων ἀπάνευθε νομήων,
πανσυδίῃ κτείνωσιν ἄχρις μέλαν αἷμα πιόντες,
σπλάγχνων ἐμπλήσονται ἑὴν πολυχανδέα νηδὺν,
ὣς οἵγ' ἄμφω ὄλεσσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν.
ἔνθ' Αἴας ἕλε Δηΐοχον, ἠδὲ ἀρήϊον ὕλλον,
Εὐρύνομόν τε φιλοπτόλεμον, καὶ ἐνυέα δῖον.
ἀντάνδρην δ' ἄρα πηλείδης ἕλε, καὶ Πολέμουσαν,
ἠδὲ καὶ ἀντιβρότην, μετὰ δ' ἱπποθόην ἐρίθυμον.
τῇσι δ' ἔφ' ἁρμοθόην· ἐπὶ δ' ὤλετο λαὸν ἅπαντα
σὺν τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ
πυκναί τε, σθεναραί τε κατηρείποντο φάλαγγες.

ῥεῖα δὲ ῥαλέως, ὡσεὶ πυρὶ δάσκιος ὕλη
οὔρεος ἐν ξυλόχοισιν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω.
τοὺς δ' ὁπότ' εἰσενόησε δαΐφρων Πενθεσίλεια
θῆρας ὅπως θύνοντας ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
ἀμφοτέρων ὥρμησε κατεναντίον, ἠΰτε
πόρδαλις ἐν ξυλόχοισιν ὀλέθριον ἦτορ
ἀνὰ πρισαίνουσα, θορεῖ κατέναντ' ἐπιόντων
ἀγρευτῶν, οἵπερ μιν ἐν ἔντεσι θωρηχθέντες,
ἐσσυμένην μίμνουσι, πεποιθότες ἐγχείῃσιν,
ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν ἀρήϊοι ἄνδρες ἔμιμνον,
δοῦρατ' ἀειράμενοι· περὶ δέ σφισι χαλκὸς,
κινυμένων· πρώτη δ' ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος
ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· τὸ δὲ σάκος αἰακίδαο
ἷξεν· ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφὲν αὖτ' *
τοῖ' ἔσαν ἡφαίστοιο περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.
ἡ δ' ἕτερον μετὰ φρεσὶ τιτύσκετο θοῦρον ἄκοντα
Αἴαντος κατέναντα, καὶ ἀμφοτέροις ἀπείλει.
νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἐτώσιον ἔκθορεν ἔγχος.
ἀλλ' ὀΐω τάχα τῶνδε μένος, καὶ θυμὸν ὀλέσσειν
ὑμέων ἀμφοτέρων, οἵ τ' ἄλκιμοι εὐχετάασθε
ἔμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρη δὲ μόθοιο
ἔσσεται ἱπποδάμοισι μετὰ Τρώεσσιν ὀϊζύς.
ἀλλά μοι ἆσσον ἵκεσθ' ἀνὰ κλόνον, ὄφρ' ἐσίδεσθε
ὅσσον ἀμαζόσι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν.
καὶ γάρ μου γένος ἐστὶν ἀρήϊον· οὐδέ με θνητὸς
γείνατ' ἀνὴρ, ἀλλ' αὐτὸς ἄρης ἀκόρητος ὁμοκλῆς.
τοὔνεκά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προφερέστατον ἀνδρῶν.
ἦ· μέγα τοὶ δ' ἐγέλασαν· ἄφαρ δέ οἱ ἤλασ' αἰχμὴ
Αἴαντος κνημῖδα πανάργυρον· οὐδέ οἱ εἴσω
ἤλυθεν ἐς χρόα καλὸν, ἐπειγομένη περ ἱκέσθαι.

οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο μιγήμεναι αἵματι κείνης
δυσμενέων στονόεσσαν ἀνὰ πολέμοισιν ἀκωκήν·
Αἴας δ' οὐκ ἀλέγιζεν ἀμαζόνος, ἀλλ' ἄρα φώτων
ἐς πληθὺν ἀνόρουσε· λίπε δ' ἄρα πηλείωνι
οἴῳ Πενθεσίλειαν, ἐπεί ῥά οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
ἤδεεν ὡς ἀχιλῆϊ καὶ ἰφθίμῃ περ ἐοῦσα
ῥηΐδιος πόνος ἔσσεθ', ὅπως ἴρηκι πέλεια·
ἡ δὲ, μέγα στονάχησεν, ἐτώσια δοῦρα βαλοῦσα·
καί μιν κερτομέων προσεφώνεε πηλέος υἱὸς,
ὦ γύναι, ὡς ἀλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσιν,
ἡμέων ἤλυθες ἄντα λιλαιομένη πολεμίζειν,
οἳ μέγα φέρτατοί εἰμεν ἐπιχθονίων ἡρώων·
ἐκ γὰρ δὴ κρονίωνος ἐριγδούποιο γενέθλης
εὐχόμεθ' ἐκγεγάμεν· τρομέεσκε δὲ καὶ θοὸς ἕκτωρ
ἡμέας, εἰ καὶ ἄπωθεν ἐσέδρακεν ἀΐσσοντας
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμὴ δέ μιν ἔκτανεν αἰχμὴ
καὶ κρατερόν περ ἐόντα· σὺ δ' ἐν φρεσὶ πάγχυ μέμηνας
ἣ μέγ' ἔτλης· καὶ νῶϊν ἐπηπείλησας ὄλεθρον
σήμερον· ἀλλά σοι εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστερον ἦμαρ·
οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτός σε πατὴρ ἔτι ῥύσεται ἄρης
ἐξ ἐμέθεν· τίσεις δὲ κακὸν μόρον, ὡς ὅτ' ἐν ὄρεσι
κεμμὰς ἐπαντήσασα βοοδμήτορι λέοντι·
ἦ οὔπω τόδ' ἄκουσας, ὅσων ὑπὸ κάππεσε γυῖα
ξάνθου παρὰ προχοῇσιν ἐφ' ἡμετέρῃς παλάμῃσιν;
ἢ σοῦ πευθομένης μάκαρες φρένας ἐξέλοντο,
καὶ νόον, ὄφρα σε κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχέωνται;
ὣς εἰπὼν, οἴμησε, κραταιῇ χειρὶ τιταίνων
λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπαὶ Χείρωνι πονηθέν·
αἶψα δ' ὑπὲρ μαζοῖο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν
οὔτασε δεξιτεροῖο· μέλαν δέ οἱ ἔρρεεν αἷμα

ἐσσυμένως· ἤδη γὰρ ὑπεκλάσθη μελέεσσιν·
ἐκ δ᾽ ἔβαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νὺξ
ὀφθαλμοὺς ἤχλυσε, καὶ ἐς φρένας δῦσαν ἀνῖαι·
ἀλλὰ καὶ ὥς, ἔμπνυε, καὶ ἔσιδε δήϊον ἄνδρα,
ἤδη μιν μέλλοντα καθελκέμεν ὠκέος ἵππου·
ὥρμηνεν δ᾽ ἢ χειρὶ μέγα ξίφος ἐρύσασα,
μεῖναι ἐπεσσυμένοιο θοοῦ ἀχιλῆος ἐρωὴν,
ἢ κραιπνῶς ἵπποιο κατ᾽ ὠκυτάτοιο θοροῦσα,
λίσσεσθ᾽ ἀνέρα δῖον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ὦκα
χαλκὸν ἅλις, καὶ χρυσὸν, ἅ, τε φρένας ἔνδον ἰαίνει
θνητῶν ἀνθρώπων, καὶ μάλα τὶς θρασὺς εἴη·
τοῖς, ἤν πως πεπίθοιτ᾽ ὀλοὸν σθένος αἰακίδαο·
ἢ καὶ ὁμιλικίην αἰδεσσάμενος κατὰ θυμὸν,
δώῃ νόστιμον ἦμαρ ἐελδομένῃ περ ἀλύξαι·
καὶ τὰ μὲν, ὣς ὥρμαινε· θεοὶ δ᾽ ἑτέρωσε βάλοντο·
τῇ γὰρ ἐπεσσυμένῃ, μέγ᾽ ἐχώσατο πηλέος υἱός·
καί οἱ ἄφαρ συνέπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππου,
ὥστέ τις ἀμφ᾽ ὀβελοῖσιν ὑπαὶ πυρὸς αἰθαλόεντος
σπλάγχνα διαμπείρησεν ἐπειγόμενος ποτὶ δόρπον,
ἢ δ᾽ ὅστις στονόεντα βαλὼν ἐν ὄρεσσιν ἄκοντα
θηρητὴρ, ἐλάφοιο μέσην διὰ νηδύα κέρσῃ
ἐσσυμένως, πταμένη δὲ διαμπερὲς ὄμβριμος αἰχμὴ,
πρέμνον ἐς ὑψικόμοιο πάγῃ δρυὸς, ἢ πεύκης,
ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν ὁμῶς περικαλλέϊ ἵππῳ
ἀντικρὺ διάμησεν ὑπ᾽ ἔγχεϊ μαιμώωντι
πηλείδης· ἣ δ᾽ ὦκα μίγη κονίῃ, καὶ ὀλέθρῳ,
εὐσταλέως ἐριποῦσα κατ᾽ οὔδεος· οὐδέ οἱ αἰδὼς
ᾔσχυνεν δέμας ἠΰ· τάθη δ᾽ ἐπὶ νηδύα μακρὴν,
δουρὶ περισπαίρουσα· θοῷ δ᾽ ἐπικέκλιτο ἵππῳ,
εὖτ᾽ ἐλάτη κλασθεῖσα βίῃ κρυεροῦ βορέαο,

ἠύτε που αἰπυτάτην ἀνά τ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ὕλην,
ἣ αὐτῇ μέγ' ἄγαλμα τρέφει περὶ πίδακι γαῖα,
τοίη Πενθεσίλεια κατ' ὠκέος ἤριπεν ἵππου
θηητήρ περ ἐοῦσα· κατεκλάσθη δέ οἱ αἰχμή·
Τρῶες δ' ὡς ἴδοντο δαϊκταμένην ἐνὶ χάρμῃ,
πανσυδίῃ τρομέοντες, ἐπὶ πτόλιν ἐσσεύοντο·
ἄσπετ' ἀκηχήμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμόν.
ὡς δ' ὅτ' ἂν εὐρέα πόντον ἐπιβρίσαντο ἀήτεω
ναῦται, νῆ' ὀλέσαντες ὑπεκπροφύγωσιν ὄλεθρον,
παῦροι πολλὰ καμόντες ὀϊζυρῆς ἁλὸς εἴσω,
ὀψὲ δ' ἄρα σφίσι γαῖα φάνη σχεδὸν, ἠδὲ καὶ ἄστυ,
τοὶ δὲ, μόγῳ στονόεντι τετρυμένοι ἅψεα πάντες
ἐξ ἁλὸς ἀΐσσουσι, μέγ' ἀχνύμενοι περὶ νηὸς,
ἠδ' ἑτάρων, οὓς αἰνὸν ὑπὸ ζόφον ἤλασε κῦμα,
ὣς Τρῶες ποτὶ ἄστυ πεφυζότες ἐκ πολέμοιο,
κλαῖον πάντες ἄρηος ἀμαιμακέτοιο θύγατρα,
καὶ λαοὺς, οἳ δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν ὄλοντο·
τῇ δ' ἐπικαγχαλόων, μεγάλ' εὔχετο Πηλέος υἱὸς,
κεῖσο νῦν ἐν κονίῃσι κυνῶν βόσις, ἠδ' οἰωνῶν
δειλαίη· τίς γάρ σε παρήπαφεν ἄντ' ἐμεῖο
ἐλθέμεν; ἦ που ἔφησθα μάχης ἀπονοστήσασα,
οἴσειν ἄσπετα δῶρα παρὰ Πριάμοιο γέροντος,
κτείνασ' Ἀργείους· ἀλλ' οὐ τόγε οἵγε νόημα
ἀθάνατοι τέλεσαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοί εἰμεν
ἡρώων· Δαναοῖσι φάος μέγα· Τρωσὶ δὲ πῆμα,
ἠδὲ σοὶ αἰνομόρῳ, ἐπεὶ νύ σε κῆρες ἐρεμναὶ,
καὶ νόος ἐξορόθυνε γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν,
βήμεναι ἐς πόλεμον, τόν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες·
ὣς εἰπὼν, μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱὸς
ὠκέος ἐξ ἵπποιο, καὶ αἰνῆς Πενθεσιλείης·

ἄμφω δ' ἀσπαίρεσκον, ὑφ' ἓν δορὶ δῃωθέντες.
ἀμφὶ δέ οἱ κρατὸς κόρυς ἥλετο μαρμαίρουσα,
ἠελίου ἀκτῖσιν ἀλίγκιον, ἢ Διὸς αἴγλῃ.
τῆς δὲ καὶ ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι πεπτηυίης,
ἐξεφάνη ἐρατῇσιν ὑπ' ὀφρύσι καλὰ πρόσωπα,
καίπερ ἀποκταμένης· οἱ δ' ὡς ἴδον ἀμφιέποντες
ἀργεῖοι, θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐῴκει·
κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἀτειρὴς
ἄρτεμις ὑπνώουσα Διὸς τέκος, εὖτε κάμῃσι
γυῖα κατ' οὔρεα μακρὰ, θοοὺς βάλλουσα λέοντας·
αὐτὴ γάρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀγητὴν
Κύπρις ἐϋστέφανος κρατεροῦ παράκοιτις ἄρηος,
ὄφρα τι καὶ Πηλῆος ἀμύμονος υἷ' ἀκαχήσῃ·
πολλοὶ δ' εὐχετόωντο κατ' οἰκία νοστήσαντες,
τοίης ἀλόχοιο παραὶ λεχέεσσιν ἰαῦσαι.
καὶ δ' ἀχιλεὺς ἀλίαστον ἑῷ ἐνετείρετο θυμῷ,
οὕνεκά μιν κατέπεφνε, καὶ οὐκ ἄγε δῖαν ἄκοιτιν
φθίην εἰς εὔπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε, καὶ εἶδος
ἔπλετ' ἀμώμητός τε, καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη·
ἀρεῖ δ' ἔμπεσε πένθος ἀμφὶ θυγατρὸς,
θυμὸν ἀκηχεμένῳ· τάχα δ' ἔκθορεν οὐλύμποιο
σμερδαλέῳ ἀτάλαντος ἀεικτυπέοντι κεραυνῷ,
ὅν τε Ζεὺς προΐησιν· ὁ δ' ἀκαμάτης ἀπὸ χειρὸς
ἔσσυται, ἢ ἐπὶ πόντον ἀπείρετον, ἢ ἐπὶ γαῖαν,
μαρμαίρων· τῷ δ' ἀμφὶ μέγας πελεμίζετ' ὄλυμπος.
τοῖος ἄρης ταναοῖο δι' ἠέρος ἀσχαλόων κῆρ,
ἔσσυτο σὺν τεύχεσσιν, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἄκουσε
παιδὸς ἑῆς· τῷ γάρ ῥα κατ' οὐρανὸν εὐρὺν ἰόντι,
αὖραι μυθήσαντο θοαὶ βορέαο θύγατρες
κούρης αἰνὸν ὄλεθρον· ὁ δ' ὡς κίεν ἶσος ἀέλλῃ,

ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσετο· τοῦ δ' ὑπὸ ποσσὶν
ἄγκεα κίνυτο μακρὰ, βαθυῤῥώχμοι τε χαράδραι,
καὶ ποταμοὶ, καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες ἴδης·
καί νύ κε μυρμιδόνεσσι πολύστονον ὤπασεν ἦμαρ,
εἰ μή μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐλύμποιο φόβησεν
σμερδαλέῃς στεροπῇσι, καὶ ἀργαλέοισι κεραυνοῖς,
οἵ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτόωντο δι' αἴθρης,
δεινὸν ἀπαιθομένοιο· ὃ δ' ἄρ' ἐσορόων, ἐνόησε
πατρὸς ἐριγδούποιο μέγα βρομέουσαν ὁμοκλήν·
ἔστη δ' ἐσσύμενός περ ἐπὶ πτολέμοιο κυδοιμόν·
ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ἠλιβάτοιο σκοπιῆς περιμήκεα λᾶαν,
λάβρος ὁμῶς ἀνέμοισιν ἀποῤῥήξῃ Διὸς ὄμβρος,
ὄμβρος δ' ἄρ', ἠδὲ κεραυνὸς, ἐπεκτυπέουσι δὲ βῆσσαι
λαῦρα κυλινδομένοιο, ὃ δ' ἀκαμάτῳ ὑπὸ ῥοίβδῳ
ἔσσυτ' ἀναθρώσκων μάλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται
χῶρον ἐπ' ἰσόπεδον, στῆ δ' ἄφαρ οὐκ ἐθέλων περ,
ὣς Διὸς ὄμβριμος υἱὸς ἄρης ἀέκοντί γε θυμῷ
ἔστη ἐπειγόμενός περ, ἐπεὶ μακάρων μεδέοντι
πάντες ὁμῶς εἴκουσιν ὀλύμπιοι, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
πολλὸν ὑπέρτατός ἐστι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ἀλκή·
πολλὰ δὲ πορφύροντα, θοὸς νόος ὠρύνεσκεν,
ἄλλοτε μὲν κρονίδαο μέγ' ἀφαλόωντος ἐνιπὴν
σμερδαλέην τρομέοντα πρὸς οὐρανὸν ἀπονέεσθαι,
ἄλλοτε δ' οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρὸς, ἀλλ' ἀχιλῆι
μῖξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· ὀψὲ δέ οἱ κῆρ
μνήσαθ' ὅσοι καὶ Διὸς ἐνὶ πτολέμοισι δάμησαν
υἱέες· οἷς οὐδ' αὐτὸς ἐπήρκεσεν ὀλλυμένοισιν·
τούνεκ' ἀπ' ἀργείων ἑκὰς ἤιεν· ἦ γὰρ ἔμελλεν
κεῖσθαι ὁμῶς τιτῆσι, δαμεὶς στονόεντι κεραυνῷ·
αἰδὼς δ', ἀθανάτοιο παρεκνόον ἄλλα μενοίνα.

καὶ τότ' ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων ἀργείων
σύλεον ἐσσυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν
πάντῃ ἐπεσσύμενοι. μέγα δ' ἄχνυτο Πηλέος υἱὸς
κούρης εἰσορόων ἐρατὸν σθένος ἐν κονίῃσι.
τοὔνεκά οἱ κραδίην ὀλοαὶ κατέδαπτον ἀνῖαι,
ὁππόσον ἀμφ' ἑτάροιο πάρος Πατρόκλοιο δαμέντος.
Θερσίτης δέ μιν ἄντα κακῷ μάλα νείκεσε μύθῳ.
ὦ ἀχιλεῦ, φρένας αἰνὲ, τί νύ σε ἤκαχε δαίμων
θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἀμαζόνος οὕνεκα λυγρῆς,
ἣ νῶϊν κακὰ πολλὰ λιλαίετο μητίσασθαι;
καί τοι ἐνὶ φρεσὶ σῇσι γυναιμανὲς ἦτορ ἔχοντι,
μέμβλετο ὡς ἀλόχοιο πολύφρονος, ἥν τ' ἐπὶ ἔδνοις
κουριδίην μνήστευσας, ἐελδόμενος γαμέεσθαι.
ὥς ὄφελόν κατὰ δῆριν ὑποφθαμένη βάλε δουρὶ, *
οὕνεκα θηλυτέρῃσιν ἄδην ἐπιτέρπεται ἦτορ.
οὐδένυ σοί τι μέμηλεν ἐνὶ φρεσὶν οὐλομένῃσιν
ἀμφ' ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὴν ἐσίδῃσθα γυναῖκα.
σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶ περὶ σθένος, ἠὲ νόημα;
πῆ δὲ βίη βασιλῆος ἀμύμονος; οὐδέ τι οἶσθα
ὅσον ἄχος τρώεσσι γυναιμανέουσι τέτυκται.
» Οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλοώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
» ἐς λέχος ἱεμένης, ἥ τ' ἄφρονα φῶτα τίθησι,
» καὶ πινυτόν περ ἐόντα. πόνῳ δ' ἄρα κῦδος ὀπηδεῖ.
» ἀνδρὶ γὰρ αἰχμητῇ, νίκης κλέος, ἔργα τ' ἄρηος
» τερπνά. φυγοπτολέμῳ δὲ, γυναικῶν εὔαδεν εὐνή.
ἦ, μέγα νεικείων. ὁ δὲ, οἱ περιχώσατο θυμῷ
πηλείδης ἐρίθυμος. ἄφαρ δ' ὅγε χειρὶ κραταιῇ
τύψε κατὰ γναθμοῖο, καὶ οὔατος. οἱ δ' ἅμα πάντες
ἐξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα. κάππεσε δ' αὐτὸς
πρηνής. ἐκ δέ οἱ αἷμα διὰ στόματος πεφόρητο

ἀθρόον· αἶψα δ᾽ ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
ἀνέρος οὐτιδανοῖο· χάρη δ᾽ ἄρα λαὸς ἀχαιῶν·
τοῦ γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολίῃσι κακῇσιν
αὐτὸς ἐὼν λωβητός· ὃ γὰρ δαναῶν πέλεν αἰδώς·
καί ῥά τις ὧδ᾽ ἔπεσκεν ἀρηϊθόων ἀνδρῶν
ἀμφαδὸν, οὔτε κρυφηδὸν, ὅπη χόλος αἰνὸς ὀπηδεῖ,
ἔστι θέμις, καὶ γλῶσσαν ἀναιδέα τίνυται ἄτη,
ἥ τ᾽ αἰεὶ μερόπεσσιν ἐπ᾽ ἄλγεσιν ἄλγος ἀέξει·
ὥς ἄρ᾽ ἔφη δαναῶν τις· ὁ δ᾽ ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ·
πηλείδης ἐρίθυμος, ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
κεῖσο νῦν ἐν κονίῃσι λελασμένος ἀφροσυνάων·
Οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χρεὼν κακὸν ἀντιφερίζειν·
ὃς καί που προπάροιθεν ὀδυσσῆος ταλὰν κῆρ
ἀργαλέως ὤρινας, ἐλέγχεα μυρία βάζων·
ἀλλ᾽ οὐ πηλείδης τοι ὁμοῖος ἐξεφαάνθη,
ὅς σεῦ θυμὸν ἔλυσα, καὶ οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρείῃ
πληξάμενος· σὲ δὲ πότμος ἀμείλιχος ἀμφεκάλυψεν·
σῇ δ᾽ ὀλιγοδρανίῃ θυμὸν λίπες· ἀλλ᾽ ἀπ᾽ ἀχαιῶν
ἔρρε, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσβολίας ἀγόρευε·
ὣς ἔφατ᾽ αἰακίδαο θρασύφρονος ἄλκιμος υἱός·
Τυδείδης δ᾽ ἄρα μοῦνος ἐν ἀργείοις ἀχιλῆϊ
χώετο Θερσίταο δεδουπότος, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ
εὔχετ᾽ ἀφ᾽ αἵματος εἶναι, ἐπεὶ πέλεν ὃς μὲν, ἀγαυοῦ
Τυδέος ὄμβριμος υἱός, ὃ δ᾽ ἀγρίου ἰσοθέοιο·
ἀγρίου, ὅς τ᾽ Οἰνῆος ἀδελφὸς ἔπλετο δίου·
Οἰνεὺς δ᾽ υἷα γείνατ᾽ ἀρήϊον ἐν δαναοῖσιν
Τυδέα· τοῦ δ᾽ ἐγένετο παῖς σθεναρὸς Διομήδης·
τοὔνεκα Θερσίταο περικταμένοιο χαλέφθη·
καί νύ κε πηλείωνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
εἰ μή μιν κατέρυξαν ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,

πολλὰ παρηγορέοντες ὁμιλαδόν· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ
πιλάδην ἑτέρωθεν ἐρήτυον· ἦ γὰρ ἔμελλον
ἤδη καὶ ξιφέεσσιν ἐριδαίνειν οἱ ἄριστοι
ἀργείων· τῷ γάρ ῥα καὶ οἷος χόλος ὠρύνεσκεν·
ἀλλ' οἱ μὲν, πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων·
οἱ δὲ, μέγ' οἰκτείραντες ἀγαυὴν Πενθεσίλειαν
ἀτρεῖδαι βασιλῆες, ἀγασσάμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ,
τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρειν ἐρικυδέος ἴλου
σὺν σφίσι τεύχεσιν, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
ἀγγελίην προϊέντος· ὁ γὰρ φρεσὶν ᾗσι μενοίνα
κούρην ὀμβριμόθυμον, ὁμῶς τεύχεσσι, καὶ ἵππῳ
ἐς μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀφνειοῦ Λαομέδοντος·
καί οἱ πυρκαϊὴν νηήσατο πρόσθε πόληος
ὑψηλὴν, εὐρεῖαν· ὕπερθε δὲ, θήκατο κούρην
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν, ὅσα κταμένῃ ἐπέοικεν
ἐν πυρὶ συγχεύασθαι εὐκτεάνῳ βασιλείῃ·
καὶ τὴν μὲν, κατέδαψε μένος μέγα ἡφαίστοιο,
φλὸξ ὀλοή· λαοὶ δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι
πυρκαϊὴν σβέσαντο θοῶς εὐώδεϊ οἴνῳ·
ὀστέα δ' ἀλλέξαντες, ἄδην ἐπέχευαν ἄλειφα
ἡδὺ, καὶ ἐς κοίλην χηλὸν θέσαν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς,
πίονα δημὸν ὕπερθ' ἔβαλλον βοὸς, ἥ τ' ἀγέλῃσιν
ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι μετέπρεπε φερβομένῃσι·
τρῶες δ' ὥστε θύγατρα φίλην περικωκύσαντες,
ἀχνύμενοι τάρχυσαν ἐΰδμητον περὶ τεῖχος,
πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι, παρ' ὀστέα Λαομέδοντος,
ἦρα φέροντες ἄρηϊ, καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείᾳ·
καί οἱ πὰρ, κατέθαψαν ἀμαζόνας, ὅσσαι ἅμ' αὐτῇ
ἑσπόμεναι, περὶ δῆριν ὑπ' ἀργείοισι δάμησαν·
οὐδ' ἄρ' ἀμφὶ τύμβοιο πολυκλαύτοιο μέγηραν

ἀγρέσθαι, Τρώεσσι δ' ἐϋπτολέμοισιν ὄπασσαν
ἐκ βελέων ἐρύσασθαι ὁμῶς κταμένοισι καὶ ἄλλοις·
οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ' ἐλεεινοὶ
δήιοι οὐκ ἔτ' ἐόντος, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὄληται.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
ἡρώων, οἳ δή σφιν ὁμοῦ κτάθεν, ἠδ' ἐδάμησαν
Τρώων ἐν παλάμῃσιν ἀνὰ στόμα δηϊοτῆτος,
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κταμένων· ὑπὲρ ἔξοχα δ' ἄλλων,
ἀμφ' ἀγαθοῦ κήροντο Ποδάρκεος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλοῦ
δεύετ' ἀδελφειοῖο μάχῃ ἔνι Πρωτεσιλάου,
ἀλλ' ὁ μὲν, ἤδη πρόσθεν ὑφ' Ἕκτορι κεῖτο δαϊχθεὶς
ἠΰς Πρωτεσίλαος· ὁ δ' ἔγχεϊ Πενθεσιλείης
βλημένος, Ἀργείοισι λυγρὸν περικάμβαλε πένθος.
τοὔνεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροθι ταρχύσαντο
τεθνειότων· κείνῳ δὲ πέριξ ἐβάλοντο καμόντες
οἴῳ σῆμ' ἀρίδηλον, ἐπεὶ θρασὺς ἔπλετο θυμῷ.
νόσφι δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
θάψαντες, ποτὶ νῆας ἐϋπρώρους ἀφίκοντο,
Αἰακίδην Ἀχιλῆα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
Ἦμος δ' αἰγλήεσσα κατ' ὠκεανοῖο βεβήκει
ἠὼς, ἀμφὶ δὲ γαῖαν κίδνατο θεσπεσίη νὺξ,
δὴ τότ' ἄρ' ἐν κλισίῃς Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
δαίνυτο Πηλείδαο βίη· σὺν δ' ἄλλοι ἄριστοι
τέρποντ' ἐν θαλίῃς, μέχρις ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑ ΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΝ. Β΄.

α

Υ τὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὀρέων
ὑπεριχεόντων·
λαμπρὸν ὑπὲρ φάος ἦλθεν
ἀτειρέος ἠελίοιο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐν κλισίῃσιν ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες,
γήθεον, ἀκαμάτῳ μέγ' ἐπευχόμενοι ἀχιλῆϊ·
τρῶες δ' αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν· ἀμφὶ δὲ πύργους
ἑζόμενοι, σκοπιάασκον, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
μὴ δή που μέγα τεῖχος ὑπερθορέῃ ὄβριμος ἀνὴρ,
αὐτούς τε κτείνῃ, κατά τε πρήσῃ πυρὶ πάντα·
τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισι, γέρων μετέειπε Θυμοίτης,
ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι
ὅπως ἔσσεται ἄλκαρ ἀνιηροῦ πολέμοιο,
ἕκτορος ἀγχεμάχοιο δεδουπότος, ὃς μέγα τρώων
κάρτος ἔην τὸ πάροιθε· καὶ οὐδ' ὅγε κῆρας ἄλυξεν,
ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν ἀχιλλέος, ὅνπερ ὀΐω
καὶ θεὸν ἀντιάσαντα, μάχῃ ἐνὶ δηωθῆναι·
οἵην τήνδ' ἐδάμησαν ἀνὰ κλόνον, ἥνπερ οἱ ἄλλοι
ἀργεῖοι φοβέοντο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν·
καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος· ἔγωγέ μιν ὡς ἐνόησα,
ὠϊσάμην μακάρων τιν' ἀπ' οὐρανοῦ ἐνθάδ' ἱκέσθαι,
ἡμῖν χάρμα φέρουσαν· ὃ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμον ἦεν·
ἀλλ' ἄγε φραζώμεσθα τί λώϊον ἄμμι γένηται,
ἢ ἔτι που συγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσι,
ἢ ἤδη φεύγωμεν ἀπ' ἄστεος ὀλλυμένοιο·
οὐ γὰρ ἔτ' ἀργείοισι δυνησόμεθ' ἀντιφερίζειν
μαρναμένου κατὰ δῆριν ἀμειλίκτου ἀχιλῆος·

ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' υἱὸς ἀμείβετο Λαομέδοντος·
ὦ φίλος, οἵ δ' ἄλλοι Τρῶες, σθεναροί τ' ἐπίκουροι,
μὴ νύ τοι δειμαίνοντες, ἑῆς χαζώμεθα πάτρης,
μὴ δ' ἔτι δυσμενέεσσι μαχώμεθα τῆλε πόληος,
ἀλλά που ἐκ πύργων, καὶ τείχεος, εἰσόκεν ἔλθῃ
Μέμνων ὀμβριμόθυμος, ἄγων ἀπερείσια φῦλα
λαῶν, οἳ ναίουσι μελάμβροτον αἰθιοπίαν·
ἤδη γάρ ῥα καὶ αὐτὸν ὀΐομαι ἀγχόθι γαίης
ἔμμεναι ἡμετέρης· ἐπεὶ νυ οὔτι νέον γε
ἀγγελίην νενόηκα μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ·
αὐτὰρ ὅγ' ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι
ἐλθὼν ἐς τροίην, καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι.
ἀλλ' ἄγε τλῆτ' ἔτι βαιόν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι
θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον, ἠὲ φυγόντας
ζώειν ἀλλοδαποῖσι παρ' ἀνδράσιν αἴσχε' ἔχοντας.
ἦ ῥ' ὁ γέρων· ἀλλ' οὔτι σαόφρονι Πουλυδάμαντι
ἥνδανεν ἐσέτι δῆρις· ἔμφρονα δ' ἔκφατο μῦθον,
εἰ μὲν δὴ Μέμνων τοι ἀριφραδέως κατένευσεν
ἡμέων αἰνὸν ὄλεθρον ἀπωσέμεν, οὔτοι μεγαίρω
μίμνειν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν, ἀλλ' ἄρα θυμῷ
δείδω μὴ σὺν ἑοῖσι κιὼν ἑτάροισι δαμείη
κεῖνος ἀνήρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
ἡμετέροις· δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ' ἀχαιῶν·
ἀλλ' ἄγε μήτε πόληος ἑῆς ἀπὸ τῆλε φυγόντες,
αἴσχεα πολλὰ φέρωμεν ἀναλκείῃ ὑπὸ λυγρῇ,
ἀλλοδαπὴν περόωντες ἐπὶ χθόνα, μὴ δέ τι πάτρῃ
μίμνοντες, κτεινώμεθ' ὑπ' ἀργείων ὀρυμαγδῷ,
ἀλλ' ἤδη Δαναοῖσι καὶ εἰ βράδιον λώϊον εἴη,
ἐσέτι κυδαλίμην ἑλένην, καὶ κτήματ' ἐκείνης,
ἠδ' ὅσα σπάρτηθεν ἀνήγαγεν, ἠδὲ καὶ ἄλλα

διπλάκι

δηθάκι τόσσα φέροντες ὑπὲρ πόλιός τε, καὶ αὐτῶν,
ὡς οὐ κτῆσιν ἀνάρσια φῦλα δέδασαι *
ἡμετέρην, οὐδ' ἄστυ κατήνυκε πῦρ ἀΐδηλον·
νῦν δ' ἄγ' ἐμοῖο πίθεσθε ἐνὶ φρεσίν· οὐ γὰρ ὀΐω
ἄλλον ἀμείνον μῆτιν ἐνὶ Τρώεσι φράσασθαι·
αἴθ' ὄφελεν, καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουσεν ἐφετμῆς
Ἕκτωρ, ὁππότε μιν κατερήτυον ἔνδοθι πάτρης.
ὣς φάτο Πουλυδάμαντος ἐΰσθενος· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
ᾔνεον * ἐπαΐοντες ἐνὶ φρεσίν· οὐδ' ἀναφανδὸν
μῦθον ἔφασαν· πάντες γὰρ ἑὸν τρομέοντες ἄνακτα
ἄζοντ', ἠδ' Ἑλένην, ἧς εἵνεκ' ὀλλύμενοί περ·
τῇ δέ, καὶ ἐσθλὸν ἐόντα, Πάρις μέγα νείκεσεν ἄντην·
Πουλυδάμα, σὺ μὲν ἐσσὶ φυγοπτόλεμος, καὶ ἀνάλκις·
οὐδέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει μενεδήϊον ἦτορ,
ἀλλὰ δέος, καὶ φύζα· σὺ δ' εὔχεαι εἶναι ἄριστος
ἐν βουλῇ· πάντα δὲ χερείονα μήδεα οἶδας·
ἀλλ' ἄγε σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δηϊοτῆτος,
μίμνε δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι,
ἀμφ' ἐμὲ θωρήξονται ἀνὰ πτόλιν, εἰσόκε μῆχος
εὕρωμεν θυμῆρες ἀνηλεγέος πολέμοιο·
ἀνθρώποις, μέγα κῦδος ἀέξεται, ἠδὲ καὶ ἔργον·
φύζα δέ, νηπιάχοισι μάλ' εὔαδεν, ἠδὲ γυναιξί·
κείνης θυμὸν ἔοικας· ἐγὼ δέ τοι οὔτι πέποιθα
μαρναμένῳ· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θράσυ κάρτος·
ἦ, μέγα νεικείων· ὁ δέ, χωόμενος φάτο μῦθον
Πουλυδάμας· οὐ γάρ οἱ ἐναντίον ἄξετ' ἀΰσαι *
κεῖνος, ἐπεὶ στυγερός, καὶ ἀτάσθαλος, ἠδ' ἀεσίφρων,
ὅς φίλα μὲν σαίνησιν ἐνωπαδὸν, ἄλλα δὲ θυμῷ
πορφύρει, καὶ κρύβδα τοῦ οὐ παρεόντα χαλέπτει·
τῷ, ῥα καὶ ἀμφαδίην μέγα νείκεσε δῖον ἄνακτα·

ὤ μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν,
σὸν θράσος ἤγαγε νῶϊν ὀϊζύα· σὸς νόος ἔτλη
δῆριν ἀπειρεσίην, καὶ τλήσεται, ἔσόκε πάτρην
σὺν λαοῖς σφετέροισι δαϊζομένην ἐσίδηαι·
αἲ γὰρ ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάβοι θράσος· ἀμφὶ δὲ τάρβος
ἀσφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι· σὸν δέ μοι οἶκον ὀφέλλειν·
ὣς ὅγ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' οὔτι προσέννεπε Πουλυδάμαντα·
μνήσατο γὰρ Τρώεσσιν ὅσας ἐφέηκεν ἀνίας,
ἠδ' ὁπόσας ἔτ' ἔμελλεν, ἐπεὶ ῥά οἱ αἰθόμενον κῆρ
μᾶλλον ἐφώρμαινε θανέειν, ἢ νόσφι γενέσθαι
ἀντιθέης ἑλένης, ἧς εἵνεκα τρώϊοι υἷες
ὑψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ' ἄστεος αἰπεινοῖο,
δέγμενοι ἀργείους, ἠδ' αἰακίδην ἀχιλῆα·
τοῖσι δ' ἄρ' οὐ μετὰ δηρὸν ἀρήϊος ἤλυθε Μέμνων·
Μέμνων, κυανέοισι μετ' αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων,
ὃς κίε λαὸν ἄγων ἀπερέσιον· ἀμφὶ δὲ τρῶες
γηθόσυνοί μιν ἴδοντο κατὰ πτόλιν, ἠΰτε ναῦται
χείματος ἐξ ὀλοοῖο δι' αἰθέρος ἀθρήσωσιν·
ἤδη τειρόμενοι ἑλίκης περιηγέος αἴγλην·
ὣς λαοὶ κεχάροντο περισταδόν· ἔξοχα δ' ἄλλων,
λαομεδοντιάδης· μάλα γάρ νυ οἱ ἦτορ ἐώλπει
δηώσειν πυρὶ νῆας ὑπ' ἀνδράσιν αἰθιόπεσσιν,
οὕνεκ' ἔχον βασιλῆα πελώριον, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
πολλοὶ ἔσαν, καὶ πάντες ἄρηα μαιμώωντες·
τῷ, ῥ' ἄμοτον κύδαινεν ἐῢν γόνον ἠριγενείης
δωτίνῃς ἀγαθῇσι, καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυίῃ·
ἀλλήλοις δ' ὀάριζον ἐπ' εἰλαπίνῃ, καὶ ἐδωδῇ·
ὃς μὲν ἀριστῆας δαναῶν, καὶ ὅσ' ἄλγε' ἀνέτλη
ἔργ' ἐνέπων· ὁ δὲ, πατρὸς ἑοῦ, καὶ μητρὸς ἠοῦς
αὖ ἀνὰ τὸν βίον αἰὲν, ἀπειρεσίης τε ῥέεθρα

τηθύος, ὠκεανοῦ τε βαθυρρόου ἱερὸν οἶδμα,
ἠδὲ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονὸς, ἀντολίας τε
ἠελίου, καὶ πᾶσαν ἀπ' ὠκεανοῖο κέλευθον,
μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν, καὶ πρῶνας ἴδης,
ἠδὲ καὶ ὡς ἐδάιξεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν
ἀργαλέων σολύμων ἱερὸν στρατὸν, οἵ μιν ἰόντα
εἶργον· ὁ καὶ σφίσι πῆμα, καὶ ἄσχετον ὤπασε πότμον·
καὶ τὰ μὲν, ὡς ἀγόρευε· καὶ ὡς ἴδεν ἔθνεα φωτῶν
μυρία, τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμός·
καί ἑ καθαπτόμενος, γεραρῷ προσεφώνεε μῦθον,
ὦ Μέμνων, τὸ μὲν, ἄρ με θεοὶ ποίησαν ἰδέσθαι
σὸν στρατὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάθροις·
ὡς κέν μοι ἔτι κρίνειαν, ἵν' ἀργείους ἐσίδωμαι
ὀλλυμένους ἅπαντας ὑπ' ἐγχείῃσι τεῇσιν·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσιν ἀπηρέσια πάντα ἔοικας
ἐκπάγλως, ὡς οὔτις ἐπιχθονίων ἡρώων·
τῷ, σ' ὀΐω κείνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι·
νῦν δ' ἄγε τέρπεο θυμὸν ἐλαπίνῃσιν *
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα, μαχήσεαι ὡς ἐπέοικεν·
ὣς εἰπὼν, παλάμῃσι δέπας πολυχανδὲς ἀείρας,
Μέμνονα προφρονέως στιβαρῷ δείδεκτο κυπέλλῳ
χρυσείῳ, τό, ῥα δῶκε περίφρων ἀμφιγυήεις
ἥφαιστος κλυτὸν ἔργον, ὅτ' ἤγετο κυπρογένειαν
Ζηνὶ μεγασθενέϊ· ὁ δ' ἄρ' ὤπασεν υἱεῖ δῶρον
Δαρδάνῳ ἀντιθέῳ· ὁ δ' ἐριχθονίῳ πόρε παιδί·
Τρωῒ δ' ἐριχθόνιος μεγαλήτορι· αὐτὰρ ὁ, ἴλῳ
κάλλιπε σὺν κτεάτεσσιν· ὁ δ' ὤπασε Λαομέδοντι·
αὐτὰρ ὁ Λαομέδων, Πριάμῳ πόρεν, ὅς μιν ἔμελλεν
υἱεῖ δωσέμεναι· τὸ δέ οἱ, θεὸς οὐκ ἐτέλεσσεν·
κεῖνο δέπας περικαλλὲς ἐθάμβεεν ἐν φρεσὶ Μέμνων

ἀμφαφόων, καὶ τοῖον ὑποβλήδην φάτο μῦθον·
οὐ μὲν χρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον αὐχετάασθαι,
οὐδ' ἄρ' ὑποσχεσίην κατανευσέμεν, ἀλλ' ἕκηλον
δαίνυσθ' ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἄρτια μηχανάασθαι.
εἴτε γὰρ ἐσθλός τ' εἰμι, καὶ ἄλκιμος, εἴτε καὶ οὐκί,
γνώσῃ ἐνὶ πτολέμῳ, ὁπότ' ἀνέρος εἴδεται ἀλκή.
νῦν δ' ἄγε δὴ κοίτοιο μεδώμεθα· μηδ' ἀνὰ νύκτα
» πίνωμεν. Χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένῳ μάχεσθαι
» οἶνος ἀπειρέσιος, καὶ ἀϋπνοσύνη ἀλεγεινή.
ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γεραιὸς ἀγασσάμενος προσέειπεν,
αὐτὸς ὅπως ἐθέλεις μεταδαίνυο· πείθεο δ' αὐτῷ.
» οὐ γὰρ ἐγώ σε ἀέκοντα βιήσομαι· Οὐ γὰρ ἔοικεν
» οὔτ' ἀπιόντ' ἀπὸ δαιτὸς, ἐρυκέμεν, οὔτε μένοντα,
» σεύειν ἐκ μεγάροιο· θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὕτως.
ὣς φάτο· ὁ δ' ἐκ δόρποιο μεθίστατο· βῆ δὲ πρὸς εὐνὴν
ὑστατίην· ἅμα δ' ἄλλοι ἔβαν κοίτοιο μέδεσθαι
δαιτυμόνες· τοῖς δέ σφιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στεροπηγερέταο,
ἀθάνατοι δαίνυντο· πατὴρ δ' ἐν τοῖσι Κρονίων
οἷ' εἰδὼς, ἀγόρευε δυσηχέος ἔργα μόθοιο.
ἴστε θεοὶ περὶ πάντες ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
αὔριον ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ πολέμῳ μένος ἵππων
ὄψεσθ' ἀμφ' ὀχέεσφι δαϊζομένων ἑκάτερθεν,
ἄνδρας τ' ὀλλυμένους· τῶν καὶ πέρι, κηδόμενός τις
μιμνέτω ὑμείων, μηδ' ἀμφ' ἐμὰ γούναθ' ἱκάνων,
λισσέσθω· κῆρες γὰρ ἀμείλιχοι εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
ὣς ἔφατ' ἐν μέσσοισιν, ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς,
ὄφρα κεν ἀσχαλόων τις, ἀπὸ πτολέμοιο ῥάπηται,
μηδὲν ἐλισσόμενος περὶ υἱέος, ἠδὲ φίλοιο,
μαψιδίως ἀφίκηται ἀτειρέος ἔνδον Ὀλύμπου.

καὶ τὰ μὲν, ὡς ἐσάκουσαν ἐριγδούπου κρονίδαο,
τλῆσαν ἐνὶ στέρνοισι, καὶ οὐ βασιλῆος ἔναντα
μῦθον ἔφαν· μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον προμέεσκον·
ἀχνύμενοι δ' ἵκανον ὅπῃ δόμος ἦεν ἑκάστου,
ἐς λέχος· ἀμφὶ δὲ τοῖσι καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσιν,
ὕπνου βληχρὸν ὄνειαρ ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη·
ἦμος δ' ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερέσσυται ἄκρης
λαμπρὸς ἀν' οὐρανὸν εὐρὺν ἑωσφόρος, ὅς τ' ἐπὶ ἔργον
ἡδὺ μάλα κνώσσοντας ἀμαλλοδετῆρας ἐγείρει,
τῆμος ἀρήϊον υἷα φαεσφόρου ἠριγενείης
ὕστερος ὕπνος ἀνῆκεν· ὁ δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων,
ἤδη δυσμενέεσσι λιλαίετο δηριάασθαι·
ἠὼς δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊεν οὐκ ἐθέλουσα.
καὶ τότε Τρῶες ἕσαντο περὶ χροῒ δήϊα τεύχη,
τοῖσι δ' ἅμ' αἰθίοπές τε, καὶ ὁπόσα φῦλα πέλοντο
ἀμφὶ βίην Πριάμοιο, συναγρομένων ἐπικούρων
πανσυδίῃ· μάλα δ' ὦκα πρὸ τείχεος ἐσσεύοντο,
κυανέοις νεφέεσσιν ἐοικότες, οἷα κρονίων
χείματος ὀρνυμένοιο κατ' ἠέρα πουλὺν ἀγείρει·
αἶψα δ' ἄρ' ἐπλήσθη πεδίον ἅπαν· τοὶ δ' ἐπέχυντο
ἀκρίσι προβόλοισιν ἐναλίγκιοι, αἵτε φέρονται
ὡς νέφος, ἢ πολὺς ὄμβρος ὑπὲρ χθονὸς εὐρυπέδοιο,
ἄπληκτοι μερόπεσσιν ἀφηέα λοιμὸν ἄγουσαι·
ὣς οἳ ἔσαν πολλοί τε, καὶ ὄμβριμοι· ἀμφὶ δ' ἀγυιὰ
στείνετ' ἐπεσσυμένων· ὑπὸ δ' ἔγρετο ποσσὶ κονίη·
ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εὖτ' ἐσίδοντο
ἐσσυμένους· ἶψαρ δὲ περὶ χροῒ χαλκὸν ἕσαντο,
κάρτεϊ πηλείδαο πεποιθότες· ὅς δ' ἐνὶ μέσσοις
ἤϊε, τιτάνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικώς,
κυδιόων ἵπποισι, καὶ ὄχεσφι· τοῦ δ' ἄρα τεύχη

πάντῃ μαρμαίρεσκον ἀλίγκιον ἀστεροπῇσιν·
οἷος δ' ἐκ περάτων γαιηόχου ὠκεανοῖο
ἔρχεται ἠέλιος φαεσίμβροτος, οὐρανὸν εἴσω
παμφαίνων, κρατερὴ δὲ γελᾷ περὶ γαῖα, καὶ αἰθήρ,
τοῖος ἐν ἀργείοισι τότ' ἔσσυτο Πηλέος υἱός.
ὣς δὲ καὶ ἐν τρώεσσιν ἀρήϊος ἤϊε Μέμνων,
ἄρεϊ μαιμώοντι πανείκελος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
προφρονέως ἐφέποντο, παρεσσύμενοι βασιλῆϊ·
αἶψα δ' ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες
τρώων, καὶ δαναῶν, μετὰ δ' ἔπρεπον αἰθιοπῆες.
σὺν δ' ἔπεσον καναχηδὸν ὁμῶς ἅτε κύματα πόντου,
πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
ἀλλήλους δ' ἐδάϊζον, ἐϋξέστῃς μελίῃσι
βάλλοντες· μετὰ δέ σφι γόος, καναχή τε δεδήει.
ὡς δ' ὅτ' ἐρίγδουποι ποταμοὶ μεγάλα στενάχωσιν,
εἰς ἅλα χευόμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλει ὄμβρος
ἐκ Διός, εὖτ' ἀλίαστον ἐπὶ νέφεα κτυπέωσι
θηγόμεν' ἀλλήλοισι, πάρος δ' ἐξέσσυτ' ἀϋτμή,
ὣς τῶν, μαρναμένων, μέγ' ὑπαὶ ποσὶ γαῖα πελώρη
ἔβραχε· θεσπεσίη δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτμὴ
σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ ἀΰτεον ἀμφοτέρωθεν·
ἔνθ' ἕλε πηλείδης Θάλιον, καὶ ἀμύμονα Μέντην,
ἄμφω ἀριγνώτω· βάλε δ' ἄλλων πολλὰ κάρηνα·
ὥς τε γαίης μελάθροισιν ὑποχθονίοις ἐπορούσῃ
λάβρος, ἄφαρ δέ τε πάντα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέηται
ἐκ θεμέθλων· μάλα γὰρ περιβρομέει βαρὺ γαῖα,
ὣς οἵ γ' ἐν κονίῃσι κατήριπον ὠκέϊ πότμῳ,
αἰχμῇ πηλείωνος· ὁ γὰρ μέγα μαίνετο θυμῷ·
ὣς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐῢς παῖς ἠριγενείης
ἀργείους ἐδάϊζε κακῇ ἐναλίγκιος αἴσῃ,

ἤτε φέρει λαοῖσι κακὸν, καὶ ἀεικέα λοιγόν·
πρῶτον δ' εἷλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
δούρατι λευγαλέῳ· ἐπὶ δ' ἔκτανε δῖον Ἔρευθον·
ἄμφω ἐελδομένω πόλεμον, καὶ ἀεικέα χάρμην·
οἳ θρύον ἀμφενέμοντο παρ' Ἀλφειοῖο ῥεέθροις,
καί ῥ' ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ἰλίου ἱρὸν ἄστυ·
τοὺς δ' ὁπότ' ἐξενάριξεν, ἐπῴχετο Νηλέος υἱὸν
κτεῖναί μιν μεμαώς· τοῦ δ' Ἀντίλοχος θεοειδὴς
πρόσθεν ἐλθὼν, ἴθυνε μακρὸν δόρυ, καί οἱ ἅμαρτε,
τυτθὸν ἀλευαμένοιο· φίλον δέ οἱ εἷλεν ἑταῖρον,
Αἴθοπα Πυρρασίδην· ὁ δὲ, χωσάμενος κταμένοιο,
Ἀντιλόχῳ ἐπιάλτο λέων ὣς ὀμβριμόθυμος
καπρίῳ, ὅ ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἶδε μάχεσθαι
ἀνδράσι, καὶ θήρεσσι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ὁρμὴ,
ὣς ὃ θοῶς ἐπόρουσεν· ὁ δ' εὐρέϊ μιν βάλε πέτρῳ·
τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ   οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ·
ἀλγινόεντ' ἐπάλαλκε φόνον κρατερὴ τρυφάλεια·
σμερδαλέον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνθη
βλημένου· ἀμφὶ δέ οἱ κόρυς ἴαχε· καί ῥ' ἔτι μᾶλλον
μαίνετ' ἐπ' Ἀντιλόχῳ· κρατερὴ δέ οἱ ἔζεεν ἀλκή·
τοὔνεκα Νέστορος υἷα καὶ αἰχμητήν περ ἐόντα,
τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο· δίηλασε δ' ὄμβριμον ἔγχος
ἐς κραδίην, θνητοῖσιν ὅπῃ πέλει ὠκὺς ὄλεθρος·
τοῦ δ' ὑποδμηθέντος, ἄχος Δαναοῖσιν ἐτύχθη
πᾶσι· μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἤλυθε πένθος
Νέστορι, παιδὸς ἑοῖο παρ' ὀφθαλμοῖσι δαμέντος·
» Οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν,
» ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἑοῦ πατρὸς εἰσορόωντος·
τοὔνεκα καὶ στερεῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμὸν,
ἤχνυτο, παιδὸς ἑοῖο κακῇ περὶ κηρὶ δαμέντος·

κέκλετο δ' ἐσσυμένως Θρασυμήδεα νόσφιν ἐόντα·
ὄρσο μοι ὦ Θρασύμηδες ἀγακλεές, ὄφρα φονῆα
σεῖο κασιγνήτοιο, καὶ υἱέος ἡμετέροιο
νεκροῦ ἑκὰς σεύωμεν ἀεικέος, ἠὲ καὶ αὐτοὶ
ἀμφ' αὐτῷ στονόεσσαν ἀναπλήσωμεν ὀϊζύν·
εἰ δέ σοι ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύ γ' ἐμεῖο
υἱὸς ἔφυς, οὐδ' ἐσσὶ Περικλυμένοιο γενέθλης,
ὅς τε καὶ ἡρακλῆϊ κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλη·
ἀλλ' ἄγε δὴ πονεώμεθα, ἐπεὶ μέγα κάρτος, ἀνάγκη
πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάζει·
ὣς φάτο· τοῦ δ' ἀΐοντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο θυμὸς
πένθεσι λευγαλέοισιν· ἄφαρ δέ οἱ ἤλυθεν ἄγχι
Φηρεύς, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἄνακτος,
εἷλεν ἄχος· κρατεροῖο δ' ἐναντία δηριάασθαι
Μέμνονος ὡρμήθησαν ἀν' αἱματόεντα κυδοιμόν·
ὡς δ' ὅταν ἀγρευτῆρες ἀνὰ πτύχας ὑλήεσσας
οὔρεος εὐρυβάτοιο λιλαιόμενοι μέγα θήρης,
ἢ συός, ἢ ἄρκτοιο κατ' ἀντίον ἀΐσσουσι,
κτεινέμεναι μεμαῶτες, ὁ δ' ἀμφοτέροις ἐπορούσας
θάρσει μαιμώωντι, βίην ἐπαμύνεται ἀνδρῶν,
ὣς τότε Μέμνων φώνεε* μέγα· τοὶ δέ οἱ, ἄγχι
ἤλυθον· ἀλλά μιν οὔτι κτανέειν ἐδύναντο
μακρῇσι μελίῃσιν· ἀπέπλαγχθεν γάρ οἱ αἰχμὴ
τῆλε χροός· μάλα γάρ που ἀπέτραπεν ἠριγένεια·
δοῦρατα δ' οὐχ ἁλίως χαμάδις πέσεν, ἀλλ' ὁμάδου, ὦκα
ἐμμεμαώς, κατέπεφνε Πολύμνιον υἷα Μέγητος
Φηρεὺς ὀμβριμόθυμος· ὁ δ' ἔκτανε Λαομέδοντα
Νέστορος ὄμβριμος υἱὸς ἀδελφεοῖο χολωθείς,
ὃν Μέμνων ἐδάϊξε κατὰ μόθον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι λύεν παγχάλκεα τεύχη,

οὔτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος, οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
Φηρέος, οὕνεκα πολλὸν ὑπέρτερος· οἱ δ' ἅτε θῶε
ἀμφ' ἔλαφον βεβαῶτε, μέγαν φοβέονται λέοντα,
οὔτι πρόσω μεμαῶτ' ἔτι ἐλθέμεν· αἰνὰ δὲ Νέστωρ
ἐγγύθεν εἰσορόων, ὀλοφύρετο· κέκλετο δ' ἄλλους
σφοὺς ἑτάρους δηΐοισιν ἐπελθέμεν· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
ὥρμαινεν πονέεσθαι ἀφ' ἅρματος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
παιδὸς ἀποφθιμένοιο πόθη ποτὶ μῶλον ἄγεσκε
πὰρ δύναμιν· μέλλεν δὲ φίλῳ παιδὶ καὶ αὐτὸς
κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναλίγκιον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτὸν
Μέμνων ὄμβριμόθυμος ἐπεσσύμενον προσέειπεν,
αἰδεσθεὶς ἀνὰ θυμὸν ὁμήλικα πατρὸς ἑοῖο,
ὦ γέρον, οὔ μοι ἔοικε κατ' ἀντία σεῖο μάχεσθαι
πρεσβυτέροιο γεγῶτος· ἐπεὶ γέ μεν οἶδα νοῆσαι.
ἦ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην σε νέον, καὶ ἀρήϊον ἄνδρα
ἀντιάαν δηΐοισι· θρασὺς δέ μοι ἔλπετο θυμὸς,
χειρὸς ἐμῆς, καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον·
ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε μόθου, στυγεροῦ τε φόνοιο·
χάζεο, μή σε βάλοιμι καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκῃ,
μηδὲ τεῷ περὶ παιδὶ πέσῃς μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
μαρνάμενος, μή σε καὶ ἄφρονα μυθήσονται
ἀνέρες· οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρῳ ἀντιάασθαι.
ὣς φάτο· τὸν δ' ἑτέρωθε γέρων ἠμείβετο μύθῳ,
ὦ Μέμνων, τὰ μὲν ἄρ που ἐτώσια πάντ' ἀγορεύεις.
οὐ μὲν γὰρ δηΐοισι πονεύμενον εἵνεκε παιδὸς
ἀφραίνειν ἐρέει τις, ἀνηλέα παιδοφονῆα
τηλοῦ ἑκὰς σεύοντα κατὰ μόθον· ὡς ὄφελόν μοι,
ἀλκὴ ἔτ' ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γνώῃς ἐμὸν ἔγχος.
νῦν δὲ, σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ' εὔχεαι, οὕνεκα θυμὸς
θαρσαλέος νέου ἀνδρὸς, ἐλαφρότερόν τε νόημα.
τῷ ῥα καὶ ὑψηλὰ φρονέων, ἀποφώλια βάζεις.

εἰ δέ μοι ἡβώοντι κατ' ἀντίον εἰληλούθεις,
οὐκ ἄν τι κεχάροντο φίλοι κρατερῷ περ ἐόντι·
νῦν δ' ὥς τίς τε λέων ὑπὸ γήραος ἄχθομαι αἰνοῦ,
ὅν τε κύων σταθμοῖο πολυρρήνοιο δίηται
θαρσαλέως· ὁ δ' ἄρ' οὔτι λιλαιόμενός περ, ἀμύνει
οἷ αὐτῷ· οὐ γάρ οἱ ἔτι ἔμπεδοί εἰσιν ὀδόντες,
οὐδὲ βίη, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἦτορ·
ὣς ἐμοὶ οὐκ ἔτι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν,
οἷόν περ τὸ πάροιθεν· ὅμως δ' ἔτι φέρτερός εἰμι
πολλῶν ἀνθρώπων· παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει·
ὣς εἰπὼν, ἀπὸ βαιὸν ἐχάσσατο· λεῖπε δ' ἄρ' υἷα
κείμενον ἐν κονίῃσιν, ἐπεὶ νύτοι οὐκ ἔτι πάμπαν
γναμπτοῖσι μελέεσσι πέλε σθένος, ὡς τὸ πάροιθεν·
γήραϊ γὰρ κατόπισθε πολυτλήτῳ βεβάρυτο·
ὣς δ' αὔτως ἀπόρουσεν ἐϋμμελίης Θρασυμήδης,
Φηρεύς τ' ὀμβριμόθυμος, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι,
δειδιότες· μάλα γάρ σφιν ἐπῴχετο λοίγιος ἀνήρ·
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης
καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὀρυμαγδῷ,
ὁππότε συνεχὲς ἦμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι τανύσσῃ
Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα, περικτυπέουσι δὲ πάντῃ
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσιν, ἅδην νεφέων συνιόντων
θεσπεσίων, κοῖλαι δὲ περικλύζονται ἄρουραι
ὄμβρου ἐπεσσυμένοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
σμερδαλέον βοόωσι κατ' οὔρεα πάντα χαράδραι,
ὣς Μέμνων σεύεσκεν ἐπ' ἠϊόνας ἑλλησπόντου
ἀργείους· μετόπισθε δ' ἐπισσύμενος, κεράϊζε·
πολλοὶ δ' ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον
αἰθιόπων ὑπὸ χερσί· λύθρῳ δ' ἐφορύνετο γαῖα
ὀλλυμένων δαναῶν· μέγα δ' ἐν φρεσὶ γήθεε Μέμνων

αἰὲν ἐπεσσύμενος δηΐων στίχας· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
στείνετο ῥόϊον ὕδωρ· ὁ δ' οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
ἔλπετο γὰρ τρώεσσι φάος, δαναοῖσι δὲ πῆμα
ἔσσεσθ'· ἀλλά ἑ μοῖρα πολύστονος ἠπερόπευεν
ἐγγύθεν ἱσταμένη, καὶ ἐπὶ κλόνον ὀτρύνουσα·
ἀμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐϋσθενέες πονέοντο,
ἀλκιονεύς, Νύχιος, καὶ ἀσιάδης ἐρίθυμος,
αἰχμητής τε Μένεκλος, ἀλέξιππός τε, Κλάδωντε,
ἄλλοι τ' ἰωχμοῖο μεμαότες· οἳ ῥα καὶ αὐτοὶ
καρτύναντ' ἀνὰ δῆριν, ἑῷ πίσυνοι βασιλῆϊ·
καὶ τότε δὴ ῥα Μένεκλον ἐπεσσύμενον δαναοῖσι
πηλεΐδης κατέπεφνεν· ὁ δ' ἀσχαλόων ἑτάροιο
Μέμνων ὀμβριμόθυμος, ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον·
ὡς δ' ὅτε τις κραιπνῇσιν ἐπιβρίσῃσ' ἐλάφοισι
θηρητὴρ ἐν ὄρεσσι, λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν,
ἰληδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὕστατον δόλον ἄγρης.
αἰζηῶν ἰότητι, κύνες δ' ἐπικαγχαλόωσιν,
πυκνὸν ὑλακτιόωντες, ὁ δ' ἐμμεμαὼς ὑπ' ἄκοντι
κεμμάσιν ὠκυτάτῃσι φόνον στονόεντα τίθησιν
ὣς τότε Μέμνων ἐδάϊξε πολὺν στρατόν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
γήθεον· ἀργεῖοι δέ, περικλυτὸν ἄνδρ' ἐφέβοντο·
ὡς δ' ὁπότ' ἐξεριπόντος ἀπ' οὔρεος ἠλιβάτοιο
πέτρου ἀπειρεσίοιο, τόν, ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς
ὤσῃ, ἀπὸ κρημνοῖο βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ,
τοῦ δ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνά, καὶ ἄγκεα μακρὰ ῥαγέντος,
βῆσσαι ἐπικτυπέουσι, περιτρομέουσι δ' ἀν' ὕλην,
εἴ που μῆλ' ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται,
ἢ βόες, ἤ τι ἄλλο, καὶ ἐξάλλονται ἰόντος
ῥιπὴν ἀργαλέην, καὶ ἀμείλιχον, ὣς ἄρ' ἀχαιοὶ
Μέμνονος ὄμβριμον ἔγχος ἐπεσσυμένοιο φέβοντο·

καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν αἰακίδαο
Νέστωρ· ἀμφὶ δὲ παιδὶ μέγ᾽ ἀχνύμενος, φάτο μῦθον·
ὦ ἀχιλεῦ μέγα ἕρκος ἐϋσθενέων ἀργείων,
ὤλετό μοι φίλος υἱός· ἔχει δέ μοι ἔντεα Μέμνων
τεθναῶτος· δείδω δὲ κυνῶν μὴ κῦρμα γένηται·
ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος, ὅστις ἑταίρου
μέμνηται κταμένοιο, καὶ ἄχνυται οὐκ ἔτ᾽ ἐόντος·
ὣς φάτο· τοῦ δ᾽ ἀΐοντος ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος·
Μέμνονα δ᾽ ὡς ἐνόησεν ἀνὰ στονόεντα κυδοιμὸν,
ἀργείους ἰληδὸν ὑπ᾽ ἔγχεϊ δηϊόωντα,
αὐτίκα κάλλιπε τρῶας ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάϊξεν,
ἀμφ᾽ ἄλλῃσι φάλαγξι· καὶ ἰχανόων πολέμοιο,
ἤλυθέν οἱ κατέναντι χωόμενος ἀντιλόχοιο,
ἠδ᾽ ἄλλων κταμένων· ὁ δ᾽ ἄρα ἕλετο χέρεσι πέτρην,
τὴν ῥα βροτοὶ θέσαν οὖρον ἐϋσταχέος πεδίοιο,
καὶ βάλεν ἀκαμάτοιο κατ᾽ ἀσπίδα πηλείωνος
δῖος ἀνήρ· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ οὔτι τρέσσας περιμήκεα πέτρην,
αὐτίκα οἱ σχεδὸν ἦλθε, μακρὸν δόρυ πρόσθε τιταίνων
πεζὸς, ἐπεὶ ῥά οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ·
καί οἱ δεξιὸν ὦμον ὑπὲρ σάκος στυφέλιξεν·
ὁ δὲ, καὶ οὐτάμενος, ἀταρβέϊ μαίνετο θυμῷ·
τύψε δ᾽ ἄρ᾽ αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταιῷ·
τοῦ δ᾽ ἐχύθη φίλον αἷμα· χάρη δ᾽ ἄρ᾽ ἐτώσιον ἥρως·
καί μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσιν,
νῦν σ᾽ ὀΐω μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ᾽ ὀλέθρῳ
χερσὶν ἐμῇσι δαμέντα, καὶ οὐκ ἔτι μῶλον ἀλύξαι·
σχέτλιε, τίπτε σὺ τρῶας ἀνηλεγέως ὀλέεσκες,
πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτερος ἔμμεναι ἀνδρῶν,
μητρός τ᾽ ἀθανάτης νηρηΐδος; ἀλλά σοι ἤδη
ἤλυθεν αἴσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμὶ,

ἠοῦς ὄμβριμος υἱὸς, ὃν ἔκτοθι χηριόωσαι
ἑσπερίδες θρέψαντο παραῤῥόον ὠκεανοῖο·
τοὔνεκα σεῦ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεγύνω,
εἰδὼς μητέρα δῖαν ὅσον φερτέρα ἐστὶν
νηρηΐδος, τῆς, αὐτὸς ἐπεύχεαι ἔκγονος εἶναι·
ἡ μὲν, γὰρ μακάρεσσι, καὶ ἀνθρώποισι φαεινὴ·
τῇ, ἐπὶ πάντα τελεῖται ἀτειρέος ἔνδον ὀλύμπου
ἐσθλά τε, καὶ κλυτὰ ἔργα, τά τ' ἀνδράσι γίνετ' ὄνειαρ·
ἡ δ' ἐν ἁλὸς κευθμῶσι μεθημένη ἀτρυγέτοισιν,
ναίει ὁμῶς κήτεσσι μετ' ἰχθύσι κυδιόωσα,
ἄπρηκτος, καὶ ἄϊστος· ἐγὼ δέ μιν οὐκ ἀλεγίζω,
οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν ἐπουρανίῃσιν ἐΐσκω.
ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε θρασὺς πάϊς αἰακίδαο,
ὦ Μέμνον, πῆ νῦν σε κακαὶ φρένες ἐξορόθυναν
ἐλθέμεν ἀντὶ ἐμεῖο, καὶ ἐς μόθον ἰσοφαρίζειν;
ὃς σέο φέρτερός εἰμι βίῃ, γενεῇ τε, φυῇ τε,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα,
καὶ σθεναροῦ νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κούρας
νηρηΐδας, τὰς δή ῥα θεοὶ τίουσ' ἐν ὀλύμπῳ,
πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
οὕνεκά που Διόνυσον ἑοῖς ὑπέδεκτο μελάθροις,
ὁππότε δὴ μένος ἧκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου,
ἠδὲ καὶ ὡς ἥφαιστον ἐΰφρονα χαλκεοτέχνην
δέξατο οἷσι δόμοισιν ἀπ' οὐλύμπου πεσόντα,
αὐτόν τ' ἀργικέραυνον, ὅπως ὑπελύσατο δεσμῶν·
τῶν, μιμνισκόμενοι πανδερκέες οὐρανίωνες,
μητέρ' ἐμὴν τίουσι Θέτιν ζαθέῳ ἐν ὀλύμπῳ·
γνώσῃ δ' ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω
ἐς τεὸν ἧπαρ ἵκηται, ἐμῇ βεβλημένον ἀλκῇ·
ἕκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ' ἀντιλόχοιο χολωθεὶς,

τίσομαι. οὐ γὰρ ὄλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρον.
ἀλλὰ τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν
ἕσταμεν, ἡμετέρων μυθεύμενοι ἔργα τοκήων,
ἠδ' αὐτῶν; Ἔγγυς καὶ ἄρης, ἐγγὺς καὶ ἀλκή.
ὣς εἰπὼν, παλάμῃσι λάβεν πολυμήκετον ἄορ.
Μέμνων δ' αὖθ' ἑτέρωθεν. καὶ ὁππαλέως συνόρουσαν.
τύπτον δ' ἀλλήλων ἄμοτον φρεσὶ κυδιόωντες
ἀσπίδας, ἃς ἥφαιστος ὑπ' ἀμβροσίῃ κάμε τέχνῃ,
πυκνὰ συναΐσσοντες. ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν
ἀλλήλοις ἑκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι.
Ζεὺς δ' ἦ μὲν ἀμφοτέροισι φίλα φρονέων βάλε κάρτος
τεῦξε δ' ἄρ' ἀκαμάτους, καὶ μέζονας, οὐδὲν ὁμοίους
ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν. ἔρις δ' ἐπεγήθεεν ἀμφω.
οἱ δ' αἰχμὴν μεμαῶτες ἄφαρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι,
μεσσηγὺς σάκεός τε, καὶ ὑψιλόφου τρυφαλείης,
πολλάκις ἰθύνεσκον ἑὸν μένος. ἄλλοτε δ' αὖτε
βαιὸν ὑπὲρ κνημῖδος ἔνερθε δαιδαλέοιο
θώρηκος βριαροῖσιν ἀρηρότος μελέεσσιν
ἄμφω ἐπειγόμενοι. περὶ δέ σφισιν ἄμβροτα τεύχη
ἀμφ' ὤμοις ἀράβισε. βοὴ δ' ἵκετ' αἰθέρα δῖον
τρώων, αἰθιόπων τε, καὶ ἀργείων ἐριθύμων,
μαρναμένων ἑκάτερθε. κόνις δ' ὑπὸ ποσσὶν ὀρώρει
ἄχρις ἐς οὐρανὸν εὐρὺν, ἐπεὶ μέγα κίνυτο ἔργον.
ὡς δ' ὁμίχλη κατ' ὄρεσφιν ὀρινομένου ὑετοῖο,
ὁππότε δὴ κελάδοντες ἐνὶ πλήθονται ἔναυλοι
ὕδατος ἐσσυμένοιο, βρέμει δ' ἄρα πᾶσα χαράδρη
ἄσπετον, οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες
χειμάρρους, ὁμίχλην τε, φίλην ὀλοοῖσι λύκοισιν,
ἠδ' ἄλλοις θήρεσσιν, ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη,
ὣς τῶν, ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπότητ' ἀλεγεινὴ,

ἥ ῥά τε καὶ φάος ἠῢ κατέκρυφεν ἠελίοιο
αἰθέρ' ἐπισκιάουσα· κονίη δ' ὑπεδάμνατ' ὀϊζὺς
λαοὺς ἐν κονίῃ τε, καὶ αἰνομόρῳ ὑσμίνῃ·
καὶ τὴν μὲν, μακάρων τις ἀπώσατο δηϊοτῆτος
ἐσσυμένως· ὀλοαὶ δὲ θοὰς ἑκάτερθε φάλαγγας
κῆρες ἐποτρύνεσκον, ἀπειρέσιον πονέεσθαι
δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν· ἄρης δ' οὐ λῆγε φόνοιο
λευγαλέου, πάντῃ δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
αἵματος ἐκχυμένοιο· μέλας δ' ἐπετέρπετ' ὄλεθρος·
στείνετο δὲ κταμένων πεδίον μέγα, ἱππόβατόν τε,
ὁππόσον ἀμφὶ ῥοαῖς σιμόεις, καὶ ξάνθος ἐέργει,
ἴδηθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν ἑλλήσποντον·
ἀλλ' ὅτε δὴ πολλὴ μὲν ἄδην μηκύνετο δῆρις
μαρναμένων, ἶσον δὲ μένος τέτατ' ἀμφοτέροισι,
δὴ τότε τοὺς γ' ἀπάνευθεν ὀλύμπιοι εἰσορόωντες,
οἱ μὲν, θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέϊ πηλείωνι,
οἱ δ' ἄρα τιθωνοῖο, καὶ ἠοῦς υἱέϊ δίῳ·
ὑψόθε δ' οὐρανὸς εὐρὺς ὑπέβραχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
ἴαχε· κυανέη δὲ πέριξ ἐλελίζετο γαῖα
ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσί· περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι
ἀμφὶ Θέτιν νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
ὀμβρίμου ἀμφ' ἀχιλῆος, ἴδ' ἄσπετα δειμαίνοντο·
δείδιε δ' ἠριγένεια φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτὴ
ἵπποις ἐμβεβαυῖα δι' αἰθέρος· αἱ δὲ οἱ ἄγχι
ἠελίοιο θύγατρες ἐθάμβεον ἑστηυῖαι
θεσπέσιον περὶ κύκλον, ὃν ἠελίῳ ἀκάμαντι
Ζεὺς πόρεν εἰς ἐνιαυτὸν ἐΰνδρομον· ᾧ πέρι, πάντα
ζώει τε, φθινύθει τε, περιπλομένοιο κατ' ἦμαρ
νωλεμέως αἰῶνος, ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν·
καί νύ κε δὴ μακάρεσσιν ἀμείλιχος ἔμπεσε δῆρις,

ἢ μὴν ὑπ' ἐννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβρεμέταο·
δοιαὶ δ' ἄρ' ἀμφοτέροισι θοῶς ἑκάτερθε παρέσταν
κῆρες ἐρεμναί· ἡ μὲν, ἔβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ·
φαιδρὴ δ' ἀμφ' ἀχιλῆα δαΐφρονα· τοὶ δ' ἐσιδόντες
ἀθάνατοι, μέγ' ἄϋσαν· ἄφαρ δ' ἕλε τοὺς μὲν, ἀνίη
λευγαλέη, τοὺς δ' ἠΰ, καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα·
ἥρωες δ' ἐμάχοντο κατ' αἱματόεντα κυδοιμὸν,
ἔμπεδον· οὐδέ τι κῆρας ἐποιχομένας ἐνόησαν,
θυμὸν, καὶ μέγα κάρτος ἐπ' ἀλλήλοισι φέροντες·
φαίης κε στονόεντα κατὰ μόθον ἤματι κείνῳ
μάρνασθ', ὥστε γίγαντας ἀτειρέας, ἠὲ κραταιοὺς
τιτῆνας· στυγερὴ δ' ἄρ' ἐπὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει,
ἡμὲν ὅτε ξιφέεσσι συνέδραμον, ἠδ' ὅτε λάεσσι
βάλλον ἐπεσσύμενοι περιμήκεσι· οὐδέ τις αὐτῶν
χάζετο βαλλομένων, οὐδ' ἔτρεσαν, ἀλλ' ἅτε πρῶνες
ἕστασαν ἀδμῆτες, κεκασμένοι ἄσπετον ἀλκήν·
ἄμφω γὰρ μεγάλοιο Διὸς γένος εὐχετόωντο·
τοὔνεκ' ἄρα σφίσι δῆριν ἴσην ἐτάνυσεν ἐνυὼ
πολλὸν ἐριδομένοισιν ἐπὶ χρόνον ἐν δαῒ κείνῃ
αὐτοῖς, ἠδ' ἑτάροισιν ἀταρβέσιν, οἳ μέγ' ἀνάκτων
νωλεμέως πονέοντο μεμαότες, ἄχρι καμόντων
αἰχμαὶ ἀνεγνάμφθησαν ἐν ἀσπίσιν, οὐδέ τις ἦεν
θεινομένων ἑκάτερθεν ἀνούτατος· ἀλλ' ἄρα πάντων
ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα, καὶ ἱδρὼς
αἰὲν ἐρειδομένων· κεκάλυπτο δὲ γαῖα νέκυσιν,
οὐρανὸς ὡς νεφέεσσιν ἐς αἰγοκερῆα κιόντος
ἠελίου, ὅτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης·
τῶν, ἵπποι χρεμέθοντες, ἐπεσσυμένοις ἅμα λαοῖς
τεθναότας στείβεσκον, ἅτ' ἄσπετα φύλλα κατ' ἄλση,
χείματος ἀρχομένου μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην·

εἱ δὲ πυ

οἱ δέ που ἐν νεκύεσσι, καὶ αἵματι δηριόωντο
υἱῆες μακάρων ἐρικυδέες· οὐδ᾽ ἀπέληγον
ἀλλήλοις κοτέοντες· ἔρις δ᾽ ἴθυνε τάλαντα
ὑσμίνης ἀλεγεινά· τὰ δ᾽ οὐκ ἔτι ἶσα πέλοντο·
ἀλλ᾽ ἄρα Μέμνονα δῖον ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα
πηλείδης οὔτησε· τὸ δ᾽ ἀντικρὺ μέλαν ἆορ
ἐξέθορε· τοῦ δ᾽ αἶψα λύθη πολυήρατος αἰών·
κάππεσε δ᾽ ἐς μέλαν αἷμα· βράχε δ᾽ οἱ ἄσπετα τεύχη·
γαῖα δ᾽ ἀπεσμαράγησε, καὶ ἀμφεφόβηθεν ἑταῖροι.
τὸν δ᾽ ἄρα μυρμιδόνες μὲν, ἐσύλεον· ἀμφὶ δὲ τρῶες,
φεῦγον· ὁ δ᾽ αἶψα δίωκε μένος μέγα λαίλαπι ἶσος.
ἠὼς δ᾽ ἐστονάχησε καλυψαμένη νεφέεσσιν.
ἠχλύνθη δ᾽ ἄρα γαῖα· θεοὶ δ᾽ ἅμα πάντες ἀῆται
μητρὸς ἐφημοσύνῃσι βίῃ φορέοντο κελεύθῳ
ἐς πεδίον Πριάμοιο, καὶ ἀμφεχέοντο θανόντι.
οἱ καὶ ἀνηρείψαντο θοῶς ἠώϊον υἷα,
καὶ ἔφερον πολιοῖο δι᾽ ἠέρος· ἄχνυτο δέ σφι
θυμὸς, ἀδελφειοῖο δεδουπότος· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ αἰθὴρ,
ἔστενε· τοῦ δ᾽ ἐπὶ γαῖαν ὅσαι πέσον αἱματόεσσαι
ἐκ μελέων ῥαθάμιγγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
σῆμα καὶ ἐσσομένοις· τὰς, καὶ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλην,
εἰς ἓν ἀγειράμενοι, ποταμὸν θέσαν ἠχήεντα.
τὸν, ῥά τε παφλαγόνιον ἐπιχθόνιοι καλέουσι
πάντες, ὅσοι ναίουσι μακροῖς ὑπὸ πέρασιν ἴδης·
ὅς τε καὶ αἱματόδης ῥαφερὴν ἐπινίσσεται αἶαν,
ὁππότε Μέμνονος ἦμαρ ἔῃ λυγρὸν, ᾧ ἔνι κεῖνος
κάτθανε· λευγαλέη δὲ, καὶ ἄσχετος ἔσυτο ὀδμὴ
ἐξ ὕδατος· φαίης κεν ἔθ᾽ ἕλκεος οὐλομένοιο,

τυπτομένους ἰχῶρας ἀποπνέειν ἀλεγεινόν.
ἀλλὰ τὸ μὲν, βουλῇσι θεῶν γένεθ'. οἳ δ' ἐπέτοντο
ἠοῦς ὄμβριμον υἷα θοοὶ φέροντες ἀῆται
τυτθὸν ὑπὲρ γαίης, δνοφερῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
οὐδὲ μὲν αἰθιοπῆες ἀποκταμένοιο ἄνακτος,
νόσφιν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπεὶ θεὸς αἶψα καὶ αὐτοὺς
ἦγε, λιλαιομένοισι βαλὼν τάχος, οἷον ἔμελλον
οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες, ὑπ' ἠερίοιο φέρεσθαι.
τοὔνεχ' ἕποντ' ἀνέμοισιν ὀδυρόμενοι βασιλῆα.
ὡς δ' ὅτ' ἀγρευτῆρος ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος
ἢ συὸς, ἠὲ λέοντος ὑπὸ βλοσυροῖσι γένυσσι,
σῶμ' ἀναειρόμενοι μογεροὶ φορέουσιν ἑταῖροι
ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι κύνες ποθέοντες ἄνακτα,
κνυζηθμῷ ἐφέπονται ἀνιαρῆς ἕνεκ' ἄγρης·
ὣς οἵγε προλιπόντες ἀνηλέα δηϊοτῆτα,
λαιψηροῖς ἐφέποντο μέγα στενάχοντες ἀήταις,
ἀχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένοι. ἀμφὶ δὲ Τρῶες,
καὶ Δαναοὶ, θάμβησαν, ἅμα σφετέρῳ βασιλῆϊ
πάντας ἀϊστωθέντας. ἀπειρεσίῃ δ' ἀνὰ θυμὸν
ἀμφασίῃ βεβόληντο. νέκυν δ' ἀκάμαντες ἀῆται
Μέμνονος ἀγχεμάχοιο θέσαν βαρέα στενάχοντες,
πὰρ ποταμοῖο ῥέεθρα βαθυῤῥόου αἰσήποιο,
ἧχι τε νυμφάων καλλιπλοκάμων πέλει ἄλσος
καλὸν, ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο
αἰσήποιο θύγατρες, ἄδην πεπυκασμένον ὕλῃ
παντοίῃ. καὶ πολλὰ θεαὶ περικωκύσαντο,
κλέα κυδαίνουσαι ἐϋθρόνου ἠριγενείης.
δύσετο δ' ἠελίοιο φάος, κατὰ δ' ἤλυθεν ἠώς

οὐρανόθεν κλαίουσα φίλον τέκος· ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῇ,
κοῦραι ἐϋπλόκαμοι δυώδεκα, τῇσι μέμηλεν
αἰὲν ἑλισσομένου τέρμονος αἰπὰ κέλευθα,
νύξ τε, καὶ ἠριγένεια, καὶ ἐκ Διὸς ὁππόσα βουλῆς
γίγνεται· οὗ περὶ δῶμα, καὶ ἀρρήκτους πυλεῶνας
στρωφῶντ', ἔνθα, καὶ ἔνθα περὶξ λυκάβαντα φέρουσαι
καρποῖσι βρίθοντα, κυλινδομένου περὶ κύκλου
χειμῶνος κρυεροῖο, καὶ ἔαρος ἀνθεμόεντος,
ἠδὲ θέρευς ἐρατοῖο, πολυσταφύλοιό τ' ὀπώρης·
αἳ δ' ὅτε δὴ κατέβησαν ἀπ' αἰθέρος ἠριβάτοιο
ἄσπετ' ὀδυρόμεναι περὶ Μέμνονα, σὺν δ' ἄρα τῇσι,
πληϊάδες ἐμύροντο, περίαχε δ' οὔρεα μακρὰ,
καὶ ῥόος αἰσήποιο, γόος δ' ἄλληκτος ὀρώρει,
ἡ δ' ἄρ ἐνὶ μέσσοισιν ἐῷ παιδὶ χυθεῖσα,
μακρὸν ἀνεστονάχησε πολύστονος ἠριγένεια.
ὤλεό μοι φίλον τέκνον· ἐνὶ δ' ἄρα μητέρι πένθος
ἀργαλέον περίθηκας· ἐγὼ δ' οὐ σεῖο δαμέντος
τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπουρανίοισι φαείνειν,
ἀλλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ μέλαθρα,
ψυχὴ ὅπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένου πεπότηται,
πάντ' ἐπικιδναμένου χάεος, καὶ ἀεικέος ὄρφνης,
ὄφρα τοι καὶ κρονίδαο περὶ φρένας ἄλγος ἵκηται·
οὐ γὰρ ἀτιμοτέρη νηρηΐδος, ἢ Διὸς αὐτοῦ,
πάντ' ἐπιδερκομένη, πάντ' ἐς τέλος ἀχρισάγουσα
μαψιδίως· οὔτ' ἄρ κεν ἐμὸν φάος ὀπίσαιτο·
τοὔνεκ' ὑπὸ ζόφον εἶμι· Θέτιν δ' ἐπ' ὄλυμπον ἀγέσθω
ἐξ ἁλὸς, ὄφρα θεοῖσι, καὶ ἀνθρώποισι φαείνῃ·
αὐτὰρ ἐμοὶ στονόεσσα μετ' οὐρανὸν ἅνδανεν ὄρφνη,

μὴ ἵνα σῷ φονῆϊ φάος περὶ σῶμα βάλοιμι·
ὣς φαμένη, ῥέε δάκρυ κατ' ἀμβροσίοιο προσώπου
ἀενάῳ ποταμῷ ἐναλίγκιον· ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
δεύετο γαῖα μέλαινα· συνάχνυτο δ' ἀμβροσίη νὺξ
παιδὶ φίλῃ, καὶ πάντα κατέκρυψεν οὐρανὸν, ἄστρα
ἀχλύϊ, καὶ νεφέεσσι, φέρειν χάριν ἠριγενείῃ·
τρῶες δ' ἄστεος ἔνδον ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμῷ
ἀχνύμενοι· πόθεον γὰρ ὁμῶς ἑτάροισιν ἄνακτα·
οὐδὲ μὲν ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐν πεδίῳ κταμένοισι παρ' ἀνδράσιν αὖλιν ἔχοντες
ἄμφω, ἐϋμμελίην ἀχιλῆα κυδαίνεσκον· *
ἀντίλοχον δ' ἄρα κλαῖον· ἔχον δ' ἅμα χάρματι πένθος
παννυχίη δ' ἀλεγεινὸν ἀνεστονάχιζε γοῶσα
ἠώς· ἀμφὶ δὲ οἱ κέχυτο ζόφος· οὐδ' ἔτι θυμῷ
ἀντολίης ἀλέγιζε, μέγαν δ' ἤχθηρεν ὄλυμπον.
ἄγχι δὲ οἱ μάλα πολλὰ ποδώκεες ἔστενον ἵπποι
γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀνανθέα, καὶ βασίλειαν
ἀχνυμένην ὁρόωντες, ἐελδόμενοι μέγα νόστου.
Ζεὺς δ' ἄμοτον ἐβρόντησε χολούμενος· ἀμφὶ δὲ γαῖα
κινήθη περὶ πᾶσα· τρόμος δ' ἕλεν ἄμβροτον ἠῶ·
τὸν δ' ἄρα καρπαλίμως μελάγχροες αἰθιοπῆες
θάψαν ὀδυρόμενοι· τοὺς δ' ἠριγένεια βοῶπις
πόλλ' ὀλοφυρομένους κρατεροὺς περὶ σήματι παιδὸς
οἰωνοὺς ποίησε, καὶ ἠέρι δῶκε φέρεσθαι·
οὓς, δὴ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερείσια φῦλα
μέμνονας, οἵ ῥ' ἐπὶ τύμβον ἐπὶ σφετέρου βασιλῆος
ἐσσύμενοι γοόωσι, κόνιν καθύπερθε χέοντες
σήματος· ἀλλήλοις δὲ περικλονέουσι κυδοιμὸν

Μέμνονι ἦρα φέροντες. ὅδ' εἰν ἀΐδαο δόμοισιν,
ἠέ που ἐν μακάρεσσι κατ' ἠλύσιον πέδον αἴης
καγχαλάᾳ, καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος ἠώς
δερκομένη. τοῖσι δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντες,
ἐς ἕνα δηώσονται ἀνὰ κλόνον, ἠὲ καὶ ἄμφω
πότμον ἀναπλήσωσι, πονεύμενοι ἀμφὶς ἄνακτι.
καὶ τὰ μὲν, ἐννεσίῃσι φαεσφόρου ἠριγενείης
οἰωνοὶ τελέουσι θοοί. τότε δ' ἄμβροτος ἠὼς
οὐρανὸν εἰσανόρουσ' ὁμῶς πολυγηθέσιν ὥραις,
αἳ ῥά μιν οὐκ ἐθέλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὖδας
παρφάμεναι μύθοισιν, ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει,
καίπερ ἔτ' ἀχνυμένην. ἡ δ' οὐ λάθεθ' οἷο δρόμοιο.
δείδιε γὰρ Ζηνὸς ἄδην ἄλληκτον ἐνιπήν,
ἐξ οὗ πάντα πέλονται, ὅσ' ὠκεανοῖο ῥέεθρα
ἐντὸς ἐέργει, καὶ γαῖα, καὶ αἰθομένων ἕδος ἄστρων.
τῇ ῥα πληϊάδες πρότεραι ἴσαν. ἡ δὲ καὶ αὐτὴ,
αἰθερίας ὤϊξε πύλας. ἐκέδασσε γὰρ ἀχλύν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Υτὰρ ἐπεὶ φάος ἦλθεν ἐϋθρόνου ἠριγενείης,
δὴ τότ' ἄρ' ἀντιλόχοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικαν
αἰχμηταὶ πύλιοι, μέγα στενάχοντες ἄναντα.
καί μιν ταρχύσαντο παρ' ἠόσιν ἑλλησπόντου,
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι· περὶ δ' ἔστενον ὄμβριμοι υἷες
ἀργείων· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἀμφέχε πένθος
Νέστορι ἦρα φέροντας· ὁ δ' οὐ μέγα δάμνατο θυμῷ.
Ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο, περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
θαρσαλέως, καὶ μή τι κατηφιόωντ' ἀκαχῆσθαι.
πηλείδης δ' ἑτάροιο χολούμενος ἀντιλόχοιο,
σμερδνὸν ἐπὶ τρώεσσι κορύσσετο· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ,
καίπερ ὑποτρομέοντες ἐϋμμελίην ἀχιλῆα,
τείχεος ἐξεχέοντο μεμαότες, οὕνεκ' ἄρα σφι
κῆρες ἐπὶ στέρνοισι θράσος βάλον· ἦ γὰρ ἔμελλον
πολλοὶ ἀνοστήτοιο κατελθέμεν ἀϊδονῆος
χερσὶν ὑπ' αἰακίδαο δαΐφρονος, ὃς ῥα καὶ αὐτὸς
φθεῖσθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληϊ.
αἶψα δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε συνήλυθον ἐς ἕνα χῶρον
τρώων ἔθνεα πολλὰ μενεπτολέμων τ', ἀργείων τε,
μαιμώοντ' ἐς ἄρηα διεγρομένου πολέμοιο.
πηλείδης δ' ἐν τοῖσι πολὺν περιδάμνατο λαὸν
δυσμενέων· πάντῃ δὲ φερέσβιος αἵματι γαῖα
δεύετο, καὶ νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα

ξάνθου, καὶ σιμόεντος· ὁ δ' ἑσπόμενος, κεράϊζε.
μέχρι ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόβος ἄμφεχε λαούς·
καί νύ κε πάντας ὄλεσε, πύλας δ' ἐς οὖδας ἔρεισε
θαιρῶν ἐξερύσας, ἢ καὶ συνέαξεν ὀχῆας
δόχμιος ἐγχριφθείς, δαναοῖσι δ' ἔθηκε κέλευθον
ἐς Πριάμοιο πόλιν, διέπραθε δ' ὄλβιον ἄστυ,
εἰ μή οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλέϊ χώσατο θυμῷ,
ὡς ἴδεν ἄσπετα φῦλα δαϊκταμένων ἡρώων·
αὐτίκα δ' ἀπ' οὐλύμποιο κατήλυθε θηρὶ ἐοικώς,
ἰοδόκην ὤμοισιν ἔχων, καὶ ἀναλθέας ἰούς·
ἔστη δ' αἰακίδαο καταντίον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
γωρυτὸς, καὶ τόξα μέγ' ἴαχεν· ἐκ δὲ οἱ ὄσσων,
πῦρ ἄμοτον μάρμαιρε· ποσὶν δ' ὑπεκίνυτο γαῖα·
σμερδαλέον δ' ἤϋσε μέγας θεός, ὄφρ' ἀχιλῆα
τρέψῃ ἀπὸ πολέμοιο, θεοῦ ὄπα ταρβήσαντα.
θεσπίην, καὶ τρῶας ὑπ' ἐκ θανάτοιο σαώσῃ·
χάζεο πηλείδη τρώων ἑκάς, οὐ γὰρ ἔοικεν
οὔ σ' ἔτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ χεῖρας ἰάλλειν,
μή σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ' οὐλύμποιο χαλέψῃ·
ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δ' ἄρ' οὔτι θεοῦ τρέσεν ἄμβροτον αὐδήν·
ἤδη γάρ οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφεποτῶντο·
τοὔνεκ' ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ· μέγα δ' ἴαχεν ἄντην·
Φοῖβε, τίη με θεοῖσι καὶ οὐ μεμαῶτα μάχεσθαι
ὀρύνεις, τρώεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
ἤδη γὰρ καὶ πρόσθε μ' ἀποστρέψας ὀρυμαγδοῦ,
ἤπαφες, ὁππότε πρῶτον ὑπεξεσάωσας ὀλέθρου
ἕκτορα, τῷ μέγα τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο·
ἀλλ' ἀναχάζεο τῆλε, καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων
ἔρχεο, μή σε βάλοιμι καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα·
ὡς εἰπὼν, ἀπάτερθε θεὸν λίπε· βῆ δ' ἐπὶ τρῶας·

οἳ δ' ἔτι που φεύγεσκον ἅμα προπάροιθε πόληος·
καὶ τοὺς μὲν, σεύεσκεν· ὁ δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Φοῖβος, ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
ὢ πόποι, ὡς ὅγε μαίνετ' ἀεὶ φρένας· ἀλλά οἱ οὔτι
οὐδ' αὐτὸς Κρονίδης ἔτ' ἀνέξεται, οὔτέ τις ἄλλος
οὕτω μαργαίνοντα, καὶ ἀντιόωντα θεοῖσιν.
ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἄϊστος ὁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
ἠέρα δ' ἑσσάμενος, στυγερὸν προέηκε βέλεμνον·
καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν· αἶψα δ' ἀνίαι
δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὁ δ' ἀνετράπετ' ἠΰτε πύργος,
ὅν τε βίη τυφῶνος ὑποχθονίῃ στροφάλιγγι
ῥήξῃ ὑπὲρ δαπέδοιο κραδαινομένης βαθὺ γαίης·
ὣς ἐκλίθη δέμας ἠΰ κατ' οὔδεος αἰακίδαο·
ἀμφὶ δὲ παπτήνας, ὀλοὸν, καὶ ἄκρατον ὁμόκλα·
τίς νύ μοι αἰνὸν ὀϊστὸν ἐπὶ προέηκε κρυφηδόν;
τλήτω μευ κατέναντα, καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἱκέσθω,
ὄφρα καί τοι μέλαν αἷμα, καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη
ἡμετέρῳ περὶ δουρὶ, καὶ ἄϊδα λυγρὸν ἵκηται·
οἶδα γὰρ ὡς οὔτις μοι δυνήσεται ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἐγχείῃ δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
οὐδ' εἴπερ στέρνοισι μάλ' ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσιν,
ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσι λίην, καὶ χάλκεος εἴη·
Κρύβδα δ' ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι·
τῷ, μευ ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὔχεται εἶναι
χωόμενος Δαναοῖς, ἐπεὶ ἦ νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
ἔμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ·
ὣς γάρ μοι τὸ πάροιθε φίλη διεπέφραδε μήτηρ,
κείνου ὑπαὶ βελέεσσιν ὀϊζυρόισιν ἀπολέσθαι
Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσι· τὸ δ' οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν.
ἦ, καὶ λοιγὸν ὀϊστὸν ἀμειλίκτοισι χέρεσσιν

ἕλκεος ἐξέρυσεν ἀναλθέος· ἐκ δέ οἱ αἷμα
ἔσσυτο τειρομένου· πότμος δέ οἱ ἦτορ ἐδάμνα·
ἀζαλέον δ' ἔῤῥιψε βέλος· τὸ δ' ἄρ αἶψα κιοῦσαι
πνοιαὶ ἀνηρέψαντο· δόσαν δέ μιν ἀπόλλωνι
ἐς Διὸς οἰχομένῳ ζάθεον πέδον· οὐ γὰρ ἐῴκει
ἄμβροτον ὃν ὀλέσθαι ἀπ' ἀθανάτοιο μολόντα·
δεξάμενος δ' ὅγε, κραιπνῶς ἀφίκετο μακρὸν ὄλυμπον
ἄλλων ἀθανάτων ἐς ὁμήγυριν, ἧχι μάλιστα
πανσυδίῃ ἀγέροντο μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
οἱ μὲν γὰρ τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι·
οἱ δ' ἄρ' ἀχαιοῖς διάνδιχα μητιόωντες,
δέρκοντο κτείνοντας ἀνὰ μόθον, ὀλλυμένους τε·
τὸν δ' ὁπότ' εἰσενόησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
αὐτίκα μιν νείκεσσεν ἀνιηροῖς ἐπέεσσιν,
Φοῖβε, τί ἢ τόσσ' ἔρεξας ἀτάσθαλον ἤματι τῷδε,
λησάμενος κείνοιο, τὸν, ἀθάνατοι γάμον αὐτοὶ
ἀντιθέῳ πηλῆϊ συνάρσαμεν, σὺν δ' ἐνὶ μέσσοις
δαινύμενος ἤειδες, ὅπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἤγετ' ἄκοιτιν, ἁλὸς μέγα λαῖτμα λιποῦσαν,
σεῖο δὲ φορμίζοντος, ἐπήϊεν ἀθρόα φῦλα,
θῆρές τ', οἰωνοί τε, βαθυσκόπελοί τε κολῶναι,
καὶ ποταμοί, καὶ πᾶσα βαθύσκιος ὕλη·
ἀλλὰ τάδ' ἐξελάθου, καὶ ἀμείλιχον ἔργον ἔρεξας
κτείνας ἀνέρα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
νέκταρ ἀποσπένδων, ἠρήσαο παῖδα γενέσθαι
ἐκ Θέτιος Πηλῆϊ· τεῆς δ' ἐπελήσαο ἀρῆς
ἦρα φέρων λαοῖσι κρατεροῖο Λαομέδοντος,
ᾧ παρὰ βουκολέεσκεν· ὃ δ' ἀθάνατόν περ ἐόντα,
θνητὸς ἐὼν, ἀκάχιζε· σὺ δ' ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ,
ἦρα φέρεις τρώεσσι, λελασμένος ὅσσ' ἐμόγησας·

σχέτλιε, οὐ νύ τοι οἶδας ἐνὶ φρεσὶ λευγαλέῃσιν
οὐθ' ὅστις ἀργαλέος, καὶ ἐπάξιος ἄλγεα πάσχειν,
οὐθ' ὅστις ἀθανάτοισι τετιμημένος· ἦ γὰρ ἀχιλλεὺς
ἤπιος ἄμμι τέτυκτο, καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν.
ἀλλ' οὐ μὰν Τρώεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἴω
ἔσσεσθ' αἰακίδαο δεδουπότος· ὅ σφιν ἄρ' αὐτοῦ,
υἱὸς ἀπὸ σκύροιο θοῶς ἐς ἀπηνέα δῆριν
ἀργείοις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται, ἴκελος ἀλκὴν
πατρὶ ἑῷ· πολέσιν δὲ κακὸν δηΐοισι πελάσσῃ.
ἦ νύ σοι Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ' ἀχιλῆϊ
ἀμφ' ἀρετῆς μέγηρας, ἐπεὶ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν;
νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσί γε ὄμμασι νηρηΐνην
ὄψῃ ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ' ἰοῦσαν,
ἥ σε πάρος κύδαινε, καὶ ὡς φίλον ἔδρακεν υἷα;
ἦ, μέγα νεικείουσα πολυσθενέος Διὸς υἷα,
ἥρη ἀκηχεμένη· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀμείβετο μύθῳ.
ἅζετο γὰρ παράκοιτιν ἑοῦ πατρὸς ἀκαμάτοιο.
οὐδέ οἱ ὀφθαλμοῖσι κατάντιον εἰσοράασθαι
ἔσθενεν, ἀλλ' ἀπάνευθε θεῶν ἀλιτὸν ἐόντων,
ἧστο κατοπιόων· ἄμοτον δέ οἱ ἐσκύζοντο
ἀθάνατοι κατ' ὄλυμπον, ὅσοι δαναοῖσιν ἄμυνον.
ὅσσοι δ' αὖ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
κεῖνοί μιν κύδαινον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες,
κρύβδην ἥρης· πάντες γὰρ ἐναντίον οὐρανιώνες
ἅζοντ' ἀγαλλόωσαν· ὁ δ' οὔπω λήγετο θυμοῦ
πηλείδης· ἔτι γάρ οἱ ἀμαιμακέτοις ἐνὶ γυίοις,
ἔζεεν αἷμα κελαινὸν ἐελδομένοιο μάχεσθαι.
οὐδ' ἄρα οἱ Τρώων τις ἐτόλμα ἐγγὺς ἱκέσθαι
βλημένου, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἀφέστασαν, εὖτε λέοντος
ἀγρόται ἐν ξυλόχοισι τεθηπότες, ὅν τε βάλωσι

θηρητήρ· ὁ δ' ἄρ' οὔτι πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι,
λήθεται ἠνορέης, ἀλλὰ στρέφετ' ἄγριον ὄμμα
σμερδαλέον βλοσυρῆσιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς·
ὣς ἄρα πηλεΐδαο χόλος, καὶ λοίγιον ἕλκος,
θυμὸν ἄδην ὀρόθυνε· θεοῦ δέ μιν ἰὸς ἐδάμνα.
ἀλλὰ καὶ ὣς, ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε δυσμενέεσσι,
πάλλων ὄβριμον ἔγχος· ἕλεν δ' ὀρυθάονα δῖον
ἕκτορος ἐσθλὸν ἑταῖρον ἀνὰ κροτάφοιο τυχήσας·
οὐ γάρ οἱ κόρυς ἔσχε μακρὸν δόρυ καὶ μεμαῶτος,
ἀλλὰ δι' αὐτῆς αἶψα καὶ ὀστέων ἔνδον ἵκανεν
ἶνας ἐγκεφάλοιο· κέασσε δέ οἱ θαλερὸν κῆρ··
ἱππόνοον δ' ἐδάμασσε κατ' ὀφρύος ἔνδον ἐρύσας
ἐς θέμεθλ' ὀφθαλμοῖο· χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε γλήνη
ἐκ βλεφάρων· ψυχὴ δὲ κατ' ἄϊδος ἐξεποτήθη.
ἀλκιθόου δ' ἄρ' ἔπειτα διὰ γναθμοῖο περήσας,
γλῶσσαν ὅλην ἀπέκερσεν· ὁ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης
ἀμπνείων· αἰχμὴ δὲ δι' οὔατος ἐξεφαάνθη·
καὶ τοὺς μὲν, κατέπεφνε καταντίον ἀΐσσοντας
δῖος ἀνήρ· πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυσε
φευγόντων· ἔτι γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔζεεν αἷμα·
ἀλλ' ὅτε οἱ ψύχοντο μέλη, καὶ ἀπήϊε θυμὸς,
ἔστη ἐρεισάμενος μελίῃ ἔπι· τοὶ δ' ἐπέτοντο·
ἆ δειλοὶ τρῶες, καὶ δάρδανοι· οὐδὲ θανόντος
ἔγχος ἐμὸν φεύξεσθε ἀμείλιχον, ἀλλ' ἅμα πάντες
τίσετε αἰνὸν ὄλεθρον ἐριννύσιν ἡμετέρῃσιν.
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀΐοντος ὑπέτρεσαν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
φθόγγον ἐριβρύχμοιο νεβροὶ τρομέωσι λέοντος,
δείλαιοι μέγα θῆρα πεφυζότες, ὣς ἄρα λαοὶ
τρώων ἱπποπόλων, ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων
ὑστατίην ἀχιλῆος ὑποτρομέοντες ὁμοκλὴν,

ἐλπόμενοί μιν ἔτ' ἔμμεν ἀνούτατον· ὃς δ' ὑπὸ πότμῳ
θυμὸν τολμήεντα, καθ' ὄμβριμα γυῖα βαρυνθεὶς,
ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν, ἀλίγκιος οὔρεϊ μακρῷ·
γαῖα δ' ὑπεπλατάγησε, καὶ ἄσπετον ἔβραχε τεύχη,
πηλείδαο πεσόντος ἀμύμονος· οἱ δ' ἔτι θυμῷ
δήιον εἰσορόωντες, ἀπειρέσιον φοβέεσκον·
ὡς δ' ὅτε θῆρα δαφοινὸν ὑπ' αἰζηοῖσι δαμέντα
μῆλα περιτρομέουσι περὶ σταθμὸν ἀθρήσαντα
βλημένον, οὐδέ οἱ ἄγχι παρελθέμεναι μεμάασιν,
ἀλλά ἑ ὡς ζώοντα νέκυν περιπεφρίκασιν,
ὣς τρῶες φοβέοντο καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντ' ἀχιλῆα·
ἀλλὰ καὶ ὥς, ἐπέεσσι Πάρις μέγα θαρσύνεσκε
λαόν, ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθησεν· ἦ γὰρ ἐώλπει
ἀργείους παύσασθαι ἀμαιμακέτοιο κυδοιμοῦ,
πηλείδαο πεσόντος· ὃ γὰρ δαναοῖσι πέλεν ἀλκή·
ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν μοι ἀρήγετε εὐμενέοντες,
σήμερον ἠὲ θάνωμεν ὑπ' ἀργείοισι δαμέντες,
ἠὲ σαωθέντες, ποτὶ ἴλιον εἰρύσωμεν
ἵπποις ἑκτορέοισι δεδουπότα πηλείωνα·
οἵ μ' ἐς δηϊοτῆτα κασιγνήτοιο θανόντος,
ἀχνύμενοι φορέουσιν, ἐὸν ποθέοντες ἄνακτα·
τοῖς, εἴπως ἐρύσαιμεν ἀχιλλέα δῃωθέντα,
ἵπποις μὲν μέγα κῦδος ὀρέξομεν, ἠδὲ καὶ αὐτῷ
ἕκτορι, εἴ γέ τις ἐστὶ κατ' ἄϊδος ἀνθρώποισιν
ἢ νόος, ἠὲ θέμιστες· ὃ γὰρ κακὰ μήσατο τρωσί·
καί μιν τρωϊάδες μεγάλα φρεσὶ καγχαλόωσαι
ἄμφω περιστήσονται ἀνὰ πόλιν, ἠΰτε λυγραὶ
παρδάλιες τεκέων ἠὲ χολωμέναι, ἠδὲ λέαιναι
ἀνδρὶ πολυκμήτῳ μογερῆς ἐπιίστορι θήρης·
ὣς τρῳαὶ περὶ νεκρὸν ἀποκταμένου ἀχιλῆος

ἀθρόον αἴξουσιν ἀπειρέσιον κοτέουσαι·
αἱ μὲν, ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι· αἱ δὲ, ἀνδρῶν·
αἱ δ᾽ ἄρ ὑπὲρ παίδων· αἱ δὲ, γνωτῶν ἐριτίμων·
κηδήσει δὲ μάλιστα πατὴρ ἐμὸς, ἠδὲ γέροντες,
ὅσους οὐκ ἐθέλοντας ἐνάστεϊ γῆρας ἐρύκει·
τὸν δ᾽ ἡμεῖς ἄπερ ποτὶ πόλιν ἐρύσαντες,
θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτῃσιν ἐδωδήν·
ὣς φάτο· τοὶ δὲ, νέκυν κρατερόφρονος αἰακίδαο
ἀμφέβασαν ἐσυμένως, οἵ μιν φοβέοντο πάροιθεν
Γλαῦκός τ᾽, Αἰνείας τε, καὶ ὀμβριμόθυμος ἀγήνωρ,
ἄλλοι τ᾽ οὐλομένοιο δαήμονες ἰωχμοῖο,
εἰρύσαι μεμαῶτες ἐς ἰλίου ἱρὸν ἄστυ·
ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε θεοῖς ἐναλίγκιος Αἴας,
ἀλλὰ θοῶς περίβη· πάντας δ᾽ ἀπὸ δούρατι μακρῷ
ὦσε ἀπὸ νέκυος· τοὶ δ᾽ οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
ἀλλά οἱ ἀμφεμάχοντο περισταδὸν ἀΐσσοντες,
αἰὲν ἐπασσύτεροι, τανυχειλέες, ἠΰτε μέλισσαι,
αἵθ᾽ ἑὸν περὶ σίμβλον ἀπειρέσιαι ποτέωνται
ἄνδρ᾽ ἀπαμυνόμεναι, ὁ δ᾽ ἄρ οὐκ ἀλέγων ἐπιούσας,
κηροὺς ἐκτάμνησι μελίχροας, αἱ δ᾽ ἀκάχονται
καπνοῦ ὑπαὶ ῥοπῆς, ἠδ᾽ ἀνέρος, ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ὣς
ἀντίαι ἀΐσσουσιν, ὁ δ᾽ οὐκ ὄθετ᾽ οὐδ᾽ ἄρα βαιόν,
ὣς Αἴαντ᾽, οὔτι μάλ᾽ ἐσσυμένων ἀλέγιζεν,
ἀλλ᾽ ἄρα πρῶτον ἐνήρατο ὑπὲρ μαζοῖο τυχήσας,
μαιονίδην ἀγέλαον· ἔπειτα δὲ, Θέστορα δῖον·
ἕλε δ᾽ ἄρ ὠκύθοον, καὶ ἀγέστρατον, ἠδ᾽ ἀγάνιππον,
ζῶρόν τε, νίσσοντε, περικλυτόν τ᾽ ἐρύμαντα,
ὃς λυκίηθεν ἵκανεν ὑπαὶ μεγαλήτορι Γλαύκῳ·
ναῖε δ᾽ ὅγ᾽ αἰπεινὸν μελανίππιον ἱερὸν ἀθήνης,
ἀντί᾽ ἐμασικύτοιο, χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης·

τῷ, μέγ' ὑποτρομέουσι τεθνηότες ἂν ἁλὶ ναῦται,
εὖτε περιγνάμπτωσι μάλα στυφελὰς περὶ πέτρας.
τοῦ δ' ἄρ' ἀποφθιμένοιο, κλυτὸς πάϊς ἱππολόχοιο
ταχνώθη κατὰ θυμὸν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἔσκεν ἑταῖρος.
καί ῥα θοῶς Αἴαντα κατ' ἀσπίδα πολυβόειαν
οὔτασεν· ἀλλά οἱ οὔτι διήλασεν ἐς χρόα καλόν.
ῥινοὶ γάρ μιν ἔρυντο βοῶν, καὶ ὑπ' ἀσπίδι θώρηξ,
ὅς ῥά οἱ ἀκαμάτοισι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει.
Γλαῦκος δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
αἰακίδην Αἴαντα δαμασσέμεναι μενεαίνων.
καί οἱ ἐπευχόμενος, μέγ' ἀπείλεεν ἄφρονι θυμῷ,
Αἶαν, ἐπεί νύ σε φασὶ μέγ' ἔξοχον ἔμμεναι ἄλλων
ἀργείων, σοὶ δ' αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα
ἄσπετον ὡς ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, τῷ, σε θανόντι
τηλῷ συνθανέεσθαι ἐπ' ἤματι τῷδε καὶ αὐτόν.
ὣς ἔφατ' ἀκράαντον ἱεὶς ἔπος· οὐδέ τι ᾔδη
ὅσσον ἀμείνονος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐνώμα.
τὸν δ' ὑποδερκόμενος, προσέφη μενεδήϊος Αἴας.
ἆ δείλ', οὔτι οἶσθα' ὅσον σέο φέρτερος ἕκτωρ
ἔπλετ' ἐνὶ πολέμοισι, μένος δ' ἀλέεινε, καὶ ἔγχος
ἡμέτερον; πινυτὸν γὰρ ὁμῶς ἔχε κάρτεϊ θυμόν.
σοὶ δ' ἤτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ζόφον, ὅς ῥά μοι ἔτλης
ἐς μόθον ἐλθέμεναι, μέγ' ἀμείνονι περ γεγαῶτι,
οὐ γάρ μοι ξένος πατρώϊος εὔχεαι εἶναι,
οὐδέ με δωτίνῃσιν παρφάμενος πολέμοιο,
νόσφιν ἀποστρέψεις, ὡς Τυδέος ὄμβριμον υἷα,
ἀλλὰ καὶ εἰ κείνοιο φύγες μένος, οὐ σέ τ' ἔγωγε
ζωὸν ἀπὸ πτολέμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι.
ἦ ἄλλοισι πέποιθας ἀνὰ κλόνον, οἵ μετὰ σεῖο
μυίαις οὐτιδανοῖσιν ἐοικότες, ἀΐσσουσιν

ἀμφὶ νέκυν ἀχιλῆος ἀμύμονος; ἀλλ' ἄρα καὶ τοῖς,
δώσω ἐπεσσυμένοις θάνατον, καὶ κῆρας ἐρυμνάς·
ὣς εἰπὼν, τρώεσιν ἐπεστρωφᾶτο λέων ὣς
ἐν κυσὶν ἀγρευτῆσι κατ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ὕλην·
πολλοὺς δ' ἔτ' ἐδάμασσε μεμαότας εὖχος ἀρέσθαι
τρῶας ὁμῶς λυκίοισι· περιτρομέοντο δὲ λαοὶ
ἰχθύες ὡς ἀνὰ πόντον ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ
κήτεος, ἢ δελφῖνος ἁλιτρεφέος μεγάλοιο·
ὣς τρῶες φοβέοντο βίην τελαμωνιάδαο
αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὣς,
μάρναντ' ἀμφὶ δὲ νεκρὸν ἀχιλῆος ἄλλοθεν ἄλλοι
μυρίοι ἐν κονίῃσιν, ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα
κτάνοντ'· οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει·
ἔνθα καὶ ἱππολόχοιο δαΐφρονα δάμνατο παῖδα
Αἴας ὀμβριμόθυμος· ὁ δ' ὕπτιος ἀμφ' ἀχιλῆα
κάππεσεν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος·
ὣς ὅγε δουρὶ δαμεὶς, περικάππεσε πηλείωνι
βλημένος· ἀμφὶ δέ οἱ κρατερὸς παῖς ἀγχίσαο
πολλὰ πονησάμενος σὺν ἀρηϊφίλοις ἑτάροισιν
εἴρυσεν ἐς τρῶας, καὶ ἐς ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
δῶκε φέρειν ἑτάροισι μέγ' ἀχνυμένοις περὶ θυμῷ·
αὐτὸς δ' ἀμφ' ἀχιλῆϊ μαχέσκετο· τὸν δ' ἄρα δουρὶ
μυῶνος καθύπερθεν ἀρήϊος οὔτασεν Αἴας
χειρὸς δεξιτερῆς· ὁ δ' ἄρ' ἐσσυμένως ἀπόρουσεν
ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο· κίεν δ' ἄφαρ ἄστεος εἴσω·
ἀμφὶ δέ οἱ πονέοντο περίφρονες ἰητῆρες,
οἵ ῥά οἱ αἷμα κάθηραν ἀφ' ἕλκεος· ἄλλα τε πάντα
τεῦχον, ὅσ' οὐταμένων ὀλοὰς ἀκέονται ἀνίας·
Αἴας δ' αἰὲν ἐμάρνατ' ἐναλίγκιος ἀστεροπῇσι,
κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐπεὶ μέγα τέρπετο θυμῷ,

ἀχνύμενος δὴ αἰὲν ἀνεψιοῖο δαμέντος·
ἄγχι δὲ Λαέρταο δαΐφρονος υἱὸς ἀμύμων
μάρνατο δυσμενέεσσι· φοβέοντο δέ μιν μέγα λαοί·
κτεῖναι Πείσανδρόν τε θόον, καὶ δρύϊον ἠδὲ
Μέναλον, ὃς ναίεσκε περικλυτὸν οὖδας ἀβύδου·
τῷ δ' ἔπι δῖον ἔπεφνεν ἀτύμνιον, ὅν ποτε νύμφη
πηγασὶς ἠΰκομος ἀθενάρῳ τέκεν ἠμαλίωνι
γρανίκου ποταμοῦ παρὰ ῥόον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Πρωτέος υἷα δάϊξεν ὀρέσβιον, ὅς τε μακεδνῆς
ἴδης ναιετάεσκεν ὑπὸ πτύχας· οὐδέ ἑ μήτηρ
δέξατο νοστήσαντα περικλυτὴ Πανάκεια,
ἀλλ' ἐδάμη παλάμῃσιν ὀδυσσέος, ὅς τε καὶ ἄλλων
πολλῶν θυμὸν ἔλυσεν ἐπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι,
κτείνων ὅν κε κίχησι περὶ νέκυϊ· ἀλλά μιν ἄλκων
υἱὸς ἀρηϊθέοιο μεγακλέος ἔγχεϊ τύψεν
πὰρ γόνυ δεξιτερὸν, περὶ δὲ κνημῖδα φαεινὴν
ἔβλυσεν αἷμα κελαινόν· ὁ δ' ἕλκεος οὐκ ἀλέγιζεν,
ἀλλ' ἄφαρ οὐτήσαντι κακὸν γένεθ', ὅσσεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἱέμενον πολέμοιο δι' ἀσπίδος οὔτασε δουρί·
ὦσε δέ μιν μεγάλῃ τε βίῃ, καὶ κάρτεϊ χειρὸς
ὕπτιον ἐς γαῖαν· κανάχησε δέ οἱ περὶ τεύχη
βλημένου ἐν κονίῃσι· περὶ μελέεσσι δὲ θώρηξ
δεύετο φοινήεντι λύθρῳ· ὁ δὲ, λοίγιον ἔγχος
ἐκ χροὸς ἐξείρυσε, καὶ ἀσπίδος· ἕσπετο δ' αἰχμῇ
θυμὸς ἀπαὶ μελέων· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών·
τοῦ δ' ἑτάρους ἐπόρουσε, καὶ οὐταμένου περ ὀδυσσέος·
οὐδ' ἀπέληγε μόθοιο δυσηχέος· ὡς δὲ καὶ ἄλλοι
πάντες ὁμῶς δαναοὶ ἐπιμὶξ μέγαν ἀμφ' ἀχιλῆα
προφρονέως ἐμάχοντο, πολὺν δ' ὑπὸ χέρεσι λαὸν
ἐσσυμένως ἐδάϊξον ἐϋξέστῃς μελίῃσιν·

αὖτ'

ὥς τ' ἄνεμοι κατὰ βοᾶ φύλλα χθονὸς ἀμφιχέωνται,
λάβρον ἐπιβρίσαντες ἐπ' ἄλσεα ὑλήεντα
ἀρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι,
ὣς τοὺς ἐγχείῃσι βάλον Δαναοὶ μενεχάρμαι·
μέμβλετο γὰρ πάντεσσιν Ἀχιλλέος ἀμφιθανόντος·
ἐκπάγλως δ' Αἴαντι δαΐφρονι, τοὔνεκ' ἄρ' ἔμπης
Τρῶας ἄδην ἐδάϊξε, καὶ ἦν ἀναλίγκιος αἴσῃ·
τῷ δ' ἐπὶ τόξ' ἐτίταινε Πάρις· τὸν δ' αἶψα νοήσας
κάββαλε χερμαδίῳ κατὰ κρατός· ἐν δ' ἄρα θλάσσεν
ἀμφίφαλον κυνέην ὀλοὸς λίθος· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
μάρψεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι κατήριπεν· οὐδέ οἱ ἰοὶ
ἤρκεσαν ἱεμένῳ· ἐκέχυντο γὰρ ἄλλυδις ἄλλοι
ἐν κονίῃ· κενεὴ δὲ παρεκτετάνυστο φαρέτρη·
τόξον δ' ἔκφυγε χεῖρε· φίλοι δέ μιν ἁρπάξαντες,
ἵπποις Ἑκτορέοισι φέρον ποτὶ Τρώϊον ἄστυ
βαιὸν ἔτ' ἐμπνείοντα, καὶ ἀργαλέον στενάχοντα·
οὐδὲ μὲν ἔντε' ἄνακτος ἑκὰς λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
ἐκ πεδίοιο κόμισαν ἑῷ βασιλῆϊ φέροντες·
τῷ δ' Αἴας ἐπὶ μακρὸν ἀΰτεεν ἀσχαλόωντι,
ὦ κύον, ὡς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας
σήμερον· ἀλλά σοι εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ
ἤ τινος Ἀργείων ὑπὸ χέρσιν, ἢ ἐμεῦ αὐτοῦ·
νῦν δ' ἐμοὶ ἄλλα μέμηλε περὶ φρεσίν, ὡς Ἀχιλῆος
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο νέκυν Δαναοῖσι σαώσω·
ὣς εἰπὼν, δηΐοισι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλεν·
οἳ δ' ἔτι δηριόωντο νέκυν περὶ Πηλείωνος·
οἱ δέ οἱ ὡς ἄθρησαν ὑπὸ σθεναρῇσι χέρεσσι
πολλοὺς ἐκπνείοντας, ὑπέτρεσαν· οὐδέ τι μίμνον,
οὔτι δανοῖς γύπεσσιν ἐοικότες· οὕς τε φοβήσῃ
αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, ὅτ' ἐν ὄρεσσι

πῶεα δαρδάπτουσι λύκοι ὑπὸ δηωθέντα·
ὣς τότε, ἄλλυδις ἄλλον ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας
χερμαδίοισι θοοῖσι, καὶ ἄορι, καὶ μένεϊ ᾧ·
οἱ δὲ, μέγα βρομέοντος, ἀπὸ πολέμοιο φέβοντο
πανσυδίῃ, ψήρεσιν ἐοικότες, ὥς τε δαΐξων
κίρκος ἐπαΐσσῃ· τοὶ δ' ἰλαδὸν ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
ταρφέα ἀΐσσουσιν, ἀλευάμενοι μέγα πῆμα,
ὣς οἵγ' ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόληα
φεῦγον ὀϊζυρῶς ἐπιειμένοι ἀλκέα φύζαν,
Αἴαντος μεγάλοιο περιβρομέοντος ὁμοκλήν,
ὅς ῥ' ἕπετ' ἀνδρομέῳ πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας·
καί νύ κε δὴ μάλα πάντας ἐπασσυτέρους ἀπόλεσσεν,
εἰ μὴ πεπταμένῃσι πύλῃς ἐπέχυντο πόληα
βαιὸν ἀναπνείοντες, ἐπεὶ ζόφος ἦτορ ἵκανεν·
τοὺς δ' ἔρσας ἀνὰ ἄστυ νομεὺς ὣς αἰόλα μῆλα,
ἤϊεν ἐς πεδίον, χθόνα δ' οὔποσὶ μάρπτεν ἐοῖσιν
ἐμβαίνων τεύχεσι, καὶ αἵματι, καὶ κταμένοισι·
κεῖτο γὰρ εὐρὺς ὅμιλος ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ
ἄχρις ἐφ' ἑλλήσποντον ἀπ' εὐρυχώροιο πόληος
αἰζηῶν κταμένων, ὁπόσους λάχεε δαίμονος αἶσα·
ὣς δ' ὅτε λήϊον αὖον ὑπ' ἀμητῆρσι πέσῃσι
πυκνὸν ἐόν, τὰ δὲ πολλὰ κατ' αὐτόθι δράγματα κεῖται
βριθόμενα σταχύεσσι, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
ἀνέρος εἰσορόωντος, ὅ τις κλυτὸν οὖδας ἔχῃσιν,
ὣς οἱ ἀμφοτέρωθεν κακῷ δμηθέντες ὀλέθρῳ,
κεῖντο πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο
πρηνέες· οὐδέ τι τρῶας ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
σύλεον ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι δηωθέντας,
πρὶν πηλεΐωνα πυρὶ δόμεν, ὅς σφιν ὄνειαρ
ἔπλετ' ἐνὶ πολέμοισιν ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·

τοὔνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες,
ἀμφὶ νέκυν φορέοντο ἀπείριτον· αὖτε φέροντες,
κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι νεῶν προπάροιθε θοάων.
ἀμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀγειράμενοι, στονάχοντο
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ὁ γὰρ πέλε κάρτος ἀχαιῶν,
δὴ τότ' ἐνὶ κλισίῃσι λελασμένος ἐγχειάων,
κεῖτο βαρυγδούποιο παρ' ᾐόσιν ἑλλησπόντου·
οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν, ὁππότε Λητὼ
ἐρχομένην πυθῶδε βιάζετο, καί ἑ χολωθεὶς
ἀκάμαντόν περ ἐόντα, θοῶς ὑπεδάμνατ' ἀπόλλων
λαιψηροῖς βελέεσσιν, ὁ δ' ἀργαλέῳ ἐνὶ λύθρῳ
πουλυπέλεθρος ἔκειτο κατὰ χθονὸς εὐρυπέδοιο
μητρὸς ἑῆς, ἡ δ' υἷα περιστονάχησε πεσόντα,
ἀχθόμενον μακάρεσσι, γέλασσε δὲ πότνια Λητώ,
τοῖος ἄρ' αἰακίδης δηΐων ἐπικάππεσε γαίῃ,
χάρμα φέρων τρώεσσι, γόον δ' ἀλίαστον ἀχαιοῖς
λαῶν μυρομένων· περὶ δ' ἔβρεμε βένθεα πόντου·
θυμὸς δ' αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον,
ἐλπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ τρώεσσιν ὀλέσθαι·
μνησάμενοι δ' ἄρα τοίγε φίλον παρὰ νηυσὶ τοκήων,
τῶν, λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδμήτων τε γυναικῶν,
αἵ που ὀδυρόμεναι, μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσιν
νηπιάχοις σὺν παισὶ φίλους ποτιδέγμεναι ἄνδρας,
μᾶλλον ἀνεστονάχοντο· γόου δ' ἔρως ἔμπεσε θυμῷ·
κλαῖον τ' αὖ ἀλίαστον ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις
πρηνέες ἐκχύμενοι μεγάλῳ παρὰ πηλεΐωνι,
χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους δηϊόωντες·
χυάμενοι δ' ᾔσχυναν ἄδην ψαμάθοισι κάρηνα·
οἵη δ' ἐκ πολέμοιο βροτῶν ἐς τεῖχος ἀλέντων
οἰμωγὴ πέλεται, ὅτε δήϊοι ἐμμεμαῶτες,

καίωσιν μέγα ἄστυ, κατακτείνωσι δὲ λαοὺς
πανσυδίῃ, πάντῃ δὲ διακτῆσιν φορέωνται,
τοίη τοι παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν ἔπλετ' ἀϋτὴ,
οὕνεκ' ἀοσσητὴρ δαναῶν παῖς αἰακίδαο,
κεῖτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοτεύκτοισι βελέμνοις,
οἷος ἄρης ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὀμβριμοπάτρη
τρώων ἐν πεδίῳ πολυαχέϊ κάμβαλε πέτρῃ·
μυρμιδόνες δ' ἄληκτον ἀνεστενάχοντ' ἀχιλῆα
εἱλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος ἄνακτος
ἠπίου, ὃς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·
οὐ γὰρ ὑπερφίαλος πέλεν ἀνδράσιν, οὐδ' ὀλοόφρων,
ἀλλὰ σαοφροσύνῃ, καὶ κάρτεϊ πάντ' ἐκέκαστο·
Αἴας δ' ἐν πρώτοισι μέγα στενάχων, ἐγεγώνει
πατροκασιγνήτοιο φίλον ἅμα παῖδα *
βλημένον ἐκ θεόφιν· θνητῷ γε μὲν οὔ τινι βλητὸς
ἦεν, ὅσοι ναίουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο·
τὸν, τότ' ἀχέων ὀλοφύρετο φαίδιμος Αἴας· *
ἀλλ' ὅτε μὲν κλισίας πηληϊάδαο δαμέντος
ἐσφοιτῶν, ὅτε δ' αὖτε παρὰ ψαμάθοισι θαλάσσης
ἐκχύμενος μάλα πουλὺς, ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον,
ὦ ἀχιλεῦ, μέγα κάρτος ἐϋσθενέων ἀργείων,
κάτθανες ἐς τροίην φθίης ἑκὰς εὐρυπέδοιο
ἔκποθεν, ἀπροφάτοιο λυγρῷ βεβλημένος ἰῷ,
τῷ, ῥά ποτὶ κλόνον ἄνδρες ἀνάλκιδες ἰθύνουσιν·
οὐ γάρ τις πίσυνός γε σάκος μέγα νωμήσασθαι,
ἠδὲ περὶ κροτάφοισιν ἐπισταμένως ἐς ἄρηα
εὖ θέσθαι πήληκα, καὶ ἐν παλάμῃ δόρυ πῆλαι,
καὶ χαλκὸν δηΐοισι περὶ στέρνοισι δαΐξαι,
ἰοῖσιν γ' ἐπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζειν·
εἰ γάρ σευ κατέναντα τότ' ἤλυθεν, ὅς σ' ἔβαλέν περ,

οὐκ ἂν ἀνουτητί γε τεοῦ φύγεν ἔγχεος ὁρμήν·
ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που μήδετο πάντ' ἀπολέσθαι·
ἡμέων δ' ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν·
ἤδη γὰρ Τρώεσσι κατ' Ἀργείων τάχα νίκην
νεύσει, ἐπεὶ τόσον περ Ἀχαιῶν ἕρκος ἀπηύρα.
ὢ πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐνὶ δώματι Πηλεὺς
ὀχθήσει, μέγα πένθος ἀτερπέϊ γήραϊ κύρσας,
αὐτῇ σὺν φήμῃ μιν ἀποῤῥαίσει μέγα θυμόν.
ὧδε δέ οἱ καὶ ἄμεινον ὀϊζύος αἶψα λαθέσθαι.
εἰ δέ κεν οὐ φθίσει ἑ κακὴ περὶ υἷέος αἶσα,
ἆ δειλὸς, χαλεποῖσιν ἐνὶ πένθεσιν γῆρας ἰάψει
αἰὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν βίοτον κατέδων ὀδύνῃσι.
Πηλεὺς, ὃς μακάρεσσι φίλος περιώσιος ἦεν.
Ἀλλ' οὐ πάντα τελοῦσι θεοὶ μογεροῖσι βροτοῖσιν.
ὣς ὁ μὲν, ἀσχαλόων, ὀλοφύρετο Πηλείωνα.
Φοίνιξ δ' αὖ ὁ γεραιὸς ἄσπετα κωκύεσκεν,
ἀμφιχυθεὶς δέμας ἠΰ, θρασὺ σθένος Αἰακίδαο.
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε μέγ' ἀχνύμενος πινυτὸν κῆρ,
ὤλεό μοι φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄφυκτον.
κάλλιπες· ὡς ὄφελέν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χερειότερόν γ' ἐπήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
οὐδ' ὅτε πατρίδ' ἐμὴν λιπόμην, ἀγαυούς τε τοκῆας,
φεύγων ἐς Πηλῆα δι' Ἑλλάδος, ὅς μ' ὑπέδεκτο,
καί μοι δῶρα πόρεν, Δολόπεσσι δ' ἔθηκεν ἀνάσσειν.
καὶ σέ γ' ἐν ἀγκοίνῃσι φορεύμενος ἀμφὶ μέλαθρον,
κόλπῳ ἐμῷ κατέθηκε, καὶ ἐνδυκέως ἐπέτελλεν
νηπίαχον κομέειν ὡσεὶ φίλον υἷα γεγῶτα.
τῷ, πιθόμην· σὺ δέ μοι περὶ στέρνοισι γεγηθὼς,
πολλάκι παππάζεσκες ἔτ' ἄκριτα χείλεσι βάζων.

καί μου νηπιέῃσιν ἀπειρεσίῃσι δίηνας
στήθεα, ἠδὲ χιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὶν ἐμῇσι
πολλὸν καγχαλόων, ἐπεὶ ἦ νύ μοι ἦτορ ἐώλπει
θρέψειν κηδεμονῆα βίου, καὶ γήραος ἄλκαρ.
καὶ τὰ μὲν ἐλπομένῳ, βαιὸν χρόνον ἔπλετο πάντα.
νῦν δ' οἴχῃ ἄϊστος ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ δ' ἐμὸν κῆρ
ἄχνυτ' ὀϊζυρῶς, ἐπεὶ ἦ νύ με θυμὸς ἰάπτει
λευγαλέον· τό, μ' ἔθει καταφθίσειε γοῶντα,
πρὶν Πηλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τόν περ ὀΐω
κωκύσειν ἀλίαστον, ὅτ' ἀμφί ἑ φῆμις ἵκηται.
οἴκτιστον γὰρ νῶϊν ὑπὲρ σέθεν ἔσσεται ἄλγος
πατρί τε σῷ, καὶ ἐμοί· τοί περ μέγα σεῖο θανόντος
ἀχνύμενοι, τάχα γαῖαν ὑπαὶ Διὸς ἄσπετον αἶσαν
δυσόμεθ' ἐσσυμένως· καί κεν πολὺ λώϊον εἴη,
ἢ ζώειν ἀπάνευθεν ἀοσσητῆρος ἑοῖο.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, ἀλίαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων.
πὰρ δ' ὁ Ἀτρείδης ὀλοφύρετο δάκρυα χέων·
ᾤμωξεν δ' ὀδύνῃσι μέγ' αἰθόμενος κέαρ ἔνδον·
ὤλεο Πηλείδη Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
ὤλεο, καὶ στρατὸν εὐρὺν ἀνερκέα θῆκας Ἀχαιῶν·
ῥηΐτεροι δ' ἄρα σεῖο καταφθιμένοιο πελόμεσθα
δυσμενέεσσι· σὺ δὲ χάρμα πεσών, Τρώεσσιν ἔθηκας,
οἵ σε πάρος φοβέοντο λέονθ' ὡς αἴολα μῆλα.
νῦν δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι λιλαιόμενοι μαχέονται.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥα καὶ βροτοὺς ψευδέσι λόγοις *
θέλγεις, ὅς κατένευσας ἐμοὶ Πριάμοιο *
ἄνακτος ἄστυ διαπραθέειν· νῦν δ' οὐ τελέεις ὡς ὑπέστης,
ἀλλὰ λίαν ἀπάφησας ἐμὰς φρένας· οὐ γὰρ ὀΐω
εὑρέμεναι πολέμοιο τέκμωρ φθιμένου Ἀχιλῆος.
Ὣς ἔφατ' ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοί

κώκυον ἐκ θυμοῖο θρασὺν περὶ Πηλείωνα·
τοῖσδ' ἄρ' ἐπεβρέμεον νῆες παραμυρομένοισιν·
ἠχὴ δ' ἄσπετος ὦρτο δι' αἰθέρος ἀκαμάτοιο·
ὡς δ' ὅτε κύματα μακρὰ βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο
ὀρνύμεν' ἐκ πόντοιο, πρὸς ἠϊόνας φορέονται
σμερδαλέον, πάντῃ δὲ προσαγνυμένης ἁλὸς αἰεὶ
ἀκταὶ ὁμῶς ῥηγμῖσιν ἀπειρέσιαι βοόωσι,
τοῖος ἄρ' ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς ὀρώρει
μυρομένων ἄληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα·
καί σφιν ὀδυρομένοισι, τάχ' ἤλυθε κυανέη νύξ,
εἰ μὴ ἄρ' ἀτρείδην προσεφώνεεν Νηλέος υἱὸς
Νέστωρ, ὅς ῥά τ' ἔχεσκεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλγος
μνησάμενος σφοῦ παιδὸς ἐΰφρονος Ἀντιλόχοιο·
Ἀργείων σκηπτοῦχε μέγα κρατέων Ἀγάμεμνον,
νῦν μὲν ἀποσχώμεσθα δυσηχέος αἶψα γόοιο
σήμερον· οὐ γὰρ ἔτ' αὖθις ἐρωήσει τις Ἀχαιοὺς
κλαυθμοῦ ἄδην κορέσασθαι ἐπ' ἤματα πολλὰ γοῶντας·
ἀλλ' ἄγε δὴ βροτὸν αἰνὸν ἀταρβέος Αἰακίδαο
λούσαντες, λεχέεσσιν ἐνὶ θείομεν· οὐ γὰρ ἔοικεν
αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείῃσι θανόντας·
καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπέτελλε περίφρων Νηλέος υἱός·
αὐτὰρ ὅ, οἷς ἑτάροισιν ἐπισπέρχων ἐκέλευεν,
ὕδατος ἐν πυρὶ θέντες ἄφαρ κρυεροῖο λέοντος
θερμῆναι, λοῦσαί τε νέκυν, περὶ θ' εἵματα ἕσσαι
καλά, τά, οἱ πόρε παιδὶ φίλῳ ἁλιπόρφυρα μήτηρ
ἐς Τροίην ἀνιόντι· θοῶς δ' ἐπίθησαν ἄνακτι·
ἐνδυκέως δ' ἄρα πάντες πονησάμενοι, κατὰ κόσμον
κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι δεδουπότα Πηλείωνα·
τὸν δ' ἐσιδοῦσ' ἐλέησε περίφρων Τριτογένεια·
στάξε δ' ἄρ' ἀμβροσίην κατὰ κρατός. ἥν ῥα φασι

δηρὸν ἐρυκομένῳ νεαρὸν χρόα κηρὶ δαμέντων·
θῆκε δ' ἄρ' ἑρσήεντα, καὶ εἴκελον ἀμπνείουσι·
σμερδαλέον δ' ἄρα τεῦξεν ἐπισκύνιον περὶ νεκρῷ,
οἷον ὅτ' ἀμφ' ἑτάροιο δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
χωομένου ἐπέκειτο κατὰ βλοσυροῖο προσώπου·
βριθύτερον δ' ἄρα θῆκε δέμας, καὶ ἄρειον ἰδέσθαι·
ἀργείους δ' ἕλε θάμβος ὁμιλαδὸν ἀθρήσαντας
πηλείδην, ζώοντι πανείκελον· ὅς ῥ' ἐπὶ λέκτροιο
ἐκχύμενος, μάλα πουλὺς ἄδην εὕδοντι ἐῴκει·
ἀμφὶ δέ μιν μογεραὶ ληϊτίδες, ἅς ῥά ποτ' αὐτὸς
λῆμνόν τε ζαθέην, κιλίκων τ' αἰπὺ πτολίεθρον
θήβην ἠετίωνος ἑλὼν, ληΐσατο κούρας,
ἱστάμεναι γοάασκον, ἀμύσσουσαι χρόα καλόν·
στήθεά τ' ἀμφοτέρῃσι πεπληγυῖαι παλάμῃσιν,
ἐκ θυμοῦ στενάχεσκον ἐΰφρονα πηλείωνα·
τὰς, γὰρ δὴ τίεσκε καὶ ἐκ δηΐων περ ἐοῦσας·
πασάων δ' ἔκπαγλον ἀκηχεμένη κέαρ ἔνδον
βρισηῒς παράκοιτις ἐϋπτολέμου ἀχιλῆος,
ἀμφὶ νέκυν στρωφᾶτο, καὶ ἀμφοτέρῃς παλάμῃσι
δρυπτομένη χρόα καλὸν, ἀΰτεεν· ἐκ δ' ἁπαλοῖο
στήθεος, αἱματόεσσαι ἀνὰ σμώδιγγες ἄερθεν
θεινομένης· ἀγλαΐη δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλεγεινῶς
ἱμερόεις μάρμαιρε· χάρις δέ οἱ ἄμφεχεν εἶδος·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ὀϊζυρὸν γοόωσα,
ὤμοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ παθοῦσα·
οὐ γάρ μοι τόσον περ ἐπήλυθεν ἄλλοτε πῆμα
οὔτε κασιγνήτων, οὔτ' εὐρυχώροιο πάτρης,
ὅσον σεῖο θανόντος· ἐπεὶ σύ μοι ἱερὸν ἦμαρ,
καὶ φάος ἠελίοιο πέλες, καὶ μείλιχος αἰών·
ἐλπωρή τ' ἀγαθοῖο, καὶ ἄσπετον ἄλκαρ ἀνίης·

πάσης τ' ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος, ἠδὲ τοκήων
ἔπλεο. πάντα γὰρ οἶος ἔης δμωῇ περ ἐούσῃ.
καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν, ἑλὼν ἄπο δούλια ἔργα.
νῦν δέ τις ἐν νήεσσιν ἀχαιῶν ἄξεται ἄλλος
σπάρτην εἰς ἐρίβωλον, ἢ ἐς πολυδίψιον ἄργος.
καὶ νύ κεν ἀμφιπολεῦσα, κακὰς ὑποτλήσομ' ἀνίας
σεῦ ἀπονοσφισθεῖσα δυσάμμορος. ὡς ὄφελόν μοι
γαῖα χυτὴ ἐκάλυψε, πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.
ὣς ἡ μὲν, δμηθέντ' ὀλοφύρετο πηλείωνα
δμωῇς σὺν μογερῇσι, καὶ ἀχνυμένοισιν ἀχαιοῖς,
μυρομένη καὶ ἄνακτα, καὶ ἀνέρα. τῆς δ' ἀλεγεινὸν
οὔποτ' ἐτέρσετο δάκρυ. κατείβετο δ' ἄχρις ἐπ' οὖδας
ἐκ βλεφάρων, ὥστε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
πετραίης, ἧς πουλὺς ὕπερ παγετός τε, χιών τε
ἐκκέχυται στυφελοῖο κατ' οὔδεος, ἀμφὶ δὲ πάχνη
τήκεθ' ὁμῶς εὔρῳ τε, καὶ ἠελίοιο βολῇσι.
καὶ τότε δή ῥ' ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο *
θυγατέρες Νηρῆος, ὅσαι μέγα βένθος ἔχουσι.
πάσῃσιν δ' ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσεν ἄλγος.
οἰκτρὸν δ' ἐστονάχησαν. ἐπίαχε δ' ἑλλήσποντος.
ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις,
ἐσσυμένως οἴμησαν ὅπῃ στόλος ἔπλετ' ἀχαιῶν,
πασσυδίῃ πολιοῖο δι' οἴδματος. ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
νισσομένῃσι θάλασσα διΐστατο. ταὶ δ' ἐφέροντο
κλαγγηδὸν κραιπνῇσιν ἐειδόμεναι γεράνοισιν
ὀσσόμεναι μέγα χεῖμα. περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν
κήτεα μυρομένῃσιν. ἔβαν δ' ἄφαρ ἦχι νέοντο,
παῖδα κασίγνητον κρατερόφρονα κωκύουσαι
ἐκπάγλως. μοῦσαι δὲ θοῶς ἑλικῶνα λιποῦσαι,
ἤλυθον, ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,

ἀρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι νηρηΐνῃ·
Ζεὺς δὲ μὲν ἀργείοισι, καὶ ἄτρομον ἔμβαλε θάρσος,
ὄφρα μὴ ἐσθλὸν ὅμιλον ὑποδδείσωσι θεάων,
ἀμφαδὸν ἀθρήσαντες ἀνὰ στρατόν· αἱ δ' ἀχιλῆος
ἀμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθάνατοί περ ἐοῦσαι
πᾶσαι ὁμῶς· ἀκταὶ δὲ περίαχον ἑλλησπόντου·
δεύετο δὲ χθὼν πᾶσα περὶ νέκυν αἰακίδαο
δάκρυσι, καὶ μέγα πένθος ἀνέστενεν· ἀμφὶ δὲ λαῶν
μυρομένων, δάκρυσι φορύνετο τεύχεα πάντα,
καὶ κλισίαι, καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει·
μήτηρ δ' ἀμφιχυθεῖσα, κύσε στόμα πηλείωνος,
παιδὸς ἑοῦ, καὶ τοῖον ἔπος φάτο δακρυχέουσα,
γηθείτω ῥοδόπεπλος ἀν' οὐρανὸν ἠριγένεια,
γηθείτω φρεσὶν ᾗσι μεθεὶς χόλον ἀστεροπαίου
ἄξιος ἀρέεθρος, ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη· *
αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς ὄλυμπον ἀφίξομαι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
κείσομαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλα στενάχουσα,
οὕνεκά μ' οὐκ ἐθέλουσαν ὑπ' ἀνέρι δῶκε δαμῆναι,
ἀνέρι, ὃν τάχα γῆρας ἀμείλιχον ἀμφὶ μέμαρφε,
κῆρές τ' ἐγγὺς ἔασι, τέλος θανάτοιο φέρουσαι.
ἀλλά μοι οὐ κείνοιο μέλει τόσον, ὡς ἀχιλῆος,
ὅν μοι Ζεὺς κατένευσεν ἐν αἰακίδαο δόμοισιν,
ἴφθιμον θήσειν, ἐπεὶ οὔ τι μοι ἥνδανεν εὐνή·
ἄλλοτε μὲν ζαὴς ἄνεμος πέλον, ἄλλοτε δ' ὕδωρ,
ἄλλοτε δ' οἰωνῷ ἐναλίγκιος, ἢ πυρὸς ὁρμῇ·
οὐδέ μοι θνητὸς ἀνὴρ δύνατ' ἐν λεχέεσσι μιγῆναι
γιγνομένῃ ὅσα γῆ, καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει,
μέσφ' ὅτε μοι κατένευσεν ὀλύμπιος υἷα δίον
ἔκπαγλον θήσειν, καὶ ἀρήϊον· ἀλλά τὰ μέν που,
ἀτρεκέως ἐτέλεσσεν· ὁ γὰρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·

ἀλλά μιν ὠκύμορον ποιήσατο, καί μ' ἀκάχησεν·
τοὔνεκ' ἐς οὐρανὸν εἶμι· Διὸς δ' ἐς δώματ' ἰοῦσα,
κωκύσω φίλον υἷα, καὶ ὁππόσα πρόσθ' ἐμόγησα
ἀμφ' αὐτῷ, καὶ παισὶν ἀεικέα τειρομένοισιν,
μνήσω ἀκηχεμένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνω·
ὣς ἔφατ' αἰνὰ γοῶσ' ἁλίη Θέτις· ἡ δέ οἱ αὐτὴ
Καλλιόπη φάτο μῦθον, ἀνηραμένη φρεσὶ θυμόν·
ἴσχεο κωκυτοῖο θεὰ Θέτι, μὴ δ' ἀλίουσα,
εἵνεκα παιδὸς ἑοῖο θεῶν μεδέοντι, καὶ ἀνδρῶν,
σκύζεο· καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβρεμέταο ἄνακτος
υἷες ὁμῶς ἀπόλοντο, κακῇ περὶ κηρὶ δαμέντες·
κάτθανε δ' υἱὸς ἐμοῖο καὶ αὐτοῦ ἀθανάτοιο
ὀρφεύς, οὗ μολπῇσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη,
πᾶσα δ' ἄρ ὀκριόεσσα πέτρη, ποταμῶν τε ῥέεθρα,
πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων·
οἰωνοί τε θοῇσι διεσσύμενοι πτερύγεσσιν·
ἀλλ' ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν οὔτιν ἔοικεν
πένθεσι λευγαλέοισι, καὶ ἄλγεϊ θυμὸν ἀχεύειν·
τῷ σε καὶ ἀχνυμένην μεθέτω χόλος υἷος ἐσθλοῦ·
καὶ γάρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ,
καὶ μένος ἀείσουσιν ἐμῇ ἰότητι, καὶ ἄλλων
πιερίδων· σὺ δὲ μή τι κελαινῷ πένθεϊ θυμὸν
δάμνασο, θηλυτέρῃσιν ἶσον γοόωσα γυναιξίν·
ἦ οὐκ ἀΐεις ὅτι πάντας, ὅσοι χθονὶ ναιετάουσιν,
ἀνθρώπους, ὀλοὴ περιπέπταται ἄσχετος αἶσα,
οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα; τόσον σθένος ἔλαχε μούνη·
ἣ καὶ νῦν Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα
ἐκπέρσει, Τρώων, καὶ ἀργείων ὀλέσασα
ἀνέρας, ὅππε θέλησι· θεῶν δ' οὔ τις μιν ἐρύξει·
ὣς φάτο Καλλιόπη, πινυτὰ φρεσὶ μητιόωσα·

ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα·
ὦρτο δὲ νὺξ μεγάλοιο κατ' ἠέρος ὀρφνήεσσα,
ἥτε καὶ ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ·
αὐτοῦ δ' ἐν ψαμάθοισιν ἀχαιῶν ἔδραθον υἷες
ἠλαδὸν ἀμφὶ νέκυν, μεγάλῃ βεβαρηότες ἄτῃ·
ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὴν Θέτιν· ἄγχι δὲ παιδὸς
ἧστο σὺν ἀθανάτῃσιν νηρηΐσιν· ἀμφὶ δὲ μοῦσαι *
ἀχνυμένην ἀνὰ θυμὸν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη,
πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο·
ἀλλ' ὅτε καγχαλόωσα δι' αἰθέρος ἤλυθεν ἠὼς,
λαμπρότατόν τε φάος πᾶσιν τρώεσσι φέρουσα,
καὶ Πριάμῳ, δαναοὶ δὲ μέγ' ἀχνύμενοι, ἀχιλῆα
κλαῖον ἐπ' ἤματα πολλά, περιστενάχοντο δὲ μακραὶ
ἠιόνες πόντοιο, μέγας δ' ὀλοφύρετο Νηρεὺς
ἦρα φέρων κούρῃ νηρηΐδι· σὺν δ' οἱ ἄλλοι
εἰνάλιοι μύροντο θεοὶ φθιμένου ἀχιλῆος,
καὶ τότε δὴ μεγάλοιο νέκυν πηληϊάδαο
ἀργεῖοι πυρὶ δῶκαν, ἀάσπετα νηήσαντες *
δοῦρα, τά οἱ φορέοντες ἀπ' οὔρεος ἰδαίοιο
πάντες ὁμῶς ἐμόγησαν, ἐπεὶ σφέας ὀτρύνοντες
ἀργεῖοι προέηκαν ἀπείριτον οἰσέμεν ὕλην,
ὄφρα θοῶς καίοιτο νέκυς κταμένου ἀχιλῆος·
ἀμφὶ δὲ τεύχεα πολλὰ πυρὶ περινηήσαντο
αἰζηῶν κταμένων· πολλοὺς δ' ἐφύπερθε βάλοντο
τρώων δῃώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας,
σὺν δ' οἶας σύας τ' ἔβαλον βρίθοντας ἀλοιφῇ· *
φάρεα δ' ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωκύουσαι
δμωάδες, καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο·
χρυσόν τ' ἤλεκτρόν τ', ἐπενήνεον· ἀμφὶ δὲ χαίτας
μυρμιδόνες κείραντο· νέκυν δ' ἐκάλυψαν ἄνακτος·

καὶ δ' αὐτὴ βρισηῒς ἀκηχεμένη περὶ νεκρῷ,
κειραμένη πλοκάμους, πύματον πόρε δῶρον ἄνακτι·
πολλοὺς δ' ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφιχέοντο·
ἄλλους δ' ἀμφὶ πυρῇ μέλιτος θέσαν, ἠδὲ καὶ οἴνου
ἡδέος, οὗ μέθυ λαρὸν ὀδώδει νέκταρι ἶσον·
ἄλλα δὲ πολλὰ βάλοντο θυώδεα, θαῦμα βροτοῖσιν,
ὅσσα χθὼν φέρει ἐσθλά, καὶ ὁππόσα δῖα θάλασσα·
ἀλλ' ὅτε δὴ περὶ πάγχυ πυρὴν διεκοσμήσαντο
πεζοί θ' ἅμ' ἱππήεσσιν σὺν ἔντεσιν, ἐρρώσαντο
ἀμφὶ πυρὴν πολύδακρυ· ὁ δ' ἔκποθεν οὐλύμποιο
Ζεὺς ψεκάδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν αἰακίδαο
ἀμβροσίας· δίῃ τε φέρων νηρηΐδι τιμήν,
ἑρμείην προέηκεν ἐς Αἴολον, ὄφρα καλέσσῃ
λαιψηρῶν ἀνέμων ἱερὸν μένος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
καίεσθ' αἰακίδαο νέκυς· τοῦ δ' αἶψα μολόντος,
Αἴολος οὐκ ἀπίθησε· καλεσσάμενος δ' ἀλεγεινὸν
καρπαλίμως βορέην, ζεφύροιό τε λάβρον ἀήτην,
ἐς τροίην προέηκε θοῇ θύοντας ἀέλλῃ·
οἱ δὲ, θοῶς ὥρμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
ῥιπῇ ἀπειρεσίῃ· περὶ δ' ἴαχεν ἐσσυμένοισι
πόντος ὁμοῦ, καὶ γαῖα· περικλονέοντο δ' ὕπερθε
πάντα νέφη μεγάλοιο δι' ἠέρος ἀΐσσοντα·
οἱ δὲ, Διὸς βουλῇσι δαϊκταμένου ἀχιλῆος
αἶψα πυρὶ ἐνόρουσαν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτμὴ
ἡφαίστου μελάθροιο· γόος δ' ἀλίαστος ὀρώρει
μυρμιδόνων· ἄνεμοι δὲ καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ,
πανῆμαρ, καὶ νύκτα νέκυν περιποιπνύοντες
καῖον ἐϋπνείοντες· ἀνὰ δ' ἔγρετο πουλὺς
καπνὸς ἐς ἠέρα δῖον· ἐπέστενε δ' ἄσπετος ὕλη
δαμναμένη πυρὶ πᾶσα· μέλαινα δ' ἐγίγνετο τέφρη·

οἱ δὲ μὲν ἐκτελέσαντες ἀτειρέες ἔργον ἀῆται,
ἐς ἑὸν ἄντρον ἕκαστος ὁμοῦ νεφέεσσι φέροντο·
μυρμιδόνες δ' ὅτ' ἄνακτα πελώριον ὕστατον ἄλλων
ἤνυσε πῦρ ἀΐδηλον ἀποκταμένων περὶ νεκρῷ,
ἵππων τ', αἰζηῶν τε, καὶ ἄλλ' ὅσα δακρυχέοντες
ὄβριμον ἀμφὶ νέκυν κειμήλια θῆκαν ἀχαιοί,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
φαίνετ' ἀριφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἑτέροισιν ὁμοῖα
ἦν, ἀλλ' οἷα γίγαντος ἀτειρέος· οὐδὲ μὲν ἄλλα
σὺν κείνοις ἐμέμικτο, ἐπεὶ βόες, ἠδὲ καὶ ἵπποι,
καὶ παῖδες τρώων μίγδα κταμένοισι καὶ ἄλλοις,
βαιὸν ἄπωθε κέοντο περὶ νέκυν· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ῥιπῇ ὑφ' ἡφαίστοιο δεδμημένος, οἶος ἔκειτο·
τοῦ δὲ κεν ὀστέα πάντα περιστενάχοντες ἑταῖροι,
ἄλλεγον ἐς χηλὸν πολυχανδέα τε, βριαρήν τε,
ἀργυρέην· χρυσῷ δὲ διαυγέϊ πᾶσ' ἐκέκαστο·
καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίῃ, καὶ ἀλείφατι πάγχυ δίηναν
κοῦραι Νηρῆος μέγ' ἀχιλλέα κυδαίνουσαι.
ἐς δὲ βοῶν δημὸν θέσαν ἀθρόα ταρχύσασαι
σὺν μέλιτι λιαρῷ· μήτηρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα
ὤπασε, τόν ῥα πάροιθε Διόνυσος πόρε δῶρον,
ἡφαίστου κλυτὸν ἔργον ἐΰφρονος· ᾧ ἔνι θῆκαν
ὀστέ' ἀχιλλῆος μεγαλήτορος· ἀμφὶ δὲ τύμβον
ἀργεῖοι, καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο
ἀκτῇ ἐπ' ἀκροτάτῃ παρὰ βένθεσιν ἑλλησπόντου,
μυρμιδόνων βασιλῆα θρασὺν περικωκύοντες·
οὐδὲ μὲν ἄμβροτοι ἵπποι ἀταρβέος αἰακίδαο
μίμνον ἀδάκρυτοι παρὰ νήεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μύροντο σφετέροιο δαϊκταμένου βασιλῆος·
οὐδ' ἔθελον μογεροῖσιν ἔτ' ἀνδράσιν, οὐδὲ μὲν ἵπποις

μίσγεσθ᾽ ἀργαλέων ὀλοὸν περὶ πένθος ἔχοντες,
ἀλλ᾽ ὑπὲρ ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ τηθύος ἄντρα,
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ὀϊζυρῶν φορέεσθαι,
ἧχι σφέας τοπάροιθεν ἐγείνατο δῖα Ποδάργη,
ἄμφω ἀελλόποδας, ζεφύρῳ κελάδοντι μιγεῖσα·
καί νύ κεν αὖτ᾽ ἐτέλεσσαν ὅσα σφίσι μήδετο θυμὸς,
εἰ μὴ σφέας κατέρυξε θεῶν νόος, ὄφρ᾽ ἀχιλῆος
ἔλθοι ἀπὸ σκύροιο θοὸς πάϊς, ὅν ῥα καὶ αὐτοὶ
δέχνυσθ᾽ ὁππόθ᾽ ἵκοιτο ποτὶ στρατόν. ὥς κεν ἄρα σφιν
θέσφατα γιγνομένοισι χάους ἱεροῖο θύγατρες
μοῖραι ἐπεκλώσαντο, καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσι,
πρῶτα Ποσειδάωνι δαμήμεναι· αὐτὰρ ἔπειτα,
θαρσαλέῳ Πηλῆϊ, καὶ ἀκαμάτῳ ἀχιλῆϊ·
τέτρατον αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖσι, Νεοπτολέμῳ μεγαθύμῳ,
τὸν, καὶ εἰς ἠλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἔμελλον
Ζηνὸς ὑπ᾽ ἐννεσίῃσι φέρειν μακάρων ἐπὶ γαῖαν·
τοὔνεκα καὶ στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ,
μίμνον πὰρ νήεσσιν ἑὸν κατὰ θυμὸν ἄνακτα,
τὸν μὲν, ἀκηχέμενοι, τὸν δ᾽ αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι·
καὶ τότ᾽ ἐριγδούποιο λιπὼν ἁλὸς ὄμβριμον οἶδμα,
ἤλυθεν ἐννοσίγαιος ἐπ᾽ ἠόνας· οὐδέ μιν ἄνδρες
ἔδρακον, ἀλλὰ θεῇσι παρίστατο νηρηΐνῃσι·
καί ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ᾽ ἀχνυμένην ἀχιλῆος·
ἴσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γοόωσα·
οὐ γὰρ ὅγε φθιμένοισι μετέσσεται, ἀλλὰ θεοῖσιν,
ὡς ἠὺς Διόνυσος, ἰδὲ σθένος ἡρακλῆος·
οὐ γάρ μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει,
οὐδ᾽ ἀΐδης, ἀλλ᾽ αἶψα καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγάς·
καί οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσω
εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰὲν

σὸς πάϊς. ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μεγαλάων
κεῖνον κυδαίνοντα θυηπολίῃς ἐρατεινῇς,
ἶσον ἐμοὶ τίσουσι· σὺ δ' ἴσχεο κωκύουσα
ἐσσυμένως, καὶ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν.
ὣς εἰπών, ἐπὶ πόντον ἀπήιεν ἴκελος αὔρῃ,
παρφάμενος μύθοισι Θέτιν. τῇ δ' ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς
βαιὸν ἀνέπνευσεν, τά, ὁ θεὸς ἐξετέλεσσεν.
Ἀργεῖοι δὲ γοῶντες, ἀπήιον ἦχι ἑκάστῳ
νῆες ἔσαν, τὰς ἦγον ἀφ' Ἑλλάδος. αἱ δ' Ἑλικῶνα
Πιερίδες νίσαντο, καὶ εἰς ἅλα Νηρηΐναι
δῦσαν, ἐὸν στενάχουσαι ἐΰφρονα Πηλείωνα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ·

Υ δὲ μὲν ἱππολόχοιο δαΐφρονος
ὄμβριμον υἱὸν
τρῶες ἀδάκρυτον δηίοις λίπον,
ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐρικυδέα φῶτα
πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλον· τὸν δ' αὐτὸς ἀπόλλων
ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο μάλ' ἐσσυμένως ἀναείρας,
δῶκε θοοῖς ἀνέμοισι φέρειν λυκίης σχεδὸν αἴης·
οἱ δέ μιν αἶψ' ἀπένεικαν ὑπ' ἄγκεα, τῇδ' ἄνδροιο
χῶρον ἐς ἱμερόεντα· πέτρην δ' ἐφύπερθε βάλοντο
ἄρρηκτον· νύμφαι δὲ περίβλυσαν ἱερὸν ὕδωρ
ἀεννάου ποταμοῖο· τὸν, ἐσέτι φῦλ' ἀνθρώπων
γλαῦκον ἐπικλείουσιν ἐΰρροον· ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀθάνατοι τεύξαντο γέρας λυκίων βασιλῆι·
ἀργεῖοι δ' ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ' ἀχιλῆα
νηυσὶ παρ' ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
λευγαλέη, καὶ πένθος, ἐπεί ῥά μιν ὡς ἑὸν υἷα
δίζοντ', οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἀδακρυς·
τρῶες δ' αὖ ἀλίαστον ἐγήθεον εἰσορόωντες
τῆλε μάλ' ἀχνυμένους, τὸν δ' ἐν πυρὶ δηωθέντα·
καί τις ἐπευχόμενος, μῦθον ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
νῦν πάντεσσιν ἄελπτον ἀπ' οὐλύμποιο κρονίων
ἡμῖν ὤπασε χάρμα λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι,
ἐν τροίῃ ἀχιλῆα δεδουπότα· ἦ γὰρ ὀΐω
βλημένου ἀμπνεύσειν τρώων ἐρικυδέα φῦλα,

αἵματος ἐξ ὀλοοῖο, καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης·
αἰεὶ δέ οἱ φρεσὶν ἧσιν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος
λύθρῳ ὑπ' ἀργαλέῳ πεπαλαγμένον· οὐδέ τις ἡμέων
κοίνῳ ἐς ἄντα ἰδὼν, ἔτ' ἐπέδραμεν ἠριγένειαν·
νῦν δ' οἴω φεύξασθ' ἀχαιῶν ὄβριμα τέκνα,
νηυσὶν εὐπρώροισι δαϊκταμένου ἀχιλῆος·
ὡς ὄφελον μένος ἦεν ἔθ' ἕκτορος, ὄφρ' ἅμα πάντας
ἀργείους σφετέρῃσιν ἐνὶ κλισίῃσιν ὄλεσσεν.
ὡς ἄρ' ἔφη τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
ἄλλος δ' αὖ ἑτέρωθεν πύκα φρονέων, φάτο μῦθον,
φῆσθα σὺ μὲν δαναῶν ὀλοὸν στρατὸν ἔνδοθι νηῶν
πόντον ἐπ' ἠερόεντα, πεφυξότας αἶψα νέεσθαι·
ἀλλ' οὐ μὰν δείσουσι, λιλαιόμενοι μέγα χάρμης·
εἰσὶ γὰρ κρατεροί τε, καὶ ὄμβριμοι ἀνέρες ἄλλοι,
τυδείδης, Αἴας τε, καὶ ἀρέως ὄμβριμοι υἷες·
τῶν, ἐγὼ ἔτι δείδοικα κατακταμένου ἀχιλῆος·
τῶν, εἴθ' ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν ἀπόλλων,
καί κεν ἀνάπνευσις πολέμου, καὶ ἀεικέος οἴτου
ἡμῖν εὐχομένοισιν ἐλεύσεται ἤματι κείνῳ·
ὡς ἔφατ'· ἀθάνατοι δὲ κατ' οὐρανὸν ἐστενάχοντο,
ὅσσοι ἔσαν δαναοῖσιν ἐϋσθενέεσσιν ἀρωγοί·
ἀμφὶ δὲ κρᾶτ' ἐκάλυψαν ἀπειρεσίοις νεφέεσσι
θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἑτάροι δέ τ' ἐγήθεον ἄλλοι
εὐχόμενοι τρώεσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέξαι·
καὶ τότε δὴ κρονίωνα κλυτὴ προσεφώνεεν ἥρη,
Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τίη τρώεσσιν ἀρήγεις,
κούρης ἠϋκόμοιο λελασμένος, ἣν ῥα πάροιθεν
ἀντιθέῳ πηλῆϊ πόρες θυμήρε' ἄκοιτιν,
πηλίου ἐν βήσσῃσι, γάμον δέ οἱ ἔντυξας
ἄμβροτον, οἱ δέ νυ πάντες ἐδαίνυμεθ' ἤματι κείνῳ

ἀθάνατοι, καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα;
ἀλλὰ τάγ' ἐξελάθου· μέγα δ' ἑλλάδι μήσαο πένθος·
ὣς ἄρ' ἔφη· τὴν δ' οὔτι προσέννεπεν ἀκάματος Ζεύς·
ἧστο γὰρ ἀχνύμενος κραδίην, καὶ πολλὰ μενοινῶν,
οὕνεκεν ἤμελλον Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
ἀργεῖοι, τοῖς, αἰνὸν ἐμήδετο λοιγὸν ὀπάσσαι
ἐν πολέμῳ στονόεντι, καὶ ἐν βαρυηχέϊ πόντῳ·
καὶ τὰ μὲν, ὡς ὥρμαινε, τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσσεν·
ἠὼς δ' ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκανεν·
κυανέην δ' ἄρα γαῖαν ἐπήϊεν ἄσπετος ὄρφνη·
ἦμος ἀναπνείουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο,
ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ δόρπεον ἀχνύμενοί περ·
» Οὐ γὰρ νηδύος ἐστὶν ἀπωσέμεναι μεμαυίης
» λιμὸν ἀταρτηρὸν, ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται,
» ἀλλ' ἆθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
» γίγνεται, ἢν μή τις κορέσῃ θυμαλγέα νηδύν·
τοὔνεκα δήτ' ἐπάσαντο καὶ ἀχνύμενοι ἀχιλῆος.
αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη·
τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·
λῦσε δ' ἀπὸ μελέων ὀδύνας· ἐπὶ δὲ σθένος ὦρσεν·
ἀλλ' ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι,
δέγμεναι ἠελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ' ἠώς,
δὴ τότ' ἀνέγρετο λαὸς ἐϋσθενέων ἀργείων,
πορφυρέων ῥώεσαι φόνον, καὶ κῆρ' ἀΐδηλον·
κίνυτο δ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος ἰκαρίοιο,
ἠδὲ καὶ αὐαλέον βαθὺ λήϊον, ὁππότ' ἵκηται
ῥιπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος ζεφύροιο·
ὣς ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ' ἠόσιν ἑλλησπόντου·
καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν,
ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν γε μενεπτόλεμοι πελόμεσθα,

νῦν μᾶλλον συνεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
μή πως θαρσήσωσιν ἀχιλλέος οὐκ ἔτ᾽ ἐόντος.
ἀλλ᾽ ἄγε σὺν τεύχεσι, καὶ ἅρμασιν, ἠδὲ καὶ ἵπποις
ἴομεν ἀμφὶ πόληα· πόνος δ᾽ ἄρα κῦδος ὀρέξει.
ὣς ἔφατ᾽ ἐν δαναοῖσιν· ἀμείβετο δ᾽ ὄμβριμος Αἴας.
τυδείδη, σὺ μὲν ἐσθλά, καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάζεις,
ὀτρύνων τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισι μάχεσθαι
ἀγχεμάχους δαναούς, οἳ πρὶν μεμάασι καὶ αὐτοί.
ἀλλὰ χρὴ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρις ἐξ ἁλὸς ἔλθῃ
δῖα Θέτις· μάλα γάρ ἐνὶ φρεσὶν ἥδεται ἦτορ
υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα.
ὥς χθιζή μοι ἔειπεν, ὅτ᾽ ἐς ἁλὸς ἧιε βένθος
νόσφ᾽ ἄλλων δαναῶν· καί ἑ σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι
ἐσσυμένην. τρῶες δὲ καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱός,
οὐ μάλα θαρσήσουσιν, ἐπεὶ ζώοντος ἐμεῖο,
καὶ σοῖο, καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος ἀτρείδαο.
ὣς ἄρ᾽ ἔφη Τελαμῶνος ἠΰς παῖς· οὐδέ τι ᾔδη
ὅττι ῥά οἱ μετ᾽ ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων
ἀργαλέον. τὸν δ᾽ αὖθις ἀμείβετο Τυδέος υἱός.
ὦ φίλε, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἤματι τῷδε
υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
πὰρ νήεσσι μένωμεν ἐρυκανόωντε καὶ ἄλλους.
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικεν.
καὶ δ᾽ ἄλλως, ἀχιλῆϊ· καὶ ἀθανάτων ἀέκητι
αὐτοὶ φραζόμεθα δόμεν θυμηδέα τιμήν.
ὣς φάτο τυδείδαο δαΐφρονος ὄμβριμον ἦτορ.
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ ἐκ πόντοιο κίεν Πηλῆος ἄκοιτις,
αὔρῃ ὑπ᾽ ἠῴῃ ἐναλίγκιος· αἶψα δ᾽ ἵκανεν
ἀργείων ἐς ὅμιλον, ὅπῃ μεμαῶτες ἔμιμνον,
οἱ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,

οἶδε, φρένας, καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι.
τοῖσι δ' ἄμ' ἀγρομένοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
θῆκεν ἄεθλα φέρουσα, καὶ ὤτρυνεν ἀχαιοὺς
αὐτίκ' ἀεθλεύειν· τοὶ δ' ἀθανάτῃ πεπίθοντο.
πρῶτος δ' ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱός,
οὔ μιν πυγμαχίῃσι λιλαιόμενος πονέεσθαι,
ὅτι παλαιμοσύνῃ πολυτειρέϊ· τοῦ, γὰρ ὕπερθε
γυῖα, καὶ ἄψεα πάντα, λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας.
ἀλλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ' ἔμπεδος ἔπλετο θυμὸς,
καὶ νόος· οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν ἀχαιῶν
κείνῳ, ὅτ' εἰν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆριν ἐτύχθη.
τῷ, καὶ Λαέρταο κλυτὸς πάϊς εἵνεκα μύθων
ἐν ἀγορῇ ὑπόεικε· καὶ ὃς βασιλεύτατος ἦεν
πάντων ἀργείων, μέγ' ἐϋμμελίης ἀγαμέμνων.
τοίην κεν μέσσοισιν ἐΰφρονα Νηρηΐνην
ὕμνεεν, ὡς πάσῃσι μετέπρεπεν εἰναλίῃσιν,
εἵνεκ' ἐϋφροσύνης, καὶ εἴδεος· ἡ δ' ἀΐουσα,
τέρπεθ'. ὁ δ' ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε,
τόν, ῥά οἱ ἀθάνατοι μάκαρες συνετεκτήναντο
πηλίου ἀμφὶ κάρηνα, καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
δαῖτα παρ' εἰλαπίνῃσιν, ὅτ' εἴδατα θεῖα φέρουσαι
χερσὶν ὑπ' ἀμβροσίῃσι θοαὶ παρενήνεον ὧραι
χρυσείοις κανέοισι. θέμις δ' ἄρα καγχαλόωσα,
ἀργυρέας ἐτίταινεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας.
πῦρ δ' ἥφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον. ἀμφὶ δὲ νύμφαι
ἀμβροσίην ἐκέρων ἐνὶ χρυσείοις κυπέλλοισιν.
αἳ δ' ἄρ' ἐς ὀρχηθμὸν χάριτες τράπον ἱμερόεντα.
μοῦσαι δ' ἐς μολπήν. ἐπετέρπετο δ' οὔρεα πάντα,
καὶ ποταμοί, καὶ θῆρες. ἰαίνετο δ' ἄφθιτος αἰθὴρ,
ἄντρα τε Χείρωνος περικαλλέα, καὶ θεοὶ αὐτοί.

καὶ τὰ, μὲν ἂρ Νηλῆος ἐῢς πάϊς ἀργείοισι
πάντα μάλ' ἱεμένοις κατελέξατο· τοὶ δ' ἀΐοντες
τέρπονθ' ὅσ' ἀχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
μέλπε μέσῳ ἐν ἀγῶνι· πολὺς δ' ἀμφίαχε λαὸς
ἀσπασίως· ὁ δ' ἄρ' ἔνθεν ἔχων ἐρικυδέα φῶτα,
ἐκπάγλως κύδαινεν ἀρηραμένοις ἐπέεσσιν,
δώδεχ' ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστεα φωτῶν,
ἕνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὡς ἐδάϊξε
Τήλεφον, ἠδὲ βίην ἐρικυδέος ἠετίωνος
θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δουρὶ
υἷα Ποσειδάωνος, ἠδ' ἀντίθεον Πολύδωρον,
καὶ Τρωΐλον θηητὸν, ἀμύμονά τε Στροπαῖον,
αἵματι δ' ὡς ἐρύθηνεν ἄδην ποταμοῖο ῥέεθρα
ξάνθου, καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψεν
πάντα ῥόον κελάδοντα, Λυκάονος ὁππότε θυμὸν
νοσφίσατ' ἐκ μελέων, ποταμοῦ σχεδὸν ἠχήεντος,
ἕκτορά θ' ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἕλε Πενθεσίλειαν,
ἠδὲ καὶ υἱέα δῖον ἐϋθρόνου ἠριγενείης·
καὶ τὰ μὲν, ἀργείοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς
μέλπε, καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὥστε οἱ οὔτις
ἔσθενε δηριάασθαι ἐναντίον, οὔτ' ἐν ἀέθλοισ
αἰζηῶν, ὅτε παῖδες νέοι περιδηριόωνται,
οὐδὲ μὲν ἱππασίῃ, οὐδὲ σταδίῃ ἐνὶ χάρμῃ,
κάλλει θ' ὡς δαναοὺς μέγ' ὑπείρεχεν, ὥστε οἱ ἀλκὴ
ἔπλετ' ἀπειρεσίη, ὁπότ' ἄρεος ἔσσυτο δῆρις·
εὔχετο δ' ἀθανάτοισι καὶ υἱέα τοῖον ἰδέσθαι
κεῖνον ἀπὸ σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα·
ἀργεῖοι δ' ἄρα πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἐπέεσσιν,
αὐτή τ' ἀργυρόπεζα Θέτις· καί οἱ πόρεν ἵππους
ὠκύποδας, τοὺς, πρόσθεν ἐϋμμελίῃ ἀχιλῆϊ

Τήλεφος ὤπασε δῶρον ἐπὶ προχοῇσι καΐκου,
αὖτέ ἑ μοχθίζοντα κακῷ περὶ ἕλκεϊ θυμὸν
ἀκέσατ' ἔγχεϊ, τῷ μιν βάλε δηριόωντα
αὐτὸς ἔσω μηροῖο· δίηλασε δ' ὄβριμον αἰχμήν·
καὶ τὰ μὲν, Νέστωρ νηλήϊος οἷς ἑτάροισιν
ὤπασεν· οἳ δ' ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντα
ἀντίθεον βασιλῆα· Θέτις δ' ἐς μέσον ἀγῶνα
θῆκεν ἄρ' ἀμφὶ δρόμοιο βόας· δεκάτῃσι δὲ πάσῃς
καλαὶ πόρτιες ἦσαν ὑπὸ μαζοῖσιν ἰοῦσαι·
τὰς, ποτε πηλείδαο θρασὺ σθένος ἀκαμάτοιο
ἤλασεν ἐξ ἴδης μεγάλῳ περὶ δουρὶ πεποιθώς·
τῶν πέρι, οἵδε ἀνέσαν ἐελδόμενοι μέγα νίκης·
Τεῦκρος μὲν πρῶτος τελαμώνιος, ἠδὲ καὶ Αἴας,
Αἴας, ὅς τε λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰοβόλοισιν·
ἀμφὶ δ' ἄρα ζώσαντο θοῶς περὶ μήδεα χερσὶν
φάρεα· πάντα δ' ἔνερθεν, ἀπὸ θέμις, εἰρύσαντο,
αἰδόμενοι Πηλῆος ἐϋσθενέος παράκοιτιν,
ἄλλας τ' εἰναλίας νηρηΐδας, ἅμ' αὐτῇ ὅσαι
ἤλυθον ἀργείων κρατεροὺς ἐσιδέσθαι ἀέθλους·
τοῖσι δὲ σημαίνεσκε δρόμου τέλος ὠκυτάτου
ἀτρείδης, ὃς πᾶσι μετ' ἀργείοισιν ἄνασσε·
τοὺς δ' ἔρις ὤρύνεσκεν ἀκήρατος· οἳ δ' ἀπὸ νύσσης
καρπαλίμως οἴμησαν ἐοικότες ἰρήκεσιν·
τῶν, δὲ καὶ ἀμφήριστος ἔην δρόμος· οἳ δ' ἑκάτερθεν
ἀργεῖοι λεύσαντες, ἐπίαχον ἄλλυδις ἄλλος·
ἀλλ' ὅτε τέρματ' ἔμελλον ἱκανέμεναι μεμαῶτες,
δὴ τότε Τεύκροιο μένος, καὶ γυῖα πέδησαν
ἀθάνατοι· τὸν, γὰρ ῥα θεὸς βάλεν, ἤέ τις ἄτη
ὄζον ἐς ἀλγεινόεντα βαθυρρίζοιο μυρίκης·
τῷ δ' ἄρ' ἐγχριφθεὶς, χαμάδις πέσε· τοῦ δ' ἀλεγεινῶς

ἄκρον ἀνεγνάμφθη λαιοῦ ποδός· αἱ δ᾽ ὑπανέσταν
οἰδαλέαι ἑκάτερθε περὶ φλέβες· οἱ δ᾽ ἰάχησαν
Ἀργεῖοι κατ᾽ ἀγῶνα· παρήιξε δέ μιν Αἴας
γηθόσυνος· λαοὶ δὲ συνέδραμον, οἵ οἱ ἕποντο
Λοκροί· αἶψα δὲ χάρμα περὶ φρένας ἤλυθε πάντων·
ἐκ δ᾽ ἔλασαν μετὰ νῆας ἄγειν βόας, ὄφρα τέμωνται.
Τεῦκρον δ᾽ ἐσσυμένως ἑτάροι περιποιπνύοντες,
ἦγον ἐπισκάζοντα· θοῶς δὲ οἱ ἰητῆρες
ἐκ ποδὸς αἷμ᾽ ἀφέλοντο· θέσαν δ᾽ ἐφύπερθε μοτάων
εἴρια συνδεύσαντες ἀλείφασιν· ἀμφὶ δὲ μίτρην
δῆσαν τ᾽ ἐνδυκέως· ὀλοὰς δ᾽ ἐκέδασαν ἀνίας.
ἄλλω δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθεν παλαιμοσύνης ὑπερόπλου
καρπαλίμως μνώοντο δύω κρατερόφρονε φῶτε,
Τυδέος ἱπποδάμοιο πάϊς, καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
οἵ ῥ᾽ ἴσαν ἐς μέσσον· θάμβος δ᾽ ἔχεν ἀθρήσαντας
Ἀργείους· ἄμφω γὰρ ἔσαν μακάρεσσιν ὁμοῖοι.
σὺν δ᾽ ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες, οἵ τ᾽ ἐν ὄρεσσιν
ἀμφ᾽ ἐλάφοιο μάχονται, ἐδητύος ἰσχανόωντες.
ἶσον δ᾽ ἀμφοτέροισι πέλει σθένος· οὐδέ τις αὐτῶν
λείπεται οὐδ᾽ ἠβαιόν, ἀταρτηρῶν μάλ᾽ ἐόντων·
ὣς οἵ γ᾽ ἶσον ἔχον κρατερὸν μένος· ὀψὲ δ᾽ ἄρ᾽ Αἴας
Τυδείδην συνέμαρψεν ἐπὶ στιβαρῇσι χέρεσσιν
ἆξαι ἐπειγόμενος· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἰδρείῃ τε, καὶ ἀλκῇ,
πλευρὸν ὑποκλίνας, Τελαμώνιον ὄβριμον υἷα
ἐσσυμένως ἀνάειρεν, ὑπὲρ μυῶνος ἐρείσας
ὦμον· καὶ ποδὶ μηρὸν ὑποπλήξας ἑτέρωσε,
κάββαλεν ὄβριμον ἄνδρα κατὰ χθονός· ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽
ἕζετο· τοὶ δ᾽ ὁμάδησαν· ὁ δ᾽ ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ (αὐτῷ
Αἴας ὀμβριμόθυμος, ἀνίστατο δεύτερον αὖτις,
ὁρμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον· αἶψα δὲ χερσὶ

σμερδαλέῃσι κόνιν κατεχεύατο· καὶ μέγα θύων,
τυδείδην ἐς μέσον ἀΰτεεν· ὃς δέ μιν οὔτι
ταρβήσας, ὄιμησε κατ᾽ ἀντίον· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
ποσσὶν ὑπ᾽ ἀμφοτέρων κόνις ὤρνυτο· τοὶ δ᾽ ἑκάτερθεν
ταῦροι ὅπως συνόρουσαν ἀταρβέες, οἵ τ᾽ ἐν ὄρεσσι
θαρσαλέου μένεος πειρώμενοι ἐς ἓν ἵκωνται,
ποσσὶ κονιόμενοι· περὶ δὲ βρεμέουσι κολῶναι
βρυχμῇ ὑπ᾽ ἀμφοτέρων· τοὶ δ᾽ ἄσχετα μαιμώωντες,
κράατα συμφορέουσιν ἀτειρέα, καὶ μέγα κάρτος,
θυμὸν ἐπ᾽ ἀλλήλοισι πονεύμενοι· ἐκ δὲ μόγοιο
λάβρον ἀνασθμαίνοντες, ἀμείλιχα δηϊόωνται·
πουλὺς δ᾽ ἐκ στομάτων χαμάδις κατεχεύατο ἀφρός·
ὣς οἵγε στιβαρῇσιν ἄδην πονέοντο χέρεσσιν·
ἀμφοτέρων δ᾽ ἄρα νῶτα, καὶ αὐχένες ἀλκήεντες
χερσὶ περικτυπέοντο πεπηγότες, εὖτ᾽ ἐν ὄρεσσι
δένδρε᾽ ἐπ᾽ ἀλλήλοισι βάλοντ᾽ ἐριθηλέας ὄζους·
πολλάκι δ᾽ Αἴαντος μεγάλου στιβαροὺς ὑπὸ μηροὺς
κάββαλε τυδείδης κρατερὰς χέρας· ἀλλά μιν οὔτι
ἀψ ὦσαι δύνατο στιβαροῖς ποσὶν ἐμβεβαῶτα·
τὸν δ᾽ Αἴας καθύπερθεν ἐπεσσύμενον ποτὶ γαῖαν
ἐξ ὤμων ἐτίνασσε κατὰ χθονὸς, οὖδας ἐρείδων·
ἄλλοτε δ᾽ ἀλλοίως ὑπὸ χείρεσι δηϊόωνται·
λαοὶ δ᾽ ἔνθα, καὶ ἔνθα μέγ᾽ ἴαχον εἰσορόωντες,
οἱ μὲν, τυδείδην ἐρικυδέα θαρσύνοντες·
οἱ δὲ, βίην Αἴαντος· ὁ δ᾽ ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας
ἐξ ὤμων ἑκάτερθε, βαλὼν δ᾽ ὑπὸ νηδύα χεῖρα,
ἐσσυμένως ἐφέηκε κατὰ χθονὸς, ἠΰτε πέτρην
ἀλκῇ ὑπὸ σθεναρῇ· μέγα δ᾽ ἴαχε τρώϊον οὖδας
τυδείδαο πεσόντος. ἐπήϋσε δὲ λαός·
ἀλλὰ καὶ ὣς, ἀνόρουσεν ἐελδόμενος πονέεσθαι

τὸ τρίτον, ἀμφ' Αἴαντα πελώριον· ἂψ δ' ἄρα Νέστωρ
ἔστη ἐν μέσσοισι, καὶ ἀμφοτέροισι μετηύδα·
ἴσχεσθ' ἀγλαὰ τέκνα ταλαισμοσύνης ὑπερόπλου·
ἴδμεν γὰρ δὴ πάντες ὅσον προφερέστεροι ἐστὲ
ἀργείων, μεγάλοιο καταφθιμένου ἀχιλῆος.
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἔχοντο πονάμενοι· ἐκ δὲ μετώπων
χερσὶν ἄδην μόρξαντο κατεαύμενόν περ ἱδρῶτα·
κύσσαν δ' ἀλλήλους· φιλότητι δὲ δῆριν ἔθεντο.
τοῖσδ' ἄρα νηϊάδας πίσυρας πόρε πότνα θεάων
δῖα Θέτις· τὰς δ' αὐτοὶ ἐθηήσαντο ἰδόντες
ἥρωες κρατεροὶ, καὶ ἀταρβέες, οὕνεκα πασάων
νηϊάδων προφέρεσκον ἀφροσύνῃ τε, καὶ ἔργοις,
νόσφιν εὐπλοκάμου βρισηΐδος· ἃς ποτ' ἀχιλλεὺς
ληΐσατ' ἐκ λέσβοιο· νόος δέ οἱ ἐτέρπετο τῇσι·
καί ῥ' ἡ μὲν, δόρποιο πέλεν ταμίη, καὶ ἐδωδῆς·
ἡ δ' ἄρα δαινυμένοισι παροινοχόος μέθυ λαρόν·
ἄλλη δ' αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχευε χέρεσσι·
ἡ δ' ἑτέρη, ἀπὸ δαιτὸς ἀεὶ φορέεσκε τράπεζαν·
τὰς δ' ἄρα τυδέιδαο μένος, καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
δασσάμενοι, προέηκαν εὐπρώρους ἐπὶ νῆας·
ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης ὦρτο σθένος ἰδομενῆος·
ὄρνυτ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἴδρις πέλε παντὸς ἀέθλου·
τῷ δ' οὔτις κατέναντα κίεν· μάλα γάρ μιν ἅπαντες
αἰδόμενοι ὑπόειξαν, ἐπεὶ ῥα γεραίτερος ἦεν·
τῷ δ' ἄρ ἐν μέσσοισι Θέτις πόρεν ἅρμα, καὶ ἵππους
ὠκύποδας, τοὺς, πρόσθε βίη μεγάλου Πατρόκλοιο
ἤλασεν ἐκ τρώων, Σαρπηδόνα δῖον ὀλέσσας·
καὶ τοὺς, μὲν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἄγεσθαι
ἰδομενεύς· αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν ἀγῶνι μένεσκε.
Φοῖνιξ δ' ἀργείοισιν ἐϋσθενέεσσι μετηύδα·

νῦν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆϊ θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον
αὔτως, οὔπω κάμνοντι βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ὤμοις,
ἀλλ' ἄρ' ἀναιμωτὶ προγενέστερον ἄνδρα τίοντες·
ἀλλ' ἄλλοι νέοι ἄνδρες ἐπεντύνεσθε ἀέθλων
χεῖρας ὑπ' ἀλλήλοισι δαημένας ἰθύνοντες
πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἰήνατε Πηλείωνος.
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀΐοντες, ἐσέδρακον ἀλλήλοισιν·
ἦκα δὲ πάντες ἔμιμνον ἀναινόμενοι τὸν ἄεθλον,
εἰ μὴ σφέας ἐνίπτεν ἀγαυοῦ Νηλέος υἱός, *
ὦ φίλοι, οὔτι ἔοικε δαήμονας ἄνδρας ἀϋτῆς,
πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπήρατον, ἥ τε νέοισι.
τερπωλὴ πέλεται, καμάτῳ δ' ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ·
ὡς εἴθ' ἐν γυίοισιν ἐμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο,
οἷον ὅτ' ἀντίθεον Πελίην κατεθάπτομεν ἡμεῖς,
αὐτὸς ἐγὼ, καὶ Ἄκαστος, ἀνεψιοὶ εἰς ἓν ἰόντες,
ὁππότ' ἄρ' ἀμφήριστος ἐγὼ Πολυδεύκεϊ δίῳ
πυγμαχίῃ γενόμην, ἔλαβον δέ οἱ ἶσον ἄεθλον·
ἐν δὲ παλαισμοσύνῃ με, καὶ ὁ κρατερώτατος ἄλλων
Ἀγκαῖος θάμβησε, καὶ ἔτρεσεν· οὐδέ μοι ἔτλη
ἀντίον ἐλθέμεναι νίκης ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἤδη πού τὸ πάροιθε παρ' ἀγχεμάχοισιν Ἐπειοῖς
νικήσ' ἠῢν ἐόντα· πεσὼν δ' ἐκονίσατο νῶτα
σῆμα παρὰ φθιμένου Ἀμαρυγκέος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
πολλὴν θηήσαντο βίην, καὶ κάρτος ἐμοῖο·
τῷ, νύ μοι οὐκ ἔτι κεῖνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
καὶ κρατερός περ ἐών· ἔλαβον δ' ἀκόνιτος ἄεθλον.
νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι, καὶ ἄλγεα· τοὔνεκ' ἄνωγα
ὑμέας, οἷσιν ἔοικ' ἀέθλια χερσὶ φέρεσθαι·
Κῦδος γὰρ νέῳ ἀνδρὶ φέρειν ἀπ' ἀγῶνος ἄεθλον·
ὣς φαμένοιο γέροντος, ἀνίστατο θαρσαλέος φὼς,

υἱὸς ὑπερθύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆος,
ὅς τε καὶ ἵππον ἔτευξε κακὸν Πριάμοιο πόληϊ
ὕστερον· ἀλλ' οὔ οἵ τις ἐτόλμα ἐνεγγὺς ἱκέσθαι,
εἵνεκα πυγμαχίης· πολέμου δ' οὐ πάγχυ δαήμων
ἔπλετο λευγαλέου, ὁπότ' ἄρεος ἔσυτο δῆρις.
καί κεν ἀνιδρωτὶ περικαλλέα δῖος ἐπειὸς
ἤμελλεν τότ' ἄεθλα φέρειν ποτὶ νῆας ἀχαιῶν,
εἰ μή οἱ σχεδὸν ἦλθεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱὸς
αἰχμητὴς ἀκάμας, μέγα δ' ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων,
ἀζαλέους ἱμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θοῇσιν,
τοὺς, οἱ ἐπισταμένως εὐηνορίδης ἀγέλαος
ἀμφέβαλεν παλάμῃσ' ἐποτρύνων βασιλῆα.
ὣς δ' αὔτως ἕταροι πανοπηϊάδαο ἄνακτος
θαρσύνεσκον ἐπειόν· ὁ δ' ἐν μέσσοισι λέων ὣς
ἑστήκει, περὶ χερσὶν ἔχων βοὸς ἶφι δαμέντος
ῥινοὺς ἀζαλέας· μέγα δ' ἴαχον ἔνθα, καὶ ἔνθα
λαοί, ἐποτρύνοντες ἐρυσθενέων μένος ἀνδρῶν
μῖξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
ἔσταν μαιμώωντες ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνος,
ἄμφω χεῖρας ἑὰς πειρώμενοι, εἴπερ ἔασιν
ὥς ποτ' εὐτρόχαλοι, μὴ δ' ἐκ πολέμου βαρύθοιεν·
αὐτίκα τ' ἄρ ἀλλήλοισι κατ' ἀντία χεῖρας ἄειραν
ταρφέα παπταίνοντες· ἐπ' ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσι
βαίνοντες κατὰ βαιὸν, ἐὸν γόνυ γουνὸς ἄμειβον,
ἀλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα κάρτος.
σὺν δ' ἔβαλον νεφέλῃσιν ἐοικότες αἰψηρῇσιν,
αἵτ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐπ' ἀλλήλῃσι θοροῦσαι,
ἀστεροπὴν προϊᾶσι, μέγας δ' ὀροθύνεται αἰθὴρ
θειομένων νεφέων, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἄελλαι,
ὣς τῶν, ἀζαλέῃσι περικτυπέοντο γένειαι

ῥινοῖς· αἷμα δὲ πολὺ κατέρρεεν· ἐκ δὲ μετώπων,
ἱδρὼς αἱματόεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς.
οἱ δ' ἄμοτον πονέοντο μεμαῶτες· οὐδ' ἄρ' Ἐπειὸς
λῆσεν· ἐπέσσυτο δ' αἰὲν ἑῷ περὶ κάρτεϊ θύων.
τῷ δ' ἄρα Θησέος υἱὸς ἐϋφρονέων ἐν ἀέθλῳ,
πολλάκις ἐς κενεὸν κρατερὰς χέρας ἰθύνεσθαι
θῆκε· καὶ ἰδρείῃσι διατμήξας ἑκάτερθε
χεῖρας, ἐς ὀφρύας τύψεν ἐπάλμενος, ἄχρις ἱκέσθαι
ὀστέον· ἐκ δέ οἱ αἷμα κατέρρεεν ὀφθαλμοῖο.
ἀλλὰ καὶ ὥς, Ἀκάμαντα βαρείῃ χειρὶ τυχήσας,
τύψε κατὰ κροτάφοιο· χαμαὶ δέ οἱ ἤλασε γυῖα.
αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἀνόρουσε, καὶ ἔνθορε φωτὶ κραταιῷ·
πλῆξε δέ οἱ κεφαλήν· ὁ δ' ἄρ' ἔμπαλιν ἀΐσσοντος
βαιὸν ὑποκλίνας, σκαιῇ χερὶ τύψε μέτωπον.
ἄλλῃ δ' ἤλασε ῥῖνας ἐπάλμενος· ὡς δὲ καὶ αὐτὸς
μήτι παντοίῃ χέρας ὤρεγε· τοὺς δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλλήλων ἀπέρυξαν ἐελδομένους πονέεσθαι
νίκης ἀμφ' ἐρατεινῆς· τῶν δ' ἐσσυμένως θεράποντες
ῥινοὺς αἱματόεντας ἄφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
λῦσαν· τοὶ δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν, καμάτοιο
μορξάμενοι σπόγγοισι πολυτρήτοισι μέτωπα.
τοὺς δ' ἑταροί τε, φίλοι τε παρηγορέοντες, ἄγεσκον
ἀντικρὺς ἀλλήλων, ὥς κεν χόλου ἀλγύνοντος
ἐσσυμένως λελάθωνται, ἐρεισάμενοι φιλότητα.
ἀλλ' οἱ μὲν, πείθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων.
Ἀνδράσι γὰρ πινυτοῖσι τέλει νόος ἤπιος αἰεί.
παῦσαν δ' ἀλλήλους· ἔριδος δ' ἐπελήθετο θυμὸς
λευγαλέης· τοῖς δ' αἶψα Θέτις κυανοκρήδεμνος
ἀργυρέους κρατῆρας ἐελδομένοισιν ὄπασσεν
δοιώ, τοὺς Εὔνηος Ἰάσονος ὄμβριμος υἱὸς

ὦνον ὑπὲρ κρατεροῖο Λυκάονος ἐγγυάλιξεν
ἀντιθέῳ ἀχιλῆϊ περικλύστῳ ἐνὶ λήμνῳ·
τὸν δ᾽, ἥφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπέϊ Διονύσῳ
δῶρον, ὅτ᾽ εἰς ὄλυμπον ἀνήγαγε δῖαν ἄκοιτιν,
Μίνωος κούρην ἐρικυδέα· τήν, ποτε Θησεὺς
κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων περὶ κλύστῳ ἐνὶ δίῃ·
τοῦ δ᾽ ἠΰς Διόνυσος ἑῷ πόρεν υἱέϊ δῶρον
νέκταρος ἐμπλήσας· ὁ δ᾽ ἄρ ὤπασεν ὑψιπυλείῃ
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θόας· ἡ δ᾽ υἱέϊ δίῳ
κάλλιπεν· ὃς δ᾽ ἀχιλῆϊ Λυκάονος εἵνεκα δῶκε·
τὸν δ᾽, ἕτερον μὲν ἔχεσκεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱὸς,
ἄλλον δ᾽ ἠΰς ἐπεὶ στέας ἐπὶ νῆας ἴαλλεν
ζηνόσωνος· τῶν δ᾽ ἀμφιτετρυμμένα τύμματα πάντα
ἠκέσατ᾽ ἐνδυκέως Ποδαλείριος, ὅσσ᾽ ἐκ ἄρ᾽ αὐτὸς
πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν· ἔπειτα δὲ χερσὶν ἑῇσιν
ῥάψεν ἐπισταμένως· καθύπερθε δὲ φάρμακ᾽ ἔθηκε
ἤπια, τά οἱ πάροιθε πατὴρ ἑὸς ἐγγυάλιξε·
τοῖσι δ᾽ ἄρ ἐσσυμένως καὶ ἀνάλθεα τύμματα φωτῶν
αὐτῆμαρ μογέοντος ὑπ᾽ ἐκ κακοῦ ἰαίνονται·
τοῖς δ᾽ ἄρ᾽ ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ εὔκομόωντα κάρηνα
τύμματ᾽ ἀπαλθαίνοντο· κατηπιόωντο δ᾽ ἀνίαι·
ἀμφὶ δὲ τοξοσύνης, Τεῦκρος, καὶ ὀϊλέος υἱὸς
στάσαν, οἳ καὶ πρόσθε δρόμου περιδηρήσαντο·
τοῖς δ᾽ ἄρα τηλόσε θῆκεν ἐϋμμελίης ἀγαμέμνων
ἱππόκομον τρυφάλειαν· ἔφη δ᾽ ἕ, πολλὸν ἀμείνων
ἔσσεται, ὃς κέρσειεν ἀπὸ ῥίχας ὀξέϊ χαλκῷ·
Αἴας δ᾽ αὐτίκα πρῶτος ἑὸν προέηκε βέλεμνον·
πλῆξε δ᾽ ἄρα τρυφάλειαν· ἐπιύτισε δὲ χαλκὸς
ὀξύτατον· Τεῦκρος δὲ μέγ᾽ ἐγκονέων ἐνὶ θυμῷ,
δεύτερος ἧκεν ὀϊστόν· ἄφαρ δ᾽ ἀπέκερσεν ἐθείρας
ὀξὺ βέλος· λαοὶ δὲ μέγ᾽ ἴαχον ἀθρήσαντες·

καί μιν κυδαίνεσκον ἀπείριτον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
πληγῇ ἐπαλγύνεσκε θοοῦ ποδός. ἀλλά μιν οὔτι
βλάψεν ὑπαὶ παλάμῃσι θοὸν βέλος ἰθύνοντα.
καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρε Πηλῆος ἄκοιτις
ἀντιθέου Τρωΐλοιο, τὸν, ἠϊθέων μέγ' ἄριστον
τροίῃ ἐν ἠγαθέῃ ἑκάβη τέκετ'. οὐδ' ἀπόνητο
ἀγλαόν. ἤδη γάρ μιν ἀταρτηροῦ ἀχιλῆος
ἔγχος ὁμοῦ, καὶ κάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο.
ὡς δ' ὁπόθ' ἑρσήεντα, καὶ εὐθαλέοντ' ἀνὰ κῆπον
ὑδρηλῆς καπέτοιο, μάλ' ἀγχόθι τηλεθάοντα
ἢ στάχυν, ἢ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσαι,
κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεοθηγέϊ, μήδ' ἄρ' ἐάσῃ
ἐς τέλος ἡδὺ μολεῖν, μήδ' ἐς σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι,
ἀμήσας κενεόν τε, καὶ ἄσπορον αἰθομένοισι,
μέλλονθ' ἑρσήεντος ὑπ' ἦρος ἀλδαίνεσθαι,
ὣς υἱὸν Πριάμοιο θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος,
πηλείδης κατέπεφνεν ἔτ' ἄχρονον, ἐσέτι νύμφης
νήϊδα, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα.
ἀλλά μιν εἰς πόλεμον φθισίμβροτον ἤγαγε μοῖρα
ἥβης ἀρχόμενον πολυγηθέος, ὁππότε φῶτες
θαρσαλέοι τελέθουσιν, ὅτ' οὐκέτι δεύεται ἦτορ.
αὐτίκα δ' αὖτε σόλον περιμήκεά τε, βριαρόν τε
πολλοὶ πειρήσαντο βοῆς ἄπο χειρὸς ἰῆλαι.
τὸν δ' οὔτις βαλέειν δύνατο στιβαρὸν μάλ' ἐόντα
ἀργείων. οἶος δ' ἔβαλεν μενεδήϊος Αἴας
χειρὸς ἄπο κρατερῆς, ὡσεὶ δρυὸς ἀγρονόμοιο
ὄζον ἀπαυαθέντα θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ,
ὁππότε λήϊα πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνηται.
θάμβησαν δ' ἄρα πάντες ὅσον χειρὸς ἐξεποτήθη
χάλκεος, ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντε ἄειραν.

τόν, ῥά μιν ἀγχιάλοιο βίη ῥίπασκε πάροιθεν
ῥηϊδίως ἀπὸ χειρὸς ἑῆς πειρώμενος ἀλκῆς,
πρὶν κρατερῇσι χέρεσσι δαμήμεναι Ἡρακλῆος·
Ἡρακλέης δέ μιν αὖθις ἑλὼν σὺν ληΐδι πολλῇ,
ἀκαμάτης ἔχε χειρὸς ἀέθλιον· ἀλλά μιν ἐσθλῷ
ὕστερον Αἰακίδῃ δῶρον πόρεν, ὁππότ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
Ἰλίου εὐπύργοιο συνέπραθε κύδιμον ἄστυ·
κεῖνος δ᾽ υἱέϊ δῶκεν· ὃ δ᾽ ὠκυπόροις ἐνὶ νηυσὶν
ἐς Τροίην μιν ἔνεικεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος
μνωόμενος, Τρώεσσιν ἐϋσθενέεσσι μάχοιτο
προφρονέως, εἴη δὲ πόνος πειρωμένῳ ἀλκῆς·
τὸν ῥ᾽ Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός·
καὶ τότε οἱ Νηρηῒς ἀγακλυτὰ τεύχεα δῶκεν
Μέμνονος ἀντιθέοιο, τὰ, καὶ μέγα θηήσαντο
Ἀργεῖοι· λίην γὰρ ἔσαν περιμήκεα πάντα·
καὶ τάγε καγχαλόων ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνήρ·
οἴῳ γὰρ κείνῳ γε περὶ βριαροῖσι μέλεσσιν
ἥρμοσεν ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθέντα·
αὐτὸς δ᾽ αὖτ᾽ ἀνάειρε μέγαν σόλον, ὄφρά οἱ εἴη
τερπωλῆς μένος ἠΰ λιλαιομένῳ πονέεσθαι·
οἱ δ᾽ ἄρα δηϊόωντες ἐφάλματος, πολλοὶ ἀνέσταν·
τῶν δ᾽ ἄρ᾽ ὑπέρθορε πολλὸν ἐϋμμελίης Ἀγαπήνωρ
σήματα· τῷ δ᾽ ὁμάδησαν ἐπ᾽ ἀνέρι μακρὰ θορόντες·
καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρε μεγάλοιο Κύκνοιο
δῖα Θέτις· τὸν, γὰρ φόνῳ ἐπὶ Πρωτεσιλάου
πολλῶν θυμὸν ἑλόντα, κατέκτανε Πηλέος υἱὸς
πρῶτον ἀριστήων· Τρῶας δ᾽ ἄχος ἀμφεκάλυψεν·
αἰγανέῃ δ᾽ ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριόωντας
Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ᾽ ἴαχον· οὐ γὰρ ἔφαντο
κεῖνον ὑπερβαλέειν, οὐδὲ πτερόεντι βελέμνῳ·

τοὔνεκα οἱ

τοὔνεκά οἱ φιάλην πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
μήτηρ αἰακίδαο δαΐφρονος, ἥν ποτ' ἀχιλλεὺς
ἀργυρέην κτεάτισε βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μένητα,
ὁππότε λυρνησοῖο διέπραθε τρώϊον ἄστυ.
Αἴας δ' ὀμβριμόθυμος ἐελδόμενος πονέεσθαι,
χερσὶν ὁμῶς, καὶ ποσὶν ἀνιστάμενος, κάλεσεν
ἐς μέσον, ἡρώων τὸν ὑπέρτατον· οἱ δ' ὁρόωντες,
θάμβεον ὄμβριμον ἄνδρα, καὶ ἄλκιμον· οὐδέ τις ἔτλη
ἄντα μολεῖν· πάντων γὰρ ὑπέκλασε δεῖμ' ἀλεγεινὸν
ἠνορέην· φοβέοντο δ' ἀνὰ φρένα, μή τινα χερσὶ
τύψας, ἀκαμάτῃσιν ὑπὸ πληγῇσι πρόσωπον
συγχέῃ ἐσσυμένως, μέγα δ' ἀνέρι πῆμα γένηται.
ὀψὲ δὲ πάντες ἔλευσαν ἐπ' Εὐρυάλῳ μενεχάρμῃ
ἴδμονι πυγμαχίης, εὖ εἰδότι· ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
τοῖον ἔπος προέηκεν ὑποτρομέων θρασὺν ἄνδρα,
ὦ φίλοι, ἄλλον μὲν ἀχαιῶν ὅν κε θέλητε
τλήσομαι ἀντιόωντα· μέγαν δ' Αἴαντα τέθηπα·
πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαρραίσει δέ μοι ἦτορ,
ἤν μιν ἐπιβρίσαντα λάβῃ χόλος· οὐ γὰρ ὀΐω
ἀνδρὸς ἀπ' ἀκαμάτοιο σόον ποτὶ νῆας ἱκέσθαι.
ὣς φαμένοιο, γέλασαν· ὃ δ' ἐν φρεσὶ πάμπαν ἰάνθη
Αἴας ὀμβριμόθυμος· ἄειρε δὲ δοιὰ τάλαντα
ἀργύρου αἰγλήεντος, ἅ οἱ Θέτις ὤπασεν ἀέθλου
δῶκεν ἄτερ καμάτοιο· φίλου δ' ἐμνήσατο παιδὸς
Αἴαντ' εἰσορόωσα· γόος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.
οἳ δ' αὖθ' ἱππασίῃ μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες,
ἐσσυμένως ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντος ἀέθλου·
πρῶτος μὲν, Μενέλαος, ἠδ' εὐρύπυλος θρασυχάρμης,
Εὔμηλός τε, Θόας τε, καὶ ἰσόθεος Πολυποίτης·

ἵπποις δ' ἀμφὶ λέπαδνα βάλον, καὶ ὑφ' ἅρματ' ἔρυσσαν,
πάντες ἐπειγόμενοι πολυγηθέος εἵνεκα νίκης·
αἶψα δ' ἄρ' ἐς χῶρον ξύνισαν βεβαῶτ' ἐνὶ δίφροις,
χῶρον ἀν' αἱματόεντ'· ἐπὶ νύσσης δ' ἔσταν ἕκαστοι·
καρπαλίμως δ' Εὔηρα βάλε κρατερῇς παλάμῃσιν·
ἵπποι δ' ἐγχριφθέντες, ἐν ἅρμασι ποιπνύοντες,
ὅππως τις προάλοιτο· πόδας δ' ὑπεκίνυον αὐτῶν·
οὔατα δ' ὀρθώσαντο, καὶ ἄμπυκα δεύεσαν ἀφρῷ·
οἱ δ' ἄφαρ ἐγκονέοντες, ἐλαφροπόδων μένος ἵππων
μάστιγον· οἱ δέ, θοῇσιν ἐοικότες ἁρπυίῃσιν,
καρπαλίμως ζεύγλῃσι μέγ' ἔνθορον ἀσχαλόωντες·
ἅρματα δ' ὦκα φέρεσκον ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα·
οὐδ' ἦθ' ἁρματροχιὰς ἰδέειν, οὐδὲ ποδοῖιν *
ἐν χθονὶ σήματα· τόσσον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι·
πουλὺς δ' αἰθέρ' ἵκανε κονίσσαλος ἐκ πεδίοιο,
καπνῷ ἢ ὀμίχλῃ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσσιν
ἀμφιχέῃ πρώνεσσι νότου μένος, ἠὲ ζεφύροιο,
χείματος ἐρχομένου, ὁπότ' οὔρεα δεύεται ὄμβρῳ·
ἵπποι δ' Εὐμήλοιο μέγ' ἔνθορον· αἳ δ' ἐφέποντο
ἀντιθέοιο Θόαντος· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ἀΰτει
ἅρματι· τοὶ δ' ἐφέροντο δι' εὐρυχόρου πεδίοιο

ὅντινα δήϊοι ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα
Ἤλιδος ἐκ δίης, ἐπεὶ ἦ μέγα ἔργον ἔρεξεν
παρφάμενος θοὸν ἅρμα κακο   Οἰνομάοιο,
ὅς ῥα τότ' ἠϊθέοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον,
κούρης ἀμφὶ γάμοιο περίφρονος ἱπποδαμείης·
ἀλλ' οὐ μὴν κεῖνός γε καὶ ἱππασίῃσι μεμηλώς,
ἵππους ὠκύποδας τοίους ἔχεν, ἀλλ' ἄρα πολλὸν

ποσσὶν ἀφαυροτέρους· οἳ γάρ τ᾽ ἔθελον τ᾽ ἀνέμοισιν·
ἦ, μέγα κυδαίνων ἵππου μένος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
ἀτρείδην· ὁ δ᾽ ἄρ ᾗσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ·
τοὺς δέ, μέγ᾽ ἀσθμαίνοντας, ἄφαρ θεράποντες ἔλυσαν
ζεύγλης· οἱ δέ, καὶ αὐτοὶ ἀελλόποδας λύον ἵππους
πάντες, ὅσοις ἐν ἀγῶνι περὶ δῆρις ἐτύχθη·
ἀντίθεον δὲ Θόαντα, καὶ Εὐρύαλον μενεχάρμην
ἠκέσατ᾽ ἐσσυμένως Ποδαλείριος ἕλκεα πάντα,
ὅσσα περιδρύφθησαν ἀπ᾽ ἐκ δίφροιο πεσόντες·
ἀτρείδης δ᾽ ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης:
καὶ οἱ ἐϋπλόκαμος Θέτις ὤπασε καλὸν ἄλεισον
χρύσεον, ἀντιθέοιο μέγα κτέαρ ἠετίωνος,
πρὶν θήβης κλυτὸν ἄστυ διαπραθέειν ἀχιλῆα.
ἄλλοι δ᾽ αὖθ᾽ ἑτέρωθε μώνυχας ἔντυον ἵππους
ἐς δρόμον ἰθύνοντες· ἕλοντο δὲ χερσὶ βοείας
μάστιγας· καὶ πάντες ἀναΐξαντες ἐφ᾽ ἵππων,
ἕζονθ᾽· οἱ δέ, χαλινὰ γενείασιν ἀφρίζοντες,
δάπτον, καὶ ποσσὶ γαῖαν ἐπέκτυπον ἐγκονέοντες
ἐκθορέειν· τοῖσδ᾽ αἶψα δρόμος· οἱ δ᾽ ἀπὸ νύσσης
καρπαλίμως ὄιμησαν ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
ἴκελοι ἢ βορέαο μέγα πνείοντος ἀέλλαις,
ἠὲ νότου κελάδοντος, ὅτ᾽ εὐρέα πόντον ὄρινεν,
λαίλαπι, καὶ ῥιπῇσι θυτήριον, εὖτ᾽ ἀλεγεινὸν
ἀντέλλῃ, ναύτῃσι φέρων πολύδακρυν ὀϊζύν,
ὣς οἵγ᾽ ἐσσεύοντο κόνιν ποσσὶ καρπαλίμοισιν
ἐν πεδίῳ, κλονέοντες ἀπείριτον· οἱ δ᾽ ἐλατῆρες,
ἵπποις οἷσιν ἕκαστος, τῇ μὲν, ἱμάσθλῃ
ταρφέα πεπληγώς· ἑτέρῃ δ᾽ ἐν χερὶ τινάσσων
νωλεμὲς ἀμφὶ γένυσσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν.

ἵπποι δ' ἐρρώοντο· βοὴ δ' ἀνὰ λαὸν ὀρώρει
ἄσπετος· οἳ δ' ἐπέτοντο διὰ πλατέος πεδίοιο·
καί νύ κεν ἐσσυμένως ἐξ Ἄργεος αἰόλος ἵππος
νίκησεν μάλα πολλὸν ἐφεζομένου Σθενέλοιο,
εἰ μὴ ἄρ' ἐξήρπαξε δρόμου, πεδίου δ' ἀμφίκανε
πολλάκις· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς ἐὼν Καπανήϊος υἱὸς
κάμψαι ἐπέσθενε χερσὶν, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νῆϊς ἀέθλων
ἵππος ἔην, γενεῇ δὲ μάλ' οὐ κακός· ἀλλὰ θοοῖο
θεσπέσιον γένος ἔσκεν Ἀρίονος, ὃν τέκεν ἵππων
ἅρπυια ζεφύρῳ πολυηχέϊ φέρτατον ἄλλων
πολλὸν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐρίδμαινε πόδεσσι
πατρὸς ἑοῖο θοῇσι καταιγίσι· καί μιν Ἄδρηστος
ἐκ μακάρων ἔχε δῶρον, ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου·

καί μιν Τυδέος υἱὸς ἑῷ πόρε δῶρον ἑταίρῳ
Τροίῃ ἐπὶ ζαθέῃ· ὁ δέ οἱ, μέγα ποσσὶ πεποιθὼς,
ὠκὺν ἐόντ', εἰς ἀγῶνα, καὶ ἐς ἔριν ἤγαγεν ἵππων,
αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ὀϊόμενος μέγα κῦδος
ἱππασίης ἀνελέσθαι· οὐδ' οὔτι οἱ ἦτορ ἴηνεν
ἀμφ' Ἀχιλῆος ἄεθλα πονούμενος· ἦ γὰρ ἔμελλεν ἱκάνειν
δεύτερος· Ἀτρείδης δὲ, παρήλασεν ὠκὺν ἐόντα
ἰδρείῃ· λαοὶ δ' Ἀγαμέμνονα κυδαίνεσκον,
ἵππον τε Σθενέλοιο θρασύφρονος, ἠδὲ καὶ αὐτόν,
οὕνεκα δεύτερος ἦλθε, καὶ εἰ πολλάκι νύσσης
ἐξέθορεν μεγάλῳ περὶ κάρτεϊ οἷς ποσὶ θύων·
καὶ τότ' ἄρ' Ἀτρείδῃ Θέτις ὤπασε καγχαλόωντι
ἀργύρεον θώρηκα θεηγενέος Πολυδώρου·
δῶκε δ' ἄρα Σθενέλῳ βριαρὴν κόρυν ἀστεροπαίαν,
χαλκείην, καὶ δοῦρε δύο, καὶ ἀτειρέα μίτρην·

ἄλλοις θ' ἱππήεσσι, καὶ ὁππόσοι ἤματι κείνῳ
ἦλθον ἀεθλήσοντες ἀχιλλῆος ποτὶ τύμβῳ,
δῶρα πόρεν πάντεσσιν. ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν
υἱὸς Λαέρταο δαΐφρονος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
ἀλκῆς ἱέμενον, κρατερῶν ἀπέρυξεν ἀέθλων
ἕλκος ἀνιηρὸν, τό, μιν οὔτασεν ὄμβριμος ἄλκων
ἀμφὶ νέκυν κρατεροῖο πονεύμενον αἰακίδαο.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπηνύσθησαν ἄεθλοι,
δὴ τότ᾽ ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμβροτα τεύχη
θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι θεὰ Θέτις· ἀμφὶ δὲ πάντῃ,
δαίδαλα μαρμαίρεσκεν, ὅσα σθένος ἡφαίστοιο
ἀμφὶ σάκος ποίησε θρασύφρονος αἰακίδαο·
καὶ τὰ μὲν, οὗ ἤσκητο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ,
οὐρανὸς, ἠδ᾽ αἰθήρ· γαίῃ δ᾽ ἅμα κεῖτο θάλασσα·
ἐν δ᾽ ἄνεμοι, νεφέλαι τε, σελήνη τ᾽, ἠέλιός τε,
κεκριμέν᾽ ἄλλυδις ἄλλα· τέτυκτο δὲ τείρεα πάντα,
ὁππόσα δινήεντα κατ᾽ οὐρανὸν ἀμφιφέρονται·
τῶν δ᾽ ἄρ᾽ ὁμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ᾽ ἀήρ·
ἐν τῷ, δ᾽ ὄρνιθες τανυχειλέες ἀμφεποτῶντο·
φαίης κεν ζώοντας ἅμα πνοιῇσι φέρεσθαι·
Τηθὺς δ᾽ ἀμφιτέτυκτο, καὶ ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα·
τῶν δ᾽ ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν ἀλεγεινῶν,
κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλῃ, ἑλισσομένων διὰ γαίης·
ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ οὗ ἤσκηντο κατ᾽ οὔρεα μακρὰ λέοντες
σμερδαλέοι, καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ᾽ ἀλεγειναὶ
ἄρκτοι, παρδάλιές τε, σύες θ᾽ ἅμα τῇσι πέλοντο
ὄμβριμοι, ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
θήγοντες καναχηδὸν ἐϋκτυπέοντας ὀδόντας·
ἐν δ᾽ ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες·
ἄλλοι δ᾽ αὖ λάεσσι, καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
βάλλοντες, πονέοντο καταντίον, ὡς ἐτεόν περ·
ἔνθ᾽ ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες· ἐν δὲ κυδοιμοὶ

ἀργαλέοι συνέχυντο. περικτείνοντο δὲ λαοὶ
μίγδα σὺν ἵπποισι· πέδον δ' ἅπαν, αἵματι πολλῷ
δευομένῳ ἤϊκτο κατ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο·
ἐν δὲ, φόβος, καὶ δεῖμος ἔσαν, στονόεσά τ' ἐνυὼ,
αἵματι λευγαλέῳ πεπαλαγμένη ἅψεα πάντα·
ἐνθ' ἔρις οὐλομένη, καὶ ὀμβριμόθυμοι ἐρινύες, *
ἣ μὲν, ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
ἐλθέμεν, αἱ δ' ὀλοοῖο πυρὸς πνείουσαι ἀϋτμήν·
ἀμφὶ δὲ κῆρες ἔθυνον ἀμείλιχοι· ἐν δ' ἄρα τῇσι,
φοίτα λευγαλέου θανάτου μένος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
ὑσμῖναι ἔκειντο δυσηχέες· ὧν πέρι, πάντα
ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέῤῥεεν, αἷμα, καὶ ἱδρώς·
ἐν δ' ἄρα γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
σμερδαλέοι πεπόνηντο περὶ πλοχμοῖσι δράκοντες,
αἰνὸν λιχμώωντες· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θαῦμα
δαίδαλα κεῖνα πέλοντο, μετ' ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
οὕνεκ' ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι·
καὶ τὰ μὲν, ἄρ πολέμοιο τεράατα πάντα τέτυκτο·
εἰρήνης δ' ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέος ἔργα·
ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
ἄστεα καλὰ νέμοντο· δίκη δ' ἐπιΐκετο πάντα·
ἄλλοι δ' ἄλλ' ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ' ἀλωαὶ
καρποῖσι βρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει·
αἰπύτατον δὲ τέτυκτο θεουδμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
καὶ τρηχὺ ζαθέης ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτὴ,
εἱστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ' ἄκρης
ὑψηλή, ψαύουσα πρὸς οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντη
ἀτραπιτοὶ θαμέεσι διειργόμεναι σκοπέλοισι,
ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἐὺν πάτον, οὕνεκα πολλοὶ
εἰσοπίσω χάζοντο, τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα·

ταῦροι δ' ἱερὸν οἶμον ἀνύτον ἱδρώοντες.
ἐν δ' ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον ἰόντες
σπεύδοντες δρεπάνῃσι νεηκέσι· τῶν δ' ὑπὸ χερσὶ,
πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀέξετο δ' ἐς μέγα ἔργον.
ἐν δὲ βόες ζεύγλῃσιν ὑπ' αὐχένας αἰὲν ἔχοντες,
οἱ μὲν, ἀπήνας εἷλκον εὐσταχύεσσιν ἀμάλλαις
βριθομένας· οἳ δ' αὖθις ἀροτρεύεσκον ἀρούραις.
τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο· τοὶ δ' ἐφέποντο
αἰζηοὶ, μετὰ τοῖσι βοοσσόα κέντρα φέροντες
χερσὶν ἀμοιβαδίης· ἀνεφαίνετο δ' ἄσπετον ἔργον.
ἐν δ' αὐλοὶ, κιθάραι τε παρ' εἰλαπίνῃσι πέλοντο.
ἐν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν·
αἳ δ' ἄρ' ἔσαν ζωοῖσιν ἀλίγκιαι ποιπνύουσαι.
ἄγχι δ' ἄρ' ὀρχηθμοῦ τε, καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς,
ἀφρὸν ἔτ' ἀμφὶ κόμῃσιν ἔχουσ' ἀνεδύετο πόντου
Κύπρις ἐϋστέφανος, τὴν δ' ἵμερος ἀμφεποτᾶτο,
μειδιόωσ' ἐρατεινὰ σὺν ἠϋκόμοις χαρίτεσσιν.
ἐν δ' ἄρ' ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες,
ἐξ ἁλὸς εὐρυπόροιο, κασιγνήτην ἀνάγουσαι
ἐς γάμον αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀμφὶ δὲ πάντες
ἀθάνατοι δαίνυντο μακρὴν ἀνὰ πηλίου ἄκρην.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὑδρηλοί τε, καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
ἔσκον ἀπειρεσίοιο κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης.
ἄλσεά τε, κρῆναί τε διειδέες ὕδατι καλῷ.
νῆες δὲ στονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
αἱ μὲν, ἄρ' ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι· αἱ δὲ, κατ' ἰθὺ
νισσόμεναι· περὶ δὲ σφιν ἀέξετο κῦμ' ἀλεγεινὸν
ὀρνύμενον· ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
ἐσσυμένας φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ
λαίφεα λευκ' ἐρύοντες, ἵν' ἐκ θανάτοιο φύγωσιν.

οἱ δ' ἕζοντο ἐπ' ἐρετμὰ, πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ
πυκνὸν ἐρεσσομένῃσι, μέλας λευκαίνετο πόντος.
τοῖσδ' ἔπι, εἰδιόων καὶ κήτεσιν ἐναλίοισιν
ἤσκητ' ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δέ μιν ἵπποι
ὡς ἐτεὸν σπεύδοντες, ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον
χρυσείῃ μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
στόρνυτ' ἐπεσσυμένων· ὁμαλὴ δ' ἄρα πρόσθε γαλήνη
ἔπλετο· τοὶ δ' ἑκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνακτα
ἀγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο,
σαίνοντες βασιλῆα· κατ' ἠερόεν δ' ἅλος οἶδμα
νηχομένοις ᾔδοντο, καὶ ἀργύρεοί περ ἐόντες.
ἄλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ' ἀσπίδα τεχνηέντως,
χερσὶν ὑπ' ἀθανάτῃς πυκινόφρονος ἡφαίστοιο.
πάντα δ' ἂρ ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος ὠκεανοῖο,
οὕνεκ' ἔην ἔκτοσθε κατ' ἄντυγος· ᾗ ἔνι, πᾶσα ἀσπὶς
ἐνεστήρικτο· δέδετο δὲ δαίδαλα πάντα.
τῇ δ' ἄρα πὰρ κατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθυῖα.
Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο μέγ' ἀγλαόωντι ἐοικὼς,
οὐρανῷ ἐμβεβαώς· περὶ δ' ἀθάνατοι πονέοντο.
τιτήνων ἐριδαινομένων, Διῒ συμμεμαῶτες.
τοὺς δ' ἤδη κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
ἄλληκτοι νιφάδεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ ἀάσπετον ὤρνυτο κάρτος.
οἱ δ' ἂρ ἔτ' αἰθομένοισιν ἐοικότες, ἀμπνείεσκον.
ἀμφὶ δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέκλιτο καλὸν,
ἄρρηκτον, βριαρόν τε, τὸ χάνδανε πηλείωνα.
κνημῖδες δ' ἤσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ' ἐλαφραὶ
μούνῳ ἔσαν ἀχιλῆϊ, μάλιστα στιβαραί περ ἐοῦσαι.
ἀγχόθι δ' ἄσχετον ἄορ ἅδην περιμαρμαίρεσκε
χρυσείῳ τελαμῶνι κεκασμένον, ἀργυρέῳ τε

κυκλεῷ· ὧν ἔπι, κώπη παρηρημένη ἐλέφαντος
θεσπεσίοις τεύχεσσι, μετέπρεπε παμφανόωσα·
τοῖς δὲ, παρεκτετάνυστο κατὰ χθονὸς ὄμβριμον ἔγχος
πηλιὰς ὑψικόμοισιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι,
λύθρου ἐπιπνείουσα, καὶ αἵματος ἑκτορέου·
καὶ τότ' ἐν ἀργείοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος,
θεσπέσιον φάτο μῦθον ἀκηχεμένη ἀχιλῆος·
νῦν μὲν δὴ καὶ ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη,
ὅσσ' ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ' ἀχνυμένη κατέθηκα·
ἀλλ' ἴτω ὅς κ' ἐσάωσε νέκυν, καὶ ἄριστος ἀχαιῶν·
καὶ νύ κεν οἱ θνητὰ, καὶ ἄμβροτα τεύχη ἕσασθαι
δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μετάαδεν ἀθανάτοισι·
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ' ἐπέεσσιν,
υἱὸς Λαέρταο, καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος
Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν δαναοῖσιν·
ἀστὴρ ὡς ἀρίδηλος ἀν' οὐρανὸν αἰγλήεντα
ἕσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ' ἄστρασι παμφαίνησι,
τῷ, ἐϊκὼς, τεύχεσσι παρίστατο πηλείδαο·
ἤτεε δ' ἰδομενῆ' αὐτὸν, καὶ Νηλέος υἷα,
ἠδ' ἄρα μητιόωντ' ἀγαμέμνονα· τοὺς, γὰρ ἐώλπει
ἴδμεναι ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθοιο·
ὣς δ' αὔτως ὀδυσεὺς κείνοις ἐπὶ πάγχυ πεποίθει·
οἳ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ, καὶ ἀμύμονες ἐν δαναοῖσι·
Νέστωρ δ' ἰδομενῆϊ, καὶ ἀτρέος υἱέϊ δίῳ
ἄμφω ἐελδομένοισιν, ἔπος φάτο νόσφιν ἀπ' ἄλλων·
ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα, καὶ ἄσχετον ἤματι τῷδε
ἡμῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες οὐρανίωνες,
Αἴαντος μεγάλοιο, περιφραδέος τ' ὀδυσῆος,
ἐσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάσχετον, ἀργαλέην τε·
τοῦ γάρ θ' ὁπποτέρῳ δώῃ θεὸς εὖχος ἀρέσθαι,

ἀχθήσει κατὰ θυμόν· ὁ δ' αὖ, μέγα πένθος ἀέξει,
πάντας ἀτεμβόμενος Δαναούς· περὶ δ' ἔξοχα πάντων,
ἡμέας· οὐδέ τι κεῖνος ἐν ἡμῖν ὡς τὸ πάροιθε
στήσεται ἐν πολέμῳ· μέγα δ' ἔσσεται ἄλγος ἀχαιοῖς,
κείνων, ὅντινα δεινὸς ἕλῃ χόλος, οὕνεκα πάντων
ἡρώων προφέρουσιν· ὁ μὲν, πολέμῳ· ὁ δὲ, βουλῇ·
ἀλλ' ἄγ' ἐμεῖο πίθεσθε, ἐπεὶ ῥα γεραίτερός εἰμι
λίην, οὐκ ὀλίγον περ· ἔχω δ' ἐπὶ γήραϊ πολλῷ,
καὶ νόον, οὕνεκεν ἐσθλὰ, καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα.
Αἰεὶ δ' ἐν βουλῇσι γέρων πολύϊδρις, ἀμείνων
ὁπλοτέρου πέλει ἀνδρὸς, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε.
τοὔνεκα Τρωσὶν ἐφῶμεν ἐΰφροσι τήνδε δικάσαι
ἀντιθέῳ τ' Αἴαντι, φιλοπτολέμῳ τ' Ὀδυσῆϊ,
ἠδ' ὅστις ἐξεσάωσε νέκυν Πηληϊάδαο
ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο· δορυκτητοὶ γὰρ ἐν ἡμῖν
πολλοὶ Τρῶες ἔασι νεοδμήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ·
οἵ ῥα δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται
οὔτινι ἦρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας ἀχαιοὺς
ἶσον ἀπεχθαίρουσι, κακῆς μεμνημένοι ἄτης.
ὣς φάμενον, προσέειπεν ἐϋμμελίης ἀγαμέμνων,
ὦ γέρον, ὡς οὔ τις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
σεῖο πέλει Δαναῶν, οὔτ' ἂρ νέος, οὔτε παλαιὸς,
ὃς φῂς ἀργείοισιν ἀνηλεγέως χαλεπῆναι
ἀνέρα, ὅντινα τῶνδε θεοὶ μετόπισθε βάλωνται
νίκης· οἱ γὰρ ἄριστοι ἐνὶ σφίσι δηϊόωνται
καὶ ῥά μοι ἔνδοθεν ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα μενοινᾷ,
ὄφρα δορυκτήτοισι δικασπολίην ὀπάσωμεν·
τῶν, καὶ ἀτεμβόμενός τις, ὀλέθρια μήσατο ἔργα
Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, χόλον δ' οὐχ ἅμμιν ὀπάσσει.
ὣς φάτο. τοὶ δ' ἕνα θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντες,

ἀμφαδὸν ἀνήναντο δικασπολίην ἐρατεινήν·
τῶν δ' ἄρ' ἀναινομένων, τρώων ἐριηδέες υἷες
ἕζοντ' ἐν μέσσοισι δορυκτητοί περ ἐόντες,
ὄφρα θέμιν, καὶ νεῖκος ἀρήϊον ἰθύνωσιν·
Αἴας δ' ἐν μέσσοισι μέγ' ἀσχαλόων φάτο μῦθον,
ὦ ὀδυσσεῦ φρένας αἰνὲ, τί τοι νόον ἤκαχε δαίμων
ἶσον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἀκαμάτοιο;
ἢ φῇς αἰνὸν ὅμιλον ἐρυκέμεναι ἀχιλῆος
βλημένου ἐν κονίῃσιν, ὅτ' ἀμφὶ τρῶες ἔβησαν,
ὁππότ' ἐγὼ κείνοισι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
σεῖο καταπτώσσοντος, ἐπεί νύ σε γείνατο μήτηρ
δείλαιον, καὶ ἄναλκιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμεῖο,
ὅσσον τίς τε κύων μεγαλοβρύχοιο λέοντος;
οὐ γάρ τοι στέρνοισι πέλε μενεδήϊον ἦτορ,
ἀλλά σοι ἀμφικάμιλε θάρσος, καὶ ἀτάσθαλα ἔργα·
ἦε τόδ' ἐξελάθου ὅτ' ἐς ἰλίου ἱρὸν ἄστυ
ἐλθέμεναι ἀλέεινες ἅμ' ἀγρομένοισιν ἀχαιοῖς,
καί σε καταπτώσσοντα, καὶ οὐκ ἐθέλοντ' ἐφέπεσθαι
ἤγαγον ἀτρεῖδαι, ὡς μὴ ὤφειλες ἱκέσθαι;
σῇς γὰρ ὑπ' ἐννεσίῃσι κλυτὸν ποιάντιον υἷα
λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα·
οὐκ οἴῳ δ' ἄρα τότε λυγρὴν ἐπεμήσαο λώβαν,
ἀλλὰ καὶ ἀντιθέῳ Παλαμήδει θῆκας ὄλεθρον,
ὃς σέο φέρτερος ἔσκε βίῃ, καὶ ἔΰφρονι βουλῇ·
νῦν δ' ἤδη καὶ ἐμεῖο κατ' ἀντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
οὔτ' εὐεργεσίης μεμνημένος, οὔτέ τι θυμῷ
ἀζόμενος σέο πολλὸν ὑπέρτερον· ὅς σε ἐνὶ χάρμῃ
ἐξεσάωσα πάροιθεν ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν
δυσμενέων, ὅτε σ' ἄλλοι ἀνὰ μόθον οἰωθέντα
κάλλιπον ἐν δηΐων ὁμάδῳ, φεύγοντα καὶ αὐτόν·

ὡς ὄφελεν καὶ ἐμεῖο θρασὺ σθένος ἐν δαῒ κάμνη
αὐτὸς Ζεὺς ἐφόβισεν ἀπ' αἰθέρος, ὄφρα σε Τρῶες
ἀμφιτόμοις ξιφέεσι διαμελεϊστὶ κέδασαν
δαῖτα κυσὶ σφετέροισι· καὶ οὐκ ἂν ἐμεῖο μενοινᾶς
ἐλθέμεναι κατέναντα δολοφροσύνῃσι πεποιθώς.
σχέτλιε, τίπτε βίῃ πολυφέρτατος ἔμμεναι ἄλλων
εὐχόμενος, μέσοισιν ἔχες νέας, οὐδέ τι θυμῷ
ἔτλης ὥσπερ ἔγωγε θοὰς ἐκτοσθεν ἐρύσαι
νῆας, ἐπεί νύ σε τάρβος ἐπήϊεν; οὐδὲ μὲν αἰνὸν
πῦρ νηῶν ἀπάλαλκες· ἐγὼ δ' ὑπ' ἀταρβέϊ θυμῷ
ἔστην καὶ πυρὸς ἄντα, καὶ ἕκτορος, ὅς μ' ὑπόεικε
πάντῃ ἐνὶ ὑσμίνῃ· σὺ δέ μιν δείδιες αἰεί.
ὡς ὄφελον τόδε νῶϊν ἐνὶ πτολέμῳ τις ἄεθλον
θῆκεν, ὅτ' ἀμφ' ἀχιλῆϊ δεδουπότι δῆρις ὀρώρει,
ὄφρ' ἐκ δυσμενέων με, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
ἔδρακες ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας φορέοντα
αὐτῷ ὁμῶς ἀχιλῆϊ δαΐφρονι· νῦν δ' ἄρα μύθων
ἰδρείῃ πίσυνος, μεγάλων ἐπιμαίεαι ἔργων.
οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ἔντεσιν ἀκαμάτοισιν.
δύμεναι αἰακίδαο δαΐφρονος, οὐδὲ μὲν ἔγχος
νωμῆσαι παλάμῃσιν· ἐμοὶ δ' ἄρα πάντα τέτυκται
ἄρτια, καί μοι ἔοικε φορήμεναι ἀγλαὰ τεύχη,
οὔτι καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλέα δῶρα.
ἀλλὰ τίη μύθοισιν ἐριδμαίνω τε κακοῖσιν,
ἑστᾶμεν ἀμφ' ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀγλαὰ τεύχη,
ὅστις φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ;
ἀλκῆς γὰρ τόδ' ἄεθλον ἀρήϊον, οὐκ ἀλεγεινῶν
θῆκεν ἐνὶ μέσσοισιν ἐπέων Θέτις ἀργυρόπεζα.
μύθων δ' εἰν ἀγορῇ χρειὼ πέλει ἀνθρώποισιν.
οἶδα γὰρ ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος, καὶ ἀρείων

ἐμμί· γένος δέ μοι ἐστὶν, ὅθεν μεγάλῳ ἀχιλῆϊ.
ὣς φάτο· τὸν δ' ἀλεγεινὰ παραβλήδην ἐνένιπεν
υἱὸς Λαέρταο, πολύτροπα μήδεα νωμῶν,
Αἶαν ἀμετροεπὲς, τί νύ μοι τόσα μὰψ ἀγορεύεις;
οὐτιδανόν με φῆσθα, καὶ ἀργαλέον, καὶ ἄναλκιν
ἔμμεναι, ὃς σέο πολλὸν ὑπέρτερος εὔχομαι εἶναι
μήδεσι, καὶ μύθοισιν, τά, τ' ἀνδράσι κάρτος ἀέξει.
» Καὶ γάρ τ' ἠλίβατον πέτρην ἄρρηκτον ἐοῦσαν,
» μήτι ὑποτμήγουσιν ἐν οὔρεσι λατόμοι ἄνδρες
» ῥηϊδίως, μήτι δὲ μέγαν βαρυηχέα πόντον
» ναῦται ὑπεκπερόωσιν, ὅτ' ἄσπετα κυμαίνηται.
» τέχνῃσι δ' ἀγρόται κρατεροὺς δαμόωσι λέοντας,
» παρδάλιάς τε, σύας τε, καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν.
» ταῦροι δ' ὀμβριμόθυμοι ὑπὸ ζεύγλης δαμόωνται
» ἀνθρώπων ἰότητι· νόῳ δέ τε πάντα τελεῖται.
» αἰεὶ δ' ἀφραδέος πέλει ἀνέρος ἀμφιπόλοισι *
» πᾶσι, καὶ ἐν βουλῇσιν ἀνὴρ πολυΐδρις, ἀμείνων.
τοὔνεκ' ἐμὲ φρονέοντα θρασὺς πάϊς Οἰνείδαο
λέξατό μ' ἐκ πάντων ἐπιτάρροθον, ὄφρ' ἀφίκωμαι
ἐς φύλακας. μέγα δ' ἔργον ὁμῶς ἐτελέσσαμεν ἄμφω.
καὶ δ' αὐτὸν πηλῆος ἐϋσθενέα κλυτὸν υἷα
ἤγαγον ἀτρείδῃσιν ἐπίρροθον· ἢν δὲ καὶ ἄλλου
ἥρωος χρειώ τις ἐν ἀργείοισι πέληται,
οὐδ' ὅγε χερσὶ τεῇσιν ἐλεύσεται, οὐδὲ μὲν ἄλλων
ἀργείων βουλῇσιν· ἐγὼ δέ ἑ μοῦνος ἀχαιῶν
ἄξω, μειλιχίοις παραυδήσας ἐπέεσσι
» δῆριν ἐς αἰζηῶν· Μέγα γὰρ κάρτος ἀνδράσι μῦθος
» γίγνεται, εὐφροσύνῃ μεμιγμένος· ἠνορέη τε,
» ἄπρηκτος τελέθει· μέγεθος δ' οὐδὲν ἀέξει
» ἀνέρος, ἢν μή οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἕπηται.

αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος ὁμῶς, καὶ μῆτιν ὄπασσαν
ἀθάνατοι· τεῦξαν δέ μ' ἀργαλέοισιν ὄνειαρ.
οὐδὲ μὲν ὥς σύ μ' ἔφησθα πάρος φεύγοντα σάωσας
δηΐου ἐξ ἐνοπῆς· οὐ γὰρ φύγον, ἀλλ' ἅμα πάντας
Τρῶας ἐπεσσυμένους μένον ἔμπεδον· οἱ δ' ἐπέχυντο
ἀλκῇ μαιμώωντες· ἐγὼ δ' ὑπὸ κάρτεϊ χειρῶν
πολλῶν θυμὸν ἔλυσα· σὺ δ' οὐκ ἄρ' ἐτήτυμα βάζεις·
οὐ γάρ μοι γ' ἐπάμυνας ἀνὰ μόθον· ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἔστης ἦρα φέρων, μή τίς νύ σε δουρὶ δαμάσσῃ
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο· νέας δ' ἐς μέσον ἔρυσσα,
οὔτι περιτρομέων δηΐων μένος, ἀλλ' ἵνα μῆχος
αἰὲν ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ὑπὲρ πολέμοιο φέρωμαι·
καὶ σὺ μὲν ἔκτοσθε στήσας νέας· αὐτὰρ ἔγωγε,
αὐτὸν ἀεικίσσας πληγῇς ὑπὸ λευγαλέῃσιν,
ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐσήλυθον, ὄφρα πύθωμαι
ὁππόσα μητιόωντο ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ.
οὐδὲ μὲν Ἕκτορος ἔγχος ἐδείδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἐν πρώτοις ἀνόρουσα μαχέσσασθαι μενεαίνων
κείνῳ, ὅτ' ἠνορέῃ πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
νῦν δὲ σεῦ ἀμφ' Ἀχιλῆι πολλῷ πλέονας κτάνον ἄνδρας
δυσμενέων· ἐσάωσα δ' ὁμῶς τεύχεσσι θανόντα.
οὐδὲ μὲν ἐγχείην τρομέω σέθεν, ἀλλά με λυγρὸν
ἕλκος ἔτ' ἀμφ' ὀδύνῃσιν περινίσσεται, εἵνεκα τευχέων
τῶνδ' ὕπερ οὐτιθέντα, δαϊκταμένου Ἀχιλῆος.
καὶ δέ μοι ὡς Ἀχιλῆϊ πέλει Διὸς ἔξοχον αἷμα.
ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' αὖθις ἀμείβετο καρτερὸς Αἴας·
ὦ Ὀδυσεῦ δολομῆτα, καὶ ἀργαλεώτατε πάντων,
οὔ νύ σ' ἐκεῖσ' ἐνόησα πονεύμενον, οὐδέ τις ἄλλος
Ἀργείων, ὅτε Τρῶες Ἀχιλλέα δῃωθέντα
ἑλκέμεναι μενέαινον· ἐγὼ δ' ὑπὸ δουρί, καὶ ἀλκῇ,

τῶν, τῶν γούνατ' ἔλυσα κατὰ μόθον. οὓς δ' ἐφόβησα,
αἰὲν ἐπαΐσσων· τοὶ δ' ἀργαλέως φοβέοντο,
χήνεσιν, ἢ γεράνοισιν ἐοικότες, οἷς ἐπορούσῃ
αἰετὸς ἠιόεν πεδίον καταβοσκομένοισιν.
ὣς Τρῶες πτώσσοντες ἐμὸν δόρυ, καὶ θοὸν ἄορ,
Ἴλιον ἐς κατέδυσαν, ἀλευάμενοι μέγα πῆμα.
σοὶ δὲ, καὶ εἴ ποτε κάρτος ἐπήλυθεν, οὔτι μευ ἄγχι
μάρναο δυσμενέεσσιν. ἑκὰς δέ που ἧσθα καὶ αὐτὸς
ἀμφ' ἄλλῃσι φάλαγξι πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῷ
ἀντιθέου Ἀχιλῆος, ὅπου μάλα δῆρις ὀρώρει.
ὣς φάτο. τὸν δ' Ὀδυσῆος ἀμείβετο κερδαλέον κῆρ.
Αἶαν, ἐγὼν οὐ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
οὐ νόον, οὐδὲ βίην, εἰ καὶ μάλα φαίδιμός ἐσσι,
ἀλλὰ νόον μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμι
σεῖο κατ' Ἀργείοισι, βίῃ δέ κεν ἀμφήριστος,
ἢ καὶ ἀγαυότερος. τὸ δέ που καὶ Τρῶες ἴσασιν,
οἵ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἢν ἀπάτερθεν ἴδωνται.
καὶ δ' αὐτὸς σάφα οἶδας ἐμὸν μένος, ἠδὲ καὶ ἄλλοι,
ἀμφὶ παλαισμοσύνῃ πολυτειρέϊ πολλὰ μογήσας,
ὁππότε δὴ περὶ σῆμα δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
Πηλείδης ἐρίθυμος, ἀγακλυτὰ θῆκεν ἄεθλα.
ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάϊς ἀντιθέοιο.
καὶ τότε Τρώϊοι υἷες ἔριν δικάσαντ' ἀλεγεινὴν
ἀζηχῶν. νίκην δὲ, καὶ ἄμβροτα τεύχεα δῶκαν
πάντες ὁμοφρονέοντες ἐϋπτολέμῳ Ὀδυσῆϊ.
τοῦ δ' ἄμοτον γήθησε νόος. στονάχησε δὲ λαός.
παχνώθη δ' Αἴαντος ἐῢ σθένος. αἶψα δ' ἄρ αὐτῷ
ἄτη ἀνιηρὴ περικάππεσε. πᾶν δέ οἱ ἔσω
ἔζεσε φοίνιον αἷμα. χολὴ δ' ὑπερέβλυσεν αἰνή.
ἥπατι δ' ἐγκατέμικτο, περὶ κραδίῃ δ' ἀλεγεινὸν

ἶξεν

ἵξεν ἄχος, καὶ δριμὺ δι' ἐγκεφάλοιο θεμέθλων
ἐσσύμενον μήνιγγας, ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος·
σὺν δ' ἔχεεν νόον ἀνδρός· ἐπὶ χθόνα δ' ὄμματα πήξας,
ἔστη ἀκινήτῳ ἐναλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἀχνύμενοί μιν ἄγεσκον ἐϋπρώρους ἐπὶ νῆας
πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ' ὑστατίην ποσὶν οἶμον
ᾔϊεν οὐκ ἐθέλων· σχεδόθεν δέ οἱ ἕσπετο μοῖρα·
ἀλλ' ὅτε δὴ μετὰ νῆας ἔβη, καὶ ἀπείρεα πόντον,
Ἀργεῖοι δόρποιο μεμαότες, ἠδὲ καὶ ὕπνου,
δὴ τότ' ἔσω μεγάλοιο Θέτις κατεδύσετο πόντου·
σὺν δέ οἱ, ἄλλαι ἦσαν νηρηΐδες· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
νήχετο κήτεα πολλά, τά, τε τρέφει ἁλμυρὸν οἶδμα·
αἳ δέ, μέγα σκύζοντο Προμηθέα μητιόωντα,
μνωόμεναι ὡς κείνοιο θεοπροπίῃσι κρονίων
δῶκε Θέτιν Πηλῆϊ, καὶ οὐκ ἐθέλουσαν ἄγεσθαι·
Κυμοθόη δ' ἐνὶ τῇσι μετ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευεν·
ὢ πόποι, ὡς ὅγε λυγρὸς ἐπάξια πῆμαθ' ὑπέτλη
δεσμῷ ἐν ἀῤῥήκτῳ, ὅτε οἱ μέγας αἰετὸς ἧπαρ
κεῖρεν ἀεξόμενον, κατὰ νηδύος ἔνδοθι βαίνων·
ὣς φάτο Κυμοθόη κυανοπλοκάμοις ἁλίῃσιν·
ἠέλιος δ' ἀπόρουσεν, ἐπεσκιόωντο δ' ἀλωαὶ
νυκτὸς ἐπεσσυμένης, ἐπεκίδνατο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
Ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νηυσὶ τανυπρώροισιν ἴαυον
ὕπνῳ ὑπ' ἀμβροσίῳ δεδμημένοι, ἠδὲ καὶ οἴνῳ
ἡδέϊ, τόν, κρήτηθεν παρ' Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ
ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυκλύστοιο φέρεσκον·
Αἴας δ' Ἀργείοισι χολούμενος, οὔτ' ἄρα δόρπου
μνήσατ' ἐνὶ κλισίῃ μελιηδέος, οὔτε μιν ὕπνος
ἄμφεχεν, ἀλλὰ τεοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσατο θύων·
εἵλετο δὲ ξίφος ὀξύ, καὶ ἄσπετα πορφύρεσκεν,

h

ἢ ὅγ' ἐνιπρήσῃ πυρὶ νῆας, καὶ πάντας ὀλέσσῃ
ἀργείους, ἢ μοῦνον ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
δῃώσῃ μελεϊστὶ θοῶς δολόεντ' ὀδυσῆα.
καὶ τὰ μὲν, ὡς ὥρμαινε, τὰ δή τάχα πάντ' ἐτέλεσσεν,
εἰ μή οἱ τριτωνὶς ἀάσχετον ἔμβαλε λύσσαν.
μήδετο γὰρ φρεσὶν ᾗσι πολυτλήτου ὀδυσῆος
ἱρῶν μνωομένη, τά οἱ ἔμπεδα κεῖνος ὄρεξεν.
τοὔνεκα δὴ μεγάλοιο μένος τελαμωνιάδαο
ἔτρεψεν ἀπ' ἀργείων. ὁ δ' ἄρ ἤιε λαίλαπι ἶσος
σμερδαλέῃ, στυγερῇσι καταιγίσι βεβριθυίῃ,
ἥ τε φέρει ναύτῃσι τέρας κρυεροῖο φόβοιο,
πλειὰς εὖτ' ἀκάμαντος ἐς ὠκεανοῖο ῥέεθρα
δύεθ', ὑποπτώσσουσα περικλυτὸν ὠρίωνα,
ἠέρα συγκλονέουσα. μέμηνε δὲ χείματι πόντος.
τῇ, εἰκὼς οἴμησεν ὅπῃ γε μὲν γυῖα φέρεσκον.
πάντῃ δ' ἀμφιθέεσκεν, ἀναιδέϊ θηρὶ ἐοικώς,
ὅς τε βαθυσκοπέλοιο διέσσυται ἄγκεα βήσσης,
ἀφριόων γενύεσσι, καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοινῶν
ἢ κυσὶν, ἢ ἀγρόταις, οἵ οἱ τέκνα δῃώσονται
ἄντρων ἐξερύσαντες. ὁ δ' ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχὼς,
εἴ που ἔτ' ἐν ξυλόχοισιν ἴδοι θυμήρεα τέκνα,
τῷ δ' εἴ τις κύρσειε μεμηνότα θυμὸν ἔχοντι,
αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἦμαρ,
ὣς ὅγ' ἀμείλιχα θῦνε, μέλαν δέ οἱ ἔζεεν ἦτορ,
εὖτε λέβης ἀλίαστον ἀπ' ἐσχάρῃ ἡφαίστοιο
ῥοιβδηδὸν μαίνηται ὑπαὶ πυρὸς αἰθομένοιο
γάστρην, ἀμφὶ δὲ πᾶσαν ὅτε ξύλα πολλὰ θέρηται
ἐντεσίῃσι δρηστῆρος ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῷ
εὖ τραφέος σιάλοιο περὶ τρίχας ὥς κεν ἀμέρσῃ,
ὣς τοῦ, ὑπὸ στέρνοισι πελώριος ἔζεε θυμός.

μαίνεθ' ὅτ' ἠΰτε πόντος ἀπείριτος, ἠδὲ θύελλα,
ἢ πυρὸς ἀκαμάτοιο θοὸν μένος, εὖτ' ἀλίαστον
μαίνηται κατ' ὄρεσφι βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο,
πίπτει δ' αἰθομένη πυρὶ πάντοθεν ἄσπετος ὕλη,
ὣς Αἴας ὀδύνῃσι πεπαρμένος ὄμβριμον ἦτορ,
μαίνετο λευγαλέως· ἄπλετος δέ οἱ ἔρρεεν ἀφρὸς
ἐκ στόματος· βρυχὴ δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει·
τεύχεα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ὑπέβραχε· τοὶ δ' ὁρόωντες
πάντες ὁμῶς ἑνὸς ἀνδρὸς ὑπέρβιον ἔσχον ὁμοκλήν.
καὶ τότ' ἀπ' ὠκεανοῖο κίεν χρυσήνιος ἠώς.
ὕπνος δ' οὐρανὸν ἀνήϊεν ἴκελος αὔρῃ.
ἥρῃ δὲ ξύμβλητο νέον πρὸς ὄλυμπον ἰούσῃ
Τηθύος ἐξ ἱερῆς, ὅθι που προτέρῃ μόλεν ἠοῖ.
ἠδὲ, ἔκυσεν ἑλοῦσ', ἐπεί οἱ πέλε γαμβρὸς ἀμύμων,
ἐξ οὗ οἱ κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχέεσσιν
ἴδης ἀμφὶ κάρηνα χολούμενον ἀργείοισιν.
αὐτίκα δ' ἂρ ἡ μὲν, ἔβη Ζηνὸς δόμον, ὃς δ' ἐπὶ λέκτρα
Πασιθέης οἴμησεν· ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν.
Αἴας δ' ἀκαμάτῳ ἐναλίγκιος ὠρίωνι,
φοίτα, ἐνὶ στέρνοισιν ἔχων ὀλοόφρονα λύσσαν.
ἐν δ' ἔθορε μήλοισι λέων ὣς ὀμβριμόθυμος,
λιμῷ ὑπ' ἀργαλέῳ δεδμημένος ἄγριον ἦτορ.
καὶ τὰ μὲν, ἐν κονίῃσιν ἐπασσύτερ' ἄλλοθεν ἄλλα
κάββαλεν ἠΰτε φύλλα μένος κρατεροῖο βορέαο
χεῦε, ὅτ' ἀνυμένου θέρεος μέγα χεῖμα ῥάπηται,
ὣς Αἴας μήλοισι μέγ' ἀσχαλόων ἀνόρουσεν,
ἐλπόμενος δαναοῖσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἰάλλειν.
καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφειῷ ἄγχι παραστὰς
κρύβδ' ἄλλων δαναῶν, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν.
σήμερον ἦ τάχα πᾶσιν ὀλέθριον ἔσσεται ἦμαρ,

Αἴαντος μεγάλοιο περὶ φρεσὶ μαινομένοιο,
ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ὑμᾶς
πάντας ἐνὶ κλισίῃσι κοτεσσάμενος περὶ τευχέων·
ὡς ὄφελον μὴ τοῦδε Θέτις πρὶν δῆριν ἔθηκε,
μηδ' ἄρα Λαέρταο πάϊς μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ἔτλη δηριάασθαι ἐναντίον ἄφρονι θυμῷ·
νῦν δὲ μέγ' ἀασάμεθα, κακὸς δέ τις ἤκαχε δαίμων·*
ἕρκος γὰρ πολέμοιο δεδουπότος αἰακίδαο
μοῦνον ἔτ' ἦν Αἴαντος ἐΰσθενος· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν,
ἡμέων ἐξολόωσι θεοὶ κακὰ νῶϊν ἄγοντες,
ὥς κεν πάντες ἄϊστον ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον.
ὣς φάμενον, προσέειπεν ἐϋμμελίης ἀγαμέμνων·
μὴ νῦν ὦ Μενέλαε, μέγ' ἀχνύμενος περὶ θυμῷ,
σκύζεο μητιόωντι κεφαλλήνων βασιλῆϊ.
οὐ γὰρ ὅ γ' αἴτιός ἐστιν, ἐπεὶ μάλα πολλάκις ἡμῖν
γίγνεται ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἄχος δ' ἄρα δυσμενέεσσιν.
ὣς οἱ μὲν, δαναῶν, ἀκαχήμενοι, ἠγορόωντο.
μηλονόμοι δ' ἀπάνευθε παρὰ ξάνθοιο ῥεέθροις
πτώσσον ὑπαὶ μυρίκῃσιν, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα.
ὡς δ' ὅταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπτώσσωσι λαγωοὶ
θάμνοις ἐν λασίοισιν, ὅτε ἐγγύθεν ὀξὺ κεκληγὼς
ποτᾶτ' ἔνθα, καὶ ἔνθα τανυσσάμενος πτερύγεσσιν,
ὣς οἵ γ' ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέτρεσαν ὄμβριμον ἄνδρα.
ὀψὲ δ' ὅ γ' ἀρνειοῖο κατακταμένου σχεδὸν ἔστη.
καί ῥ' ὀλοὸν γελάσσας, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε,
κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι κυνῶν βόσις, ἠδ' οἰωνῶν·
οὐ γάρ σ' οὔτ' ἀχιλῆος ἐρύσατο κύδιμα τεύχη,
ὧν ἕνεκ' ἀφραδέων μέγ' ἀμείνονι δηριάασκες.
κεῖσο κύων· σὲ γὰρ οὔτι γοήσεται ἀμφιπεσοῦσα
κουριδίη μετὰ παιδὸς ἀάχετον ἀχαλόωσα,

οὐ τοκέεσσι· τοῖς, οὔτι μετέσσεται ἐλπομένοισι
γήραος ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἐπεὶ νύ σε τῆλ' ἀπὸ πάτρης
οἰωνοί τε, κύνες τε δεδουπότα δαρδάψουσιν·
ὣς ἄρ' ἔφη, δολόεντα μετακταμένοις ὀδυσῆα
κεῖσθαι ὀιόμενος μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ·
καὶ τότε οἱ τριτωνὶς ἀπὸ φρενὸς, ἠδὲ καὶ ὄσσων
ἐσκέδασεν μανίην, βλοσυρὸν πνείουσαν ὄλεθρον·
ἡ δὲ, θοῶς ἵκανε ποτὶ στυγὸς αἰνὰ ῥέεθρα,
ἧχι θοαὶ ναίουσιν ἐριννῦς, αἵ τε βροτοῖσιν
αἰὲν ὑπερφιάλοισι κακὰς ἐφιᾶσιν ἀνίας·
Αἴας δ' ὡς ἴδε μῆλα κατὰ χθονὸς ἀσπαίροντα,
θάμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀΐσατο γὰρ δόλον εἶναι
ἐκ μακάρων· πάντεσσι δ' ὑπεκλάσθη μελέεσσι,
βλημένος ἄλγεσι θυμὸν ἀρήϊον· οὐδ' ἄρα πρόσσω
ἔσθενεν ἀχαλόων ἐπιβήμεναι, οὔτ' ἄρ ὀπίσσω,
ἀλλ' ἔστη σκοπιῇ ἐναλίγκιος, ἥ τ' ἐν ὄρεσσι
πασάων μάλα πολλὸν ὑπέρτερη ἐρρίζωται·
ἀλλ' ὅτε οἱ πάλιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη,
λυγρὸν ἀνεστονάχησεν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
ὤμοι ἐγὼν, τίνυ τόσσον ἀπέχθομαι ἀθανάτοισιν,
οἵ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δ' ἐπὶ λύσσαν ἔθεντο,
μῆλα κατακτεῖναι, τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμῷ;
ὡς ὄφελον τίσασθαι ὀδυσσέος ἀργαλέον κῆρ
χέρσ' ἐμαῖς, ἐπεί ἤ με κακῇ περικάββαλεν ἄτῃ,
λυγρὸς ἐὼν μάλα πάγχυ· πάθοι δέ κεν ἄλγεα θυμῷ,
ὁππόσα μητιόωνται ἐριννύες ἀνθρώποισιν
ἀργαλέοις· δοῖεν καὶ ἄλλοις ἀργείοισιν
ὑσμίνας ὀλοὰς, καὶ πένθεα δακρυόεντα,
αὐτῷ τ' ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι· μὴ δ' ὅς, ἀπήμων
ἔλθοι ἑὸν ποτὶ δῶμα, λιλαιόμενός περ ἱκέσθαι·

ἀλλὰ τί μοι ζυγεροῖσι μετ' ἔμμεναι ἐσθλὸν ἐόντα;
ἐρρέτω Ἀργείων ὀλοὸς στρατός· ἐρρέτω αἰὼν
ἄσχετος· οὐ γὰρ ἔτ' ἐσθλὸν ἔχει γέρας, ἀλλὰ χερείων
τιμῆς τε πέλει, καὶ φίλτερος· ἦ γὰρ Ὀδυσσεὺς
τίετ' ἐν Ἀργείοισιν, ἐμεῦ δ' ἀπὸ πάγχυ λάθοντο
ἔργων ὅππόσ' ἔρεξα, καὶ ἔτλην εἵνεκα λαῶν.
ὣς φὰς ὢν πάϊς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος,
ἐντόρεον ξίφος ὦσε δι' αὐχένος· ἐκ δέ οἱ αἷμα
ἐσσύμενον κελάρυζεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
Τυφῶν ὥς, τὸν Ζηνὸς ἐνέπρησαντο κεραυνοί·
ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα στονάχησε πεσόντος·
καὶ τότε δὴ Δαναοὶ κίον ἀθρόοι ὡς ἐσίδοντο
κείμενον ἐν κονίῃσι· πάρος δέ οἱ οὔτις ἵκανεν
ἐγγύς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσορόωντας·
αἶψα δ' ἄρα κταμένῳ περικάππεσον· ἀμφὶ δὲ κρᾶτα
πρηνέες ἐκχύμενοι ἄσπετον ἀμφεχέοντο·
καί σφιν ὀδυρομένων, γόος αἰθέρα δῖον ἵκανεν.
ὡς δ' ὅταν ἐροπόκων ὀΐων ἀπὸ νήπια τέκνα
ἀνέρες ἐξελάσωσιν, ἵνα σφίσι δαῖτα πάσωνται,
αἳ δὲ, μετ' ἀσπαίρουσι διηνεκέες μεμακυῖαι
μητέρες, ἐκ τεκέων σηκοὺς περιχηρωθέντας,
ὣς οἵ γ' ἀμφ' Αἴαντα μέγα στένον ἤματι κείνῳ
πανσυδίῃ· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος ἴδη,
καὶ πεδίον, καὶ νῆες, ἀπειρεσίη τε θάλασσα·
Τεῦκρος δ' ἀμφ' αὐτῷ μάλα κήδετο κῆρας ἐπισπεῖν
ἀργαλέας· τὸν δ' ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο λεῖπε
ὥστε παρ' ἐσχαρεῶνι τέφρην περιειμένος ὤμοις,
κὰκ κεφαλῆς μάλα πάμπαν ὀδύρετο ὀρφανὸν ἦμαρ
μητρὸς ἀποφθιμένης, ἥ μιν ἔτρεφε νήϊδα πάρος,
ὡς ὅγε κωκύεσκε κασιγνήτοιο δαμέντος,

ἑρπύζων περὶ νεκρόν· ἔπος δ' ὀλοφύρετο τοῖον·
Αἶαν καρτερόθυμε, τί ἤ νύ σοι ἔβλαβεν ἦτορ,
οἷ αὐτῷ στονόεντα φόνον, καὶ πῆμα βαλέσθαι;
ἦ ἵνα Τρώϊοι υἷες ὀϊζύος ἀναπνεύσωσιν,
Ἀργείους δ' ὀλέσωσι σέθεν κταμένοιο κιόντες;
οὐ γὰρ τοῖσδ' ἔτι θάρσος ὅσον πάρος ὀλλυμένοισιν
ἔσσεται ἐν πολέμῳ· οὐ γὰρ ἔπλεο πήματος ἄλκαρ·
οὐδὲ τ' ἐμοὶ νόστοιο τέλος σέο δεῦρο θανόντος
ἁνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
ὄφρα με σὺν σοὶ γαῖα φερέσβιος ἀμφικαλύπτῃ·
οὐ γάρ μοι τοκέων τόσσον μέλει, οἵπω ἔτ' εἰσὶν,
εἴπου ἔτ' ἀμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα,
ὅσσον σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλε κῦδος·
ἦ ῥα μέγα στενάχων· ἐπὶ δ' ἔστενε δῖα Τέκμησα,
Αἴαντος παράκοιτις ἀμύμονος, ἥν περ ἐοῦσαν
ληΐδ' ἐὴν, σφετέρην ἄλοχον θέτο, καί μιν ἁπάντων
τεῦξεν ἄνασσαν ἔμεν, ὅσσων ἀνὰ δῶμα γυναῖκες
ἑδνωταὶ μεδέουσι παρ' ἀνδράσι κουριδίοισιν·
ἡ δέ οἱ ἀκαμάτῃσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι δαμεῖσα,
Εὐρυσάκην τέκεθ' υἱὸν ἐοικότα πάντα τοκῆϊ·
ἀλλ' ὁ μὲν οὖν ἔτι τυτθὸς ἐνὶ λεχέεσσι λέλειπτο·
ἡ δέ, μέγα στενάχουσα, φίλῳ περικάππεσε νεκρῷ
ἐντυπὰς κονίῃσι, καλὸν δέμας αἰσχύνουσα·
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
ὤμοι ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ θάνες οὔτι δαΐχθεὶς
δυσμενέων παλάμῃσιν ἀνὰ μόθον, ἀλλά οἱ αὐτῷ·
τῷ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐ γὰρ ἐώλπειν
σεῖο καταφθιμένοιο πολύστονον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἐν Τροίῃ· τὰ δὲ πάντα, κακαὶ διὰ χῆρες ἔχευαν·
ὥς μ' ὄφελον τὸ πάροιθε ῥαφερὴ χάνε γαῖα,

πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χερειότερον ποτ' ἐσήλυθεν εἰς φρένα πῆμα,
οὐδ' ὅτε με πρώτιστον ἐμῆς ἀπὸ τηλόθι πάτρης,
καὶ τοκέων εἴρυσας ἅμ' ἄλλαις ληϊάδεσσι,
πόλλ' ὀλοφυρομένην, ἐπεὶ νύ με τὸ πρὶν ἄνασσαν
αἰδοίην περ ἐοῦσαν ἐπήϊε δούλιον ἦμαρ·
ἀλλά μοι οὔτε πάτρης θυμηδέος, οὔτε τοκήων
μέμβλεται οἰχομένων, ὁπόσον σέο δηωθέντος,
οὕνεκά μοι δειλῇ θυμήρεα πάντα μενοίνας,
καί ῥά μ' ἔθηκας ἄκοιτιν ὁμόφρονα, καὶ ἔφησθα
τεύξειν αὐτίκ' ἄνασσαν ἐϋκτιμένης Σαλαμῖνος
νοστήσας Τροίηθεν· τὰ δ' οὐ θεὸς ἄμμι τέλεσσεν·
ἀλλὰ σὺ μὲν ἄϊστος ἀποίχεαι· οὐδέ νύ σοί περ
μέμβλετ' ἐμεῦ, καὶ παιδὸς, ὃς οὐ πατρὶ τέρψεται ἦτορ,
οὐ σέο κοιρανίης ἐπιβήσεται, ἀλλά μιν ἄλλοι
δμῶα λυγρὸν τεύξουσιν, ἐπεὶ πάρος οὐκ ἔτ' ἐόντος,
νηπίαχοι κομέονται ὑπ' ἀνδράσι μάλα πολλὸν
χειροτέροις· ὀλοῇ γὰρ ἐπ' ὀρφανίῃ βαρὺς αἰὼν
πᾶσι πέλει, καὶ πήματ' ἐπ' ἄλλοθεν ἄλλα χέονται·
καὶ δέ με δειλαίην τάχα δούλιον ἵξεται ἦμαρ
οἰχομένου σέο πρόσθεν, ὅ μοι θεὸς ὡς ἐτέτυξο·
ὣς φαμένην, προσέειπε φίλα φρονέων Ἀγαμέμνων,
ὦ γύναι, οὔ νύ σέ τις δμωὴν ἔτι θήσεται ἄλλος
Τεύκρου ἔτι ζώοντος ἀμύμονος, ἠδ' ἐμεῦ αὐτοῦ,
ἀλλά σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίοις γεράεσσι,
τίσομεν ὥστε θεὴν, καὶ σὸν τέκος, ὡς ἔτ' ἐόντος
ἀντιθέου Αἴαντος, ὃς ἔπλετο κάρτος Ἀχαιῶν·
αἴθ' ὄφελον μηδ' ἄλγος Ἀχαιΐδι θήκατο πάσῃ
αὐτὸς ἑῇ ὑπὸ χειρὶ δαμείς· οὐ γάρ μιν ἀπείρων
δυσμενέων σθένε λαὸς ὑπ' Ἄρηϊ δηώσασθαι.

ὣς ἔφατ' ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
οἰκτρὸν ἀνεστονάχησαν, ἐπίαχε δ' Ἑλλήσποντος
μυρομένων, ὀλοὴ δὲ περὶ σφίσι πέπτατ' ἀνίη·
καὶ δ' αὐτὸν λάβε πένθος Ὀδυσσέα μητιόωντα
κείνου ἀποκταμένοιο· καὶ ἀχνύμενος κατὰ θυμὸν,
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἀκηχεμένοισιν Ἀχαιοῖς·
» ὦ φίλοι, ὡς οὔ πω τι κακώτερον ἄλλο χόλοιο
» γίγνεται, ὅς τε βροτοῖσι κακὸν ἐπὶ δῆριν ἀέξει·
ὅς καὶ νῦν Αἴαντα πελώριον ἐξορόθυνεν
ἀμφ' ἐμοὶ ἐν φρεσὶν ᾗσι χολούμενον· ὡς ὄφελόν μοι
μή ποτε Τρώϊοι υἷες Ἀχιλλέος εἵνεκα τευχέων,
νίκην ἀμφεβάλοντ' ἐρικυδέα, τῆς πέρι, θυμὸν
ἀχνύμενος πάϊς ἐσθλὸς ἐϋσθενέος Τελαμῶνος,
ὤλετο χερσὶν ἑῇσι· χόλου δέ οἱ οὔτι ἔγωγε
αἴτιος, ἀλλά τις αἶσα πολύστονος, ἥ μιν ἐδάμνα·
εἰ γάρ μοι κέαρ ἔνδον ἐνὶ στέρνοισιν ἐώλπει
κεῖνον ἀλαστήσειν κατὰ ἑὸν νόον, οὔτ' ἂν ἔγωγε
ἦλθον ἐριδμαίνων νίκης ὕπερ, οὔτέ τιν' ἄλλον
ἐν Δαναοῖσιν ἔασα μεμαότα δηριάασθαι·
ἀλλά γε αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα τεύχε' ἀείρας,
προφρονέως ἂν ἔασα, καὶ εἴ τι περ ἄλλο μενοίνα·
νῦν δέ μιν οὔτι ἔγωγε μέγ' ἀχνύμενον χαλεπῆναι
ὠϊσάμην μετόπισθεν, ἐπεὶ ῥά οἱ οὔτε γυναικὸς,
οὔτε περὶ πτόλιος μαχόμην, οὔτ' ἀφνέος ὄλβου,
» ἀλλά μοι ἀμφ' ἀρετῆς νεῖκος πέλεν· ἧς πέρι, δῆρις
» τερπνὴ γίγνεται αἰὲν ἐΰφροσιν ἀνθρώποισι·
κεῖνος δ' ἐσθλὸς ἐὼν, στυγερῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ
ἤλιτεν· οὐ γὰρ ἔοικε μέγ' ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
» ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο, καὶ ἄλγεα πόλλ' ἐπιόντα
» τλῆναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενὶ, μηδ' ἀκάχησθαι·

ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάϊς ἀντιθέοιο·
ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο γόου, καὶ πένθεος αἰνοῦ,
δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἔτ' ἀχνυμένοισιν ἔειπεν·
ὦ φίλοι, ὡς ἄρα κῆρες ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσαι,
ἡμῖν αἶψα βάλοντο λυγρῷ ἐπὶ πένθεϊ πένθος,
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυσθενέος τ' Ἀχιλῆος,
ἄλλων τ' Ἀργείων, ἠδ' υἱέος ἡμετέροιο,
Ἀντιλόχου· ἀλλ' οὔτι θέμις κταμένους ἐνὶ χάρμῃ
κλαίειν ἤματα πάντα, καὶ ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
ἀλλὰ γόου λήσασθε ἀεικέος, ὅσωεκ' ἄμεινον
ἔρδειν ὅσσα βροτοῖσιν ἐπιφθιμένοισιν ἔοικεν,
πυρκαϊὴν, καὶ χῆμα, καὶ ὀστέα πάντα ταρχύσασθαι·
νεκρὸς δ' οὔτι γόοισιν ἀνέγρεται· οὐδέ τι οἶδε
φράσασθαι, εὖτέ οἱ κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφικάνωσιν.
ἦ ῥα, παρηγορέων· περὶ δ' ἀντίθεοι βασιλῆες
ἀθρόοι αἶψ' ἀγέροντο μέγ' ἀχνύμενοι κέαρ ἔνδον·
καὶ ἑ μέγαν περ ἐόντα, θοὰς ποτὶ νῆας ἔνεικαν
πολλοὶ ἀείραντες· κατὰ καὶ σπείρεσσι κάλυψαν,
αἷμ' ἀποκαθήραντες, ὅ οἱ βριαροῖς μελέεσσι
τερσόμενον περίκειτο σὺν ἔντεσι, καὶ κονίῃσι·
καὶ τότ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων φέρον ἄσπετον ὕλην
αἰζηοί· πάντῃ δὲ νέκυν περιδινήσαντο·
πολλὰ δ' ἄρ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα,
φάρεά τ' εὐποίητα, βοῶν τ' ἐρικυδέα φῦλα·
ἠδ' οἱ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένοις ποσὶν ἵπποις,
χρυσόν τ' αἰγλήεντα, καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν,
ὅσσα πάρος κταμένων ἀποαίνυτο φαίδιμος ἀνήρ·
ἤλεκτρόν τ' ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τόν, ῥά τε φασὶν
ἔμμεναι ἠελίοιο πανομφαίοιο θυγατρῶν
δάκρυ· τὸ δὴ Φαέθοντος ὑπερκταμένοιο χέαντο,

μυρόμεναι, μεγάλοιο παρὰ ῥόον ἠριδανοῖο·
καὶ τὸ μὲν, ἠέλιος γέρας ἄφθιτον υἱεῖ τεύχων,
ἤλεκτρον ποίησε μέγα κτέαρ ἀνθρώποισιν·
τὸν, ῥά ποτ' εὐρυπέδοιο πυρῆς καθύπερθε βάλοντο
ἀργεῖοι, κλυτὸν ἄνδρα δεδουπότα κυδαίνοντες
Αἴαντα· ἀμφὶ δέ οἱ μέγα στενάχοντες, ἔθεντο
τιμῆεντ' ἐλέφαντα, καὶ ἄργυρον ἠερόεντα,
ἠδὲ καὶ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος, ἄλλα τε πάντα,
ὁππόσα κυδήεντα, καὶ ἀγλαὸν ὄλβον ὀφέλλει·
ἐν δ' ἔβαλον κρατεροῖο πυρὸς μένος· ἦλθε δὲ πνοιὴ
ἐξ ἁλὸς, ἣν προέηκε θεὰ Θέτις, ὄφρα θέροιτο
Αἴαντος μεγάλοιο βίη· ὁ δὲ, νύκτα, καὶ ἠῶ
καίετο πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο·
οἷος που τὸ πάροιθε Διὸς συνόεντι κεραυνῷ
ἐγκέλαδος δέδμητο κατ' ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
θρινακίης ὑπένερθεν, ὅλη δ' ὑπετύφετο νῆσος,
ἢ δ' οἷον ζώοντα μέλη πυρὶ δῶκε φέρεσθαι
ἡρακλέης, Νέσσοιο δολοφροσύνῃσι χαλεφθεὶς,
ὁππότ' ἔτλη μέγα ἔργον, ὅλη δ' ἀμφέστενεν οἴτη
ζωοῦ καιομένοιο, μίγη δέ οἱ αἰθέρι θυμὸς
ἄνδρα λιπὼν ἀρίδηλον, ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν
αὐτὸς, ἐπεί οἱ σῶμα πολύκμητος χάδε γαῖα,
τοῖος ἄρ' ἐν πυρὶ κεῖτο λελασμένος ἰωχμοῖο
Αἴας σὺν τεύχεσι· πολὺς δ' ἐπεστείνετο λαὸς
αἰγιαλοῖς· τρῶες δ' ἀγάλοντ', ἀκάχοντο δ' ἀχαιοί·
ἀλλ' ὅτε δὴ δέμας ἠῢ κατήνυσε πῦρ ἀΐδηλον,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτοῦ
χηλῷ ἐνὶ χρυσέῃ θῆκαν· περὶ δέ σφισι γαῖαν
χεῦαν ἀπειρεσίην, ῥοιτηΐδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς·
αὐτίκα δ' ἐσκίδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας

θυμὸν ἀκηχέμενοι· τὸν γὰρ τίον ἶσον ἀχιλλεῖ·
νὺξ δ' ἐπόρουσε μέλαινα, μετ' ἀνέρας ὕπνον ἄγουσα.
οἳ δ' ἄρα δαῖτα πάσαντο, καὶ ἠριγένειαν ἔμιμνον,
βαιὸν ἀποβρίξαντες ἐν ἀραιοῖσι βλεφάροισιν·
αἰνῶς γὰρ φοβέοντο κατὰ φρένα, μή σφι Τρῶες
νυκτὸς ἐπέλθωσιν, τελαμωνιάδαο θανόντος·

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ·

ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

Ὡς δ' ὠκεανοῖο ῥόον, καὶ λέκτρα λιποῦσα
Τιθωνοῦ, προσέβη μέγαν οὐρανόν· ἀμφὶ δὲ πάντη
κίδνατο παμφανόωσα· γέλασσε δὲ γαῖα, καὶ αἰθήρ·
τοὶ δ' ἐς ἔργα τράποντο βροτοὶ ῥέα φθινύθοντες·
ἄλλοι δ' ἀλλοίοισιν ἐποίχοντο· αὐτὰρ ἀχαιοὶ,
ἐς ἀγορὴν ἐχέοντο κελευσαμένου Μενελάου·
καί ῥ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἠγερέθοντο,
δὴ τότε ἐν μέσσοισιν ἀγρομένοισι μετηύδα·
Κέκλυτε μῦθον ἐμοῖο θεηγενέες βασιλῆες·
ὡς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἦτορ
λαῶν ὀλλυμένων· οἵ ῥ' ἤλυθον εἵνεκ' ἐμοῖο
δῆριν ἐς ἀργαλέην· τῶν, οὐχ ὑποδέξεται οἶκος,
οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε δαίμονος αἶσα·
ὡς ὄφελον θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
αὐτῷ μοι ἐπορούσαι, πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι·
νῦν δέ μοι ἀλήκτους ὀδύνας ἐνεθήκατο δαίμων,
ὄφρ' ὁρόω κακὰ πολλά· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν
ἐσορόων ἐπὶ δηρὸν ἀμήχανα ἔργα μόθοιο;
ἀλλ' ἄγεθ' ὅσσοι ἔτ' εἰμὲν ἐπ' ὠκυπόροισι νέεσσι,
καρπαλίμως φεύγωμεν ἑὴν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος
Αἴαντος φθιμένοιο, πολυσθενέος τ' ἀχιλῆος,
τῶν, ἐγὼ οὐκ ὀΐω κταμένων, ὑπαλύξαι ὄλεθρον
ἡμέας, ἀλλ' ὑπὸ τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλέοισιν,

ἕνεκ' ἐμοῦ, ἑλένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔτι
μέμβλεται, ὡς ὑμέων, ὁπότε κταμένους ἐσίδωμαι
ἐν πολέμῳ· κείνη δ' ἀλαπαδνοτάτῳ σὺν ἀκοίτῃ
ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς φρένας εἵλετο δαίμων
ἐκ καρδίης, ὅτ' ἐμεῖο λίπεν δόμον, ἠδὲ καὶ εὐνήν·
ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης, Πριάμῳ, καὶ τρωσὶ μελήσει·
ἡμεῖς δ' αἶψ' ἀνεώμεθ', ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστιν
ἐκφυγέειν πολέμου δυσηχέος, ἢ ἀπολέσθαι·
ὣς ἔφατ' ἀργείων πειρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ,
καὶ κραδίη πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ,
τρῶας ὅπως ὀλέσῃ, καὶ τείχεα μακρὰ πόληος
ῥήξῃ ἐκ θεμέθλων· μάλα δ' αἵματος ἆσαι ἄρηα
δίου ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
Οὐ γάρ τοι ζήλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο·
καὶ τὰ μὲν, ὡς ὥρμαινεν· ἐνὶ δ' ἐπιΐξανεν ἕδρῃ·
καὶ τότε τυδείδης ἀγχέπαλος ὦρτ' ἐνὶ μέσσοις,
καί ῥα θοῶς νείκεσεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον·
ἆ δείλ' ἀτρέος υἱὲ, τί νύ σε δεῖμα κιχάνει
ἀργαλέον, καὶ τοῖα μετ' ἀργείοις ἀγορεύεις,
ὡς πάϊς, ἠὲ γυνὴ, τῶνπερ σθένος ἐς ἀλαπαδνόν;
ἀλλά σοι οὐ πείσονται ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
πρὶν τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
Θάρσος γὰρ μερόπεσσι, μέγα κλέος, φύξα δ' ὄνειδος·
εἰ δ' ἄρα τις καὶ τοῖσδ' ἐπιπείσεται ὡς ἐπιτέλλεις,
αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρῳ,
ῥίψω δ' οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτοισιν ἐδωδήν·
ἀλλ' ἄγεθ' οἷσι μέμηλεν ὀρινέμεναι μένος ἀνδρῶν,
λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνάντων κατὰ νῆας,
δούρατα θηγέμεναι, παρά τ' ἀσπίδας, ἄλλα τε πάντα
εὖ θέσθαι, καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσασθαι ἅπαντας

ἀνέρας, ἠδ' ἵππους, οἵ τ' ἐς πόλεμον μεμάασιν·
ἐν πεδίῳ δ' ὤκιστα διακρινέει μένος ἄρης·
ὣς φάτο τυδείδης· κατ' ἄρ' ἕζετο ἦχι πάρος περ·
τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν
ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπῃ θέμις ἐστ' ἀγορεύειν·
Κέκλυτέ μευ φίλα τέκνα μενεπτολέμων ἀργείων·
ἴστε γὰρ ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν·
ἤδη μὲν καὶ πρόσθ' ἔφαμεν δεκάτῳ λυκάβαντι
πέρσειν ἴλιον αἰπύ· τόδε δὴ νῦν ἐκτελέουσιν
ἀθάνατοι· νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν ἀχαιῶν·
ἀλλ' ἄγε Τυδέος υἷα, μενεπτόλεμόν τ' ὀδυσῆα
πέμψωμεν σκῦρονδε θοῶς ἐνὶ νηῒ μελαίνῃ,
οἵ ῥα παρπεπιθόντες, ἀχιλλέος ὄμβριμον υἷα
ἄξουσι, μέγα δ' ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει·
ὣς φάτο Θέστορος υἱὸς ἐΰφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
γηθόσυνοι κελάδησαν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον ὡς ἀγόρευε·
καὶ τότε Λαέρταο πάϊς μετέειπεν ἀχαιοῖς,
ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἔοικε μεθ' ὑμῖν πόλλ' ἀγορεύειν
σήμερον· ἐν γὰρ δὴ κάματος πέλει ἐσσυμένοισιν·
οἶδα γὰρ ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν, οὐδ' ἀγορητὴς
ἁνδάνει, οὔτ' ἄρ ἀοιδὸς, ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
πιερίδες· παύρων δ' ἐπέων ἔρως ἀνθρώποισι·
νῦν δ' ὅπερ εὔαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν ἀργείοισι,
τυδείδαο μάλιστα συνεσσομένου τελέσαι μεν·
ἄμφω γάρ κεν υἱὸν φιλοπτολέμου ἀχιλῆος
ἄξομεν, ὄμβριμον υἷα παρακλίναντ' ἐπέεσσιν,
εἰ καί μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκει
μήτηρ ἐν μεγάροισιν, ἐπεὶ κρατεροῖο τοκῆος
ἐλπομένη κατὰ θυμὸν ἀρήϊον ἔμμεναι υἷα·

ὣς φαμένου, προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
ὦ Ὀδυσεῦ μέγ᾽ ὄνειαρ ἐϋσθενέων Ἀχαιῶν,
ἢν πρ᾽ Ἀχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄμβριμος υἱὸς
ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο, πόροι δέ τις οὐρανιώνων
νίκην ἀχνυμένοισι, καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἵκεσθαι,
δώσω οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην
Ἑρμιόνην, καὶ πολλὰ, καὶ ὄλβια δῶρα σὺν αὐτῇ
προφρονέως· οὐ γάρ μιν ὀΐομαι οὔτε γυναῖκα,
οὔτ᾽ ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ὀνόσασθαι.
ὣς ἄρ᾽ ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμησαν ἔπεσσι.
καὶ τότε λῦτ᾽ ἀγορή· τοὶ δ᾽ ἐσκίδναντ᾽ ἐπὶ νῆας
ἱέμενοι δόρποιο, τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή.
καί ῥ᾽ ὅτε δὴ παύσαντο κορεσσάμενοι μέγ᾽ ἐδωδῆς,
δὴ τότ᾽ ὁμῶς Ὀδυσῆϊ περίφρονι Τυδέος υἱὸς
νῆα θοὴν ἔρυσεν ἀπειρεσίης ἁλὸς εἴσω· *
καρπαλίμως δ᾽ ἤϊα, καὶ ἄρμενα πάντα βαλόντες,
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν· μετὰ δέ σφισιν εἴκοσι φῶτες
ἴδμονες εἰρεσίης, ὁπότ᾽ ἀντίαι ὦσιν ἄελλαι,
ἠδ᾽ ὁπότ᾽ εὐρέα πόντον ὑποστορέσῃ γαλήνη·
καί ῥ᾽ ὅτε δὴ κληῗσιν ἐπ᾽ εὐτύκτοισι κάθισαν,
τύπτον ἁλὸς μέγα κῦμα· πολὺς δ᾽ ἀμφέζεεν ἀφρός,
ὑγραὶ δ᾽ ἀμφ᾽ ἐλάτῃσι διαπρήσσοντο κέλευθοι
νηὸς ἐπεσσυμένης· τοὶ δ᾽ ἱδρώοντες, ἔρεσσον.
ὡς δ᾽ ὅθ᾽ ὑπὸ ζεύγλῃσι βόες μέγα κεκμηῶτες
δουρατέην ἐρύσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπήνην,
ἄχθεϊ τετριγυῖαν ὑπ᾽ ἄξονι δινήεντι
τειρόμενοι, πολὺς δὲ κατ᾽ αὐχένας, ἠδὲ καὶ ὤμους
ἱδρὼς ἀμφοτέροισι κατέσσυται ἄχρις ἐπ᾽ οὖδας,
ὣς τοὶ μογέεσκον ὑπὸ στιβαρῇς ἐλάτῃσιν
αἰζηοί· μάλα δ᾽ ὦκα διήνυον εὐρέα πόντον·

τοὺς δ' ἄλλοι μὲν ἀχαιοὶ ἀποσκοπίαζον ἰόντας.
θῆγον δ' αἰνὰ βέλεμνα, καὶ ἔγχεα, τοῖσι, μάχοιντο.
τρῶες τ' ἄστεος ἐντὸς ἀταρβέες ἐντύνοντο
ἐς πόλεμον μεμαῶτες, ἰδ' εὐχόμενοι μακάρεσσι
λωφῆσαί τε φόνοιο, καὶ ἀμπνεῦσαι καμάτοιο.
τοῖσι δ' ἐελδομένοισι θεοὶ μέγα πήματος ἄλκαρ
ἤγαγον Εὐρύπυλον κρατεροῦ γένος ἡρακλῆος.
καί οἱ λαοὶ ἕποντο δαήμονες ἰωχμοῖο
πολλοί, ὅσοι δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι καΐκου
ναίεσκον, κρατερῇσι πεποιθότες ἐγχείῃσιν.
ἀμφὶ δέ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ τρώϊοι υἷες.
ὡς δ' ὁπόθ' ἕρκεος ἐντὸς ἐεργμένοι ἀθρήσωσιν
ἥμεροι ἀνέρα χῆνες, ὅς τι σφίσιν εἴδατα βάλλοι,
σαίνουσιν, τοῦ τ' ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος,
ὣς ἄρα τρώϊοι υἷες ἐγήθεον εὖτ' ἐσίδοντο
ὄμβριμον Εὐρύπυλον. τοῦ δ' ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
τέρπετ' ἀγειρομένοισιν. ἀπὸ προθύρων δὲ γυναῖκες
θάμβεον ἀνέρα δῖον. ὁ δ' ἔξοχος ἔπρεπε λαῶν
ἠΰτε τις θώεσσι λέων ἐν ὄρεσσι μετελθών.
τὸν δὲ, Πάρις δέδεκτο. τίεν δέ μιν ἕκτορι ἶσον.
τοῦ, γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν. ἰῆς δ' ἐτέτυκτο γενέθλης.
τὸν, γὰρ δὴ τέκε δῖα κασιγνήτη Πριάμοιο
ἀστυόχη κρατερῇσιν ὑπ' ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
Τηλέφου, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέϊ ἡρακλῆϊ
λάθρῃ ἑοῖο τοκῆος ἐϋπλόκαμος τέκεν Αὔγη.
καί μιν τυτθὸν ἐόντα, καὶ ἰχανόωντα γάλακτος,
θρέψε θοή ποτε κεμμάς. ἑῷ δ' ἶσα φίλατο νεβρῷ,
μαζὸν ὑποσχομένη βουλῇ Διός. οὐ γὰρ ἐῴκει
ἔκγονον ἡρακλῆος ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι.
τοῦ δ' ἄρα κύδιμον υἷα Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ

ἧγεν ἑὸν ποτὶ δῶμα δι' εὐρυχόροιο πόληος,
σῆμα παρ' ἀσσαράκοιο, καὶ θ' ἕκτορος αἰπὰ μέλαθρα,
νηόν τε ζάθεον τριτωνίδος, ἔνθά οἱ ἄγχι
δώματ' ἔσαν, καὶ βωμὸς ἀκήρατος ἑρκείοιο·
καί μιν ἀδελφειῶν, πηῶν θ' ὕπερ, ἠδὲ τοκήων,
εἴρετο προφρονέως· ὁ δέ οἱ μάλα πάντ' ἀγόρευεν·
ἄμφω δ' ὣς ὀάριζον, ἅμ' ἀλλήλοισι κιόντες,
ἦλθον ἐς μέγα δῶμα, καὶ ὄλβιον, ἔνθ' ἄρα ἧστο
ἀντιθέη ἑλένη χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος·
καί ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποιπνύεσκον·
ἄλλαι δ' αὖτ' ἀπάνευθεν ἔσαν κλυτοῦ θαλάμοιο,
ἔργα τιτυσκόμεναι, ὁπόσα δμωῇσιν ἔοικεν·
Εὐρύπυλον δ' ἑλένη μέγ' ἐθάμβεεν εἰσορόωσα·
κεῖνος δ' αὖ ἑλένην· μετὰ δ' ἀλλήλοις, ἐπέεσσιν·
ἀμφὶ δ' ἱκανόωντο δόμῳ ἐνὶ κηώεντι·
δμῶες δ' αὖτε θρόνους δοιὼ θέσαν ἐγγὺς ἀνάσσης·
αἶψα δ' ἀλέξανδρος κατ' ἄρ' ἕζετο· πὰρ δ' ἄρα τῷ γε,
Εὐρύπυλος· λαοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο,
ἧχι φυλακτῆρες τρώων ἔσαν ὀβριμόθυμοι·
αἶψα δὲ τεύχεα θῆκαν ἐπὶ χθόνα· πὰρ δὲ, καὶ ἵππους
στῆσαν ἔτι πνείοντας ὀϊζυροῖο μόγοιο·
ἐν δὲ φάτνῃσι βάλοντο τά, τ' ὠκέες ἵπποι ἔδουσι·
καὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε· μελαίνετο τ' αἶα, καὶ αἰθήρ·
οἱ δ' ἄρα δαῖτ' ἐπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
κήτειοί τε, τρῶές τε· πολὺς δ' ἐνὶ μῦθος ὀρώρει
δαινυμένων· πάντῃ δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
δαίετο πὰρ κλισίῃσιν· ἐπήχεε δ' ἠπύτα σύριγξ,
αὐλοί τε, λιγυροῖσιν ἀρηράμενοι καλάμοισιν·
ἀμφὶ δὲ φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἱμερόεσσα·
ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εἰσορόωντες

αὐλῶν, φορμίγγων τ' ἰαχὴν, αὐτῶν τε, καὶ ἵππων,
σύριγγός θ', ἣ δαιτὶ μεταπρέπει, ἠδὲ νομεῦσι.
τοὔνεκ' ἄρ' ᾗσιν ἕκαστος ἐνὶ κλισίῃσι κέλευσε
νῆας ἀμοιβήδησι φυλασσέμεν ἄχρις ἐς ἠῶ,
μὴ σφέας Τρῶες ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι κιόντες,
οἵ ῥα τότ' αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος ἐλαπίναζον.
ὣς δ' αὕτως κατὰ δώματ' Ἀλεξάνδροιο, δαΐφρων
δαίνυτο Τηλεφίδης μετὰ κλυτῶν βασιλήων.
πολλὰ δ' ἄρα Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρώϊοι υἷες
ἑξείης ηὔχοντο μιγήμεναι Ἀργείοισιν
αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ. ὁ δ' ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν.
αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δώμαθ' ἕκαστος,
Εὐρύπυλος δ' αὐτοῦ κατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν,
ἐς τέγος εὐποίητον, ὅπῃ πάρος αὐτὸς ἴαυεν
ἠῢς Ἀλέξανδρος μετ' ἀγακλυτῆς ἀλόχοιο.
κεῖνο γὰρ ἔκπαγλόν τε, καὶ ἔξοχον ἔπλετο πάντων.
ἔνθ' ὅγε λέξατ' ἰών. τοὶ δ' ἄλλοσε κοῖτον ἕλοντο,
μέχρις ἐπ' Ἠριγένειαν ἐΰθρονον. αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ
Τηλεφίδης ἀνόρουσε, καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἵκανεν
σύν τ' ἄλλοις βασιλεῦσιν, ὅσοι κατὰ Ἴλιον ἦσαν.
λαοὶ δ' αὐτίκα ἴσαν ἐν ἔντεσι μαιμώωντες,
πάντες ἐνὶ πρώτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι.
ὣς δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περὶ κάτθετο γυίοις
τεύχεα μαρμαρέῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσι.
καί οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ' ἀσπίδα δῖαν ἔκειτο,
ὁππόσα πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σθένος Ἡρακλῆος.
ἐν μὲν, ἔσαν βλοσυρῇσι γενειάσι λιχμώωντες
δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δρακόντων,
σμερδαλέον μεμαῶτες. ὁ δὲ, σφέας ἄλλοθεν ἄλλος
νηπίαχός περ ἐὼν, ὑπεδάμνατο. καί οἱ ἀταρβὴς

ἔσκε νόος, καὶ θυμὸς, ἐπεὶ Διὶ κάρτος ἐῴκει
ἐξ ἀρχῆς· οὐ γάρ τι θεῶν σθένος οὐρανιώνων
ἄπρηκτον τελέθει, καὶ ἀμήχανον, ἀλλά οἱ ἀλκὴ
ἔσπετ' ἀπειρεσίη καὶ νηδύος ἔνδον ἐόντι.
ἐν δὲ Νεμειαίοιο βίη τέτυκτο λέοντος
ὀμβρίμου Ἡρακλῆος ἐπὶ στιβαρῇσι χέρεσσι
τειρομένου κρατερῶς· βλοσυροῖς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσσιν
αἵματος ἀφρὸς ἔσκεν· ἀποπνείοντι δ' ἐῴκει.
ἄγχι δέ οἱ πεπόνητο μένος πολυδειράδος ὕδρης,
αἰνὸν λιχμώωσα· κάρηατα δ' ἀλγινόεντα,
ἄλλα μέν οἱ δέδμητο κατὰ χθονὸς, ἄλλα δ' ἀέξειν
ἐξ ὀλίγων μάλα πολλά· πόνος δ' ἔχεν Ἡρακλῆα,
θαρσαλέον τ' Ἰόλαον, ἐπεὶ κρατερόφρονε ἔοντε
ἄμφω, ὁ μὲν, τέμνεσκε κάρηατα μαιμώωντα
ἅρπῃ ὑπ' ἀγκυλόδοντι θοῶς· ὁ δὲ, καῖε σιδήρῳ
αἰθομένῳ· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς ὁμοκλή.
ἑξείης δ' ἐτέτυκτο βίη συὸς ἀκαμάτοιο,
ἀφριόων γενύεσσι· φέρεν δὲ μιν ὡς ἐτεόν περ,
ζωὸν ἐς Εὐρυσθῆα μέγα σθένος Ἀλκείδαο.
κεμμὰς δ' αὖ ἤσκητο θοὴ πόδας, ἥ τ' ἀλεγεινὸν
ἀμφὶ περικτιόνων μέγ' ἐσίνυτο πᾶσαν ἀλωήν.
καὶ τὴν μὲν, χρυσοῖο κεράατος ὄμβριμος ἥρως
ἀμφέχεν, οὐλομένοιο πυρὸς πνείουσαν ἀϋτμήν.
ἀμφὶ δ' ἄρα στυγεραὶ Στυμφηλίδες· αἱ μὲν, ὀϊστοῖς
βλήμεναι, ἐν κονίῃσιν ἀπέπνεον, αἱ δ' ἔτι φύξεις
μνωόμεναι, πολιοῖο δι' ἠέρος ἐσσεύοντο.
ταῖσι δ' ἐφ' Ἡρακλέης κεχολωμένος, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
ἰὸν προΐαλλε, μάλα σπεύδοντι ἐοικώς.
ἐν δὲ, καὶ Αὐγείαο μέγα σθένος ἀντιθέοιο,
τεχνήεις ἤσκητο κατ' ἀκαμάτοιο βοείης.

τῷ δ' ἄρα θεσπεσίοιο βαθὺν ῥόον ἀλφειοῖο
ὄβριμος ἡρακλέης ἐπαγίνεεν· ἀμφὶ δὲ νύμφαι
θάμβεον ἄσπετον ἔργον· ἀπόπροθι δ' ἔπλετο ταῦρος
πυρπνόος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀμαιμάκετόν περ ἐόντα,
γνάμπτε βίῃ κρατεροῖο κεράατος· οἱ δέ οἱ ἄμφω
ἀκάματοι κυῶνες ἐριδδόμενοι τέταντο·
καὶ ῥ' ὁ μὲν, ὡς μυκηθμὸν ἱεὶς πέλεν· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ,
ἀμφὶ σάκος πεπόνητο θεῶν ἐπιειμένη εἶδος
ἱππολύτη· καὶ τὴν μὲν, ὑπὸ κρατερῇσι χέρεσσι
δαιδαλέου ζωστῆρος ἀμερσέμεναι μενεαίνων,
εἷλκε κόμης ἵπποιο κατ' ὠκέος· αἳ δ' ἀπάτερθεν
ἄλλαι ὑποτρομέεσκον ἀμαζόνες· ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
θρηϊκίην ἀνὰ γαῖαν ἔσαν Διομήδεος ἵπποι
ἀνδροφόροι· καὶ τὰς μὲν, ὑπὸ στυγερῇσι φάτνῃς
αὐτῷ σὺν βασιλῆϊ κακὰ φρονέοντι δάϊξεν·
ἐν δὲ, καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος,
τεθνάοτος παρὰ βουσί· κάρη δέ μιν ἐν κονίῃσιν
αἱματόεντα κέχυντο, βίῃ ῥοπάλοιο δαμέντα·
πρόσθε δέ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων,
ὄρθρῳ ἀνιηρῷ ἐναλίγκιος, ὄβριμος ἀλκὴν
κερβέρῳ, ὅς ῥά οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ' ἔκειτο
βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ·
ἀμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχατο μαρμαίροντα
ἑσπερίδων ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλαι
πτώσσουσαι, θρασὺν υἷα Διὸς μεγάλοιο φέβοντο·
ἐν δ' ἄρ' ἔην μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι·
κέρβερος, ὅν ῥ' ἀκάματι τυφωέϊ γείνατ' ἔχιδνα
ἄντρῳ ὑπ' ὀκρυόεντι, μελαίνης ἀγχόθι νυκτὸς,
ἀμφ' ὀλοῇσι πύλῃσι πολυκλαύτου ἀΐδαο,

ἀργῶν νεκρῶν ὅμιλον ὑπ' ἠερόεντι βερέθρῳ·
ἔρξα δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πληγῇσι δαμάσσας,
ἦγε καρηβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
ἕλκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς λήθεα χῶρον·
θαρσαλέως δ' ἐτέτυκτο ἀπό προθεν ἄγκεα μακρὰ
Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμὰ Προμηθέος ἄλλυδις ἄλλα
αὐτῆς σὺν πέτρῃσιν ἀναρρήξας ἀμαγήτοις
λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀγχόθι κεῖτο
αἰετὸς ἀλγινόεντι δέμας βεβλημένος ἰῷ·
Κενταύρων δ' ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα κάρτος
ἀμφὶ Φόλοιο μέλαθρον· Ἔρις δ' ὀρόθυνε, καὶ οἶνος,
ἀντίον Ἡρακλῆϊ τεράατα κεῖνα μάχεσθαι·
καί ῥ' οἱ μὲν, πεύκῃσι περιδμηθέντες ἔκειντο,
τὰς, ἔχον ἐν χείρεσσι μάχης ἄκος· οἱ δ' ἔτι μακρῆς
θηριόωντ' ἐλάτῃσι μεμαότες, οὐδ' ἀπέληγον
ὑσμίνης· πάντων δὲ κάρηατα δεύετο λύθρῳ
θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον ὡς ἐτεόν περ·
οἴνῳ δ' αἷμα μέμικτο, συνηλοίωτο δὲ πάντα
ἔδατα, καὶ κρητῆρες, ἐΰξεστοί τε τράπεζαι·
Νέσσον δ' αὖ ἑτέρωθε παραρρόον Εὐηνοῖο
κτεῖνε προφυγόντα μάχης, ὑπὲδ δάμνατ' ὀϊστῷ,
ἀμφ' ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος· ἐν δ' ἐτέτυκτο
ὄμβριμον Ἀνταίοιο μέγα σθένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
ἀμφὶ παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριόωντα
ὕψου ἀράμενος, κρατεραῖς συνέαξε χέρεσσι·
κεῖτο δ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐϋρρόου Ἑλλησπόντου
ἀργαλέον μέγα κῆτος, ἀμειλίκτοισιν ὀϊστοῖς
βλήμενον· Ἡσιόνης δὲ, κατεὺς ἀπελύετο δεσμούς·
ἄλλα δ' ἄρ' Ἀλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
ἀμφέχεν Εὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εὐρύ·

φαίνετο δ' ἶσος Ἄρηϊ μετὰ στίχας ἀΐσσοντι·
Τρῶες δ' ἀμφιέποντες ἐγήθεον, εὖτ' ἐσίδοντο
τεύχεα, ἠδὲ καὶ ἄνδρα θεῶν ἐπιειμένον εἶδος·
τὸν δὲ, Πάρις ἐποτρύνων ποτὶ δῆριν, προσέειπε,
χαίρω σεῖο κιόντος, ἐπεί νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
Ἀργείους μάλα πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
αὐταῖς σὺν νήεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔπω τοῖον
ἔδρακον ἐν Τρώεσσιν, ἐϋπτολέμοισί τ' Ἀχαιοῖς·
ἀλλὰ σὺ πρὸς μεγάλοιο, καὶ ὀμβρίμου Ἡρακλῆος,
τῷ μέγεθός τε, βίην τε, καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔοικας,
κείνου μνωόμενος, φρονέων τ' ἀντάξια ἔργα,
θαρσαλέως Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπάμυνον,
ἤν πως ἀναπνεύσωμεν, ἐπεὶ σέγε μοῦνον ὀΐω
ἄστεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ κῆρας ἀλύξαι·
ἦ, μέγ' ἐποτρύνων· ὁ δέ μιν προσεφώνεε μύθῳ,
Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἐοικὼς,
ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,
ὅς τε θάνῃ κατὰ δῆριν ὑπέρβιον, ἠὲ σαωθῆναι·
ἡμεῖς δ' ὥσπερ ἔοικε, καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
στησόμεθα πρὸ πόληος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
μὴ πρὶν ὑποστρέψειν, πρὶν ἢ κτάμεν, ἢ ἀπολέσθαι·
ὣς φάτο θαρσαλέως· Τρῶες δ' ἐπὶ μακρὰ χάροντο·
καὶ τότ' Ἀλέξανδρόν τε, καὶ Αἰνέαν ἐρίθυμον,
Πολυδάμαντά τ' ἐϋμμελίην, καὶ Πάμμονα δῖον,
Δηΐφοβόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Αἴθικον, ὃς πέρι πάντων
Παφλαγόνων ἐκέκαστο μάχῃ ἐνὶ τλῆναι ὅμιλον,
τοὺς, ἅμα λέξατο πάντας ἐπισταμένους πονέεσθαι,
ὄππως δυσμενέεσσιν ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται
ἐν πολέμῳ· μάλα δ' ὦκα κίον προπάροιθεν ὁμίλου·
προφρονέως δ' οἴμησαν ἀπ' ἄστεος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

πολλοὶ ἕπονθ' ὡσεί τε μελισσάων κλυτὰ φῦλα
ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο
ἐσσύμεναι κατὰ χηδόν, ὅτ' ἔαρος ἦμαρ ἵκηται,
ὣς ἄρα τοῖσιν ἕποντο βροτοὶ περὶ δῆριν ἰοῦσι.
τῶν δ' ἄρα νισσομένων, πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει,
αὐτῶν, ἠδ' ἵππων· περὶ δ' ἔβρεμεν ἄσπετα τεύχη.
ὡς δ' ὁπόταν μεγάλοιο βίῃ ἀνέμοιο θοροῦσα
κινήσῃ προθέλυμνον ἁλὸς βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
κύματα δ' ὦκα κελαινὰ πρὸς ἠόνας βοόωντα,
φῦκος ἀποπτύωσιν ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
ἠχὴ δ' ἀτρυγέτοισι παρ' αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν,
ὣς τῶν, ἐσσυμένων, μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἐξεχέοντο
ἀμφ' Ἀγαμέμνονα δῖον. αὐτὴ δ' ἔπλετο λαῶν
ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων, ὀλοοῦ πολέμοιο
ἀντιάαν, καὶ μή τι καταπτώσσοντας ἐνιπὴν
μίμνειν πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένων μαχέεσθαι.
Τρωσὶ δ' ἄρ' ἐσσυμένοισι συνήντεον, ἠΰτε βόες
πόρτιες ἐκ ξυλόχοιο ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένῃσιν
ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ' οὔρεος, ὁππότ' ἄρουραι
πυκνὸν τηλεθάωσι, βρύει δ' ἅλις ἄνθεσι γαῖα,
πλήθει δ' αὖτε κύπελλα βοῶν γλάγος, ἠδὲ καὶ οἰῶν,
μυκηθμός τε πολὺς ὀρίνεται ἔνθα, καὶ ἔνθα
μισγομένων, γάνυται δὲ μετὰ σφίσι βουκόλος ἀνήρ,
ὣς τῶν, ἀλλήλοισι μετεσσυμένων, ὀρυμαγδὸς
ὀρώρει· δεινὸν γὰρ ἀΰτεον ἀμφοτέρωθεν.
σὺν δὲ μάχην ἐτάνυσσαν ἀπείριτον· ἐν δὲ κυδοιμὸς
στρωφᾶτ' ἐν μέσσοισι μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο.
σὺν δ' ἔπεσον ῥινοί τε, καὶ ἔγχεα, καὶ τρυφάλειαι
πλησίον. ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἶσον πυρὶ μαρμαίρεσκεν.

φρίξε δ' ἄρ' ἐγχείῃσι μάχη· περὶ δ' αἵματι πάντῃ
δεύετο γαῖα μέλαινα δαϊζομένων ἡρώων,
ἵππων τ' ὠκυπόδων, οἵ θ' ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο,
οἱ μὲν, ἔτ' ἀσπαίροντες ὑπ' ἔγχεσιν, οἱ δ' ἐφύπερθεν
πίπτοντες· συνεχὴς δὲ δι' ἠέρος ἔσσυτ' ἀϋτμή·
ἐν γὰρ δὴ χαλκέος ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι·
καί ῥ' οἱ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο·
οἱ δ' αὖτ' αἰγανέῃσι νεηκέσιν, ἠδὲ βέλεσσιν·
ἄλλοι δ' ἀξίνῃσι, καὶ ἀμφιτόμοις πελέκεσσι,
καὶ κρατερῇσι λάεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν·
ἄλλος δ' ἄλλο χέρεσσι μάχης ἀλκτήριον εἶχε·
πρῶτοι δ' Ἀργεῖοι Τρώων ὤσαντο φάλαγγας
βαιὸν ἀπὸ σφείων· τοὶ δ' ἔμπαλιν ὁρμήσαντες,
αἵματι δεῦον Ἄρηα μετ' Ἀργείοισι θορόντες·
Εὐρύπυλος δ' ἐν τοῖσι μελαίνῃ λαίλαπι ἶσος,
λαὸν ἐπῴχετο πάντα, καὶ Ἀργείους ἐνάριζε
θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ ὤπασε κάρτος
Ζεὺς, ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέϊ Ἡρακλῆϊ·
ἔνθ' ὅγε καὶ Νιρῆα θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα
μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκεϊ δουρὶ
βαιὸν ὑπὲρ πρότμησιν· ὁ δ' ἐς πέδον ἤριπε γαίης·
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη· δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη·
δεύετο δ' ἀγλαὸν εἶδος ἀμ' εὐθαλέεσσι κόμῃσι·
κεῖτο γὰρ ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι, σὺν κταμένοισιν,
ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλαίης εὐκτεάτοιο,
ἥν τε βίῃ ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἠχήεντα,
σύν τ' ὄχθῃς ἐλάσῃσι βόθρον διὰ πάντα κεδάσσας
ῥιζόθεν, ἡ δ' ἄρα κεῖται ὑπ' ἄνθεσι βεβριθυῖα,
ὣς τῆμος Νιρῆος ἐπὶ χθονὸς ἄσπετον οὖδας
ἐξεχύθη δέμας ἠΰ, καὶ ἀγλαΐη ἐρατεινή·

τῷ δ' ἔπι Εὐρύπυλος μεγάλ' εὔχετο δῃωθέντι·
κεῖσο νῦν ἐν κονίῃσιν, ἐπεὶ νύ τοι εἶδος ἀγητόν·
οὔτι λιλαιομένῳ περ ἐπήρκεσεν, ἀλλά σ' ἔγωγε
νοσφισάμην βιότοιο, λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι·
σχέτλιε, οὐδ' ἐνόησας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθών·
οὐ γὰρ κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει·
ὣς εἰπὼν, κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε' ἑλέσθαι
μῆτ' ἐπεσσύμενος, τοῦ δ' ἀντίος ἦλθε Μαχάων
χωόμενος Νιρῆος, ὅς οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη·
δουρὶ δέ μιν στονόεντι κατ' εὐρέος ἤλασεν ὤμου
δεξιτεροῦ· σύτο δ' αἷμα πολυσθενέος περ ἐόντος·
ἀλλ' οὐδ' ὣς, ἀπόρουσεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
ἀλλ' ὥς τίς τε λέων, ἢ ἄγριος οὔρεσι κάπρος,
μαίνετ' ἐνὶ μέσσοισιν ἕως κ' ἐπιόντα δαμάσσῃ·
ὅς ῥά μιν οὔτασε πρῶτος· ὑποφθάμενος δ' ἰ' ὁμίλου,
τὰ, φρονέων ἐπόρουσε Μαχάονι· καί ῥά μιν ὦκα
οὔτασεν ἐγχείῃ περὶ μήκεΐ τε, στιβαρῇ τε,
δεξιτερὸν κατὰ γλουτόν· ὁ δ' οὐκ ἀνεχάζετ' ὀπίσσω,
οὐδ' ἐπιόντ' ἀλέεινε καὶ αἵματος ἐσσυμένοιο,
ἀλλ' ἄρα καρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας,
κάββαλε κὰκ κεφαλῆς μεγαθύμου Τηλεφίδαο·
τοῦ δὲ, κόρυς στονόεντα φόνον, καὶ κῆρ' ἀπάλαλκεν
ἐσσυμένως· ὁ δ' ἔπειτα κραταιῷ χώσατο φωτὶ,
Εὐρύπυλος· μέγα δ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ,
ὦκὺ διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
αἰχμὴ δ' αἱματόεσσα μετάφρενον ἄχρις ἵκανεν·
ἤριπε δ' ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοῖο λέοντος·
ἀμφὶ δέ μιν μελέεσσι μέγ' ἔβραχεν αἰόλα τεύχη·
Εὐρύπυλος δέ οἱ αἶψα πολύστονον εἰρύσατ' αἰχμὴν,
ἐκ χροὸς οὐταμένοιο· καὶ εὐχόμενος, μέγ' ἄϋτει·

ἀλλ', οὐ νύ τοι ἦτορ ἀρηράμενον φρεσὶ πάμπαν
ἔπλεθ', ὃς οὐτιδανός περ ἐὼν, μέγ' ἀμείνονι φωτὶ
ἄντα κίες· τῷ, καί σε κακὴ λάχε δαίμονος αἶσα.
ἀλλά σοι ἔσσετ' ὄνειαρ, ὅτ' οἰωνοὶ δατέονται
σάρκα τεὴν κταμένοιο κατὰ μόθον· ἦ ἔτι ἔλπῃ
νοστήσειν, καὶ ἐμεῖο μένος, καὶ χεῖρας ἀλύξειν;
ἐσσὶ μὲν ἰητήρ· μάλα δ' ἤπια φάρμακα οἶδας.
τοῖς, πίσυνος, τάχ' ἔολπας ὑπεκφυγέειν κακὸν ἦμαρ.
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὸς ἀπ' ἠερόεντος Ὀλύμπου
σεῖο πατὴρ τεὸν ἦτορ ἔτ' ἐκ θανάτοιο σαώσει,
οὐδ' εἴ τι νέκταρ τε, καὶ ἀμβροσίην καταχεύῃ.
ὣς φάτο· τὸν δ' ὅγε βαιὸν ἀναπνείων προσέειπεν·
Εὐρύπυλε, οὐδ' ἄρα σοι πολὺν χρόνον αἴσιμόν ἐστι
ζώειν, ἀλλά σοι ἄγχι παρίσταται οὐλομένη κὴρ
Τρώϊον ἀμ πεδίον, τῷ, περ νῦν αἴσυλα ῥέζεις·
ὣς φάμενον λίπε θυμός· ἔβη δ' ἄφαρ ἄϊδος εἴσω.
τὸν δὲ, καὶ οὐκ ἔτ' ἐόντα, προσηύδα κύδιμος ἀνήρ·
νῦν μὲν δὴ σὺ κεῖσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔγωγε,
ὕστερον οὐκ ἀλέγω, καὶ εἰ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρος
» σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός· οὐ γὰρ ἄνδρες
» ζώομεν ἤματα πάντα· πότμος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.
ὣς εἰπὼν, οὔταζε νέκυν· μέγα δ' ἴαχε Τεῦκρος
ὡς ἴδεν ἐν κονίῃσι Μαχάονα· τοῦ, γὰρ ἄπωθεν
ἑστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος· ἐν γὰρ ἔκειτο
δῆρις ἐνὶ μέσσοισιν· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλος ὀρώρει.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ
Νηρῆος, ὃς κεῖτο παρ' αὐτόθι· τὸν δ' ἐνόησεν
ὕστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν κονίῃσιν.
αἶψα δ' ὅγ' ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὰ βοήσας·
ἔσσυτ' ἀργεῖοι, μηδ' εἴκετε ἐσσυμένοισι

δυσμενέεσσιν· νῶϊ γὰρ ἄσπετον ἔσσετ' ὄνειδος
αἴ κε Μαχάονα δῖον ἅμ' ἀντιθέῳ Νηρῆϊ
Τρῶες ἐρυσσάμενοι, ποτὶ Ἴλιον ἀπονέονται.
ἀλλ' ἄγε δυσμενέεσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῷ,
ὄφρα δαϊκταμένους ἐρύσομεν, ἢ ῥα καὶ αὐτοὶ
κείνοις ἀμφὶ θάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὕτη,
οἷσιν ἀμυνέμεναι, μηδ' ἄλλοις κύρμα γενέσθαι.
» οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε μετ' ἀνδράσι κῦδος ἀέξει.
ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοῖσι δ' ἄχος γένετο· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοῖς,
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον ὑπ' ἄρεϊ δῃωθέντες
μαρναμένων ἑκάτερθεν· ἴση δ' ἐπὶ δῆρις ὀρώρει.
ὀψὲ δ' ἀδελφειοῖο φόνον στονόεντα νόησεν
βλημένου ἐν κονίῃ Ποδαλείριος, ὅς ῥα καὶ νηυσὶν
ἧστο παρ' ὠκυπόροισι, τετυγμένα δούρατι φωτῶν
ἕλκη ἀκειόμενος· περὶ δ' ἔντεα δύσατο πάντα,
θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
σμερδαλέοισι στέρνοισιν ἀέξετο μαιμώωντι
ἐς πόλεμον στονόεντα· μέλαν δέ οἱ ἔζεεν αἷμα
λάβρον ὑπὸ κραδίῃ· τάχα δ' ἔνθορε δυσμενέεσσι
χερσὶ θοῇσιν ἄκοντα τανυγλώχινα τινάσσων.
εἷλε δ' ἄρ' ἐσσυμένως ἐγαμήστορος υἷα δῖον
Κλῦτον, ὃν ἠΰκομος νύμφη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
παρθενίου, ὅς τ' εἶσι διὰ χθονὸς, ἠΰτ' ἔλασος
πόντον ἐπ' εὔξεινον προχέων καλλίρροον ὕδωρ.
ἄλλον δ' ἀμφὶ κασιγνήτῳ κτάνε δήϊον ἄνδρα
Λάσσον, ὃν ἀντίθεον Προνόη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
νυμφαίου ποταμοῖο, μάλα σχεδὸν εὐρέος ἄντρου,
ἄντρου θηητοῖο, τὸ δή φατις ἔμμεναι αὐτῶν
ἱρὸν νυμφάων, ὁπόσαι περὶ μακρὰ νέμονται
οὔρεα παφλαγόνων, καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν

γαῖαν ἐς ἡράκλειαν· ἔοικε δ' ἐκεῖνο θεοῖσιν
ἄντρον, ἐπεί ῥα τέτυκται, ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι
λαΐνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ
κρυστάλλῳ ἀτάλαντον, ἀνὰ μυχάτοισι δὲ πάντῃ
λαΐνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῇσι πέτρῃσιν
αἰζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι, ἰνδάλλονται·
ἀμφ' αὐτοῖσι δὲ πάντες, ὁμῶς νύμφαι τ' ἐρατειναί,
ἱστοί τ', ἠλακάται τε, καὶ ἄλλ' ὅσα τεχνήεντα
ἔργα πέλει θνητοῖσι, τὰ, καὶ περὶ θαῦμα βροτοῖσιν
εἴδεται ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
τῷ ἔνι, δοιαὶ ἔνεισι καταιβασίαι, ἄνοδοί τε,
ἡ μὲν, πρὸς βορέαο τεταγμένη ἠχήεντος
πνοιάς, ἡ δὲ, νότοιο κατ' ἀντίον ὑγρὸν ἀέντος,
τῇ, θνητοὶ νίσονται ὑπὸ σπέος εὐρὺ θεάων·
ἡ δ' ἑτέρη, μακάρων πέλεται ὁδὸς, οὐδέ μιν ἄνδρες
ῥηϊδίως πατέουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται,
μέχρις ἐπ' ἀϊδονῆος ὑπερθύμοιο βερέθρων·
ἀλλὰ τὰ μὲν, μακάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράασθαι·
ἀμφὶ Μαχάονα κλυτὸν, ἰδ' ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα,
μαρναμένων ἑκάτερθεν, ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος·
ὀψὲ δὲ δὴ Δαναοὶ σφέας εἴρυσαν, ἀθλήσαντες
πολλά περ· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρας ἐκόμισσαν
ἑταῖροι, ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπτατ' ὀϊζὺς
ἀργαλέου πολέμοιο· πόνῳ δ' ἐνέμιμνον ἀνάγκῃ.
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
κῆρας ἀν' αἱματόεντα, καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμὸν,
δὴ τότε ἀργείων πολέες φύγον ἔνδοθι νηῶν,
ὅσσους Εὐρύπυλος μετ' ἐπῴχετο κῦμα κυλίνδων·
παῦροι δ' ἀμφ' Αἴαντα, καὶ ἀτρέος υἷε κραταιὼ
μίμνον ἀνὰ ὑσμίνην· καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοντο

δυσμενέων παλάμῃσι περιστροφέοντες ὁμίλῳ,
ἢ μὴν Οἰλέος υἱὸς ἐΰφρονα Πολυδάμαντα
ἔγχεϊ τύψε παρ' ὦμον ἀριστερὸν ἀγχόθι μαζοῦ.
ἐκ δέ οἱ αἷμ' ἐχύθη· ὁ δ' ἐχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω.
Δηΐφοβον δ' οὔτασε περικλυτὸς Μενέλαος
δεξιτερὸν παρὰ μαζόν· ὁ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν.
ἂν δ' Ἀγαμέμνων δῖος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον
πληθύος ἐξ ὀλοῆς· μετὰ δ' Αἴθικον ᾤχετο δῖον
θύων ἐγχείῃσιν· ὁ δ' ἐς ἑτάρους ἀλέεινε.
τοὺς δ' ὁπότ' Εὐρύπυλος λαοσσόος εἰσενόησε
χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
αὐτίκα κάλλιπε λαὸν ὅσον κατὰ νῆας ἔλασσεν·
καί ῥα θοῶς οἴμησεν ἐπ' Ἀτρέος υἷε κραταιὼ,
παῖδά τε καρτερόθυμον Οἰλέος, ὃς περὶ μὲν θεῖν,
ἔσκε θοός· περὶ δ' αὖτε μάχῃ ἐνιφέρτατος ἦεν.
τοῖς ἔπι, κραιπνὸν ὄρουσεν ἔχων περιμήκετον ἔγχος.
σὺν δέ οἱ ἦλθε Πάρις τε, καὶ Αἰνείας ἐρίθυμος,
ὃς ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήκεϊ πέτρῃ
κὰκ κόρυθα κρατερήν· ὁ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανυσθεὶς;
ψυχὴν οὔτι κάπυσεν, ἐπεί νύ οἱ αἴσιμον ἦμαρ
ἐν νόστῳ ἐτέτυκτο καφυρίσιν ἀμφὶ πέτρῃσι.
καί ῥά μιν ἁρπάξαντες ἀρηΐφιλοι θεράποντες,
βαιὸν ἔτ' ἐμπνείοντα φέρον ποτὶ νῆας ἀχαιῶν.
καὶ τότ' ἄρ' οἰώθησαν ἀγακλυτοὶ βασιλῆες
ἀτρεΐδαι· πὰρ δέ σφιν ὀλέθριος ἵσταθ' ὅμιλος,
βαλλόντων ἑκάτερθεν, ὅτ' ἔσθενε χερσὶν ἑλέσθαι.
οἱ μὲν, γὰρ στονόεντα βέλη χέον· οἱ δέ νυ, λάας.
ἄλλοι δ' αἰγανέας· τοὶ δ' ἐν μέσσοισιν ἐόντες,
στρωφῶντ' εὖτε σύες μέσσῳ ἕρκεϊ, ἠδὲ λέοντες
ἤματι τῷ, ὅτ' ἄνακτες ἀολλίσσωσ' ἀνθρώπους,

ἀργαλέως δ' ἑάλωσι, κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον
θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς· οἱ δ' ἔρκεος ἐκτὸς ἐόντες,
δμῶας δαρδάπτουσιν, ὅτις σφίσιν ἐγγὺς ἵκηται,
ὥς οἵ γ' ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένως ἐδάϊζον·
ἀλλ' οὐδ' ὥς, μένος ἔσχον ἐελδόμενοί περ ἀλύξαι,
εἰ μὴ Τεῦκρος ἵκανε, καὶ Ἰδομενεὺς ἐρίθυμος,
Μηριόνης τε Θόας τε, καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
οἵ ῥα πάρος φοβέοντο θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο·
καί κε φύγον κατὰ νῆας, ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
εἰ μὴ ἄρ' ἀτρείδῃσι περιδδείσαντες ἵκοντο
ἄντην Εὐρυπύλοιο· μάχη δ' ἀρίδηλος ἐτύχθη.
ἔνθα τότ' Αἰνείαο κατ' ἀσπίδος ἔγχος ἔρεισε
Τεῦκρος ἐϋμμελίης· τοῦ δ' οὐ χρόα καλὸν ἴαψεν·
ἤρκεσε γάρ οἱ πῆμα, σάκος μέγα τετραβόειον·
ἀλλὰ καὶ ὥς, δείσας ἀνεχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω·
Μηριόνης δ' ἐπόρουσεν ἀμύμονι Λαοφόωντι
παιονίδῃ, τὸν ἔγειναθ' ἐϋπλόκαμος Κλεομήδη
ἀξιοῦ ἀμφὶ ῥέεθρα· κίεν δ' ὅγ' Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶν ἀρηξέμεναι μετ' ἀμύμονος Ἀστεροπαίου·
τὸν δ' ὅγε Μηριόνης νύξ' ἔγχεϊ ὀκρυόεντι
αἰδοίων ἐφύπερθε· θοῶς δέ οἱ εἴρυσεν αἰχμὴν
ἔγκατα· τοῦ δ' ὤκιστα ποτὶ ζόφον ἔσσυτο θυμός·
Αἴαντος δ' ἄρ ἑταῖρος Ὀϊλιάδαο δαΐφρων
Ἀλκιμέδης ἐς ὅμιλον ἐϋσθενέων βάλε Τρώων·
ἧκε δ' ἐπευξάμενος δηΐων ἐς φύλοπιν αἰνὴν
σφενδόνῃ ἀλγινόεντα λίθον· διὰ δ' ἔτρεσαν ἄνδρες
ῥοῖζον ὁμῶς, καὶ λᾶαν περιδδείσαντες ἰόντα·
τὸν δ' ὀλοὴ φέρε μοῖρα ποτὶ θρασὺν ἡνιοχῆα
Γάμμονος Ἱππασίδην· τὸν δ' ἄρ ἡνία χερσὶν ἔχοντα,
πλῆξε κατὰ κροτάφοιο· θοῶς δέ μιν ἔκβαλε δίφρου,

πρόσθεν ἑοῖο ῥοχοῖο, θοὸν δέ οἱ ἅρμα πεσόντος
λυγρὸν ἐπισσώτροισι δὲ μάσσ᾽ διελίασετ᾽ ὀπίσσω
ἵππων ἱεμένων· θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
ἐσσυμένως, μάστιγα, καὶ ἡνία νόσφι λιπόντα.
Πάμμονι δ᾽ ἔμπεσε πένθος· ἄφαρ δ᾽ ἔθηκεν ἀνάγκη
ἄμφω καὶ βασιλῆα, καὶ ἡνίοχον θοὸν ἅρμα.
καὶ νύ κεν αὐτοῦ κῆρα, καὶ ὕστατον ἦμαρ ἀνέτλη,
εἰ μή οἱ τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἱματόεντα
ἡνία δέξατο χερσὶ, καὶ ἐξεσάωσεν ἄνακτα
ἤδη τειρόμενον δηΐων ὀλοῇσι χέρεσσιν.
ἀντίον δ᾽ ἀκάμαντα κατ᾽ ἀντίον ἀΐσσοντα,
Νέστορος ὄμβριμος υἱὸς ὑπὲρ γόνυ δουρατι τύψεν.
ἕλκεϊ δ᾽ οὐλομένῳ στυγερὰς ὑπεδύσατ᾽ ἀνίας.
χάσσατο δ᾽ ἐκ πολέμοιο· λίπεν δ᾽ ἑτάροισι κυδοιμὸν
δακρυόεντα· οὐ γάρ οἱ ἔτι πτολέμοιο μεμήλει.
καὶ τότε δὴ θεράπων ἐρικυδέος Εὐρυπύλοιο
τύψε Θόαντος ἑταῖρον ἐχέμμονα δηϊοτῆτα
ὤμου τυτθὸν ἔνερθε· περὶ κραδίην δέ οἱ ἔγχος
ἷξεν ἀνιηρόν· σὺν δ᾽ αἵματι κίεν ἱδρὼς
ψυχρὸς ἀπὸ μελέων· καί μιν στραφέντα φέρεσθαι
εἰς ὀπίσω, κατέμαρψε μέγα σθένος Εὐρυπύλοιο.
κόψε δέ οἱ θοὰ νεῦρα· πόδες δ᾽ ἀέκοντες ἔμιμνον
αὐτοῦ, ὅπῃ μιν τύψε· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.
ἐσσυμένως δὲ Θόας νύξεν Πάριν ὀξέϊ δουρὶ
δεξιτερὸν κατὰ μηρόν· ὁ δ᾽ ᾤχετο τυτθὸν ὀπίσσω
οἰσόμενος θοὰ τόξα, τά οἱ μετόπισθε λέλειπτο.
Ἰδομενεὺς δὲ λᾶαν ὅσον σθένε χερσὶν ἀείρας,
κάββαλεν Εὐρυπύλοιο βραχίονα· τοῦ, δὲ χαμᾶζε
κάππεσε λοίγιον ἔγχος· ἄφαρ δ᾽ ἀνεχάσσατ᾽ ὀπίσσω
οἷσε μὲν ἐγχείην· τὴν, γὰρ ῥ᾽ ἔχεν, ἔκβαλε χειρός.

ἀξῆσαι

ἀτρεΐδαι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο·
τῷ, δὲ θοῶς θεράποντες ἔβαν σχεδὸν, οἵ οἱ ἔνεγκαν
ἀγχὲς δόρυ μακρὸν, ὃ πολλῶν γούνατ' ἔλυσε.
δεξάμενος δ' ὅγε λαὸν, ἐπῴχετο κάρτεϊ θύων,
κτείνων ὅν κ' ἐκίχησε· πολὺν δ' ὑπεδάμναθ' ὅμιλον·
ἔνθ' οὔτ' ἀτρεΐδαι μένον ἔμπεδον, οὔτέ τις ἄλλος
ἀγχεμάχων δαναῶν· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας
ἀργαλέον· πᾶσιν γὰρ ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων
Εὐρύπυλος· μετόπισθε δ' ἐπεσσύμενος, κεράϊζε·
κέκλετο δ' αὖ τρώεσσί θ', ἱπποδάμοις ἑτάροισιν·
ὦ φίλοι, εἰ δ' ἄγε θυμὸν ἕνα στέρνοισι βαλόντες,
τεύξωμεν δαναοῖσι φόνον, καὶ κῆρ' ἀΐδηλον,
οἳ δὴ νῦν μήλοισιν ἐοικότες, ἀπονέονται
νῆας ἐπὶ σφετέρας· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
ὑσμίνης ὀλοῆς, ἧς παιδόθεν ἴδμονές εἰμεν.
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπόρουσαν ἀολλέες ἀργείοισιν·
οἱ δὲ, μέγα τρομέοντες, ἀπ' ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
φεῦγον· τοὶ δ' ἐφέποντο κύνες ὡς ἀργιόδοντες
κεμμάσιν ἀγροτέρῃσιν ἐπ' ἄγκεα μακρὰ, καὶ ὕλην.
πολλοὺς δ' ἐν κονίῃσι βάλον, μάλαπερ μεμαῶτας
ἐκφυγέειν ὀλοοῖο φόνου στονόεσσαν ὁμοκλήν.
Εὐρύπυλος μὲν ἔπεφνεν ἀμύμονα Βουκολίωνα,
Νῆσόν τε, Χρόμιόν τε, καὶ ἄντιφον· οἳ δὲ μυκήνην
ᾤκεον ἀκτέανον, τοὶ δ' ἐν λακεδαίμονι ναῖον,
τοὺς ἄρ' ὅγ' ἐξενάριξεν, ἀριγνώτους περ ἐόντας·
ἐκ δ' ἄρα πληθύος, ἕλεν ἄσπετα φῦλ' ἀνθρώπων,
ὅσσα μοι οὐ σθένος ἔπι λιλαιομένῳ περ ἀεῖσαι,
οὐδ' εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη.
Αἰνείας δὲ, Φέρητα, καὶ ἀντίμαχον κατέπεφνεν,
ἀμφοτέρους κρήτηθεν ἅμ' ἰδομενῆϊ κιόντας.

αὐτὰρ Ἀγήνωρ δῖος, ἀμύμονα Μῶλον ἔπεφνεν,
ὅς ῥ' ἀπ' Ἄργεος ἦλθεν ὑπὸ Σθενέλῳ βασιλῆϊ·
τὸν βάλεν αἰγανέῃ νεοθηγέϊ πολλὸν ὀπίσω
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο, τυχὼν ὑπὸ ἰγνύα κνήμης
δεξιτερῆς· αἰχμὴ δὲ διὰ πλατὺ νεῦρον ἔκερσεν
ἀντικρὺ ἱεμένη· παρὰ δ' ἔθρισεν ὀστέα φωτὸς
ἀργαλέως· ὀδύνῃ δ' ἐμίγη μόρος· ἔφθιτο δ' ἀνήρ·
ἂν δὲ Πάρις Μόσυνόν τ' ἔβαλεν, καὶ Ἀγήνορα Φόρκυν,
ἄμφω ἀδελφειοὺς, οἵ τ' ἐκ Σαλαμῖνος ἵκοντο
Αἴαντος νήεσσι, καὶ οὐκ ἔτι νόστον ἕλοντο·
τοῖσι δ' ἐπὶ, Κλεόλαον ἐΰν, θεράποντα Μέγητος,
εἷλε βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
μάρψε κακὴ, καὶ θυμὸς ἀπέπτατο· τοῦ δὲ δαμέντος,
ἔνδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔτι κραδίη ἀλεγεινὴ
ταρφέα παλλομένη, πτερόεν πελέμιξε βέλεμνον·
ἄλλον δ' ἰὸν ἀφῆκεν ἐπὶ θρασὺν Ἠετίωνα
ἐσσυμένως· τοῦ δ' αἶψα διὰ γναθμοῖο πέρησε
χαλκός· ὁ δὲ, στονάχησε· μίγη δέ οἱ αἵματι δάκρυ·
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος
Ἀργείων ἰληδὸν ἐπ' ἀλλήλοισι πεσόντων·
καί νύ κεν τότε Τρῶες ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε βαθὺν ἠέρ' ἄγουσα·
χάσσατο δ' Εὐρύπυλος· σὺν δ' ἄλλοι Τρώϊοι υἷες
νηῶν βαιὸν ἄπωθε ποτὶ προχοὰς Σιμόεντος,
ἧχί περ αὖλιν ἔθεντο γεγηθότες· οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι γοάασκον, ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες,
πολλὰ μάλ' ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
πολλοὺς ἐν κονίῃσι μέλας ἐκιχήσατο πότμος·

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ·

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ·

Μος δ' οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν,
ἔγρετο δ' ἠὼς
λαμπρὸν παμφανόωσα, κνέφας
δ' ἀνεχάσσατο νυκτὸς,
δὴ τότ' ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων ἀργείων,
οἱ μὲν, ἔβαν πάροιθε νεῶν κρατερὴν ἐπὶ δῆριν,
ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότος· οἱ δ' ἀπάτερθεν
αὐτοῦ πὰρ νήεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο,
Νηρέα θ', ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐῴκει
κάλλεΐ τ', ἀγλαΐῃ τε· βίη δ' οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
Οὐ γὰρ ἅμ' ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα,
ἀλλ' ἐσθλῷ, κακὸν ἄγχι παρίσταται ἔκ τινος αἴσης·
ὡς Νηρῆϊ ἄνακτι παρ' ἀγλαΐῃ ἐρατεινῇ
κεῖτ' ἀλαπαδνοσύνη· Δαναοὶ δ' οὐκ ἀμέλησαν,
ἀλλά ἑ ταρχύσαντο, καὶ ὠδύραντ' ἐπὶ τύμβῳ
ὅσσα Μαχάονα δῖον, ὃν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
ἶσον ἀεὶ τίεσκον, ἐπεὶ πυκινὰ μήδεα ᾔδει·
ἀλλὰ γὰρ ἀμφοτέροις ταυτὸν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο·
καὶ τότ' ἄρ' ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος ἄρης·
ὦρτο δ' ἄρ' ἀμφοτέρωθε μέγας κόναβος, καὶ ἀϊτὴ,
ῥηγνυμένων λάεσσι, καὶ ἐγχείῃσι βοείων·
καί ῥ' οἱ μὲν, πονέοντο πολυκμήτῳ ὑπ' ἄρηϊ·
νωλεμέως δ' ἄρα ἄπαστος ἐδητύος ἐν κονίῃσι
κεῖτο μέγα στενάχων Ποδαλείριος· οὐδ' ἔχε πῆμα
λῆγε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὥρμαινεσκε

χερσὶν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀμηλεγέως ἀπολέσθαι.
καί ῥ' ὁτὲ μὲν, βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος· ἄλλοτε δ' αὖτε
δίζετο φάρμακον αἰνόν· ἑοὶ δέ μιν ἶργον ἑταῖροι
πολλὰ παρηγορέοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης.
καί νύ κε θυμὸν ἑῇσιν ὑπὸ παλάμῃσιν ὄλεσσεν
ἐσθλοῦ ἀδελφειοῖο νεοκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
εἰ μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν, οὐδ' ἀμέλησεν
αἰνῶς τειρομένοιο· κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που
ἐκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἀμφὶ κάρῃ χεύοντα κόνιν, καὶ στήθεα χερσὶ
θεινόμενον κρατερῇσι, καὶ οὔνομα κικλήσκοντα
ἑοῖο κασιγνήτοιο· περιστενάχοντο δ' ἄνακτα
δμῶες σὺν ἑτάροισι· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς.
καί ῥ' ὅγε μειλιχίοισι μετ' ἀχνύμενον προσέειπεν·
Ἴσχεο λευγαλέοιο γόου, καὶ πένθεος αἰνοῦ
» ὦ τέκος· οὐ γὰρ ἔοικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα,
» μύρεσθ' οἷα γυναῖκα παρ' οὐκέτ' ἐόντι πεσόντα.
οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ' ἐς φάος, ὅπως ἄϊστος
ψυχή οἱ πεπότηται ἐς ἠέρα, σῶμα δ' ἄνευθεν
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε, καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα.
αὔτως δ' ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἔφθιτο· τέτλαθι δ' ἄλλως
ἄσπετον ὥσπερ ἔγωγε Μαχάονος οὔτι χέρειω
παῖδ' ὀλέσας δηΐοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, ἐν μὲν ἄκοντα,
ἐν δὲ σαοφροσύνῃς κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
αἰζηῶν, φιλέεσκεν ἑὸν πατέρα, ὡς ἐμὲ κεῖνος.
κάτθανε δ' εἵνεκ' ἐμεῖο, σαωσέμεναι μενεαίνων
ὃν πατέρ'· ἀλλά οἱ ἦτορ ἀποκταμένοιο, πάσασθαι
σῖτον ἔτλην, καὶ ζωὸς ἔτ' ἠριγένειαν ἰδέσθαι,
» εὖ εἰδὼς ὅτι πάντες ἐς ὠμὴν Ἀΐδαο κέλευθον
» νισόμεθ', ἀνθρώποις πᾶσιν τ' ἐπὶ τέρματα κεῖται

» λυγρὰ μόρου συνιόντος· ἔοικε δὲ θνητὸν ἐόντα,
» πάντα φέρειν, ὁπόσ᾽ ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς, ἠδ᾽ ἀλεγεινά.
ὣς φάθ᾽· ὁ δ᾽ ἀχνύμενός μιν ἀμείβετο· τοῦ δ᾽ ἀλεγεινὸν
ἔχευεν εἰσέτι δάκρυ, κατ᾽ ἀγλαὰ δ᾽ αὖ γένεια·
ὦ πάτερ, ἄσχετον ἄλγος ἐμὸν κατὰ δάμναται ἦτορ
ἀμφὶ κασιγνήτοιο περίφρονος, ὅς μ᾽ ἀτίταλλεν,
οἰχομένοιο τοκῆος ἐς οὐρανὸν ὡς ἑὸν υἷα
σφῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι, καὶ ἰητῆρα νόσων
ἐκ θυμοῖο δίδαξε· μιῇ δ᾽ ἐνὶ δαιτὶ, καὶ εὐνῇ
τερπόμεθα, ξυνοῖσιν ἰαινόμενοι κτεάτεσσι·
τῷ, μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐδέ τι κείνου
τεθνειότος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράασθαι·
ὣς φάτο· τὸν δ᾽ ὁ γεραιὸς ἀκηχέμενον προσέειπεν·
» Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων
» ὀρφανίην, πάντας δὲ καὶ ἡ μέλας αἶα καλύψει·
» οὐ μὲν ἄρ᾽ ἐκτελέσαντες ὁμὴν βιότοιο κέλευθον,
» οὐδ᾽ εἰς ἥν τις ἕκαστος ἐέλδεται, οὕνεχ᾽ ὕπερθεν
» ἐσθλά τε, καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
» μοίρῃς εἰς ἓν πάντα μεμιγμένα· καὶ τὰ μὲν, οὔτις
» δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ᾽ ἀπροτίοπτα τέτυκται
» ἀχλύϊ θεσπεσίῃ κεκαλυμμένα· τοῖς, ἐπὶ χεῖρας
» οἴη μοῖρα τίθησι, καὶ οὐχ ὁρόωσ᾽ ἀπ᾽ ὀλύμπου,
» ἐς γαῖαν προΐησι· τὰ δ᾽ ἄλλυδις ἄλλη φέρονται
» πνοιῇ ὡς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῷ
» ἀμφεχύθη μέγα πῆμα· λυγρῷ δ᾽ ἐπικάππεσεν ὄλβος
» οὔτι ἑκών· ἄλλος δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι·
» τοὔνεκ᾽ ἄρ᾽ ἀσφαλέως οὐ νίσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
» πυκνὰ ποτὶ πταίει· τρέπεται δέ οἱ αἰόλον εἶδος,
» ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
» ἐς ἀγαθόν· μερόπων δὲ πανόλβιος οὔτις ἐτύχθη

» ἐς τέλος ἐξ ἀρχῆς· ἑτέρῳ δ' ἕτερ' ἀντιόωσι·
» παῦρον δὲ ζώοντας ἐν ἄλγεσιν οὔτι ἔοικε
» ζωέμεν· ἔλπεαι δ' αἰὲν ἀρείονα, μηδ' ἐπὶ λυγρῷ
» θυμὸν ἔχειν· καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν
» ἐσθλὸν μὲν νίσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεί,
» ἀργαλέον δὲ, ποτὶ ζόφον· ἔπλετο δ' ἄμφω
σεῖο κασιγνήτῳ, καὶ ὁμήλιχος ἔσκε βροτοῖσι,
καὶ παῖς ἀθανάτοιο· θεῶν δ' ἐς φῦλον ὀΐω
κεῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσίῃσιν·
ὣς φάτο, ὤν μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα,
παρφάμενος μύθοισιν, ἄγ' αν δ' ἀπὸ πήματος αὐτοῦ
ἐντροπαλιζόμενον, καὶ ἔτ' ἀργαλέα στενάχοντα·
ἐς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο· πόνον δ' ἔχον ἄλλοι ἀχαιοὶ
ἀργαλέως, καὶ τρῶες, ὀρνυμένου πολέμοιο·
Εὐρύπυλος δ' ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν ἄρηϊ,
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι, καὶ ἔγχεϊ μαιμώωντι,
δάμνατο δήϊα φῦλα· νεκρῶν δ' ἐστείνετο γαῖα,
κτεινομένων ἑκάτερθεν· ὁ δ' ἐν νεκύεσσι βεβηκὼς,
μάρνατο θαρσαλέως πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας,
καὶ πόδας· οὐδ' ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ·
ἀλλ' ὅγε Πηνέλεων κρατερόφρονα δουρὶ δάμασσεν,
ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ πολλοὺς
ἔκτανεν· οὐδ' ὅγε χεῖρας ἀπέστρεφε δηϊοτῆτος,
ἀλλ' ἕπετ' ἀργείοισι χολούμενος, εὖτε πάροιθεν
ὄμβριμος ἡρακλέης φολόης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
κενταύροις ἐπόρουσεν ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων·
τοὺς, ἅμα πάντας ἔπεφνε καὶ ὠκυτάτους περ ἐόντας,
καὶ κρατεροὺς, ὀλοούς τε δαήμονας ἰωχμοῖο,
ὣς ὅγ' ἐπασσύτερον δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
δάμνατ' ἐπεσσύμενος· τοὶ δ' ἰλαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος,

ἀθρόοι ἐν κονίῃσι δεδουπότες ἐξεχέοντο·
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ποταμοῖο
ὄχθαι ἀποτμήγονται ἐπὶ ψαμμώδεϊ χώρῳ
μυρίαι ἀμφοτέρωθεν, ὁ δ᾽ ἐς ἁλὸς ἔσσυται οἶδμα,
παφλάζων ἀλεγεινὸν ἀνὰ ῥόον, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κρημνοὶ ἐπικτυπέουσι, βρέμει δ᾽ ἄρα μακρὰ ῥέεθρα
αἰὲν ἐρειπομένων, εἴκει δὲ οἱ ἕρκεα πάντα,
ὣς ἄρα κύδιμοι υἷες ἐϋπτολέμων Ἀργείων
πολλοὶ ἐπ᾽ Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι,
οὓς κίχεν αἱματόεντα κατὰ μόθον· οἱ δ᾽ ὑπάλυξαν
ὅσσους ἐξεσάωσε ποδῶν μένος· ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ὣς,
Πηνέλεων ἐρύσαντο δυσηχέος ἐξ ὁμάδοιο
νῆας ἐπὶ σφετέρας, καίπερ ποσὶ καρπαλίμοισι
κῆρας ἀλευόμενοι στυγερὰς, καὶ ἀνηλέα πότμον·
πασσυδίῃ δ᾽ ἔντοσθε νηῶν φύγον· οὐδέ τι θυμῷ
ἔσθενον Εὐρυπύλοιο καταντία δηριάασθαι,
οὕνεκ᾽ ἄρα σφίσι φύζαν ὀϊζυρὴν ἐφέηκεν
ἡρακλέης, υἱωνὸν ἀτρέα πάμπαν ἀέξων.
οἱ δ᾽ ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες, ἔμιμνον
αἶγες ὅπως ὑπὸ πρῶνα φοβεύμεναι αἰνὸν ἀήτην,
ὅς τε φέρει νιφετόν τε πολὺν, κρυερήν τε χάλαζαν
ψυχρὸς ἐπαΐσσων, ταὶ δ᾽ ἐς νομὸν ἐσσύμεναί περ,
ῥιπῆς οὔτι κατιθὺς ὑπερκύπτουσι κολώνας,
ἀλλ᾽ ἄρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας, ἠδὲ φάραγγας,
ἀγρόμενοι θάμνοισιν ὑπὸ σκιεροῖσι νέμονται
ἰλαδὸν, ὄφρ᾽ ἀνέμοιο κακαὶ λήξωσιν ἄελλαι,
ὣς Δαναοὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμιμνον
Τηλέφου ὄμβριμον υἷα μετεσσύμενον φοβέοντες·
αὐτὰρ νῆας ἔμελλε θοὰς, καὶ λαὸν ὀλέσσειν,
εἰ μὴ Τριτογένεια θράσος βάλεν Ἀργείοισιν

ὀψέ περ· οἱ δ' ἄλληκτον ἀφ' ἕρκεος αἰπεινοῖο
δυσμενέας βάλλοντες ἀνιηροῖς βελέεσσι,
κτεῖνον ἐπασσυτέρους· δεύοντο δὲ τεύχεα λύθρῳ
λευγαλέῳ· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων πέλε φωτῶν.
αὔτως δ' αὖ νύκτας τε, καὶ ἤματα δηριόωντο
Κήτειοι Τρῶες, καὶ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι.
ἀλλ' ὁτὲ μὲν προπάροιθε νεῶν, ὁτὲ δ' ἀμφὶ μακεδνὸν
τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος ἀάσχετος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὥς,
ἤματα δοιὰ φόνοιο, καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης,
παύσανθ', ὅυνεκ' ἐκίχανεν Εὐρύπυλον βασιλῆα
ἀγγελίη Δαναῶν, ὥς κεν πολέμοιο μεθέντες,
πυρκαϊῇ δώωσι δαϊκταμένους ἐνὶ χάρμῃ.
αὐτὰρ ὅγ' αἶψ' ἐπίθησε· καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
παυσάμενοι ἑκάτερθε, νεκροὺς περιταρχύσαντο
ἐν κονίῃ ἐριπόντας· ἀχαιοὶ δ' ἔξοχα πάντων
Πηνέλεων μύροντο· βάλον δ' ἐπὶ σῆμα θανόντι
εὐρὺ μάλ', ὑψηλόν τε, καὶ ἐσσομένοις ἀρίδηλον.
πληθὺν δ' αὖτ' ἀπάνευθε δαϊκταμένων ἡρώων
θάψαν ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμόν,
πυρκαϊὴν ἅμα πᾶσι μίην περινηήσαντες,
καὶ τάφρον· ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπόπροθι Τρώϊοι υἷες
τάρχυσαν κταμένους· ὀλοὴ δ' ἔρις οὐκ ἀπέληγεν,
ἀλλ' ἔτ' ἐποτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
ἀντιάαν δηΐοισιν· ὁ δ' οὔπω χάζετο νηῶν,
ἀλλ' ἔμενεν Δαναοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξων.
τοὶ δ' ἐς σκῦρον ἵκοντο μελαίνῃ νηῒ θέοντες.
εὗρον δ' υἷ' ἀχιλῆος ἑοῦ προπάροιθε δόμοιο,
ἄλλοτε μὲν βελέεσσι, καὶ ἐγχείῃσιν ἐόντα,
ἄλλοτε δ' αὖθ' ἵπποισι πονεύμενον ὠκυπόδεσσι.
γήθησαν δ' ἐσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμοιο

ἔργα μετοιχόμενον, καίπερ μέγα τειρόμενον κῆρ
ἀμφὶ πατρὸς κταμένοιο· τὸ γὰρ προπάροιθε πέπυστο.
αἶψα δ' οἵ γ' ἴον ἄντα τεθηπότες, οὕνεχ' ὁρῶντο
θαρσαλέῳ Ἀχιλῆϊ δέμας περικαλλὲς ὁμοῖον.
τοὺς δ' ἄρ' ὑποφθάμενος, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
ὦ ξεῖνοι, μέγα χαίρετ' ἐμὸν ποτὶ δῶμα κιόντες.
εἴπατε δ' ὁππόθεν ἐστὲ, καὶ οἵτινες, ἠδ' ὅ, τι χρειὼ
ἤλθετ' ἔχοντες ἐμοῖο δι' οἴδματος ἀτρυγέτοιο.
ὣς ἔφατ' εἰρόμενος. ὁ δ' ἀμείβετο δῖος Ὀδυσσεύς.
ἡμεῖς τοι φίλοι εἰμὲν ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος.
τῷ, νύ σε φασὶ τεκέσθαι ἐΰφρονα Δηϊδάμειαν.
καί δ' αὐτοὶ τεὸν εἶδος ἐΐσκομεν ἀνέρι κείνῳ
πάμπαν. ὃ δ' ἀθανάτοισιν ἐϋσθενέεσσιν ἐῴκει.
εἰμὶ δ' ἐγὼν ἰθάκηθεν, ὁ δ' ἄργεος ἱπποβότοιο,
εἴ ποτε Τυδείδαο δαΐφρονος οὔνομ' ἄκουσας,
ἢ καὶ Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ὅς νύ σοι ἄγχι
αὐτὸς ἐγὼν ἕστηκα θεοπροπίης ἕνεκ' ἐλθών.
ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ Ἀργείοις ἐπάμυνον
ἐλθὼν ἐς Τροίην· ὣς γὰρ τέλος ἔσσετ' Ἄρηϊ.
καί τοι δῶρ' ὀπάσουσιν ἀάσπετα δῖοι Ἀχαιοί.
τεύχεα δ' αὐτὸς ἐγὼ τεοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο
δώσω, ἅπερ φορέων, μέγα τέρψεαι· οὐ γὰρ ἔοικε
θνητῶν τεύχεα κεῖνα. θεοῦ δέ που Ἄρεος ὅπλοις
ἶσα πέλει· πουλὺς δὲ περὶ σφίσι πάμπαν ἀρηρεὶ
χρυσὸς δαιδαλέοισι κεκασμένος, οἷσι καὶ αὐτὸς
Ἥφαιστος μέγα θυμὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἰάνθη,
τεύχων ἄμβροτα κεῖνα, τά, σοι μέγα θαῦμ' ἰδόντι
ἔσσεται, οὕνεκα γαῖα, καὶ οὐρανὸς, ἠδὲ θάλασσα,
ἀμφὶ σάκος πεπόνηνται ἀπειρεσίῳ περὶ κύκλῳ,
ζῷα πέριξ ἤσκηται ἐοικότα κινυμένοισι

θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ' οὔποτε τοῖα
οὔτέ τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν, οὔτ' ἐφόρησαν,
εἰ μὴ σὸς πατὴρ, τὸν, ἶσα δῖοι τίον ἀχαιοὶ *
πάντες· ἐγὼ δὲ μάλιστα φιλαφρονέων, ἀγάπαζον·
καί οἱ ἀποκταμένοιο, νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα,
πολλοῖς δυσμενέεσσιν ἀνηλέα πότμον ὀπάσσας·
τοὔνεκά μοι κείνοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε
δῖα Θέτις· τὰ δ' ἄρ' αὖθις ἐελδόμενός περ ἔγωγε,
δώσω προφρονέως, ὁπότ' ἴλιον ἐξαφίκηαι·
καὶ νύ σε καὶ Μενέλαος ἐπὴν Πριάμοιο πόληα
πέρσαντες, νήεσσιν ἐς ἑλλάδα νοστήσωμεν,
αὐτίκα γαμβρὸν ποιήσεται, ἤν κ' ἐθέλησθα,
ἀμφ' εὐεργεσίης· δώσει δέ τοι ἄσπετ' ἄγεσθαι
κτήματά τε, χρυσόν τε μετ' ἠϋκόμοιο θυγατρὸς,
ὅσσ' ἐπέοικεν ἕπεσθαι ἐϋκτεάνῳ βασιλῆϊ·
ὣς φάμενον, προσέειπεν ἀχιλλέος ὄμβριμος υἱός·
εἰ μὲν δὴ καλέουσι θεοπροπίῃσιν ἀχαιοὶ,
αὔριον αἶψα νεώμεθ' ἐπ' εὐρέα βένθεα πόντου,
ἤν τι φάος δαναοῖσι λιλαιομένοισι γένωμαι·
νῦν δ' ἴομεν ποτὶ δώματ', ἐΰξεινόν τε τράπεζαν,
οἵηνπερ ξείνοιο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει· *
ὣς εἰπὼν, ἡγεῖθ'· οἱ δ' ἑσπόμενοι, μέγα χαῖρον·
καὶ δὴ ὅτ' ἐς μέγα δῶμα κίον, κάλλιμον αὐλὴν,
εὗρον Δηϊδάμειαν ἀκηχεμένην ἐνὶ θυμῷ,
τηκομένην θ', ὡσεί τε χιὼν κατατήκετ' ὄρεσσιν
εὔρου ὑπαὶ λιγέος, καὶ ἀτειρέος ἠελίοιο·
ὣς ἥγε φθινύθεσκε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ·
καί μιν ἔτ' ἀχνυμένην, ἀγακλυτοὶ βασιλῆες
ἀσπάζοντ' ἐπέεσσι· παῖς δέ οἱ ἐγγύθεν ἐλθὼν,
μυθεῖτ' ἀτρεκέως γενεὴν, καὶ ὄνομ' ἑκάστου·

χρειὼ δ' ἥντιν' ἵκανον, ἐπέκρυφε μέχρις ἐς ἠῶ,
ὄφρα μὴ ἀχνυμένην μιν ἕλῃ πολύδακρυς ἀνίη,
καί μιν ἐπειγόμενον μάλα λισσομένη κατερύκῃ.
αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο, καὶ ὕπνῳ θυμὸν ἴηναν
πάντες, ὅσοι σκύροιο πέδον περιναιετάασκον
εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
κύματα ῥηγνύμενα πρὸς ἠϊόνας αἰγαίοιο.
ἀλλ' οὐ Δηϊδάμειαν ἐπήρατος ὕπνος ἔμαρπτεν,
οὔνομα κερδαλέον μιμνησκομένην ὀδυσῆος,
ἠδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, οἵ ῥά μιν ἄμφω
χήρην ποιήσαντο φιλοπτολέμου ἀχιλῆος,
παρφάμενοι κείνοιο θρασὺν νόον, ὄφρ' ἀφίκηται
δήϊον εἰς ἐνοπήν· τῷ δ' ἄτροπος ἤντετο μοῖρα,
ἥ οἱ ὑπέκλασε νόστον· ἀπειρέσιον δ' ἄρα πένθος
πατρὶ πόρεν Πηλῆϊ, καὶ αὐτῇ Δηϊδαμείῃ.
τοὔνεκά μιν κατὰ θυμὸν ἀάσπετον ἀμφέχε δεῖμα
παιδὸς ἐπειγομένοιο ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμὸν,
μή οἱ λευγαλέῳ ἐπὶ πένθεϊ πένθος ἵκηται.
ἠὼς δ' εἰσανέβη μέγαν οὐρανόν· οἱ δ' ἀπὸ λέκτρων
καρπαλίμως ὄρνυντο· νόησε δὲ Δηϊδάμεια.
αἶψα δ' ἐνὶ στέρνοισι περὶ πλατέεσσι χυθεῖσα,
ἀργαλέως γοάασκεν ἐς αἰθέρα μακρὰ βοῶσα.
ἠΰτε βοῦς ἐν ὄρεσσιν ἀπειρέσιον μεμακυῖα,
πόρτιν ἑὴν δίζηται ἀν' ἄγκεα, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
οὔρεος αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι,
ὣς ἄρα μυρομένης, ἀμφίαχεν αἰπὺ μέλαθρον
πάντοθεν ἐκ πυμάτων· μέγα δ' ἀσχαλόωσ' ἀγόρευε.
τέκνον, ποῖ δὴ νῦν σοι ἐῢς νόος ἐκπεπότηται,
ἴλιον ἐς πολύδακρυν μετὰ ξείνοισιν ἕπεσθαι,
ἧχι πολεῖς ὀλέκοντο ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,

καίπερ ἐπιστάμενοι πόλεμον, καὶ ἀεικέα χάρμην;
νῦν δὲ σὺ μὲν νέος ἐσσὶ, καὶ οὔπω δήϊα ἔργα
οἶδας, ἅ, τ' ἀνθρώποισιν ἀλάλκουσι κακὸν ἦμαρ·
ἀλλὰ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἑοῖς δ' ἐνὶ μίμνε δόμοισι,
μὴ δή μοι ῥοῖηθε κακὴ φάτις οὔαθ' ἵκηται,
σεῖο καταφθιμένοιο κατὰ μόθον· οὐ γὰρ ὀΐω
ἐλθέμεναί σ' ἔτι δεῦρο μετάτροπον ἐξ ὁμάδοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πατὴρ τεὸς ἔκφυγε κῆρ' ἀΐδηλον,
ἀλλ' ἐδάμη κατὰ δῆριν, ὅπερ καὶ σεῖο, καὶ ἄλλων
ἡρώων προφέρεσκε, θεὰ δέ οἱ ἔπλετο μήτηρ,
τῶνδε δολοφροσύνῃ, καὶ μήδεσιν, οἵ σε καὶ αὐτὸν
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν ἐποτρύνουσι νέεσθαι.
τοὔνεκ' ἐγὼ δέδοικα περὶ κραδίῃ τρομέουσα,
μή μοι καὶ σεῖο τέκνον, ἀποφθιμένοιο, πέληται
εὖνιν καλλιφθεῖσαν, ἀεικέα πήματα πάσχειν.
» Οὐ γάρ πω τι γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν;
» ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρὸς,
» χηρωθῇ δὲ μέλαθρον ὑπ' ἀργαλέου θανάτοιο·
» αὐτίκα γὰρ περὶ φῶτες ἀποτμήγουσιν ἀρούρας,
» κείρουσιν δέ τε πάντα, καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας·
» οὕνεκα οὐ τέτυκται ὀϊζυρώτερον ἄλλο
» χήρης ἐν μεγάροισιν, ἀκιδνότερόν τε γυναικός·
ἦ, μέγα κωκύουσα· παῖς δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
θάρσει μῆτερ ἐμεῖο, κακὴν δ' ἀποπέμπεο φήμην·
» Οὐ γὰρ ὑπὲρ κῆρας τις ὑπ' ἄρεϊ δάμναται ἀνήρ·
εἰ δέ μοι αἴσιμόν ἐστι δαήμεναι, οὕνεκ' ἀχαιῶν
τεθναίην, ῥέξας, καὶ ἄξιας αἰακίδῃσιν.
ὣς φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κίεν γεραρὸς Λυκομήδης,
καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν,
ὦ τέκος ὀμβριμόθυμον, ἑῷ πατρὶ κάρτος ἐοικὼς,

εἰδ' ὅτι καρτερός ἐστι, καὶ ὄμβριμος· ἀλλ' ἄρα καὶ ὥς,
καὶ πόλεμον δέδοικα πικρὸν, καὶ κῦμα θαλάσσης
λευγαλέον· Ναῦται γὰρ, ἀεὶ σχεδόν εἰσιν ὀλέθρου·
ἀλλὰ σὺ δείδιε τέκνον, ἐπὴν πλόον εἰσαφίκηαι
ὕστερον ἢ Τροίηθεν, ἢ ἄλλοθεν, οἷά τε πολλὰ,
τῆμος, ὅτ' αἰγοκερῆϊ συνέρχεται ἠερόεντι
ἠέλιος, μετόπισθε βαλὼν ῥυτῆρα βελέμνων
τοξευτὴν, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσιν ἄελλαι,
ἢ δ' ὁπότ' ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα φέρονται
ἄστρα κατερχομένοιο ποτὶ κνέφας ὠρίωνος·
δείδιε δ' ἐν φρεσὶν ᾗσιν ἰσημερίην ἀλεγεινὴν,
ᾗ ἔνι, συμφέρονται ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου·
ἔκποθεν ἀΐσσουσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
ἢ ὅτε πληϊάδων πέλεται δύσις, ἥν ῥα καὶ αὐτὴν
δείδιθι μαιμώωσαν ἔσω ἁλός· ἐν δὲ, καὶ ἄλλα
ἄστρα, τά περ μογεροῖσι πέλει δέος ἀνθρώποισι
δυόμεν', ἠδ' ἀνιόντα κατὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης·
ὣς εἰπὼν, κύσε παῖδα, καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου,
ἱμείροντα μόθοιο δυσηχέος· ὃς δ' ἐρατεινὴν
μειδιόων ἐπὶ νῆα θοῶς ὥρμαινε νέεσθαι·
ἀλλά μιν ἔστ' ἔτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
δακρυόεις ὀδυρμὸς, ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν·
ὡς δ' ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχανόωντα
εἴργει ἐφεζόμενος, ὁ δ' ἐρυκανόωντα χαλινὸν
δάπτει ἐπιχρεμέθων, στέρνον δέ οἱ ἀφριόωντος
δεύεται, οὐδ' ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἱ μὴν,
πουλὺς δ' ἀμφ' ἕνα ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ
ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
ῥώοντ' ἐσσυμένοιο, κάρη δ' ἐς ὕψος ἀείρει
φυσιόων μάλα πολλὰ, νόος δ' ἐπιτέρπεται ἄνακτος,

ὣς ἄρα κύδιμον υἷα μενεπτολέμου ἀχιλῆος,
μήτηρ μὲν κατέρυκε, πόδας δέ οἱ ἐγκονέεσκεν.
ἡ δέ, καὶ ἀχνυμένη περ, ἑῷ ἐπαγάλλετο παιδί.
ὃς δέ μιν ἀμφικύσας μάλα μυρία, κάλλιπε μούνην
μυρομένην ἀλεγεινὰ φίλου κατὰ δώματα πατρός.
οἵη δ' ἀμφὶ μέλαθρα μέγ' ἀσχαλόωσα χελιδὼν,
μύρεται αἰόλα τέκνα, τά, που μάλα τετριγῶτα
αἰνὸς ὄφις κατέδαψε, καὶ ἤκαχε μητέρα κεδνήν,
ἄλλοτε μὲν χήρη περιπέπταται ἀμφὶ καλιήν,
ἄλλοτε δ' εὐτύκτοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται,
αἰνὰ κινυρομένη τεκέων ὕπερ, ὣς ἄρα κείνου
μύρετο Δηϊδάμεια. καὶ υἱέος ἄλλοτε μέν που
εὐνὴν ἀμφιχυθεῖσα, μέγ' ἴαχεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
κλαῖεν ἐπὶ φλιῇσι. φίλῳ δ' ἐγκατέθετο κόλπῳ
εἴ τι ἐνὶ μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα,
ᾧ ἔπι τυτθὸς ἐὼν, μεγάλας φρένας ἰαίνεσκεν.
ἀμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴ που ἴδοιτο,
ταρφέα μὲν φιλέεσκε, καὶ εἴ τι περ ἄλλο γοῶσα,
ἔδρακε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος. οὐδ' ὅγε μύθων
ἄσπετ' ὀδυρομένης ἔτ' ἐπέκλυεν, ἀλλ' ἀπάτερθε
βαῖνε θοὴν ἐπὶ νῆα. φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα
ἀστέρι παμφανόωντι πανείκελον. ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ἕσπεθ' ὁμῶς ὀδυσῆϊ δαΐφρονι τυδέος υἱός.
λαοὶ δ' εἴκοσι φῶτες ἀνειράμενοι φρεσὶ θυμὸν,
τοὺς, ἔχε κεδνοτάτους ἐνὶ δώμασι Δηϊδάμεια,
καί σφεας ἑῷ πόρε παιδὶ θοοὺς ἔμεναι θεράποντας,
οἳ τότ' ἀχιλλέος υἷα θρασὺν περιποιπνύεσκον
ἐσσύμενον ποτὶ νῆα δι' ἄστεος. ὃς δ' ἐνὶ μέσσοις
ἤιε καγχαλόων. κεχάροντο δὲ νηρηΐναι
ἀμφὶ Θέτιν. καὶ δ' αὐτὸς ἐγήθεε κυανοχαίτης,

ἐσορόων Ἀχιλῆος ἀμύμονος ὄβριμον υἷα,
ὃς δ' ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος,
καίπερ ἐὼν ἔτι παιδνὸς, ἔτ' ἄχνοος· ἀλλά μιν ἀλκὴ,
καὶ μένος ὀτρύνεσκεν· ἐῆς δ' ἐξ ἔσσυτο πάτρης,
οἷος Ἄρης ὅτε μῶλον ἐπέρχεται αἱματόεντα,
χωόμενος δηΐοισι μέμηνε μέγα θυμὸς, *
καί οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πέλει· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ, *
ὄμματα μαρμαίρουσιν ἶσον πυρὶ, τοῦ, δὲ παρειαὶ
κάλλος ὁμοῦ κρυόεντι φόβῳ καταειμέναι αἰὲν
φαίνοντ' ἐσσυμένου, τρομέουσι δὲ οἱ θεοὶ αὐτοὶ,
τοῖος ἔην Ἀχιλῆος ἐῢς πάϊς· οἱ δ' ἀνὰ ἄστυ
εὔχοντ' ἀθανάτοισι σαωσέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα
ἐργαλέου παλίνορσον ἀπ' Ἄρεος· οἱ δ' ἐσάκουσαν
εὐχομένων· ὁ δὲ, πάντας ὑπείρεχεν, οἵ οἱ ἕποντο.
ἐλθόντες δ' ἐπὶ θῖνα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
εὗρον ἔπειτ' ἐλατῆρας ἐΰξου ἔνδοθι νηὸς,
ἱστί' ἐντύνοντας, ἐπειγομένους τ' ἀνάγεσθαι.
αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔβη· οἱ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔλυσαν,
εὐνάς θ', αἳ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἕπονται.
τοῖσι δ' ἄρ' εὔπλοιην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
προφρονέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχαιῶν
τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ, καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ.
οἱ δ' Ἀχιλήϊον υἷα παρεζόμενοι ἑκάτερθεν
τέρπεσκον μύθοισιν, ἑοῦ πατρὸς ἔργ' ἐνέποντες,
ὅσσα τ' ἀνὰ πλόον εὐρὺν ἐμήσατο, καὶ ποτὶ γαίῃ
Τηλέφου ἀγχεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν
ἀμφὶ πόλιν τε φέρων, καὶ ὅσα Ἀτρείδῃσι.
τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς ἐελδομένοιο καὶ αὐτοῦ
πατρὸς ἀταρβήτοιο μένος, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
ἡ δέ που ἐν θαλάμοισιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ

ἐσθλὴ Δηϊδάμεια, πολύστονα δάκρυα χεῦεν·
καί οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίαις,
τήκεθ' ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακιῇσι μόλιβδος,
ἠὲ ῥύπος κηροῖο· γόος δέ μιν οὔποτ' ἔλειπεν
δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον· οὕνεκα μήτηρ
ἄχνυθ' ἑῷ περὶ παιδὶ καὶ ἢν ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται·
καί ῥά οἱ ἱστία νηὸς ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης,
ἤδη ἀπεκρύπτοντο, καὶ ἠέρι φαίνεθ' ὁμοῖα·
ἀλλ' ἡ μὲν, στονάχιζε πανημερίη γοόωσα·
νηῦς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον ἐπισπομένου ἀνέμοιο,
τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυρρόοιο θαλάσσης·
πορφύρεον δ' ἑκάτερθε περὶ τρόπιν ἔβραχε κῦμα·
αἶψα δὲ μέγα λαῖτμα διήνυσε ποντοπορεῦσα·
ἀμφὶ δέ οἱ πέσε νυκτὸς ἐπὶ κνέφας· ἡ δ' ὑπ' ἀήτῃ
πλῶε, κυβερνήτῃ τε, διαπρήσσουσα θαλάσσης
βένθεα· θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν ἠώς·
τοῖσι δ' ἄρ' ἰδαίων ὀρέων φαίνοντο κολῶναι,
χρῦσά τε, καὶ σμίνθειον ἕδος, καὶ σιγιὰς ἄκρη,
τύμβος τ' αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀλλά μιν οὔτι
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
δεῖξε Νεοπτολέμῳ, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· παρημείβοντο δὲ νήσους
καλυδναίας· τένεδος δ' ἀπελείπετ' ὀπίσσω·
φαίνετο δὲ πτελεῦντος ἕδος θ', ὃν Πρωτεσιλάου
σῆμα πέλει πτελέης κατάσκιον αἰπεινῇσιν·
αἳ δ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμενον δαπέδοιο
ἴλιον, αὐτίκα τῇσι θοῶς ἀπαναίνεται ἄκρα·
νῆα δ' ἐρεσσομένην ἄνεμος φέρεν ἄγχόθι τροίης·
ἵκετο δ' ἧχι καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θινὶ νῆες
ἀργείων, οἳ τῆμος ὀϊζυρῶς πονέοντο

μαρνάμενοι

μαρνάμενοι περὶ τεῖχος, ὅπερ πάρος αὐτοὶ ἔδειμαν
νηῶν ἔμμεναι ἔρκος, ἐϋσθενέων θ' ἅμα λαῶν,
ἐν πολέμῳ· τὸ δ' ἄρ' ἤδη ὑπ' Εὐρυπύλοιο χέρεσσι
μέλλεν ἀμαλδύνεσθαι ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ,
ἢ μὴ ἄρ αἶψ' ἐνόησε κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
βαλλόμεν' ἕρκεα μακρά· βοῆς δ' ἔκθορε νηός·
θαρσαλέως δ' ἐβόησεν, ὅσον χάδεν οἱ κέαρ ἔνδον·
ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα κυλίνδεται Ἀργείοισι
σήμερον· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες,
ἴομεν ἐς πολέμοιο πολυκμήτοιο κυδοιμόν·
ἤδη γὰρ πύργοισιν ὑφ' ἡμετέροισι μάχονται
Τρῶες ἐϋπτόλεμοι· τοὶ δὴ τάχα τείχεα μακρὰ
ῥηξάμενοι, πυρὶ νῆας ἐμπρήσωσι μάλ' αἰνῶς·
νῶϊν δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐελδομένοις ἀνὰ θυμὸν
ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ μόρον ἆψα δαμέντες,
κεισόμεθ' ἐν Τροίῃ τεκέων ἑκάς, ἠδὲ γυναικῶν.
ὣς φάτο· τοὶ δ' ὤκιστα βοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
πασσυδίῃ· πάντας γὰρ ἕλε τρόμος εἰσαΐοντας,
νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα ἐῴκει
πατρὶ μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης.
καρπαλίμως δ' ἵκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος·
ἡ γὰρ ἔην ἄγχιστα νεὼς κυανοπρῴροιο·
πολλὰ γὰρ ἐξημοιβὰ παρ' αὐτόθι τεύχεα κεῖτο,
ἠμὲν Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἀντιθέων ἑτάρων, ὁπόσα κταμένων ἀφέλοντο.
ἔνθ' ἐσθλὸς μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα· τοὶ δὲ χέρεια
δῦσαν, ὅσοις ἀλαπαδνὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ·
αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσατο, οἵ τ' Ἰθάκηθεν ἕποντο·
δῶκε δὲ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κάλλιμα τεύχη
κεῖνα, τά δὴ Σώκοιο βίην ἔρυσε πάροιθεν.

υἱὸς δ' αὖτ' ἀχιλῆος ἐδύσατο τεύχεα πατρὸς,
καί οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δ' ἐλαφρὰ
ἡφαίστου παλάμῃσιν περὶ μελέεσιν ἀρήρει,
καίπερ ἐόνθ' ἑτέροισι πελώρια· τῷ δ' ἅμα πάντα
φαίνετο τεύχεα κοῦφα· κάρη δέ μιν οὔτι βάρυνε
πήληξ, ἀλλά οἱ χερσί, καὶ ἠλίβατόν περ ἐοῦσαν,
ῥηϊδίως ἀνάειρεν, ἔθ' αἵματος ἰχανόωσαν·
ἀργείων δέ μιν ὅσσοι ἐπέδρακον, οὔτι δύναντο
καίπερ ἐελδόμενοι σχεδὸν ἐλθέμεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
πᾶν περὶ τεῖχος ἔπειγε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμός·
ὡς δ' ὅτ' ἂν εὐρέα πόντον ἐρημαίῃ περὶ νήσῳ
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι ἀσχαλόωσιν
ἀνέρες, οὕς τ' ἀνέμοιο καταιγίδες ἀντιόωσαι,
εἴργουσιν μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
νηῒ περιτρωχῶσι, καταφθινύθει δ' ἄρα πάντα
ἤϊα, τειρομένοισι δ' ἐπιπνεύσῃ λιγὺς οὖρος,
ὡς ἄρ' ἀχαιῶν ἔθνος ἀκηχέμενον τοπάροιθεν
ἀμφὶ Νεοπτολέμῳ βίῃ κεχάροντο μολόντι,
ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν καμάτοιο·
ὄσσε δέ οἱ μάρμαιρεν, ἀναιδέος ἠΰτε λέοντος,
ὅς τε κατ' οὔρεα μακρὰ μέγ' ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
ἔσσυται ἀγρευτῆρσιν ἐναντίον, οἵ τέ οἱ ἤδη
ἄντρῳ ἐπεμβαίνωσιν ἐρύσσασθαι μεμαῶτες
σκύμνους οἰωθέντας ἑῶν ἀπὸ τῆλε τοκήων
βήσσῃ ἐνὶ σκιερῇ, ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔκ τινος ἄκρης
ἀθρήσας ὀλοοῖσιν ἐπέσσυται ἀγρευτῆρσι,
σμερδαλέον βλοσυροῖσιν ὑπαὶ γένυσι βεβρυχώς,
ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀταρβέος αἰακίδαο
θυμὸν ἐπὶ τρώεσσιν ἐϋπτολέμοισιν ὄρινεν·
εἴμησεν δ' ἄρα πρῶτον ὅπῃ μάλα δῆρις ὀρώρει

ἀμπεδίον· τῇ, γάρ σφιν ἐπέπλετο τεῖχος ἀχαιῶν
ῥηΐτερον δηΐοισι μετὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν,
ὅππῃ κ' ἀκιδνοτέρῃσιν ἐπάλξεσιν ἠρήρειστο·
σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαιμώωντες ἄρηϊ·
εὗρον δ' Εὐρύπυλον κρατερόφρονα· τῷ δ' ἅμ' ἑταίρους,
πύργῳ ἐπεμβεβαῶτας, ὀϊομένους περὶ θυμῷ
ῥήξειν τείχεα μακρὰ, καὶ ἀργείους ἀπολέσσειν
πανσυδίῃ· τοῖσδ' οὔτι θεοὶ τέλεσαν ἐέλδωρ,
ἀλλά σφεας ὀδυσσεὺς, καὶ ὁ σθεναρὸς Διομήδης,
ἰσόθεός τε Νεοπτόλεμος, δῖός τε Λεοντεὺς,
αἶψ' ἀπὸ τείχεος ὦσαν ἀπειρεσίοις βελέεσσιν·
ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σταθμοῖο κύνες, μογεροί τε νομῆες,
κάρτεϊ, καὶ φωνῇ κρατερῇς σεύωσι λέοντας
πάντοθεν ἐσσύμενοι, τοὶ δ' ὄμμασι γλαυκιόωντες,
στρωφῶντ' ἔνθα, καὶ ἔνθα, λιλαιόμενοι μέγα θυμῷ
πόρτιας, ἠδὲ βόας μετὰ γαμφηλῇσι λαφύξαι,
ἀλλὰ καὶ ὡς, εἴκουσι κυνῶν ὑπὸ καρτεροθύμων
σευόμενοι, μάλα γάρ σφιν ἐπαΐσσουσι νομῆες
βαιὸν, ὅσον τις ἵησιν χειρὸς περιμήκεα λᾶαν,

οὐ γὰρ Τρῶας εἶα νηῶν ἀπὸ νόσφι φέβεσθαι
Εὐρύπυλος· δηΐων δὲ μάλα σχεδὸν ὀτρύνεσκε
μίμνειν, ἐς ὅκε νῆας ἕλῃ, καὶ πάντας ὀλέσσῃ
ἀργείους· Ζεὺς γάρ οἱ ἀπειρέσιον βάλε κάρτος·
αὐτίκα δ' ὀκρυόεσσαν ἑλὼν, καὶ ἀτειρέα πέτρην,
ἧκεν ἐπεσσυμένως κατὰ τείχεος ἠλιβάτοιο·
σμερδαλέον δ' ἄρα περιπλατάγησε θέμεθλα
ἕρκεος αἰπεινοῖο· δέος δ' ἕλε πάντας ἀχαιοὺς,
τείχεος ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίῃσιν·
ἀλλ' οὐδ' ὡς, ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,

ἀλλ' ἔμενον θώεσσιν ἐοικότες, ἠὲ λύκοισι
μήλων ληϊστῆρσιν ἀναιδέσιν, οἵτ' ἐν ὄρεσσιν
ἄντρων ἐξελάσωσιν ὁμῶς κυσὶν ἀγριῶται,
ἱέμενοι σκύμνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
ἐσσυμένως, τοὶ δ' οὔτι βιαζόμενοι βελέεσσι
χάζοντο, ἀλλὰ μένοντες, ἀμύνουσι τεκέεσσιν,
ὣς ἄρ' ἀμυνόμενοι νηῶν ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
μίμνον ἐνὶ ὑσμίνῃ. τοῖσιν δ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
ἤπυε μέγα πᾶσι νηῶν πάροιθε βοόων·
δειλοί, καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
οὐκ ἂν δὴ βελέεσσι νεῶν ἄπο ταρβήσαντα
ἠλάσατ', εἰ μὴ τεῖχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁμοκλήν·
νῦν δέ μοι ἠΰτε λέοντι κύνες πτώσσοντες ἐν ὕλῃ,
μάρνασθ' ἔνδον ἐόντες, ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν·
ἢν δέ ποτ' ἐκ νηῶν ἐς Τρώϊον οὖδας ἵκησθε
ὡς τὸ πάρος μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὔ νύ τις ὔμμεας
ῥύσεται ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἅμα πάντες
κείσεσθ' ἐν κονίῃσιν ἐμεῦ ὑποδμηθέντες.
ὣς ἔφατ', ἀκράαντον ἱεὶς ἔπος· οὐδέ τι ᾔδει
ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθεν
χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἔμελλε
δάμνασθ' οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι·
οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότ' ἔσκεν ἄτερ κρατεροῖο πόνοιο,
ἀλλὰ Τρῶας ἔναιρεν ἀφ' ἕρκεος· οἱ δ' ἐφέβοντο
βαλλόμενοι καθύπερθε· περικλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
Εὐρυπύλῳ· πάντας γὰρ ἀνιηρὸν δέος ᾕρει·
ὡς δ' ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἑοῖο
πτώσσουσι βροντὴν μεγάλου Διός, ἀμφὶ νέφεσσι
ῥηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστοναχίζεται ἀήρ,
ὣς ἄρα Τρώϊοι υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν

ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα Νεοπτόλεμον φοβέοντο
πᾶν ὅ, τι χερσὶν ἔηκεν· ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα
δυσμενέων, κεφαλῇσι φέρον πολύδακρυν ἄρηα.
οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ἀμηχανίῃ βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
τρῶες, ἔφαντ᾽ ἀχιλῆα πελώριον εἰσοράασθαι
αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσι· καὶ ἀμφασίην ἀλεγεινὴν
κεῦθον ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
ἐς φρένα κητείων, μήδ᾽ Εὐρυπύλοιο ἄνακτος.
αὐτοῦ δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες,
μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν, κρυεροῦ τε φόβοιο.
αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς, καὶ δεῖμ᾽ ἀλεγεινόν.
ὡς δ᾽ ὅτε παιπαλόεσσαν ὁδὸν κατὰ ποσσὶν ἰόντες
ἀνέρες ἀθρήσωσιν ἀπ᾽ οὔρεος ἀΐσσοντα
χείμαρρον, καναχὴ δὲ περιβρομέει περὶ πέτρῃ,
οὐδέ τι οἱ μεμάασιν ἀναρρόον ἠχήεντα,
θύμεναι ἐγκονέοντες, ἐπεὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον
δερκόμενοι τρομέουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου,
ὣς ἄρα τρῶες ἔμιμνον ἐελδόμενοί περ ἀϋτῆς,
τεῖχος ὑπ᾽ ἀργείων· τοὺς δ᾽ Εὐρύπυλος θεοειδὴς
αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἦ γὰρ ἐώλπει
πολλοὺς δηϊόων τε πελώριον ἐν δαῒ φῶτας
χεῖρα καμεῖν, καὶ κάρτος· ὃ δ᾽ οὐκ ἀπέληγε μόθοιο.
τὸν δ᾽ ἄρ᾽ ἀθηναίη κρατερὸν πόνον εἰσορόωσα,
κάλλιπεν οὐλύμποιο θυώδεος αἰπὰ μέλαθρα.
βῆ δ᾽ ἄρ᾽ ὑπὲρ κεφαλῆς ὀρέων· οὐδ᾽ ἴχνεσι γαίης
ψαῦε μέγ᾽ ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ
εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ᾽ ἀνέμοιο.
τροίην δ᾽ αἶψ᾽ ἐκίχανε, πόδας δ᾽ ἐπέθηκε κολώνῃ
σιγέου ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ᾽ ἔνθεν ἀϋτὴν
ἀγχεμάχων ἀνδρῶν· κύδαινε δὲ πολλὸν ἀχαιούς.

υἱὸς δ' αὖτ' Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων,
» θάρσος ὁμοῦ, καὶ κάρτος, ἅ τ' ἀνδράσιν εἰς ἓν ἰόντα,
» τεύχουσι μέγα κῦδος. ὁ δ' ἀμφοτέροισι κέκαστο,
οὕνεκ' ἔην Διὸς αἷμα, φίλῳ δ' ᾔκτο τοκῆϊ.
τῷ, καὶ ἄρειος ἐὼν, πολέας κτάνεν ἀγχόθι πύργων.
ὡς δ' ἁλιεὺς κατὰ πόντον ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης,
τεύχων ἰχθύσι πῆμα, φέρει μένος ἡφαίστοιο
νηὸς ἑῆς ἔντοσθε, διεγρομένη δ' ὑπ' ἀϋτμῇ,
μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἱ δὲ κελαινῆς
ἐξ ἁλὸς ἀΐσσουσι μεμαῶτες ὕστατον αἴγλην
ἐσιδέειν, τοὺς γάρ ῥα τανυγλώχινι τριαίνῃ
κτείνει ἐπεσσυμένους, γάνυται δέ οἱ ἦτορ ἐπ' ἄγρῃ,
ὣς ἄρα κύδιμος υἱὸς ἐϋπτολέμου Ἀχιλῆος
λαΐνεον περὶ τεῖχος ἐδάμνατο δήϊα φῦλα
ἀντίον ἐσσυμένων. πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
ἄλλοι ὁμῶς ἄλλῃσιν ἐπάλξεσιν. ἔβραχε δ' εὐρὺς
αἰγιαλὸς, καὶ νῆες. ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ
τείχεα βαλλομένων. κάματος δ' ὑπεδάμνατο λαοὺς
ἄσπετος ἀμφοτέρωθε. λύοντο δὲ γυῖα, καὶ ἀλκὴ
αἰζηῶν. ἀλλ' οὔτι μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄμφεχεν υἱέα δῖον, ἐπεί ῥά οἱ ὄβριμον ἦτορ
πάμπαν ἔην ἄτρυτον. ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔτι
ἥψατο μαρναμένοιο. μένος δ' ἀκάμαντι ἐοικὼς
ἀενάῳ ποταμῷ, τὸν ἀπειρεσίη πυρὸς ὁρμὴ
οὔ ποτ' ἴσως ἐφόβησε, καὶ ἢν μέγα μαίνετ' ἀήτης,
ἡφαίστου κλονέων ἱερὸν μένος, ἢν γὰρ ἵκηται
ἐγγὺς ἐπὶ προχοῇσι, μαραίνεται, οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἅψασθ' ἀργαλέη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο,
ὣς ἄρα Πηλείδαο δαΐφρονος υἱέος ἐσθλοῦ,
οὔτε μόγος στονόεις, οὔτ' ἄρ δέος ἥψατο γυίων,

αἰὲν ἐρειδομένοιο, καὶ ὀτρύνοντος ἑταίρους·
οὐ μὴν οὐδὲ βέλος κείνου χρόα καλὸν ἵκανε·
πολλῶν βαλλομένων, ἀλλ' ὡς νιφάδες περὶ πέτρην
πολλάκις ἠΰτησαν ἐτώσια· πάντα γὰρ εὐρὺ
εἶργε σάκος, βριαρή τε κόρυς, κλυτὰ δῶρα θεοῖο·
τοῖς, ἐπικαγχαλόων κρατερὸς πάϊς Αἰακίδαο,
φοίτα μακρὰ βοῶν περὶ τείχεϊ, πολλὰ κελεύων
ἐς μόθον Ἀργείοισιν ἀταρβέα θῦναι, οὕνεκα πάντων
πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος, ἔχεν δ' ἔτι θυμὸν ὁμοκλῆς
λευγαλέης ἀκόρητον· ἐοῦ δ' ἄρα μήδετο πατρὸς
τίσασθ' ἀλγινόεντα φόνον· κεχάροντο δ' ἄνακτι
Μυρμιδόνες· συνεχὴς δὲ πέλεν περὶ τεῖχος ἀϋτή·
ἔνθα δύω κτάνε παῖδε πολυχρύσοιο Μέγητος,
ὃς γόνος ἔσκε Δύμαντος, ἔχεν δ' ἐρικυδέας υἷας
εἰδότας εὖ μὲν ἄκοντα βαλεῖν, εὖ δ' ἵππον ἐλάσσαι
ἐν πολέμῳ, καὶ μακρὸν ἐπισταμένως δόρυ πῆλαι,
τοὺς, τέκεν ὑπερόϊβια μιῇ ὠδῖνι παρ' ὄχθῃς
Σαγγαρίου, Κελτόν τε, καὶ Εὔβοιον· οὐδ' ἀπόναντο
ὄλβου ἀπειρεσίοιο πολὺν χρόνον, οὕνεκα μοῖραι
παῦρον ἐπὶ σφίσι πάγχυ τέλος βιότοιο βάλοντο·
ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ, ὁμῶς κάτθανον ἄμφω·
χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μὲν, ἄκοντι
βλήμενος ἐς κραδίην, ὁ δὲ, χερμαδίῳ ἀλεγεινῷ
κακκεφαλῆς· βριαρὴ δὲ περιθραυσθεῖσα καρήνῳ,
ἐθραύσθη τρυφάλεια, καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν·
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων
μυρία δυσμενέων· μέγα δ' Ἄρεος ἔργον ὀρώρει·
μέσφ' ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, ἄνυτο δ' ἠὼς
ἀμβροσίη, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο
χάσσατο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν· οἱ δ' ἀγχόθι πύργων

βαιὸν ἀνέπνευσαν· καὶ δ' αὐτοὶ τρώϊοι υἷες
ἀμπαύοντο μόθοιο δυσαλκέος, ὅς σφιν ἐτύχθη
φύλοπις ἀργαλέη περὶ τάχεϊ· καὶ νύ κ' ἅπαντες
ἀργεῖοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρῃσιν ὄλοντο,
εἰ μὴ ἀχιλλῆος κρατερὸς πάϊς ἤματι κείνῳ
δυσμενέων ἀπάλαλκε πολὺν στρατὸν, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Εὐρύπυλον. τῷ δ' αἶψα γέρων σχεδὸν ἤλυθε Φοῖνιξ.
καί μιν ἰδὼν, θάμβησεν ἐοικότα πηλείωνι.
ἀμφὶ δέ οἱ χάρμα μέγα, καὶ ἄσπετον ἄλγος ἵκανεν.
ἄλγος μὲν, μνησθέντι ποδώκεος ἀντ' ἀχιλῆος.
χάρμα δ' ἄρ, οὕνεκά οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενόησε.
κλαῖε δ' ὅγ' ἀσπασίως, ἐπεὶ οὔποτε φῦλ' ἀνθρώπων
νόσφι γόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάρμα φέρονται.
ἀμφεχύθη δέ οἱ, εὖτε πατὴρ περὶ παῖδα χυθείη,
ὅστε θεῶν ἰότητι πολὺν χρόνον ἄλγε' ἀνατλὰς,
ἔλθοι ἐὸν ποτὶ δῶμα φίλῳ μέγα χάρμα τοκῆϊ,
ὣς ὁ Νεοπτολέμοιο κάρη, καὶ στήθεα κύσεν
ἀμφιχυθείς· καὶ τοῖον ἀγαπαζόμενος, φάτο μῦθον.
χαῖρέ μοι ὦ τέκος ἐσθλὸν ἀχιλλέος, ὅν ποτ' ἐγώγε
τυτθὸν ἐόντ' ἀτίταλλον ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐμῇσι
προφρονέως· ὁ δ' ἄρ ὦκα θεῶν ἐρικυδέϊ βουλῇ
ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἀέξετο· καί οἱ ἔγωγε
γήθεον εἰσορόων ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν.
ἔσκε δέ μοι μέγ' ὄνειαρ· ἶσον δέ ἑ παιδὶ τίεσκον
τηλυγέτῳ· ὁ δ' ἄρ ἶσον ἐῷ πατρὶ τίεν ἐμὸν κῆρ.
κεῖνος μέν τ' ἄρ ἔγωγε πατὴρ, ὁ δ' ἂν υἱὸς ἔμοιγε
ἔσκεν, ὅπως φήσασκεν ἰδών· ἑνὸς αἵματος ἐσμὲν,
εἵνεχ' ὁμοφροσύνης· ἀρετῇ δ' ὅγε φέρτερος ἦεν
πολλὸν, ἐπεὶ μακάρεσσι δέμας, καὶ κάρτος ἐῴκει.
τῷ, σύγε πάμπαν ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρ κεῖνον ὀΐω

ζωὸν ἔτ' ἀργείοισι μετέμμεναι, οὐ μ' ἄχος ὀξὺ ἀμφέχει
ἤματα πάντα· λυγρῷ δ' ἐπὶ γήραϊ θυμὸν
τείρομαι· ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει
κείνου ἔτι ζώοντος, ὃ καὶ πέλει ἀνέρι κῦδος
κηδεμονῆος ἑοῦ ὑπὸ χέρσι ταρχυθῆναι.
ἀλλά τέκος, κείνου μὲν ἐγὼ οὐ λήσομαι ἦτορ
ἀχνύμενος· σὺ δὲ, μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμὸν,
ἀλλ' ἄγε μυρμιδόνεσσι, καὶ ἱπποδάμοισιν ἀχαιοῖς
τειρομένοις ἐπάμυνε, μέγ' ἀμφ' ἀγαθοῖο τοκῆος
χωόμενος δηΐοισι· κλέος δέ τι ἔσσεται ἐσθλὸν
Εὐρύπυλον δαμάσαντι μάχης ἀκόρητον ἐόντα.
τοῦ γὰρ ὑπέρτερός ἐσσι, καὶ ἔσσεαι, ὅσσον ἀρείων
σεῖο πατὴρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος.
ὣς φάμενον, προσέειπε πάϊς ξανθοῦ ἀχιλῆος.
ὦ γέρον, ἡμετέρην ἀρετὴν ἀνὰ δηϊοτῆτα
αἶσα διακρινέει κρατερὴ, καὶ ὑπέρβιος ἄρης.
ὣς εἰπὼν, αὐτῆμαρ ἐέλδετο τείχεος ἐκτὸς
σεύεσθ' ἐν τεύχεσσιν ἑοῦ πατρός· ἀλλά μιν ἔσχε
νὺξ, ἥ τ' ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο φέρουσα,
ἔσσυτ' ἀπ' ὠκεανοῖο καλυψαμένη δέμας ὄρφνῃ.
ἀργείων δέ μιν υἷες ἶσον κρατερῷ ἀχιλῆϊ
κύδαινον παρὰ νηυσὶ γεγηθότες· οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
θαρσαλέως κατέτευξεν ἑὸν ἐπὶ δῆριν ἑτοίμως,
τοὔνεκά μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γεράεσσιν
ἄσπετα δῶρα διδόντες, ἅ τ' ἀνέρι πλοῦτον ὀφέλλει.
οἱ μὲν γὰρ χρυσόν τε, καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ, γυναῖκας
δμωΐδας, οἱ δ' ἄρα χαλκὸν ἄαπτον, οἱ δὲ, σίδηρον,
ἄλλοι δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὄπασσαν,
ἵππους τ' ὠκύποδας, καὶ ἀρήϊα τεύχεα φωτῶν,
φάρεά τ' εὖ ποίητα, γυναικῶν κάλλιμα ἔργα.

τοῖς, ἐπὶ θυμὸν ἴαινε Νεοπτολέμοιο φίλον κῆρ.
καί ῥ' οἱ μὲν, δόρποιο ποτὶ κλισίῃσι μέλοντο,
υἱὸν ἀχιλλῆος θεοειδέα κυδαίνοντες
ἶσον ἐπουρανίοισιν ἀτειρέσι· τῷ δ' ἀγαμέμνων
πολλ' ἐπικαγχαλόων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
ἀτρεκέως παῖς ἐσσὶ θρασύφρονος αἰακίδαο
ὦ τέκος, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος, ἠδὲ καὶ εἶδος,
καὶ μέγεθος, καὶ θάρσος, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔοικας.
τῷ, σοι ἐγὼ μέγα θυμὸν ἰαίνομαι· ἦ γὰρ ἔολπα
σῇσιν ὑπαὶ παλάμῃσι, καὶ ἔγχεϊ δήϊα φῦλα,
καὶ Πριάμοιο πόληα περικλυτὸν ἐναρίξαι,
οὕνεκα πατρὶ ἔοικας· ἐγὼ δ' ἄρα κεῖνον ὀΐω
εἰσοράαν παρὰ νηυσὶν, ὅτε ῥώεσκεν ὁμόκλα,
χωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ' ὁ μὲν, ἤδη
ἐστὶ σὺν ἀθανάτοισι· σὲ δ' ἐκ μακάρων προέηκε
σήμερον ἀργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι.
ὣς φάμενον, προσέειπεν ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
εἴθε ὦ ἀγάμεμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον,
ὄφρα με καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἑὸν θυμήρεα παῖδα,
οὔτι καταισχύνοντα βίην πατρὸς, ὥσπερ ὀΐω
ἔσσεσθ', ἤν με σώωσιν ἀκηδέες οὐρανίωνες.
ὣς ἄρ' ἔφη, πινυτῇσιν ἀρηράμενος φρεσὶ θυμόν.
λαοὶ δ' ἀμφιέποντες, ἐθάμβεον ἀνέρα δῖον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δόρποιο, καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότ' ἄρ' αἰακίδαο θρασύφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἀνστὰς ἐκ δόρποιο, ποτὶ κλισίας ἀφίκανεν
πατρὸς ἑοῦ· τὰ δὲ πολλὰ, δαϊκταμένων ἡρώων,
ἔντεά οἱ παρέκειντ'· αἱ δ' ἀμφί μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
χῆραι ληϊάδες κλισίην ἐπιπορσύνεσκον,
ὡς ζώοντος ἄνακτος· ὁ δ' ὡς ἴδεν ἔντεα Τρώων,

καὶ δμωάς, στονάχησεν· ἔρως δέ μιν εἷλε τοκῆος·
ὡς δ' ὅτ' ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ, καὶ ἄγκεα ῥιπήεντα
σμερδαλέοιο λέοντος ὑπ' ἀγρευτῆρσι δαμέντος,
σκύμνος ἐς ἄντρον ἵκηται ἐΰσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ταρφέα παπταίνει κεῖνο σπέος, ἀθρόα δ' αὖτε
ὀστέα δερκόμενος κταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
ἵππων, ἠδὲ βοῶν, μέγ' ἄχνυνται ἀμφὶ τοκῆος,
ὣς ἄρα θαρσαλέοιο πάϊς τότε πηλεΐαδαο
θυμὸν ἐπαχνώθη· δμωαὶ δέ μιν ἀμφ' ἀγάσαντο·
καί δ' αὐτὴ βρισηΐς, ὅτ' ἔδρακεν υἱ' ἀχιλῆος,
ἄλλοτε μὲν θυμῷ ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄχνυτ' ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δέ οἱ ἦτορ,
ἀμφασίῃ βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἐτεόν περ
αὐτοῦ ἔτι ζώοντος ἀταρβέος αἰακίδαο·
τρῶες δ' αὖτ' ἀπάνευθε γεγηθότες, ὄβριμον ἄνδρα
Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίῃσι καὶ αὐτοί,
ὁππόσον ἕκτορα δῖον ὅτ' ἀργείους ἐδάϊζε
ῥυόμενος πτολίεθρον ἑὸν, καὶ κτῆσιν ἅπασαν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μερόπεσσιν ἐπὶ γλυκὺς ἤλυθεν ὕπνος,
δὴ τότε τρώϊοι υἷες, ἰδ' ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
νόσφι φυλακτῆρες εὗδον, βεβαρηότες ὕπνῳ·

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ·

ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ἦ Μος δ' ἠελίοιο φάος περικίδναται αἶαν
ἐκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος ἠριγενείης,
δὴ τότε τρῶες, καὶ ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες,
θωρήσσονθ' ἑκάτερθεν ἐπειγόμενοι περὶ δῆριν.
τοὺς μὲν, παῖς ἐσθλὸς ἀχιλλέος ὀτρύνεσκεν
ἀντία τρώεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας.
τοὺς δ' ἄρα τηλεφίδαο μέγα σθένος. ἦ γὰρ ἐώλπει
τεῖχος μὲν χαμάδις βαλέειν, νῆας τ' ἀμαθύνειν
ἐν πυρὶ λευγαλέῳ, λαοὺς δ' ὑπὸ χερσὶ δαΐξαι.
ἀλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἀλίγκιος αὔρῃ
μαψιδίῃ. κῆρες δὲ μάλα σχεδὸν ἑστήκασι,
πολλὸν καγχαλάασκον ἐτώσια μητιόωντι.
καὶ τότε μυρμιδόνεσσιν ἀχιλλέος ὄβριμος υἱὸς
θαρσαλέον φάτο μῦθον, ἐποτρύνων πονέεσθαι.
Κέκλυτέ μευ θεράποντες, ἀρήιον ἐν φρεσὶ θυμὸν
θέντες, ἵν' ἀργαλέοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενώμεθα. μηδέ τις ἡμέων
ταρβείτω. κρατερὴ γὰρ ἄδην ἐκ θάρσεος ἀλκὴ
γίγνεται ἀνθρώποισι. δέος δὲ βίην ἀμαθύνει,
καὶ νόον. ἀλλ' ἄγε πάντες ἐς ἄρεα καρτύνασθε,
ὄφρα μὴ ἀμπνεύσῃ τρώων στρατὸς, ἀλλ' ἀχιλῆα
φαίη ἔτι ζώοντα μετέμμεναι ἀργείοισιν.
ὣς εἰπὼν, ὤμοισι πατρώϊα δύσατο τεύχη

πάντοθε μαρμαίροντα· Θέτις δ' ἠγάλλετο θυμῷ,
ἐξ ἁλὸς ἐσορόωσα μέγα σθένος υἱωνοῖο.
καί ῥα θοῶς οἴμησε πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν.
οἷος δ' ἐκ περάτων ἀμφαίνεται ὠκεανοῖο
ἠέλιος, θνητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι, καὶ ἅρματι συμφέρετ' ἀστὴρ
σείριος, ὅς τε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον,
τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἤιεν ὄμβριμος ἥρως
υἱὸς ἀχιλλῆος· φέρον δέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι,
τοὺς, οἳ ἐελδομένῳ νηῶν ἄπο λαὸν ἐλάσσαι,
ὤπασεν Αὐτομέδων· ὃς γὰρ σφέας ἡνιόχευεν.
ἵπποι δ' αὖτ' ἐχάρησαν, ἑὸν φορέοντες ἄνακτα
ἴκελον αἰακίδῃ· τῶν δ' ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει
ἔμμεναι ἀνέρα κεῖνον ἀχιλλέος οὔτι χερείω.
ὡς δὲ καὶ ἀργεῖοι μέγα καγχαλόωντες ἄγερθεν
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίην ἄμοτον μεμαῶτες,
λευγαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵ τε κλονήσει
χηραμοῦ ἐκποτέονται, ἐελδόμεναι χρόα θεῖναι
ἀνδρόμεον, πάντες δὲ περὶ στένος ὡρμαίνοντες,
τεύχουσι μέγα πῆμα παρ' ἐσσυμένοισι βροτοῖσιν,
ὣς οἵγ' ἐκ νηῶν τε, καὶ τείχεος ἐξεχέοντο
μαιμαῶτες ἄρηϊ· πολὺς δ' ἐστείνετο χῶρος.
πᾶν πεδίον δ' ἀπάνευθεν ἐλάμπετο τεύχεσι φωτῶν
ἠελίου καθύπερθεν, ὑπ' ἠέρι μαρμαίροντος.
οἷον δὲ νέφος εἶσι δι' ἠέρος ἀπλήτοιο
πνοιῇσιν μεγάλῃσ' ἐλαυνόμενον βορέαο,
ἦμος δὴ νιφετός τε πέλει, καὶ χείματος ὥρη
ἀργαλέη, πάντῃ δὲ περιστέφει οὐρανὸν ὄρφνη,
ὣς τῶν, πλήθετο γαῖα συνερχομένων ἑκάτερθεν

ἵππων βαιὸν ἄπωθε· κόνις δ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν
πέπτατ' ἀειρομένη· κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν·
σὺν δὲ καὶ ἅρματα πολλά· διαιϋσμενοι δ' ἐπὶ μῶλον
ἵπποι ὑπεχρεμέτιζον· ἐνὴ δ' ἐκέλευεν ἕκαστον
ἀλκὴ, ἀνικρὴν ἐς φύλοπιν ὀτρύνουσα·
ὡς δ' ὅτε κύματα μακρὰ δύο κλονέοισιν ἀῆται,
σμερδαλέον βρομέοντες ἀνὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης,
ἔκποθεν ἀλλήλοισι περιρρηγνύντες ἀέλλας,
ὁππότε χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἀν' εὐρέα βένθεα πόντου
μαίνετ', ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει ἀμφιτρίτη
κύμασι λευγαλέοισι, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα φέρονται,
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα, τῶν δ' ἀλεγεινὴ
ὀρνυμένων ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωή,
ὣς οἵγ' ἀμφοτέρωθεν ἐπ' ἄρεα συμφορέοντο,
σμερδαλέον μαιμῶντες· ἔρις δ' ὀρόθυνε καὶ αὐτή·
σὺν δ' ἔβαλον βροντῇσιν ἐοικότες, ἢ στεροπῇσιν,
αἵ τε μέγα κτυπέουσι δι' ἠέρος, ὁππότ' ἀῆται
λαῦροι ἐριδμαίνωσι, καὶ ὁππότε λαῦρον ἀέντες
συνέφεα ῥήξωσι Διὸς μέγα χωομένοιο.
ἀνδράσιν, οἵ τ' ἐρίτιμον ὑπὲρ θέμιν ἔργα κάμονται.
ὣς οἵγ' ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχεϊ δ' ἔγχος
συμφέρετ', ἀσπίδι δ' ἀσπίς· ἐπ' ἀνέρα δ' ἤιεν ἀνήρ.
πρῶτος δ' ὄβριμος υἱὸς ἐϋπτολέμου ἀχιλῆος
δάμνατ' ἐῢν Μελανῆα, καὶ ἀγλαὸν ἀλκιδάμαντα,
υἷας ἀλεξινόμοιο δαΐφρονος, ὅς τ' ἐνὶ κοίλῃ
καύνῳ ναιετάεσκε, διειδέος ἀγχόθι λίμνης
ὄμβρῳ ὑπαὶ νιφόεντι παραὶ ποσὶ ταρβήλοιο·
κτεῖνε δὲ καὶ ἀσάνδριον θοὸν ποσὶ παῖδα Μήνητα,
ὃν τέκε δῖα Κρέουσα παρὰ προχοῇς ποταμοῖο
λίνδου ἐϋρρείταο, μενεπτολέμων ὅθι καρῶν

πείρατα, καὶ λυκίης ἐρικυδέος ἄκρα τέλονται·
εἷλε δ' ἄρ' αἰχμητῆρα Μόρων φρυγίηθε μολόντα·
τὼ δ' ἄρα ὁμῶς Πόλαμόν τε, καὶ ἱππομέδοντα κατέκτα,
τὸν μὲν, ὑπὸ κραδίην· τὸν δὲ, κληῖδα τυχήσας·
δάμνατ' ἄλλοθεν ἄλλον· ἐπέστενε δ' αἶα νέκυσσι
φωτῶν· οἱ δ' ὑπόεικον ἐοικότες ἀζαλέοισι
θάμνοις, οὓς ὀλοοῖο πυρὸς κατεδάμνατ' ἀϋτμὴ
ῥηϊδίως ἐπιόντος ὀπωρινοῦ βορέαο,
ὣς τοῦ, ἐπεσσυμένοιο, κατηρείποντο φάλαγγες.
Αἰνείας δ' ἐδάμασσεν ἀριστόλοχον μενεχάρμην,
πλήξας χερμαδίῳ κατὰ κρατός· ἐν δ' ἀνέθλασεν
ὀστέα σὺν πήληκι· λίπεν δ' ἄφαρ ὀστέα θυμός.
Τυδείδης δ' Εὔμαιον ἕλε θοόν, ὅς ποτ' ἔναιεν
Δάρδανον αἰπήεσσαν, ἵν' ἀγχίσαο πέλονται εὐναὶ,
ὅπου Κυθέρειαν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν· *
ἂν δ' Ἀγαμέμνων κτεῖνεν ἑὸν Στράτον· οὐδ' ὅγε θρήκην
ἵκετ' ἀπὸ πτολέμοιο· φίλης δ' ἑκὰς ἔφθιτο πάτρης.
Μηριόνης δ' ἐδάμασσε Χλέμον Πεισήνορος υἷα,
ἀντιθέου Γλαύκοιο φίλον πιστὸν ἑταῖρον,
ὅς ῥα τε ναιετάασκε παρὰ προχοαῖς ἀμύροιο·
καί ῥά μιν ὡς βασιλῆα περικτίονες τίον ἄνδρες,
Γλαύκου ἀποκταμένοιο, καὶ οὐκ ἔτι κοιρανέοντος,
πάντες, ὅσοι φοίνικον ἕδος περὶ πάγχυ νέμονται,
αἰπύ τε Μασσικύτοιο ῥίον, βωμόν τε χιμαίρης.
ἄλλος δ' ἄλλον ἔπεφνε κατὰ μόθον· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν,
Εὐρύπυλος πολέεσσι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἴαλλε
δυσμενέσιν· πρῶτον δὲ μενεπτόλεμον κατέπεφνε
Εὔρυτον· αὐτὰρ ἔπειτα, Μενοίτιον αἰολομίτρην,
ἀντιθέους ἑτάρους ἐλεφήνορος· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν,
ἄρπαλον, ὅς ῥ' ὀδυσῆος δαΐφρονος ἔσκεν ἑταῖρος.

ἀλλ' ὁ μὲν οὐδ' ὥς, ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον, οὐδ' ἐπαμύνειν
ἔσθενεν ᾧ θεράποντι δεδουπότι· τοῦ δ' ἄρ ἑταῖρος
ἄντιφος ὄμβριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολωθεὶς,
καὶ βάλεν Εὐρυπύλοιο κατάντιον· ἀλλά μιν οὔτι
οὔτασεν, ὅττι ἑκάς οἱ κρατερὸν δόρυ τυτθὸν ἄπωθεν
ἔμπεσε Μελανίωνι δαΐφρονι, τόν, ποτε μήτηρ
γείνατο πὰρ προχοῇσιν ἐϋρρείταο καΐκου,
Κλειτὴ καλλιπάρηος ὑποδμηθεῖσ' Εὐρυάλῳ·
Εὐρύπυλος δ' ἑτάροιο χολωσάμενος κταμένοιο,
ἀντίφῳ αἶψ' ἀπόρουσεν· ὁ δ' ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν
ἐς πληθὺν ἑτάρων· κρατερὸν δέ μιν οὔτι δάμασσεν
ἔγχος Τηλεφίδαο δαΐφρονος, ὥσπερ ἔμελλεν
ἀργαλέως ὀλέσθαι ὑπ' ἀνδροφόνοιο Κύκλωπος
ὕστερον· ὣς γάρ που στυγερῇ ἐπιήνδανε μοίρῃ·
Εὐρύπυλος δ' ἑτέρωθεν ἐπῴχετο· τοῦ δ' ὑπὸ δουρὶ
αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατήριπεν ὅμιλος πολύς·
ἠΰτε δένδρεα μακρὰ βίῃ δμηθέντα σιδήρου,
οὔρεσιν ἐν λασίοισιν ἀναπλήσασι φάραγγας
κεκλιμέν' ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ χθονός, ὣς ἄρ' ἀχαιοὶ
δάμνατ' Εὐρυπύλοιο δαΐφρονος ἐγχείῃσιν,
μέσφ' ὅτε οἱ κίεν ἄντα μέγα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
υἱὸς ἀχιλλῆος· τὼ δ' ἄμφω δούρατα μακρὰ
ἐν παλάμῃσι τίνασσον ἐπὶ σφίσι μαιμώωντες·
Εὐρύπυλος δὲ πρῶτος ἀνειρόμενος, προσέειπε·
τίς; πόθεν εἰλήλουθας ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
ἦ σε πρὸς ἄϊδα κῆρες ἀμείλικτοι φορέουσιν·
οὐ γάρ τις μ' ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέῃ ὑσμίνῃ, ἀλλά μοι
ὅσσοι ἔναντα λιλαιόμενοι μαχέσασθαι,
δεῦρο κίον, πάντεσσι φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
ἀργαλέως· πάντων δὲ παρὰ ξάνθοιο ῥέεθρα
ὀστέα τε,

ὀστέα τε, σάρκας τε κύνες διὰ πάντ' ἐδάσαντο·
ἀλλά μοι εἰπὲ τίς ἐσσι, τίνος δ' ἐπαγάλλεαι ἵπποις·
ὣς φάμενον, προσέειπεν ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
τίπτε μ' ἐπὶ σπεύδοντα ποτὶ κλόνον αἱματόεντα,
ἐχθρὸς ἐὼν, ὥσεί τε φίλα φρονέων, ἐρεείνεις
εἰπέμεναι γενεὴν, ἥν περ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;
υἱὸς ἀχιλλῆος κρατερόφρονος, ὅς τε τοκῆα
σεῖο πάροιθ' ἐφόβησε βαλὼν περιμήκεϊ δουρί·
καί νύ κε μιν θανάτοιο κακαὶ περὶ κῆρες ἔμαρψαν,
εἰ μή οἱ στονόεντα θοῶς ἰήσατ' ὄλεθρον·
ἵπποι δ' οἳ φορέουσιν, ἐμοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο,
οὓς τέκεθ' ἅρπυια ζεφύρῳ πάρος εὐνηθεῖσα·
οἵ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν,
ἄκρ' ὀνύχων ψαύοντες, ἴσον δ' ἀνέμοισι φέρονται·
νῦν δ' ἐπεὶ οὖν γενεὴν ἐδάης ἵππων τε, καὶ αὐτοῦ,
καὶ δόρατος πείρησαι ἀτειρέος ἡμετέροιο
γνώμεναι ἀντιβίην· γενεὴ δέ οἱ, ἐν κορυφῇσι
πηλίου αἰπεινοῖο, τομὴν ὅθι λίπε, καὶ εὐνήν·
ἦ ῥα, καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνήρ
πάλλων ἐγχείην περιμήκετον· ὃς δ' ἑτέρωθεν
χερσὶν ὑπὸ κρατερῇσιν ἀπηρεσίην λάβε πέτρην·
καί ῥα Νεοπτολέμοιο κατ' ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι
χρυσείης· τὸν δ' οὔτι ποσεσσύμενον στυφέλιξεν,
ἀλλ' ἅτε πρὼν ἕστηκε ἀπείριτος οὔρεϊ μακρῷ,
τόν ῥα διιπετέων ποταμῶν μένος, οὐδ' ἅμα πάντων
ἂψ ὦσαι δύναται· ὁ γὰρ ἔμπεδον ἐρρίζωται,
ὣς μένεν ἄτρομος ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
ἀλλ' οὐδ' ὧς, τάρβησε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
ἄσπετον υἱ' ἀχιλῆος, ἐπεί ῥά μιν ὀρύνεσκε
θάρσος ἑὸν, καὶ κῆρες, ὑπὸ κραδίῃσί τε θυμὸς

ἔζεεν ἀμφοτέροισι· περὶ σφίσι δ' αἰόλα τεύχη
ἔβραχεν. οἱ δ' ἅτε θῆρες ἐπήϊσαν ἀλλήλοισι
σμερδαλέοι, τοῖσίν τε κατ' οὔρεα δῆρις ἀέξει,
ὁππότε λευγαλέῳ λιμῷ βεβολημένοι ἦτορ,
ἢ βοὸς, ἢ ἐλάφοιο περὶ κταμένου πονέωνται,
ἄμφω παιφάσσοντες, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
μαρναμένων, ὣς οἵ γε συνήϊσαν ἀλλήλοισι,
δῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄδην πονέοντο φάλαγγες
ἐς μόθον· ἀργαλέη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει·
οἱ δ' ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰψηρῇσι,
σύν ῥ' ἔβαλον μελίῃσι, μεμαότες αἷμα κεδάσσαι
ἀλλήλων· τοὺς δ' αἰὲν ἐποτρύνεσκεν Ἐνυὼ
ἐγγύθεν ἱσταμένη· τοὶ δ' οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
ἀλλὰ σφέας ἐλάϊξον ἐς ἀσπίδας· ἄλλοτε δ' αὖτε
οὔταζον κνημῖδας, ἰδ' ὑψιλόφους φυφαλάας·
καί τις καὶ χροὸς ἥψατο, ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἔπειγε
θαρσαλέους ἥρωας· ἔρις δ' ἐπετέρπετο θυμῷ
κείνους εἰσορόωσα· πολὺς δ' ἐξέρρεεν ἱδρὼς
ἀμφοτέρων· οἱ δ' αἰὲν ἐκαρτύνοντο μένοντες·
ἄμφω γὰρ μακάρων ἔσαν αἵματος· οἱ δ' ἀπ' Ὀλύμπου,
οἱ μὲν, γὰρ κύδαινον Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα,
οἱ δ' αὖτ' Εὐρύπυλον θεοειδέα· τοὶ δ' ἑκάτερθεν
μάρναντ' ἀκμήτοισιν ἐοιδόμενοι σκοπέλοισιν
ἠλιβάτων ὀρέων· μέγα δ' ἔβραχον ἀμφοτέρωθεν
θεινόμεναι μελίῃσι τότ' ἀσπίδες· ὀψὲ δὲ μακρὰ
πηλιὰς Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθερεῶνος
πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δ' ἔκχυτο φοίνιον αἷμα
ἐσσυμένως· ψυχὴ δὲ δι' ἕλκεος ἐξεποτάσθη,
ἐκ μελέων· ὀλοὴ δὲ κατ' ὀφθαλμῶν πέσεν ὄρφνη·

ἤριπε δ' ἐν τεύχεσι κατὰ χθονὸς, ἠΰτε βλωθρὴ
ἢ πίτυς, ἢ ἐλάτη κρυεροῦ βορέαο βίηφι
ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα· τόσην ἐπὶ κάππεσε γαῖαν
Εὐρυπύλοιο δέμας. μέγα δ' ἔβραχε τρώϊον οὖδας,
καὶ πεδίον· χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῷ
ὠχροίη, καὶ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρευθος·
τῷ δ' ἐπικαγχαλόων, μεγάλ' εὔχετο κρατερὸς ἥρως·
Εὐρύπυλ', ἦ που ἔφης δαναῶν νέας, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
δῃώσειν, καὶ πάντας ὀϊζυρῶς ἀπολέσσειν
ἡμέας· ἀλλά σοι οὔτι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ,
ἀλλ' ὑπ' ἐμοί σ' ἐδάμασσε καὶ ἀκάματόν περ ἐόντα,
πατρὸς ἐμοῖο μέγ' ἔγχος, ὅπερ βροτὸς οὔτις ἀλύξειν
ἡμῖν ἄντα μολὼν, οὐδ' εἰ παγχάλκεος ἦεν·
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον εἴρυσεν αἰχμὴν
ἐσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ' ἔδδεισαν εἰσορόωντες
ἀνέρα καρτερόθυμον. ὁ δ' αὐτίκα τεύχε' ἀπηύρας,
δῶκε θοοῖς ἑτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ' ἐς θοὸν ἅρμα θορὼν, καὶ ἀτειρέας ἵππους
ἤϊεν, οἷός τ' ἐστὶ δι' αἰθέρος ἀπλήτοιο
ἐκ Διὸς ἀκαμάτοιο σὺν ἀστεροπῇσι κεραυνὸς,
ὅν τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα
νόσφι Διὸς μεγάλοιο, ὁ δ' ἐσσυμένως ποτὶ γαῖαν,
δένδρεά τε ῥήγνυσι, καὶ οὔρεα παιπαλόεντα,
ὣς ὁ θοῶς Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, πῆμα κορύσσων·
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλος, ὅσους κίχον ἄμβροτοι ἵπποι·
πλήθετο ἡ χθονὸς οὖδας· ἄδην δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ·
ὡς δ' ὅτε μυρία φύλλα κατ' οὔρεος ἐν βήσσῃσι
ταρφέα πεπτηῶτα, χυδὴν κατὰ γαῖαν ἐρέψῃ,
ὣς Τρώων τότε λαὸς ἀπείριτος ἐν χθονὶ κεῖτο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο, καὶ ἀργείων ἐριθύμων,

ὣς ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν αἷμα, καὶ ἱδρὼς,
αὐτῶν, ἠδ' ἵππων· μάλα δ' ἄντυγες ἀμφ' ὀχέεσφι
κινύμεναι, δονέοντο περὶ στροφάλιγξιν ἔῃσι·
καί νύ κε Τρώϊοι υἷες ἔσω πυλέων ἀφίκοντο,
πόρτιες ἠΰτε λέοντα φοβεύμεναι, ἢ σύες ὄμβρον,
εἰ μὴ ἄρης ἀλεγεινὸς ἀρηγέμεναι μενεαίνων
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι, κατήλυθεν ὀλύμποιο
κρύβδ' ἄλλων μακάρων· φέρον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποι
Αἴθων, καὶ Φλόγιος· κόναβος δ' ἐπὶ τοῖσι, φόβος τε·
τοὺς, Βορέῃ κελάδοντι τέκε βλοσυρῶπις ἐριννὺς,
πῦρ ὀλοὸν πνείοντας· ὑπέστενε δ' αἰόλος αἰθὴρ
ἐσσυμένων ποτὶ δῆριν· ὁ δ' ὁρμαλέως ἀφίκανεν
ἐς Τροίην· ὑπὸ δ' αἶα μέγ' ἔκτυπε θεσπεσίοισιν
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσι· μολὼν δ' ἄγχιστα κυδοιμοῦ,
πῆλε δόρυ βριαρόν· μέγα δ' ἴαχε Τρωσὶ κελεύων
ἀντιάαν δηΐοισι κατὰ κλόνον· οἱ δ' ἀΐοντες
θεσπεσίην ὄπα, πάντες ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἴδοντο
ἄμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας, οὐδὲ μὲν ἵππους·
ἠέρι δὲ κεκάλυπτο· νόησε δὲ θέσκελον αὐδὴν
ἔκποθεν ἀΐξασαν ἀδὴν ἐς οὔατα Τρώων
ἀντιθέου ἑλένοιο κλυτὸς νόος· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
γήθησεν, καὶ λαὸν ἐπεσσύμενον μέγ' ἀΰτει·
ἆ δειλοί, τί φέβεσθε φιλοπτολέμου ἀχιλῆος
υἱέα θαρσαλέον; θνητός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτός·
οὐδέ οἱ ἶσον ἄρηϊ πέλει σθένος, ὅς μιν ἀρήγει
ἥμιν ἐελδομένοισι· βοᾷ δ' ὅγε μακρὰ κελεύων
μάρνασθ' ἀργείοισι κατὰ κλόνον· ἀλλ' ἄγε θυμῷ
τλῆτε φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
οὐ γὰρ ἀμείνονα Τρωσὶν ὀΐομαι ἄλλον ἱκέσθαι
ἀλκτῆρα πολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν ἄρηος

λώϊον, ὅτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνῃ;
ὃς νῦν ἡμῖν ἵκετ' ἐπίρροθος· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μνήσασθε πολέμοιο, δέος δ' ἀπὸ νόσφι βάλεσθε.
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἵσταντο κατ' ἀντίον Ἀργείοισιν,
ἠΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοιο
φαίνοντες τοπάροιθε, βίην ῥέξωσι μάχεσθαι,
ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπεσσιν,
ὣς ἄρα Τρώϊοι υἷες ἀνὰ μόθον αἰνὸν ἄρηος
δείματος ἐκτὸς ἔσαν· κατ' ἀντίον ἀνέρος ἀνὴρ
μάρνατο θαρσαλέως· περὶ δ' ἔκτυπεν ἔντεα φωτῶν
θεινόμενα ξιφέεσσι, καὶ ἔγχεσι, καὶ βελέεσσιν.
αἰχμαὶ δ' ἐς χρόα δῦνον· ἐδεύετο δ' αἵματι πολλῷ
δεινὸς ἄρης· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ,
μαρναμένων ἑκάτερθε· μάχη δ' ἔχεν ἶσα τάλαντα.
ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοὶ μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς
ὄρχατον ἀμπελόεντα διατμήσωσι σιδήρῳ
σπερχόμενοι, τῶν δ' ἶσον ἀέξεται ἐς ἔριν ἔργον,
ὁππότ' ἴσοι τελέθωσιν ὁμηλικίῃ τε, βίῃ τε,
ὣς τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα
ἶσα πέλεν· Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον ἐνθέμενοι κῆρ
μίμνον, ἀταρβήτοιο πεποιθότες ἄρεος ἀλκῇ,
ἀργεῖοι δ' ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου ἀχιλῆος.
κτεῖνον δ' ἀλλήλους· ὀλοὴ δ' ἀνὰ μέσσον ἐνυὼ
στρωφᾶτ' ἀλγινόεντι λύθρῳ πεπαλαγμένη ὤμους,
καὶ χέρας· ἐκ δὲ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέεν ἱδρώς·
οὐδ' ἑτέροισιν ἄμυνεν· ἴσῃ δ' ἐπετέρπετο χάρμῃ,
ἁζομένη φρεσὶν ᾗσι Θέτιν, καὶ δῖον ἄρηα·
ἔνθα Νεοπτόλεμος περικλυτὸν Περιμήδεα
δάμναθ', ὃς οἰκί' ἔναιε παρὰ σμινθήϊον ἄλσος·
τῷ δ' ἔπι, κέστρον ἔπεφνε, μενεπτόλεμόν τε Φάληρον,

καὶ κρατερὸν Περίλαον, ἐϋμελίην τε Μενάλκην,
ὃν τέκετ' ἰφιάνασσα παρὰ ζάθεον πόδα κίλλης
τεχνήεντι Μέδοντι, δαήμονι τεκτοσυνάων.
ἀλλ' ὁ μὲν, οἴκοι ἔμιμνε φίλῃ ἐνὶ πατρίδι γαίῃ.
παιδὸς δ' οὐκ ἀπόνητο· πόνον δέ οἱ, ἔργα τε πάντα,
χηρωσταὶ μετόπισθεν ἀποφθιμένοιο, δάσαντο.
Δηΐφοβος δὲ, Λυκῶνα, Μενεπτόλεμόν τε κατέκτα,
τυτθὸν ὑπὲρ βουβῶνα τυχών· περὶ δ' ἔγχεϊ μακρῷ
ἔγκατα πάντ' ἐχύθησαν· ὅλη δ' ἐξ ἔσσυτο νηδύς.
Αἰνείας δὲ Δάμαντα κατέπεφνεν, ὅς τε πάροιθεν
αὐλίδα ναιετάεσκε, συνέσπετο δ' ἀρκεσιλάῳ
ἐς Τροίην· ἀλλ' οὔτι φίλην πάλιν ἔδρακεν αἶαν.
Εὐρύαλος δ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀλεγεινὸν ἄκοντι
ἀστραῖον· τοῦ δ' αἶψα διὰ στέρνοιο ποτήθη
αἰχμὴ ἀνιηρή, στομάχου δ' ἀπέκερσε κελεύθους
ἀνέρι κῆρα φέρουσα· μίγη δέ οἱ εἴδατα λύθρῳ.
τοῦ δ' ἄρα βαιὸν ἄπωθεν, ἕλεν μεγάθυμος ἀγήνωρ
ἱππομένην, Τεύκροιο δαΐφρονος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
τύψας ἐς κληῗδα θοῶς· σὺν δ' αἵματι θυμὸς
ἔκθορεν ἐκ μελέων· ὀλοὴ δέ μιν ἀμφεχύθη νύξ.
Τεύκρῳ δ' ἔμπεσε πένθος, ἀποκταμένου ἑτάροιο.
καὶ βάλεν ὠκὺν ὀϊστὸν, ἀγήνορος ἄντα τανύσσας.
ἀλλά οἱ οὔτι τύχησεν, ἀλευαμένου μάλα τυτθόν.
ἔμπεσε δ' ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηϊφόντῃ
λαιὸν ὀφθαλμόν· διὰ δ' οὔατος ἐξεπέρησεν *
δεξιτεροῦ· γλήνην δὲ διέτμαγεν, οὕνεκα μοῖραι
ἀργαλέον βέλος ὦσαν ὅπῃ θέλον· ὃς δ' ἔτι ποσσὶν
ὀρθὸς ἀνεσκαίρεσκε· βαλὼν δ' ὅγε δεύτερον ἰὸν,
λαιμῷ ἐπερροίβδησε· διέθρισε δ' αὐχένος ἶνας
ἀντικρὺς ἀΐξας· τὸν δ' ἀργαλέη κίχε μοῖρα.

ἄλλος δ' ἄλλῳ τεῦχε μόρον· κεχάροντο δὲ κῆρες,
καὶ μόρος· ἀλγινόεσσα δ' ἔρις μέγα μαιμώωσα,
ἤυσε μάλα μακρόν· ἄρης δέ οἱ ἀντεβόησε
σμερδαλέον· τρώεσσι δ' ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
ἀργείοισι δὲ φύζαν· ἄφαρ δ' ἐλέλιξε φάλαγγας·
ἀλλ' οὐχ υἷα φόβησεν ἀχιλλέος· ἀλλ' ὅ γε μίμνων,
μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ' ἔκτανεν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ·
ὡς δ' ὅτε τις μυίῃσι περὶ γλάγος ἐρχομένῃσι,
χεῖρα περιρρήσῃ κοῦρος νέος, αἱ δ' ὑπὸ πληγῇ
τυτθὸν δαμνάμεναι, σχεδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι
θυμὸν ἀποπνείουσι, πάϊς δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ,
ὡς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίκτου ἀχιλῆος,
γήθεεν ἀμφὶ νέκυσσι, καὶ οὐκ ἀλέγιζεν ἄρηος
τρωσὶν ἐπαμύνοντος· ἐτίνυτο δ' ἄλλοθεν ἄλλον,
λαοὺς ἐπαΐσσοντας, ὅπως ἀνέμοιο θυέλλας
μίμνῃ ἐπεσσυμένας ὄρεος μεγάλοιο κολώνη,
ὡς ἄρα μίμνεν ἄτρεστος· ἄρης δέ οἱ ἐμμεμαῶτι
χώετο, καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι,
αὐτὸς ἀπορρίψας ἱερὸν νέφος, εἰ μὴ ἀθήνη
ἔκποθεν οὐλύμποιο θόρεν ποτὶ δάσκιον ἴδην·
ἔτρεμε δὲ χθὼν δῖα· καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
ξάνθου, τόσσον ἔδεισε· δέος δ' ἀμφεκέκλασε θυμὸν
νυμφάων· φοβέοντο δ' ὑπὲρ Πριάμοιο πόληος·
δὴ γάρ οἱ μεγάλοιο Διὸς διεφαίνετο θυμὸς *
τεύχεσι δ' ἀμβροσίοισι περὶ στεροπῇσι. *
σμερδαλέοι δὲ δράκοντες, ἀπ' ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
πῦρ ἄμοτον πνείεσκον· ἄνω δ' ἔψαυε νεφέεσσι *
θεσπεσίη τρυφάλεια· θοῶς δ' ἤμελλεν ἄρηϊ
μάρνασθ' ἐσσυμένως, εἰ μὴ Διὸς οὐ νόημα
ἀμφοτέρους ἐφόβησεν, ἀπ' αἰθέρος αἰπεινοῖο

βροντήσας ἀλεγεινόν· ἄρης δ' ἀπεχάζετο χάρμης·
ἵκετο δ' ἐς θρήκην δυσχείμερον· οὐδ' ἔτι Τρώων
μέμβλετό οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέρβιον· οὐδὲ μὲν ἐσθλὴ
Παλλὰς ἐν πεδίῳ Τρώων μένεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἷξεν ἀθηναίων ἱερὸν πέδον· οὐδ' ἔτι χάρμης
μνώοντ' οὐλομένης· δύοντο δὲ Τρώϊοι υἷες
ἀλκῆς· ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
χαζομένοισιν ἕποντο κατ' ἴχνιον, ἠΰτ' ἀῆται
νήεσσιν ἐσσυμέναις ἅμα λαίφεσιν ἐς ἁλὸς οἶδμα
ὄβριμον, ἠὲ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἠὲ κεμάδεσσιν
ὀτρηροὶ κατ' ὄρεσφι κύνες λελιημένοι ἄγρης,
ὣς δαναοὶ δηΐοισιν ἐπήϊον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοὺς
υἱὸς ἀχιλλῆος μεγάλῳ δορὶ θαρσύνεσκε,
κτείνων ὅν κε κίχησε κατὰ κλόνον· οἱ δ' ὑπὸ φύζαν
χασσάμενοι, κατέδυσαν ἐς ὑψίπυλον πτολίεθρον·
ἀργεῖοι δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο,
ἔλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
ἄρνας ὅπως σταθμοῖσιν ἐπ' οἰοπόλοισι νομῆες·
ὡς δ' ὁπότ' ἀμπνεύσωσι βόες μέγα κεκμηῶτες,
ἄχθος ἀνειρύσαντες ἄνω ποτὶ δύσβατον ἄκρην,
πυκνὸν ἀνασθμαίνοντες ὑπὸ ζυγόν, ὣς ἄρ' ἀχαιοὶ
ἄμπνεον ἐν τεύχεσσι κεκμηκότες· ἀμφὶ δὲ πύργους
μάρνασθαι μεμαῶτες, ἐκυκλώσαντο πολλά·
οἱ δ' ἄρα ᾗσι πύλῃσιν ἐπειρύσαντες ὀχῆας,
ἐν τεύχεσσιν ἔμιμνον ἐπεσσυμένων μένος ἀνδρῶν·
ὡς δ' ὅτε μηλοβοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένωσι
λαίλαπα κυανέην, ὅτε χείματος ἦμαρ ἵκηται
λάβρον ὁμοῦ στεροπῇσι, καὶ ὕδατι, καὶ νεφέεσσι
ταρφέσιν, οἱ δὲ, μάλ' οὔτι λιλαιόμενοί περ ἱκέσθαι
ἐς νομὸν ἀΐουσιν, ἄχρις μέγα λωφήσειε

χεῖμα, καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομέοντες,
ὣς οἵγ᾽ ἐν τείχεσσι μένον βρομέοντες ὁμοκλὴν
δυσμενέων. λαοὶ δὲ θοῶς ἐπέχυντο πόληϊ.
ὡς δ᾽ ὁπότε ψῆρες τανύπτεροι, ἠὲ κολοιοὶ
καρπῷ ἐλαϊνέῳ θαμέες περὶ πάγχυ πέσωσι,
βρώμης ἱέμενοι θυμηδέος, οὐδ᾽ ἄρα τούς γε
αἰζηοὶ βοόωντες ἀποῤῥωπῶσι φέβεσθαι
πρὶν φαγέειν, λιμὸς γὰρ ἀναιδέα θυμὸν ἀέξει,
ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ᾽ ἀμφεχέοντο πόληϊ
ὄβριμοι· ἐν δὲ πύλῃσι πέσον μεμαῶτες ἐρύσσαι
ἔργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος ἐννοσιγαίου.
Τρῶες δ᾽ οὐ λήθοντο μάχης μάλα περ δεδιῶτες,
ἀλλὰ καὶ ὣς, πύργοισιν ἐφεστῶτες, πονέοντο
νωλεμέως· οἱ δ᾽ αἰὲν πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν
θρῶσκον ὁμῶς λάεσσι, καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
δυσμενέων ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ σφίσι τλήμονα Φοῖβος
ἧκε βίην· αἰεὶ γάρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς
Τρωσὶν ἐϋπτολέμοισι, καὶ Ἕκτορος οἰχομένοιο.
ἔνθ᾽ ἄρα Μηριόνης στυγερὸν προέηκε βέλεμνον,
καὶ βάλε Φιλοδάμαντα φίλον κρατεροῖο Πολίτου,
τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πάγη δ᾽ ὑπὸ λαιμὸν ὀϊστός.
κάππεσε δ᾽ αἰγυπιῷ ἐναλίγκιος, ὅν τ᾽ ἀπὸ πέτρης
ἰῷ εὐγλώχινι βαλὼν αἰζηὸς ὀλέσσῃ,
ὣς ὃ θοῶς πύργοιο κατήριπεν αἰπεινοῖο.
τῆλε δέ οἱ λίπε θυμός· ἐπέβραχε δ᾽ ἔντεα νεκροῦ.
τῷ δ᾽ ἐπικαγχαλόων υἱὸς κρατεροῖο Μόλοιο,
ἄλλον ἐφῆκεν ὀϊστὸν, ἐελδόμενος μέγα θυμῷ
αὖ βαλέειν Πριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην.
ἀλλ᾽ ὃ μὲν, αἶψ᾽ ἀλέεινε παρακλίνας ἑτέρωσε
ὃν δέμας· οὐδέ οἱ ἰὸς ἐπὶ χρόα καλὸν ἴαψεν,

ὡς δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ πόντον ἐπειγομένης νεὸς οὔρῳ,
ναύτης παιπαλόεσσαν ἰδὼν ἐνὶ χεύματι πέτρην,
νῆα παρατρέψῃ, λελιημένος ἐξυπαλύξαι,
χειρὶ παρακλίνας οἰήϊον, ᾗχί ἑ θυμὸς
ὀτρύνει, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πῆμ' ἀπερύκει,
ὣς ἄρ' ὅγε προϊδὼν ὀλοὸν βέλος, ἔκφυγε πότμον.
οἱ δ' αἰὲν μάρναντο· λύθρῳ δ' ἐρυθαίνετο τείχη,
πύργοι θ' ὑψηλοὶ, καὶ ἐπάλξιες, ᾗχί τε Τρῶες
ἰοῖσι κτείνοντο πολυσθενέων ἀπ' ἀχαιῶν.
οὔτι μὲν οἵ γ' ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν,
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον. ὀρώρει δ' αἰπὺς ὄλεθρος
βαλλομένων ἑκάτερθε· λυγρὴ δ' ἐπετέρπετ' ἐνυὼ
δῆριν ἐπικλονέουσα κασιγνήτην πολέμοιο.
καί νύ κε δὴ ῥήξαντο πύλας, καὶ τείχεα Τροίης
ἀργεῖοι, μάλα γάρ σφιν ἀάσπετον ἔπλετο κάρτος,
εἰ μὴ ἄρ' αἶψ' ἐβόησεν ἀγακλυτὸς Γανυμήδης
οὐρανοῦ ἐκκατιδών· μάλα γὰρ περιδείδιε πάτρης.
Ζεῦ πάτερ, εἰ ἐτεόν γε τεῆς ἐξ εἰμὶ γενέθλης,
σῇσι δ' ὑπ' ἐννεσίῃσι λιπὼν ἐρικυδέα πάτρην,
εἰμὶ μετ' ἀθανάτοισι, πέλει δέ μοι ἄμβροτος αἰών,
τῷ μευ νῦν ἐσάκουσον ἀκηχεμένου μέγα θυμῷ.
οὐ γὰρ τλήσομαι ἄστυ καταιθόμενον προσιδέσθαι,
οὐδ' ἄρ' ἀπολλυμένην γενεὴν ἐν δηϊοτῆτι
λευγαλέῃ, τῆς οὔτι χερειότερον πέλει ἄλγος.
ἔσσεται, ἢν μὴ ἐγώ γε μετ' ὄμμασιν οἷσιν ἴδωμαι.
κεῖνο γὰρ οἴκτιστον, καὶ κύντατον, ὁππότε πάτρην
δυσμενέων παλάμῃσιν ἐρειπομένην τις ἴδηται.
ὣς ῥα μέγα στενάχων Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ.
καὶ τότ' ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρέσιον νεφέεσσι
νωλεμέως ἐκάλυψε κλυτοῦ Πριάμοιο πόληα.

ἐκλύνθη δὲ μάχη φθισίμβροτος· οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ' ἔσθενεν, ἧχι τέτυκτο·
ταρφέσι γὰρ νεφέεσσι διηνεκέως κεκάλυπτο·
ἀμφὶ δ' ἄρα βρονταί τε, καὶ ἀστεροπαὶ κτυπέοντο
οὐρανόθεν. Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαΐοντες,
θάμβεον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι μέγ' ἴαχε Νηλέος υἱός·
ὦ ἴνυ μοι ἀργείων σημάντορες, οὐκ ἔτι νῶϊ
ἔσσεται ἔμπεδα γυῖα, Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
Τρωσὶν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδει
ἡμῖν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἐὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες,
παυσώμεσθα πόνοιο, καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ,
μὴ δὴ πάντας ἐνιπρήσῃ μάλαπερ μενεαίνων·
τοῖσιν μὲν τεράεσσι πιθώμεθα· τῷ γὰρ ἔοικεν
ἐπιπείθεσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐστιν
ἰφθίμων τε θεῶν, ὀλιγοσθενέων τ' ἀνθρώπων·
καὶ γὰρ Τιτήνεσσιν ὑπερφιάλοισι χολωθεὶς,
οὐρανόθεν κατέχευε πυρὸς μένος· ἡ δ' ὑπένερθεν
καίετο πάντοθε γαῖα· καὶ ὠκεανοῖο πλατὺ χεῦμα
ἔζεεν ἐκ βυσσοῖο, καὶ ἐς πέρατ' ἄχρις ἱκέσθαι.
καὶ ποταμῶν τέρσοντο ῥοαὶ μάλα μακρὰ ῥεόντων·
δάμνατο δ' ὁππόσα φῦλα φερέσβιος ἔτρεφε γαῖα,
ἠδ' ὅσα πόντος ἔφερβεν ἀπείριτος, ἠδ' ὁπόσ' ὕδωρ
ἀενάων ποταμῶν· ἐπὶ δὲ σφισιν ἄσπετος αἰθὴρ
τέφρῃ ὑπεκρύφθη, καὶ λιγνύϊ· τείρετο δὲ χθών·
τοὔνεκ' ἐγὼ δείδοικα Διὸς μένος ἤματι τῷδε.
ἀλλ' ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπεὶ Τρώεσσιν ἀρήγει
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα, καὶ ἡμῖν κῦδος ὀρέξει.
ἄλλοτε γάρ τε φίλη πέλει ἠώς, ἄλλοτε δ' ἐχθρή.
καί δ' οὔπω μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ,
εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτήτυμος ἔπλετο μῦθος,

τὸν ῥα πάρος κατέλεξεν ὁμηγερέεσσιν ἀχαιοῖς
δηῶσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἀπάνευθε περικλυτὸν ἄστυ λιπόντες,
χάσσαντ' ἐκ πολέμοιο, Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν.
ἀνέρι γὰρ πεπίθοντο παλαιῶν ἴστορι μύθων.
ἀλλ' οὐδ' ὡς, ἀμέλησαν ἀποκταμένων ἐνὶ χάρμῃ,
ἀλλά σφεας τάρχυσαν ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες.
οὐ γὰρ δὴ κείνους νέφος ἄμφεχεν, ἀλλὰ πόληα
ὑψηλὴν, καὶ τεῖχος ἀνέμβατον, ᾧ πέρι, πολλοὶ
τρώων ἧες ἄρηϊ, καὶ ἀργείων ἐδάμησαν.
ἐλθόντες δ' ἐπὶ νῆας, ἀρήϊα τεύχε' ἔθεντο.
καί ῥα κόνιν, καὶ ἱδρῶτα, λύθρον τ' ἀποφαιδρύναντο,
κύμασιν ἐμβεβαῶτες εὐῤῥόου ἑλλησπόντου.
ἠέλιος δ' ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους.
νὺξ δ' ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἀπέτραπε δ' ἀνέρας ἔργων.
ἀργεῖοι δ' ἀχιλῆος ἐϋπτολέμου θρασὺν υἷα
ἶσα τοκῆϊ τίεσκον· ὁ δ' ἐν κλισίῃσιν ἀνάκτων
δαίνυτο καγχαλόων· κάματος δέ μιν οὔτι βάρυνεν,
οὕνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων
ἐξέλετ', ἀκμήτῳ δ' ἐναλίγκιον ἐσοράασθαι
τεῦξεν· ὁ δ' ἐκ δόρποιο κορεσσάμενος κρατερὸν κῆρ,
ἐς κλισίην ἀφίκανεν ἑοῦ πατρὸς, ἔνθά οἱ ὕπνος
ἀμφεχύθη· δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἴαυον,
αἰὲν ἀμειβόμενοι φυλακάς· φοβέοντο γὰρ αἰνῶς
τρώων μή ποτε λαὸς, ἢ ἀγχεμάχων ἐπικούρων,
νῆας ἐνιπρήσῃ, νόστου δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ.
ὣς δ' αὔτως Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα τρώων,
ἀμφὶ πύλας, καὶ τεῖχος ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκον,
ἀργείων στονόεσσαν ὑποτρομέοντες ὁμοκλήν.

ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ.

Μος δ' ἤνυτο νυκτὸς ἀπὸ κνέφας,
ἤ ἔγρετο δ' ἠὼς
ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ' ἀπείριτος
ἄσπετος αἰθὴρ,
δὴ τότ' ἀπείριτοι υἷες ἐϋσθενέων ἀργείων
ἀμπεδίον πάπταινον· ἴδοντο δ' ἰλίου ἄκρην
ἀννέφελον· χθιζὸν δὲ τέρας μέγα θαυμάζεσκον.
τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἔφαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
στήμεναι ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας.
ἀντήνωρ δ' ἐν τοῖσι, θεῶν ἠρήσατ' ἄνακτι·
Ζεῦ, ἴδης μεδέων, ἠδ' οὐρανοῦ αἰγλήεντος,
κλῦθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄβριμον ἄνδρα πόληος
τρέψον ἀφ' ἡμετέρης, ὀλοὰ φρεσὶ μητιόωντα·
ἤ θ' ὅγ' ἀχιλλεύς ἐστι, καὶ οὐ κίε δῶμ' ἀΐδαο,
ἠέ τις ἄλλος ἀχαιὸς ἀλίγκιος ἀνέρι κείνῳ·
ἄλλοι γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, καὶ οὐκ ἔτι γίνετ' ἐρωὴ,
ἀλλὰ φόνος τε, καὶ οἶτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει.
Ζεῦ πάτερ, οὐδέ νυ σοί τι δαϊζομένων ὑπ' ἀχαιοῖς
μέμβλεται, ἀλλ' ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἷος ἔοιο
Δαρδάνου ἀντιθέοιο, μετ' ἀργείοισιν ἀρήγεις.
ἀλλά σοι εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ κραδίῃ μενεαίνει
τρῶας ὑπ' ἀργείοισιν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι,
ἔρξον ἄφαρ, μηδ' ἄμμι πολὺν χρόνον ἄλγεα τεῦχε.
ἦ ῥα, μέγ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυεν οὐρανόθι Ζεύς.

καί ῥ' ὁ μὲν, αἶψ' ἐτέλεσσεν· ὃ δ' οὐκ ἤμελλε τελέσσειν·
δὴ γάρ οἱ κατένευσεν ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
τρῶες ὁμῶς τεκέεσσι· δαΐφρονα δ' υἱὸν ἀχιλλῆος
ῥεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ' εὐρυχόροιο πόληος,
ἀλλά ἑ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει
ἦρα φέρειν, καὶ κῦδος ἐΰφρονι νηρηΐνῃ·
καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων.
μεσσηγὺς δὲ πόληος, ἰδ' εὐρέος ἑλλησπόντοιο,
ἀργεῖοι, καὶ τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
καῖον ὁμῶς ἵπποισι· μάχη δ' ἐπέπαυτο φόνοιο,
εἵνεκα δὴ Πριάμοιο βίη κήρυκα Μενοίτην
ἐς ἀγαμέμνονα πέμψε, καὶ ἄλλους πάντας ἀχαιοὺς,
λισσόμενος νέκυας περικαιέμεν· οἱ δ' ἐπίθοντο
αἰδόμενοι κταμένους· οὐ γάρ σφι μῆνις ὀπηδεῖ·
ἦμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειὰς,
δὴ τότ' ἀργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο·
τρῶες δ' ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μέλαθρα
ἀχνύμενοι μάλα δεδουπότος Εὐρυπύλοιο,
ὃν γὰρ δὴ τίεσκον ἴσον Πριάμοιο τέκεσσι·
τοὔνεκά μιν τάρχυσαν, ἀποκταμένων ἑκὰς ἄλλων,
δαρδανίης προπάροιθε πύλης, ὅθι μακρὰ ῥέεθρα
δινήεις προΐησιν, ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρῳ·
υἱὸς δ' αὖτ' ἀχιλλῆος ἀταρβέος ἵκετο πατρὸς
τύμβον ἐς εὐρώεντα· κύσεν δ' ὅγε δάκρυα χεύων,
στήλην εὐποίητον ἀποφθιμένοιο τοκῆος·
καί ῥα περιστενάχων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
χαῖρε πάτερ καὶ ἔνερθε κατὰ χθονός· οὐ γὰρ ἔγωγε
λήσομαι οἰχομένοιο σέθεν ποτὶ δῶμ' ἀΐδαο.
ὡς εἴθε ζωόν σε μετ' ἀργείοισι κίχανον.
τῷ, καὶ τάχ' ἀλλήλοισι φρένα τερφθέντ' ἐνὶ θυμῷ,

ἰλίου ἐξ ἱερῆς ληϊσόμεθ' ἄσπετον ὄλβον·
νῦν δ' οὔτ' ἂρ σύγ' ἐσεῖδες τεὸν τέκος, οὐδὲ σ' ἐγώπερ
εἶδον ζωὸν ἐόντα, λιλαιόμενός περ ἰδέσθαι.
ἀλλὰ καὶ ὡς, σέο νόσφι, καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος,
σὸν δόρυ, καὶ τεὸν υἷα μέγ' ἐν δαῒ πεφρίκασι
δυσμενέες· Δαναοὶ δὲ γεγηθότες, εἰσορόωσι
σοί δὲ μάλ', ἠδὲ φυὴν ἐναλίγκιον, ἠδὲ καὶ ἔργα.
ὣς εἰπὼν, ἀπὸ θερμὸν ὀμόρξατο δάκρυ παρειῶν·
βῆ δὲ θοῶς ὑπὲρ νῆας ὑπερθυμοιο τοκῆος,
οὐκ οἶος· ἅμα γάρ οἱ ἔσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων· Φοῖνιξ δ' ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀπήδει,
λυγρὸν ἀναστενάχων περικυδέος ἀμφ' Ἀχιλῆος.
νὺξ δ' ἐπὶ γαῖαν ἵκανεν, ἐπέσσυτο δ' οὐρανὸν ἄστρα·
οἱ δ' ἄρα δορπήσαντες, ἕλον θ' ὕπνον. ἔγρετο δ' ἠώς.
Ἀργεῖοι δ' ἄρα δῦσαν ἐν ἔντεσι· τῆλε δ' ἀπ' αὐτῶν,
αἴγλη μαρμαίρεσκεν ἐς αἰθέρα μέχρις ἰοῦσα.
καί ῥα θοῶς ἔκτοσθε πυλάων ἐσσύοντο
πασσυδίη, νιφάδεσσιν ἐοικότες, αἵ τε φέρονται
ταρφέες ἐκ νεφέων κρυερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
ὣς οἵγ' ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
σμερδαλέη· μέγα δ' αἶα περιστεναχίζετ' ἰόντων.
Τρῶες δ' αὖτ' ἐπύθοντο βοὴν, καὶ λαὸν ἴδοντο,
θάμβησαν· πᾶσιν δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον,
πότμον ὀϊομένων· περὶ γὰρ νέφος ὥς, ἐφαάνθη
λαὸς δυσμενέων· κοναχίζετο δὲ τεύχεα φωτῶν
κινυμένων· ἄμοτος δὲ κονίσαλος ὦρτο ποδοῖιν.
καὶ τότ' ἄρ ἢ θεῶν τις ὑπὸ φρένας ἔμβαλε θάρσος
Δηϊφόβῳ, καὶ θῆκε μάλ' ἄτρομον, ἠὲ καὶ αὐτὸν
θυμὸς ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον, ὄφρ' ἀπὸ πάτρης
δυσμενέων ἀλεγεινὸν ὑπ' ἔγχεϊ λαὸν ἐλάσῃ.

θαρσαλέον δ' ἄρα μῦθον ἐνὶ τρώεσσιν ἔειπεν·
ὦ φίλοι, ἀλλ' ἄρα θυμὸν ἀρήϊον ἐν φρεσὶ θέσθε,
μνησάμενοι συνόεντος ἴσα πολέμοιο τελευτὴ
ἄλγε' ἐπ' ἀνθρώποισι δορυκτήτοισι τίθησιν·
οὐ γὰρ ἀλεξάνδροιο πέλει πέρι μοῦνος ἄεθλος,
οὐδ' ἑλένης, ἀλλ' ἔστι περὶ πτόλιός τε, καὶ αὐτῶν,
ἠδ' ἀλόχων, τεκέων τε φίλων, γεραρῶν τε τοκήων,
πάσης τ' ἀγλαΐης, καὶ κτήσιος, ἠδ' ἐρατεινῆς
γαίης, ἥ με δαμέντα κατὰ κλόνον, ἀμφικαλύψει
μᾶλλον, ἢ ἀθρῆσαί μι φίλην ὑπὸ δούρατι πάτρην
δυσμενέων· οὐ γάρ τι κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο
πῆμα μέγ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσι τετύχθαι.
τοὔνεκ' ἀπωσάμενοι στυγερὸν δέος, ἀμφ' ἐμὲ πάντες
καρτύνασθ' ἐπὶ δῆριν ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἀχιλλεὺς
ζωὸς ἔθ' ἡμῖν ἄντα μαχήσεται, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὸν
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε· πέλει δέ τις ἄλλος ἀχαιῶν,
ὃς νῦν λαὸν ἄγειρεν· ἔοικε δὲ πάντ' ἀχιλῆϊ.
μήτε τιν' ἄλλον ἀχαιῶν ὑποτρομέειν περὶ πάτρης
μαρναμένους· τῷ, μή τι φεβώμεθα μῶλον ἄρηος,
εἰ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἀνέτλημεν μογέοντες.
» ἢ οὔπω τόδε οἴδατ' ἀνὰ φρένας, ὡς ἀλεγεινοῖς
» ἀνδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε, καὶ ὄλβος,
» ἐκ δ' ἄρα λευγαλέων ἀνέμων, καὶ χείματος αἰνοῦ,
» Ζεὺς ἐπάγει μερόπεσσι διιέρος εὔδιον ἦμαρ,
» ἔκ τ' ὀλοῆς νούσοιο πέλει σθένος, ἔκ τε μόθοιο
» εἰρήνη; τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργῳ·
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐς ἄρηα μεμαότες, ἐντύναντο
ἐσσυμένως· καναχὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντῃ
μῶλον ἐς ἀλγινόεντα κορυσσομένων αἰζηῶν·
ἔνθ' ἄρα τῷ, μὲν ἄκοιτις ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν,

ἔντε

ἔντε' ἐποιχομένῳ, παρανήνεε δακρυχέουσα.
τῷ δ' ἄρα νήπιοι ἦσαν ἐπειγόμενοι περὶ πατρὶ,
τεύχεα πάντα φέρεσκον. ὁ δὲ, σφισιν ἄλλοτε μέν τι
ἄχνυτ' ὀδυρομένοις. ὁτὲ δ' ἔμπαλι μειδιάασκεν,
παισὶν ἀγαλλόμενος. κραδίη δέ οἱ δαῒ μᾶλλον
ὥρμαινεν πονέεσθαι ὑπὲρ τεκέων τε, καὶ αὐτοῦ.
ἄλλῳ δ' αὖτε γεραιὸς ἐπισταμένῃς παλάμῃσιν
ἀμφετίθει μελέεσσι καὶ ἧς ἀλκήρια χάρμης,
πολλὰ παρηγορέων φίλον υἷα μηδενὶ εἴκειν
ἐν πολέμῳ. καὶ στέρνα τετυμμένα δείκνυε παιδὶ,
ταρφέα σήματ' ἔχοντα παλαιῆς δηϊοτῆτος.
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἐν ἔντεσι θωρήχθησαν,
ἄστεος ἐξεχέοντο, μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο
λευγαλέου. ταχέεσσι δ' ἐφ' ἱππήεσσιν ὄρουσαν,
ἱππῆες. πεζοῖσι δ' ἐπέχραον ἔθνεα φωτῶν.
ἅρμασι δ' ἅρμαθ' ἵκοντο κατάντιον. ἔβραχε δὲ χθὼν
ἐς μόθον ἐσσυμένων. ἐπαΰτεε δ' οἷσιν ἕκαστος
κεκλόμενος. τοὶ δ' αἶψα συνήϊον. ἀμφὶ δ' ἄνασφι
τεύχε' ἐπεσμαράγησε. μίη δ' ἑκάτερθεν ἀϋτὴ
λευγαλέη. τὰ δὲ πολλὰ, θοῶς ποτέοντο βέλεμνα,
βαλλόμεν' ἀμφοτέρωθεν. ὑπ' ἔγχεϊ δ' ἀσπίδες ἀνδρῶν
θεινόμεναι κτυπέεσκον ἀάσχετον. αἵ δ' ὑπ' ἀκόντων,
καὶ ξιφέων. πολέες δὲ καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
ἀνέρες οὐτάζοντο. φορύνετο δ' ἔντεα φωτῶν
αἵματι. Τρωϊάδες δ' ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
αἰζηῶν στονόεντα μόθον. πάσῃσι δὲ γυῖα
ἔτρεμεν εὐχομένῃσιν ὑπὲρ τεκέων τε, καὶ ἀνδρῶν,
ἠδὲ κασιγνήτων. πολιοὶ δ' ἅμα τῇσι γέροντες
ἕζοντ' εἰσορόωντες. ἔχον δ' ὑπὸ χείρεσι θυμὸν
παίδων ἀμφὶ φίλων. ἑλένη δ' ἐνὶ δώμασι μίμνεν

οἵη ἀμφιπόλοισιν· ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰδώς·
οἳ δ' ἄμοτον πονέοντο πρὸ τείχεος· ἀμφὶ δὲ κῆρες
γήθεον· οὐλομένη δ' ἐπαΰτεεν ἀμφοτέροισι
μακρὸν ἔρις βοόωσα· κόνις δ' ἐρυθαίνετο λύθρῳ
κτεινομένων· ὀλέκοντο δ' ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος·
ἔνθ' ἄρα Δηΐφοβος κρατερὸν κτάνεν ἡνιοχῆα
ἱππασίδην· ὃ δ' ἀφ' ἅρματος αἰψηροῖο
ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν· ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄνακτα·
δείδιε γὰρ μὴ δῆριν ἐφ' ἡνία χεῖρας ἔχοντα
υἱὸς ἐῢς Πριάμοιο κατακτείνῃσι καὶ αὐτόν·
ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος, ἀλλ' ἐπὶ δίφρον
ἆλτο θοῶς· ἵπποισι δ' ἐκέκλετο μακρὰ τινάσσων·
Εὐκλήρου δ' ἔχε μάστιν· ἔλαυνε δὲ δούρατι θείνων·
καὶ τὸν μὲν Πριάμοιο πάϊς λίπεν· ἵκετο δ' ἄλλων
ἐς πληθύν· πολέεσσι δ' ὀλέθριον ὤπασεν ἦμαρ
ἐσσυμένως· ὀλοῇ γὰρ ἐναλίγκιος αἰὲν ἀέλλῃ,
θαρσαλέως δηΐοισιν ἐπῴχετο· τοῦ δ' ὑπὸ χερσὶ
μυρίοι ἐκτείνοντο· πέδον δ' ἐστείνετο νεκρῶν·
ὡς δ' ὅτ' ἀν' οὔρεα μακρὰ θορὼν εἰς ἄγκεα βήσσης
δρυτόμος ἐγκονέων, νεοθηλέα δάμναται ὕλην,
ἄνθρακας ὄφρα κάμισι, κατακρύψας ὑπὸ γαῖαν
σὺν πυρὶ δούρατα μακρά, τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεσόντα
πρῶνας ὕπερθε κάλυψαν, ἀνὴρ δ' ἐπιτέρπεται ἔργῳ,
ὣς ἄρα Δηϊφόβοιο θοῆς ὑπὸ χερσὶν ἀχαιοὶ
ἰλαδὸν ὀλλύμενοι, περικάππεσον ἀλλήλοισι·
καί ῥ' οἳ μὲν, τρώεσσιν ὁμίλεον· οἳ δ' ἐφέβοντο
εὐρὺν ἐπὶ ξάνθοιο ῥόον· τοὺς δ' ὕδατος εἴσω
Δηΐφοβος συνέλασε, καὶ οὐκ ἀπέληγε φόνοιο·
ὡς δ' ὁπότ' ἰχθυόεντος ἐπ' ἠόσιν ἑλλησπόντου
δίκτυον ἐξερύωσι πολύκμητοι ἁλιῆες

πολλῶθεν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ᾽ ἁλὸς ἐσσέτ᾽ ἐόντας
ἐνθόρῃ αἰζηὸς, γναμπτὸν δόρυ χερσὶ μεμαρπὼς,
αὐτὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρῃ φόνον, ἄλλοθεν δ᾽ ἄλλον
δάμναται, ὅν κε κίχῃσι, φόνῳ δ᾽ ἐρυθαίνεται ὕδωρ,
ὣς τοῦ, ὑπαὶ παλάμῃσι περὶ ξάνθοιο ῥέεθρα
αἵματι φοινίχθησαν. ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί.
οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ ἄρα τρῶες ἀναιμωτὶ πονέοντο,
ἀλλὰ σφέας ἐδάϊξεν ἀχιλλέος ὄβριμος υἱὸς
ἀμφ᾽ ἄλλῃσι φάλαγξι. Θέτις δέ που εἰσορόωσα,
τέρπετ᾽ ἐφ᾽ υἱωνῷ, ὅσον ἄχνυτο πηλείωνι.
τοῦ, γὰρ ὑπὸ μελίῃ πουλὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι
πίπτεν ὁμῶς ἵπποισιν. ὁ δ᾽ ἑσπόμενος, κεράϊζεν.
ἔνθ᾽ ἀμίδην ἐδάϊξε περικλυτὸν, ὅς ῥά οἱ ἵππων
ἑζόμενος συνέκυρσε, καὶ οὐκ ἀπόνητ᾽ ἐρατεινῆς
ἱππασίης. δὴ γάρ μιν ὑπ᾽ ἔγχεϊ τύψε, φαεινῷ
ἐς νηδύν. αἰχμὴ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν.
ἔγκατα δ᾽ ἐξεχύθησαν. ἕλεν δέ μιν οὐλομένη κὴρ
ἐσσυμένως, ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεσόντα.
εἷλε δ᾽ ἄρ᾽ ἀσκάνιόν τε, καὶ Οἴνοπα. τοῦ, μὲν ἔλασσε
δουρὶ μετὰ στομάχοιο ποτὶ στόμα. τὸν δ᾽ ὑπὸ λαιμὸν,
καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν.
ἄλλους δ᾽ ἔκτανεν, ὅσσους κίχε. τίς κεν ἐκείνους
ἀνδρῶν μυθήσαιτο κατὰ κλόνον, ὅσσοι ὄλοντο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο; κάμεν δέ οἱ οὔποτε γυῖα.
ὡς δ᾽ ὁπότ᾽ αἰζηῶν τις ἀγρῷ ἐνὶ τηλεθάοντι
πανῆμαρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσιν,
ἐς γαῖαν κατέχευεν ἀπείρονα καρπὸν ἐλαίης
ῥάβδῳ ἐπισπέρχων, ἐκάλυψε δὲ χῶρον ὕπερθεν,
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι κατήριπε πουλὺς ὅμιλος.
τυδείδης δ᾽ ἑτέρωθεν, ἐϋμελίης τ᾽ ἀγαμέμνων,

ἄλλοι τ' ἐν δαναοῖσιν ἀριστῆες πονέοντο
προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον· οὐ δὲ μὲν ἐσθλοῖς
τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐκ θυμοῖο μάχοντο, καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
χαζομένους· πολέες δὲ γε οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων,
ἐκ πολέμοιο φέβοντο, μένος τρομέοντες ἀχαιῶν.
ὀψὲ δ' ἄρ' εἰσενόησε περὶ προχοῇσι σκαμάνδρου
ὀλλυμένους δαναοὺς κρατερὸς πάϊς αἰακίδαο
αἰὲν ἐπασσυτέρους· λίπε δ' οὓς πάρος αὐτὸς ἔναιρεν,
φεύγοντας προτὶ ἄστυ, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευεν
κεῖσ' ἐλάαν, ὅθι πολλὸς ἐδάμνατο λαὸς ἀχαιῶν.
αὐτὰρ ὅγ' αἶψα πίθησε· καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
σεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἱ δ' ἐπέτοντο
ῥίμφα διὰ κταμένων, κρατερὸν φορέοντες ἄνακτα.
οἷος δ' ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἔρχεται ἄρης
ἐμβεβαὼς ἵπποισι, περιτρομέει δ' ἄρα γαῖα
σευομένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοισι θεοῖο
τεύχη ἐπιβρομέουσιν ἶσον πυρὶ μαρμαίροντα,
τοῖος ἀχιλλῆος κρατερὸς πάϊς ἤϊεν ἄντην
ἐσθλοῦ Δηϊφόβοιο· κόνις δ' ἐπαείρετο πολλὴ
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσιν· ἰδὼν δέ μιν ἄλκιμος ἀνὴρ
Αὐτομέδων, ἐνόησεν ὅστις πέλεν· αἶψα δ' ἄνακτι
τοῖον ἔπος κατέλεξε, περικλυτὸν ἄνδρα πιφάσκων·
ὦ ἄναξ, Δηϊφόβοιο πέλει στρατός, ἢ δὲ καὶ αὐτὸς
σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεμε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
ἢ θεός, ἢ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος.
ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' ἄρα οὔτι προσέειπεν, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἵππους ὀτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, ὄφρα τάχιστα
ὀλλυμένοις δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλάλκοι.
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀφίκοντο μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,

δὴ τότε Δηΐφοβος μάλα περ χατέων πολέμοιο,
ἔστη ὅπως πῦρ αἰνόν, ὅθ' ὕδατος ἐγγὺς ἵκηται.
θάμβεε δ' εἰσορόων κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἵππους, ἠδὲ καὶ υἷα πελώριον, οὔτι τοκῆος
μείονα. τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ὡρμαίνεσκεν
ἄλλοτε μὲν φεύγειν, ὁτὲ δ' ἀνέρος ἄντα μάχεσθαι.
ὡς δ' ὅτε σῦς ἐν ὄρεσσι νεηγενέων ἀπὸ τέκνων
θῶας ἀποσσεύησι, λέων δ' ἑτέρωθι φανείη
ἔκποθεν ἐσσύμενος, τοῦ δ' ἵσταται ἄσπετος ὁρμή,
οὔτε πρόσω μεμαῶτος ἔτ' ἐλθέμεν, οὔτ' ἄρ ὀπίσσω,
θήγει δ' ἀφριόωντας ὑπὸ γναθμοῖσιν ὀδόντας,
ὣς υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἅρμασι μίμνε, καὶ ἵπποις,
πορφύρων φρεσὶ πολλά, καὶ ἀμφαφόων δόρυ χερσί.
τὸν δ' υἱὸς προσέειπεν ἀμφλίκτου Ἀχιλῆος.
Πριαμίδη, τίνυ τόσσον ἐπ' ἀρχείοισι μέμηνας
χειροτέροις, οἵ σεῖο περιτρομέοντες ὁμοκλήν,
φεῦγον ἐπεσσυμένοιο, σὺ δ' ἤλπεο πολλὸν ἄριστος
ἔμμεναι; ἀλλά σοι εἴπερ ὑπὸ κραδίῃ μένος ἐστίν,
ἡμετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀχέτου ὁρμῆς.
ὣς εἰπών, οἴμησε λέων ὣς ἄντ' ἐλάφοιο,
ἐμβεβαὼς ἵπποισι, καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο.
καί νύ κε μιν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχῳ κατέπεφνεν,
εἰ μή οἱ μέλαν αἶψα νέφος κατέχευεν Ἀπόλλων
ἔκποθεν οὐλύμποιο, καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο
ἥρπασε, καί μιν ἔθηκε ποτὶ πτόλιν, ἧχι καὶ ἄλλοι
Τρῶες ἔσαν φεύγοντες. ὁ δ' ἐς κενεὴν δόρυ τύψας
ἠέρα Πηλείδαο πάϊς, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν.
ὦ κύων, ἐξήλυξας ἐμὸν μένος. οὐδέ σοι ἀλκὴ
ἱεμένῳ περ ἄλαλκε. θεῶν δέ τις ὅσσ' ἐκάλυψε,
νύκτα βαλὼν καθύπερθε. καὶ ἐκ κακότητος ἔρυξας,

αὐτὸ ὁμίχλην διέχευε· λύθη δ' εἰς ἠέρα μακρήν·
αὐτίκα δ' ἐξεφάνη πεδίον, καὶ πᾶσα περὶ χθών·
Τρῶας δ' ἐσενόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἐόντας
σκαιῆς ἀμφὶ πύλῃσιν· ἔβη δ' ἄρα πατρὶ ἐοικὼς,
ἀντία δυσμενέων, οἵ μιν φοβέοντο κιόντα,
ἠΰτε κῦμ' ἀλεγεινὸν ἐπεσύμενον βρομέοισι
ναύταις, ὅτ' ἐξ ἀνέμοιο διεγρόμενον φορέηται
εὐρὺ μάλ', ὑψηλόν τε, μέμηνε δὲ λαίλαπι πόντος,
ὣς τοῦ, ἐπερχομένοιο, κατὰ δέος ἄμφεχε Τρῶας.
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον ἐποτρύνων ἑτάροισι·
Κλῦτε φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσι βάλεσθε
ἄτρομον, οἷον ἔοικε φορήμεναι ἄνδρας ἐσθλοὺς,
νίκην ἱεμένους ἐρικυδέα χερσὶν ἀρέσθαι,
καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλ' ἄγε θυμὸν
παρθέμενοι, πονεώμεθ' ὑπὲρ μένος, ἐσόκε Τροίην
πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ, καὶ ἐκτελέσωμεν ἔελδωρ·
αἰδὼς γὰρ, μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἐνθάδε μένοντας
ἔμμεναι ἀπρήκτους, καὶ ἀνάλκιδας, οἷα γυναῖκας·
τεθναίην γὰρ μᾶλλον, ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην·
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἔτι μᾶλλον ἐς ἄρεος ἔργον ὄρουσαν
θαρσαλέως· Τρώεσι δ' ἐπέδραμον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ,
προφρονέως μάρναντο περὶ πτόλιν· ἄλλοτε δ' αὖτε
ἔκτοσθεν πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἀπέληγε
δεινὸς ἀνὴρ, Τρώων μὲν ἐελδομένων ἀπερύξαι
δυσμενέων στρατὸν αἰνὸν, ἐϋσθενέων τ' ἀργείων
ἄστυ διαπραθέειν· ὀλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
καὶ τότε δὴ Τρώεσιν ἀρηγέμεναι μενεαίνων,
ἔκθορεν οὐλύμποιο καλυψάμενος νεφέεσι
λητοΐδης· τὸν δ' αἶψα θοαὶ φορέεσκον ἄελλαι
τεύχεσι χρυσείοισι κεκασμένον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ

μάρμαιρον κατιόντος ἶσον στεροπῇσι κέλευθοι.
ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν· ἔβραχε δ' αἰθὴρ
θεσπέσιον, καὶ γαῖα μέγ' ἴαχεν· ἔνθ' ἀκάμαντας
θῆκε παρὰ ξάνθοιο ῥόον πόδας. ἐκ δ' ἐβόησε
σμερδαλέον· τρώεσσι δὲ θάρσος βάλε, δεῖμα δ' ἀχαιοῖς
μίμνειν αἱματόεντα κατὰ κλόνον· οὐδ' ἐνοσίχθων
ὄβριμος ἠγνοίησε· μένος δ' ἐνέπνευσεν ἀχαιοῖς
ἤδη τειρομένοισι· μάχη δ' ἀΐδηλος ἐτύχθη
ἀθανάτων βουλῇσιν· ὄλοντο δὲ μυρία φῦλα
αἰζηῶν ἑκάτερθε· κοτεσσάμενος δ' ἄρ' ἀπόλλων
ἀργείοις, ὥρμαινε βαλεῖν θρασὺν υἱ' ἀχιλῆος
αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν ἀχιλλέα· τοῦ δ' ἄρα θυμὸν
οἰωνοὶ κατέλιπον ἀριστερὰ κεκληγῶτες,
ἄλλα τε οἱ σήματα πολλά· χόλος δέ οἱ οὐκ ἔτ' ἔμελλε
πείθεσθαι τεράεσσι· τὸν δ' οὐ λάθε κυανοχαίτην
ἠέρι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένον· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ,
νισσομένοιο ἄνακτος, ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον, ἐελδόμενός μιν ἐρύξαι·
ἴσχεο τέκνον, μή τι πελώριον υἱ' ἀχιλῆος
κτάνῃς· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὀλύμπιος ὀλλυμένοιο
γηθήσει· μέγα δ' ἄλγος ἐμοὶ, καὶ πᾶσι θεοῖσιν
ἔσσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἀμφ' ἀχιλῆα·
ἀλλ' ἀναχάζεο δῖον ἐς αἰθέρα, μή με χολώσῃς·
αἶψα δ' ἀναρρήξας μεγάλης χθονὸς βέρεθρον,
αὐτὴν ἴλιον ἦθαρ ἑοῖς ἅμα τείχεσι πᾶσαν
θήσω ὑπὸ ζόφον εὐρύν· ἄχος δέ τοι ἔσσεται αὐτῷ·
ὣς φάθ'· ὁ δ' ἀζόμενος μέγ' ἀδελφεὸν οἷο τοκῆος,
δείσας τ' ἀμφὶ πόληος, ἐϋσθενέων θ' ἅμα λαῶν,
χάσσατ' ἐς οὐρανὸν εὐρύν· ὁ δ' εἰς ἅλα· τοὶ δ' ἐμάχοντο,
ἀλλήλους ὀλέκοντες· ἔρις δ' ἐπιτέρπετο χάρμῃ,

μέσφ' ὅτε δὴ Κάλχαντος ὑπ' ἐννεσίῃσιν ἀχαιοὶ
ἐς νῆας χάζαντο, καὶ ἐξελάθοντο μόθοιο·
οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δαμήμεναι ἰλίου ἄστυ,
πρίν γε φιλοκτήταο βίην ἐς ὅμιλον ἀχαιῶν
ἐλθέμεναι, πολέμοιο δαήμονα δακρυόεντος·
καὶ τὸ μὲν ἠγαθέοισιν ἐπέφρασεν οἰωνοῖσιν,
ἠὲ καὶ ἐν σπλάγχνοισιν ἐπέδρακεν· οὐ γὰρ ἄϊδρις
μαντοσύνης ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς ᾔδεε πάντα·
τῷ, πίσυνοι, στονόεντος ἀποιχομένου πολέμοιο,
ἀτρεΐδαι προέηκαν ἐϋκτιμένην ποτὶ λῆμνον
Τυδέος ὄβριμον υἷα, μενεπτόλεμόν τ' ὀδυσῆα
νηὶ θοῇ· οἱ δ' αἶψα ποτὶ πτόλιν ἡφαίστοιο
ἤλυθον, αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης
λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, ὅπῃ πάρος αἰνὸν ὄλεθρον
ἀνδράσι κουριδίοισιν ἐμήσαντο γυναῖκες
ἔμπαγχυ κοτέουσαι, ἐπεὶ σφέας οὔτι τίεσκον,
ἀλλὰ δμωϊάδεσσι παρευνάζοντο γυναιξὶ
θρηϊκίαις, τὰς δουρὶ καὶ ἠνορέῃ κτεάτισσαν,
πέρθοντες τότε γαῖαν ἀρηϊφίλων θρηΐκων·
αἱ δὲ, μέγα ζήλοιο περὶ κραδίῃσι πεσόντος,
θυμὸν ἀνοίδησαν, φίλους δ' ἀνὰ δώματ' ἀκοίτας
κτεῖνον ἀνηλεγέως ὑπὸ χερσὶν, οὐδ' ἐλέησαν
» κουριδίους περ ἐόντας, ἐπεί ῥ' ἀπαναίνεται ἦτορ
» ἀνέρος, ἠδὲ γυναικὸς, ὅτε ζηλήμονι νούσῳ
» ἀμφιπέσῃ· κρατεραὶ γὰρ ἐποτρύνουσιν ἀνῖαι·
ἀλλ' αἵ δε σφετέροισιν ἐπ' ἀνδράσι πῆμ' ἐβάλοντο
νυκτὶ μιῇ, καὶ πᾶσαν ἐχηρώσαντο πόληα,
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρβέα, καὶ μέγα κάρτος·
οἱ δ' ὅτε δὴ λῆμνον κίον, ἠδὲ καὶ ἄντρον κοῖλον
λαΐνεον, τόθι κεῖτο πάϊς Ποίαντος ἀγαυοῦ,

ΤΟ ΕΝΝΑΤΟΝ.

δὴ τότ' ἄρα σφίσι θάμβος ἐπήλυθεν, εὖτ' ἐσίδοντο
ἀνέρα λευγαλέῃσιν ἐπιστενάχοντ' ὀδύνῃσι
κεκλιμένον στυφελοῖο κατ' οὔδεος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο·
ἄλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροῒ χείματος ἄλκαρ
λευγαλέου· δὴ γάρ μιν ἐπὴν ἕλε λιμὸς ἀτερπὴς
βάλλων ἄσχετον ἰόν, ὅπῃ νόος ἰθύνεσκεν.
καὶ τὰ, μὲν ἂρ κατέδαπτε, τὰ δ' ἕλκεος οὐλομένοιο
ἀμφετίθει καθύπερθε μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης·
αὐαλέαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο
θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο, τὸν, ἀργαλέης δόλος ἄρκυς
μάρψῃ νυκτὸς ἰόντα θοοῦ ποδὸς, ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης
τειρόμενος, ποδὸς ἄκρον ἀταρτηροῖσιν ὀδοῦσι
κόψας, ἐς ἑὸν ἄντρον ἀφίκεται, ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
τείρει ὁμοῦ λιμὸς, καὶ ἀργαλέαι μελεδῶναι,
ὣς τὸν, ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ' ἀνίη.
καί οἱ πᾶν μεμάραντο δέμας· περὶ δ' ὀστέα μοῦνον
ῥινὸς ἔην· ὀλοὴ δὲ παρηΐδας ἀμφέχυτ' αὐτμὴ
λευγαλέη ῥυπόωντος· ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος
δάμνατο· κοῖλαι δ' ἔσκον ὑπ' ὀφρύσιν ἀνδρὸς ὀπωπαὶ
αἰνῶς τειρομένοιο· γόος δέ μιν οὔτι λίπεν,
οὕνεκά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι,
πυθόμενον καθύπερθε· λυγραὶ δ' ὑπερέπτον ἀνῖαι.
ὣς δ' ὅτ' ἐπὶ προβολῇσι πολυκλύστοιο θαλάσσης
πέτρην παιπαλόεσσαν ἀτειρέσιν ἁλὸς ἄλμη
δάμναθ', ὑποτμήγουσα μάλα στερεήν περ ἐοῦσαν,
θεινομένης δ' ἄρα τῆς, ἀνέμῳ, καὶ κύματι λάβρῳ,
χηραμὰ κοιλαίνονται ὑποβρωθέντα θαλάσσης,
ὣς τοῦ, ὑπίχνιον ἕλκος ἀέξετο πυθομένοιο
ἰοῦ ἀπὸ στυφελοῖο, τόν, οἱ ἀπομόρξατ' ὀδοῦσι

λυγρὸς ὕδρος, τόν, φασιν ἀναλθέα τε, στυγερόν τε
ἔμμεναι, ὁππότε μιν τέρσῃ περὶ χέρσον ἰόντα
ἠελίοιο μένος· τῷ, καὶ μέγα φέρτατον ἄνδρα
τεῖρε δυσαλθήτοισιν ὑποδμηθέντ' ὀδύνῃσιν·
ἐκ δέ οἱ ἕλκεος αἰὲν ἐπὶ χθόνα λειβομένοιο
χῶρος πεπάλακτο πέδον πολυχανδέος ἄντρου,
θαῦμα μέγ' ἀνθρώποισι καὶ ὕστερον ἐσσομένοισι·
καί οἱ πὰρ κλισίην φαρέτρη παρέκειτό γε μακρή,
ἰῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δ' ἄρα οἱ μὲν, ἐπ' ἄγρην,
οἱ δ' ἐς δυσμενέας, τοὺς, ἄμπεχε λοίγιον ὕδρου
φάρμακον αἰνομόροιο· πάροιθε δέ οἱ μέγα τόξον
κεῖτο πέλας, γναμπτοῖσιν ἀρηράμενον κεράεσσι,
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτῃσι τετυγμένον ἡρακλῆος,
τῷ, ὁπότ' εἰσενόησε ποτὶ σπέος εὐρὺ κιόντας
ἐσσυμένους, ὥρμησεν ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσαι
ἀλγινόεντα βέλεμνα, χόλου μεμνημένος αἰνοῦ,
οὕνεκά μιν τὸ πάροιθε μέγα στενάχοντα λίποντο
μοῦνον ἐρημαίοισιν ὑπ' αἰγιαλοῖσι θαλάσσης·
καὶ νύ κεν αἶψ' ἐτέλεσσεν ἅ οἱ θρασὺς ἤθελε θυμὸς,
εἰ μή οἱ στονόεντα χόλον διέχευεν ἀθήνη
ἀνέρας εἰσορόωντος ὁμήθεας· οἱ δέ οἱ ἄγχι
ἤλυθον ἀχνυμένοισιν ἐοικότες· καί ῥά μιν ἄμφω
ἄντρον ἔσω κοίλοιο παρεζόμενοι ἑκάτερθεν,
ἕλκεος ἀμφ' ὀλοοῖο, καὶ ἀργαλέων ὀδυνάων
εἴροντ'· αὐτὰρ ὁ, τοῖσιν ἑὰς διεπέφραδ' ἀνίας·
οἱ δέ ἑ θαρσύνεσκον· ἔφαντο δέ οἱ λυγρὸν ἕλκος
ἐξ ὀλοοῖο μόγοιο, καὶ ἄλγεος ἰήσασθαι,
εἰ στρατὸν εἰσαφίκηται ἀχαϊκὸν, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
φάντο μέγ' ἀσχαλάαν παρὰ νήεσσιν, ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
ἀτρείδας ἅμα τοῖσι· καὶ κὸν δέ οἱ οὔτιν' ἀχαιῶν

αἴτιον ἔμμεναι φάντο, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
μοίρας· ὧν ἑκὰς, οὔτις ἀνὴρ ἐπινίσεται αἶαν,
ἀλλ' αἰὲν μογεροῖσιν ἐπ' ἀνδράσιν ἀπροτίοπτοι
στρωφῶντ' ἤματα πάντα βροτῶν μένος· ἄλλοτε μὲν τοὺς
βλάπτουσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἔκποθι κυδαίνουσαι, ἐπεὶ μέγα πάντα βροτοῖσι
κεῖναι στονόεντα, καὶ ἤπια μηχανόωνται,
αὐτὰρ ὅπως ἐθέλουσιν· ὁ δ' εἰς αἰῶν' ὀδυσῆος,
ἠδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, αὐτίκα θυμὸν
ῥηϊδίως κατέπαυσεν ἀνιηροῖο χόλοιο
ἔκπαγλον τὸ πάροιθε χολούμενος, ὅσσ' ἐπεπόνθει.
οἳ δέ μιν αἶψ' ἐπὶ νῆα, καὶ ἠϊόνας βαρυδούπους
καγχαλόωντες, ἔνεικαν ὁμῶς σφετέροισι βελέμνοις.
καί ῥά οἱ ἀμφεμάσαντο δέμας, καὶ ἀμείλιχον ἕλκος
σπόγγῳ εὐτρήτῳ· κατὰ δ' ἔκλυσαν ὕδατι πολλῷ.
ἀμπνύνθη δ' ἄρα τυτθόν· ἄφαρ δέ οἱ ἐγκονέοντες,
δόρπον ἐῢν τεύξαντο μεμαότι· σὺν δὲ καὶ αὐτοὶ,
δαίνυντ' ἔνδοθι νηός· ἐπήλυθε δ' ἀμβροσία νύξ.
τοῖσι δ' ἐφ' ὕπνος ὄρουσε· μένον δ' ἄχρις ἠριγενείης
ἀμφιάλου λήμνοιο παρ' ἠόσιν· αὐτὰρ ἅμ' ἠοῖ,
πεῖσμα θοῶς σὺν ἧσιν εὐγνάμπτοισιν ἄειραν
ἔκτοθεν ἐγκονέοντες· ἐπιπροέηκε δ' ἀθήνη,
ἐξόπιθεν πνείοντα τανυπρώρου νεὸς οὖρον·
ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι,
νῆα κατιθύνοντες ἐΰζυγον· ἡ δ' ὑπ' ἰωῇ
ἔσσυτ' ἐπὶ πλατὺ χεῦμα· μέλαν δ' ἀμφέστενε κῦμα
ῥηγνύμενον· πολιὸς δὲ περίζεε πάντοθεν ἀφρός.
ἀμφὶ δὲ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο
κῦμα διαπρήσσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα.
οἱ δ' ἄρ' ἐς ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντ' ἀφίκοντο,

ἧχι καὶ ἄλλαι νῆες ἔσαν· κεχάροντο δ' ἀχαιοὶ
ὡς ἴδον οὓς ποθέεσκον ἀνὰ στρατόν· οἳ δ' ἄρα νηὸς
ἀσπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ' ἄρα χεῖρας ἀραιὰς
Ποίαντος θρασὺς υἱὸς ἐπ' ἀνέρας, οἵ ῥά μιν ἄμφω
λυγρὸν προσκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἔσκον *
ἀμφοτέρῃ κρατερῇσιν ἐπικλινθέντα χέρεσσιν,
ἠΰτ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐς ἥμισυ μέχρι κοπέντα
φηγὸν ἀφ' ὑλοτόμοιο βίης, ἢ πίονα πεύκην
τυτθὸν ἐπεστήψαν, ὅσον λίπε δρυτόμος ἀνὴρ
πρέμνον ὑποτμήγων λιπαρὸν δαὸς, ὄφρα πέληται
πίσσα περιδμηθεῖσα κατ' οὔρεα, τὴν δ' ἀλεγεινῶς
ἀχθομένην ἄνεμος, καὶ ἀδρανίη ποτὶ κλίνῃ,
ὣς ἄρ' ὑπ' ἀτλήτῳ βεβαρημένον ἄλγεϊ φῶτα
θαρσαλέοι ἥρωες ἐπικλινθέντα φέρεσκον
ἀργείων ἐς ὅμιλον ἀρήϊον· οἳ δ' ἐσιδόντες,
ᾤκτειραν μάλα πάντες ἑκηβόλον ἀνέρα λυγρῷ
ἕλκεϊ τειρόμενον· τὸν δὲ στερεὸν, καὶ ἄνουσον
ὠκύτερον ποίησεν· ὅ δ' ἤματος αἰψηροῖο
ἶσος ἐπουρανίοις Ποδαλείριος, οὗ μὲν ὕπερθεν
πάσσων φάρμακα πολλὰ κατ' ἕλκεος, οὗ δὲ κικλήσκων
οὔνομα πατρὸς ἑοῖο· θοῶς δέ οἱ ἰάχησαν ἀχαιοὶ
πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς ἀσκληπιοῦ υἷα.
καί μιν φαιδρύναντο, καὶ ἀμφὶς ἔχρισαν ἐλαίῳ
προφρονέως· ὀλοὴ δὲ κατηφείη, καὶ ὀϊζὺς
ἀθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· οἳ δ' ἀνὰ θυμὸν
τέρποντ' εἰσορόωντες· ὁ δ' ἄμπνυεν ἐκ κακότητος·
ἀχροίῃ γὰρ, ἔρευθος ἐπήλυθεν· ἀργαλέῃ δὲ
ἀδρανίῃ, μέγα κάρτος· ἀέξετο δ' αἶψα πάντα·
ὡς δ' ὁπότ' ἀλδύνηται ἐπὶ σταχύεσσιν ἄρουρα,
ἥν τὸ πάρος φθινύθουσαν, ἀπέκλυσε χεύματος αὐτοῦ

ὄμβρος ἐπιβρίσας, ἠδ' ἀλθομένη ἀνέμοισι,
μαψιδιάα τεθαλυῖα πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ,
ὣς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτήταο πάροιθε
πᾶν δέμας, αὐτίκ' ἀνέθηλεν· ἐϋρρόχῳ δ' ἐνὶ κοίλῃ,
κάλλιπε κήδεα πάντα, τά, οἱ περιδάμνατο θυμόν·
ἀργεῖοι δ' ὁρόωντες ἅτ' ἐκ θανάτου ἀνιόντα
ἀνέρα, θαυμάζεσκον· ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
ἀθανάτων· τὸ, γὰρ ἦεν ἐτήτυμον ὡς ἐνόησαν.
καὶ γὰρ μέγεθός τε, καὶ ἀγλαΐην κατέχευεν
ἐσθλὴ τριτογένεια· φάνεν δὲ ἑ οἷος ἔην περ
τὸ πρὶν ἐν ἀργείοισι, πάρος κακότητι δαμῆναι·
καὶ τότ' ἄρ' ἐς κλισίην ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
πάντες ὁμῶς οἱ ἄριστοι ἄγον Ποιάντιον υἷα·
καί μιν κυδαίνοντες, ἐπ' εἰλαπίνῃσι γέραιρον·
ἀλλ' ὅτε δὴ κορέσαντο ποτοῦ, καὶ ἐδητύος ἐσθλῆς,
δὴ τότε μιν προσέειπεν ἐϋμελίης ἀγαμέμνων·
ὦ φίλ', ἐπεὶ δή πρίν σε θεῶν ἰότητι τὸ πάροιθεν
λήμνῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν βλαφθέντε νόημα,
μὴ δ' ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βάλεσθαι·
οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδ' ἐρέξαμεν, ἀλλά που αὖ
ἤθελον ἀθάνατοι νῶϊν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι,
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας ὀϊστοῖς
δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ' ἀντία σεῖο μάχονται,
πᾶσαν τ' ἂν ἤπειρον, πέλαγός τ' ἀνὰ μακρὸν ἀΐστοι
μοιράων ἰότητι, πολυσχιδέες τε πέλονται,
πυκναί τε, σκολιαί τε, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλῃ·
τῇ, δὲ δὴ αἰζηοὶ φορέονθ' ὑπὸ δαίμονος αἶσαν,
εἰδόμενοι φύλοπιν ὑπὸ πνοιῇς ἀνέμοιο
σευομένων· ἀγαθὸς δὲ, κακῇ ἐνέκυρσε κελεύθῳ
πολλάκις· οὐκ ἐσθλὸς δ' ἀγαθῇ· τὰς δ' οὔτ' ἀλέασθαι,

οὐ τ' ἄρ ἑκών τις ἕλεσθαι ἐπιχθόνιος δύνατ' ἀνήρ·
χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἢν φορέῃ θ' ὑπ' ἀέλλης
οἴμην ἀργαλέην, στερεῇ φρενὶ τλῆναι ὀϊζύν·
ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμεσθα, καὶ ἤλιτομεν, τόδε ἔργον
ἐξαῦτις δώροισιν ἀρεσσόμεθ' ἀπλήτοισι
Τρώων, ἤν ποθ' ἕλωμεν εὐκτίμενον πτολίεθρον·
νῦν δ' ἑπτὰ γυναῖκας, ἐείκοσι δ' ὠκέας ἵππους
ἀεθλοφόρους, τρίποδάς τε δυώδεκα, τοῖς, ἐπὶ θυμὸν
τέρψεις ἤματα πάντα, καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλήϊον ἔσται·
ὣς εἰπών, ἥρωϊ πόρεν περικαλλέα δῶρα·
τὸν δ' ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱός·
ὦ φίλος, οὔτοι ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδέ μιν ἄλλῳ
Ἀργείων, εἴ τις ἔτ' ἤντεεν εἵνεκ' ἐμοῖο· *
» οἶδα γὰρ ὡς τρεπτὸς νόος ἀνδράσι πέλεται ἐσθλοῖς,
» οὐδ' αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι, οὐδ' ἀσύφηλον·
» ἄλλοτε μὲν, σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ' ἤπιον εἶναι·
» νῦν δ' ἴομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι,
» βέλτερον ὑπνώειν, ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν·
ὣς εἰπών, ἀπόρουσε, καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
σφῶν ἑτάρων· οἱ δ' αἶψα φιλοπτολέμῳ βασιλῆϊ
εὐνὴν ἐντύνοντο, μέγα φρεσὶ καγχαλόωντες·
αὐτὰρ ὅ γ' ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐπ' ἠῶ·
νὺξ δ' ἀνεχάσσατο δῖα· φάος δ' ἐρύθηνε κολώνας
ἠελίου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποίπνυον ἔργα·
Ἀργεῖοι δ' ὀλοοῖο μέγ' ἱέμενοι πολέμοιο,
οἱ μὲν, δούρατα θῆγον ἐΰξοα· τοὶ, δὲ βέλεμνα·
ἄλλοι δ' αἰγανέας· ἅμα δ' ἠοῖ δαῖτα πένοντο
αὐτοῖς, ἠδ' ἵπποισι· πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν·
τοῖσιν δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱός,

τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐποτρύνων πονέεσθαι·
εἰδ' ἄγε πολέμοιο μεδώμεθα· μὴ δέ τις ἡμέων
μιμνέτω ἐν νήεσσι πάρος κλυτὰ τείχεα λῦσαι
τροίης εὐπύργοιο, καταπρῆσαί τε κέλευθα·
ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
δῦσαν δ' ἐν τεύχεσσι, καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ' ἄρα νηῶν
πανσυδίῃ βελέεσσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο,
καὶ βοέοις σακέεσσι, καὶ ἀμφιάλοις κορύθεσσιν·
ἄλλος δ' ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας· οὐδέ κε φαίης
ἀνδρῶν ἐσσυμένων, ἑκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ·
ὣς ἄρ' ἔσαν θαμινοί, καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισι·

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΝΑΤΟΝ·

ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ·

Τρῶες δ' αὖτ' ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόληος
πάντες σὺν τεύχεσι, καὶ ἅρμασιν, ἠδὲ καὶ ἵπποις
ὠκυτάτοις· καῖον γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ,
δειδιότες μὴ λαὸς ἐπιβρίσειεν ἀχαιῶν·
τοὺς δ' ὡς οὖν εἰσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἀΐσσοντας
ἐσσυμένως, κταμένοισι χυτὴν περὶ σῆμ' ἐβάλοντο
ἀρχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες.
τοῖσι δ' ἄρ' ἀχνυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ μῦθον ἔειπε
Πουλυδάμας, ὁ γὰρ ἔσκε λίην πινυτὸς, καὶ ἐχέφρων·
ὦ φίλοι, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὸς ἐφ' ἡμῖν μαίνεται ἄρης·
ἀλλ' ἄγε δὴ φραζώμεθ' ὅπως πολέμοιό τι μῆχος
εὕρωμεν· δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες·
νῦν δ' ἄγε δὴ πύργοισιν ἐϋτμήτοισιν ἐπιβάντες,
μίμνωμεν νύκτας τε, καὶ ἤματα δηριόωντες,
εἰσόκε δὴ δαναοὶ σπάρτην ἐρίβωλον ἵκωνται,
ἢ αὐτοῦ παρὰ τεῖχος ἀκηδήσωσι μένοντες
ἀκλεέες ἑζόμενοι, ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτῶν
ῥῆξαι τείχεα μακρὰ, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν,
οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖς τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα,
οὐδέ τι τοῦ βρώμης ἐπιδευόμενοι, οὐδὲ ποτῆτος·
πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθροις
ἔμπεδον εἴδατα κεῖται, ἅπερ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσετ' ἀγρομένοισιν ἐδωδὴ
ἐς κόρον,

ἐς κόρον, εἰ καὶ ἔτ' ἄλλος ἐελδομένοισιν ἵκηται,
ῥὶς τόσος ἐνθάδε λαὸς ἐρυκέμεναι μενεαίνων.
ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε θρασὺς πάϊς ἀγχίσαο·
Πουλυδάμα, πῶς γάρ σε σαόφρονα φασὶ τετύχθαι,
ὃς κέλεαι ποτὶ δῆριν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
οὐ γὰρ ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀχαιοὶ,
ἀλλ' ἐπιβρίσουσιν ἀλευομένους ἐσιδόντες.
νῶϊν δ' ἔσσεται ἄλγος ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ,
ἤν πως ἐνθάδε πουλὺν ἔτι χρόνον ἀμφιμάχωνται.
οὐ γάρ τις θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει
ἡμῖν, ἐπὴν ἐρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν· οὐδέ τις οἴσει
οἶνον μαιονίηθεν· ἀνιηρῷ δ' ὑπὸ λιμῷ
φθισόμεθ' ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τεῖχος ἀμύνει.
ἀλλ' εἰ μὲν θάνατόν τε κακὸν, καὶ κῆρας ἀλύξαι,
ἠδ' ἂρ ὀϊζυρῶς θανέειν πολυαχέϊ θυμῷ
μέλλομεν, ἐν ἔντεσσι σὺν ἡμετέροις τεκέεσσι,
καὶ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα· καί ῥά ποθι Ζεὺς
χραισμήσει· κείνου γὰρ ἀφ' αἵματος εἰμὲν ἀγαυοῦ.
εἰ δὲ οἱ ἂρ κείνῳ ἀπεχθόμενοι θανέωμεν,
εὐκλειῶς μὲν ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
βέλτερον, ἢ μένοντας, ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι.
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον εἰσαΐοντες.
αἶψα δὲ δὴ κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι, καὶ δοράτεσσι
φράχθεν ἐπ' ἀλλήλους· ἐπὶ δ' ἀκάματος Διὸς ὄσσε
δέρκετ' ἀπ' οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς ἄρηα
τρῶας ἐπ' ἀργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστου,
ὄφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ' ἀμφοτέροισι τανύσσῃ
λαοῖς· ἦ γὰρ ἔμελλεν ἀλέξανδρος θανέεσθαι
χερσὶ Φιλοκτήταο, πονεύμενος ἀμφ' ἀλόχοιο.
τοὺς δ' ἄγεν ἐς ἕνα χῶρον ἔρις μεδέουσα κυδοιμὸν,

οὔτινι φαινομένη· περὶ γὰρ νέφος ἀμφεχεν ὤμοις
αἱματόεν· φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμόν,
ἄλλοτε μὲν τρώων ἐς ὅμιλον, ἄλλοτ' ἀχαιῶν·
τὴν δὲ φόβος, καὶ δεῖμος, ἀταρβέες ἀμφεπένοντο,
πατροκασιγνήτην κρατερόφρονα κυδαίνοντες·
ἡ δὲ, μέγ' ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα·
τεύχεα δ' ἐξ ἀδάμαντος ἔχεν πεπαλαγμένα λύθρῳ·
πάλλε δὲ λοίγιον ἔγχος ἐς ἠέρα· τῆς δ' ὑπὸ ποσσὶ
κίνυτο γαῖα μέλαινα· πυρὸς δ' ἄμπνυεν ἀϋτμὴν
σμερδαλέον· μέγα δ' αἰὲν ἀΰτεεν, ὀρύνουσα
αἰζηούς· οἱ δ' αἶψα συνήϊον ὀρύνοντες
ὑσμίνην· δεινὴν γὰρ ἄγε θεὸς ἐς μέγα ἔργον
τῶν δ' ὡς ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων
ἤαρος ἐρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ, καὶ ὕλη
φύλλα φύει, ἢ δ' ὥστ' ἀνὰ ξαλέης ξυλόχοιο
πῦρ βρομέει αἰθόμενον, ἢ δ' ὡς μέγα πόντος ἀπέρων
μαίνεται ἐξ ἀνέμοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ ῥοῖβδος
γίνετ' ἀπειρέσιος, τρομέει δ' ὑπὸ γούνατα ναυτῶν,
ὣς τῶν, ἱεμένων, μέγ' ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
ἐν δέ σφιν, πέσε δῆρις· ἐπ' ἄλλον δ' ἄλλος ὄρουσε·
πρῶτος δ' Αἰνείας δαναῶν ἕλεν ἁρπαλίωνα
υἱὸν ἀριζήλοιο τοῦ, ἀμφινόμη τέκε μήτηρ
γῇ ἐν βοιωτῶν· ὁ δ' ἄρα προθοήνορι δίῳ
ἐς τροίην ἵκανεν ἀμυνέμεν ἀργείοισι.
τὸν, ῥα τότ' Αἰνείας ἁπαλὴν ὑπὸ νηδύα τύψας,
νοσφίσατ' ἐκ θυμοῖο, καὶ ἡδέος ἐκ βιότοιο·
τῷ δ' ἐπὶ Θερσάνδροιο δαΐφρονος υἷα δάμασσεν
Ὕλλον, ἀγλωχῖνι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι,
ὅντ' ἔτεκε δῖ' ἀρέθουσα παρ' ὕδασι λυκαίοιο
Κρήτῃ ἐν ἀμφιάλῳ· μέγα δ' ἤκαχεν ἰδομενῆα·

αὐτὰρ Πηλείδαο πάϊς δυοκαίδεκα φῶτας
Τρώων αὐτίκ' ὄλεσσεν ὑπ' ἔγχεϊ πατρὸς ἑοῖο.
Κέβρον μὲν πρώτιστα, καὶ ἀρίωνα, Πασίθεόν τε,
ὑσμινόν τε, καὶ ἴμβρασιον, Χέδιόν τε, φλέγην τε,
Μνησαῖόν τ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ Εὔνομον, ἀμφίνομόν τε,
καὶ Φάσιν, ἠδὲ Γαληνὸν, ὃς οἰκία ναιετάασκεν
γαργάρῳ αἰπεινῇ· μετὰ δ' ἔπρεπε μαρναμένοισι
τρωσὶν ἐριθενέεσσι· κίεν δ' ἅμα πίονι λαῷ
ἐς τροίην· μεγάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ, καὶ ἐσθλὰ
δαρδανίδης Πρίαμος δώσειν περικαλλέα δῶρα·
νήπιος· οὐ γὰρ ἔφρασσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλεν
ἐσσυμένως ὀλέεσθαι ὑπ' ἀργαλέου πολέμοιο,
πρὶν δόμεν ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι.
καὶ τότε μοῖρ' ἀΐδηλος ἐπέχραεν ἀργείοισιν,
Εὐρυμένην ἕταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο·
ὦρσε δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὄφρα δαμάσσῃ
πολλοὺς, αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσῃ ὑπ' ὀλέθρῳ.
δάμνατο δ' ἄλλοθεν ἄλλον ἀνηλεῖ θηρὶ ἐοικώς·
οἱ δέ μιν ἂψ ὑπόεικον, ὑφ' ὑστατίῃ βιότοιο
αἰνὸν μαιμώωντα, καὶ οὐκ ἀλέγοντα μόθοιο.
καί νύ κεν ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαῒ κείνῳ,
εἰ μή οἱ χεῖρές τε κάμον, καὶ δούρατος αἰχμὴ
πολλὸν ἀνεγνάμφθη· ξίφος δέ οἱ οὐκ ἔτι κώπῃ
ἔσθενεν, ἀλλά μιν αἶσα διέκλασεν· ἀλλ' ὑπ' ἄκοντι
τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ' ἔβλυσεν αἷμα
ἐκ στόματος· τῷ δ' αἶψα συνάγεϊ μοῖρα παρέστη.
τοῦ δ' ἄρ' ἀποκταμένοιο, δύω θεράποντες ἐπειοῦ
Δηϊλέων τε, καὶ ἀμφίων, ἀπὸ τεύχε' ἑλέσθαι
ὥρμαινον· ἠδ' αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
δάμνατο μαιμώοντας ὀϊζυρῶς περὶ νεκρῷ.

ὡς δ' ὅτε οἰνοπέδῳ τις ἐπαΐσσοντας ὀπώρῃ
σφῆκας τρεσσομένῃσι παρὰ σταφυλῇσι δαμάσσῃ,
οἳ δ' ἄρ' ἀποπνείουσι πάρος γεύσασθαι ὀπώρης,
ὣς τοὺς, αἶψ' ἐδάμασσε, πρὶν ἔντεα ληΐσσασθαι·
Τυδείδης δὲ, Μένοντα, καὶ ἀμφίνοον κατέπεφνεν,
ἄμφω ἀμύμονε φῶτε· Πάρις δ' ἕλε Δημολέοντα
ἱππασίδην, ὃς πρόσθε λακωνίδα γαῖαν ἔναιε
πὰρ προχοῇς ποταμοῖο βαθυρρόου εὐρώταο,
ἤλυθε δ' ἐς τροίην ὑπ' ἀρηϊθόῳ Μενελάῳ·
καί ῥ' ὃ Πάρις κατέπεφνε τυχὼν ὑπὸ μαζὸν ὀϊστῷ
δεξιόν· ἐκ δὲ οἱ ἦτορ ἀπὸ μελέων ἐκέδασσε·
Τεῦκρος δὲ, Ζέχιν εἷλε περικλυτὸν υἷα Μέδοντος,
ὃς ῥά τε ναιετάεσκεν ὑπὸ φρυγίην πολύμηλον
ἄντρον ὑπὸ ζάθεον καλλιπλοκάμων νυμφάων,
ἧχί ποτ' ἐνδυμίωνα παρ' ὑπνώοντα βόεσσιν
ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δῖα σελήνη
οὐρανόθεν· δριμὺς γὰρ ἄγε πόθος ἠϊθέοιο
ἀθανάτην πονέουσαν· ἧς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς, σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσίν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῇ
ἐκκέχυτ' ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος· οἱ δέ νυ φῶτες
θηεῦντ' εἰσέτι κεῖνο· τὸ, γὰρ μάλα τηλόθι φαίης
ἔμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα· κεῖνο δ' ἴησι
λευκὸν ὕδωρ· καὶ βαιὸν ἀπόπροθεν ὁππόθ' ἵκηται,
πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα· πέλει δ' ἄρα λάϊνον οὖδας·
ἀλκαίῳ δ' ἐπόρουσε Μέγης φυλήϊος υἱός·
καί μιν ἀνασπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν
ἐγχείῃ· τοῦ δ' ὦκα λύθη πολυήρατος αἰών·
οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαύτοιο μολόντα,
καίπερ ἐελδόμενοι μογερὴ δέξαντο τοκῆες
Φυλαῖς εὔξωνος, καὶ Μάργασος, οἵ ῥ' ἐνέμοντο

ἁρπάσου ἀμφὶ ῥέεθρα διισδίος, οὐ ἀλεγεινῷ
μαιάνδρῳ κελάδοντα ῥόον, καὶ ἀπείριτον οἶδμα
συμφέρετ' ἤματα πάντα, λάβρῳ περὶ χεύματι θύων·
Γλαύκου δ' ἐσθλὸν ἑταῖρον ἐϋμμελίην Σκυλακῆα
υἱὸς ὀϊλῆος σχεδὸν οὔτασεν ἀντιόωντα,
βαιὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατὺν ἤλασεν ὦμον
αἰχμὴν ἀνιηρήν· περὶ δ' ἔβλυσεν αἷμα βοείῃ·
ἀλλά μιν οὔτι δάμασσεν, ἐπεί ῥά οἱ μόρσιμον ἦμαρ
δέχνυτο νοστήσαντα φίλης παρὰ τείχεσι πάτρης.
εὖτε γὰρ ἴλιον αἰπὺ θοοὶ διέπερσαν ἀχαιοί,
δὴ τότ' ἄρ' ἐκ πολέμοιο φυγὼν, λυκίην ἀφίκανεν
οἶος ἄνευ ἑτάρων, τὸν, ἄστεος ἄγχι γυναῖκες
ἀγρόμεναι τεκέων σφετέρων ὕπερ, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
εἴρονθ'· ὃς δ' ἄρα τῇσι μόρον κατέλεξεν ἁπάντων·
αἳ δ' ἄρα χερμαδίοισι περισταδὸν ἀνέρα κεῖνον
δάμναντ', οὐδ' ἀπόνητο μολὼν ἐς πατρίδα νόστου,
ἀλλά ἑ λᾶες ὕπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
καί ῥά οἱ ἐκ βελέων ὀλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη
πὰρ τέμενος, καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου·
τῷ ἔνι, κυδαλίμης τιτηνίδος ἀγχόθι πέτρης.
ἀλλ' ὁ μὲν, αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσας ὑπ' ὀλέθρου,
ὕστερον ἐννεσίῃσιν ἀγαυοῦ λητοΐδαο
τίεται ὥστε θεός· φθινύθει δέ οἱ οὔποτε τιμή.
Ποίαντος δ' ἐπὶ τοῖσι πάϊς, κτεῖνε Δηϊονῆα,
ἠδ' ἀντήνορος υἱὸν ἐϋμμελίην ἀκάμαντα·
ἄλλων δ' αἰζηῶν ὑπεδάμνατο πουλὺν ὅμιλον·
θῦνε γὰρ ἐν δηΐοισιν ἀτειρέϊ ἶσος ἄρηϊ,
ἢ ποταμῷ κελάδοντι, ὃς ἕρκεα μακρὰ δαΐζει
πλημμύρων, ὅτε λάβρον ὀρωόμενος πέτρης,
ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ μεμιγμένος ἔρχεται ὄμβρῳ,

αἰνάος περ ἐὼν, καὶ ἀγάρροος, οὐδέ νυ τόνγε
ἔργοισιν προβλῆτες, ἀάσπετα παφλάζοντα,
ὧς οὔτις Ποίαντος ἀγακλῃτοῦ θρασὺν υἷα
ἔσθενεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πελάσσαι.
ἐν γάρ οἱ στέρνοισι μένος περιώσιον ἦεν.
τεύχεσι δ' ἀμφεκέκαστο δαΐφρονος ἡρακλῆος
δαιδαλέοις· περὶ γάρ οἱ ἐνὶ ζωστῆρι φαεινῷ
ἄρκτοι ἔσαν βλοσυραί, καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ θῶες
σμερδαλέοι, καὶ λυγρὸν ὑπ' ὀφρύσι μειδιόωσαι
πάρδαλιες· τοὶ δ' ἄγχι, λύκοι ἔσαν ὀβριμόθυμοι,
καὶ σύες ἀργιόδοντες, ἐϋσθενέες τε λέοντες,
ἐκπάγλως ζωοῖσιν ἐοικότες· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ὑσμῖναι ἐνέκειντο μετ' ἀργαλέοιο φόνοιο.
δαίδαλα μέν οἱ τόσα περὶ ζωστῆρα τέτυκται·
ἄλλα δέ οἱ γωρυτὸς ἀπείριτος ἀμφεκέκαστο.
ἐν μὲν ἔην Διὸς υἱὸς ἀελλόπεδος ἑρμῆς
ἰνάχου ἀμφὶ ῥέεθρα κατακτείνων μέγαν ἄργον·
ἄργον, ὃς ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκεν.
ἐν δέ, βίη Φαέθοντος ἀναρρόον ἠριδανοῖο,
βλημένος ἐκ δίφροιο· καταιθομένης δ' ἄρα γαίης
ὡς ἐτεὸν παύσοιτο μέγας ἐνὶ ἀέρι καπνός.
Περσεὺς δ' ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδάϊζε Μέδουσαν,
ἄστρων ἧχι λοετρὰ πέλει, καὶ τέρματα γαίης,
πηγαί τ' ὠκεανοῖο βαθυρρόου· ἔνθ' ἀκάμαντι
ἠελίῳ δύνοντι, συνέρχεται ἑσπερίη νύξ.
ἐν δέ, καὶ ἀκμάτοιο μέγας πάϊς ἰαπετοῖο,
καυκάσου ἠλιβάτοιο παρηώρητο κολώνῃ
δεσμῷ ἐν ἀρρήκτῳ· κεῖρε δέ οἱ αἰετὸς ἧπαρ
αἰὲν ἀεξόμενον· ὃ δ' ἄρα στενάχοντι ἐῴκει.
καὶ τὰ μὲν ἂρ τεύξαντο κλυταὶ χέρες ἡφαίστοιο

ὄβριμος Ἡρακλῆϊ· ὃ δ' ὤπασε παιδὶ φορῆναι
Ποίαντος· μάλα γάρ οἱ ὁμωρόφιος φίλος ἦεν·
αὐτὰρ ὃ κυδιόων ἐν τεύχεσι δάμνατο λαούς·
ὀψὲ δέ οἱ μετόρουσε Πάρις στονόεντας ὀϊστοὺς
νωμῶν ἐν χείρεσσι μετὰ γναμπτοῖο βιοῖο
θαρσαλέως· τῷ γάρ ῥα συνήϊεν ὕστατον ἦμαρ·
ἧκε δ' ἀπὸ νευρῆφι βέλος· ἣ δ' ἴαχησεν,
ἰοῦ ἐπεσσυμένοιο· ὃ δ' οὐχ ἅλιον φύγε χειρῶν,
ἀλλ' αὐτοῦ μὲν ἅμαρτεν ἀλευομένου μάλα τυτθόν·
καί ῥ' ἔβαλεν Κλεόδωρον ἀγακλυτὸν ἐγγὺς ἐόντα
βαιὸν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ' ἄχρις ἐς ὦμον·
οὐ γὰρ ἔχεν σάκος εὐρὺ, τό οἱ λυγρὸν ἔχεν ὄλεθρον·
ἀλλ' ὅγε γυμνὸς ἐὼν, ἀνεχάζετο· τοῦ γὰρ ἀπ' ὤμων
Πουλυδάμας ἀπάραξε σάκος, τελαμῶνα δαΐξας
βουπλῆγι στιβαρῷ· ὃ δ' ἐχάζετο μαρνάμενός περ
αἰχμῇ ἀνιηρῇ· στονόεις δέ οἱ ἔμπεσεν ἰὸς
ἄλλοθεν ἀΐξας· ὣς γάρ νύ που ἤθελε δαίμων
θήσειν αἰνὸν ὄλεθρον ἐΰφρονος υἱέϊ Λέρνου,
ὅν τέκετ' Ἀμφιάλη Ῥοδίων ἐν πίονι γαίῃ·
τὸν δ' ὡς οὖν ἐδάμασσε Πάρις στονόεντι βελέμνῳ,
δὴ τότε δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
ἐμμεμαὼς, θοὰ τόξα τιταίνων οἱ, μέγ' ἄϋτει·
ὦ κύον, ὥς σοι ἔγωγε φόνον, καὶ κῆρ' ἀΐδηλον
δώσω, ἐπεί νύ μοι ἄντα λιλαίεαι ἰσοφαρίζειν·
καί κεν ἀναπλεύσουσιν, ὅσοι σέθεν εἵνεκα λυγρῷ
τείροντ' ἐν πολέμῳ· τάχα γὰρ λύσις ἔσσετ' ὀλέθρου
ἐνθάδε σεῖο θανόντος, ἐπεί σφισι πῆμα τέτυξαι·
ὣς εἰπὼν, νευρὴν εὔστροφον ἀγχόθι μαζοῦ
εἴρυσε· κυκλώθη δὲ κέρας, καὶ ἀμείλιχος ἰὸς
ἰθύνθη· τόξον δὲ αἰεὶ ὑπείρεχεν ἀκωκὴ

τυτθὸν ὑπ' αἰζηοῖο βίῃ· μέγα δ' ἔβραχε νευρή,
ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο δυσηχέος· οὐδ' ἄφαμαρτε
δῖος ἀνήρ· τοῦ δ' οὔτι λύθη κέαρ, ἀλλ' ἔτι θυμῷ
ἔσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰός,
ἀλλὰ παρέθρισε χροὸς ἐπιγράβδην χρόα καλόν·
ἐξαῦτις δ' ὅ γε τόξα τιτύσκετο· τὸν δὲ παραφθὰς,
ἰῷ ἐϋγλώχινι βάλεν βουβῶνος ὕπερθε
Ποίαντος φίλος υἱός· ὁ δ' οὐκ ἔμιμνε μάχεσθαι,
ἀλλὰ θοῶς ἀπόρουσε κύων ὥς, ὅν τε λέοντα
ταρβήσας χάζηται ἐπεσσύμενος τὸ πάροιθεν,
ὣς ὅ γε λευγαλέῃσι πεπαρμένον ἦτορ ἀνίης,
χάζετ' ἀπὸ πτολέμοιο· συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ,
ἀλλήλους ὀλέκοντες· ἐν αἵματι δ' ἔπλετο δῆρις
κτεινομένων ἑκάτερθε· νεκροὶ δ' ἐπέκειντο νέκυσσι
πανσυδίῃ, ψακάδεσσιν ἐοικότες, ἠὲ χαλάζῃ,
ἢ χιόνος νιφάδεσσιν, ὅτ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην
Ζηνὸς ὑπ' ἐννεσίῃ ζέφυρος, καὶ χεῖμα παλύνει,
ὣς οἱ ἀμφοτέρωθεν ἀνηλέϊ χειρὶ δαμέντες,
ἀθρόοι ἀλλήλοισι δεδουπότες, ἀμφεχέοντο.
αἰνὰ δ' ἀνεστενάχιζε Πάρις, περὶ δ' ἕλκεϊ θυμὸν
τείρετο· τὸν δ' ἀλύοντα, μέγ' ἀμφεχέοντ' ἰατῆρες.
Τρῶες δ' ὡς ἑὸν ἄστυ κίον· Δαναοὶ δ' ἐπὶ νῆας
κυανέας ἀφίκοντο θοῶς· τοὺς γάρ ῥα κυδοιμοῦ,
νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα· μόγον δ' ἐξέλετο γυίων,
ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι πόνου ἀλκτῆρα χέασα.
ἀλλ' οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὸν Πάριν ἄχρις ἐς ἠῶ·
οὐ γάρ οἵ τις ἄλαλκε λιλαιομένων περ ἀμύνειν
παντοίοις ἀκέεσσιν, ἐπεὶ ῥά οἱ αἴσιμον ἦεν
Οἰνώνης ὑπὸ χερσὶ μόρον, καὶ κῆρας ἀλύξαι,
ἢν ἔλθῃ· ὁ δ' ἄρ αἶψα θεοπροπίῃσι πιθήσας,

ἤιεν οὐκ ἐθέλων· ὀλοὴ δέ μιν ἦγεν ἀνάγκη
κουριδίης ἐς ὦπα. λυγροὶ δέ μιν ἀντιόωντες
καὶ κακορυφῆς ὄρνιθες ἀΰτεον, οἵ δ᾽ ἀνὰ χεῖρα
σκαιὴν ἀΐσσοντες· ὁ δ᾽ ἐς σφέας ἄλλοτε μέν που
δείδιεν εἰσορόων, ὁτὲ δ᾽ ἀκράαντα πέτεσθαι
εἴδετο· τοὶ, δέ οἱ αἰνὸν ὑπ᾽ ἄλγεσι φαῖνον ὄλεθρον.
ἷξε δ᾽ ἐς Οἰνώνην ἐρικυδέα· τὸν δ᾽ ἐσιδοῦσαι
ἀμφίπολοι, θάμβησαν ἀολλέες, ἠδὲ καὶ αὐτὴ
Οἰνώνη· ὁ δ᾽ ἄρ αἶψα πέσεν παρὰ ποσσὶ γυναικός,
ἀμφὶ μέλαιν᾽ ἐφύπερθε, καὶ ἔνδοθι μέχρις ἱκέσθαι
μυελὸν ἐς λιπόωντα δι᾽ ὀστέου, ὅππεκεν ἠΰν
φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ᾽ οὐτάμενον χρόα φωτός.
τείρετο δὲ στυγερῇ βεβλημένος ἦτορ ἀνίῃ.
ὡς δ᾽ ὅτε τις νούσῳ, καὶ ἀργαλέῃ μέγα δίψῃ
αἰθόμενος κραδίην, ἀδινὸν κέαρ αὐαίνηται,
ὅν τε περιζείουσα χολὴ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νωθὴς
ψυχή οἱ πεπότητ᾽ ἐπὶ χείλεσιν αὐαλέοισιν,
ἀμφότερον, βιότου τε, καὶ ὕδατος ἱμείρουσα,
ὣς τοῦ, ὑπὸ στέρνοισι κατείβετο θυμὸς ἀνίῃ.
καί ῥ᾽ ὀλιγοδρανέων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
ὦ γύναι αἰδοίη, μὴ δή νύ με τειρόμενόν περ
ἐχθήρῃς, ἐπεὶ ἄρ σε πάρος λίπον ἐν μεγάροισι
χήρην, οὐκ ἐθέλων περ· ἄγον δέ με κῆρες ἄφυκτοι
εἰς ἑλένην, ἧς εἴθε πάρος λεχέεσσι μιγῆναι,
σῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι θανὼν, ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσα.
ἀλλ᾽ ἄγε πρός τε θεῶν, οἵ τ᾽ οὐρανὸν ἀμφινέμονται,
πρός τε τεῶν λεχέων, καὶ κουριδίης φιλότητος,
ἤπιον ἔνθεο θυμόν· ἄχος δ᾽ ἀλεγεινὸν ἄλαλκε,
φάρμακ᾽ ἀλεξήσοντα καθ᾽ ἕλκεος οὐλομένοιο
θεῖσα, τὰ, μεμόρηται ἀπώσει μὲν ἄλγεα θυμοῦ,

ἣν ἔλθῃς· σῇσιν γὰρ ὑπὸ φρεσὶν ἦτε σαῶσαι
μήδεαι ἐκ θανάτου δυσηχέος, ἦτε καὶ οὐκί.
ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα, καὶ ὠκυμόρων σθένος ἰῶν
ἐξάκεσ', ὥς μοι ἔτ' ἀμφὶ μένος, καὶ γυῖα τέθηλε.
μὴ δέ τί με ζήλοιο λυγροῦ μεμνημένη ἔμπης,
καλλείψῃς θανέεσθαι ἀμειλίκτῳ ὑπ' ὀϊστῷ
πὰρ ποσὶ σοῖσι πεσόντα· λιταῖς δ' ἀποθύμια ῥέξεις,
αἵ ῥα καὶ αὐταὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες
εἰσί, καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοις κοτέουσαι,
ἐξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν ἐρινὺν,
ἀλλὰ χόλον· ἀλλὰ σὺ πότνια, κακὰς ἀπὸ κῆρας ἔρυκε
ἐσσυμένου, ἢ καί τι παρήλιτο ἀφραδίῃσιν.
ὣς ἄρ' ἔφη· τῆς δ' οὔτι φρένας παρέπεισε μελαινὰς,
ἀλλ' ἐκερτομέουσα, μέγ' ἀχνύμενον προσέειπε·
τίπτε με ἐλήλυθας ἐναντίον, ἥν ῥα πάροιθεν
κάλλιπες ἐν μεγάροισι μέγ' ἄσπετα κωκύουσαν,
εἵνεκα Τυνδαρίδος πολυκηδέος, ἧ παριαύων
τέρπεο καγχαλόων, ἐπεὶ ἦ πολὺ φερτέρη ἐστὶ
τῆς σέο κουριδίης; τὴν γὰρ φάτις ἔμμεν ἀγήρω.
κείνην ἐσσύμενος γουνάζεο, μὴ δέ νυ μοῖ περ
δακρυόεις ἐλεεινὰ, καὶ ἀλγινόεντα παραύδα.
αἲ γάρ μοι μέγα θηρὸς ὑπαὶ κραδίῃ μένος εἴη
δαρδάψαι σέο σάρκας, ἔπειτα δέ θ' αἷμα λαφύξαι.
οἷά με πήματ' ἔοργας, ἀτασθαλίῃσι πιθήσας.
σχέτλιε, ποῦ νύ τοι ἐστὶν ἐϋστέφανος Κυθέρεια;
πῆ δὲ πέλει γαμβροῖο λελασμένος ἀκάματος Ζεύς;
τοὺς ἔχ' ἀοσσητῆρας. ἐμῶν δ' ἀπὸ τῆλε μελάθρων
χάζεο καὶ μακάρεσσι, καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἀλεγεινόν.
σεῖο γὰρ εἵνεκ' ἀλιτρὲ, καὶ ἀθανάτους ἕλε πένθος,
τοὺς μὲν ἐφ' υἱωνοῖς, τοὺς δ' υἱάσιν ὀλλυμένοισιν.

ἀλλά μοι ἔρρε δόμοιο, καὶ ἐς ἑλένην ἀφίκανε,
ἧς σε χρεὼν νυκτός τε, καὶ ἤματος ἀχαλόωντα,
βρύξειν πὰρ λεχέεσσι πεπαρμένον ἄλγεϊ λυγρῷ,
εἰσόκε σ' ἰήνειεν ἀνιηρῶν ὀδυνάων.
ὣς φαμένη, γοόωντα φίλων ἀπέπεμπε μελάθρων.
νηπίη· οὐδ' ἄρ ἐφράσσαθ' ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλον
κείνου ἀποφθιμένοιο, καὶ αὐτῇ κῆρες ἕπεσθαι
ἐσσυμένως· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσε Διὸς αἶσα.
τὸν δ' ἄρ ἐπεσσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄκριας ἴδης,
λυγρὸν ἐπισκάζοντα, καὶ ἀχνύμενον μέγα θυμῷ,
ἥρη τ' εἰσενόησε, καὶ ἄμβροτον ἦτορ ἰάνθη
ἑζομένη κατ' ὄλυμπον, ἧχι Διὸς ἔπλετ' ἀλωή.
καί ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες ἱδρυόωντο,
τὰς, ποτ' ἄρ ἠελίῳ χαροπὴ δμηθεῖσα σελήνη,
γείνατο οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρέας, οὐδὲν ὁμοίας
ἀλλήλαις· μορφὴ δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ' ἄλλης.
ἡ δ' ἑτέρη, χειμῶνι, καὶ αἰγοκερῆϊ μέμηλε.
τέτρασι μοίρῃσι βροτῶν διαμείβεται αἰὼν,
αἳ κεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδόν· ἀλλὰ τὰ μὲν που,
αὐτῷ Ζηνὶ μέδοντι κατ' οὐρανόν. αἵ δ' ὀάριζον
ὅππως λοίγιος αἶσα περὶ φρεσὶν οὐλομένῃσι
μήδετο τυνδαρίδος, στυγερὸν γάμον ἐντύνουσα
Δηϊφόβῳ, καὶ μῆνιν ἀνιηρὴν ἑλένοιο,
καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικὸς, ὅπως τέ μιν υἷες ἀχαιῶν
ἤμελλον μάρψαντες ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσσι,
χωόμενον ῥώεσσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθαι,
ὥστε οἱ ἐννεσίῃσι κρατεροῦ Τυδέος υἱὸς
ἑσπομένου ὀδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀροῦσαι,
ἀλκαθόῳ στονόεντα φέρειν ἤμελλον ὄλεθρον,
ἁρπάξασ' ἐθέλουσαν εὔφρονα τριτογένειαν,

ἢ τ' ἔρυμ' ἦν πόλιός τε, καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρώων.
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῶν τις ἀπειρέσιον χαλεπήνας
ἔσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο,
ἀθανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίας.
οὐδέ οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεκτήναντο σιδήρῳ
ἀνέρες, ἀλλά μιν αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο Κρονίων
κάββαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα.
καὶ τὰ, μὲν ὣς ὀάριζε Διὸς δάμαρ ἀμφιπόλοισιν.
ἄλλα δὲ πόλλ' ἐπὶ τοῖσι. Πάριν δ' ἄρα θυμὸς ἐν Ἴδῃ
κάλλιπεν. οὐδ' Ἑλένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα.
ἀμφὶ δέ μιν νύμφαι μέγ' ἐκώκυον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
εἰσέτι που μέμνηντο κατὰ φρένας, ὅσα πάροιθεν
ἐξέτι νηπιάχοισι συναιρομένης ὀάριζε.
σὺν δέ σφι μύροντο θοοὶ βοῶν ἀγροιῶται,
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν. ἐπεστενάχοντο δὲ βῆσσαι.
καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυτλήτοιο γυναικὶ
δεινὸν Ἀλεξάνδροιο μόρον φάτο βουκόλος ἀνήρ.
τῆς δ' ἄφαρ ὡς ἐσάκουσε, τρόμῳ περιπάλλετο θυμός.
γυῖα δ' ὑπεκλάσθησαν. ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον.
ὤλεό μοι φίλε τέκνον. ἐμοὶ δ' ἐπὶ πένθεϊ πένθος
κάλλιπες αἰὲν ἄφυκτον, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
παίδων ἔσκες ἐμοῖο, μεθ' Ἕκτορα. τῷ νύ σε λυγρὴ
κλαύσομαι, ἐσόκε μοι κραδίῃ πάλλεται ἦτορ.
οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλά τις αἶσα
μήδετο λοίγια ἔργα, τὰ, μὴ ὤφελλ' ἐνόησα,
ἀλλ' ἔθανον προπάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ ὄλβῳ,
ἐλπομένη καὶ ἔτ' ἄλλα κακώτερα θηήσασθαι,
παῖδας μὲν κταμένους, κεραϊζομένην δὲ πόληα,
καὶ πυρὶ δαιομένην Δαναῶν ὕπο καρτεροθύμων.
σύν τε νυοὺς, θυγατράς τε μετὰ Τρῳῇσι καὶ ἄλλαις,

ἑλκομένας ἅμα παισὶ δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ.
ὣς φάτο κωκύουσα· πόσις δέ οἱ οὔτι πέπυστο,
ἀλλ' ὅ γὰρ Ἕκτορος ἧστο τάφῳ ἐπὶ δάκρυα χέων,
οὕνεκ' ἄρ' ἄριστος ἔην, καὶ ἐρύετο δούρατι πάτρην·
τοῦ, περὶ πευκαλίμας ἀχαιῶν φρένας οὔτι πέπυστο,
ἀλλ' ἑλένη μάλα πολλὰ διηνεκέως γοόωσα,
ἄλλα μὲν ἐν τρώεσσιν ἀΰτεεν, ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίῃ μενέαινε· φίλον δ' ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·
ἆνερ, ἐμοί, καὶ τρωσί, καί οἱ αὐτῷ μέγα πῆμα,
ὤλεο λευγαλέως· ἐμὲ δ' ἀνὰ στυγερῇ κακότητι
κάλλιπες ἐλπομένην ὀλοώτερα πήματ' ἰδέσθαι.
ὥς ὄφελόν μ' ἅρπυιαι ἀνηρέψαντο πάροιθεν,
ὁππότε σοι ἑπόμην ὀλοῇ ὑπὸ δαίμονος αἴσῃ·
νῦν δ' ἄρα καὶ σοὶ πῆμα θεοὶ δόσαν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῇ
αἰνομόρῳ· πάντες δέ με ἄσπετον ἐρρίγασι,
πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμὸν κέαρ· οὐδέ πῃ οἶδα
ἐκφυγέειν· ἢ γάρ κε φύγω δαναῶν ἐς ὅμιλον,
αὐτίκα εἰκίσουσιν ἐμὸν δέμας· ἢ δέ κε μίμνω,
τρῳαί, καὶ τρῶές με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι,
αἶψα διαρραίσουσι· νέκυν δ' οὐ γαῖα καλύψει,
ἀλλὰ κύνες δάψουσι, καὶ οἰωνῶν θοὰ φῦλα.
ὥς ὄφελόν μ' ἐδαμάσσατο πάρος πήματ' ἰδέσθαι.
ὣς ἔφατ', οὔτι γοόωσα πόσιν τόσον, ὅσον αἰνῆς
μύρετ' ἀλιτροσύνης μεμνημένη· ἀμφὶ δὲ τρῳαί,
ὡς κεῖνον στενάχοντο· μετὰ φρεσὶ δ' ἄλλα μενοίνων
αἰνὸν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
αἳ δ' ἂρ ὑπὲρ παίδων, ἠδὲ γνωτῶν ἐριτίμων·
οἴη δ' ἐκ θυμοῖο δαΐζετο κυδαλίμοιο
Οἰνώνη· ἀλλ' οὔτι μετὰ τρῳῇσιν ἐοῦσα
κώκυσεν, ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις

κεῖτο βαρυστενάχουσα παλαιοῦ λέκτρον ἀκοίτεω.
οἵη δ᾽ ἐν ξυλόχοισι περιστρέφεται κρύσταλλος
αἰπυτάτων ὀρέων, ἥν τ᾽ ἄγκεα πολλὰ παλύνῃ
χευαμένη ζεφύροιο καταιγίσιν, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
ἄκριες ὑδρηλῇσι καταιβόμεναι λιβάδεσσι
στεῦνθ᾽, ἡ δὲ, νάπῃσιν ἀπειρεσίη περ ἐοῦσα,
πίδακος ἐαυομένης κρυερὸν περιτήκεται ὕδωρ,
ὣς ἥγ᾽ ἀχλυόωσα, μέγα στυγερῇ ὑπ᾽ ἀνίῃ
τήκετ᾽ ἀκηχεμένη πόσιος περὶ κουριδίοιο.
αἰνὰ τ᾽ ἀναστενάχουσα, φίλον προσελέξατο θυμόν.
ὤ μοι ἀτασθαλίης, ὤ μοι στυγεροῦ βιότοιο,
ἣ πόσιν ἀμφαγάπησα δυσάμορος, ᾧ συνεώλπειν
γήραϊ τειρομένη, ποτὶ κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι,
αἰὲν ὁμοφρονέουσα· θεοὶ δ᾽ ἑτέρωσε βάλοντο.
ὥς μ᾽ ὄφελόν ποτε κῆρες ἀνηρέψαντο μέλαιναι,
ὁππότε νόσφιν ἔμελλον ἀλεξάνδροιο πέλεσθαι.
ἀλλὰ καὶ εἰ ζωός μ᾽ ἔλιπεν, μέγα τλήσομαι ἔργον
ἀμφ᾽ αὐτῷ θανέειν, ἐπεὶ οὔτι μοι εὔαδεν ἠώς.
ὣς φαμένης ἐλεεινὰ κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο
δάκρυα, κουριδίοιο ἀναπλήσαντος ὄλεθρον
μνωομένη, ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρὶ τήκετο λάθρῃ.
ἅζετο γὰρ πατέρα σφὸν, ἠδ᾽ ἀμφιπόλους εὐπέπλους,
μέχρις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐπ᾽ εὐρέος ὠκεανοῖο
νὺξ ἐλύθη, μερόπεσσι λύσιν καμάτοιο φέρουσα.
καὶ ῥα τόθ᾽ ὑπνώοντος ἐνὶ μεγάροισι τοκῆος,
καὶ δμώων, πυλεῶνας ἀναρρήξασα μελάθρων,
ἔκθορεν ἠΰτ᾽ ἄελλα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀν᾽ οὔρεα πόρτιν ἐρασσαμένην μέγα ταύρου,
θυμὸς ἐποτρύνῃ ποσὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
ἐσσυμένως, ἡ δ᾽ οὔτι λιλαιομένη φιλότητος,

ταρβεῖ βουκόλον ἄνδρα, φέρει δέ μιν ἄσχετος ὁρμὴ
εἴπου ἐνὶ ξυλόχοισιν ὁ μὴ θέα ταῦρον ἴδοιτο,
ὣς ἡ ῥίμφα θέουσα, διήνυε μακρὰ κέλευθα,
διζομένη τάχα ποσσὶ πυρῆς ἐπιβήμεναι αἰνῆς.
οὐδέ τι οἱ κάμε γούνατ᾽. ἐλαφρότεροι δ᾽ ἐφέροντο
ἐσσυμένως πόδες αἰέν. ἔπειγε γὰρ οὐλομένη κὴρ,
καὶ Κύπρις. οὐδέ τι θῆρας ἐδείδιε λαχνήεντας
ἀντομένη ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖα.
πᾶσα δέ οἱ λασίων ὀρέων ἐστείβετο πέτρη,
καὶ κρημνοί. πᾶσαι δὲ διεπρήσαντο χαράδραι.
τὴν δέ που εἰσορόωσα τόθ᾽ ὑψόθι δῖα σελήνη
μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος ἐνδυμίωνος,
πολλὰ μάλ᾽ ἐσσυμένην ὀλοφύρατο. καί οἱ ὕπερθε
λαμπρὸν παμφαίνουσα, μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους.
ἵκετο δ᾽ ἐμβεβαυῖα δι᾽ οὔρεος, ἧχι καὶ ἄλλαι
νύμφαι ἀλεξάνδροιο μακρὰ περικωκύεσκον.
τὸν δέ τι που κρατερὸν πῦρ ἄμφεχεν, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῦ
μηλονόμοι ξυνιόντες ἀπ᾽ οὔρεος ἄλλοθεν ἄλλοι
ὕλην θεσπεσίην παρενήνεον, ὄφρα φέροντες
ὑστατίην καὶ πένθος ὁμῶς ἑτάρῳ ἄνακτι,
κλαίοντες μάλα πολλὰ περισταδόν. ἡ δέ μιν οὔτι
ἀμφαδὸν ὡς ἄθρησε βοήσατο τειρομένη περ,
ἀλλὰ καλυψαμένη περὶ φάρεϊ καλὰ πρόσωπα,
αἶψα πυρὶ ἐνέπαλτο. γόον δ᾽ ἄρα πουλὺν ὄρινε.
καίετο δ᾽ ἀμφὶ πόσει. νύμφαι δέ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
θάμβεον, εὖτ᾽ ἐσίδοντο μετ᾽ ἀνέρι πεπτηυῖαν.
καί τις ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν.
ἀτρεκέως Γάρις ἦεν ἀτάσθαλος, ὃς μάλα κεδνὴν
κάλλιπε κουριδίην, καὶ ἀνήγαγε μάργον ἄκοιτιν
οἷ αὐτῷ, καὶ Τρωσὶ, καὶ ἄστεϊ λοίγιον ἄλγος.

νήπιος· οὐδ' ἀλόχοιο περίφρονος ἄζετο θυμὸν
τειρομένης, ἥπερ μιν ὑπὲρ φάος ἠελίοιο,
καίπερ ἀπεχθαίροντα, καὶ οὐ φιλέοντα, τίεσκεν.
ὣς ἄρ' ἔφη νύμφη τις ἀνὰ φρένας· οἳ δ' ἐνὶ μέσσῃ
πυρκαϊῇ καίοντο, λελασμένοι ἠριγενείης.
ἀμφὶ δὲ βουκόλοι ἄνδρες ἐθάμβεον, ὥς τε πάροιθεν
Ἀργεῖοι θάμβησαν ἀολλέες ἀθρήσαντες
Οἰνώνην Καπανῆος ἐπικχυμένην βελέεσσιν,
ἀμφὶ πόσιν δμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῷ.
ἀλλ' ὅτε δ' ἀμφοτέρους ὀλοὴ πυρὸς ἤνυσε ῥιπὴ,
Οἰνώνην τε, Πάριν τε, μιῇ δ' ὑποκάββαλε τέφρῃ,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ' αὐτῶν
χρυσέῳ ἐν κρητῆρι θέσαν· περὶ δέ σφισι σῆμα
ἐσσυμένως τεύξαντο· θέσαν δ' ἄρα δοιὼ ὕπερθεν
στήλας, αἵπερ ἔασι τετραμμέναι ἀλλυδὶς ἄλλῃ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ·

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ.

Τρῶαι δ' ἐστενάχοντο κατὰ πτόλιν, οὐδ' ἐδύναντο
ἐλθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόθ' ἔκειτο
ἄστεος αἰπεινοῖο· νέοι δ' ἑκάστοτε πόληος
πολεμέως πονέοντο· μάχη δ' οὐ λῆγε πόνοιο,
καίπερ Ἀλεξάνδροιο δεδουπότος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτόλιν, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
τείχεος ἤϊον ἐκτὸς, ἐπεί σφεας ἦγεν ἀνάγκη.
ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν ἔρις, στονόεσσά τ' ἐνυὼ
στρωφῶντ', ἀργαλέῃσιν ἐριννύσιν ἴκελαι ἄντην,
ἄμφω ἀπὸ στομάτων ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον.
ἀμφ' αὐτῇσι δὲ, κῆρες ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι,
ἀργαλέως μαίνοντο· φόβος δ' ἑτέρωθε, καὶ ἄρης,
λαοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφέσπετο δέ σφισι θυμὸς
φοινήεντι λύθρῳ πεπαλαγμένος, ὄφρα ἑ φῶτες
οἱ μὲν, καρτύνωνται ὁρώμενοι, οἱ δὲ, φέβωνται
πάντῃ· αἰγανέαι τε, καὶ ἔγχεα, καὶ βέλε' ἀνδρῶν,
ἄλλυδις ἄλλα χέοντο, κακοῦ μεμαῶτα φόνοιο.
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὀρώρει,
μαρναμένων ἑκάτερθε κατὰ φθισήνορα χάρμην.
ἔνθ' ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεφνε,
ὃς τράφη ἐν λυκίῃ ξάνθου καλὰ ῥέεθρα.
ὅν ποτ' ἐριγδούποιο Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
Λητὼ δὴ ἀνέφηνεν, ἀναρρήξασα χέρεσσι

τρηχὺ πέδον λυκίης ἐρικυδέος, ὁππόθ᾽ ἑοῖο
δάμναθ᾽ ὑπ᾽ ὠδίνεσσι πολυτλήτῃσιν ἀνίῃ
θεσπεσίου τοκετοῖο, ὅσην ὠδῖνες ἔγειρον·
τῷ δ᾽ ἐπὶ Νίρον ὄλεσσε βαλὼν ἀνὰ δηϊοτῆτα
δουρὶ διὰ γναθμοῖο· πέρησε δ᾽ ἄρα στόμα χαλκός,
γλῶσσαν ἔτ᾽ αὐδήεσσαν· ὁ δ᾽ ἔγχεος ἄχετον αἰχμὴν
ἄμπεχε βεβρυχώς· περὶ δ᾽ ἔρρεεν αἷμα γένυσσι,
φθεγγομένου· καὶ τὸν, μὲν ὑπὸ κρατεροῦ χερὸς ἀλκῆς
ἔγχεϊ στονόεσσα ποτὶ χθονὸς οὖδας ἔρεισε
δυόμενον θυμοῖο· βάλεν δ᾽ Εὐήνορα δῖον
τυτθὸν ὑπαὶ λαπάρην· διὰ δ᾽ ἤλασεν ἐς μέσον ἧπαρ
αἰχμήν· τῷ δ᾽ ἀλεγεινὸς ἄφαρ συνέκυρσεν ὄλεθρος·
εἷλε δ᾽ Ἀριφιτίωνα, καὶ Ἱππομέδοντα δάμασσε
μαινάλου ὄβριμον υἷα, τὸν, Ὠκυρόα τέκε νύμφη
σαγγαρίου ποταμοῖο παραὶ ῥόον· οὐδέ νυ τόν γε
δέξατο νοστήσαντα· κακαὶ δὲ κῆρες ἄμερσαν
παιδὸς ἀνιηραί· μέγα δ᾽ υἱέος ἔμβαλε πένθος·
Αἰνείας δὲ Βρέμοντα, καὶ Ἀνδρόμαχον κατέπεφνεν,
ὃς ῥάφη ἐν κνωσσῷ· ὁ δ᾽ ἄρα, ζαθέῃ ἐνὶ λύκτῳ·
ἄμφω δ᾽ εἰς ἕνα χῶρον ἀπ᾽ ὠκυπόδων πέσον ἵππων·
καί ῥ᾽ ὁ μὲν, ἀσπαίρεσκε πεπαρμένος ἔγχεϊ μακρῷ
λαιμόν· ὁ δ᾽ ἀλγινόεντος ἀνὰ κροτάφοιο θέμεθλα
χερμαδίῳ στονόεντι μάλα κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
βλήμενος ἐκπνείεσκε· μέλας δέ μιν ἄμπεχε πότμος·
ἵπποι δ᾽ ἐπτοίηντο· καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε
φεύγοντες, πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι·
καὶ τοὺς, μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνείαο
μάρψαντες, κεχάροντο φίλῃ περὶ ληΐδι θυμόν·
ἂν δὲ, Φιλοκτήτης ὀλοῷ βάλε Γέρασον ἰῷ
φεύγοντ᾽ ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ᾽ ἀγκύλα νεῦρα

γούνατος ἐξόπιθεν. κατὰ δ' ἔκλασεν ἀνέρος ὁρμήν.
καὶ τὸν, μὲν Δαναῶν τις ὅτ' ἔδρακε γυωθέντα,
ἐσσυμένως ἄμερσε κάρητος ἐς δόρυ τύψας
ἀλγινόεντα τένοντα. ὀλοὴ δ' ὑπεδέξατο γαῖα
σῶμα. κάρη δ' ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο,
ἱεμένου φωνῆς. ταχὺς δ' ἅμα πέπτατο θυμός.
Πουλυδάμας δὲ, Κλέωνα, καὶ Εὐρύμαχον βάλε δουρὶ,
οἳ σύμηθεν ἵκανον ὑπαὶ Νηρηΐ ἄνακτι,
ἄμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι
αἰνὸν ὑπ' αἰγιαλοῖο, βαλεῖν δέ τε εἰς ἅλα δίαν
δίκτυα, καὶ παλάμῃσι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς,
ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ' ἰχθύσι νωμήσασθαι.
ἀλλ' οὔ σφιν ἐπὶ πῆμα θαλάσσια ἤρκεσεν ἔργα.
Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμον βάλε φαίδιμον Ἕλλον,
τόν, ῥα παραὶ λίμνῃ Γυγαίῃ γείνατο μήτηρ
Κλειτὼ καλλιπάρῃος. ὁ δ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
πρηνής. τοῦ δ' ἀπάτερθεν ὁμῶς δόρυ κάππεσε μακρὸν
ὤμου ἀπὸ βριαροῖο, κεκαμμένη ἄορι λυγρῷ
χεὶρ ἔτι μαιμώωσα ποτὶ κλόνον ἔγχος ἀεῖραι
μαψιδίως. οὐ γάρ μιν ἀνὴρ ἐς ἔργον ἐνώμα,
ἀλλ' αὔτως ἤσπαιρεν, ἅτε βλοσυροῖο δράκοντος
οὐρὴ ἀποτμηθεῖσ' ἀναπάλλεται. οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἕσπεται ἐς πόνον αἰπὺν, ἵνα χραύσαντα δαΐξῃ.
ὣς ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν
ὥρμαινεν πονέεσθαι. ἀτὰρ μένος οὐκέτ' ὀπήδει.
αὐτὰρ ὁ δυνατὸς Αἶνον ἐνήρατο, καὶ Πολύϊνδον,
ἄμφω κητέους. τὸν μὲν, δούρατι. τὸν δ' ἀλεγεινῷ
ἄορι δῃώσας. Σθένελος δ' ἕλε δῖον Ἄβαντα,
[...]χενίην [...]ϊάς. [...] δ' ἀσφαράγοιο διὰ πρὸ
[...]εγγνὸν ἐς ἰνίον ἦλθε τένοντος.

λῦσε δ' ἄρ' ἀνέρος ἦτορ· ὑπέκλασε δ' ἄψεα πάντα·
Τυδείδης δ' ἕλε Λαοδόκον, Μέλιον τ' ἀγαμέμνων·
Δηΐφοβος δὲ, Δρύαντα, καὶ ἄλκιμον· αὐτὰρ ἀγήνωρ,
Ἵππασον ἐξενάριξεν ἀγακλυτόν περ ἐόντα,
ὅς ῥ' ἀπὸ πηγῆς ποταμοῦ κίεν· οὐδ' ἐρατεινὰ
θρέπτρα τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεί ῥά νιν ἔκλασε δαίμων·
ἂν δὲ Θόας ἐδάμασσε Λάλον, καὶ ἀγήνορα Λύγκον·
Μηριόνης δὲ, Λυκῶνα, καὶ ἀρχέλοχον Μενέλαος,
ὅς ῥά τε κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάασκεν,
πέτρην δ' ἡφαίστοιο περίφρονος, ἥ τε βροτοῖσι
θαῦμα πέλει· δὴ γάρ μιν ἀναίθεται ἀκάματον πῦρ
ἄσβεστον νυκτός τε, καὶ ἤματος· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
φοίνικες θαλέθουσι· φέρουσι δ' ἀπείρονα καρπὸν,
ῥίζης καιομένης ἅμα λάεσιν· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀθάνατοι τεύξαντο καὶ ἐσσομένοισιν ἰδέσθαι··
Τεῦκρος δ' ἱππομέδοντος ἀμύμονος υἷα Μενοίτην
ἐσσυμένως ὥρμαινε βαλεῖν ἐπιόντα βελέμνῳ·
καί ῥα νόῳ, καὶ χερσὶ, καὶ ὄμμασιν ἰθύνεσκεν
ἰὸν ἀπὸ γναμπτοῖο κεράατος, ὃς ἀλεγεινὸς
ἆλτο θοῶς ἀπὸ χειρὸς εἰς ἀνέρα· τῷ δ' ἀπὸ νευρῇ
ἐσέτι που καναχίζεν· ὁ δ' ἀντίον ἀπαίρεσκεν.
βλημένος, οὕνεκα κῆρες ὁμῶς φορέοντο βελέμνῳ
καίριον ἐς κραδίην, ὅθι περ νόος ἔξετ' ἀνδρῶν,
καὶ μένος· ὀξαλέαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλευθοι·
Εὐρύαλος δ' ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὸς
λᾶαν μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας· *
ὡς δ' ὅτε τις γεράνοισι τανυφθόγγοισι χολωθεὶς
οὖρος ἀνὴρ πεδίοιο μέγ' ἀχαλόων ἐπορούσῃ,
δινήσας περὶ κρατὶ βοῇ καλαῦρα βόεια,
ἀλλὰ βάλῃ κατέναντα, διασκεδάσῃ δ' ὑπὸ ῥοίζῳ

ἠέρι πεπταμένας δολιχὰς στίχας, αἱ δὲ, φέβονται,
ἄλλη δ᾽ εἰς ἑτέρην εἰλόμεναι ἀΐσσουσι
κλαγγηδὸν μάλα πάγχυ, πάρος κατὰ κόσμον ἰοῦσαι,
ὣς ἄρα δυσμενέες φοβερὸν βέλος ἀμφεφόβηθεν
ὄβριμον Εὐρυάλοιο· τὸ δ᾽ οὐχ ἅλιον φέρε δαίμων,
ἀλλ᾽ ἄρα σὺν πήληκι κάρη κρατεροῖο Μέλητος
θλάσε περὶ πληγῇσι· μόρος δ᾽ ἐκίχανεν ἀρητός·
ἄλλος δ᾽ ἄλλον ἔπεφνε, περιστενάχιζετο δ᾽ αἶα·
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
λαῦρον ὑπαὶ ῥιπῆς βαρυηχέος, ἄλλυδις ἄλλα
δένδρεα μακρὰ πέσῃσιν ὑπ᾽ ἐκ ῥιζῶν ἐριπόντα
ἄλσεος ἐκ πεδίοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περὶ χθών,
ὣς οἵγ᾽ ἐν κονίῃσι πέσον· κανάχησε δὲ τεύχη
ἄσπετον· ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ᾽ ἔβραχεν· οἱ δὲ, κυδοιμοῦ
ἀργαλέου μνώοντο μετὰ σφίσι πήματι θέντες·
καὶ τότ᾽ ἄρ᾽ Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἦυς ἀπόλλων,
ἠδ᾽ ἀντηνορίδαο δαΐφρονος Εὐρυμάχοιο·
οἳ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν ἀχαιοῖς,
ἄγχι μάλ᾽ ἑσταότες κατὰ φύλοπιν, ἠΰτ᾽ ἀπήνῃ
δοιοὶ ὁμιλικίῃ κρατεροὶ βόες, οὐδ᾽ ἀπέληγον
ὑσμίνης· τοῖς δ᾽ αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπεν,
μάντεϊ εἰδόμενος Πολυμήστορι, τόν, ποτε μήτηρ
γείνατ᾽ ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇς θεράποντ᾽ ἑκάτοιο·
Εὐρύμαχ᾽, Αἰνεία τε θεῶν γένος, οὔτι ἔοικεν
ὑμέας ἀργείοισιν ὑποικέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς
ὔμμιν ὑπαντιάσας κεχαρήσεται ὄβριμος ἄρης,
ἢν ἐθέλητε μάχεσθαι κατὰ κλόνον, οὕνεκα μοῖραι
μακρὸν ἐπ᾽ ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο·
ὣς εἰπὼν, ἀνέμοισι μίγη, καὶ ἄϊστος ἐτύχθη·
οἱ δὲ, νόῳ φράσσαντο θεοῦ μένος· αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ αὐτοῖς

θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύατο· μαίνετο δέ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· καὶ ἔνθορον ἀργείοισιν,
ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οἵ τ' ἀλεγεινὸν
ἐκ θυμοῦ κοτέοντες, ἐπιβρίσωσι μελίσσαις,
αἵ τε περὶ σταφυλῇσιν αὐανομένῃς ἐν ὀπώρῃ
ἐρχομένας ἐσίδωσιν, ἢ ἐκ σίμβλοιο θορούσας,
ὣς ἄρα Τρώϊοι υἷες ἐϋπτολέμοισιν ἀχαιοῖς
ἔνθορον ἐσσυμένως· κεχάροντο δὲ κῆρες ἐρεμναὶ,
μαρναμένων· ἐγέλασσε δ' ἄρης· ἴαχησε δ' ἐνυὼ,
σμερδαλέον· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη·
οἱ δ' ἄρα δυσμενέων ἀπερέσια φῦλα δάϊζον
χερσὶν ἀμαιμακέτῃσι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
αὔτως, ἠΰτ' ἀμάλλα θέρευς δυσθαλπέος ὥρῃ,
ὅν ῥά τ' ἐπισπέρχωσι θοοὶ χέρας ἀμητῆρες,
δασσάμενοι κατ' ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα,
ὣς ἄρα τῶν, ὑπὸ χερσὶ κατηρείποντο φάλαγγες
μυρίαι· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περὶ πεπληθυῖα,
αἵματι πλημμύρεσκεν· ἔρις δ' ἄρ' ἰαίνετο θυμῷ,
ὀλλυμένων· οἱ δ' οὔτι καὶ οὐ παύοντο μόθοιο,
ἀλλ' ἅτε μῆλα λέοντος ἀπηνέος· οἱ δ' ἄρα φύξης
λευγαλέης μνώοντο· καὶ ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο
φεῦγον, ὅσοις ἀδάϊκτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κεῖτο·
υἱὸς δ' ἀγχίσαο δαΐφρονος αἰὲν ὄπισθε
δυσμενέων μετόπισθεν ὑπ' ἔγχεϊ νῶτα δαΐζων·
Εὐρύμαχος δ' ἑτέρωθεν· ἰαίνετο δ' ἄμβροτον ἦτορ
ὑψόθεν εἰσορόωντος ἐΰς ἀπόλλωνος·
ὡς δ' ὅτε τις σιάλοισιν ἀνὴρ ἐπὶ λήϊον αὖον
ἐρχομένοις πρὶν ἀμάλλας ὑπ' ἀμητῆρσι δαμῆναι,
ἀντι' ἐπισσεύῃ κρατεροὺς κύνας, οἱ δ' ὁρόωντες
ἐσσυμένως τρομέουσι, καὶ οὐκ ἔτι μέμβλεται αὔτως

ὕδατος, ἀμὰ φέρονται ἀνιηρὴν ἐπὶ φύξαν
πανσυδίῃ, τοὺς δ' αἶψα κύνες κατὰ ποσσὶ κιχόντες,
ἐξόπιθεν δάπτουσιν ἀμείλιχα, τοὶ, δὲ φέβονται
μακρὸν ἀνιάζοντες, ἄναξ δ' ἐπιτέρπετ' ἀρούρης,
ὣς ἄρ ἰαίνετο Φοῖβος ὅτ' ἔδρακεν ἐκ πολέμοιο
φεύγοντ' ἀργείων πουλὺν στρατόν· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
ἔργα θεῶν μεμέλητο· πόδας δ' εὔχοντο θεοῖσιν
ὦκα φέρεσθαι· κήνοις γὰρ ἔτ' ἀνὰ ποσσὶν ἔπλετο νόστου
ἐλπωρή· πάντας γὰρ ἀπήϊεν ἔγχεϊ θύων
Εὐρύμαχός τε, καὶ Αἰνείας· σὺν δέ σφιν ἑταῖροι·
ἔνθά τις ἀργείων, ἢ κάρτεϊ πάγχυ πεποιθώς,
ἢ μοίρης ἰότητι λιλαιομένης μιν ὀλέσσαι,
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος ἵππον ἔρυκε,
γνάμψαι ἐπειγόμενος ποτὶ φύλοπιν, ὄφρα μάχηται
ἀντία δυσμενέων· τὸν δ' ὀβριμόθυμος ἀγήνωρ
παρφθάμενος Μνῶνα, κατ' ἀλγινόεντα δάϊξε
ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι· βίη δ' ὑπόειξε σιδήρῳ,
ὀστέου οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα
ῥηϊδίως ἔτμησε· φλέβες δ' ὑπερέβλυσαν αἷμα·
ἀμφεχύθη δ' ἵπποιο κατ' αὐχένας· αἶψα δ' ἄρ αὐτὸς
κάππεσεν ἀμφὶ νέκυς· λεῖπεν δ' ἄρα χεῖρας κεκραται·
στερρὸν ἔτ' ἐμπεφυυῖαν ἐϋγνάμπτοιο χαλινοῦ,
οἷα τότε ζώοντος ἔην· μέγα δ' ἔπλετο θαῦμα,
οὕνεκα δὴ ῥυτῆρος ἀπεκρέμαθ' αἱματόεσσα
ἄρεος ἐννεσίῃσι, φόβον δηΐοισι φέρουσα·
φαίης κεν χατέουσαν ἐφ' ἱππασίῃ πονέεσθαι·
σῆμα δέ μιν φέρεν ἵππος ἀποκταμένοιο ἄνακτος·
Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἰξύα δουρὶ
αἰθαλίδην· αἰχμὴ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἐξεπέρησεν
ἔγκατ' ἐφελκομένη· ὁ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανύσθη,

συμμάρψας χείρεσσιν ὁμῶς χολάδεσσιν ἀικωκὴν,
δεινὰ μάλα στενάχων· γαίῃ δ' ἐνέρεισεν ὀδόντας
βεβρυχώς· ψυχὴ δὲ, καὶ ἄλγεα κάλλιπον ἄνδρα.
ἀργεῖοι δὲ βόεσσιν ἐοικότες, ἐπτοίηντο,
ὅππ' ἄμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ζεύγλῃ, καὶ ἀρότρῳ,
τύψει ὑπαὶ λαπάρην ταναοῖς ὑπὸ χείλεσιν οἶστρος,
αἵματος ἱέμενος, τοὶ δ' ἄσπετον ἀχλόωσιν
ἔργου ἑκὰς φεύγοντες, ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυται ἀνὴρ
ἀμφ' ἄροτρον, πονέων τε πόνον, τρομέων τ' ἐπὶ βουσὶ,
μὴ δή που κατόπισθεν ἐπαΐσσοντος ἀρότρου,
κέρσῃ νεῦρα σίδηρος ἀμείλιχος ἐν ποσὶ κύρσας,
ὣς δαναοὶ φοβέοντο· περὶ σφίσι δ' ἄχνυτο θυμὸν
υἱὸς ἀχιλλῆος· μέγα δ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
ὦ δειλοὶ, τί φέβεσθε, ἐοικότες οὐτιδανοῖσι
θήρεσιν, οὕς τ' ἐφόβησε κατ' ἐναντία κίρκος;
ἀλλ' ἄγε θέσθ' ἀνὰ θυμὸν, ἐπεὶ πολὺ λώϊόν ἐστι
τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ ἀνάλκιδα φύζαν ἑλέσθαι.
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέντες.
ἐσσυμένως· ὁ δὲ, τρωσὶ μέγα φρονέων, ἐνόρουσε
πάλλων ἐν χείρεσσι θοὸν δόρυ· τῷ δ' ἄρα λαοὶ
μυρμιδόνων ἐφέποντο, βίην ἀτάλαντον ἀέλλῃ
ἐν στέρνοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ κυδοιμοῦ
ἀργεῖοι· ὁ δ' ἄρ' αἶψα φίλῳ πατρὶ θυμὸν ἐοικὼς,
ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἔπεφνε κατὰ μόθον· οἱ δ' ἀπιόντες,
χάζοντ' ἠΰτε κύματ' ἐκ βορέαο θυέλλης
πόλλ' ἐπιπαφλάζοντα, κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν,
ὀρνύμεν' ἐκ πόντοιο· τὰ δ' ἔκποθεν ἄλλος ἀήτης
ἀντίος ἀΐξας, μεγάλῃ περὶ λαίλαπι θύων,
ὦσῃ ἀπ' ἠϊόνων βορέου ἔτι βαιὸν ἀέντος,
ὣς τρῶας δαναοῖσιν ἐποιχομένους τοπάροιθεν

υἱὸς ἀχιλλῆος θεοειδέος ὦσεν ὀπίσω
τυτθὸν, ἐπεὶ μένος ἦεν θρασύφρονος Αἰνείαο
φυγέμεν οὐκ εἴασκε, μένειν δ' ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
θαρσαλέως· ἑκάτερθε δ' ἴσην ἐτάνυσεν ἐνυὼ
ὑσμίνην· ἀλλ' οὔτι κατ' ἀντίον Αἰνείαο
υἱὸς ἀχιλλῆος πῆλε δόρυ πατρὸς ἑοῖο,
ἀλλ' ἄλλῃ τρέπε θυμὸν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος
ἀζομένη Κυθέρειαν, ἀπέτραπεν υἱωνοῖο
θυμὸν, καὶ μέγα κάρτος· ἐπ' ἄλλων δ' ἔθνεα λαῶν
δάμνατο μυρία φῦλα· δαϊκταμένων δ' ἐπὶ χάρμῃ,
οἰωνοὶ κεχάροντο, μεμαῶτες ἔγκατα φωτῶν
δαρδάψαι, καὶ σάρκας· ἐπεστενάχοντο δὲ νύμφαι
καλλιρόου σιμόεντος, ἰδὲ ξάνθοιο θύγατρες.
καί ῥ' οἱ μὲν, πονέοντο· κόνιν δ' ἀκάματοι ἀῆται
ὦρσαν ἀπειρεσίην. ἤχλυσε δὲ πᾶσαν ὕπερθεν
ἠέρα θεσπεσίην, ὥστ' ἀπροτίοπτον ὁμίχλην.
οὐδ' ἄρα φαίνετο γαῖα· βροτῶν δ' ἀμάθυνεν ὀπωπάς.
ἀλλὰ καὶ ὣς, μάρναντο· καὶ ἐς χέρας ὅντιν' ἕλοντο,
κτάνον ἀνηλεγέως, καὶ εἰ μάλα φίλτατος ἦεν.
οὐ γὰρ ἔην φράσσασθαι ἀνὰ κλόνον οὔτ' ἐπιόντα
δήϊον, οὔτ' ἄρ ἑταῖρον· ἀμηχανίη δ' ἔχε λαούς.
καί νύ κε μίγδ' ἐγένοντο, καὶ ἀργαλέως ἀπόλοντο
πάντες ὁμῶς ὀλοοῖσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες
ἀλλήλων, εἰ μή σφιν ἀπ' οὐλύμποιο κρονίων
ἤρκεσε τειρομένοισι, κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἔλασσεν
ὑσμίνης, ὀλοὰς δὲ κατεπρήϋνεν ἀέλλας.
οἱ δὲ τε δηριόωντο· πόνος δ' ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
πολλὸν ἐλαφρότερος· δέρκοντο γὰρ εἴτε δαΐξαι
χρειὼ δήϊον ἄνδρα κατὰ κλόνον, εἴτ' ἀλέασθαι.
καί ῥ' ὁτὲ μὲν, δαναοὶ τρώων ἀνέεργον ὅμιλον,

ἄλλοτε δ' αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας. ἔπλετο δ' αἰνὴ
ὑσμίνη. νιφάδεσσι δ' ἐοικότα πῖπτε βέλεμνα
ἀμφοτέρωθεν ἰόντα. δέος δ' ἔχε μηλοβοτῆρας
ἔκποθεν ἰδαίων ὀρέων ὁρόωντας ἀϋτήν.
καί τις ἐς αἰθέρα δῖον ἐπουρανίοισιν ἀείρων,
εὔχετο δυσμενέας μὲν ὑπ' ἄρεϊ πάντας ὀλέσθαι,
τρῶας δὲ στονόεντος ἀναπνεῦσαι πολέμοιο,
ἦμαρ δ' εἰσιδέειν ποτ' ἐλεύθερον. ἀλλά οἱ οὔτι
ἔκλυον. αἶσα γὰρ ἄλλα πολύστονος ὡρμαίνεσκεν.
ἄζετο δ' οὔτε Ζῆνα πελώριον, οὔτε τιν' ἄλλον
ἀθανάτων. οὐ γάρ τι μετατρέπεται νόος αἰνὸς
κείνης, ὅντινα πρῶτον μετ' ἀνδράσι γεινομένοισιν
ἀνδράσιν ἐν πολέεσσιν, ἐπικλώσηται ἀφύκτῳ
νήματι. τῇ δ' ὑπὸ πάντα μὲν φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει.
τῆς δ' ἐξ ὑπ' ἐννεσίῃσι πόνος, καὶ δῆρις ὀρώρει
ἱππομάχοις τρώεσσι, καὶ ἀγχεμάχοις ἀχαιοῖς.
ὑπέχον ἀλλήλοισι φόνον, καὶ ἀνηλέα πότμον *
νωλεμέως. οὐ γάρ τιν' ἔχεν δέος, ἀλλ' ἐμάχοντο
» προφρονέως. θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρας ἐς αἰχμήν.
ἀλλ' ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθον ἐν κονίῃσι,
δὴ τότ' ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὤρνυτο θάρσος
Παλλάδος ἐννεσίῃσι δαΐφρονος, ἥ ῥα μολοῦσα
ὑσμίνης ἄγχιστα μετ' ἀργείοισιν ἄμυνεν
ἐκπέρσαι μεμαυῖα κλυτὴν Πριάμοιο πόληα.
ἦ ῥα μέγα στενάχιξεν, ἀλεξάνδροιο δαμέντος.
καὶ τότ' ἄρ' Αἰνείαν ἐρικυδέα δῖ' ἀφροδίτη
αὐτὴ ἀπὸ πτολέμοιο, καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
ἥρπασεν ἐσσυμένως. περὶ δ' ἠέρα χεύατο πουλύν.
οὐ γὰρ ἔτ' αἴσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι κείνῳ
μάρνασθ' ἀργείοισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο.

τῷ γὰρ Ἀθηναίην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν
ἐν θυμῷ Δαναοῖσιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαν,
μή οἱ καὶ ὑπὲρ κῆρας μιν ἕλῃ θεός· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
φείσατο πρόσθεν Ἄρηος, ὅπερ πολὺ φέρτερος ἦεν.
Τρῶες δ' οὐκ ἔτ' ἔμιμνον ἀνὰ στόμα δηϊοτῆτος,
ἀλλ' ὀπίσω χάζοντο τεθνηότα θυμὸν ἔχοντες.
ἐν γάρ σφιν θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν
ἔνθορον Ἀργεῖοι μέγα μαιμώοντες Ἄρηϊ.
τῶν δ' ἄρα δαμναμένων, ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι
καὶ πεδίον· πολλοὶ γὰρ ἅλιν πέσον ἐν κονίῃσιν
ἄνδρες, ἰδ' ἵπποι· μάλα δ' ἅρματα πολλὰ κέχυντο,
βαλλομένων· πάντῃ δ' ἀπερέσιον ἔρρεεν αἷμα
ὑετὸς ὥς· ὀλοὴ γὰρ ἐπῄειν αἶσα κυδοιμοῦ.
καί ῥ' οἱ μὲν, ξιφέεσσι πεπαρμένοι, οἱ δὲ μελίῃσι,
κεῖντο παρ' αἰγιαλοῖσιν, ἁλίγκιοι ἐκχυμένοισι
δούρασιν, ὅττ' ἐπὶ θινὶ βαρυγδούποιο θαλάσσης
ἀνέρες ἄσπετα δεσμὰ πολυκμήτων ἀπὸ γόμφων
λυσάμενοι, σκεδάσωσι διὰ ξύλα μακρὰ, καὶ ὕλην
ἠλιβάτου σχεδίης, πάντῃ δ' ἀναπλήθεται εὐρὺς
αἰγιαλὸς, τοῖσιν δὲ μέλαν ποτὶ κλύζεται οἶδμα,
ὣς οἵ γ' ἐν κονίῃσι, καὶ αἵματι δῃωθέντες,
κεῖντο πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο.
παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηϊοτῆτα,
δῦσαν ἀνὰ πτολίεθρον ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα.
τῶν δ' ἄλοχοι, καὶ παῖδες, ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
τεύχεα πάντα δέχοντο κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ.
πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετεύχατο· πᾶν δ' ἀνὰ ἄστυ
ἔσσυντ' ἰητῆρες, κατ' οὐταμένων αἰζηῶν
οἰκία ποιπνύοντες, ἵν' οὐταμένους ἀκέσωνται.
τοὺς δ' ἄλοχοι, καὶ τέκνα περιστενάχοντο μολόντας

ἐκ πολέμου· πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἀΰτευν·
καί ῥ' οἳ μὲν, στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ,
ἥατο βαρυστενάχοντες ἐπ' ἄλγεσιν· οὐδ' ἐπὶ δόρπον
ἐκ καμάτοιο τράποντο· θοοὶ δ' ἐπαΰτεον ἵπποι
φορβῇ ἐπιχρεμέθοντες ἅδην· ἑτέρωθι δ' ἀχαιοὶ
πὰρ κλισίῃς, νήεσσί θ' ὁμοῖα τρωσὶ πένοντο·
ἦμος δ' ὠκεανοῖο ῥοὰς ὑπερήλασεν ἠὼς
ἵππους μαρμαίροντας, ἀνέγρετο δ' ἔθνεα φωτῶν,
δὴ τότ' ἀρήϊοι υἷες ἐϋσθενέων ἀργείων,
οἳ μὲν, ἔβαν Πριάμοιο ποτὶ πτόλιν αἰπήεσσαν,
οἳ δ' ἄρ' ἐν κλισίῃσιν ἅμ' ἀνδράσιν οὐταμένοισι
μίμνον, μήποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινὸς,
νῆας ἕλῃ, τρώεσσι φέρων χάριν· οἳ δ' ἀπὸ πύργων
μάρναντ' ἀργείοισι· μόθος δ' ἀλεγεινὸς ὀρώρει·
σκαιῆς μὲν προπάροιθε πύλης καπανήϊος υἱὸς
μάρναθ' ἅμ' ἀντιθέῳ Διομήδεϊ· τοὺς δ' ἄρ' ὕπερθε,
Δηΐφοβος μενεπτόλεμος, κρατερός τε Πολίτης,
σὺν ἄλλοις ἑτάροισιν ἐρητύοντες ὀϊστοῖς,
ἠδ' ἄρα χερμαδίοισι· περικτυπέοντο δὲ φωτῶν
βαλλόμεναι κόρυθές τε, καὶ ἀσπίδες, αἵ τ' ἀλεγεινὸν.
αἰζηῶν ῥύοντο μόρον, καὶ ἀμείλιχον αἶσαν·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἰδαίῃσιν ἐριδμαίνεσκε πύλῃσιν
υἱὸς ἀχιλλῆος· πονέοντο δὲ οἱ πέρι πάντες
μυρμιδόνες, κρατεροῖο δαήμονες ἰωχμοῖο·
τοὺς δ' ἀπὸ τείχεος εἶργον ἀπειρεσίοις βελέεσσι.
θαρσαλέως, ἕλενός τε, καὶ ὀβριμόθυμος ἀγήνωρ,
τρῶας ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόθον· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τείχεσι πάτρης·
ἂν πεδίον δὲ πύλῃσι, καὶ ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας
ἱεμένους, ὀδυσεύς τε, καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο

νωλεμέως· τοὺς δ' ἠΰς ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας λάεσσι μέγα φρονέων, ἀπέρυκε·
πρὸς δὲ ῥόον σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόεντα
Τεῦκρος ἐϋμμελίης· ἄλλῃ δ' ἔχεν ἄλλος ὀϊζύν·
καὶ τότ' ἄρ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα κύδιμοι ἄνδρες
κέρδεϊ τεχνήεντι νόῳ ποτὶ μῶλον Ἄρηος
ἀσπίδας ἐντύναντο, βάλλον δ' ἐφύπερθε κάρηνα,
θέντες ἐπ' ἀλλήλοισι· μιῇ δ' ἄπαν ἥρμοσεν ὁρμῇ·
φαίης κεν μεγάροιο κατηρεφὲς ἔμμεναι ἕρκος
πυκνόν, ὃ οὔτ' ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἀέντος
ῥιπὴ ἀπειρεσίη, οὔτ' ἐκ Διὸς ἄσπετος ὄμβρος·
τοῖαι Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοείαις
καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δ' ἕνα θυμὸν ἐς ἀλκήν,
ἐς ἓν ἀρηράμεναι· καθύπερθε δὲ Τρώϊοι υἷες
βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὡς στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
γαῖαν ἐπὶ ζαφερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δοῦρα,
καὶ βέλεα στονόεντα, καὶ ἀλγινόεντες ἄκοντες
πήγνυντ' ἐν σακέεσσι· τὰ δ' ἐν χθονί· πολλὰ δ' ἄπωθεν
μαψιδίως φορέοντο περιγναμφθέντα βελέμνοις,
πάντοθε βαλλομένων· οἱ δέ, κτύπον οὔτι φέβοντο
ἄσπετον, οὐδ' ὑπόεικον, ἅτε ψεκάδων ἀΐοντες
δοῦπον· ἔσω δ' ὑπὸ τείχεος ὁμῶς ἴσαν· οὐδέ τις αὐτῶν
νόσφιν ἀφειστήκει· συναρηράμενοι δ' ἐφέποντο,
ὡς νέφος ἠερόεν, τό ῥά τε περὶ χείματι μέσσῳ
αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων·
πουλὺς δ' ἀμφὶ φάλαγγι δρόμος· καναχὴ δ' ὑπὸ ποσσὶ
νισσομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἀῆται
ὀρνυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
αἰζηῶν μετόπισθε· περίαχε δ' ἄκριτος αὐδή,
οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιβρομέουσι μέλισσαι.

ἄσθμα δ' ἀνήϊε πολυχύδην, περίχευε δ' ἀϋτμὴ
λαῶν ἀποπνείοντος· ἀπειρέσιον δ' ἄρα θυμῷ
ἀργεῖοι κεχάροντο περὶ σφίσι κυδιόωντες,
δερκόμενοι πολέμοιο δυσηχέος ἄτρομον ἕρκος·
ὥρμηνον δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο
ἀθρόοι ἐγχριφθέντες ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
ῥῆξαι τείχεα μακρά, πύλας δ' ἐς οὖδας ἐρεῖσαι,
θαιρῶν ἐξερύσαντες· ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
ἐλπωρήν· ἀλλ' οὔ σφιν ἐπήρκεσαν οὔτε βόειαι,
οὔτε θοοὶ βουπλῆγες, ἐπεὶ μένος Αἰνείαο
ὄβριμον ἀμφοτέρῃς ἐπαρηρότα χερσὶ λᾶαν
ἐμμεμαὼς ἐφέηκε· δάμασσε δὲ τλήμονι πότμῳ
ἀνέρας, οὓς κατέμαρψεν ἐν ἀσπίσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
φερβομένας ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο ῥαγέντος
αἶγας, ὑποτρομέουσι δ' ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται,
ὣς Δαναοὶ θάμβησαν· ὁ δ' ἐς ἔτι λᾶας ὕπερθεν
βάλλεν ἐπασσυτέρους· κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες.
ὡς δ' ὅτ' ἐν οὔρεσι πρῶνας ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
ἀμφὶ μιῇ κορυφῇ συναρηρότας ἀλλυδὶς ἄλλον
ῥήξῃ ὑπὸ βροντῇσι, καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ,
ἀμφὶ δὲ μηλονόμοι τε, καὶ ἄλλ' ὅσα πάντα φέβονται,
ὣς ἄρ' ἀχαιῶν υἷες ὑπέτρεσαν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
Αἰνείας συνέχευε θοῶς ἔρυμα πτολέμοιο
ἀσπίσιν ἀκαμάτῃσι τετυγμένον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῷ
θάρσος ἀπειρέσιον θεὸς ὤπασεν· οὐδέ τις αὐτῶν
ἔσθενεν οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὄσσε βαλέσθαι,
οὕνεκά οἱ μάρμαιρε περὶ βριαροῖς μελέεσσι
τεύχεα θεσπεσίῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσιν·
ἑστήκει δέ οἱ ἄγχι δέμας κεκαλυμμένος ὄρφνῃ
δεινὸς ἄρης· καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα,

καὶ μόρον, καὶ δῖος αἰνὸν ἐπ' ἀργείοισι φέροντα·
μάρνατο δ', ὡς ὁπότ' αὐτὸς ὀλύμπιος οὐρανόθι Ζεὺς
ἀσχαλόων, ἐδάιξεν ὑπέρβια φῦλα γιγάντων
σμερδαλέον, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίναξε,
τηθύν τ', ὠκεανόν τε, καὶ οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντα
γυῖ' ἐλελίζετ' ἄτλαντος ὑπὲρ καμάτου Διὸς ἐρωῆς.
ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείαο κατηρείποντο φάλαγγες
ἀργείων ἀνὰ δῆριν· ὃ γὰρ περὶ τεῖχος ἀπάντη
ἔσσυτο δυσμενέεσσι χολούμενος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν,
πᾶν ὅ, τι περ ἐκύρσεν ἐπειγομένῳ ποτὶ μῶλον
βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ καὶ ἧς ἀλκτήρια χάρμης
κεῖτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανιώνων,
τοῖσί περ Αἰνείας μεγάλῳ ἐπὶ κάρτεϊ θύων,
δυσμενέων ἐπέρυκε πολὺν στρατόν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
τρῶες καρτύναντο· κακὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζὺς
ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν, οἱ μὲν, ἀχαιῶν,
οἱ δὲ, καὶ τρώων· μέγα δ' ἴαχον ἀμφοτέρωθεν,
Αἰνείας μὲν, τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων
μάρνασθ' ἀμφὶ πόληος, ἑῶν τεκέων τε, καὶ αὐτῶν
προφρονέως· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου ἀχιλῆος
ἀργείους ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τείχεα τροίης
μίμνειν, ἄχρι πόληα περιπρήσαντες ἕλωσι·
τοὺς δ' ἄμφω στονόεσσα, καὶ ἄσπετος ἄμπεχ' ἀϋτὴ
μαρναμένους πρόπαν ἦμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦεν
ἄμπνευσις πολέμοιο, λιλαιομένων ἀνὰ θυμὸν
τῶν μὲν, ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ' ἄρεϊ, τῶν δὲ, σαῶσαι·
Αἴας δ' αὖτ' ἀπάτερθε θρασύφρονος Αἰνείαο
μαρνάμενος τρώεσσι κακὰς περὶ κῆρας ἴαλλεν
σφῇσιν ἐκηβολίῃσιν, ἐπεὶ ῥά οἱ ἄλλοτε μέν τευ
ἰθὺ βέλος πεπότητο δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε

ἀλγινόεντες ἀκούοντες· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν·
οἱ δὲ, περιπτώσσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἀλκὴν,
οὐ μόθον οὐκ ἔτ' ἔμιμνον· ἔλειπε δὲ τείχεα λαός·
καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαῒ λοκρῶν
ἀλκιμέδων ἐρίθυμος, ἑῷ πίσυνος βασιλῆϊ,
θάρσεϊ τε σφετέρῳ, καὶ θαρσαλέῃ νεότητι,
ἐμμεμαὼς πολέμοιο, θοοῖς ἐπιβήσατο ποσσὶ
κλίμακος, ὄφρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείη
λευγαλέην σφετέρου καρήατος, ἠδὲ καὶ ἄλκαρ
ἀσπίδα θεὶς, καθύπερθεν ἀνήϊε λυγρὰ κέλευθα,
ἄτρομον ἐνθέμενος κραδίῃ νόον· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἄλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ' αὖτε
εἷρπεν ἄνω· τὸν δ' αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος·
καί νύ κε δὴ τρώεσσιν ἄχος γένετ', εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
ἤδη ὑπερκύπτοντι, καὶ εἰσορόωντι πόληα
ὑστάτιον, καὶ πρῶτον ἀφ' ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεί ῥά νιν οὐ λάθε χάρμη,
οὐδ' ἀπάτερθεν ἐόντα· βάλεν δέ μιν ὀβρίμῳ πέτρῳ
κὰκ κεφαλῆς· μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρὸς
κλίμακα δὴ συνέαξεν· ὁ δ' ὑψόθεν ἠΰτ' ὀϊστὸς
ἔσσυτ' ἀπὸ νευρῆς· ὀλοὸς δέ οἱ ἔσπετο πότμος
ἀμφελιλυξαμένῳ· στονόεις δέ οἱ ἠέρι θυμὸς
αἶψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελὴν ἀφικέσθαι·
ἤριπε δ' ἐν θώρηκι κατὰ χθονὸς, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ, καὶ σάκος εὐρὺ,
καὶ κρατερὴ τρυφάλεια· περιστονάχησε δὲ λοκρῶν
λαὸς, ὅτ' ἔδρακον ἄνδρα κακῇ δεδμημένον ἄτῃ·
δὴ γάρ οἱ λασίοιο καρήατος ἄλλυδις ἄλλῃ
ἐγκέφαλος πεπάλακτο· συνηλοίωτο δὲ πάντα
ὀστέα, καὶ θοὰ γυῖα λυγρῷ πεπαλαγμένα λύθρῳ·

καὶ τότε

καὶ τότε δὴ Γοίαντος υἱὸς, πάϊς ἀντιθέοιο,
ὡς ἴδεν Αἰνείαν περὶ τείχεα μαιμώοντα
θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἄφαρ προέηκεν ὀϊστὸν,
ἰθύνων ἐς φῶτα περικλυτόν· οὐδ' ἀφάμαρτεν
ἀνέρος, ἀλλά οἱ οὔτι διὰ ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
ἐς χρόα καλὸν ἵκανεν, ἀπέτραπε γὰρ Κυθέρεια,
καὶ σάκος, ἀλλ' ἄρα τυτθὸν ἐπέχραε δέρμα βοείης.
οὐδ' ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλά μιν ὄντα
μεσσηγὺς σάκεός τε, καὶ ἱπποκόμου τρυφαλείης,
τύψεν· ὁ δὲ, πύργοιο κατήριπεν, εὖτ' ἀπὸ πέτρης
ἄγριον αἶγα βάλησιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμνῳ·
ὣς ὃ πεσὼν, τετάνυστο· λίπεν δέ μιν ἱερὸς αἰών·
Αἰνείας δ' ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε πέτρῃ
καί ῥα Φιλοκτήταο κατέκτανεν ἐσθλὸν ἑταῖρον
Τοξαίχμην· θλάσσεν δὲ κάρη· συνέαξε δὲ πάντα
ὀστέα σὺν πήληκι· λύθη δέ οἱ ἀγλαὸν ἦτορ·
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε πάϊς Γοίαντος ἀγαυοῦ·
Αἰνεία, νῦν ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ σῇσιν ἄριστος
ἔμμεναι, ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες
δυσμενέεσσιν μάρνανται ἀνάλκιδες· εἰ δέ τις ἐσσὶ,
ἵξεο τείχεος ἐκτὸς ἐν ἔντεσιν, ὄφρα δαείης
Γοίαντος θρασὺν υἷα καὶ ἔγχεσι, καὶ βελέεσσιν·
ὣς ἄρ' ἔφη· τὸν δ' οὔτι θρασὺς πάϊς ἀγχίσαο,
καίπερ ἐελδόμενος, προσεφώνεεν, οὕνεκ' ὀρώρει
δῆρις ὀϊζυρὴ περὶ τείχεα μακρὰ, καὶ ἄστυ,
νωλεμέως· οὐ γάρ τοι κακοῦ παύοντο μόθοιο,
οὐδέ σφιν μάλα δηρὸν ὑπ' ἄρει τειρομένοισιν
ἔσκε λύσις καμάτοιο, πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει·

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ·

ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ.

Ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεος Τροίης
αἰχμηταὶ Δαναοί, πολέμου δ' οὐ γίνετο τέκμωρ,
δὴ τότ' ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας
εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν ὑπ' ἐννεσίῃς Ἑκάτοιο
πτήσιας οἰωνῶν, ἠδ' ἀστέρας, ἄλλα τε πάντα
σήμαθ', ὅσ' ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται·
καί σφιν ἀγειρομένοισιν, ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
μηκέτι πὰρ τείχεσιν ἀφεζόμενοι πονέεσθε,
ἀλλ' ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε,
ἢ δόλον, ὃς νήεσσι, καὶ ἡμῖν ἔσσετ' ὄνειαρ·
ἦ γὰρ ἔγωγε χθιζὸν ἐσέδρακον ἐνθάδε σῆμα·
ἴρηξ σεῦε πέλειαν· ἐπειγομένη δ' ἄρα κείνη,
χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσατο· τῆς δὲ χολωθεὶς,
ἀργαλέως μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόθι μίμνε
χηραμοῦ· ἡ δ' ἀλέεινεν· ὁ δ' ἐνθέμενος χόλον αἰνὸν,
θάμνῳ ὑπεκρύφθη· ἡ δ' ἔκθορεν ἀφραδίῃσιν,
ἔμμεναι ἐλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὃς δ' ἐπαρθεὶς,
δειλαίῃ τρήρωνι φόνον στονόεντ' ἐφέηκε·
τῷ, νῦν μή τι βίῃ πειρώμεθα Τρώϊον ἄστυ
περσέμεν, ἀλλ' εἴ τι που δόλος ἀνύσῃ, καὶ μῆτις·
Ὣς ἄρ' ἔφη· τῶν δ' οὔ τις ἔφη φρεσὶ τεκμήρασθαι
ἄλκαρ ὀϊζυροῖο μόθου· δίζοντο δὲ μῆχος
εὑρέμεναι· μοῦνος δὲ σαοφροσύνῃσι νόησεν

υἱὸς Λαέρταο, καὶ ἀντίον ἔκφατο μῦθον·
ὦ φίλ' ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
εἰ ἐτεὸν πέπρωται ἐϋπτολέμοισιν ἀχαιοῖς
ἐκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνῃσι πόληα,
ἵππον τεκτήναντες, ἀριστῆες ἐς λόχον ἄνδρες
βησόμεθ' ἀσπασίως· λαοὶ δ' ἀπὸ νόσφι νέεσθαι
ἐς τένεδον σὺν νηυσίν, ἐνιπρῆσαι δ' ἄρα πάντα
ἐς κλισίην, ἵνα τρῶες ἀπ' ἄστεος ἀθρήσαντες,
ἐς πεδίον προχέωνται ἀταρβέες· ἀλλά τις ἀνὴρ
θαρσαλέος, τόν, δ' οὔτις ἐπίσταται ἐν τρώεσσι,
μιμνέτω ἐκτὸς ἵππου, ἀρήϊον ἐνθέμενος κῆρ,
ὅστις ὑποκρίναιτο βίην ὑπέροπλον ἀχαιῶν
ῥέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων μιν ἀλύξαι,
ἵππῳ ὑποπλήξας εὐεργέϊ· τὸν δ' ἐκάμοντο
Παλλάδι χωομένῃ τρώων ὑπὲρ αἰχμητάων·
καὶ τὰ μὲν ὡς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν,
ἐσόκε οἱ πεπίθωνται, ἀταρτηροί περ ἐόντες,
ἐς δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα,
ὄφρ' ἡμῖν ἀλεγεινὸν ἐς ἄρεα σῆμα πέληται,
τοῖς μὲν, ἄρ' αἰθαλόεντα θοῶς ἅμα πυρσὸν ἀείρας,
τοὺς δ' ἄρ' ἐποτρύνας ἐκβήμεναι εὐρέος ἵππου,
ὁππότε τρώϊοι υἷες ἀκηδέες ὑπνώοισιν.
ὣς φάτο· τὸν δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον· ἔξοχα δ' ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν ὅπως ὑπεθήκατ' ἀχαιοῖς
μῆτιν, καὶ δόλον ἐσθλόν· ὃς ἀργείοισιν ἔμελλεν
νίκης ἔμμεναι ἄλκαρ, ἀτὰρ μέγα τρώεσι πῆμα·
τοὔνεκ' ἀριστήεσιν ἐϋπτολέμοισι μετηύδα·
μηκέτι νῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε
ὦ φίλοι, ἀλλὰ πίθεσθε ἐϋπτολέμῳ ὀδυσῆϊ·
οὐ γάρ οἱ ἔσσετ' ἄπρηκτον ἐΰφρονέοντι νόημα.

ἤδη γὰρ θανάτοισι θεοὶ τελέουσιν ἔελδωρ·
σήματα δ' οὐκ ἀτέλεστ' ἀναφαίνετ' ἄλλοθεν ἄλλα
Ζηνός· ἃ μὲν γὰρ ὕπερ μέγα κτυπέουσι δι' αἴθρης
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι· παραΐσσουσι δὲ λαοὺς
δεξιοὶ ὄρνιθες, ταναῇ ὀπὶ κεκληγότες.
ἀλλ' ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀμφὶ πόληα
μίμνωμεν· Τρωσὶ γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ' ἀνάγκη
» θάρσος, ὅ περ πρὸς ἄρηα καὶ οὐτιδανόν περ ἐγείρει·
» κάρτιστοι δὲ τότ' ἀνδρῶν ἐπὶ μόθον, ὁππότε θυμὸν
» παρθέμενοι, στυγέοντος ἀφειδήσωσιν ὀλέθρου.
ὡς νῦν Τρώϊοι υἷες ἀταρβέες ἀμφὶ μάχονται
ἄστυ περὶ σφέτερον· μέγα δέ σφιν μαίνεται ἦτορ.
ὣς φάμενον, προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
ὦ Κάλχαν, δηΐοισι κατ' ἀντίον ἄλκιμοι ἄνδρες
μάρνανθ'· ὅσσοι δ' ἐντὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων
οὐτιδανοὶ πονέονται, ὅσων φρένα δῆμα χαλέπτει.
τῷ, νῦν μήτι δόλον φραζώμεθα, μήτε τι μῆχος
» ἄλλο· πόνῳ γὰρ ἔοικεν ἀριστέας ἔμμεναι ἄνδρας,
» καὶ δορί· θαρσαλέοι γὰρ, ἀμείνονες ἐν δαῒ φῶτες.
ὣς φάμενον, προσέειπε μένος Λαερτιάδαο·
ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἀταρβέος Αἰακίδαο,
ταῦτα μὲν ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ, καὶ ἐσθλῷ,
θαρσαλέως μάλα πολλὰ πονούμενοι· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Κάλχαντος βουλῇσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες,
ἵππον τεκταίνωμεν ὑπαὶ παλάμῃσιν Ἐπειοῦ,
ὅς ῥά τε πολλὸν ἄριστος ὑπ' Ἀργείοισι τέτυκται,
εἵνεκα τεκτοσύνης· δέδαεν δέ μιν ἔργον Ἀθήνη.
ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πάντες ἀριστῆες πεπίθοντο
νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος· οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
πεῖθε Φιλοκτήταο νόον, κρατερὰ φρονέοντος.

ὑσμίνης γὰρ ἔτ' ἔσκον ὀϊζυρῆς ἀκόρητοι·
ὥρμαινον δὲ μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· ἀμφὶ δὲ λαοὺς
σφωϊτέρους ἐκέλευον ἀπειρέσιον περὶ τεῖχος
πάντα φέρειν, ὅσα δῆριν ἐνὶ πολέμοισιν ὀφέλλει,
ἐλπόμενοι πολίεθρον ἐϋκτίμενον ἐξαλαπάξαι·
ἄμφω γὰρ βουλῇσι θεῶν ἐς δῆριν ἵκοντο·
καί νύ κεν αἶψα τέλεσσαν ὅσα σφίσιν ἤθελε θυμός,
εἰ μὴ Ζεὺς νεμέσησεν ἀπ' αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ γαῖαν
ἀργίων ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσί, σὺν δ' ἐτίναξεν
ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε, βάλεν δ' ἄμα πάντα κεραυνὸν
ἡρώων προπάροιθεν, ὑπεσμαράγησε δὲ πᾶσα
Δαρδανίη· τῶν δ' αἶψα μετετράπετ' ἠῢ νόημα
ἐς φόβον· ἐκ δ' ἐλάθοντο βίης, καὶ κάρτεος ἐσθλοῦ·
καί ῥα κλυτῷ Κάλχαντι, καὶ οὐκ ἐθέλοντι πίθοντο·
ἐς δ' ἄρα νῆας ἵκοντο σὺν Ἀργείοισι καὶ ἄλλοις
μάντιν ἀγασσάμενοι, τὸν ἄρ' ἐκ Διὸς ἔμμεν ἔφασαν,
ἢ Διός, ἢ Φοίβοιο· πίθοντο δέ οἱ μάλα πάντα·
ἦμος δ' αἰγλήεντα περιστρέφετ' οὐρανὸν ἄστρα
πάντοθε μαρμαίροντα, πόνου δ' ἐπιλήθεται ἀνήρ,
δὴ τότ' Ἀθηναίη μακάρων γένος ἀμφιλιποῦσα,
ἤλυθε παρθενικῇ ἀταλάφρονι πάντ' ἐϊκυῖα
ἐς νῆας, καὶ λαόν· ἀρηϊφίλου δ' ἄρ' ἐπ' αὐτοῦ
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνείρατι, καί μιν ἄνωγει
τεῦξαι δούριον ἵππον· ἔφη δέ οἱ ἐγκονέοντι
αὐτὴ συγκαμέειν· αὐτὴ δ' ἄφαρ ἐνδόθι βῆναι
ἐς ἔργον ὀτρύνουσα· θεῆς δ' ὅγε μῦθον ἀκούσας,
καγχαλόων ἀνὰ θυμόν, ἀκηδέος ἔκθορεν ὕπνου·
ἔγνω δ' ἀθάνατον θεὸν ἄμβροτον· οὐδέ οἱ ἦτορ
ἄλλο παρὲξ ὥρμαινε, νόον δ' ἔχεν αἰὲν ἐπ' ἔργῳ
θεσπεσίῳ· πινυτὴ δὲ περὶ φρένας ἤϊε τέχνη·

ἠὼς δ' ὁππόθ' ἵκανεν ἀπωσαμένη κνέφας ἠὺ
ἐς ἔρεβος, χαροπὴ δὲ δι' ἠέρος ἤιεν αἴγλη,
δὴ τότε θεῖον ὄνειρον ἐν ἀργείοισιν ἐπειὸς
ὡς ἴδεν, ὡς ἤκουσεν, ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
οἱ δὲ οἱ εἰσαΐοντες, ἀπειρέσιον κεχάροντο·
καὶ τότ' ἄρ' ἀτρέος υἷες ἐς ἄγγεα τηλεθάοντα
ἴδης ὑψικόμοιο θοοὺς προέηκαν ἱκέσθαι
ἀνέρας· οἳ δ' ἐλάτῃσιν ἐπιβρίσαντες ἐς ὕλην
τάμνον δένδρεα μακρά· περικτυπέοντο δὲ βῆσσαι
θεινομένων· δολιχαὶ δὲ κατ' οὔρεα μακρὰ κολῶναι
δέοντ' ἐκ ξυλόχοιο· νάπη δ' ἀνεφαίνετο πᾶσα.
πρέμνα δ' ἀπαυαίνοντο, βίην ποθέοντ' ἀνέμοιο·
καὶ τὰ, μὲν ἂρ πελέκεσσι διατμήγοντες ἀχαιοὶ,
ἐσσυμένως φορέεσκον ἐπ' ἠόνας ἑλλησπόντου
ἐξ ὄρεος λασίοιο· μόγησε δὲ θυμὸς ἐπ' ἔργῳ
αἰζηῶν τε, καὶ ἡμιόνων· πονέοντο δὲ λαοὶ
ἄλλοθεν ἄλλος ὑποδρήσσοντες ἐπειῷ.
οἱ μὲν, γὰρ τέμνεσκον ὑποκριθέντι σιδήρῳ
δούρατε, καὶ σανίδας διεμέτρεον· οἳ δ' ἄρ' ἀπ' ὄζους
λειαίνον πελέκεσσιν ἔτ' ἀπρίστων ἀπὸ φιτρῶν·
ἄλλος δ' ἄλλό τι ῥέζε πονεύμενος· αὐτὰρ ἐπειὸς,
ἵππου δουρατέοιο πόδας κάμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
νηδύα τ'· ἠδ' ἐφύπερθε συνήρμοσε νῶτα, καὶ ἰξὺν
ἐξόπιθεν· δειρὴν δὲ πάρος· καθύπερθε δὲ χαίτην
αὐχένος ὑψηλοῖο καθήρμοσεν, ὡς ἐτεόνπερ
κινυμένην· λάσιον δὲ κάρη, καὶ εὔτριχον οὐρὴν·
οὔατα δ', ὀφθαλμούς τε διειδέας, ἄλλα τε πάντα,
οἷς ἐπικίνυται ἵππος· ἀέξετο δ' ἱερὸν ἔργον
ὡς ἐτεὸν ζώοντος, ἐπεὶ θεὸς ἀνέρι τέχνην
δῶκ' ἐρατήν· τετέλεστο δ' ἐνὶ τρισὶν ἤμασι πάντα

Παλλάδος ἐννεσίῃσι· πολὺς δ' ἐπεγήθεε λαὸς
ἀργείων· θαύμαζε δ' ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς,
καὶ τάχος ἐκπεπότηται ποδῶν· χρεμέθοντι δ' ἐῴκει·
καὶ τότε δῖος ἐπειὸς ὑπὲρ μεγακήτεος ἵππου
ἠὔχεθ' ὑπ' ἀκαμάτῳ τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας·
Κλῦθι θεὰ μεγάθυμε, σάου δ' ἐμὲ, καὶ τεὸν ἵππον·
ὣς φάτο· τοῦ δ' ἐσάκουσε θεὰ πολύμητις ἀθήνη,
καί ῥά οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγητὸν
πᾶσιν, ὅσοι μιν ἴδοντο, καὶ οἳ μετόπισθε πύθοντο·
ἀλλ' ὅτε δὴ δαναοὶ μὲν ἐγήθεον ἔργον ἐπειοῦ
δερκόμενοι, τρῶες δὲ πεφυζότες ἔνδοθι πύργων
μίμνον ἀλευάμενοι θάνατον, καὶ ἀνηλέα κῆρα,
δὴ τότ' ἐπ' ὠκεανοῖο ῥοὰς, καὶ τηθύος ἄντρα,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάτερθε μολόντος,
ἔμπεσεν ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δέ σφιν θυμὸς
ἔπλετ' ὀρινομένων· ἀνέμων δ' ἐπιβάντες ἀέλλαις,
οὐρανόθεν φορέοντ' ἐπὶ χθόνα· τοῖσι δ' ὑπ' αἰθὴρ
ἔβραχεν· οἱ δὲ, μολόντες ἐπὶ ξάνθοιο ῥέεθρα,
ἀλλήλων ἵσταντο κατ' ἀντίον, οἱ μὲν, ἀχαιῶν,
οἱ δ' ἄρ' ὑπὲρ τρώων· πολέμου δ' ἔρως ἔμπεσε θυμῷ·
τοῖσι δ' ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἳ λάχον εὐρέα πόντον·
καί ῥ' οἱ μὲν, δολόεντα κοτεσσάμενοι, μενέαινον
ἵππον ἀμαλδῦναι σὺν νήεσιν, οἱ δ' ἐρατεινὴν
ἴλιον· αἶσα δ' ἔρυκε πολύτροπος· ἐς δὲ κυδοιμὸν
τρέψε νόον μακάρεσσιν· ἄρης δ' ἐξῆρχε μόθοιο·
ἆλτο δ' ἀθηναίης κατεναντίον· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
σύμπεσον ἀλλήλοισι· περὶ σφίσι δ' ἄμβροτα τεύχη
χρύσεα κινυμένοισι μέγ' ἴαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
εὐρὺς ὑπεσμαράγησε· κελαινὴ δ' ἔτρεμε γαῖα
ἀθανάτων ὑπὸ ποσσί· μακρὸν δ' ἅμα πάντ' ἀΰσαν·

σμερδαλέη δ' ἐνοπὴ μέχρις οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
μέχρις ἐπ' ἀϊδονῆος ὑπερβύμοιο βερέθρων·
τιτῆνες δ' ἐφύπερθε μὲν ἔτρεσαν· ἀμφὶ δὲ μακρὴ
ἴδη ὑπέστενε πᾶσα, καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
ἀενάων ποταμῶν· δολιχαὶ δ' ἅμα τοῖσι χαράδραι,
νῆές τ' ἀργείων, Πριάμοιό τε κύδιμον ἄστυ.
ἀλλ' οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος· οὐδ' ἐνόησαν αὐτῶν
ἐννεσίῃσι θεῶν ἔριν· οἱ δὲ, κολώνας
χερσὶν ἀπορρήξαντες ἀπ' οὔδεος ἰδαίοιο,
βάλλον ἐπ' ἀλλήλους· αἱ δὲ, ψαμάθοισιν ὁμοῖαι,
ῥεῖα διεσκίδναντο· θεῶν περὶ δ' ἄσχετα γυῖα
ῥηγνύμεναι διὰ τυτθά. Διὸς δ' ἐπὶ πείρασι γαίης
οὐ λάθον ἦν νόημα· λιπὼν δ' ἄφαρ ὠκεανοῖο
χεύματ', ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊε· τὸν δὲ φέρεσκον
εὖρος, καὶ βορέης· ζέφυρος δ' ἐπὶ τοῖσι, νότος τε·
τοὺς δ' ὑπὸ θεσπέσιον ζυγὸν αἰόλος ἤγαγεν ἶρις
ἅρματος αἰὲν ἐόντος, ὅ οἱ κάμεν ἄμβροτος αἰὼν
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος·
ἵκετο δ' οὐλύμποιο ῥίον μέγα· σὺν δ' ἐτίναξεν
αἰθέρα πᾶσαν ὑπερχολούμενος· ἄλλοτε δ' ἄλλαι
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι μὲν ἐκτύπεον· ἐν δὲ κεραυνοὶ
ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνα· καίετο δ' ἀὴρ
ἄσπετος· ἀθανάτῃσι δ' ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δεῖμα·
πάντων δ' ἔτρεμε γυῖα, καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων.
τῶν δὲ περιδείσασα κλυτὴ θέμις, οὔτε νόημα
ἆλτο διὰ νεφέων· τάχα δὲ σφέας ἐσαφίκανεν·
οἴη γὰρ πονόεντος ἀπόπροθι μίμνε μόθοιο·
τοῖον δ' ἔκφατο μῦθον, ἐρυκακόωσα μάχεσθαι·
ἴσχεσθ' ἰωχμοῖο δυσηχέος· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ζηνὸς χωομένοιο, μινυνθαδίων ἕνεκ' ἀνδρῶν

μάρνασθ' αἰὲν ἐόντας, ἐπεὶ τάχα πάντες ἄϊστοι
ἔσσεσθ'· ἢ γὰρ ὕπερθεν ἐφ' ὑμέας οὔρεα πάντα
εἰς ἓν ἀναρρήξασ', οὐδ' υἱῶν, οὔτε θυγατρῶν
φείσεται, ἀλλ' ἄρα πάντας ὁμῶς ὕπερθε καλύψει
γαίῃ ἀπειρεσίῃ· οὐδ' ἔσσεται ἄμμιν ἄλυξις
ἐς φάος· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόφος αἰὲν ἐρύξει.
ὣς φάτο· τοὶ δὲ πίθοντο, Διὸς βρομέοντος ὁμοκλήν.
ὑσμίνης δ' ἔσχοντο· χόλον δ' ἀπὸ νόσφι βάλοντο
ἀργαλέον· φιλότητα δ' ὁμηθέα ποιήσαντο.
καί ῥ' οἱ μὲν, νίσσοντο πρὸς οὐρανόν· οἱ δ' ἁλὸς εἴσω·
οἱ δ' ἀνὰ γαῖαν ἔμιμνον· ἐϋπτολέμοισι δ' ἀχαιοῖς
υἱὸς Λαέρταο πυκνὰ φρονέων, φάτο μῦθον,
ὦ νῦν μοι ἀργείων σημάντορες ἀκριτόμυθοι,
νῦν μοι ἐελδομένῳ τεκμήρατε οἵτινές ἐστε
ἐκπάγλως κρατεροὶ, καὶ ἀμύμονες· ἦ γὰρ ἱκάνει
ἔργον ἀναγκαίης· ἀλλὰ μνησώμεθ' ἄρηος,
ἐς δ' ἵππον βαίνωμεν ἐΰξοον, ὄφρα τι τέκμωρ
εὕρωμεν πολέμοιο δυσηχέος· ὣς γὰρ ἄμεινον
ἔσσεται, ἤν κε δόλῳ, καὶ μήδεσιν ἀργαλέοισιν
ἄστυ μέγ' ἐκπέρσωμεν, οὗ εἵνεκα δεῦρο μολόντες,
πάσχομεν ἄλγεα πολλὰ φίλης ἀπὸ τηλόθι γαίης.
ἀλλ' ἄγε δὴ μένος ἠΰ, καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θέσθε.
καὶ γάρ τις κατὰ δῆριν ἀνικρῇ ὑπ' ἀνάγκῃ
θαρσήσας, ἀνὰ θυμὸν ἀμύμονα φῶτα κατέκτα
» χειρότερος γεγαώς· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν ἀέξει
» θάρσος, ὅπερ τε μάλιστα πολυλώϊον ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ἄγ' ἀριστῆες μὲν εὐρὺν λόχον ἀντύνεσθε.
οἱ δ' ἄλλοι, τενέδοιο πρὸς ἱερὸν ἄστυ μολόντες,
μίμνετε, εἰσόκεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύσωσι
δήϊοι, ἐλπόμενοι τριτωνίδι δῶρον ἄγεσθαι.

αἰζηῶν δ' ὅ τις ἐσθλὸς ἔην, οὐ σάφα φῶτες ἴσασι,
μιμνέτω ἄγχ' ἵπποιο, σιδήρεον ἐνθέμενος κῆρ·
καί οἱ πάντα μέδοντα μάλ' ἔμπεδον, ὅππως ἔγωγε
πρόσθ' ἐφάμην· καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσῃ,
ὄφρα μὴ ἀμφαδὰ Τρῶσιν Ἀχαιῶν ἔργα πέληται·
ὣς φάτο· τὸν δὲ Σίνων ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
ἄλλων δειδιότων· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἔμελλεν
ἐκτελέειν· τῷ καί μιν ἐΰφρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν,
ἦυς ἀγάσσατο λαός· ὁ δ' ἐν μέσσοισιν ἔειπεν,
ὦ Ὀδυσεῦ, καὶ πάντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
ἔργον μὲν τόδ' ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσσω,
εἴτε μ' ἀεικίζωσι, καὶ εἰ πυρὶ μητιόωνται
βάλλειν ζωὸν ἐόντα· τὸ γάρ νύ μοι ἅνδανε θυμῷ
ἢ θανέειν δηΐοισιν ὑπ' ἀνδράσιν, ἢ ὑπαλύξαι,
Ἀργείοις μέγα κῦδος ἐελδομένοισι φέροντα·
ὣς φάτο θαρσαλέως· μέγα δ' Ἀργεῖοι κεχάροντο·
καί τις ἔφη, ὡς τῷδε θεὸς μέγα κάρτος ἔδωκε
σήμερον· οὐ γὰρ πρόσθεν ἔην θρασύς· ἀλλά ἑ δαίμων
ὀτρύνει πάντεσσι κακὸν Τρώεσσι γενέσθαι,
ἢ νῶϊν· νῦν γὰρ ὀΐομαι ἐσσυμένως περ *
ἀργαλέου πολέμου τέκμωρ εὔδηλον ἔσεσθαι·
ὣς ἄρ' ἔφη κατὰ λαὸν ἀρηΐφιλων τις Ἀχαιῶν·
Νέστωρ δ' αὖ ἑτέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπεν,
νῦν χρειὼ φίλα τέκνα βίης, καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·
νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεοί, καὶ ἀμύμονα νίκην
ἡμῖν ἐελδομένοισι φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν·
ἀλλ' ἄγε θαρσαλέως πολυχανδέος ἔνδοθεν ἵππου
βαίνετ', ἐπεὶ μερόπεσσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάζει·
ὡς ὄφελον μέγα κάρτος ἐμοῖς ἐπὶ γυίασι κεῖτο,
οἷον ὅτ' Αἴσονος υἱὸς ἔσω νεὸς ὠκυπόροιο

ἀργῴης καλέεσκεν ἀριστέας, ὁππότ' ἔγωγε
πρῶτος ἀριστήων καταβήμεναι ὁρμαίνεσκον,
εἰ μὴ ἄρ' ἀντίθεος Πελίης ἀέκοντά μ' ἔρυκε.
νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι πολύστονον· ἀλλ' ἄρα καὶ ὥς,
ὡς νέος ἡβώων καταβήσομαι ἔνδοθεν ἵππου
θαρσαλέως· θάρσος δὲ θεὸς, καὶ κῦδος ὀπάσσει.
ὣς φάμενον, προσέειπε πάϊς ξανθοῦ ἀχιλῆος.
ὦ Νέστορ, σὺ μὲν ἐπὶ νόῳ προφερέστερος ἀνδρῶν
πάντων· ἀλλά σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρπεν.
οὐδέ τις ἔμπεδός ἐστι βίη χατέοντι πόνοιο·
τῷ, σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠόνας ἀπονέεσθαι.
ἐς δὲ λόχον νέοι ἄνδρες, ἔθ' ὑσμίνης ἀκόρητοι
βησόμεθ', ὡς σὺ γεραιὲ λιλαιομένοις ἐπιτέλλεις.
ὣς φάτο· τῷ δ' ἄγχιστα κιὼν νηλήϊος υἱὸς,
ἀμφοτέρας οἱ ἔκυσε χεῖρας, κεφαλήν τ' ἐφύπερθεν,
οὕνεχ' ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὐρέα δύμεναι ἵππον
αὐτὸς, ὃν οὔτι κέλευε γεραίτερον ἔκτοθι μίμνειν
ἄλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδετο γὰρ πονέεσθαι.
καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον, προσέειπεν,
ἐσσὶ πατρὸς κείνοιο βίῃ, καὶ εὔφρονι μύθῳ
ἀντιθέου ἀχιλῆος· ἔολπα δὲ σῇσι χέρεσσιν
ἀργείους Πριάμοιο διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ.
ὀψὲ δ' ἄρ ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσεται ἡμῖν,
πολλὰ πονησαμένοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρά.
» ἄλγεα μὲν περὶ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
» ἐσθλὰ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δέ γε μέσσον ἔλασσαν.
» τοὔνεκα ῥηϊδίη μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα
» αἰζηοῖσι κέλευθος, ἀνιηρὴ δ' ἐπὶ κῦδος,
» μέσφ' ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσῃ.
ὣς φάτο· τὸν δ' ἀχιλῆος ἀμείβετο κύδιμος υἱός.

ὦ γέρον, ὡς σύ γ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, τοῦτο τέλοιτο
ἡμῖν εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὕτως·
εἰ δ' ἑτέρως ἐθέλουσι θεοὶ, καὶ τοῦτο τετύχθω·
βουλοίμην δ' ὑπ' ἄρηϊ ἐϋκλειῶς ἀπολέσθαι,
ἠὲ φυγὼν ῥοίηθεν, ὀνείδεα πολλὰ φέρεσθαι.
ὡς εἰπὼν, ὤμοισι κατ' ἄμβροτα θήκατο τεύχη
πατρὸς ἑοῦ· τοὶ δ' αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν
ἡρώων οἱ ἄριστοι, ὅσοις θρασὺς ἔπλετο θυμός.
τοὺς, μοι νῦν καθ' ἕκαστον ἀνειρομένῳ σάφα μοῦσαι
ἔσπεθ', ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχανδέος ἵππου.
ὑμεῖς γὰρ πᾶσάν μοι ἐνὶ φρεσὶ θήκατ' ἀοιδὴν,
πρίν μοι ἀμφὶ παρειὰ κατασκίδνασθαι ἴουλον,
σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι,
τρὶς τόσον ἑρμοῦ ἄπωθεν, ὅσον βοόωντος ἀκοῦσαι,
ἀρτέμιδος περὶ νηὸν ἐλευθερίῳ ἐνὶ κήπῳ,
οὔρεϊ οὔτε λίην χθαμαλῷ, οὔθ' ὑψόθι πολλῷ.
Πρῶτος μὲν κατέβαινεν ἐς ἵππον κητώεντα
υἱὸς ἀχιλλῆος, σὺν δ' ὁ κρατερὸς Μενέλαος,
ἠδ' ὀδυσεὺς, Σθένελός τε, καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
βῆ δὲ Φιλοκτήτης τε, καὶ ἄντικλος, ἠδὲ Μενεσθεὺς·
σὺν δὲ Θόας ἐρίθυμος, ἰδὲ ξανθὸς Πολυποίτης·
Αἴας τ', Εὐρύπυλός τε, καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης·
Μηριόνης τε, καὶ ἰδομενεὺς, ἀριδείκετω ἄμφω·
σὺν δ' ἄρ' ἐϋμμελίης Ποδαλείριος, Εὐρύμαχός τε,
Τεῦκρός τ' ἀντίθεος, καὶ ἰάλμενος ὀβριμόθυμος,
Θάλπιος, ἀντίλοχός τε, μενεπτόλεμός τε Λεοντεὺς·
σὺν δ' Εὔμηλος ἔβη θεοείκελος, Εὐρύαλός τε,
Δημοφόων τε, καὶ ἀμφίμαχος, κρατερός τ' Ἀγαπήνωρ·
σὺν δ' Ἀκάμας τε, Μέγης τε κρατεοῦ Φυλέος υἱός·
ἄλλοι δ' αὖ κατέβαινον, ὅσοι ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι,

ὅσους χάνδανεν ἵππος. *
ἵππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δ' ᾧ ἐνὶ θυμῷ *
ἠμὲν ἀνωῗξαι κείνους πτύχας, ἠδ' ἐπερεῖσαι·
τοὔνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος· εἴρυσε δ' εἴσω
κλίμακας, ᾗς ἀνέβησαν· ὁ δ' αὖ μάλα πάντ' ἐπιέρσας
αὐτοῦ περὶ κληῗδι καθέζετο· τοὶ δὲ σιωπῇ *
πάντες ἔσαν, μεσσηγὺς ὁμῶς καὶ ὀλέθρου *
οἱ δ' ἄλλοι νήεσσιν ἐπέπλεον εὐρέα πόντον,
ἐς κλισίας πρήσαντες, ὅπῃ πάρος αὐτοὶ ἴαυον·
τοῖσι δὲ κοιρανέοντες, δύω κρατερόφρονε φῶτε
σήμαινον, Νέστωρ τε, καὶ αἰχμητὴς ἀγαμέμνων·
τοὺς, δὲ καὶ ἐλδομένους καταβήμεναι ἔνδοθεν ἵππου,
ἀργεῖοι κατέρυξαν, ἵν' ἐν νήεσσι μένοντες,
» ἄλλοις σημαίνωσιν· ἐπεὶ πολὺ λώϊον ἄνδρες
» ἔργῳ ἐποίχονται, ὁπότ' εἰσορόωσιν ἄνακτας·
τοὔνεκ' ἄρ' ἔκτοθι μίμνον ἀριστῆες περ ἐόντες.
οἱ δὲ, θοῶς ἀφίκοντο πρὸς ἠόνας τενέδοιο·
εὐνὰς δ' ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθος. ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ
νηῶν ἐσσυμένως· ἀπὸ δ' ἔκτοθι πείσματ' ἔδησαν
ἠϊόνων· αὐτοὶ δὲ παρ' αὐτόθι μίμνον ἕκηλοι,
δέγμενοι ὁππότε πυρσὸς ἐελδομένοισι φανείη.
οἱ δ' ἄρ' ἐν ἵππῳ ἔσαν δηΐων σχεδὸν, ἄλλοτε μέν που
φθείσθαι οἰόμενοι, ὁτὲ δ' ἱερὸν ἄστυ δαΐξαι.
καὶ τὰ, μὲν ἐλπομένοισιν ἐπήλυθεν ἠριγένεια.
τρῶες δ' εἰσενόησαν ἐπ' ἠόσιν ἑλλησπόντου
καπνὸν ἔτ' ἀΐσσοντα δι' ἠέρος· οὐδ' ἄρα νῆας
δέρκοντ', αἵ σφιν ἔνεικαν ἀφ' ἑλλάδος αἰνὸν ὄλεθρον.
γηθόσυνοι δ' ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι,
τεύχη ἐφεσσάμενοι· ἔτι γὰρ δέος ἄμφεχε θυμόν.
ἵππον δ' ἀθρήσαντες ἐΰξοον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ

θάμβεον εἰσορόωντες· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐτύχθη·
ἀγχόθι δ' αὖτε Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν·
καί μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ, ἄλλοθεν ἄλλος
μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδὸν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
μειλιχίοις ἔροντο πάρος· μετέπειτα δ', ὁμοκλῇ
σμερδαλέῃ· καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δαΐζον
πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἰέν· ὁ δ' ἔμπεδον ἠΰτε πέτρη
μίμνεν, ἀτειρέα γυῖ' ἐπιειμένος· ὀψὲ δ' ἄρ' αὐτοῦ
οὔαθ' ὁμῶς, καὶ ῥῖνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο
πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτέα εἴπῃ
ὅππως βὰν Δαναοὶ σὺν νήεσιν, ἠδὲ καὶ ἵππος
ἔνδον ἐρυτύεσκεν· ὁ δ' ἐνθέμενος φρεσὶ κάρτος,
τοῖα δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι δολοφρονέων ἀγόρευεν·
Ἀργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβονται,
μακρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ ἀνίῃ·
Κάλχαντος δ' ἰότητι, δαΐφρονι Τριτογενείῃ
ἵππον ἐτεκτήναντο, θεῆς χόλον ὄφρ' ἀλέωνται
πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὕπερ· ἀμφὶ δὲ νόστου
ἐννεσίῃ Ὀδυσῆος ἐμοὶ μενέαινον ὄλεθρον,
ὄφρα με δῃώσωσι δυσηχέος ἄγχι θαλάσσης
δαίμοσιν εἰναλίοις· ἐμὲ δ' οὐ λάθον, ἀλλ' ἀλεγεινὰς
σπονδάς τ', οὐλοχύτας τε μάλ' ἐσσυμένως ὑπαλύξας,
ἀθανάτων βουλῇσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου·
οἱ δὲ, καὶ οὐκ ἐθέλοντες, ἀναγκαίῃ με λίποντο,
ἁζόμενοι Διὸς μεγάλου κρατερόφρονα κούρην·
ὣς φάτο κερδοσύνῃσι· καὶ οὐ κάμεν ἄλγεσι θυμόν·
ἀνδρὸς γὰρ κρατεροῖο καὶ ἦν ὑποτλῆναι ἀνάγκην·
τῷ, οἱ μὲν, πεπίθοντο κατὰ στρατόν· οἱ δ' ἄρ' ἔφαντο
ἔμμεναι ὑπερόπηα πολύτροπον, οἷς ἄρα βουλὴ
ἥνδανε Λαοκόωντος· ὃ γὰρ πεπνυμένα βάζων,

φῆ δόλον ἔμμεναι αἰνὸν ὑπ' ἐννεσίῃσιν ἀχαιῶν·
πάντας δ' ὀτρύνεσκε θοῶς ἐμπρῆσαι μὲν ἵππον,
ἵππον δουράτεον, καὶ γνῶναι ὅ τι κέκευθε·
καί νύ κέ οἱ πεπίθοντο, καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον,
εἰ μὴ τριτογένεια κοτεσσαμένη περὶ θυμῷ
αὐτῷ, καὶ τρώεσσι, καὶ ἄστεϊ, γαῖαν ἔνερθεν
θεσπεσίην ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ λαοκόωντος·
τῷ δ' ἄφαρ ἔμπεσε δεῖμα· τρόμος δ' ἀμφέκλασε γυῖα
ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· μέλαινα δέ οἱ περὶ κρατὶ
νὺξ ἐξεχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος·
σὺν δ' ἔχεεν λασίοισιν ὑπ' ὀφρύσιν ὄμματα φωτός·
γλῆναι δ' ἀργαλέῃσι πεπαρμέναι ἀμφ' ὀδύνῃσι,
ῥιζόθεν ἐκλονέοντο· περιστραφῶντο δ' ὀπωπαὶ
τειρόμεναι ὑπένερθεν· ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἵκανεν
ἄχρι καὶ ἐς μήνιγγας, ἰδ' ἐγκεφάλοιο θέμεθλα·
τοῦ δ' ὁτὲ μὲν, φαίνοντο μεμιγμένοι αἵματι πολλῷ
ὀφθαλμοὶ, ὁτὲ δ' αὖτε δυσαλθέα γλαυκιόωντες·
πολλάκι δ' ἔρρεον οἷον ἀπὸ στυφελῆς ὅτε πέτρης
εἴβεεν ἐξ ὀρέων νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ·
μαινομένῳ δ' ἤϊκτο· καὶ ἔδρακε διπλόα πάντα,
αἰνὰ μάλα στενάχων· καὶ ἔτι τρώεσσι κέλευεν,
οὐδ' ἀλέγιζε μόγοιο· φάος δέ οἱ ἐσθλὸν ἄμερσε
δῖα θεή· λευκαὶ δὲ ὑπὸ βλεφάροις ἦσαν ὀπωπαὶ
αἵματος ἐξ ὀλοοῖο· περιστενάχιζε δὲ λαὸς,
οἰκτείρων φίλον ἄνδρα· καὶ ἀθανάτην ἀγελείην
ἔρριγ', ὡς μή δή τι παρήλιτεν ἀφραδίῃσι·
καί σφιν ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον,
οὕνεκα λωβήσαντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος,
ἐλπόμενοι κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ' ἀγορεύειν·
τοὔνεκα προφρονέως μιν ἄγοντο ποτὶ τρώιον ἄστυ,

ὀψὲ τοῦ οἰκτείραντες· ἀγειρόμενοι δ' ἄρα πάντες,
σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῶς περιμήκεϊ ἵππῳ,
δησάμενοι καθύπερθεν, ἐπεί ῥά οἱ ἐσθλὸς ἐπειὸς
ποσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν ἐΰτροχα δούρατα θῆκεν,
ὄφρα μιν αἰζηοῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἕπηται
ἑλκόμενος τρώων ὑπὸ χέρσιν· οἱ δ' ἅμα πάντες
εἷλκον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες, ἠΰτε νῆα
ἕλκωσιν μογέοντες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσσης
αἰζηοί, στιβαραὶ δὲ περιστενάχοντο φάλαγγες
τριβόμεναι, δεινὸν δὲ τρόπις περιτετριγυῖα,
ἀμφὶς ὀλισθαίνουσα κατέρχεται εἰς ἁλὸς οἶδμα,
ὣς οἵγε σφίσι πῆμα ποτὶ πτόλιν ἔργον ἐπειοῦ
πανσυδίῃ μογέοντες, ἀνείρυον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ,
πολλὸν ἄδην στεφέων ἐριθηλέα κόσμον ἔθεντο·
αὐτοὶ δ' ἐστέψαντο κάρη· μέγα δ' ἤπυε λαός,
ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων· ἐγέλασσε δ' ἐνυώ,
δερκομένη πολέμοιο κακὸν τέλος· ὑψόθι δ' ἥρη
τέρπετ'· ἀθηναίῃ δ' ἐπεγήθησεν· οἱ δὲ, μολόντες
ἄστυ ποτὶ σφέτερον, μεγάλης κρήδεμνα πόληος
λυσάμενοι, λυγρὸν ἵππον ἐσήγαγον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
τρωϊάδες· πᾶσαι δὲ περισταδὸν εἰσορόωσαι,
θάμβεον ὄβριμον ἔργον· ὃ δὲ σφισιν ἔκρυφε πῆμα·
Λαοκόων δ' ἔτ' ἔμιμνεν ἐποτρύνων ἑτάροισιν
ἵππον ἀμαλδῦναι θαλερῷ πυρί· τοὶ δ' οὔ τι πίθοντο·
ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν·
τῷ δ' ἐπικύντερον ἄλλο θεὰ μεγάθυμος ἀθήνη
δυστήνοις τεκέεσσιν ἐμήδετο Λαοκόωντος·
δὴ γάρ τυ πέλεν ἄντρον ὑπὸ στυφελώδεϊ πέτρῃ
ἠερόεν, θνητοῖσιν ἀνέμβατον· ᾧ ἔνι θῆρες
σμερδαλέοι ναίεσκον, ἔτ' οὐλομένοιο γενέθλης

τυφῶνος νήσοιο κατὰ πτύχας, ἥν τε καλύδνην
λαοὶ ἐπικλήσκουσιν ἔσω ἁλὸς, ἀντία τροίης·
ἔνθεν ἀναστήσασα, βίην κάλεσσε δρακόντων
ἐς τροίην· οἱ δ' αἶψα θεῆς ὑποκινηθέντες,
νῆσον ἑὴν ἐτίναξαν· ἐπεσμαράγησε δὲ πόντος
νισσομένων, καὶ κῦμα διΐστατο· τοὶ δ' ἐφέροντο
αἰνὸν λιχμώοντες· ἔφριξε δὲ κήτεα πόντου·
ἀμφὶ δ' ἄρα στενάχοντο μετὰ ξάνθοιο θύγατρες,
νύμφαι καὶ σιμόεντος· ἀπ' οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
ἄχνυτο· τοὶ δ' ἄφαρ ἷξαν ὅπῃ θεὸς ὀτρύνεσκε,
θήγοντες βλοσυρῇσι γενειάσι λοιγὸν ὀδόντων
δυστήνοις ἐπὶ παισί· κακὴ δ' ἐπενίσσατο φύζα
τρῶας, ὅτ' εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πέλωρα·
οὐδέ τις αἰζηῶν, οὐδ' εἰ μένος ἄτρομος ἦεν
μεῖναι ἔτλη· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἀμφέχε δεῖμα
θῆρας ἀλευομένους· ὀδύνη δ' ἔχεν· ἔνθα γυναῖκες
οἴμωζον· καί πού τις ἑῶν ἐπελήσατο τέκνων
αὐτὴ ἀλευομένη στυγερὸν μόρον· ἀμφὶ δὲ τροίη
ἔστεν' ἐπεσσυμένων· πολλοὶ δ' ἄφαρ εἰς ἓν ἰόντες,
γυῖα περιδρύφθησαν· ἐνεστείνοντο δ' ἀγυιαῖς
ἀμφιπεριπτώσσοντες· ἐλέλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθεν
Λαοκόων ἅμα παισί· πέδησε γὰρ οὐλομένη κὴρ,
καὶ θεός· οἱ δέ οἱ υἷας ὑποτρομέοντας ὄλεθρον,
ἀμφοτέρους ὀλοῇσιν ἀνηρείψαντο γένυσι,
πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντι ἑὰς χέρας· οὐδ' ὅς ἀμύνειν
ἔσθενεν· ἀμφὶ δὲ τρῶες ἀπόπροθεν εἰσορόωντες,
κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθηπότες· οἳ δ' ἄρ' ἀθήνης
προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα τρωσὶν ἐφετμὴν,
ἄμφω ἀϊστώθησαν ὑπὸ χθόνα· τῶν δ' ἔτι σῆμα
φαίνεθ' ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν ἀπόλλωνος

περγάμῳ ἐν ζαθέῃ· προπάροιθε δὲ τρῶϊοι υἷες
παίδων λαοκόωντος ἀμείλιχα δῃωθέντων,
τεῦξαν ἀμ' ἀγρόμενοι κενεὸν τάφον· καὶ ἐπὶ δάκρυ
χεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ' ὄμμασιν· ἀμφὶ δὲ μήτηρ
πολλὰ κινυρομένη, κενεῷ ἐπαΰτεε τύμβῳ,
ἐλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον· ἔστενε δ' ἄτην
ἀνέρος ἀφραδίῃ· μακάρων δ' ὑπεδείδιε μῆνιν·
ὡς δ' ὅτ' ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν
πολλὰ μάλ' ἀχνυμένη κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδὼν,
ἧς ἔτι νήπια τέκνα πάρος κελαδεινὸν ἀείδειν,
δάμναθ' ὑπὸ γναθμοῖσι βλοσυροῖο δράκοντος,
μητέρι δ' ἄλγεα θῆκε, καὶ ἄσπετον ἀσχαλόωσα
μύρεται ἀμφὶ δόμον, κενεὸν μάλα κεκλήγυῖα,
ὣς ἥγε στενάχιζε λυγρὸν τεκέων ἐπ' ὀλέθρῳ,
μυρομένη τεκέων ἐπὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλο
πῆμα μάλ' ἀργαλέον πόσιος πέλεν ἀμφ' ὀλοοῖο,
τοὺς, μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ' ἄμμορον ἠελίοιο·
τρῶες δ' ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλὰς,
λείβοντες μέθυ λαρὸν, ἐπεὶ σφίσιν ἦτορ ἐώλπει
λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξειν·
ἱερὰ δ' οὐ καίοντο· πυρὸς δ' ἐσβέννυτ' ἀϋτμὴ,
ὄμβρου ὅπως καθύπερθε δυσηχέος ἐσσυμένοιο·
καπνὸς δ' αἱματόεις ἀνεκήκιε· μηρὰ δὲ πάντα
πῖπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατηρείποντο δὲ βωμοί·
σπονδαὶ δ' αἷμα γίγνοντο· θεῶν δ' ἐξέρρεε δάκρυ,
καὶ νηοὶ δεύοντο λύθρῳ· στοναχαὶ δ' ἐφέροντο
ἔκποθεν ἀπροφάτοιο· περισσείοντο δὲ μακρὰ
τείχεα, καὶ πύργοι μεγάλ' ἐκτύπεον ὡς ἐτεόν περ·
αὐτόματοι δ' ἄρ' ὀχῆες ἀνῳΐγνυντο πυλάων
αἰνὸν κεκλήγοντες· ἐπεστενάχοντο δὲ λυγρὸν

ἐννύχιοι ὄρνιθες, ἐρημαῖον βοόωντες·
ἄστρα δὲ πάντ' ἐφύπερθε θεοκμήτοιο πόληος
ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε, καὶ ἀννεφέλου περ ἐόντος
οὐρανοῦ αἰγλήεντος· ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι
πὰρ νηὸς Φοίβοιο, πάρος θαλεραί περ ἐοῦσαι·
ἐν δὲ λύκοι, καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο
ἔντοθε πυλάων· μάλα μυρία δ' ἀνεφαάνθη
σήματα, Δαρδανίδῃσι, καὶ ἄστεϊ πῆμα φέροντα·
ἀλλ' οὐδ' ὧς μάλεγεινὸν ἐπὶ Τρώων φρένας ἷξε,
δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράατα πάντα κατ' ἄστυ·
κῆρες γὰρ πάντων νόον ἔκβαλον, ὄφρ' ἐπὶ δαιτὶ
πότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ' ἀργείοισι δαμέντες·
οἵη δ' ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν, πινυτόν τε νόημα
Κασσάνδρη, τῆς οὔποτ' ἔπος γένετ' ἀκράαντον,
ἀλλ' ἄρ' ἐτήτυμον ἔσκεν· ἀκούετο δ' ἔκ τινος αἴσης
ὡς ἀνεμώλιον ἦεν, ἵν' ἄλγεα Τρωσὶ γένηται·
ἥ ῥ' ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν,
εἰς ἓν ἀμαΐσσουσα, μέγ' ἴαχεν, εὖτε λέαινα,
ἥν ῥά τ' ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης,
οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃ, τῆς δ' ἐνὶ φρεσὶ μάρναται ἦτορ
πάντῃ ἀν' οὔρεα μακρά, πέλει δ' οἱ ἄσχετος ἀλκή,
ὣς ἄρα μαιμώωσα θεόπροπον ἔνδοθεν ἦτορ,
ἤλυθεν ἐκ μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφεκέχυντο
ὤμοις ἀργυφέοισι, μετάφρενον ἄχρις ἰοῦσαι·
ὄσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέα· τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ
ἐξ ἀνέμων ἅτε πρέμνον ἄδην ἐλελίζετο πάντῃ·
καί ῥα μέγα στενάχησε, καὶ ἴαχε παρθένος ἐσθλή·
ἆ δειλοί, νῦν ἔβημεν ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ γὰρ ἡμῖν
ἔμπλειον πυρὸς ἄστυ, καὶ αἵματος, ἠδὲ καὶ οἴτου
λευγαλέου· πάντῃ δὲ τεράατα δακρυόεντα·

ἀθάνατοι φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ κεῖμεθ' ὀλέθρου.
σχέτλιοι, οὐδέ τι ἴστε κακὸν μόρον, ἀλλ' ἄρα πάντες
χαίρετε ἀφραδέοντες· ὃ γὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν.
ἀλλά μοι οὐ πείθεσθ', οὐδ' εἰ μάλα πόλλ' ἀγορεύσω,
οὕνεκ' ἐριννύες ἄρα γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ
ἀμφ' ἑλένης, καὶ κῆρες ἀμείλιχοι ἀΐσσουσι
πάντῃ ἀνὰ πτολίεθρον· ἐπ' εἰλαπίνῃ δ' ἀλεγεινῇ
δαίνυσθ' ὕστατα δόρπα, κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ,
ἤδη ἐπιψαύοντες ὁ μὴν ὁδὸν εἰδώλοισιν.
καί τις κερτομέων, ὀλοφώϊον ἔκφατο μῦθον·
ὦ κούρη Πριάμοιο, τί ἢ νύ σε μάργος ἀνώγει
γλῶσσα, κακοφραδίη τ', ἀνεμώλια πάντ' ἀγορεύειν;
οὐδέ σε παρθενικὴ, καὶ ἀκήρατος ἀμφέχει αἰδὼς,
ἀλλά σε λύσσ' ὀλοὴ περιδέδρομε· τῷ, νύ σε πάντες
αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἐοῦσαν·
ἔρρε, καὶ ἀργείοισι κακὴν προτιόσσεο φήμην,
ἠδ' αὐτῇ· τάχα σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος
μίμνει λαοκόωντος ἀναιδέος· οὐ γὰρ ἔοικεν
ἀθανάτων φίλα δῶρα δαϊξέμεν ἀφραδέοντα.
ὣς ἄρ' ἔφη τρώων τις ἀνὰ πτόλιν· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
κούρην μωμήσαντο, καὶ οὔ φασαν ἄρτια βάζειν,
οὕνεκά σφι πῆμα, καὶ ἀργαλέον μένος αἴσης
ἄγχι παρειστήκει· τοὶ δ' οὐ νοέοντες ὄλεθρον,
κείνην κερτομέοντες ἀπέτρεπον οὐρέος ἵππου.
ἢ γάρ οἱ μενέαινε διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι,
ἠὲ καταπρῆσαι μαλερῷ πυρί· τοὔνεκα πεύκης
αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλοῦσα,
ἔσσυτο μαιμώωσ'· ἑτέρῃ δ' ἐνὶ χειρὶ φέρεσκεν
ἀμφίτυπον βουπλῆγα· λυγρῷ δ' ἐπεμαίνετο ἵππῳ,
ὄφρα λόχον στονόεντα καὶ ἀμφαδὸν ἀθρήσωσι

Τρώων· τοὶ δ' αἶψα χερῶν ἄπο νόσφι βαλόντες
πῦρ, ὀλοόν τε σίδηρον, ἀκηδέες ἐντύνοντο
δαῖτα λυγρήν· μάλα γάρ ῥα ἐπήϊεν ὑστατίη νύξ.
ἀργεῖοι δ' ἔντοσθεν ἐγήθεον ἀσαίοντες
δαινυμένων ὅμαδον κατὰ Ἴλιον, οὐδ' ἀλεγόντων
Κασσάνδρης, τήν ῥ' αὐτοὶ ἐθάμβεον ὡς ἐτέτυκτο
ἀρκείως εἰδυῖαν νόον, καὶ μῆτιν ἀχαιῶν.
ἡ δ' ἅτε πόρδαλις ἔσσυτ' ἐν οὔρεσι καγχαλόωσα,
ἥν τ' ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες, μογεροί τε νομῆες
σεύοντ' ἐσσυμένως, ἡ δ' ἄγριον ἦτορ ἔχουσα,
ἐντροπαλιζομένη, ἀναχάζεται ἀχνυμένη κῆρ,
ὣς ἥγ' οὐρείοις ἵππου ἀπέσσυτο ἐσσυμένη περ
Τρώων ἀμφὶ φόνον· μάλα γὰρ δέχνυτο πῆμα·

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΩΔΕΚΑΤΟΝ·

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ.

Ο Ι δ' ἄρ' ἀνὰ πτολίεθρον ἐδόρπεον·
ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ ὁμῶς σύριγξι μέγ' ἤπυον· ἀμφὶ
δὲ πάντῃ
μολπὴ ἔπ' ὀρχηθμοῖσι, καὶ ἄκριτος ἔσκεν ἀϋτὴ
δαινυμένων, ἥ τε πέλει περὶ δαιτὶ, καὶ οἴνῳ.
ὧδε δέ τις χείρεσσι λαβὼν ἐνὶ πλεῖον ἄλεισον,
πῖνεν ἀκηδέστως· βαρύθοντο δέ οἱ φρένες ἔνδον.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὀφθαλμοὶ στρεφεδίνεον· ἄλλο δ' ἐπ' ἄλλῳ
ἐκ στόματος προΐεσκεν ἔπος, κεκολουμένα βάζων.
καί ῥά οἱ ἐν μεγάρῳ κειμήλια, καὶ δόμος αὐτὸς
φαίνετο, κινυμένοισιν ἐοικότα· πάντα δ' ἐώλπει
ἀμφὶ περιστρωφᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν· ἀχλὺς δ' ὄσσε
ἀμφέχεν· ἀκρήτῳ γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ,
καὶ νόος αἰζηῶν, ὁπότ' ἐς φρένα χανδὸν ἵκηται.
καί ῥα καρηβαρέων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν.
ἦ ῥ' ἅλιον δαναοὶ πολὺν στρατὸν ἄγειραν
σχέτλιοι, οὐδ' ἐτέλεσσαν ὅσα φρεσὶ μηχανόωντο,
ἀλλ' αὔτως ἀπόρουσαν ἀπ' ἄστεος ἡμετέροιο,
νηπιάχοις παίδεσσιν ἐοικότες, ἠδὲ γυναιξίν.
ὣς ἄρ' ἔφη τρώων τις ἐεργόμενος φρένα οἴνῳ.
νήπιος· οὐδ' ἄρ' ἐφράσατ' ἐπὶ προθύροισιν ὄλεθρον.
εὖτε γὰρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλον,
οἴνῳ ἀναπλήθοντας ἀπειρεσίῳ, καὶ ἐδωδῇ,
δὴ τότ' ἄρ' αἰθαλόεντα σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἄειρεν,

δεικνὺς Ἀργείοισι πυρὸς σέλας· ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
ἄπτετο πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή μιν ἴδωνται
Τρῶες ἐϋσθενέες· τάχα δ' ἂν φυτὰ πάντα γένηται.
ἀλλ' οἱ μὲν, λεχέεσσι πανύστατον ὕπνον ἴαυον,
πολλῷ ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρηότες· οἱ δ' ἐσιδόντες
ἐκ Τενέδου, νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο.
αὐτὸς δ' ἄγχ' ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦκα δ' ἄϋσεν
ἦκα μάλ', ὡς μή πού τις ἐνὶ Τρώεσσι πύθηται,
ἀλλ' οἶοι Δαναῶν ἡγήτορες, ὧν ἀπὸ νόσφιν
ὕπνος ἄδην πεπότητο λιλαιομένων πονέεσθαι.
οἳ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες, ἐπέκλυον· ἐς δ' Ὀδυσῆα
πάντες ἐπ' οὖατ' ἔνευσαν· ὁ δέ, σφέας ὀτρύνεσκεν
ἦκα, καὶ ἀτρεκέως ἐκβήμεναι· οἱ δ' ἐπίθοντο
ἐς μόθον ὀτρύνοντι· καὶ ἐξ ἵπποιο χαμᾶζε
ὥρμαινον πονέεσθαι· ὁ δ' ἰδρείῃσιν ἔρυκε
πάντας ἐπεσσυμένους· αὐτὸς δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
ἵππου δουρατέοιο ἀρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα
πλευρὰ διεξῷϊξεν ἐϋμελίῳ ὑπ' Ἐπειῷ.
βαιὸν δ' ἐξανέδυσ' ἰδὼν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
Τρῶας παπταίνεσκεν ἐγρηγορότας ἤ που ἴδοιτο.
ὡς δ' ὅτ' ἀργαλέῳ λιμῷ βεβολημένος ἦτορ
ἐξ ὀρέων ἔλθῃσι λύκος χατέων μάλ' ἐδωδῆς
ποίμνης πρὸς σταθμὸν εὐρὺν, ἀλευόμενος δ' ἄρα φῶτας
καὶ κύνας, οἵ ῥά τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάασι,
βαίνῃ ποσσὶν ἔκηλος ὑπὲρ ποιμνήϊον ἕρκος,
ὣς Ὀδυσεὺς ἵπποιο κατήϊεν· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
ὄβριμοι ἄλλοι ἕποντο πανελλήνων βασιλῆες
νισσόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ἅς περ Ἐπειὸς
τεῦξεν ἀριπρεπέεσσιν ἐϋσθενέεσσι κέλευθα
ἵππον ἐπερχομένοισι, καὶ ἐξ ἵπποιο κιοῦσιν.

οἳ ῥα τότ' ἀμφ' αὐτοῖσι κατ' ἤιον ἄλλοθεν ἄλλοι
θαρσαλέοι, σφήκεσσιν ἐοικότες, οὕς τε κλονήσῃ
δρυτόμος, οἳ δ' ἄρα πάντες ὀρινόμενοι περὶ θυμῷ
ὄζου ὑπερπροχέονται, ὅτε κτύπον ἐσαΐουσιν,
ὣς οἵγ' ἐξ ἵπποιο μεμαότες ἐξεχέοντο
ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐΰκτιτον. ἐν δ' ἄρα τοῖσι
πάλλ' ἐνὶ στέρνοισι κέαρ· τάχα τοὶ μὲν ἔναιρον
δυσμενέας, τοὶ δ' ἤρεσσον ἔσω ἁλός. αἱ δ' ἐφέροντο
νῆες ὑπὲρ μέγα χεῦμα. Θέτις δ' ἴθυνε κέλευθα
οὖρον ἐπιπροϊεῖσα. νόος δ' ἰάνετ' ἀχαιῶν.
καρπαλίμως δ' ἐλθόντες ἐπ' ἠιόνας ἑλλησπόντου,
ἔνθ' αὖθις στήσαντο νέας. σὺν δ' ἄρμενα πάντα
ἦλον ἐπισταμένως, ὅσα νήεσιν αἰὲν ἕπονται.
αὐτοὶ δ' αἶψ' ἐκβάντες ἐς ἴλιον, ἐσσεύοντο
ἄβρομοι, ἠΰτε μῆλα περὶ σταθμὸν ἀΐσσοντα
ἐκ νομοῦ ὑλήεντος ὀπωρινὴν ὑπὸ νύκτα,
ὣς οἵγ' ἀνίαχοι Τρώων ποτὶ ἄστυ νέοντο,
πάντες ἀριστήεσσιν ἀρηγέμεναι μεμαῶτες.
οἱ δ' ὥστ' ἀργαλέῳ λιμῷ περιπαιφάσσοντες,
σταθμῷ ἐπιβρίσωσι κατ' οὔρεα μακρὰ, καθ' ὕλην,
εὕδοντος μογεροῦ σημάντορος, ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις
δάμναθ' ἕρκεος ἐντὸς ὑπὸ κνέφας· ἀμφὶ δὲ πάντῃ,
αἵματι, καὶ νεκύεσσιν, ὀρώρει δ' αἰνὸς ὄλεθρος,
καίπερ ἔτι πλεόνων δαναῶν ἐκτοσθεν ἐόντων.
ἀλλ' ὅτε δὴ μάλα πάντες ἔβαν ποτὶ τείχεα Τροίης,
δὴ τότε μαιμώωντες, ἀνηλεγέως ἐπέχυντο
ἐς Πριάμοιο πόληα, μένος πνείοντες ἄρηος.
πᾶν δ' εὗρον πτολίεθρον ἐνίπλεον πολέμοιο,
καὶ νεκύων. πάντῃ δὲ περὶ στονόεντα μέλαθρα
καιόμεν' ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἰαίνοντο.

ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ φρονέοντες, ὄρουσαν.
μαίνετό τ' ἐν μέσσοισιν ἄρης, στονόεσσά τ' ἐνυώ.
πάντῃ δ' αἷμα κελαινὸν ὑπέρρεε. δεύετο δὲ χθὼν
Τρώων ὀλλυμένων, ἠδ' ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων.
τῶν, οἱ μὲν, θανάτῳ δεδμημένοι ὀκρυόεντι,
κεῖντο κατὰ πτολίεθρον ἐν αἵματι. οἱ δ' ἐφύπερθε
πῖπτον, ἀναπνείοντες ἑὸν μένος. οἱ δ' ἄρα χερσὶ
δράγδην ἔγκατ' ἔχοντες, ὀϊζυρῶς ἀλάληντο
ἀμφὶ δόμους. ἄλλοι δὲ ποδῶν ἑκάτερθε κοπέντων,
ἀμφὶ νεκροὺς ἕρπυζον, ἀάσπετα κωκύοντες.
πολλῶν δ' ἐν κονίῃσι μαχέσσασθαι μεμαώτων,
χεῖρες ἀπηράχθησαν ὁμῶς κεφαλῇσι καὶ αὐταῖς.
φευγόντων δὲ ἑτέρωθεν μελίαι διὰ νῶτα πέρησαν
ἀντικρὺς ἐς μαζούς. ὧν δ' ἰξύας ἄχρις ἱκέσθαι
αἰδοίων ἐφύπερθε διαμπερὲς, ἧχι μάλιστα
ἄρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδυνος αἰχμή.
πάντῃ δ' ἀμφὶ πόληα κυνῶν ἀλεγεινὸς ὀρώρει
ὠρυθμός. στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων αἰζηῶν,
ἔπλετο λευγαλέη. περὶ δ' ἴαχε πάντα μέλαθρα
ἄσπετον. οἰμωγὴ δὲ πέλεν στονόεσσα γυναικῶν
εἰδομένων γεράνοισιν, ὅτ' αἰετὸν ἀθρήσωσιν
ὑψόθεν ἀΐσσοντα δι' αἰθέρος, οὐδ' ἄρα τῇσι
θαρσαλέον στέρνοισι πέλει μένος, ἀλλά ἑ μοῦνον·
μακρὸν ἀνακρύζουσι, φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν,
ὣς ἄρα Τρωϊάδες μέγα κώκυον ἄλλοθεν ἄλλαι,
αἱ μὲν, ἀνεγρόμεναι λεχέων ἄπο, ταὶ δ' ἐπὶ γαῖαν
θρώσκουσαι. τῇς, οὔτι μίνυς ἔτι μέμβλετο λυγρῆς,
ἀλλ' αὔτως ἀλάληντο, περὶ μελέεσσι χιτῶνας
μοῦνον ἐφεσσάμεναι. ταὶ δ' οὐ φθάσαν οὔτε καλύπτρην,
οὔτε βαθὺν μελέεσσιν ἔχειν πέπλον, ἀλλ' ἐπιόντας

δυσμενέας φοβέουσαι, ἀμηχανίῃ πεπέδηντο,
παλλόμεναι κραδίην· μοῦνον δ' ἄρα χερσὶ θοῇσιν
αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι· αἳ δ' ἀλεγεινῶς
ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην· καὶ στήθεα χερσὶ
θεινόμεναι, γοάασκον ἄδην· ἕτεραι δὲ, κυδοιμὸν
δυσμενέων ἔτλησαν ἐναντίον· ἐκ δ' ἐλάθοντο
δείματος, ὀλλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἀνδράσιν, ἢ τεκέεσσιν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάγκη
ὤπασεν· οἰμωγὴ δὲ κατὰ φρένας ἔκβαλεν ὕπνου
νηπιάχους· τῶν, οὔπω ἐπίστατο κήδεα θυμός·
ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλοισιν ἐπέπνεον· οἳ δ' ἐπέχωντο
πότμον ὁμῶς ὁρόωντες ὀνείρασιν· ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
κῆρες ὀϊζυρῶς ἐπεγήθεον ὀλλυμένοισιν·
οἳ δ' ὥς τ' ἀφνειοὶ σύες κατὰ δώματ' ἄνακτος
εἰλαπίνην ἀλλήλοισιν ἀπείριτον ἐντύνοντες,
μυρίοι ἐκτείνοντο· λυγρῷ δ' ἀνεμίσγετο λύθρῳ
οἶνος ἔτ' ἐν κρητῆρσι λελειμμένος· οὐδέ τις ἦεν
ὅς κεν ἄνευθε φόνοιο φέρε στονόεντα σίδηρον,
οὐδ' εἴ τις μάλ' ἄναλκις ἔην· ὀλέκοντο δὲ Τρῶες·
ὡς δ' ὑπὸ θώεσι μῆλα δαΐζεται, ἠὲ λύκοισι,
καύματος ἐσσυμένοιο δυσαέος ἤματι μέσσῳ
ποιμένος οὐ παρεόντος, ὅτε σκιερῷ ἐνὶ χώρῳ
ἰλαδὸν ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα
μίμνωσιν κείνοιο, γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος,
νηδὺα πλησάμενοι πολυχανδέα πάντ' ἐπιόντες,
αἷμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ' ὀλέκουσι μένοντες
πῶϋ, κακὴν δ' ἄρα δαῖτα λυγρῷ τεύχουσι νομῆϊ,
ὡς Δαναοὶ Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
κτεῖνον ἐπεσσύμενοι πυμάτην ἀνὰ δηϊοτῆτα·
οὐδ' ἄρ' ἔην Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ' ἄρα πάντων

πλαγκτὰ μέλη πεπάλακτο, μελαινόμεν' αἵματι πολ
οὐδὲ μὲν ἀργαλέοισιν ἀνούταστος πέλε δῆρις, (λῷ·
ἀλλ' οἱ μὲν, δεπάεσσι τετυγμένοι, οἱ δὲ, τραπέζαις,
οἱ δ' ἔτι καιόμενοι ὑπ' ἐσχαρεῶσι, τυπέντες
δαλοῖς, ἢ δ' ὀβελοῖσι πεπαρμένοι, ἐκπνέεσκον,
οἷς ἔτι που καὶ σπλάγχνα συῶν περὶ θερμὰ λέλειπτο
ἡφαίστου μαλεροῖο περιζείοντος ἀϋτμῇ·
ἄλλοι δ' αὖ πελέκεσσι, καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
ἤσπαιρον τμηθέντες ἐν αἵματι· τῶν δ' ἀπὸ χειρῶν
δάκτυλοι ἐτμήθησαν ἐπὶ ξίφος, εὖτε βαλόντες
χεῖρας, ἐελδόμενοι στυγερὰς ἐπὶ κῆρας ἀμύνειν·
καί πού τις βρεχμόν τε, καὶ ἐγκέφαλον συνέχευε,
λᾶαν βαλὼν ἑτάροιο κατὰ μόθον· οἱ δ' ἅτε θῆρες
οὐτάμενοι σταθμοῖς ἐνὶ ποιμένος ἀγραύλοιο
ἀργαλέως μαίνοντο διεγρομένοιο χόλοιο
νύχθ' ὑπὸ λευγαλέην· μέγα δ' ἰχανόωντες ἄρηος
ἀμφὶ δόμους Πριάμοιο, κυδοίμεον ἄλλοθεν ἄλλος
σεύοντες· πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείῃσι δάμησαν
ἀργείων· τρῶες γὰρ ὅσοι φθάσαν ἐκ μεγάροιϊν
ἢ ξίφος, ἢ δόρυ μακρὸν ἑῇς ἀνὰ χερσὶν ἀεῖραι,
δυσμενέας δάμναντο, καὶ ὣς βεβαρηότες οἴνῳ·
αἴγλη δ' ἄσπετος ὦρτο διάστεος, οὕνεκ' ἀχαιῶν
πολλοὶ ἔχον χείρεσσι πυρὸς σέλας, ὄφρ' ἀνὰ δῆριν
δυσμενέας τε, φίλους τε μάλ' ἀτρεκέως ὁρόωσι·
καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἀνὰ μόθον ἀντιόωντα
αἰχμητῆρα Κόροιβον Μύγδονος υἷα
ἔγχεϊ κοίλοιο διὰ στομάχοιο πέρησεν,
ἧχι θοαὶ πόσιός τε, καὶ εἴδατός εἰσι κέλευθοι·
καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας κιχήσατο πότμος·
κάππεσε δ' ἐς μέλαν αἷμα, καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν·

νήπιος· οὐδ' ἀπόνητο γάμων, ὧν οὕνεχ' ἵκανεν
χθιζὸς ὑπὸ Πριάμοιο, καὶ ὑπέσχετ' ἀχαιοὺς
ἰλίου ἂψ ὦσαι· τῷ δ' οὐ θεὸς ἐξετέλεσσεν
ἐλπωρήν· κῆρες γάρ οἱ προέηκαν ὄλεθρον.
σὺν δέ οἱ Εὐρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιόωντα,
γαμβρὸν ἐϋμελίην ἀντήνορος, ὅς ῥα μάλιστα
θυμὸν ἐνὶ τρώεσσι σαοφροσύνῃσιν ἐκέκαστο.
ἔνθα καὶ ἰλιονῆϊ συνήντετο δημογέροντι,
καί οἱ ἐπὶ ξίφος αἰνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δ' ἄρα πάγχυ
γηραλέου κλάσθησαν ἅδην ἐνὶ σώματι γυῖα·
καί ῥα περιτρομέων μάλα χείρεσιν ἀμφοτέρῃσι,
τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοὸν, τῇ δ' ἥψατο γούνων
ἀνδροφόνου ἥρωος· ὁ δ' ἐσσύμενός περ
ἢ χόλου ἀμβολίῃ, ἢ καὶ θεοῦ ὀρύναντος,
βαιὸν ἔπαισε γέροντος ἑὸν ξίφος, ὄφρα τι ἀπη
λιαόμενος θοὸν ἄνδρα, καὶ ὄβριμον· ὃς δ' ἀλεγεινὸν
ἴαχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ νιν ἀμφέχε δεῖμα.
γουνοῦμαί σε, τίς ἐσσὶ πολυσθενέων ἀργείων·
αἴδεσαι ἀμφὶ γέροντος τεὰς χεῖρας, ἀργαλέον τε
» λῆγε χόλον· καί ῥα πέλει μακρὸν ἀνδρὶ κῦδος
» ἄνδρα νέον κτείναντι, καὶ ὄβριμον· ἢν δὲ γέροντα
» κτάνῃς, οὔ νύ τις αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς·
τοὔνεκ' ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐς αἰζηοὺς τρέπε χεῖρας,
ἐλπόμενός ποτε γῆρας ὁμοίϊον εἰσαφικέσθαι.
ὣς φάμενον, προσέειπε κρατεροῦ Τυδέος υἱός·
ὦ γέρον, ἔλπομ' ἔγωγε ποτὶ γῆρας ἐσθλὸν ἱκέσθαι·
ἀλλά μοι ὡς ἔτι κάρτος ἀέξεται, οὔτιν' ἐάσω
ἐχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ' ἀΐδι πάντας ἰάψω,
οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸς ἀνὴρ καὶ δήϊον ἄνδρ' ἐπαμύνει·
ὣς εἰπὼν, λαιμοῖο διήλασε λοίγιον ἄορ

δεινὸς ἀνήρ· ἴθυσεν δ' ὅπῃ θνητοῖς ἐπὶ πότμος
ψυχῆς ἐστι τάχιστα, καὶ αἵματος αἰνὰ κέλευθα·
καὶ τὸν, μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δηωθέντα
τυδείδαο χέρεσσιν· ὃ δ' ὣς ἥρωας ἐναίρων,
ἔσσυτ' ἀνὰ πτολίεθρον, ἔχων μέγα κάρτεϊ θυμόν·
δάμνατο δὴ συνάβαντα· βάλεν δ' ὑπὸ δούρατι μακρῷ
υἷα Περιμνήστοιο περικλυτὸν Εὐρυνόωντα·
Αἴας δ' ἀμφιμέδοντα, Δαμαστορίδην τ' ἀγαμέμνων·
ἰδομενεὺς δὲ Μίμαντα· Μέγης δ' ἕλε Δηϊοπίτην·
υἱὸς δ' αὖτ' ἀχιλῆος ἀμαιμακέτῳ ὑπὸ δουρὶ
Πάμμονα δῖον ὄλεσσε, βάλεν δ' ἐπιόντα Πολίτην·
Τισίφονόν τ' ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε· τῶν δ' ἅμα πάντας,
υἱῆας Πριάμοιο, καὶ ἀντιόωντ' ἀνὰ δῆριν
δάμνατ' ἀγήνορα δῖον· ἐπ' ἄλλῳ δ' ἄλλον ἔπεφνεν
ἡρώων· πάντῃ δὲ μέλας ἀνεφαίνετ' ὄλεθρος
ὀλλυμένων· ὁ δὲ, πατρὸς ἑοῦ καταειμένος ἀλκὴν,
μαιμώων, ἐδάϊξεν ὅσους κίχεν· ἔνθα καὶ αὐτῷ
δυσμενέων βασιλῆϊ κακὰ φρονέων ἐνέκυρσεν,
ἑρκείου ποτὶ βωμόν· ὁ δ' ὡς ἴδεν υἱ' ἀχιλῆος,
ἔγνω ἄραρ τὸν ἐόντα, καὶ οὐ τρέσεν, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ
θυμὸν ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσθαι·
τοὔνεκά μιν προσέειπε λιλαιόμενος θανέεσθαι,
ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἐϋπτολέμου ἀχιλῆος,
κτεῖνον, μὴ δ' ἐλέαιρε δυσάμμορον· οὐ γὰρ ἔγωγε
τοῖα παθὼν, καὶ τόσσα, λιλαίομαι εἰσοράασθαι
ἠελίου φάος πανδερκέος, ἀλλά που ἤδη
φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι, καὶ ἐκλελαθέσθαι ἀνίης
λευγαλέου, ὁμάδου τε δυσηχέος· ὡς ὄφελόν με
σεῖο πατὴρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην ἐσιδέσθαι
ἴλιον, ὁππότ' ἄποινα περὶ κταμένοιο φέρεσκον

ἕκτορος, ὃν ἔπεφνε πατὴρ τεός· ἀλλὰ τὸ μέν που,
κῆρες ἐπεκλώσαντο· σὺ δ' ἡμετέροιο φόνοιο
ἄασον ὄβριμον, ὅπως λελάθωμ' ὀδυνάων.
ὣς φαμένην, προσέειπεν ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
ὦ γέρον, ἐμμεμαῶτα, καὶ ἐσσύμενόν περ ἀνώγεις·
οὐ γάρ σ' ἐχθρὸν ἐόντα μετὰ ζωοῖσιν ἐάσω·
οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο·
ὣς εἰπών, ἀπέκοψε κάρη πολιοῖο γέροντος
ῥηϊδίως, ὥς εἴ τις ἀπὸ στάχυν ἀμήσειται
λήϊον ἀζαλέοιο θέρευς εὐαλπέος ὥρῃ·
ἡ δὲ, μέγα μύξουσα, κυλίνδετο πολλὸν ἐπ' αἶαν
νόσφ' ἄλλων μελέων, ὁπόσοις ἐγκίνυτ' ἀνήρ.
κεῖτο δ' ἄρ ἐν μέλαν αἷμα, καὶ εἰς ἑτέρων φόνον ἀνδρῶν
ὄλβῳ, καὶ γενεῇ, καὶ ἀπειρεσίοις τεκέεσσιν.
οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ κῦδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
ἀλλ' ἄρα καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον.
καὶ τὸν, μὲν πότμος εἷλε· κακῶν δ' ὅγε λήσατο πολλῶν·
οἱ δ' ἐπὶ ἀστυάνακτα βάλον δαναοὶ ταχύπωλοι
πύργου ἀφ' ὑψηλοῖο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ὄλεσσαν,
μητρὸς ἀφαρπάξαντες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐόντα,
ἕκτορι χωόμενοι, ἐπεί ἡ σφίσι πῆμα κόρυσσε
ζωὸς ἐών· τῷ, καί οἱ ἀπεχθήραντο γενέθλην,
καί οἱ παῖδ' ἐκβάλοντο καθ' ἕρκεος αἰπεινοῖο
νήπιον, οὔτι δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο,
ἠΰτε πόρτιν ὄρεσφι λύκοι χατέοντες ἐδωδῆς
κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται,
μητρὸς ἀποτμήξαντες ἐϋγλαγέων ἀπὸ μαζῶν·
ἡ δὲ, θέει γοόωσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα
μακρὰ κινυρομένη, τῇ δ' ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
ἔλθῃ, ἐπεί κε λέοντες ἀναρπάξωσι καὶ αὐτήν,

ὣς τὴν, ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο,
ἦγον δήϊοι ἄνδρες ἅμ' ἄλλῃς ληϊάδεσσι
κούρην Ἠετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ βοῶσαν.
ἡ δ' ἄρα παιδὸς ἑοῖο, καὶ ἀνέρος, ἠδὲ τοκῆος
μνησαμένη, φίλον αἰνὸν ἐΰσφυρος Ἠετιώνη,
» ὥρμηνεν θανέεσθαι. ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἄμεινον
» τεθνάμεν ἐν πολέμῳ, ἢ χείροσιν ἀμφιπολεύειν.
καί ῥ' ὀλοφυδνὸν ἄϋσε, μέγ' ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον.
εἰ δ' ἄγε νῦν καὶ ἐμοῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ,
ἢ κατὰ πετράων, ἢ καὶ πυρὸς αἶψα βάλεσθε
Ἀργεῖοι. μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πήματ' ἔασι.
καὶ γάρ μευ πατέρ' ἐσθλὸν ἐνήρατο Πηλέος υἱὸς
Θήβῃ ἐνὶ ζαθέῃ. Τροίῃ δ' ἐνὶ φαίδιμον ἄνδρα,
ὅς μοι ἔην μάλα πολλά, τά, τ' ἔλδετο θυμὸς ἐμοῖο.
καί μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐν ἡμετέροις ἔτι παῖδα,
ᾧ ἔπι κυδιάασκον ἀπείριτον, ᾧ ἔπι πολλὰ
ἐλπομένῃ, ἀπάφισε κακή, καὶ ἀτάσθαλος αἶσα.
τῷ, νύ μ' ἀκηχεμένην πολυτειρέος ἐκ βιότοιο
νοσφίσατ' ἐσσυμένως, μηδ' εἰς ἑὰ δώματ' ἄγεσθε
μίγδα δορυκτήτοισιν, ἐπεὶ νύ μοι οὐκ ἔτι θυμῷ
εὔαδεν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὕνεκα δαίμων
κηδεμονῆας ὄλεσσεν. ἄχος δέ μοι ἄχνυται αἰνὸν
ἐκ Τρώων συγεροῖσιν ἐπ' ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν.
» ἦ ῥα λιλαιομένη χθόνα δύμεναι. οὐ γὰρ ἔοικεν
» ζωέμεναι κείνοισιν, ὅσων μέγα κῦδος, ὄνειδος
» ἀμφιχάνῃ. δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων.
οἱ δέ, βίῃ ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δοῦλιον ἦμαρ.
ἄλλοι δ' ἄλλοις ἐν δώμασιν θυμὸν ἔλειπον
ἀνέρες. ἐν δ' ἄρα τοῖσι βοὴ πολύδακρυς ὀρώρει.
ἀλλ' οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτοῦ

ἀργεῖοι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατεινῆς,
ὅς ξείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν, ἠδ' ἐσάωσεν
ἰσόθεον Μενέλαον ὁμῶς ὀδυσῆϊ μολόντα·
τῷ δ' ἐπίηρα φέροντες ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
αὐτὸν μὲν ζώοντα λίπον, καὶ κτῆσιν ἅπασαν,
καὶ θέμιν ἀζόμενοι πανδερκέα, καὶ φίλον ἄνδρα·
καὶ τότε δὴ πάϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος ἀγχίσαο
πολλὰ καμὼν περὶ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
δουρὶ, καὶ ἠνορέῃ, πολλῶν δ' ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσας,
ὡς ἴδε δυσμενέων ὑπὸ χερσὶ λευγαλέῃσιν
αἰθόμενον πτολίεθρον, ἀπολλυμένους θ' ἅμα λαοὺς
πανσυδίῃ, καὶ κτῆσιν ἀπείριτον, ἐκ τε μελάθρων
ἑλκομένας ἀλόχους ἅμα παίδεσιν, οὐκ ἔτ' ἄρ' αὐτῷ
ἐλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτυχέα πάτρην,
ἀλλ' ὅ γ' ὁρμαίνεσκε νόος μέγα πῆμ' ὑπαλύξαι·
ὡς δ' ὅθ' ἁλὸς κατὰ βένθος ἀνὴρ οἰήια νωμῶν
νηὸς ἐπισταμένως, ἄνεμον, καὶ κῦμ' ἀλεεινὸν
πάντοθεν ἐσσύμενον, στυγερῇ δ' ὑπὸ χείματος ὥρῃ
χεῖρα κάμῃ, καὶ θυμὸν, ὑποβρυχίης δ' ἄρα νηὸς
ὀλλυμένης ἀπάνευθε, λιπὼν οἰήια μοῦνα,
τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκ ἔτι νηὸς
φορτίδος, ὣς πάϊς ἐσθλὸς ἀμύμονος ἀγχίσαο
ἄστυ λιπὼν δηΐοισι καταιθόμενον πυρὶ πολλῷ,
υἷεα, καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάσσας, φορέεσκε,
τὸν μὲν, ἐπὶ πλατὺν ὦμον ἐφεσσάμενος κρατερῇσι
χερσὶ, πολυτλήτῳ ὑπὸ γήραϊ μοχθίζοντα,
τὸν δ' ἀπ' ἁπαλῆς μάλα χειρὸς ἐπιψαύοντα πόδεσσι
γαίης οὐλομέν', οὐ δὲ φοβούμενον ἔργα μόθοιο
ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ὃς δ' ὑπ' ἀνάγκης
ἐκρέματ' ἐμπεφυὼς ἁπαλὸς πάϊς· ἀμφὶ δὲ δάκρυ

χεύατ' ἐσθι

χεύατό οἱ ἁπαλῆσι παρειάσιν· αὐτὰρ ὅ, νεκρῶν
σώμαθ' ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖς ποσί· πολλὰ δ' ἐν ὄρφνῃ
οὐκ ἐθέλων στείβεσκε· Κύπρις δ' ὁδὸν ἡγεμόνευεν,
υἱωνόν, καὶ παῖδα, καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
πρόφρων ῥυομένη· τοῦ δ' ἐσσυμένου ὑπὸ ποσσὶ
πάντῃ πῦρ ὑπόεικε· περισχίζοντο δ' ἀϋτμαὶ
ἡφαίστου μαλεροῖο· καὶ ἔγχεα, καὶ βέλη ἀνδρῶν
πῖπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονός, ὁππόσ' ἀχαιοὶ
κείνῳ ἐπέρριψαν πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι·
καὶ τότε δὴ Κάλχας μεγάλ' ἴαχε λαὸν ἐέργων·
Ἴσχεσθ' Αἰνείαο κατ' ἰφθιμένοιο καρήνου
βάλλοντες στονόεντα βέλη, καὶ λοίγια δοῦρα·
τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἐρικυδέϊ βουλῇ
θύμβριν εὐρυρέεθρον ἀπὸ ξάνθοιο μολόντα,
τευξέμεν ἱερὸν ἄστυ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀγητὸν
ἀνθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
κοιρανέειν· ἐκ τοῦδε γένος μετόπισθεν ἀνάξειν,
ἄχρις ἐπ' ἀντολίην τε, καὶ ἀκάματον δύσιν ἐλθεῖν·
καὶ γάρ οἱ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
οὕνεκα δὴ πάϊς ἐστὶν ἐϋπλοκάμου ἀφροδίτης·
καὶ δ' ἄλλως τοῦδ' ἀνδρὸς ἐᾶς ἐπεχώμεθα χεῖρας,
οὕνεκά οἱ χρυσοῖο, καὶ ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν
ἄνδρα σάοι φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν·
τῶν πάντων προβέβουλεν ἑὸν πατέρ', ἠδὲ καὶ υἷα·
νὺξ δὲ μίαν, ἣ μιν ἔφηνε καὶ υἱέα πατρὶ γέροντι
ἤπιον ἐκπάγλως, καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα·
ὣς φάτο· τοὶ δ' ἐπίθοντο, καὶ ὡς θεὸν εἰσοράασκον
πάντες· ὁ δ' ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἷο βεβήκει,
ἧχι ἑ ποιπνύοντα πόδες φέρον· οὐδέ τι Τροίης
Ἀργεῖοι πτολίεθρον ἐϋκτίμενον διέπερθον·

καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δηΐφοβον κατέπεφνε, καρηβαρέοντα κιχήσας
ἀμφ' ἑλένης λεχέεσσι δυσάμμορον· ἡ δ' ὑπὸ φύζῃ
κεύθετ' ἐνὶ μεγάροισιν· ὃ δ' αἵματος ἐκχυμένοιο
γήθεεν ἀμφὶ φόνῳ· τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
ὦ κύον, ὥς τοι ἔγωγε φόνον στονόεντ' ἐφέηκα
σήμερον· οὐδέ σε διακιχήσεται ἠριγένεια
ζωὸν ἔτ' ἐν τρώεσσι, καὶ εἰ Διὸς εὔχεαι εἶναι
γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο· μέγαν δέ σ' ἐδέξατ' ὄλεθρος
ἡμετέρης ἀλόχοιο, παρ' ἡμετέροισι δαμέντα
ἀργαλέως· ὡς εἴθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
θυμὸν ἀλεξάνδροιο κατὰ μόθον ἀντιόωντος,
νοσφισάμην· καί κέν μοι ἐλαφρότατον πέλεν ἄλγος·
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη, ἵκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα,
τίσας αἴσιμα πάντα· σὲ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλεν ὀνήσειν
» ἡμετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ θέμιν οὔποτ' ἀλιτροὶ
» ἀνέρες ἐξαλέονται ἀκήρατον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴ
» εἰσοράᾳ νυκτός τε, καὶ ἤματος· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
» ἀνθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται,
» τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιίστορας ἔργων·
ὣς εἰπὼν, δηΐοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον·
μαίνετο γάρ οἱ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἀέξων,
ζηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέῃσι
τρωσὶ κακὰ φρονέεσκε, τὰ δὴ θεὸς ἐξετέλεσσεν,
πρέσβα δίκη· κεῖνοι γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
ἀμφ' ἑλένης, πρῶτοι δὲ καὶ ὅρκια πημήναντο
σχέτλιοι, ὁππότε κεῖνο δι' ἐκ μέλαν αἷμα, καὶ ἱρὰ
ἀθανάτων ἐλάθοντο παραιβασίῃσι νόοιο·
τῷ, καί σφιν μετόπισθεν ἐριννύες ἄλγεα τεῦχον·
τοὔνεκ' ἄρ' οἱ μὲν, ὄλοντο πρὸ τείχεος· οἱ δ' ἀνὰ ἄστυ·

τερπόμενοι παρὰ δαιτί, παρ' ἠυκόμοις ἀλόχοισιν.
ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
εὗρεν ἑὴν παράκοιτιν ὑποτρομέουσαν ὁμοκλὴν
ἀνδρὸς κουριδίοιο θρασύφρονος· ὅς μιν ἀθρήσας,
ὥρμηνε κτανέειν ζηλημοσύνῃσι νόοιο,
εἰ μή οἱ κατέρυξε βίην ἐρόεσσ' ἀφροδίτη,
ἥ ῥά οἱ ἐκ χερῶν ἔκβαλε ξίφος, ἔσχε δ' ἐρωήν·
τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο· καί οἱ ἔνερθεν
ἡδὺν ἐφίμερον ὦρσε κατὰ φρένας, ἠδὲ καθ' ὄσσων.
τῷ δ' ἄρα θάμβος ἄελπτον ἐπήλυθεν· οὐδ' ἄρ' ἔτλη
κάλλος ἰδὼν ἀρίζηλον, ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι,
ἀλλ' ὥς τε ξύλον αὖον ἐν οὔρεϊ ὑλήεντι
ἑστήκει, τὸ μὲν οὔτι βορέαο θύελλαι
ἐσσύμεναι κλονέουσι δι' ἠέρος, οὔτε νότοιο,
ὣς ὁ ταφὼν, μένε δηρόν· ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκὴ
δερκομένου παράκοιτιν· ἄφαρ δ' ὅ γε λήσατο πάντων,
ὅσσα οἱ ἐν λεχέεσσιν ἀνήλιτε κουριδίοισι.
πάντα γὰρ ἠμάλδυνε θεὴ Κύπρις, ἥ περ ἁπάντων
ἀθανάτων δάμνησι νόον, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
ἀλλὰ καὶ ὥς, θοὸν ἄορ ἀπὸ χθονὸς αὖθις ἀείρας,
κουριδίῃ ἐπόρουσε. νόος δέ οἱ ἄλλ' ἐνὶ θυμῷ
ὥρμαιν' ἐσσυμένοιο· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν ἀχαιούς.
καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἱέμενόν περ,
μειλιχίοις μάλα πολλὰ παραυδήσας ἐπέεσσι.
δείδιε γὰρ μὴ δή σφιν ἐτώσια πάντα γένηται.
ἴσχεο νῦν Μενέλαε χολούμενος· οὐ γὰρ ἔοικε
κουριδίην παράκοιτιν ἀναιρέμεν, ἧς πέρι πολλὰ
ἄλγε' ἀνέτλημεν, Πριάμῳ κακὰ μητιόωντες.
οὐ γάρ τοι ἑλένη πέλει αἰτίη, ὡς σύ γ' ἔολπας.
ἀλλὰ περὶ ξενίοιο Διός, καὶ σεῖο τραπέζης

λησαμένου· τῷ, κέν μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων·
ὣς φάθ'· ὃ δ' αἶψ' ἐπίθησε· θεοὶ δ' ἐρικυδέα Ῥοίην
κυανέοις νεφέεσσι καλυψάμενοι, γοάασκον,
νόσφιν ἐϋπλοκάμου Τριτωνίδος, ἠδὲ καὶ Ἥρης,
αἳ μέγα κυδιάασκον ἀνὰ φρένας, εὖτ' ἐσίδοντο
περθόμενον κλυτὸν ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο·
ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' αὐτὴ ἔΰφρων Τριτογένεια
πάμπαν ἀδάκρυος ἦεν, ἐπεί ῥά οἱ ἔνδοθι νηοῦ
Κασσάνδρην ᾔσχυνεν Ὀϊλέος ὄβριμος υἱός,
θυμοῦ τ', ἠδὲ νόοιο βεβλημένος· ἡ δέ οἱ αἰνὸν
εἰσοπίσω βάλε πῆμα, καὶ ἀνέρα τίσατο λώβης·
οὐδέ οἱ ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν, ἀλλά οἱ αἰδώς,
καὶ χόλος ἀμφεχύθη· βλοσυρὰς δὲ ῥέψεν ὀπωπὰς
νηὸν ἐς ὑψόροφον· περὶ δ' ἔβραχε θεῖον ἄγαλμα,
καὶ δάπεδον νηοῖο μέγ' ἔτρεσεν· οὐδ' ὅ γε λυγρῆς
λῆγεν ἀτασθαλίης, ἐπεὶ οἱ φρένας ἄασε Κύπρις·
πάντῃ δ' ἄλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα
ὑψόθεν· ἀζαλέη δὲ κόνις συνεμίσγετο καπνῷ·
ὦρτο δ' ἄρα κτύπος αἰνός· καίοντο δὲ πάντα
ἀντιμάχοιο μέλαθρα· κατῄθετο δ' ἄσπετα ἄκρη
πέργαμον ἀμφ' ἐρατήν, περί θ' ἱρὸν Ἀπόλλωνος,
νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἀμφί τε βωμὸν
ἑρκείου· θάλαμοι δὲ κατεπρήθοντ' ἐρατεινοὶ
υἱωνῶν Πριάμοιο· πόλις δ' ἀμαθύνετο πᾶσα·
Τρώων δ' οἱ μὲν, παισὶν ὑπ' Ἀργείων ὀλέκοντο,
οἱ δ' ὑπὸ λευγαλέου τε πυρὸς, σφετέρων τε μελάθρων·
ἔνθά σφι καὶ μοῖρα κακὴ, καὶ τύμβος ἐτύχθη·
ἄλλοι δὲ ξιφέεσσιν ἑὸν διὰ λαιμὸν ἔλασσαν,
πῦρ ἅμα δυσμενέεσσιν ἐπὶ προθύροισιν ἰδόντες·
οἱ δ' ἄρ' ὁμῶς τεκέεσσι κατακτείναντες ἄκοιτιν,

κάππεσον, ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκῃ.
καί ῥά τις οἰόμενος δηΐων ἑκὰς ἔμμεναι αὐτὸς,
ἔκποθεν ἡφαίστοιο θοῶς ἀνὰ κάλπιν ἀείρας,
ὥρμηνεν πονέεσθαι ἐφ' ὕδατι· τὸν δὲ παραφθὰς
Ἀργείων τις, ἔτυψεν ὑπ' ἔγχεϊ· καὶ οἱ ὄλεσσε
θυμὸν ὑπ' ἀκρήτῳ βεβαρημένον· ἤριπε δ' εἴσω
δώματος· ἀμφὶ δέ οἱ κενεὴ περικάππεσε κάλπις.
ἄλλος δ' αὖ φεύγων τις διὰ μεγάροιο, μεσόδμῃ
ἔμπεσε καιομένῃ· ἐπὶ δ' ἤριπεν αἰπὺν ὄλεθρον.
πολλαὶ δ' αὖτε γυναῖκες ἀνιηρὴν ὑπὸ φύζαν
ἐσσύμεναι, μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώματι παίδων,
οὓς λίπον ἐν λεχέεσσιν· ἄφαρ δ' ἀνὰ ποσσὶν ἰοῦσαι,
παισὶν ὁμῶς ἀπόλοντο, δόμων ἐφύπερθε πεσόντων.
ἵπποι δ' αὖτε, κύνες τε δι' ἄστεος ἐπτοίηντο,
φεύγοντες στυγεροῖο πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
στεῖβον ἀποκταμένους· ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες,
αἰὲν ἐρήγνυντο· βοὴ δ' ἀμφίαχεν ἄστυ,
καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλογὸς ἐσσυμένοιο
φθεγγομένου· τοὺς δ' ἔνδον ἀμείλιχος αἶσα δάμασσεν.
ἄλλον δ' ἄλλα κέλευθα φέρεν στονόεντος ὀλέθρου.
φλὸξ δ' ἄρ ἐς ἠέρα δῖαν ἀνέγρετο· πέπτατο δ' αἴγλη
ἄσπετος· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων ἐρόωντο
μέχρις ἐπ' ἰδαίων ὀρέων ὑψηλὰ κάρηνα,
θρηϊκίης τε σάμοιο, καὶ ἀγχιάλου τενέδοιο.
καί τις ἁλὸς κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἔκφατο μῦθον.
ἤνυσαν Ἀργεῖοι κρατερόφρονες ἄσπετον ἔργον,
πολλὰ μάλ' ἀμφ' ἑλένης ἑλικοβλεφάροιο καμόντες.
πᾶσα δ' ἄρ ἡ τοπάροιθε πανόλβιος, ἐν πυρὶ τροίη
καίεται· οὐδὲ θεῶν τις ἐελδομένοισιν ἀμύνει.
Πάντα γὰρ ἄσχετος αἶσα βροτῶν ἐπιδέρκεται ἔργα.

» καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πάντα, καὶ οὐκ ἀρίδηλα γεγῶτα,
» κυδήεντα τίθησι· τὰ δ' ὑψόθι μείονα θῆκε·
» πολλάκι δ' ἐξ ἀγαθοῖο, πέλει κακόν· ἐκ δὲ κακοῖο,
» ἐσθλὸν, ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βιότοιο·
ὥς ἄρ' ἔφη μερόπων τις, ἀπόπροθεν ἄσπετον αἴγλην
εἰσορόων· στονόεσσα δέ τ' ἄμφεχε φῶτας ὀϊζύς·
Ἀργεῖοι δ' ἀνὰ ἄστυ κυδοίμεον, ἠΰτ' ἀῆται
λαῦροι ἀπείρονα πόντον ὀρινόμενοι κλονέουσιν,
ὁππότ' ἄρ' ἀντιπέρηθε δυσαέος ἀρκτούροιο
βηλὸν ἐς ἀστερόεντα θυτήριον ἀντέλλῃσιν,
ἐς νότον ἠερόεντα τετραμμένον, ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες ἀμαλδύνοντ' ἐνὶ πόντῳ,
ὀρνυμένων ἀνέμων, οἷς ἴκελοι υἷες Ἀχαιῶν
πόρθεον Ἴλιον αἰπύ· τὸ δ' ἐν πυρὶ καίετο πολλῷ,
ὥστ' ὄρεος λασίῃσιν ἄδην καταειμένον ὕλης,
ἐσσυμένως καίηται ὑπὲρ πυρὸς ὀρνυμένοιο
ἐξ ἀνέμων, δολιχαὶ δὲ περιβρομέουσι κολῶναι,
τῷ δ' ἄρα λευγαλέως ἐνιτείρεται ἄγρια πάντα,
ἡφαίστου βίῃ περιστρεφθέντα καθ' ὕλην,
ὣς Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν, οὐδέ τις αὐτῶν
ῥύετ' ἐπουρανίων· περὶ γὰρ αἰνὰ πάντοθε μοῖραι
μακραὶ περιστήσαντο, τά, περ βροτὸς οὔποτ' ἀλύξει·
καὶ τότε Δημοφόωντι, μενεπτολέμῳ τ' Ἀκάμαντι
Θησῆος μεγάλοιο δι' ἄστεος ἤντετο μήτηρ,
καί περ ἐελδομένη· μακάρων δέ τις ἡγεμόνευεν,
ὅς μιν ἄγεν κείνοισι καταντίον· ἣ δ' ἀλεκτο
φεύγουσ' ἐκ πολέμοιο, καὶ ἐκ πυρός· οἱ δ' ἐσιδόντες
αἴγλῃ ἐν ἡφαίστοιο δέμας, μέγεθός τε γυναικὸς,
αὐτὴν ἔμμεν ἔφαντο θεηγενέος Πριάμοιο
ἀντιθέην παράκοιτιν· ἄφαρ δέ οἱ ἐμμεμαῶτες,

χεῖρας ἐπιρρίψαντο, λιλαιόμενοί μιν ἄγεσθαι
ἐς Δαναούς· ἡ δ᾽ αἰνὸν ἀναστενάχουσα, μετηύδα·
μή νύ κε κύδιμα τέκνα φιλοπτολέμων Ἀργείων,
δηΐον ὡς ἐρύοντες, ἐᾶς ἐπὶ νῆας ἄγεσθε·
οὐ γὰρ Τρωϊάδων γένος εὔχομαι, ἀλλά μοι ἐσθλὸν
αἷμα πέλει Δαναῶν μάλ᾽ εὐκλεές, ὅσων ἕκα Πιτθεὺς
γείνατό μ᾽ ἐν Τροιζῆνι· γάμῳ δ᾽ ἐδνώσατο δῖος
Αἰγεύς· ἐκ δ᾽ ἄρ᾽ ἐμοῖο κλυτὸς πάϊς ἔπλετο Θησεύς·
ἀλλά με πρὸς μεγάλοιο Διός, τερπνῶν τε τοκήων,
εἰ ἐτεὸν Θησῆος ἀμύμονος ἐνθάδ᾽ ἵκοντο
ἠδ᾽ ἅμ᾽ Ἀτρείδῃσι, φίλοισι δὲ παίδας κείνου
δείξατ᾽ ἐελδομένοισι κατὰ στρατόν, οὕσπερ ὀΐω
ὔμμιν ὁμήλικας εἶμεν· ἀναπνεύσει δέ μευ ἦτορ,
ἢν κείνους ζώοντας ἴδω, καὶ ἀριστέας ἄμφω·
ὣς φάτο· οἱ δ᾽ ἀΐοντες, ἐμνήσαντο τοκῆος
ἀμφ᾽ Ἑλένης ὅσ᾽ ἔρεξε, καὶ ὡς διέπερσαν Ἀφίδνας
κοῦροι ἐριγδούποιο Διὸς πάρος, ὁππότ᾽ ἄρ᾽ αὐτοὺς
ὑσμίνης ἀπάνευθεν ἀπειρύψαντο τιθῆναι,
νηπιάχους ἔτ᾽ ἐόντας· ἀναμνήσαντο δ᾽ ἀγαυῆς
Αἴθρης, ὅσ᾽ ἐμόγησε δορυκτήτῳ ὑπ᾽ ἀνάγκῃ,
ἄμφω ὁμῶς ἑκυρή τε, καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα
ἀντιθέης Ἑλένης· σὺν δ᾽ ἀμφασίῃ κεχάροντο·
Δημοφόων δέ μιν ἠῢς ἐελδομένῃ προσέειπεν·
σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδὲς ἔελδωρ
αὐτίκ᾽, ἐπεί ῥα δέδοικας ἀμύμονος υἱέος ἠδὲ
ἡμέας, οἵ σε φίλῃς συναειράμενοι παλάμῃσιν,
οἴσομεν ἐς νῆας, καὶ ἐς Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
ἄξομεν ἀσπασίως, ὅθιπερ πάρος ἐμβασίλευες·
ὣς φαμένου, μεγάλοιο πάϊς προσπτύξατο μήτηρ,
χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα· κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους,

καὶ κεφαλὴν, καὶ στέρνα, γένυά τε λαχνήεντα.
ὣς δ' αὔτως ἀκάμαντα κύσεν· περὶ δέ σφισι δάκρυ
ἡδὺ κατὰ βλεφάροιιν ἐχεύατο μυρομένοιιν.
ὡς δ' ὁπότ' αἰζηοῖο μετ' ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
λαοὶ φημίξωσι μόρον, τὸν δ' ἔκποθεν ἦλθε
ὕστερον ἀθρήσαντες ἐς οἰκίαν νοστήσαντα,
κλαίουσιν μάλα τερπνὸν, ὁ δ' ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς
μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐπωμαδὸν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
ἡδύ τι μυρομένων γοερὴ περιπίπτ' ἰωὴ,
ὣς τῶν, μυρομένων, λαρὸς γόος ἀμφιδεδήει.
καὶ τότε που Πριάμοιο πολυκτήτοιο θύγατρα,
Λαοδίκην ἀνέποισιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι,
εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρα ἑ γαῖα
ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα.
τῆς, δὲ θεῶν τις ἄκουσε, καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθεν
ῥῆξεν ἀπειρεσίην· ἡ δ' ἐννεσίῃσι θεοῖο
κούρην δέξατο δῖαν ἔσω κοίλοιο βερέθρου
Ἰλίου ὀλλυμένης, ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ἑὸν δέμας ἀμφικαλύψαι
ἀχλύϊ, καὶ νεφέεσσιν ἀνηχεμένην χορὸν ἄλλων
Πληϊάδων· αἳ δέ, οἱ ἀδελφεαὶ γεγάασιν.
ἀλλ' αἱ μὲν, μογεροῖσιν ἐπ' ὄψει ἀνθρώποισιν
ἰλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανόν· ἡ δ' ἄρα μούνη
κεύθεται αἰὲν ἄϊστος, ἐπεί ῥά οἱ υἱέος ἐσθλοῦ
Δαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν· οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὕπατος χραίσμησεν ἀπ' αἰθέρος, οὕνεκα μοίραις
εἴκει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος· ἀλλὰ τὸ μέν που,
ἀθανάτων τάχ' ἔρεξεν ἑὸς νόος, ἠὲ καὶ οὐκί.
Ἀργεῖοι δ' ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ὄρινον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ·

ΚΟΪΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ,

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΟΝ·

Αἰ τότ' ἀπ' ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος ἠὼς
οὐρανὸν εἰσανόρουσε· χάος δ' ὑπεδέξατο νύκτα·
οἱ δὲ βίῃ, Τροίην εὐερκέα δῃώσαντο
ἀργεῖοι, καὶ κτῆσιν ἀπείρονα ληΐσαντο,
χειμάῤῥοις ποταμοῖσιν ἐοικότες, οἵ τε φέρονται
ἐξ ὀρέων καναχηδὸν ὀρινομένου ὑετοῖο,
πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ, καὶ ὁππόσα φύετ' ὄρεσφιν
αὐτοῖς σὺν πρώνεσσιν ἔσω φορέουσι θαλάσσης,
ὣς δαναοὶ πύρσαντες ὑπαὶ πυρὶ Τρώϊον ἄστυ,
κτήματα πάντα φέρεσκον ἐϋσσέλμους ἐπὶ νῆας·
σὺν δ' ἄρα Τρωϊάδας κατάγινεον ἄλλοθεν ἄλλας,
τὰς μὲν, ἔτ' ἀδμήτας, καὶ νήϊδας οἷο γάμοιο,
τὰς δ' ἂρ ὑπ' αἰζηοῖσι νέον φιλότητι δαμείσας·
ἄλλας δ' αὖ πολιοπλοκάμους· ἑτέρας δ' ἂρ ἐκ ἀστῶν
ὁπλοτέρας, ὧν παῖδας ἀπερύσαντ' ἀπὸ μαζῶν,
ὑστάτιον χείρεσι γλάγος περιμαιμώωντας·
τοῖσιν δὴ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
ἦγεν ἑὴν παράκοιτιν ἀπ' ἄστεος αἰθομένοιο,
ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔχεν δὲ ἑ χάρμα, καὶ αἰδώς·
Κασσάνδραν δ' ἄγε δῖαν ἐϋμμελίης ἀγαμέμνων·
ἀνδρομάχην δ' ἀχιλῆος ἐῢς πάϊς· αὐτὰρ ὀδυσσεὺς,
ἕλκε βίῃ ἑκάβην. τῆς δ' ἀθρόα δάκρυ' ἀπ' ὄσσων
πίδακος ὣς ἐχέοντο· περιτρομέεσκον δὲ γυῖα,

καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ· δεδάϊκτο δὲ χαίτας
κράατος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ' ἐπιπέπτατο πολλή,
τήν, που ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἄδην κατεχεύατο χερσὶν,
ὀλλυμένου Πριάμοιο, καὶ ἄστεος αἰθομένοιο·
καί ῥα μέγα στοναχίζετ' ἀμφὶ ἑ δούλιον ἦμαρ
μάρψ' ἀεκαζομένην· ἕτερος δ' ἑτέρην γοόωσαν
ἦγε Τρωϊάδων σφετέρας ἐπὶ νῆας ἀνάγκῃ·
αἱ δ' ἀδινὸν γοόωσαι, ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι,
νηπιάχοις ἅμα παισὶ κινύμεναι μάλα λυγρῶς·
ὡς δ' ὁπότ' ἀργιόδουσιν ὁμῶς σὺν νήπια τέκνα
σταθμοῦ ἀπὸ προτέροιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
ἀνέρες ἐγρομένῳ ὑπὸ χείματι, ταὶ δ' ἀλεγεινὸν
μίγδα περιβρύζουσι διηνεκὲς ἀλλήλοισιν,
ὣς Τρῳαὶ Δαναοῖσιν ὑπεστενάχοντο δαμεῖσαι·
ἴσην δ' αὖ καὶ ἄνασσα, καὶ δμωῒς, φέρεν ἀνάγκην·
ἀλλ' οὐ μὲν ἑλένην γόος ἄμφεχεν, ἀλλά οἱ αἰδὼς
ὄμμασι κυανέοισιν ἐφίζανε· καί οἱ ὕπερθεν
καλὰς ἀμφερύθηνε παρηΐδας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή ἑ κιοῦσαν
κυανέας ἐπὶ νῆας, ἀεικίσσωνται ἀχαιοί·
τοὔνεκ' ὑποτρομέουσα, φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ·
καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ὑπένερθε καλύπτρῃ,
ἕσπετο νισσομένοιο κατ' ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο,
αἰδοῖ πορφύρουσα παρήϊον, ἠΰτε Κύπρις
εὖτέ μιν οὐρανίωνες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἄρηος
ἀμφαδὸν εἰσενόησαν ἑὸν λέχος αἰσχύνουσαν
δεσμοῖς ἐν θαμινοῖσι δαήμονος ἡφαίστοιο,
τοῖς, ἔνι κεῖτ' ἀχέουσα φρεσὶν, αἰθομένη τε,
ἰλαδὸν ἐγρομένων μακάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτοῦ
ἡφαίστου· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίταο.

» ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι ἐπ' αἴσχεϊ θηλυτέρῃσι·
τῇ, ἑλένη ἠΐξα δέμας, καὶ ἀκήρατον αἰδῶ,
ἤϊε σὺν δμῳάσι δορυκτήτοισι καὶ αὐτὴ
νῆας ἐπ' ἀργείων εὐηρέας· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον, ἀθρήσαντες ἀμώμητοιο γυναικὸς
ἀγλαΐην, καὶ κάλλος ἐπήρατον· οὐδέ τις ἔτλη
κείνην οὔτε κρυφηδὸν ἐπεσβολῇσι χαλέψαι,
οὔτ' οὖν ἀμφαδίην, ἀλλ' ὡς θεὸν εἰσορόωντο
ἀσπασίως· πᾶσιν γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη·
ὡς δ' ὅτ' ἀλωομένοισι δι' ἀκαμάτοιο θαλάσσης
πατρὶς ἑὴ μετὰ δηρὸν ἐπευχομένοισι φανείη,
οἱ δέ, καὶ ἐκ πόντοιο, καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες,
πάτρῃ χεῖρ' ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῷ,
ὣς δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
μνῆστις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος, οὐδὲ κυδοιμοῦ·
τοῖον γὰρ Κυθέρεια νόον ποιήσατο πάντων,
ἦρα φέρουσ' ἑλένῃ ἑλικώπιδι, καὶ Διῒ πατρί·
καὶ τότ' ἄρ ὡς ἐνόησε φίλον δεδαϊγμένον ἄστυ
ξάνθος ἔθ' αἱματόεντος ἀναπνείων ὀρυμαγδοῦ,
μύρετο σὺν νύμφαισιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε τροίῃ
ἔκποθε, καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόληα·
ὡς δ' ὅτε λήϊον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα
τυτθὰ διατμήξῃ, στάχυας δ' ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ
ῥιπῇ ὑπ' ἀργαλέῃ, καλάμη δ' ἄρ χεύατ' ἔραζε
μαψιδίη, καρποῖο κατ' οὔδεος ὀλλυμένοιο
λευγαλέως, ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος ἄνακτι·
ὣς ἄρα καὶ ξάνθοιο περὶ φρένας ἤλυθεν ἄλγος,
ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν ὀϊζὺς
ἀθάνατόν περ ἐόντα· μακρὴ δ' ἀμφέστενεν ἴδη,
καὶ σιμόεις· μύροντο δ' ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι.

ἰδαῖοι, Πριάμοιο πόλιν περικωκύοντες·
ἀργεῖοι δ' ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
μέλποντες νίκης ἐρικυδέος ὄβριμον ἀλκήν·
ἄλλοτε δὲ ζάθεον μακάρων γένος, ἠδὲ καὶ αὐτῶν
θυμὸν τολμήεντα, καὶ ἄφθιτον ἔργον ἐπειοῦ·
μολπὴ δ' οὐρανὸν ἷκε δι' αἰθέρος, εὖτε κολοιῶν
κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ' εὔδιον ἦμαρ ἵκωνται
χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ' ἄρα νήνεμος αἰθήρ,
ὣς τῶν, παρ νήεσσι μέγ' ἔνδοθι γηθομένων κῆρ
ἀθάνατοι τέρποντο κατ' οὐρανὸν, ὅσσοι ἀρωγοὶ
ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπτολέμων ἀργείων·
ἄλλοι δ' αὖ χαλέπαινον, ὅσοι τρώεσσιν ἄμυνον,
δερκόμενοι Πριάμοιο καταιθόμενον πτολίεθρον·
ἀλλ' οὐ μὰν ὑπὲρ αἶσαν ἐελδόμενοί περ ἀμύνειν,
» ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
» ῥηϊδίως δύνατ' αἶσαν ἀπωσέμεν, ὅς περὶ πάντων
» ἀθανάτων γένος ἐστὶ, Διὸς δ' ἐκ πάντα πέλονται·
ἀργεῖοι δ' ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες,
παῖον ὁμῶς ἀΐξησι· καὶ ἑαύμενοι περὶ βωμοὺς,
λάβεσκον μέθυ λαρὸν ἐπ' αἰθομένῃσι θυηλαῖς
ἱρὰ θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἤνυσαν ἔργον·
πολλὰ δ' ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέϊ κυδαίνεσκον
πάντας, ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππος·
θαύμαζον Σίνωνα περικλυτὸν, οὕνεχ' ὑπέστη
λώβην δυσμενέων πολυκηδέα· καί ῥά ἑ πάντες
μολπῇ, καὶ γεράεσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον
αἰέν· ὁ δ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθεε τλήμονι θυμῷ
νίκῃ ἐπ' ἀργείων· σφετέρῃ δ' οὐκ ἄχνυτο λώβῃ·
» ἀνέρι γὰρ πινυτῷ, καὶ ἐπίφρονι, πολλὸν ἄμεινον
» κῦδος καὶ χρυσοῖο, καὶ εἴδεος, ἠδὲ καὶ ἄλλων

ἐσθλῶν, ὁππόσα δεῖ, καὶ ἔσσεται ἀνθρώποισιν.
οἱ δ' ἄρα πὰρ νήεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες,
δόρπεον ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐνέποντες,
ἠνύσαμεν πολέμοιο μακρὸν τέλος· ἠράμεθ' εὐρὺ
κῦδος, ὁμῶς δηΐοισι μέγα πτολίεθρον ἑλόντες.
ἀλλὰ Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνυσσον.
ὣς ἔφαν· ἀλλ' οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἔνευσεν.
τοῖς, δέ τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος· οὐκ ἔτ' αὐτοῖς λῆ
δῆμα τέλεν πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἐπὶ ἔργα πῆ.
εὐνομίης ἐτρέποντο, καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς.
ὃς δή τοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄειδεν
λαοὶ ὅπως συνάγερθεν ἐς αὐλίδος ἱρὸν οὖδας,
ἠδ' ὡς πηλείδαο μέγα σθένος ἀκαμάτοιο
δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόληας,
ἕνδεκα δ' αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον· ὅσσα τ' ἔρεξεν
Τήλεφον ἀμφὶς ἄνακτα, καὶ ὄβριμον ἠετίωνα.
ὡς κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον, ἠδ' ὅσ' ἀχαιοὶ
μαρνάμενοι μετὰ μῆνιν ἀχιλλέος ἔργα κάμοντο.
ἕκτορα δ' ὡς ἔρυσεν ἑῆς περὶ τείχεα πάτρης.
ὥς θ' ἕλε Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον, ὥς τ' ἐδάμασσεν
υἱέα Τιθωνοῖο, καὶ ὡς κτάνε καρτερὸν Αἴας
Γλαῦκον ἐϋμμελίην, ἠδ' ὡς ἐρικυδέα φῶτα
Εὐρύπυλον κατέπεφνε θοὸς πάϊς αἰακίδαο.
ὥς τε Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήταο βέλεμνα,
ἠδ' ὁπόσοι δολόεντος ἐσήλυθον ἔνδοθεν ἵππου
ἀνέρες, ὥς τε πόληα θεηγενέος Πριάμοιο
πέρσαντες, δαίνυντο κακῶν ἄπο νόσφι κυδοιμῶν.
ἄλλη δ' ἄλλος ἄειδεν ὅ, τι φρεσὶν ᾖσι μενοίνα.
ἀλλ' ὅτε δαινυμένοισι μέσον περιτέλλετο νυκτὸς,
δὴ τότε τοῦ δόρποιο, καὶ ἀκρήτοιο ποτοῖο

παυσάμενοι, λαθικηδέα κοῖτον ἕλοντο·
χθιζὸν γὰρ καὶ μάτοιο μένος κατεδάπτετο πάντας·
τῶ καὶ παννύχιοι λελιημένοι ἐλαπινάζειν,
παῦσαν θ', ὁππότε μιν ὕπνος ἀδὴν ἀέκοντας ἔρυκεν·
ἄλλη δ' ἄλλος ἴαυεν· ὁ δ' ἐν κλισίῃσιν ἑῇσιν
Ἀτρείδης ὀάριζε μετ' ἠυκόμοιο γυναικός·
οὐ γάρ πω κείνοισιν ἐπ' ὄμμασιν ὕπνος ἔπιπτεν,
ἀλλὰ Κύπρις πεπότητο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιοῦ
λέκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ' ἀπὸ νόσφι βάλωνται·
πρώτη δ' αὖθ' Ἑλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
μή νύ μοι ὦ Μενέλαε χόλον ποτὶ βάλλεο θυμῷ·
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σέο δῶμα, καὶ εὐνήν,
ἀλλά μ' Ἀλεξάνδροιο βίη, καὶ Τρώϊοι υἷες,
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἀνηρείψαντο κιόντες·
καί με μεμαυῖαν ὀϊζυρῶς ἀπολέσθαι
ἢ βρόχῳ ἀργαλέῳ, ἠὲ καὶ ξίφεϊ στονόεντι,
εἶργον ἐνὶ μεγάροισι, παρηγορέοντες ἔπεσσι,
σεῦ ἕνεκ' ἀχνυμένην, καὶ τηλυγέτοιο θυγατρός·
τῆς, νῦν σε, πρός τε γάμου πολυγηθέος, ἠδὲ σεῦ αὐτοῦ,
λίσσομαι ἀμφ' ἐμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνίης·
ὣς φαμένην, προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
μήτ' ἔτι νῦν μέμνησ', ἀλλ' ἴσχομεν ἄλγεα θυμῷ· λέπει·
ἀλλὰ τὰ μέν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἐέργει
λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ' ἔργων·
ὣς φάτο· τὴν δ' ἕλε χάρμα· δέος δ' ἐξέπτατο θυμοῦ·
ἔλπετο γὰρ παύσασθαι ἀνιηροῖο χόλοιο
ὃν πόσιν· ἀμφὶ δέ μιν βάλε πήχεε· καί μιν ἀπ' ἀμφω
δάκρυ κατὰ βλεφάρων ἠλείβετο ἡδὺ γοόντων·
ἀσπασίως δ' ἄρα τώγε παρ' ἀλλήλοισι κλιθέντε,
σφωϊτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο·

ὡς δ' ὅτε πυκιαός τε, καὶ ἡ μερὶς ἀμφιβάλλονται
ἀλλήλοις περὶ πρέμνα, τὰ δ' οὔποτε ἶς ἀνέμοιο
σφῶν ἀπὸ νόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει, ὣς ἄρα τώγε
ἀλλήλοις συνέχοντο λιλαιόμενοι φιλότητος.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπήλυθεν ὕπνος ἀπήμων,
δὴ τότ' ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς οὗ υἱέος, οἷος ἔην περ
ζωὸς ἐών, ὅτε τρωσὶν ἄχος πέλε, χάρμα δ' ἀχαιοῖς.
κῦσε δέ οἱ δειρὴν, καὶ φάεα μαρμαίροντα
ἀσπασίως· καὶ τοῖα παρηγορέων, προσέειπεν.
χαῖρε τέκος, καὶ μήτι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν,
εἵνεκ' ἐμοῖο θανόντος, ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
ἤδη ὁμέστιός εἰμι· σὺ δ' ἴσχεο τειρόμενος κῆρ
ἀμφ' ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἄδην ἐμὸν ἔνθεο θυμῷ.
αἰεὶ δ' ἀργείων πρόμος ἵστασο, μηδενὶ εἴκων
ἠνορέῃ· ἀγορῇ δὲ, παλαιοτέροισι βροτοῖσι
πείθεο· καί νύ σε πάντες ἐΰφρονα μυθήσονται.
τίε δ' ἀμύμονας ἄνδρας, ὅσοις νόος ἔμπεδός ἐστιν.
» ἐσθλῷ γὰρ φίλος ἐσθλὸς ἀνήρ· χαλεπῷ δ' ἀλεγεινός.
» ἢν δ' ἀγαθὸν φρονέῃς, ἀγαθῶν καὶ τεύξεαι ἔργων.
» αἰνὸς δ' οὔποτ' ἀνὴρ ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ' ἵκανεν,
» ᾧτινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
» πρέμνον δύσβατόν ἐστι, μακροὶ δέ οἱ ἄχρις ἐπ' αἰθέρα
» ὄζοι ἀπηέξηνθ'· ὁπόσοισι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ,
» καὶ πόνος ἐκ καμάτου, πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται,
» εἰς ἀρετῆς ἀναβάντες ἐϋστεφάνου κλυτὸν ἔρνος.
ἀλλ' ἄγε κύδιμος ἔσσο· καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμῃσι
μήτ' ἐπὶ πήματι πάγχυ δαΐζεο θυμὸν ἀνίῃ,
μήτ' ἐσθλῷ μέγα χαῖρε· νόος δέ τοι ἤπιος ἔστω
ἔς τε φίλους ἑτάρους, ἔς θ' υἱέας, ἔς τε γυναῖκας,

μνωομένῳ κατὰ θυμὸν, ὅτε σχεδὸν ἀνθρώποισιν
οὐλομένοιο μόροιο πύλαι, καὶ δώματα νεκρῶν·
ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοίϊον ἄνθεσι ποίης,
ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι, τὰ μὲν, φθινύθει, τὰ δ' ἀέξει·
τοὔνεκα μείλιχος ἔασο, καὶ ἀργείοισιν ἔνισπε·
ἀτρείδῃ δὲ μάλιστα, καὶ ἀγαμέμνονι, εἴγέ τι θυμῷ
μέμνηθ' ὅσ' ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόληα,
ἠδ' ὅσα ληϊσάμην πρὶν τρώϊον οὖδας ἱκέσθαι,
τῷ, μοι νῦν κατὰ θυμὸν ἐελδομένῳ περὶ πάντων
ληΐδος ἐκ Πριάμοιο Πολυξείνην εὔπεπλον,
ὄφρα θοῶς ῥέξωσιν, ἐπεὶ σφίσι χώομαι ἔμπης
μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάρος βρισηΐδος· ἀμφὶ δ' ἄρ' οἶδμα
κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ' ἐπὶ χεῖματι χεῖμα,
ὄφρα καταφθινύθοντες ἀτασθαλίῃσιν ἑῇσι,
μίμνωσ' ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ χρόνον, εἰσόκ' ἐμοίγε
λοιβὰς ἀμφιχέονται, ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
αὐτὴν δ' εἴ κε θέλωσιν, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸν ἕλωνται,
κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν, οὔ τι μεγαίρω·
ὣς εἰπὼν, ἀπόρουσε θοῇ ἐναλίγκιος αὔρῃ·
αἶψα δ' ἐς ἠλύσιον πεδίον, ἧχι τέτυκται
οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη, ἄνοδός τε
ἀθανάτοις μακάρεσιν· ὃ δ' ὁππότε μιν λίπεν ὕπνος,
μνήσατο παιδὸς ἑοῖο· γόος δέ οἱ ἦϋς ἰάνθη·
ἀλλ' ὅτ' ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήϊεν ἠριγένεια
νύκτα διασκεδάσασ', ἐφάνη δ' ἄρα γαῖα, καὶ αἰθὴρ,
δὴ τότ' ἀχαιῶν υἷες ἀπ' ἐκ λεχέων ἀνόρουσαν
ἱέμενοι νόστοιο· νέας δ' ἐς βένθεα πόντου
εἶλκον καγχαλόωντες ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ ἄρ' αὐτοὺς
ἐσσυμένους κατέρυκεν ἀχιλλέος ὄβριμος υἱὸς,
εἰς ἀγορήν τε κάλεσε, καὶ ἔφατο παιδὸς ἐφετμήν·

Κέκλυτέ μευ

Κέκλυτέ μου φίλα τέκνα μενεπτολέμων ἀργείων
πατρὸς ἐφημοσύνην ἐρικυδέος, ἥν μοι ἔνισπε
χθιζὸν ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας ὑπνώοντι.
φῆ γὰρ ἀειγενέεσσι μετέμμεναι ἀθανάτοισιν.
ἠνώγει δ' ὑμέας τε, καὶ ἀτρείδην βασιλῆα,
ὄφρά οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περικαλλὲς ἄροιτε,
τύμβον ἐπ' εὐρώεντα Πολυξένην εὔπεπλον.
καί μιν ἔφη ῥέξαντας, ἀπόπροθι ταρχύσασθαι.
εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν,
ἠπείλει κατὰ πόντον ἐναντία κύματ' ἀείρας,
λαὸν ὁμῶς νήεσσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐρύξειν.
ὣς φαμένου, πείθοντο, καὶ ὡς θεῷ εὐχετόωντο.
καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέξετο κῦμα θυέλλῃ
εὐρύτερον, καὶ μᾶλλον ἐπίῤῥιμον, ἢ πάρος ἦεν,
μαινομένου ἀνέμοιο. μέγα δ' ὀροθύνετο πόντος
χερσὶ Ποσειδάωνος. ὁ γὰρ κρατερῷ ἀχιλῆϊ
ἦρα φέρεν. πᾶσαι δὲ θοῶς ὤρουσαν θύελλαι
ἐς πέλαγος. δαναοὶ δὲ μέγ' εὐχόμενοι ἀχιλῆϊ,
πάντες ὁμῶς μάλα τοῖα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
ἀτρεκέως γενεὴ μεγάλου Διὸς ἦεν ἀχιλλεύς.
τῷ καὶ νῦν θεός ἐστι, καὶ ᾗ πάρος ἔσκε μεθ' ἡμῖν.
» Οὐ γὰρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἄμβροτος αἰών.
ὣς φάμενοι, ποτὶ τύμβον ἀχιλλέος ἀπονέοντο.
τὴν δ' ἄγον ἠΰτε πόρτιν ἐς θάνατον, θυηλὰς
μηρὸς ἀπειρύσαντες ἐνὶ ξυλόχοισι βοτῆρες.
ἡ δ' ἄρα μακρὰ βοῶσα, κινύρεται ἀχνυμένη κῆρ.
ὣς τῆμος Πριάμοιο πάϊς περικωκύεσκε
δυσμενέων ἐν χέρσιν. ἄδην δέ οἱ ἔκχυτο δάκρυ.
ὡς δ' ὁπότε βριαρῷ ὑπὸ χείματι καρπὸς ἐλαίης
οὔπω χειμερίῃσι μελαινόμενος ψεκάδεσσι,

χεύῃ πολλὸν ἄλειφα, περιβρύξωσι δὲ μακρὰ
ἄρμεν' ὑπ' ἀπάρτοισι βιαζομένων ὑπ' ἀήτων,
ὣς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρὸς
ἑλκομένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίκτου ἀχιλῆος,
αἰνὸν ὁμῶς στοναχῇσι κατὰ βλεφάρων ῥέε δάκρυ·
καί οἱ κόλπος ἔνερθεν ἐπλήθετο· δεύετο δὲ χρὼς
ἀργεινέως ἀτάλαντος ἐϋκτεάνῳ ἐλέφαντι·
καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθεσι κύντερον ἄλγος
τλήμονος ἐν κραδίην ἑκάβης πέσεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
μνήσατ' ὀϊζυροῖο, καὶ ἀλγινόεντος ὀνείρου,
τόν ῥ' ἴδεν ὑπνώουσα παροιχομένῃ ἐνὶ νυκτί·
ἦ γὰρ ὀΐετο τύμβον ἐπ' ἀντιθέου ἀχιλῆος
ἑστάμεναι γοόωσα· κόμαι δέ οἱ ἄχρις ἐπ' οὖδας
ἐκ κεφαλῆς ἐκέχυντο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν
ἔρρεε φοίνιον αἷμα ποτὶ χθόνα· δεύετο δὲ σῆμα·
τοῦ, περιδειμαίνουσα, καὶ ὀσσομένη μέγα πῆμα,
οἰκτρὸν ἀνωλύζεσκε· γόῳ δ' ἐπὶ μακρὸν ἀΰτει,
οὔτε κύων προπάροιθε κινυρομένη μεγάροιο,
μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησιν, ἐὸν σπαργῶσα γάλακτι,
τῆς, ἀπὸ νήπια τέκνα πάρος φάος εἰσοράασθαι,
νόσφι βάλωσιν ἄνακτες ἕλωρ ἔμεν οἰωνοῖσιν,
ἡ δ' ὁτὲ μὲν θ' ὑλακῇσι κινύρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
ὠρυθμῷ, στυγερὴ δὲ δι' ἠέρος ἔαυτ' ἀϋτή,
ὣς ἑκάβη γοόωσα, μέγ' ἴαχεν ἀμφὶ θυγατρί·
ὤ μοι ἐγών, τί νυ πρῶτον, ἢ ὕστατον ἀχνυμένη κῆρ,
κωκύσω, πολέεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν;
υἷας, ἢ πόσιν, αἰνά, καὶ οὐκ ἐπίολπα παθόντας;
ἢ πόλιν, ἠδὲ θύγατρας ἀεικέας, ἠδ' ἐμὸν αὐτῆς
ἦμαρ ἀναγκαῖον, ἢ δούλιον, οὕνεκα κῆρες
σμερδαλέαι πολέεσσί μ' ἐνειλήσαντο κακοῖσι;

τέκνον ἐμὸν, σοὶ ταῦτα, καὶ οὐκ ἐπίολπα, καὶ αὐτῇ
ἄλγε' ἐπεκλώσαντο· γάμου δ' ἀπὸ νόσφι βάλοντο,
ἐγγὺς ἐόνθ' ὑμέναιον· ἐπεκρήναντο δ' ὄλεθρον.
ἄσχετον, ἀργαλέον τε, καὶ οὐ φατόν· ἦ γὰρ ἀχιλλεὺς
καὶ νέκυς ἡμετέρῳ ἐνὶ μαίνεται αἵματι θυμόν·
ὥς μ' ὄφελον μετὰ σεῖο φίλον τέκος ἤματι τῷδε
γαῖα χανοῦσα κάλυψε πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι·
ὣς φαμένης, ἄληκτα κατὰ βλεφάρων χέοντο
δάκρυα· λευγαλέον γὰρ ἔχεν μέγα πένθεϊ πένθος·
οἱ δ' ὅτ' ἔβαν ποτὶ τύμβον ἀχιλλῆος ζαθέοιο,
δὴ τότε οἱ φίλος υἱὸς ἐρυσσάμενος θοὸν ἄορ,
σκαιῇ μὲν, κούρην κατερύκε· δεξιτερῇ δὲ,
τύμβῳ ἐπιψαύων, τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
Κλῦθι πάτερ σέο παιδὸς ἐπευχομένοιο, καὶ ἄλλων
ἀργείων· μηδ' ἧμιν ἔτ' ἀργαλέως χαλέπαινε·
ἤδη γάρ τοι πάντα τελέσσομεν, ὅσσα μενοινᾷς
σῇσιν ἐπὶ πραπίδεσσι· σὺ δ' ἵλαος ἄμμι γένοιο,
τεύξας εὐχομένοισι θοῶς θυμηδέα νόστον·
ὣς εἰπὼν, κούρης διὰ λοίγιον ἤλασεν ἄορ
λευκανίης· τὴν δ' αἶψα λίπεν πολυήρατος αἰών,
οἰκτρὸν ἀνοιμώξασαν ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο·
καί ῥ' ἡ μὲν, πρηνὴς χαμάδις πέσε· τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ
φοινίχθη περὶ πάντων χιὼν ὡς, ἥ τ' ἐν ὄρεσσιν
ἢ συὸς, ἢ ἄρκτοιο κατ' οὐταμένης ὑπ' ἄκοντι
αἵματι φύροντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὕπερθεν·
ἀργεῖοι δὲ μιν αἶψα δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρεσθαι
οὗ δόμον ἀντιθέου ἀντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
κεῖνος ἐνὶ τρώεσσιν ἑῷ πάρος υἱέϊ δίῳ
Εὐρυμάχῳ ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν·
ὃς δ' ἐπεὶ οὖν τάρχυσε κλυτὴν Πριάμοιο θύγατρα

ἐγγὺς ἑοῖο δόμοιο, παραὶ Γανυμήδεος ἱρὸν,
δώματα, καὶ νηοῖο κατ᾽ ἀντίον Ἀτρυτώνης,
δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
σμερδαλέη, καὶ κῦμα κατεπρήϋνε γαλήνη·
οἱ δὲ, θοῶς ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
μέλποντες μακάρων ἱερὸν γένος, ἠδ᾽ Ἀχιλῆα·
αἶψα δὲ δαῖτ᾽ ἐπάσαντο, βοῶν ἀπὸ μηρία ταμόντες
ἀθανάτοις· ἐρατὴ δὲ θυηπολίη πέλε πάντῃ·
οἱ δέ που ἀργυρέοισι, καὶ ἐν χρυσέοις κυπέλλοισι
πῖνον ἀφυσσάμενοι λαρὸν μέθυ· γήθεε δέ σφι
θυμὸς, ἐελδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι·
ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δόρποιο, καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
Κλῦτε φίλοι πολέμοιο μακρὴν φυγόντες ὁμοκλὴν,
ὄφρα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμηδὲς ἐνίσπω·
ἤδη γὰρ νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη·
ἀλλ᾽ ἴομεν· δὴ γάρ που Ἀχιλλέος ὄβριμον ἦτορ
παύσατ᾽ ὀϊζυροῖο χόλου· κατέρυξε δὲ κῦμα
ὄβριμον ἐννοσίγαιος· ἐπιπνείουσι δ᾽ ἀῆται
μείλιχιοι· οὐδέ τι κῦμα κορύσσεται· ἀλλ᾽ ἄγε νῆας
ἐς ἁλὸς οἶδμ᾽ ἐρύσαντες, ἀναμνησώμεθα νόστου·
ὡς φάτ᾽ ἐελδόμενος· οἱ δ᾽ ἐς πλόον ἐντύνοντο,
ἔνθα τέρας θνητοῖσιν ἐπιχθονίοισι φαάνθη,
οὕνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο
ἐκ βροτοῦ, ἀλγινόεσσα κύων γένετ᾽· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον ἀγρόμενοι· τῆς δ᾽ ἄψεα λάϊνα πάντα
θῆκε θεός· θαῦμα μέγα ἐσσομένοισι βροτοῖσι·
καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπ᾽ ἐννεσίῃσιν Ἀχαιοὶ,
νηὸς ἐπ᾽ ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ἑλλησπόντου·
καρπαλίμως δ᾽ ἄρα νῆας ἔσω ἁλὸς εἰρύσαντες,

κτήματα πάντ' ἐβάλονθ', ὁπόσ' Ἴλιον ἐσανιόντες,
ληΐσαντο πάροιθε περικτίονας δαμάσαντες,
ἠδ' ὁπόσ' ἐξ αὐτῆς ἄγον Ἰλίου, οἷσι μάλιστα
γήθεον, οὕνεκ' ἔσαν μάλα μυρία· τοῖς, ἅμα πολλαὶ
ληϊάδες συνέχοντο μάλ' ἀχνύμεναι κατὰ θυμόν·
αὐτοὶ δ' ἐντὸς ἵκοντο νεῶν· ἀλλ' οὔ σφι Κάλχας
ἕσπετ' ἐπειγομένοισιν ἔσω ἁλὸς, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
ἀργείους κατέρυκε· καφηρίσι γὰρ περὶ πέτραις
δείδιεν αἰνὸν ὄλεθρον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσιν.
οἱ δὲ οἱ οὔτι πίθοντο· παρήπαφε γὰρ νόον ἀνδρῶν
αἶσα κακή· μοῦνος δὲ θεοπροπίας εὖ εἰδὼς
ἀμφίλοχος θοὸς υἱὸς ἀμύμονος ἀμφιαράου,
μίμνεν ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
αἴσιμον ἀμφοτέροισιν ἑῆς ἀπὸ τηλόθι γαίης,
παμφύλων κιλίκων ποτὶ πτολίεθρα ναίεσθαι.
ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
νηῶν πείσματ' ἔλυσαν ἀπὸ χθονὸς, ἠδὲ καὶ εὐνὰς
ἐσσυμένως ἀνάειραν· ἐπίαχε δ' ἑλλήσποντος
σπερχομένων. νῆες δὲ περικλύζοντο θαλάσσῃ.
ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσι πολλὰ περὶ πρώρῃσιν ἔκειντο
ἔντε' ἀποκταμένων· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
μυρί' ἀπῃώρηντο. κατεστέψαντο δὲ νῆας,
καὶ κεφαλὰς, καὶ δοῦρα, καὶ ἀσπίδας, ᾗσι μάχονται
ἀντία δυσμενέων· ἀπὸ δὲ πρώρηθεν ἄνακτες
εἰς ἅλα κυανέην λεῖβον μέθυ, πολλὰ θεοῖσιν
εὐχόμενοι μακάρεσσιν ἀκηδέα νόστον ὀπάσσαι.
εὐχόμενοι δ' ἀνέμοισι, μίγεν, καὶ ἀπόπροθι νηῶν
μαψιδίως νεφέεσσι, καὶ ἠέρι συμφορέοντο.
αἱ δ' ἄρα παπταίνεσκον ἐς Ἴλιον ἀχνύμεναι κῆρ
ληϊάδες· καὶ πολλὰ κινυρόμεναι, γοάασκον

κρύβδην ἀργείων, μέγ' ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχουσαι·
καί ῥ' αἳ μὲν, περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἳ δὲ, μέτωπα
ἄμπεχον ἀγκοίνῃσι· τὰς δ' ὕποθ' ὑπὸ δούλιον ἦμαρ
ἔστενεν, οὔτε πάτρης ἐπὶ πήμασιν, ἀλλ' ἐπὶ μαζῷ
θυμὸν ἔχον· κηδείων γὰρ ἀπόπροθε νήπιον ἦτορ·
πάσῃσιν δ' ἐλέλαυτο κόμαι, καὶ στήθεα λυγρὰ
ἀμφ' ὀνύχεσσι δέδρυπτο· παρειῇσι δ' ἐπὶ δάκρυ
αὐαλέον περίκειτο· κατείβετο δ' ἄλλ' ἐφύπερθε
πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων· δέρκοντο δὲ τλήμονα πάτρην
αἰθομένην ἔτι πάγχυ, πολὺν δ' ἀνὰ καπνὸν ἰόντα·
ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην περικυδέα παπταίνουσαι,
πᾶσαί μιν θηεῦντο, θεοπροπίης ἀλεγεινῆς
μνωόμεναι· ἡ δέ σφιν ἐπεγγελάασκε γοώσαις,
καίπερ ἀκηχεμένη στυγερῆς ἐπὶ πήμασι πάτρης·
Τρώων δ' ὅσσοι ἄλυξαν ἀνηλεγέος ἐκ πολέμοιο,
ἀγρόμενοι κατὰ ἄστυ, περὶ νέκυας πονέοντο
θαπτέμεναι μεμαῶτες· ἄγον δ' ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον
ἀντήνωρ· αὐτοὶ δὲ πυρὴν πολέεσσι τίθεντο·
ἀργεῖοι δ' ἄλληκτον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες,
ἄλλοτε μὲν κώπῃσι διέπρησσαν μέλαν ὕδωρ,
ἄλλοτε δ' ἱστία νηυσὶ μεμαῶτες ἐντύνοντο
ἐσσυμένως· ὀπίσω δὲ θοῶς ἀπελείπετο πᾶσα
δαρδανίη, καὶ τύμβος ἀχιλλέος· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν
καίπερ ἰαινόμενοι κταμένων μνησθέντες ἑταίρων,
ἀργαλέως ἀκάχοντο, καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν
ἐσέβαλον· ἡ δέ σφιν ἐφαίνετο τηλόθι νηῶν
χαζομένη· τοὶ δ' αἶψα παρ' ἀγχιάλοιο φέροντο
ῥηγμῖνας τενέδοιο· παρημείβοντο δὲ χρύσαν,
καὶ φοίβου σμινθῆος ἕδος, ζαθέοιό τε κίλλης·
λέσβος τ' ἠνεμόεσσ' ἀνεφαίνετο· κάμπτετο δ' ἄκρη

ἐσσυμένως λήκτοιο, τό οἱ ῥίον ὕστατον Ἴδης.
λαίφεα πρησθέντα, περίαχεν· ἀμφὶ δὲ πρώραις
ἔβραχεν οἶδμα κελαινόν· ἐπεσκιόοντο δὲ μακρὰ
κύματα· λευκαίνοντο δ' ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι.
καί νύ κεν ἀργεῖοι κίον ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
πάντες ἁλὸς κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρα σφι
κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέσησεν ἀθήνη·
καί ῥ' ὁπότ' εὐβοίης σχεδὸν ἤλυθον ἠνεμοέσσης,
δὴ τότε μητιόωσα βαρὺν, καὶ ἀνηλέα πότμον
ἀμφὶ βασιλῆϊ, καὶ ἄσχετον ἀσχαλόωσα,
Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη, φάτο μῦθον,
ἀθανάτων ἀπάνευθε· χόλον δέ οἱ οὐ χάδε θυμός.
Ζεῦ πάτερ, οὐκ ἔτ' ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανόωνται
ἀνέρες, οὐκ ἀλέγοντες κατὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτοῦ,
» οὔτ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ τίσις οὐκ ἔτ' ὀπηδεῖ
» ἀνδράσι λευγαλέοισι· καὶ οὐδ' ἄρα πολλάκις ἐσθλὸς
» συμφέρετ' ἄλγεσι μᾶλλον, ἔχει δ' ἄληκτον ὀϊζύν.
» τοὔνεκ' ἄρ' οὔτε δίκην τις ἔθ' ἅζεται, οὐδέ τις αἰδὼς
» ἔστι παρ' ἀνθρώποισιν· ἔγωγε μὲν οὔτ' ἐν ὀλύμπῳ
ἔσσομαι, οὔτ' ἔτι σεῖο κεκλήσομαι, εἰ μὴ ἀχαιῶν
τίσομ' ἀτασθαλίην, ἐπεὶ ἦ νύ μοι ἔνδοθεν ἦτορ
υἱὸς ὀϊλῆος μέγ' ἐνήλιτεν, οὐδ' ἐλέαιρεν
Κασσάνδρην ὀρέγουσαν ἀκηδέας εἰς ἐμὲ χεῖρας
πολλάκις, οὐδ' ἔδεισεν ἐμὸν γένος, οὐδέ τι θυμῷ
ᾐδέσατ' ἀθανάτην, ἀλλ' ἄσχετον ἔργον ἔρεξεν.
τῷ, νύ μοι ἀμβροσίῃσι περὶ φρεσὶ μή τι μεγήρῃς
ῥέξαι ὅπως μοι θυμὸς ἐέλδεται, ὄφρα καὶ ἄλλοι
αἰζηοὶ τρομέοισι θεῶν ἀρίδηλον ὁμοκλήν.
ὣς φαμένην, προσέειπε Ζεὺς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν.
ὦ τέκος, οὔτι ἔγωγ' ἀνθίσταμαι εἵνεκ' ἀχαιῶν,

ἀλλὰ καὶ ἔντεα πάντα, τά μοι πάρος ἦρα φέροντες
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ἐτεκτήναντο Κύκλωπες,
δώσω ἐελδομένῃ· σὺ δὲ σῷ κρατερόφρονι θυμῷ
αὐτὴ χεῖμ' ἀλεγεινὸν ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρινον·
ὣς φάμενος, στεροπήν τε θοὴν, ὀλοόν τε κεραυνὸν,
καὶ βροντὴν στονόεσσαν ἀταρβέος ἄγχοθι κούρης
θήκατο· τῆς δ' ἄρα θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ' ἰάνθη·
αὐτίκα δ' αἰγίδα θοῦριν ἐδύσατο παμφανόωσαν
ἄρρηκτον, βριαρήν τε, καὶ ἀθανάτοισιν ἀγητήν·
ἐν γάρ οἱ πεπόνητο κάρη βλοσυροῖο Μεδούσης
σμερδαλέον· κρατεροὶ δὲ, καὶ ἀκαμάτου πυρὸς ὁρμὴν
λάβρον ἀποπνείοντες ἔσαν καθύπερθε δράκοντες·
ἔβραχε δ' αἰγὶς ἅπασα περὶ στήθεσσιν ἀνάσσης,
οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθήρ·
λάζετο δ' ἔντεα πατρὸς, ἅπερ θεὸς οὔτις ἀείρει,
νόσφι Διὸς μεγάλοιο· τίναξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον·
σὺν δ' ἔχεεν νεφέλας τε, καὶ ἠέρα· πᾶσα δ' ὕπερθε
νὺξ ἐχύθη περὶ γαῖαν· ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα·
Ζεὺς δὲ μέγ' εἰσορόων, ἐτέρπετο· κίνυτο δ' εὐρὺς
οὐρανὸς ἀμφὶ πόδεσσι θεῆς· περὶ δ' ἔβραχεν αἰθὴρ,
ὡς Διὸς ἀκαμάτοιο ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῶτος·
ἡ δ' ἄφαρ ὑπὲρ πόντοιο ἠερόεντος φέρεσθαι
οὐρανόθεν προέηκεν ἐς Αἴολον ἄμβροτον Ἶριν,
ὄφρ' ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἀέλλῃ
ἐλθέμεναι κραναοῖο Καφηρέος, ἔνθεν Ἀχαιῶν
νωλεμέως χριμφθέντας ἀνοιδήνασθαι θάλασσαν,
λευγαλέῃς ῥιπῇσι μεμηνότας· ἡ δ' ἀΐουσα,
ἐσσυμένως οἴμησε περιγναμφθεῖσα νεφέεσσι·
φαίης κεν πῦρ ἔμμεναι ἂμ ἠέρι, καὶ μέλαν ὕδωρ·
ἵκετο δ' Αἰολίην, ἀνέμων ὅθι λάβρον ἀέντων,

ἄντρα πέλει στυγερῇσιν ἀρηράμεν' ἀμφὶ πέτρῃσι,
κοῖλα, καὶ ἠχήεντα· δόμοι δ' ἄγχιστα πέλονται
Αἰόλου ἱπποτάδαο· κίχεν δέ μιν ἔνδον ἐόντα
σύν τ' ἀλόχῳ, καὶ παισὶ δυωκαίδεκα· καί οἱ ἔειπεν
ὅπως ἀθηναίη δαναῶν ἐπεμήδετο νόσῳ·
αὐτὰρ ὅγ' οὐκ ἀπίθησε· μολὼν δ' ἔκτοσθε μελάθρων,
χερσὶν ὑπ' ἀκαμάτοισιν ὄρος μέγα τύψε τριαίνῃ·
ἔνθ' ἄνεμοι κελαδεινοὶ δυσηχέες ηὐλίζοντο
ἐν κενεῷ κευθμῶνι· περίαχε δ' αἰὲν ἰωὴ,
βρυχομένη ἀλεγεινά· βίᾳ δ' ἔρρηξε κολώνην·
οἱ δ' ἄφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμνὴν
λαίλαπα συμφορέοντας ἀήμεναι, ὄφρ' ἀλεγεινὸν
ὀρνυμένης ἁλὸς οἶδμα, καφηρέος οἶδμα καλύψῃ·
οἱ δὲ, θοῶς ὤρνυντο πάρος βασιλῆος ἀκοῦσαι
πᾶν ἔπος· ἐσσυμένοισι δ' ἐπεστενάχιζε θάλασσα
ἄσχετον· ἠλιβάτοισι δ' ἐοικότα κύματ' ὄρεσσιν,
ἄλλοθεν ἄλλα φέροντο· κατεκλάσθη γὰρ ἀχαιῶν
θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἄλλοτε μέν που
ὑψηλὸν φέρε κῦμα δι' ἠέρος, ἄλλοτε δ' αὖτε
οἷα κατὰ κρημνοῖο κυλινδομένας φορέεσκεν
βυσσὸν ἐς ἠερόεντα· βίη δέ τις ἄσχετος αἰὲν
ψάμμον ἀναδύεσκε, διοιγομένοιο κλύδωνος·
οἱ δ' ἄρ ἀμηχανίῃ βεβολημένοι, οὔτ' ἐπ' ἐρετμῷ
χεῖρα βαλεῖν ἐδύναντο τεθηπότες, οὔτ' ἄρα λαῖφη
ἔσθενον ἀμφὶ κέρα, λελιημένοι ἐρύσασθαι
ῥηγνύμεν' ἐξ ἀνέμων, οὐδ' ἔμπαλιν ἰθύνασθαι
ἐς πλόον· ἀργαλέαι γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι·
οὐδὲ κυβερνήτοισι πέλεν μένος εἰσέτι νηῶν
χερσὶν ἐπισταμένῃσι θοῶς οἴακα νωμᾶν·
πάντα γὰρ ἄλλυδις ἄλλα κακαὶ διέχευον ἄελλαι.

οὐδέ τις ἔλπωρὴ βίου πέλεν, οὕνεκ' ἐρεμνὴ
νὺξ ἅμα, καὶ μέγα χεῖμα, καὶ ἀθανάτων χόλος αἰνὸς
ὦρτο· Ποσειδάων γὰρ ἀνηλέα πότμον ὄρινεν,
ἦρα κασιγνήτοιο φέρων ἐρικυδέϊ κούρῃ·
ἣ ῥα καὶ αὐτὴ ὕπερθεν ἀμείλιχα μαιμώωσα,
θῦνε μετ' ἀστεροπῇσιν· ἐπέκτυπε δ' οὐρανόθεν Ζεὺς,
κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἑὸν τέκος· ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
νῆσοί τ', ἤπειροί τε, κατεκλύζοντο θαλάσσης,
Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν, ἧχι μάλιστα
τεῦχεν ἀμειλίκτοισιν ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγεα δαίμων
Ἀργείοις· στοναχὴ δὲ, καὶ οἰμωγὴ κατὰ νῆας
ἔπλετ' ἀπολλυμένων· κανάχιζε δὲ δούρατα νηῶν
ἀγνυμένων· αἱ γάρ ῥα συνωχαδὸν ἀλλήλοισιν
αἰὲν ἐρήγνυντο· πόνος δ' ἄπρηκτος ὀρώρει·
καί ῥ' οἱ μὲν, κώπῃσιν ἀπωσέμεναι μεμαῶτες
νῆας ἐπεσσυμένας αὐτοῖς, ἅμα δούρασι λυγροὶ
κάππεσον ἐς μέγα βένθος· ἀμειλίχῳ δ' ὑπὸ πότμῳ
κάτθανον· ὧν οὐκ ἄρα σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
νηῶν δούρατα μακρά· συνηλοίωντο δὲ πάντων
σώματα λευγαλέως· οἱ δ' ἐν νήεσσι πεσόντες,
κεῖντο, καταφθιμένοισιν ἐοικότες· οἱ δ' ὑπ' ἀνάγκης
νήχοντ' ἀμφιπεσόντες ἐϋξέστοισιν ἐρετμοῖς·
ἄλλοι δ' αὖ σανίδεσσιν ἐπέπλεον· ἔβραχε δ' ἅλμη
βυσσόθεν, ὥστε θάλασσαν, ἰδ' οὐρανὸν, ἠδὲ καὶ αἶαν
φαίνεσθ' ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα·
ἣ δ' ἄρ' ἀπ' Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ἀτρυτώνη,
οὔτι καταισχύνεσκε βίην πατρός. ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰθὴρ
ἴαχεν· ἣ δ' αἰνόν τε χόλον, καὶ πῆμα φέρουσα,
ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν· ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλῃ
ἐσκέδασεν διὰ τυτθά· περίαχε δ' αἶα, καὶ αἰθήρ·

ἐκλύσθη δ' ἄρα πᾶσα περίδρομος ἀμφιτρίτη·
οἱ δ' ἔντοσθε νεὸς πέσον ἀθρόοι· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτοὺς
κύματα μακρὰ φέροντο· περὶ στεροπῇσι δ' ἀνάσσης
αἴγλη μαρμαίρεσκε διὰ κνέφας ἀΐσσουσα·
ἀφρὸς ἄδην λαύκαινε κάρη, λάσιόν τε γένειον·
καί νύ κεν ἐξέλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ἄρ' αὐτῷ
ῥήξασ' αἶαν ἔνερθεν ἐπιπροέηκε κολώνην,
ὥτε πάρος μεγάλοιο κατ' ἐγκεφάλοιο δαΐφρων
Παλλὰς ἀειραμένη, ἰκέλην ἐπικάμβαλε νῆσον,
ἥρ' ἔτι καίετ' αἰὲν ὑπ' ἀκαμάτοιο γίγαντος,
αἰθαλόεν πνείοντος ἔσω χθονός, ὣς ἄρα Λοκρῶν
ἀμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη,
ὑψόθεν ἐξεριποῦσα· βάρυνε δὲ καρτερὸν ἄνδρα·
ἀμφὶ δέ μιν θανάτοιο μέλας ἐπιχήσατ' ὄλεθρος,
γαίῃ ὁμῶς δμηθέντα, καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ·
ὣς δὲ καὶ ἄλλοι ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα φέροντο,
οἱ μὲν ἄρ' ἐν νήεσσι τεθνηότες, οἱ δὲ, πεσόντες
ἔντοσθεν νηῶν· ὀλοὴ δ' ἔχε πάντας ὀϊζύς·
αἱ μὲν γὰρ φορέοντ' ἐπικάρσιαι εἰν ἁλὶ νῆες,
ἄλλαι δ' ἀναστρέψασαι ἄνω τρόπιν· ὧν δέ που ἱστοὶ
ἐκ κεράτων ἐάγησαν, ἐπισπέρχοντος ἀήταο·
τῶν δὲ, διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σκεδάσαντο θύελλαι·
αἱ δὲ, καὶ ἐς μέγα βένθος ὑποβρύχιαι κατέδυσαν,
ὄμβρου ἐπιβρίσαντος ἀπείρονος· οὐδ' ὑπέμειναν
λάβρον ὁμῶς ἀνέμοισι θαλάσσης, καὶ Διὸς ὕδωρ
μισγόμενον· ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθὴρ
συνεχές· ἡ δ' ὑπένερθεν ἐμαίνετο δῖα θάλασσα·
καί τις ἔφη, τάχα τοῖον ἐπέχραεν ἀνδράσι χεῦμα,
ὁππότε Δευκαλίωνος ἀθέσφατος ὑετὸς ἦλθεν·
πόντωθη δ' ἄρα γαῖα· βάθος δ' ἐπεχεύατο πάντη·

Ὣς ἄρ' ἔφη Δαναῶν τις, ἐνὶ φρεσὶ χεῖμα τεθηπὼς
λευγαλέον· πολλοὶ δὲ κατέφθιθον· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
πλήθετ' ἁλὸς μέγα χεῦμα· περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
ἠϊόνες· πολέας γὰρ ἀπέπτυσε κῦμ' ἐπὶ χέρσον.
ἀμφὶ δὲ νήϊα δοῦρα βαρύβρομον ἀμφιτρίτην
πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε· μέσον δ' ἐφαίνετο κῦμα.
ἄλλοι δ' ἄλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἱ μὲν, ἀν' εὐρὺν
πόντον ὀρινομένης ἁλὸς· ἄσχετον δ' ἐνὶ πέτραις
ἄξαντες περὶ νῆας, ὀϊζυρῶς ἀπόλοντο
Ναυλίου ἐννεσίῃσιν· ὁ γὰρ κοτέων μάλα παιδὸς,
χεύματος ὀρνυμένοιο, καὶ ὀλλυμένων ἀργείων,
καίπερ ἀκηχέμενος, μέγ' ἐγήθεεν, οὕνεκ' ἄρ αὐτῷ
δῶκε τίσιν θεὸς αἶψα, καὶ ἔδρακεν ἐχθρὸν ὅμιλον
τειρόμενον κατὰ βένθος· τῷ δ' ἄρα πολλὰ τοκῆϊ·
οἱ δ' ὁπότε λάπτοντες ἁλὸς πολυηχέος ἅλμην,
θυμὸν ἀποπνείοντες ὑπὲρ πόντοιο φέροντο·
ληϊάσι δ' ἄρα χάρμα καὶ ὀλλυμένῃσι τέτυκτο·
καί ῥ' αἱ μὲν, κατέδυσαν ἔσω ἁλὸς, ἀμ φὶ βαλοῦσαι
χεῖρας ἑοῖς τεκέεσσι δυσάμμοροι· αἱ δ' ἀλεγειναὶ
δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας· οἷς ἅμα λυγραὶ
αὖδον ἀποφθίσασθαι, ἑῆς ἀντάξια λώβης
τινύμεναι Δαναοὺς· ἡ δ' ὑψόθεν εἰσορόωσα,
τέρπετ' ἑὸν κατὰ θυμὸν ἀγαυὴ Τριτογένεια·
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν περινήχετο δούρατι νηὸς,
ἄλλοτε δ' αὖ χείρεσσι διήνυεν ἁλμυρὰ βένθη,
ἀκαμάτῳ Τιτῆνι βίην ὑπέροπλον ἐοικώς·
σχίζετο δ' ἁλμυρὸν οἶδμα ποτὶ κρατερῇσι χέρεσσιν
ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· θεοὶ δέ μιν εἰσορόωντες,
ἠνορέην, καὶ κάρτος ἐθάμβεον· ἀμφὶ δὲ κῦμα,
ἄλλοτε μὲν φορέεσκε πελώριον, εὖτ' ἐπὶ ἄκρην,

οὔρεος ὑψηλοῖο διϊπετός· ἄλλοτε δ' αὖτε
ὑψόθι νῆα φάραγξιν ἀνέκρυφεν· οὐδ' ὅγε χεῖρας
κάμμε πολυτλήτους· πολλοὶ δέ μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
σβεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοί·
οὔπω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο κηρὶ δαμάσσαι
κούρη ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα,
πρὶν τλῆναι κακὰ πολλά, καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογῆσαι.
τοὔνεκά μιν κατὰ βένθος ἐδάμνατο δηρὸν ὀϊζὺς
πάντοθι τειρόμενον· περὶ γὰρ κακὰ μυρία κῆρες
ἀνδρὶ περιστήσαντο· μένος δ' ἀνέπνευσεν ἀνάγκη.
φῆ δὲ καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἓν ἵκωνται
χωόμενοι, καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι θάλασσαν,
ἐκφυγέειν· ἀλλ' οὔτι θεῶν ὑπάλυξεν ὁμοκλήν.
δὴ γάρ τοι νεμέσησεν ὑπέρβιος Ἐννοσίγαιος,
εὖτέ μιν ἐσενόησεν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης
Γυραίης· καί οἱ μέγα χώσατο· σὺν δ' ἐτίναξε
πόντον ὁμῶς, καὶ γαῖαν ἀπείριτον· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κρημνὰ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος· οἱ δ' ἀλεγεινὸν
θεινόμενοι ῥηγμῖνες, ἐπέβραχον οἴδματι λάβρῳ,
χωομένοιο ἄνακτος· ἀπέσχισε δ' εἰς ἅλα πέτρην
οὐρέα, τῇ περ ἐκεῖνος ἑαῖς ἐπεμαίνετο χερσί.
καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένου μάλα δηρὸν
χεῖρες ἀπεδρύφθησαν· ὑπέδραμε δ' αἷμ' ὀνύχεσσι.
μορμύρον δέ οἱ αἰὲν ὀρινομένου περὶ κῦμα.
εὔχετ' ὁμῶς νήεσσιν ὑπὸ βρύχα πάντας ὀλέσθαι
τοῖσδε Ποσειδάων μενέκλονος· ἄλλα δὲ πόντον
ἄψ μέλαν οἶδμα φέρεσκεν· ὁ δ' ἀναμένην χερὶ πεύκην
αἰθομένην ἀνάειρε· δόλῳ δ' ἀπέλησεν Ἀχαιοῖς,
ἐλπομένοις εὔορμον ἕδος λιμένων ἀφικέσθαι.

αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῇσι δάμησαν
αὐταῖς σὺν νήεσσι. κακῶς δ' ἐπὶ κύντερον ἄλγος
τλῆσαν, ἀνικρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς
νυκτὶ θοῇ. πάλιν δὲ φύγον μόρον, οὓς τ' ἐσάωσεν
ἢ θεὸς, ἢ δαίμων τις ἐπίῤῥοθος. αὐτὰρ ἀθήνη
ἄλλοτε μὲν, μέγ' ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ' αὖτε
ἄχνυτ' ὀδυσσῆος πινυτόφρονος, οὕνεκ' ἔμελλεν
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ Ποσειδάωνος ὁμοκλῇ,
ὅς ῥα τότ' ἀκαμάτῃσι περὶ φρεσὶ πάγχυ μεγαίρων,
τείχεϊ, καὶ πύργοισιν ἐϋσθενέων ἀργείων,
οὓς ἔκαμον ῥοίης στυγερῆς ἔμεναι αὐτῆς,
ἐσσυμένως μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμμυρε θάλασσαν,
ὅσση ἀπ' εὐξείνοιο κατέρχεται ἑλλήσποντον.
καί μιν ἐπ' ἠϊόνας τρώων βάλεν. ὗε δ' ὕπερθεν
Ζεὺς, ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέϊ ἐννοσιγαίῳ.
οὐ μὲν οὐδ' ἑκάεργος ἄτερ καμάτοιο τέτυκτο,
ἀλλ' ἄρ' ἀπ' ἰδαίων ὀρέων μάλα πάντα ῥέεθρα
εἰς ἕνα χῶρον ἄγεσσε. κατέκλυσε δ' ἔργον ἀχαιῶν.
καὶ τόσση δὲ θάλασσα, καὶ εἰσέτι κελάδοντες
χείμαῤῥοι τ' ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ,
τοὺς, μέλαν οἶδμ' ἀνέεργε πολυστόνου ἀμφιτρίτης
πόντον ἐπελθέμεναι, πρὶν τείχεα πάντ' ἀμαθῦναι
ἀργαλέως δαναῶν. αὐτὸς δ' ἄρα γαῖαν ἔνερθε
ῥῆξε Ποσειδάων, ἀνὰ δ' ἔβλυσεν ἄσπετον ὕδωρ,
ἰλύν τε, ψάμαθόν τε. βίῃ δ' ἐλέλιξε κραταιῇ
σίγειον. ἠϊόνες δὲ μέγ' ἔβραχον. ἐκ δὲ θεμέθλων
δαρδανίη, καὶ ἄϊστον, ὑποβρύχιόν τε καλύφθη
ἔρκος ἀπειρέσιον. κατεδύσατο δ' ἔνδοθι γαίης
μακρὰ διϊσταμένης. ψάμαθος δ' ἔτι φαίνετο μούνη,
χασσαμένου πόντοιο. καὶ ἐκ δαναῶν ἐριδούπων

νόσφιν ἀπ' αἰγιαλοῖο κατ' ἔκτοθι· ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀθανάτων ἐτέλεσσε κακὸς νόος· οἱ δ' ἐνὶ νηυσὶν
ἀργεῖοι πλώεσκον, ὅσους διὰ χεῖμα κέδασσεν.
ἄλλῃ δ' ἄλλος ἵκανεν, ὅπῃ θεὸς ἦγεν ἕκαστον,
ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΚΑΛΑΒΡΟΥ
ΠΑΡΑΛΕΙΠΟΜΕΝΩΝ
ΟΜΗΡῼ, ΤΕΛΟΣ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΙΓΥΓΤΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ, ΚΑΙ ΕΓΟΓΟΙΟΥ, ΙΛΙ ΟΥ ΑΛΩΣΙΣ.

τ Ερμα πολυκμήτοιο μεταχρόνιον
πολέμοιο,
καὶ λόχον ἀργείης ἱππήλατον ἔργον
ἀθήνης,
αὐτίκα μοι σπεύδοντι, πολὺν διὰ μῦθον ἀνεῖσα,
ἔννεπε Καλλιόπεια· καὶ ἀρχαίην ἔριν ἀνδρῶν
κεκριμένου πολέμοιο, ταχείῃ λῦσον ἀοιδῇ.
ἤδη μὲν δεκάτοιο κυλινδομένου λυκάβαντος,
γηραλέη τετάνυστο φόνων ἀκόρητος ἐνυὼ
Τρωσί τε, καὶ Δαναοῖσιν· ἐναιρομένων δ᾽ ἄρα φώτων,
δούρατα κεκμήκει· ξιφέων δ᾽ ἔθνησκεν ἀπειλή·
σβέννυτο θωρήκων ἐνοπή· μινύθεσκε δ᾽ ἑλικτὴ
ἁρμονίη λυθεῖσα φερεσσακέων τελαμώνων.
ἀσπίδες οὐκ ἀνέχοντο μένειν ἔτι δοῦπον ἀκόντων·
λύετο καμπύλα τόξα· κατέρρεον ὠκέες ἰοί·
ἵπποι δ᾽ οἱ μὲν, ἄνευθεν ἀεργηλῆς ἐπὶ φάτνης
οἰκτρὰ κάτω μύοντες, ὁμόζυγας ἔστενον ἵππους,
οἱ δ᾽ αὐτῶν ποθέοντες ὀλωλότας ἡνιοχῆας.
κεῖτο δὲ πηλείδης, ἔχων ἅμα νεκρὸν ἑταῖρον.
ἀντιλόχῳ δ᾽ ἐπὶ παιδὶ, γέρων ὀδύρετο Νέστωρ.
Αἴας δ᾽ αὐτοφόνῳ βριαρὸν δέμας ἔκλινεν ἰλύσας.
φάσγανον ἐχθρὸν ἔλυσε μεμηνότος αἵματος ὄμβρῳ.
Τρωσὶ δὲ λωβητοῖσιν ὑφ᾽ ἕκτορος ἑλκυθμοῖσι
μυρομένοις, οὐ μόνον ἔην ἐπιδήμιον ἄλγος,

ἀλλὰ καὶ ἀλλοθρόοις ἐπὶ πένθεσι κωκύοντες,
δάκρυσιν ἠμείβοντο πολυγλώσσων ἐπικούρων·
κλαῖον μὲν λύκιοι Σαρπηδόνα, τόν, ποτε μήτηρ
ἐς τροίην πέμψεν μέγ' ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῇ,
δουρὶ δὲ Πατρόκλοιο μενοιτιάδαο πεσόντα,
καὶ δολίην ὑπὸ νύκτα χαμαὶ πεπεδημένον ὕπνῳ·
ῥῆσον μὲν θρήϊκες ἐκώκυον· ἠδ' ἐπὶ πότμῳ
Μέμνονος οὐρανίην νεφέλην ἀνεδύσατο μήτηρ,
φέγγος ὑποκλέψασα κατηφέος ἤματος ἠώς·
αἱ δ' ἀπὸ θερμώδοντος ἀρηϊφίλοιο γυναῖκες,
κοπτόμεναι περὶ κύκλον ἀεθλέα ὄμφακας μαζοὺς,
παρθένοι ὠδύροντο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν,
ἥτε πολύξεινον χορὸν πολέμοιο μολοῦσα,
θηλείης ἀπὸ χειρὸς ἀπεσκέδασε νέφος ἀνδρῶν
νῆας ἐς αἰγιαλούς· μελίη δὲ μοῦνος ἀποστὰς,
καὶ κτάνε, καὶ σύλησε, καὶ ἐκτερέϊξεν ἀχιλλεύς·
ἑστήκει δ' ἔτι πᾶσα θεοκμήτων ἐπὶ πύργων
ἴλιος, ἀκλινέεσσιν ἐπεμβεβαυῖα θεμέθλοις·
ἀμβολίῃ δ' ἤσχαλε δυσαχθέϊ λαὸς ἀχαιῶν·
καὶ νύ κεν ὑστατίοισιν ὑποκνήσασα πόνοισιν,
ἀκάματός περ ἐοῦσα, μάτην ἵδρωσεν ἀθήνη,
εἰ μὴ Δηϊφόβοιο γαμόκλοπον ὕβριν ἐάσας
ἰλιάθεν δαναοῖσιν Επίξενος ἤλυθε μάντις·
οἷα δέ που μογέοντι χαριζόμενος Μενελάῳ,
ὀψιτέλεστον ὄλεθρον ἑῇ μαντεύσατο πάτρῃ·
οἱ δὲ, βαρυζήλοιο θεοπροπίῃς ἑλένοιο
αὐτίκα μηκεδανοῖο μόθου τέλος ἠρτύναντο·
καὶ σκῦρον μὲν λιπὼν, βαῖνεν εὐπάρθενον ἄστυ
υἱὸς ἀχιλλῆος, καὶ ἐπαυτῆς Δηϊδαμείης·

μήπω δ' ἀμφυέεσιν ἰουλίζων κροτάφοισιν,
ἀλκὴν πατρὸς ἔφαινε, νέος περ ἐὼν πολεμιστής·
ἤθελε καὶ Δαναοῖσι νέον βρέτας ἁγνὸν ἄγεσθαι,
λήσι μὲν ἐοῦσα φίλης ἐπικούρας ἀθήνης·
ἤδη καὶ βουλῇσι θεῆς ὑποεργὸς ἐπειὸς,
ῥοίης ἐχθρὸν ἄγαλμα πελώριον ἵππον ἐποίει·
καὶ δὴ τέμνετο δοῦρα, καὶ ἐς πεδίον κατέβαινεν
ἴδης ἐξ αὐτῆς, ὁπόθεν καὶ πρόσθε φέρεκλος
νῆας ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο, πήματος ἀρχήν·
ποίει δ' οὐρυτάτης μὲν ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖας,
γαστέρα κοιλήνας ὁπόσον νεὸς ἀμφιελίσσης·
ὀρθὸν ἐπὶ στάθμην μέγεθος τορνώσατο τέκτων·
αὐχένα δὲ γλαφυροῖσιν ἐπὶ στήθεσφιν ἔπηξεν,
ξανθῷ πορφυρόπεζαν ἐπιρρήνας ῥίχα χρυσῷ·
ἡ δ' ἐπικυμαίνουσα μετήορος αὐχένι κυρτῷ,
ἐκ κορυφῆς λοφόεντι κατεσφρηγίζετο δεσμῷ·
ὀφθαλμοὺς δ' ἐνέθηκε λιθώπεας ἐν δυσὶ κύκλοις
γλαυκῆς βηρύλλοιο, καὶ αἱμαλέης ἀμεθύστου·
τῶν δ' ἐπὶ μισγομένων διδύμοις ἀμαρύγμασι χροιῆς,
γλαυκῷ φοινίσσοντο λίθων ἑλίκεσσιν ὀπωπαί·
ἀργυρέους δ' ἐχάραξεν ἐπὶ γναθμοῖσιν ὀδόντας,
ἄκρα δακεῖν σπεύδοντας ἐϋστρέπτοιο χαλινοῦ·
καὶ στόματος μεγάλοιο λαβὼν ἀνέῳξε κελεύθους,
ἀνδράσι κευθομένοισι παλίρροον ἆσθμα φυλάσσων·
καὶ διὰ μυκτήρων φυσίζωος ἔπνεεν ἀϋτμή·
οὔατα δ' ἀκροτάτοισιν ἐπὶ κροτάφοισιν ἄρηρεν
ὀρθὰ μάλ' αἰὲν, ἑτοιμαμένην, σάλπιγγος ἀκούειν·
νώτῳ ὁμοῦ λαγόνεσσι συνήρμοσε, καὶ ῥάχιν ὑγρὴν·
ἰσχία τε γλουτοῖσιν ὀλισθηροῖσι συνῆψεν·

σύῤῥετο δὲ πρυμνοῖσιν ἐπ' ἰγνύσιν ἔκλυτος οὐρὴ,
ἄμπελος ὡς γναμπτοῖσι κατελκομένη θυσάνοισιν·
οὐδὲ πόδες βαλιοῖσιν ἐπερχόμενοι γονάτεσσιν,
ἄπτερον ὥσπερ ἔμελλον ἐπὶ δρόμον ὁπλίζεσθαι·
οὕτως ἠπείγοντο· μένειν δ' ἐκέλευσεν ἀνάγκη·
οὐ μὲν ἐπὶ κνήμησιν ἀχάλκεες ἔξεχον ὁπλαὶ,
μαρμαρέῃς δ' ἑλίκεσσι κατεσφήκοντο χελώνης,
ἁπτόμεναι πεδίοιο· μόγις κρατερὸν ὀχῆ χαλκῷ, *
κλῃστὴν μὲν ἔθηκε θύρην, καὶ κλίμακα τυκτὴν, *
ἣ μὲν, ὅπως ἀΐδηλος ἐπὶ πλευρῆς ἀραρυῖα,
ἔνθα καὶ ἔνθα φέρῃσι λόχον κλυτοπώλων ἀχαιῶν·
ἤδ' ἀναλυομένη τε, καὶ ἔμπεδον εἶεν ἐοῦσα, *
εἴη σφὶν καθύπερθεν ὁδὸς, καὶ νέρθεν ὀροῦσαι· *
ἀμφὶ δέ μιν λευκοῖο κατ' αὐχένος, ἠδὲ γενείων,
ἄνθεσι πορφυρέοισι λύκοισιν ἀναγκαίοιο χαλινοῦ
κλήσας ἐλέφαντι, καὶ ἀργυροδινέϊ χαλκῷ·
αὐτὸς ἐπειδὴ πάντα κάμεν μενεδήϊον ἵππον,
κύκλον ἐϋκνήμιδα ποδῶν ὑπέθηκεν ἑκάστῳ,
ἑλκόμενος πεδίοισιν ὅπως ἐπιβήνιος εἴη,
μηδὲ βιαζομένοισι δυσέμβατον οἶμον ὁδεύῃ·
ὡς ὁ μὲν, ἐξήστραπτο φόβῳ, καὶ κάλλεϊ πολλῷ,
εὐρύς θ', ὑψηλός τε· τὸν δ' οὐδέ κεν ἀρνήσαιτο,
εἰ μὴ ζωὸν ἔτευξεν ἐλαυνέμεν ἵππιος ἄρης·
ἀμφὶ δέ μιν μέγα τεῖχος ἐλήλατο, μή τις ἀχαιῶν,
πρίν μιν ἐπαθρήσειε, δόλον δ' ἀνάπυστον ἀνάψῃ·
οἱ δὲ, μυκηνέης ἀγαμέμνονος ἐγγύθι νηὸς,
λαῶν οὐρομένων ὅμαδον, καὶ κῦμα φυγόντες,
ἐς βουλὴν βασιλήεσσαν ὀλίσθησαν ἀχαιῶν· *
ἡ δὲ, τανυφθόγγοιο δέμας κήρυκος ἑλοῦσα,

συμφράδμονι ὀδυσσῆϊ παρίστατο θοῦρις ἀθήνη,
ἀνδρὸς ἐπιχρίσασα μελίχροϊ νέκταρι φωνήν·
αὐτὰρ ὁ, δαιμονίης νόον βουλῆσιν ἑλίσσων,
πρῶτα μὲν ἑστήκει κενεόφρονι ἀνδρὶ ἐοικώς,
ὄμματος ἀτρέπτοιο βολὴν ἐπὶ γαῖαν ἐρείσας·
ἄφνω δ' ἀενάων ἐπέων ὠδῖνας ἀνοίξας,
δεινὸν ἀνεβρόντησε, καὶ ἱερῆς ἅτε πηγῆς,
ἐξέχεεν μέγα κῦμα μελισταγέος νιφετοῖο·
ὦ φίλοι, ἤδη μὲν κρύφιος λόγος ἐκτετέλεσται,
χερσὶ μὲν ἀνδρομέης, αὐτὰρ βουλῆσιν ἀθήνης·
ὑμεῖς δ' οἵ τε μάλιστα πεποίθατε κάρτεϊ χειρῶν,
πρόφρονες ἀλκήεντι νόῳ, καὶ τλήμονι θυμῷ
σπεύσατέ μοι· οὐ γὰρ ἔοικε πολὺν χρόνον ἐνθάδε ὄντας,
μοχθίζειν ἀτέλεστα, καὶ ἄχρεα γηράσκοντας,
ἀλλὰ χρήζοντας ἀοίδιμον ἔργον ἀνῦσαι·
ἢ θανάτῳ βροτόεντι καὶ εὐκλεὲς ἄλγος ἀλύξαι,
ἡμῖν θαλπωραὶ προφερέστεραι ἤπερ ἐκείνοις,
οἳ μήπω στρουθοῖο, καὶ ἀρχέοιο δράκοντος,
καὶ κοίλης πλατάνοιο, καὶ ὠκυμόροις ἐπὶ τέκνοις
μητέρος ἑλκομένης, ἁπαλῶν τε λάθεσθε νεοσσῶν·
εἰ δὲ θεοπροπίῃσι γέρων ἀνεβάλλετο Κάλχας,
ἀλλὰ καὶ ὡς ἑλένοιο μετήλιδος ὀμφητηρὸς,
μαντοσύναι καλέουσιν ἑτοιμοτάτην ἐπὶ νίκην·
τοὔνεκά μοι πείθεσθε, καὶ ἱππείην ἐπὶ κινδὺν
θαρσαλέως σπεύδωμεν, ὅπως αὐτάρετον ἄλλος
τῷ δὲ ἀταρβήτοιο θε ἀπάτην ὁρᾷ τέχνην,
ἴλιον εἰσανάγωσιν, ἑὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες·
οἱ δ' ἄλλοι, πρύμναια μεθιέται πείσματα νηῶν,
πῦρ ἴδιον πλεκτῆσιν ἐνὶ κλισίῃσι βαλόντες·

ἠλιάδος δὲ λιπόντες ἐρημαίην χθονὸς ἀκτὴν,
πλώετε πανσυδίῃ ψευδώνυμον οἴκαδε νόστον,
εἰσόκεν ὅρμου τετανυσμένου ἐκ περιωπῆς
ὔμμι συναγρομένοις ἐπὶ γείτονας αἰγιαλοὺς
σημαίνῃ παλίνορσον ἐπὶ πλόον ἑσπέριον πῦρ.
καὶ τότε μήτε τις ὄκνος ἐπειγομένων ἐρετάων
γιγνέσθω, μήτ' ἄλλο φόβου νέφος, οἷά τε νύκτος
ἀνθρώποισι φέρουσιν ἐλαφροῦ δείματα θυμοῦ.
ἔστω δὲ προτέρης ἀρετῆς ἐμφύλλιος αἰδὼς,
μήτε τις αἰσχύνειεν ἑὸν κλέος, ᾧ κεν ἕκαστος
ἄξιον ὧν ἐμόγησε λάβοι γέρας ἵππους ἀνδρῶν.
ὣς φάμενος, βουλῆς ἐξήϊε· τοῖο δὲ μύθοις
πρῶτος ἐφωμάρτησε Νεοπτόλεμος θεοειδὴς,
πῶλος ἅτε δροσόεντος ἐπειγόμενος πεδίοιο,
ὅς τε νεοζυγέεσσιν ἀγαλλόμενος φαλάροισιν,
ἔφθασε καὶ μάστιγα, καὶ ἡνιοχῆος ἀπειλήν·
τυδείδης δ' ἐπόρουσε Νεοπτολέμῳ Διομήδης,
θαυμάζων ὅτι τοῖος ἔην καὶ πρόσθεν ἀχιλλεύς·
ἕσπετο καὶ Κυάνιππος, ὃν εὐπατέρεια Κομαιθὼ
Τυδῆος θαλάμοιο μινυνθαδίοιο τυχοῦσα,
ὠκυμόρῳ τέκε παῖδα σακεσπάλῳ Αἰγιαλῆϊ·
ἔστηκεν Μενέλαος· ἄγεν δέ μιν ἄγριος ὁρμή·
Δηϊφόβῳ ποτὶ δῆριν ἀπηνέϊ δίζετο θυμῷ,
δεύτερον ἁρπακτῆρα γάμου λελιημένος εὑρεῖν·
τῷ δ' ἐπὶ Λοκρὸς ὄρουσεν ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς,
ἐσέτι θυμὸν ἔχων πεπνυμένον, οὐδ' ἐπὶ κούραις
μαργαίνων ἀθέμιστον· ἀνέστησε δὲ καὶ ἄλλον
Κρητῶν ἰδομενῆα μεσαιπόλιον βασιλῆα·
νεστορίδης δ' ἅμα τοῖσιν ἔβη κρατερὸς Θρασυμήδης.

καὶ Τελαμώνιος υἱὸς ἑκηβόλος ἤιε Τεῦκρος.
Εὔμηλος· μετὰ τόνδε θεοπρόπος ἔσσυτο Κάλχας,
οὐ εἰδὼς ὅτι μόχθον ἀμήχανον ἐκτελέσαντες,
ἤδη Τρώϊον ἄστυ καθιππεύουσιν ἀχαιοί.
οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἔληθεν ἀποστραφέντες ἀρωγῆς,
Δημοφόων τ', ἀκάμας τε δοιὼ Θησῆϊ τέκνω·
ὀρτυγίδης ἄντικλος, ὃν αὐτόθι τεθνειῶτα
ἵππῳ δακρύσαντες ἐνικτερέιξαν ἀχαιοί.
Πηνέλεώς τε, Μέγης τε, καὶ ἀντιφάτης ἀγαπήνωρ.
ἀμφιδάμας τε, καὶ Εὐρυδάμας, Πελίαο γενέθλη.
τόξῳ δ' ἀμφιδάμας κεκορυθμένος· ὕστατος αὖτε
τέχνης ἀγλαομῆτις ἑῆς ἐπέβαινεν ἐπειός.
εὐξάμενοι δὲ ἔπειτα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ,
ἱππείην ἐσέδυνον ἐς ὁλκάδα· τοῖσι δ' ἀθήνη
ἀμβροσίην κεράσασα θεῶν ἐκόμισσεν ἐδωδὴν,
δεῖπνον ἔχειν, ἵνα μή τι πανημέριοι λοχόωντες,
τειρόμενοι, βαρύθοιεν ἀτερπέϊ γούνατα λιμῷ.
ὡς δ' ὁπότε κρυμοῖσιν ἀελλοπόδων νεφελάων
ἠέρα παχνώσασα χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
τηκομένη δ' ἀνέηκε πολὺν ῥόον, οἱ δ' ἀπὸ πέτρης
ὀξὺ καταθρώσκοντες κυβιστῆρι κυδοιμῷ,
δοῦπον ὑποπλήξαντες ὀρεστεφέος ποταμοῖο,
θῆρες ἐρωήσαντες ὑπὸ πτύχα κοιλάδος εὐνῆς,
σιγῇ φρικαλέῃσιν ἐπὶ πλευρῇσι μένουσι,
τλήμονες ἐκδέχαται πότε παύεται ὄμβριμον ὕδωρ,
ὣς οἵγε γλαφυροῖο διὰ ξυλόχοιο θορόντες,
ἀτλήτους ἀνέχοντο πόνους ἀκμῆτες ἀχαιοί.
τοῖσι δ' ἐπὶ κλήϊσε θύρην ἐγκύμονος ἵππου
πιστὸς ἀτεκμάρτοιο λόχου πυλαωρὸς ἐπειός.

αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῆσι σκοπὸς ἕζετο· τῷ, δὲ οἱ ἄμφω
ἀτρεῖδαι ἐκέλευσαν ὑποδρηστῆρας ἀχαιοὺς
χῦσαι λαΐνων ἐϋγνάμπτοισι μακέλλαις,
ἵππος ὅπερ κεκάλυπτο· θέλεν δὲ γυμνὸν ἐᾶσαι,
τηλεφανὴς ἵνα πᾶσιν ἑὴν χάριν ἀνδράσι πέμπῃ·
καὶ τὸ, μὲν ἐξελάχαινον ἐφημοσύνῃ βασιλῆος·
ἠέλιος ὅτε νύκτα παλίσκιον ἀνδράσιν ἕλκων,
ἐς δύσιν ἀχλυόεσσαν ἑκηβόλον ἔτραπεν ἠῶ,
δὴ τότε κηρύκων ἀπεκίδνατο λαῶν ἀϋτὴ
νῆας ἐϋκριεροὺς, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
ἔνθα δὲ πευκήεντος ἀνασχόμενος πυρὸς ὁρμὴν,
ἕρκεά τε πρήσαντες ἐϋσταθέων κλισιάων,
νηυσὶν ἀναπλώεσκον ἀπορῥοιτιάδος ἀκτῆς,
γλαυκὸν ἀναπτύσσοντες ὕδωρ ἀθαμαντίδος ἕλλης·
μοῦνος δὲ πληγῇσιν ἑκούσια γυῖα χαραχθεὶς,
αἰσιμίδης ἐλέλειπτο Σίνων, ἀπατήλιος ἥρως,
κρύπτων ἐπὶ ῥώεσι δόλον, καὶ πήματα κεύθων·
ὡς δ' ὁπότε σταλίκεσσι λίνον περικυκλώσαντες,
θηρσὶν ὀρειπλανέεσσι λόχον περίοπτον ἔπηξαν
ἀνέρες ἀγρευτῆρες, ὁ δὲ, κριδὸν οἷος ἀπ' ἄλλων,
λαθρίως πυκινοῖσιν ὑπὸ πτόρθοισι δέδοικεν,
δίκτυα παπταίνων θηροσκόπος ἀνὴρ,
ὣς τότε λωβητοῖσι περίστικτος μελέεσσι,
ῥοιῇ λυγρὸν ὄλεθρον ἐμήδετο· καὶ δὲ οἱ ὤμους
ἕλκεσι ποιητοῖσιν ἐπέρρεε νήχυτον αἷμα·
ἡ δὲ, περὶ κλισίῃσιν ἐμαίνετο παννυχίη φλὸξ,
καπνὸν ἐρευγομένη ἐριδινέα φοιτάδι ῥιπῇ·
ἥφαιστος δ' ἐκέλευεν ἐρίβρομος· ἐκ δὲ θυέλλας
παντοίας τίνασσεν, ἐπ' ἔπνευε καὶ αὐτὴ

μήτηρ ἀθανάτοιο πυρὸς φαεσίβροτος ἥρη·
ἤδη δὲ τρώεσσι, καὶ ἰλιάδεσσι γυναιξὶ,
δήϊον ἀγγελέουσα φόβῳ σημάντορι καπνῷ,
ὄρθρον ὑπὸ σκιόεντα πολύθροος ἤλυθε φήμη·
αὐτίκα δ' ἐξέθορον πυλέων πετάσαντες ὀχῆας·
πεζοὶ δ', ἱππῆές τε, καὶ ἐς πεδίον προχέοντο,
διζόμενοι μή πού τις ἔην δόλος ἄλλοθ' ἀχαιῶν·
οἱ δὲ, βοῦς οὔρῃ ὑποζεύξαντες ἀπήναις,
ἐκ πόλιος κατέβαινον ἅμα Πριάμῳ βασιλῆϊ
ἄλλοι δημογέροντες· ἐλαφρότατοι δ' ἐγένοντο,
θαλπόμενοι περὶ παισὶν, ὅσους λίπε φοίνιος ἄρης,
ἐσσόμενοι καὶ γήραος ἐλεύθερον· οὐ μὲν ἔμελλον
γηθήσειν ἐπὶ δηρὸν, ἐπεὶ Διὸς ἤλυθε βουλή·
οἱ δ' ὅτε τεχνήεντος ἴδον δέμας αἰόλον ἵππου,
θαύμασαν ἀμφιχυθέντες, ἅτ' ἠχήεντες ἰδόντες
αἰετὸν ἀλκήεντα περικράζουσι κολοιοί·
τοῖσί τε ῥηχέα, καὶ ἄκριτος ἔμπεσε βουλή·
οἱ μὲν, γὰρ πολέμῳ βαρυπενθέϊ κεκμηῶτες,
ἵππον ἀπεχθήραντες, ἐπεὶ πέλεν ἔργον ἀχαιῶν,
ἤθελον ἢ δολιχοῖσιν ἐπὶ κρημνοῖσιν ὀρέξαι,
ἠὲ καὶ ἀμφιτόμοισι διαρρῆξαι πελέκεσσιν·
οἱ δὲ, νεοξέστοιο πεποιθότες ἐρίγμασι τέχνης,
ἀθανάτοις ἐκέλευον ἀρήϊον ἵππον ἀνάψαι,
ὕστερον ἀργείοισι μόθου σημήϊον εἶναι·
φραζομένοις δ' ἐπὶ τοῖσι πανάιολα γυῖα κομίζων,
γυμνὸς ὑπὲρ πεδίοιο φάνη κεκακωμένος ἀνήρ·
αἵματι δὲ σμώδιγγες ἀεικέα βεβριθυῖαι,
ἴχνια λωβήεντα θοῶν ἀνέφαινον ἱμάντων·
αὐτίκα δὲ Πριάμοιο ποδῶν προπάροιθεν ἐλιχθεὶς,

ἱκεσίαις παλάμῃσιν ἥψατο γούνων·
λισσόμενος δὲ γέροντα, δολοπλόκον ἴσχετο μῦθον·
ἄνδρα μὲν ἀργείοισιν ὁμόπλοον εἴ μ' ἐλεήσας,
τρώων δὲ ῥυτῆρα, καὶ ἄστεος, εἴ με σαώσεις
δαρδανίδη σκηπτοῦχε, καὶ ὕστατον ἐχθρὸν ἀχαιῶν,
οἷά με λωβήσαντο θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες,
οὐδὲν ἀλιτραίνοντα, κακοί, καὶ ἀπηνέες αἰεί·
ὡς μὲν ἀχιλλῆος γέρας ἥρπασαν αἰακίδαο·
ὧδε φιλοκτήτην ἔλιπον πεπεδημένον ὕδρῳ·
ἔκτειναν δὲ καὶ αὐτὸν ἀγασσάμενοι Παλαμήδην·
καὶ νῦν μ' οἷα ἔρεξαν ἀτάσθαλοι, οὕνεκα φεύγειν
οὐκ ἔθελον σὺν τοῖσι· μένειν δ' ἐκέλευον ἑταίρους·
οἱ δὲ, νεῶν πληγῇσιν ἀτασθαλίῃσι τυπέντες,
εἵματ' ἀπέδυσαν· ἀεικελίῃσι θ' ἱμάσθλοις
πᾶν δέμας οὐτήσαντες, ἐπὶ ξείνῃ λίπον ἀκτῇ·
ἀλλὰ μάκαρ, πεφύλαξο Διὸς σέβας ἱκεσίοιο·
χάρμα γὰρ ἀργείοισι γενήσομαι, εἴ κεν ἐάσῃς
χερσὶν ὑπὸ τρώων ἱκέτην, καὶ ξεῖνον ὀλέσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ πάντεσσιν ὑπάρχιος ἔσσομαι ὕμμιν,
μηκέτι δειμαίνειν πόλεμον παλίνορσον ἀχαιῶν·
ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἀγανῇ μειλίξατο φωνῇ·
ξεῖνε, σὲ μὲν τρώεσσι μεμιγμένον, οὐκ ἔτ' ἔοικε
τάρβος ἔχειν· ἔφυγες γὰρ ἀνάρσιον ὕβριν ἀχαιῶν·
αἰεὶ δ' ἡμέτερος φίλος ἔσσεαι· οὐδέ σε πάτρης,
οὐδὲ πολυκτεάνων θαλάμων γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ·
ἀλλ' ἄγε καὶ σύ μοι εἰπὲ τί τοι τόδε θαῦμα τέτυκται,
ἵππος ἀμειλίκτοιο φόβου τέρας· εἰπὲ δὲ σεῖο
οὔνομα, καὶ γενεήν, ὁπόθεν δέ σε νῆες ἔνεικαν·
τὸν δ' ἐπιθαρσήσας, προσέφη πολυμήχανος ἥρως·

ἐξερέω καὶ ταῦτα· σὺ γάρ μ' ἐθέλοντα κελεύεις.
ἄργος μοι πόλις ἐστὶ, Σίνων δέ μοι οὔνομα κεῖται.
Αἴσιμον καλέουσιν ἐμὸν πολιὸν γενετῆρα.
ἵππον δ' ἀργείοισι παλαίφατον εὗρεν ἐπειός.
εἰ μὲν γὰρ ἔατ' ἐμμένειν αὐτοῦ ἐνὶ χώρῃ,
τροίην θέσφατόν ἐστιν ἑλεῖν πόλιν υἷας ἀχαιῶν.
εἰ δέ μιν ἁγνὸν ἄγαλμα λάβῃ νηοῖσιν ἀθήνη,
φεύξονται, προφυγόντες ἀνηνύτοις ἐπ' ἀέθλοις.
ἀλλ' ἄγε δὴ σειρῇσι περίπλοκον ἀμφιβαλόντες,
ἕλκεται εἰς ἀκρόπολιν μεγάλην χρυσήνιον ἵππον.
ὣς ἄρ' ἔφη. καὶ τὸν μὲν ἄναξ ἐκέλευσε λαβόντα,
ἕσσασθαι χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε. τοὶ δὲ βοείας
δησάμενοι, σειρῇσιν ἐϋπλέκτοισι κάλοισιν,
εἷλκον ἐπὶ πεδίοιο βοῶν ἐπιβήτορα κύκλων
ἵππον, ἐρισθενέεσσι βεβασμένον. οἱ δὲ πάροιθεν
αὐλοὶ, καὶ φόρμιγγες, ὁ μὴν ἐλίγαινον ἀοιδήν,
σχέτλιον ἀφραδέων μερόπων γένος, οἷσιν ὁμίχλη
ἄσκοπος ἐσσομένων, κενεῷ δ' ὑπόχαρμα πολλῷ,
πολλάκις ἀγνώσσουσι περιπταίοντες ὀλέθρῳ.
εἴη καὶ τρώεσσι φθισίβροτος ἄτη
ἐς πόλιν αὐτοκέλευθος. ἀμησάμενοι σιμόεντος,
ἔστεφον αὐχενίους πλοκάμους σφετέροιο φονῆος.
γαῖα δὲ χαλκείοισιν ἐρειδομένη περὶ κύκλοις,
δεινὸν ὑπερβρυχᾶτο. σιδήρειοι δέ γ' αὐτῶν
τριβόμενοι, ῥηχῆσαν ἀνέστενον ἄξονες ἠχήν.
τετρίγει δὲ κάλων ξυνοχὴ, καὶ πᾶσα ταθεῖσα
λιγνῦν αἰθαλόεσσαν ἕλιξ, ἀνεκήκιε σειρή.
πολλὴ δ' ἑλκόντων ἐνοπὴ, καὶ κόμπος ὀρώρει.
ἔβρεμε νυμφαίῃσιν ἅμα δρυσὶ δάσκιος ἴδη.

ἴαχε καὶ ξάνθου ποταμοῦ κυκλόμενον ὕδωρ·
καὶ στόμα κεκλήγει σιμοέσιον· οὐρανίη δὲ
ἐκ Διὸς ἑλκόμενον πόλεμον μαντεύετο σάλπιγξ·
οἱ δ' ἦγον προπάροιθεν· ὁδὸς δ' ἐβαρύνετο μακρὴ
σχιζομένη ποταμοῖσι, καὶ οὐ πεδίοισιν ὁμοίη·
ἕπετο δ' αἰόλος ἵππος ἀρηΐφιλος ἐπὶ βωμοὺς,
κυδιόων ὑπέροπλα· βίῃ δ' ἐπέρεισεν ἀθήνη,
χεῖρας ἐπιβρίσασα ἐϋγλυφέων ἐπὶ μηρῶν·
ὡς δὲ θεῶν ἀνίχητος ἐπέδραμε θᾶσσον ὀϊστοῦ,
ῥώσας εὐσκάρθμοισιν ὁδοιπορίῃσι διώκων,
εἰσόκε δὴ πυλέων ἐπεβήσατο δαρδανιάων·
αἱ δέ οἱ οἰχομένῳ θυρέων πτύχες ἐστείνοντο·
ἀλλ' ἥρη μὲν ἔδυσεν, ἐπίδρομον ὅρμον ὁδοῖο
πρόσθεν ἀναστέλλουσα· Ποσειδάων δ' ἀπὸ πύργων
σταθμῶν ἀνοιγομένων, πυλέαν ἀνέκοπτε τριαίνῃ·
τρωϊάδες δὲ γυναῖκες ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλαι,
νύμφαι τε, πρόγαμοί τε, καὶ ἴδμονες εἰλεθυίης,
μολπῇ τ', ὀρχηθμῷ τε περὶ βρέτας εἱλίσσοντο·
ἄλλαι δὲ κνοόεσσαν ἀμελγόμεναι χάριν ὄμβρου,
ὁλκῷ δουρατέῳ ῥοδέους στορέσαντο τάπητας·
αἱ δὲ, θαλασσαίης ἐπιμάξια νήματα μίτρης
λυσάμεναι, κλωστῇσι περίστεφον ἄνθεσιν ἵππον·
καί τις ἀπειρεσίοιο πίθου κρήδεμνον ἀνεῖσα,
χρυσέῳ προχέουσα κρόκῳ κεκερασμένον οἶνον,
γαῖαν ἀνεκνύξωσε χυτὴν εὐώδεϊ πηλῷ·
ἀνδρομέῃ δὲ βοῇ συνεβάλλετο θῆλυς ἰωὴ,
καὶ παίδων ἀλαλητὸς ἐμίσγετο γήραος ἠχῇ·
οἷαι δ' ἀφνειοῖο μετήλυδες ὠκεανοῖο
χείματος ἀμφίπολοι γεράνων στίχες ἠεροφώνων,

κύκλον ἐποχμάζουσιν ἀλήμονες ὀρχηθμοῖο,
γειοπόνοις βροτοῖσιν ἀπεχθέα κεκληγυῖαι,
ὣς οἵγε κλαγγῇ πρὸ ἄστεος, ἠδὲ κυδοιμῷ
ἦγον ἐς ἀκρόπολιν βεβαρημένον ἔνδον ἵππον.
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο θεήλατος, οὐκέτι μίμνειν
ἤθελεν ἐν θαλάμοισι· διαρρήξασα δ' ὀχῆας,
ἔδραμεν ἠΰτε πόρτις ἀΐσυρος, ἥν τε τυπεῖσα·
κέντρον δ' ἂν ἐποίησε βοορραίσταο μύωπος·
ἠδ' οὔτ' ἐς ἀγέλην ποτιδαίεται, οὔτι βοτῆρι
πείθεται, οὐδὲ νομοῖο λιλαίεται, ἀλλὰ βελέμνῳ
ὀξέϊ θηγομένη, βοέων ἐξήλυθε δεσμῶν,
τοίη μαντιπόλοιο βολῆς ὑπὸ νύγματι κούρη
πλαζομένη κραδίην, ἱερὴν ἀνεσείετο δάφνην·
πάντη δὲ βρυχᾶτο κατὰ πτόλιν· οὐδὲ τοκήων,
οὐδὲ φίλων ἀλέγιζε· λίπεν δὲ ἑ παρθένον αἰδώς·
οὐχ οὕτω θρηΐκιαν ἐνὶ δρυμοῖσι γυναῖκα
κνήδυμος αὐλὸς ἔτυψεν ὀρειμανέος Διονύσου,
ἥ τε θεῷ τυπεῖσα παρήορον ὄμματι ταίνει,
γυμνὸν ἐπισείουσα κάρη κυανάμπυκι κισσῷ,
ὣς ἥγε πτερόεντος ἀναΐξασα νόοιο
Κασσάνδρη νεόφοιτος, ἐμαίνετο· πυκνὰ δὲ χαίτην
κοπτομένη, καὶ στέρνον, ἀνίαχε μαινάδι φωνῇ·
ὦ μέλεοι, τίνα τοῦτον ἀνάρσιον ἵππον ἄγοντες
δαιμόνιοι μαίνεσθε, καὶ ὑστατίην ἐπὶ νύκτα
σπεύδετε, καὶ πολέμοιο τέλος, καὶ νήγρετον ὕπνον;
δυσμενέων ὅδε κῶμος ἀρήϊος· αἱ δὲ πού ἤδη
τίκτουσιν μογερῆς ἑκάβης ὠδῖνες ὀνείρων·
λήγει δ' ἀμβολιεργὸν ἔτος, πολέμοιο λυθέντος·
τοῖς, ἀριστήων λόχος ἔρχεται, οὓς ἐπὶ χάρμην

τεύχειν ἀστράπτουσιν ἀμαυροτάτην ἐπὶ νύκτα·
τέξεται ὄβριμος ἵππος· ἐπὶ χθόνα δ' ἄρτι θορῶντες,
ἐς μόθον ὁρμήσουσι τελειότατοι πολεμισταί·
οὐ γὰρ ὑπ' ὠδίνεσσι μογοστόκον ἵππον ἀνεῖσαι,
ἀνδράσι τικτομένοισι, νέφη χρύσοισι γυναῖκες·
αὐτὴ δ' εἰλύθυια γενήσεται, ἥ μιν ἔτευξε·
γαστέρα δὲ πλήθουσαν ἀνακλίνασ' ἀναβοήσει
μαῖα πολυκλαύτοιο τόκου πτολίπορθος ἀθήνη.
καὶ δὴ πορφύρεον μὲν ἑλίσσεται ἔνδοθι παρειῶν,
αἵματος κεχύμενον πέλαγος, καὶ κῦμα φόνοιο·
δεσμά τε συμπαθέων πλέκεται περὶ χερσὶ γυναικῶν
μυρία· φωλεύει δ' ὑπὸ δούρασι κευθόμενον πῦρ.
ὤ μοι ἐμῶν ἀχέων, ὤ μοι πάτριον ἄστυ.
αὐτίκα μοι λεπτὴ κόνις ἔσσεται· οἴχεται ἔργον
ἀθανάτων, προθέλυμνα δὲ θεμείλια Λαομέδοντος·
καὶ σὲ πατὴρ ὀδύρομαι, οἷα μὲ ἤδη
ἀμφότεροι πέσεσθε· σὺ μὲν πάτερ οἰκτρὰ δεδουπὼς,
κείσεαι ἑρκείοιο Διὸς μεγάλῳ παρὰ βωμῷ.
μῆτερ ἀριστοτόκεια, σέο δὲ βροτέης ἀπὸ μορφῆς
λυσσαλέην ἐπὶ παισὶ θεοὶ κύνα ποιήσουσι.
δῖα Πολυξένη, σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
κεκλιμένην, ὀλίγον δακρύσομαι· ὢς ὄφελέν τις
ἀργείων ἐπὶ σοῖσι γόοις ὀλέσαι με καὶ αὐτήν·
τίς γάρ μοι χρεὼ βίου, τοῦ, πλέον ἤ με φυλάσσει
οἰκτροτέρῳ θανάτῳ· ξείνη δέ με γαῖα καλύψει·
ποῖα δέ μοι δέσποινα καὶ αὐτῷ δῶρα ἄνακτι
ἀντὶ τόσων καμάτων ἀγαμέμνονι δῶρον ὑφαίνει;
ἀλλ' ἤδη μοι φράζεσθαι, τάδε γνώσετε πάντες,
καὶ νεφέλην ἀπόθεσθε βλαψίφρονος ἄτης.

ῥηγνύσθω πελέκεσσι δὲ μὰς πολυχανδέος ἵππου,
ἢ πυρὶ καιέσθω· δολόεντα δὲ σώματα κεύθων,
ἐλλύσθω· μεγάλη δὲ πυρὴ δαναοῖσι γενέσθω·
καὶ τότε μοι δαίνυσθε, καὶ ἐς χορὸν ὀρνύεσθε,
στησάμενοι κρητῆρας ἐλευθερίης ἐρατεινῆς.
ἣ μὲν, ἔφη· τῇ δ' οὔ τις ἐπείθετο· τὴν, γὰρ ἀπόλλων
ἀμφότερον μάντιν ἀγαθὸν, καὶ ἄπιστον ἔθηκεν·
τὴν, ὁ πατὴρ ἐνένιπεν, ὁμοκλήσας ἐπέεσσι·
τίς σε πάλιν κακόμαντιν δυσώνυμος ἤγαγε δαίμων,
θαρσαλέην κυνόμυια, μάτην δὲ χρῇς ἅπερ ἔχεις;
οὔπω σοι κέκμηκε νόος λυσσώδεϊ νούσῳ,
οὐδὲ παλιφήμων ἐκορέσσατο λαβροσυνάων,
ἀλλὰ καὶ ἡμετέρῃσιν ἐπαχνυμένη θαλίῃσιν,
ἤλυθες, ὁπότε πᾶσιν ἐλεύθερον ἦμαρ ἀνῆψεν,
ἡμῖν Ζεὺς κρονίδης, ἐκέδασσε νῆας ἀχαιῶν;
οὐδέ τι δούρατα μακρὰ τινάσσεται, οὐδέ τι τόξα
ἕλκεται· οὐ ξιφέων πάταγος· σιγῶσι δ' ὀϊστοί·
ἀλλὰ χοροὶ, καὶ μοῦσαι μελίπνοοι, οἵ δ' ἐπὶ νίκῃ.
οὐ μήτηρ ἐπὶ παιδὶ κινύρεται, οὐδ' ἐπὶ δῆριν
ἄνδρα γυνὴ πέμψασα, νέον δακρύσατο χήρη.
ἵππον ἀνελκόμενον δέχεται πολιοῦχος ἀθήνη,
παρθένος, τολμήεσσα· σὺ δὲ πρὸ δόμους θοροῦσα,
ψεύδεα θεσπίζουσα, καὶ ἄχρεα σεῖο πόληϊ,
μοχθόζεις ἀτέλεστα, καὶ ἄστυ ἱερὸν μιαίνεις.
ἐῤῥούτως· ἡμῖν δὲ χοροὶ, θαλίαι τε, μολπαί τε.
οὐ γὰρ ἔτι ῥοίης ὑπὸ τείχεσι δεῖμα λέλειπται,
οὐδ' ἔτι μαντιπόλοιο τεῆς κεχρήμεθα φωνῆς.
ὣς εἰπὼν, ἐκέλευσεν ἄγειν ἑτερόφρονα κούρην
κευθμῶν εἴσω θαλάμοιο· μόγις δ' ἀκέουσα τοκῆϊ,

πείθετο· παρθενικὴ δὲ περὶ κλιντῆρι πεσοῦσα,
κλαῖεν ἐπισταμένη τὸν ἑὸν μόρον· ἔβλεπεν ἤδη
πατρίδος αἰθομένης ἐπὶ τείχεσι μαρνάμενον πῦρ·
οἱ δὲ, πολιούχοιο θεῆς ὑπὸ νηὸν ἀθήνης
ἵππον ἀναστήσαντες, ἐϋξέστων ἐπὶ βάθρων
ἔφλεγον ἱερὰ καλὰ πολυκνίσσων ἐπὶ βωμῶν·
ἀθάνατοι δ' ἀνένευον ἀνηνύτους ἑκατόμβας·
εἰλαπείνη τ' ἐπιδήμιος ἦεν, καὶ ἀμήχανος ὕβρις·
ὕβρις ἐλαφρίζουσα μέθην λυσήνορος οἴνου·
ἀφραδίῃ τε βέβυστο, μεθημοσύνῃ τε, καὶ μήνῃ
πᾶσα πόλις· πυλέων δ' ὀλίγοις φυλάκεσσι μεμήλει·
ἤδη καὶ γὰρ φέγγος ἐδύετο· δαιμονίη δὲ
ἴλιον αἰπεινὴν ὀλεσίπτολις ἀμφέβαλε νύξ·
ὀρφνῇ δ' ἑλένῃ πολιὸν δέμας ἀσκήσασα,
ἦλθε δολοφρονέουσα πολυφράδμων ἀφροδίτη·
ἐκ δὲ καλεσσαμένη, προσέφη πειθήμονι φωνῇ·
νύμφα φίλη, καλέει σε πόσις Μενέλαος ἀγήνωρ·
ἵππῳ δουρατέῳ κεκαλυμμένος· ἀμφὶ δ' ἀχαιῶν
ἡγεμόνες λοχόωσι τεῶν μνηστῆρες ἀέθλων·
ἀλλ' ἴθι μή τι μελέτω Πριάμοιο γέροντος,
μήτ' ἄλλων τρώων, μήτ' αὐτοῦ Δηϊφόβοιο·
ἤδη γάρ σε διδόναι πολυτλήτῳ Μενελάῳ·
ὣς φαμένη, θεὸς αὖθις ἐπέδραμεν· ἡ δὲ, δόλοισι
θελγομένη, κραδίην θάλαμον λίπε κηώεντα,
καὶ ὁ Δηΐφοβος πόσις ἕσπετο· τὴν δὲ κιοῦσαν,
τρωϊάδες ἑλκεχίτωνες ἐθηήσαντο γυναῖκες·
ἡ δ' ὁπόθ' ὑψιμέλαθρον ἐς ἱερὸν ἦλθεν ἀθήνης,
ἔστη παπταίνουσα φυὴν δυήνορος ἵππου·
τρὶς δὲ περιστείχουσα, καὶ ὀργείους ἐρέουσα,

πάντας

πάντας ἠϋκόμους ἀλόχους ὀνόμαζεν ἀχαιῶν
φωνῇ λεπταλέῃ· τοὶ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἄμυνστον
ἀλγεινῇ κατέχοντες ἐελμένα δάκρυα σιγῇ
ἱέμεναι Μενέλαος, ἐπεὶ ἔκλυε τυνδαρεώνης·
κλαῖε δὲ τυδείδης μεμνημένος Αἰγιαλείης·
ὄμμα δ' ἐποίησεν ὀδυσσῆα Πηνελοπείης,
ἄντικλος ὅτε κέντρον ἐδέξατο Λαοδαμείης·
μοῦνος δ' ἀμειβαίην ἀνεβάλλετο γῆρυν ἀνοίξας·
ἀλλ' ὀδυσσεὺς κατέπαυτο καὶ ἀμφοτέρῃς θαλάμοισιν
ἀμφιπεσὼν, ἐπίεζεν ἐπειγόμενος στόμα λῦσιν·
μύστακα δ' ἀρρήκτοισιν ἀλυκτοπέδῃσι μεμαρπὼς,
εἶχεν ἐπικρατέως· ὁ δ' ἐπάλλετο χερσὶ πιαθεὶς,
φεύγων ἀνδροφόνοιο, πελώρια δεσμὰ σιωπῆς·
καὶ τὸν, μὲν λίπεν ἆσθμα φερέσβιον· οἱ δέ μιν ἄλλοι
δάκρυσι λαθριδίοισι κλαύσαντες ἀχαιοὶ,
κοῖλον ὑποκρύψαντες ἐς ἴλιον ἔνθεσαν ἵππου,
καὶ χλαῖναν μελέεσσιν ἐπὶ ψυχροῖσι βαλόντες·
καί νύ κεν ἄλλον ἔθελγε γυνὴ δολόμητις ἀχαιῶν,
εἰ μή οἱ βλοσυρῶπις ἀπ' αἰθέρος ἀντήσασα
παλλὰς, ἐπηπείλησε· φίλου δ' ἐξήγαγε νηοῦ,
μούνη φαινομένη· στερρὴν δ' ἀπεπέμψατο φωνήν·
δειλὴ, τέο μάχρις ἀνδροσύναι τε φέρουσι,
καὶ πόθος ἀλλοτρίων λεχέων, καὶ Κύπριδος ἄτη·
οὔπω δ' οἰκτείρεις πρότερον πόσιν, οὐδὲ θύγατρα
ἑρμιόνην ποθέεις· ἔτι δὲ τρώεσσιν ἀρήγεις·
χάζεο· καὶ θαλάμων ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
σὺν πυρὶ μειλιχίῳ, ποτὶ δέχνυσο νῆας ἀχαιῶν·
ὣς φαμένη, κενεὴν ἀπάτην ἐκέδασσε γυναικός·
καὶ τὴν, μὲν θαλαμόνδε πόδες φέρον· οἱ δὲ, χοροῖο

παυσάμενοι, καμάτοις βεβαρυότες, ἤριπον ὕπνῳ·
καὶ δή που φόρμιγξ ἀνεπαύσατο· κεῖτο δὲ κάμνων
ἄλλος ἐπὶ κρητῆρι· κύπελλα δὲ πολλὰ χυθέντα,
αὐτομάτως ῥέεσκε καθελκομένων ἀπὸ χειρῶν·
ἡσυχίη δὲ πάλιν κατεβώσκετο νυκτὸς ἑταίρη·
οὐδ' ὑλακὴ σκυλάκων ἠκούετο· πᾶσα δὲ σιγῇ
εἱστήκει καλέουσα φόνων πνείουσαν ἀϋτήν·
ἤδη δὲ Τρώεσσιν ὀλέθριον ἦλθε τάλαντον
Ζεὺς ταμίης πολέμοιο· μόγις δ' ἐλέλιξεν ἀχαιούς·
χάζετο ἰλιόθεν λυκίης ἐπὶ πίονα νηὸν,
ἀχνύμενος μεγάλοις ἐπὶ τείχεσι φοῖβος ἀπόλλων·
αὐτίκα δ' ἀργείοισιν ἀχιλλῆος παρὰ τύμβον
ἀγγελίην ἀνέφαινε Σίνων εὐφεγγέϊ δαλῷ·
παννυχίη δ' ἑτάροισιν ὑπὲρ θαλάμοιο καὶ αὐτὴ
ἀνειδὴς ἑλένη χρυσέην ἀπεδείκνυτο πεύκην·
ὡς δ' ὁπότε πλήθουσα πυρὸς γλαυκοῖο σελήνη,
οὐρανὸν αἰγλήεντα κατεχρύσωσε προσώπῳ,
οὐχ ὅθ' ὑπὸ γλωχῖνας ἀποξύνουσα κεραίης
πρωτοφαὴς ὑπὸ μηνὸς ἀνίσταται ἄσκιον ἀχλύν·
ἀλλ' ὅτε κυκλώσασα ἐπὶ τρόχον ὄμματος αὐγὴν,
ἀντιτύπους ἀκτῖνας ἀφέλκεται ἠελίοιο,
τοίη μαρμαίρουσα θεραπναίη τότε νύμφη,
οἴνοπα πήχεων ἀνεῖλκε φίλον πυρὸς ἡνιοχῆα·
οἱ δὲ, σέλας πυρσοῖο μετήορον ἀθρήσαντες,
νῆας ἀνεκρούσαντο παλιγνάμπτοισι κελεύθοις
ἀργεῖοι σπεύδοντες· ἅπας δ' ἠπείγετο ναύτης,
δειλαίου πολέμοιο τέλος διζήμενος εὑρεῖν·
οἱ δ' αὐτοὶ πλωτῆρες ἔσαν, κρατεροί τε μαχηταὶ,
ἀλλήλοις τ' ἐκέλευον· ἐλαυνέμεναι δ' ἄρα νῆες

ὠκύποροι κραιπνῶν ἀνέμων ταχυπειθέϊ ῥιπῇ,
Ἴλιον εἰσανέποντο Ποσειδάωνος ἀρωγῇ·
ἔνθα δὲ δὴ πρότερον κίον· οἱ δ' ἐλέλειφθεν
ἱππῆες κατόπισθεν, ὅπως μὴ Τρώϊοι ἵπποι,
λαὸν ἀναστήσωσιν ἐγειρόμενοι χρεμετισμῷ·
οἱ δ' ἕτεροι γλαφυροῖο διὰ ξυλόχοιο θορόντες,
τευχοσαὶ βασιλῆες ἀπὸ δρυὸς οἷα μέλισσαι·
αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολυχανδέος ἔνδοθεν ἵππου
κηρὸν ὑφαίνουσαι μελιηδέα φωλάδι τέχνῃ,
ἐς νομὸν αἰγιάλοιο, καὶ ἄνθεσιν ἀμφιχυθεῖσαι
νύγμασι πημαίνουσα παραστείχοντας ὁδίτας,
ὣς Δαναοὶ κρυφίοιο λόχου κληῗδας ἀνέντες,
θρῶσκον ἐπὶ Τρώεσσι· καὶ ἐς ἔτι κοῖτον ἔχοντας
χαλκείου θανάτοιο, κακοῖς ἐκάλυψεν ὀνείροις·
νήχετο δ' αἵματι γαῖα· βοὴ δ' ἄλληκτος ὀρώρει,
Τρώων φευγόντων· ἐστέφετο δ' Ἴλιος ἱρὴ
πιπτόντων νεκύων· τοὶ δ' ἀνδροφόνῳ κολοσυρτῷ
ἄιξον οἳ ἔνθα καὶ ἔνθα μεμηνότες οἷα λέοντες,
σώμασιν ἀρτιφάτοισι γεφυρώσαντες ἀγυάς·
Τρωϊάδες δὲ γυναῖκες ὑπὲρ τεγέων ἀΐουσαι,
αἱ μὲν, ἐλευθερίης ἐρατῆς ἔτι διψώουσαι,
αὐχένας εἰς θάνατον δειλοῖς ἐπέβαλλον ἀκοίταις·
αἱ δὲ, φίλοις ἐπὶ παισὶ χελιδόνες οἷά τε κοῦφαι
μητέρες ὠδύροντο· νέη δέ τις ἀσπαίροντα
ἠΐθεον κλαύσασα, θανεῖν ἐσπούδαξε καὶ αὐτή·
οὐ δὲ δορυκτήτοισιν ὁμοῦ δεσμοῖσιν ἕπεσθαι
ἤθελεν, ἀλλ' ἐχόλωσε καὶ οὐκ ἐθέλοντα φονῆα·
καὶ ξυνὸν λέχος ἔσχεν ὀφειλομένῳ παρακοίτῃ·
πολλαὶ δ' ἠλιτόμηνα, καὶ ἄπνοα τέκνα φοροῦσαι,

γαστέρος ὠμοτόκοιο χύδην ὠδῖνα μεθεῖσαι,
ῥιγεδανῇ συμπαισὶν ἀπεψύχοντο καὶ αὐταί.
παννυχίη δ' ἐχόρευσεν ἀνὰ πτόλιν οἷα θύελλα
κύμασι παφλάζουσα πολυφλοίσβου πολέμοιο,
αἵματος ἀκρίτοιο μέθης ἐπίκωμος ἐνυώ.
σὺν δ' ἔρις οὐρανόμηκες ἀναστήσασα κάρηνον
ὀργῆς ὀρόθυνεν, ἐπεὶ καὶ φοίνιος ἄρης,
ὀψὲ μὲν, ἀλλὰ καὶ ὣς ἑτεραλκέα νίκην
ἦλθε φέρων δαναοῖσι. καὶ ἀλλοπρόσαλλον ἐρωὴν,
ἴαχε γλαυκῶπις ἐς ἀκρόπολιν ἀθήνη,
αἰγίδα κινήσασα Διὸς σάκος. ἔβρεμε δ' αἰθὴρ,
ἥρης ἀπερχομένης. ἐπὶ δ' ἔβραχε γαῖα βαρεῖα
παλλομένη τριόδοντι Ποσειδάωνος ἀκωκῇ,
ἔφριξε δ' ἀΐδης. χθονίων δ' ἐξέδραμε θώκων,
ταρβήσας μή πού τι Διὸς χωσαμένοιο μέγα,
πᾶν γένος ἀνθρώπων κατάγῃ ψυχοστόλος ἑρμῆς.
πάντα δ' ὁμοῦ κεκίνητο, φόνος δέ τις ἄκριτος ἦεν.
οἱ μὲν γὰρ φεύγοντας ἐπὶ σκαιῇσι πύλῃσι,
κτεῖνον ἐφεστῶτες. ὁ δ' ἐξ εὐνῆς ἀνορούσας
τεύχεα μαστεύων, δνοφερῇ περικάππεσεν αἰχμῇ.
καί τις ὑπὸ σκιόεντι δόμῳ κεκρυμμένος ἀνὴρ,
ξεῖνος ἐὼν ἐκέλευσεν ὀϊόμενος φίλον εἶναι.
νήπιος, οὐ μὲν ἔμελλεν ἐν ἠοῖ φωτὶ μιγῆναι.
ξείνια δ' ἐχθρὰ κόμιζεν. ὑπὲρ τέγεος δέ τις ἄλλος
μήπω παπταίνων τε, θοῷ διέπιπτεν ὀϊστῷ.
καί τινες ἀλγινῷ κραδίην βεβολιότες οἴνῳ,
ἐκ πλαγέες ποτὶ δοῦπον ἐπειγόμενοι καταβῆναι,
κλίμακος ἐξελάθοντο. κατ' ὑψηλῶν τε μελάθρων
ἔκπεσον ἀγνώσσοντες. ἐπ' αὐχενίοις δὲ λυθέντες,

ἀστραγάλοις ἐπάτησαν· ὁμοῦ δ' ἐξήρυγεν οἶνος·
πολλοὶ δ' εἰς ἕνα χῶρον ἀολλέες ἐκτείνοντο
μαρνάμενοι· πολλοὶ δὲ διωκόμενοι, κατὰ πύργων
ἤριπον ἐς ἀΐδαο, πανύστατον ἅλμα θορόντες·
παῦροι δὲ στεινῆς διὰ κοιλάδος, οἷά τε φῶρες
πατρίδος ὀλλυμένης ἔλαθον χειμῶνα φυγόντες·
οὐδ' ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀχλύϊ λαχόντες ἀθλεῖοι,
ἀνδράσι νηχομένοις, καὶ οὐ φεύγουσιν ὁμοῖοι,
πίπτον ἐπ' ἀλλήλοισι· πόλις δ' οὐ χάνδανε λύθρον
ἀνδρῶν χηρεύουσα, περιπλήθουσά τε νεκρῶν·
οὐδέ τι φειδηλή τις ἐγίγνετο· φοιταλέη δὲ
σπερχομένοις μάστιγι φιλαγρύπνοιο κυδοιμοῦ·
οὐδὲ θεῶν ὄπιν εἶχον ἀθεσμοτάτης ὑπὸ ῥιπῆς·
ἀθανάτων δ' ἐχθραινον ἀπενθέας αἵματι βωμούς·
οἰκτρότατοι δὲ γέροντες ἀτιμοτάτοισι φόνοισιν,
οὐδ' ὀρθοὶ κτείνοντο· χαμαὶ δ' ἱκετήσια γοῦνα
θεινόμενοι, πολιοῖσι κατεκτείνοντο κάρησιν·
πολλὰ δὲ νήπια τέκνα μινυνθαδίων ὑπὸ μαζῶν
μητέρος ἡρπάζοντο, καὶ οὐ νοέοντα, τοκήων
ἀμπλακίας ἀπέτινον· ἀνημελ δὲ γάλακτος
παιδὶ μάτην ὀρέγουσα, χοὰς ἐκόμισε τιθήνη·
οἰωνοί τε, κύνες τε κατὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλοι
ἠέριοι, πεζοί τε συνέστιοι εἰλαπιναστὰι,
αἷμα μέλαν πίνοντες, ἀμείλιχον εἶλκον ἐδωδήν·
καὶ τῶν, μετὰ κλαγγῇ φόνον ἐπίεον· οἱ δ' ὑλάοντες,
ἄγρια κοπτομένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν ὠδύροντο
νηλέες, οὐδ' ἀλέγιζον ἑοὺς εὑρόντας ἄνακτας·
τῷ δὲ γυναικὸς νέως ἐπὶ δώματα Δηϊφόβοιο
στελέχεσιν ὀδυσεύς τε, καὶ ξανθὸς Μενέλαος,

κερχαλέοισι λύκοισιν ἐοικότες, οἵθ' ὑπὸ νύκτα
χειμερίην φονόωντες, ἀσημάντοις ἐπὶ μήλοις
οἴχονται, κάματον δὲ καταψύχουσι νομήων·
ἔνθα δύω περ ἐόντες, ἀπειρεσίησιν ἔμιχθεν
ἀνδράσι δυσμενέεσσι· νέη δ' ἠγείρετο χάρμη·
τῶν μὲν, ἐπορνυμένων· τῶν δ' ὑψόθεν ἐκ θαλάμοιο
βαλλόντων λιθάδεσσι, καὶ ὠκυμόροισιν ὀϊστοῖς·
ἀλλὰ καὶ ὣς ὑπέροπλα κάρηατα πυργώσαντες,
ἀρρήκτοις κορύθεσσι, καὶ ἀσπίσι κυκλώσαντες,
ἐξεθόρον μέγα δῶμα· καὶ ἀντίβιον μὲν ὅμιλον,
θύρασ τε δειμαλέους ἐδάϊξεν ὀδυσσεύς·
ἀτρείδης δ' ἑτέρωθεν ὑποτμήξαντα διώξας,
Δηΐφοβον κατέμαρψε, μέσην κατὰ γαστέρα τύψας,
ἧπαρ ὀλισθηρῇσι συνεξέχεε χολάδεσσιν·
ὣς ὁ μὲν αὐτόθι κεῖτο λελασμένος ἱπποσυνάων·
τῷ δ' ἕπετο ῥομένσα δορυκτήτις παράκοιτις,
ἄλλοτε μὲν χαίρουσα κακῶν ἐπὶ τέρμασι μόχθων,
ἄλλοτε δ' αἰδομένη· τοτὲ δ' ὀψέ περ ὡς ἐν ὀνείρῳ,
λαθρίδιον στενάχουσα φίλης μιμνήσκετο πάτρης·
αἰακίδης δὲ γέροντα Νεοπτόλεμος βασιλῆα,
τήμασι κεκμηῶτα παρ' ἑρκείῳ κτάνε βωμῷ,
οἶτον ἀπωσάμενος πατρώϊον· οὐδὲ λιτάων
ἔκλυεν, οὐ Πηλῆος ὁρώμενος ὁμήλικα χαίτην,
ἥδε καὶ, ἧς ἄπο θυμὸν ἀπέκλασεν, οὐδὲ γέροντος,
καί περ ἐὼν βαρύμηνις, ἐφείσατο τὸ πρὶν ἀχιλλεύς·
σχέτλιος· ἦ μὲν, ἔμελλεν καὶ αὐτὸ ποτμὸς ὁμοίως
ἔσεσθαι παρὰ βωμὸν ἀληθοῦς ἀπόλλωνος
ὕστερον, ὁππότε μιν ξανθῆς φιλήμονα νηοῦ
Δελφὸς ἀνὴρ ἐλάσας, ἱερῇ κατέπεφνε μαχαίρῃ·

ἠδὲ, κυβιστήσαντα δι' ἠ   ων ἀπὸ πύργων *
χειρὸς ὀδυναίηος ὀλοὸν μέλος ἀθρήσασα
ἀνδρομάχη, μινύωρον ἐκώκυσεν ἀστυάνακτα.
Κασσάνδρην δ' ἤχυνεν ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Παλλάδος ἀχράντοιο θεῆς ὑπὸ γοῦνα πεσοῦσαν.
ἠδὲ, βίην ἀνένευσε, καὶ ἦτορ τὸ πρόσθεν ἀρήγων
ἀνθ' ἑνὸς ἀργείοισιν ἐχώσατο πᾶσιν ἀθήνη.
Αἰνείαν δ' ἔκλεψεν, καὶ ἀγχείσην ἀφροδίτη,
οἰκτείρουσα γέροντα, καὶ υἱέα. τῆλε δὲ πάτρης
αὐσονίην ἐπένασσε. θεῶν δ' ἐτελείετο βουλὴ,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἵνα κράτος ἄφθιτον εἴη
παισὶ, καὶ υἱωνοῖσιν ἀρηϊφίλης ἀφροδίτης.
τέκνα δὲ, καὶ γενεὴν ἀντήνορος ἀντιθέοιο
ἀτρείδης ἐφύλαξε, φιλοξείνοιο γέροντος
μειλιχίης προτέρης μεμνημένος, ἠδὲ τραπέζης
κοινῆς, ἥ μιν ἔδεκτο γυνὴ πρηεῖα Θεανὼ
δειλή. Λαοδίκην σὲ δὲ πατρίδος ἐγγύθι γαίης
γαῖα περιπτύξασα κεχηνότι δέξατο κόλπῳ.
οὐδέ σε θησείδης ἀκάμας, οὐδ' ἄλλος ἀχαιῶν
ἤγαγε ληϊδίην. ἔθανες δ' ἅμα πατρίδι γαίῃ.
πᾶσαν δ' οὐκ ἂν ἔγωγε μόθου χύσιν ἀείσαι μι-
μνησαίων οὐδὲ μόχθος. ἐγὼ δ' ἅπερ ἵππον ἐλάσσω
τέρματος ἀμφιέλισσαν ἐπιψαύουσαν ἀοιδήν.
ἄρτι γὰρ ἀντολίηθεν ἀπ' ἀενάοιο ὠκεανοῖο,
ἠρέμα λευκαίνουσα κατέγραφεν ἠέρα πολλὴν,
νύκτα διαρρήξασα μιαιφόνων ἱππότις ἠώς.
οἱ δ' ἐπαγαλλομένοισι πολέμου ὑπεραυχέϊ νίκῃ,
πάντες παπταίνεσκον ἀνὰ πτόλιν, εἴ τινες ἄλλοι
κευθόμενοι φεύγουσι φόνου πανδήμιον ἄτην.

ἄλλοι μὲν δέδμηντο λινῷ θανάτοιο πανάγρῳ,
ἰχθύες ὡς ἁλίῃσιν ἐνὶ ψαμάθοισι χυθέντες·
Ἀργεῖοι δ' ἀπὸ μὲν μεγάρων νεοτευχέα κόσμον
ἐξέφερον νηῶν ἀναθήματα· πολλὰ δ' ἐρήμων
ἥρπαξον θαλάμων κειμήλια· σὺν δὲ γυναῖκας
ληϊάδας σὺν παισὶν ἄγον ποτὶ νῆας ἀνάγκῃ·
τείχεϊ δὲ πτολίπορθον ποτὶ φλόγα θωρήξαντες,
ἔργα Ποσειδάωνος ἴῃ συνέχευον ἀϋτμῇ·
αὐτοῦ καὶ μέγα σῆμα φίλοις ἀστοῖσιν ἐτύχθη
ἴλιος αἰθαλόεσσα· πυρὸς δ' ὀλεσαίπολιν ἄτην
ξάνθος ἰδὼν ἔκλαυσε γόων, ἁλιμυρέι πηγῇ·
οἱ δὲ, Πολυξείνης ἐπὶ τύμβιον αἷμα χέοντες,
μῆνιν ἱλασσάμενοι τεθνειῶτος αἰακίδαο.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐλάγχανον, ἄλλα τε πάντων
χρυσὸν ἐμοιρήσαντο, καὶ ἄργυρον, οἷσι βαθείας
νῆας ἐπαχθήσαντες, ἐριγδούπου διὰ πόντου
ἐκ Τροίης ἀνώροντο, μόθον τελέσαντες ἀχαιοί.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΕΩΣ,
ΤΡΟΙΑΣ, ΤΕΛΟΣ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΒΙΟΣ.

Κολοῦθος λικοπολίτης θηβαῖος ἐποποιὸς, γεγονὼς κατὰ Σοῦδαν ἐπὶ ἀναστασίου τοῦ κληθέντος βραχίονος μετὰ Ζήνωνα βασιλεύσαντος ἐν κωνσταντινουπόλει· μεθ᾽ ὃν, ἐβασίλευσεν ἰουστῖνος ὁ θρᾷξ· καὶ μετ᾽ ἐκεῖνον ἰουστινιανὸς ὁ θεῖος, ὁ ἐλευθερώσας ἰταλίαν τῆς δουλείας τῶν γότθων διὰ Βελισαρίου, ἀνεψιὸς ὢν ἐκείνου· χίλια ἔτη εἰσὶ καὶ μικρόν τι πρός· οὗτος ἔγραψε καλυδωνιακὰ δι᾽ ἐπῶν ἐν βιβλίοις ἕξ· καὶ ἐγκώμια, καὶ περσικά· τούτῳ ἐπιγέγραπται καὶ τὸ παρὸν ποίημα, ἑλένης ἁρπαγὴ, ἐν ἀπουλίᾳ σύνηθες, καὶ γνώριμον, ὅπου καὶ ἡ ποίησις τοῦ ὁμηρικοῦ Κοΐντου πρῶτον εὕρηται ἐν τῷ ναῷ τοῦ θείου Νικολάου τοῦ κασούλων, ἔξω τοῦ ὑδρόντου· ὃ ἀνασώσας ὁ θεῖος Βησσαρίων ὁ νικαίας καρδινάλις θουσκουλάνου, τοῖς βουλομένοις ἐκοίνωσε· καὶ τοῦτο δὲ ἀπόκρυφον γεγονὸς, νῦν κοινὸν ἐστί·

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ.

Ἔστι δὲ ἰδεῖν ἐν τούτῳ, τὴν ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως, καὶ Θέτιδος συναγωγὴν τῶν θεῶν, καὶ τὴν τῆς ἔριδος σύγχυσιν, καὶ ἔριν περὶ τοῦ μήλου, καὶ ὅτι ὁ Ζεὺς ἔπεμψεν ἑρμῆν πρὸς Πάριν κρινοῦντα τὰς τρεῖς θεὰς, καὶ τῇ εὐειδεστέρᾳ δώσοντα τὸ μῆλον· καὶ πολλῶν ῥηθέντων, ὁ Πάρις δέδωκε τῇ ἀφροδίτῃ τὸ μῆλον, ἐπὶ ὑποσχέσει λαβεῖν τὴν ἑλένην, ὃ καὶ γέγονε· πλεύσας γὰρ εἰς τὴν ἑλλάδα, καὶ εἰς σπάρτην, καὶ λαβὼν ἐκείνην, ἀνήγαγεν εἰς ἴλιον, κακὸν ἀρχέκακον πάντων τῶν δεινῶν·

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ ΛΙΚΟΠΟΛΙΤΟΥ ΕΠΟΠΟΙΟΥ, ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ.

Υμφαι τρωϊάδες ποταμοῦ ξάνθοιο γενέθλη,
αἳ πλοκάμων κρήδεμνα, καὶ ἱερὰ παίγνια χειρῶν
πολλάκι πατρῴῃσιν ἐνὶ ψαμάθοισι λιποῦσαι,
ἐς χορὸν ἰδαίῃσιν ἐπαντέλλεσθε χορείαις,
δεῦτε θεμιστοπόλοιο νοήματα μηλοβοτῆρος,
ἔσπετέ μοι, κελάδοντος ἀπορνύμεναι ποταμοῖο,
ἐξ ὀρέων πόθεν ἦλθεν, ἀηθέα πόντον ἐλαύνων,
ἀγνώσσων ἁλὸς ἔργα; τί δὲ χρέος ἔπλετο νηῶν
ἀρχεκάκων, ἵνα πόντον ὁμοῦ, καὶ γαῖαν ὀρίνῃ
βουκόλος; ὠκυπέτη δὲ τίς ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
ὄφρα καὶ ἀθανάτοισι θεμιστεύωσι νομῆες.
τίς δὲ δικασπολίη, πόθεν ἔκλυεν οὔνομα νύμφης
ἀργείης, αὐταὶ γὰρ ἐθηήσασθε μολοῦσαι,
ἰδαίης κάρηνον ἐπὶ πρηῶνα φαλακρῆς,
καὶ Πάριν οἰοπόλοισιν ἐφεδριόωντα βοώτοις,
καὶ χαρίτων βασίλειαν ἀγαλλομένην ἀφροδίτην,
ὡς ὅτε, ὑψιλόφοισιν ἐν οὔρεσιν αἱμονιήων
νυμφιδίων Πηλῆος ἀειδομένων ὑμεναίων,
Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσιν ἐῳνοχόει Γανυμήδης.
πᾶσα δὲ κυδαίνουσα θεῶν ἔσπευδε γενέθλη
αὐτοκασιγνήτην λευκώλενον ἀμφιτρίτης.
Ζεὺς μὲν ἀπ᾽ οὐλύμποιο, ποσειδάων δὲ θαλάσσης.
ἐκ δὲ μελισσήεντος ἀπειγομένων ἑλικῶνος,

μουσάων κλυτόφωνον ἄγων χορὸν ἤλυθεν ἀπόλλων·
τοῦ, δὲ μεθωμάρτησε κασιγνήτη Διὸς ἥρη·
οὐδ᾽ αὐτὴ βασίλεια καὶ ἁρμονίης ἀφροδίτη
ἐρχομένη, δήθυνεν ἐς ἄλσεα κενταύροιο·
καὶ στέφος ἀσκήσασα γαμήλιον ἤλυθε πειθὼ,
τοξευτῆρος ἔρωτος ἐλαφρίζουσα φαρέτρην·
καὶ βριαρὴν τρυφάλειαν ἀπὸ κροτάφοιο μεθεῖσα,
ἐς γάμον ὡμάρτησε· γάμων δ᾽ ἀδίδακτος ἀθήνη,
οὐδὲ κασιγνήτη λητωῒὰς ἀπόλλωνος *
ἄρτεμις ἠτίμησε καὶ ἀγροτέρη περ ἐοῦσα·
οἷος δ᾽ οὐ κώεην, οὐ δήϊον ἔγχος ἀείρων,
ἐς δόμον ἡφαίστοιο σιδήρεος ἤλυθεν ἄρης,
τῆνος ἄτερ θώρηκος, ἄτερ θηκτοῖο σιδήρου,
μειδιόων ἐχόρευεν· ἔριν δ᾽ ἀγέραστον ἐᾶσαι
οὐ Χείρων ἀλέγιξε, καὶ οὐκ ἐμπάζετο Πηλεύς·
χρυσείοις δ᾽ ἑκάτερθε τινασσόμενος πλοκάμοισι
βότρυς, ἀκερσεκόμης ζεφύρῳ συνελίξετο χαίτην·
ἡ δ᾽ ἅτε ποιήεντος ἀποπλαγχθεῖσα νομοῖο
πόρτις, ἐρημαίῃσιν ἐνὶ ξυλόχοισιν ἁλᾶται,
φοινήεντι μύωπι βοῶν ἐλατῆρι τυπεῖσα,
τοῖα βαρυζήλοισιν ἔρις πληγῇσι δαμεῖσα,
πλάζετο, μαστεύουσα θεῶν πῶς δαῖτας ὀρίνοι·
πολλάκι δ᾽ εὐλαΐγγος ἀπὸ κλισμοῖο θοροῦσα,
ἵστατο, καὶ παλίνορσος ἐφέζετο· χειρὶ δὲ γαίης,
οὐδέ τε κόλπον ἔρυξε, καὶ οὐκ ἐφράσσατο πέτρην·
ἤθελε δ᾽ ἠχήεντα πυρὸς πρηστῆρα τινάσσειν,
ἐκ χθονίων τιτῆνας ἀναστήσασα βερέθρων,
οὐρανὸν ὑψιμέδοντος ἀϊστῶσαι Διὸς ἕδρην·
ἡφαίστῳ δ᾽ ὑπόειξεν ἀτυζομένη περ ἐοῦσα·

καὶ πυρὸς ἀσβέστοιο, καὶ ἰθυντῆρι σιδήρου,
καὶ σακέων βαρύδουπον ἐμήσατο κόμπον ἀράσσειν,
εἴ ποτε δὴ μαίνοντος ἀναθρώσκοιεν ἰωήν·
ἀλλὰ καὶ ὁπλοτέρην δολίην ἐφράσσατο βουλήν,
ἄρεα δὴ μαίνουσα σιδήρεον ἀσπιδιώτην·
ἤδη δ' ἑσπερίδων χρυσέων ἐμνήσατο μήλων·
ἔνθεν ἔρις πολέμοιο προάγγελον ἔρνος ἑλοῦσα,
μήλων ἀριζήλων ἐφράσσατο δήνεα μόχθων·
χειρὶ δὲ κινήσασα μόθου πρωτόσπορον ἀρχήν,
ἐς θαλίην ἔρριψεν, χορὸν δ' ὤρινε θεάων·
ἤρη μὲν παράκοιτις ἀγαλλομένη Διὸς εὐνῇ
ἵστατο θαμβήσασα, καὶ ἤθελε ληΐξασθαι·
πασάων δ' ἅτε Κύπρις ἀρειοτέρη γεγαυῖα,
μῆλον ἔχειν ἐπόθησεν, ὅτι κτέρας ἐστὶν ἐρώτων.
Ζεὺς δὲ θεῶν καὶ νεῖκος ἰδών, καὶ παῖδα καλέσσας,
τοῖον ἐφεδρήσοντα προσέννεπεν ἑρμάωνα·
εἴ τινά που ξάνθοιο παρ' ἰδαίοιο ῥεέθροις
παῖδα Πάριν Πριάμοιο, τὸν ἀγλαὸν ἡβητῆρα
τρωίης βουκολέοντα κατ' οὔρεα τέκνον ἀκούεις,
κείνῳ μῆλον ὄπαζε, διακρίνειν δὲ θεάων
κέκλεο καὶ βλεφάρων συνοχήν, καὶ κύκλα προσώπων·
ἡ δὲ διακρινθεῖσα φέρειν περίπυστον ὀπώρης
κάλλος, ἀρειοτέρης ἐχέτω καὶ κόσμον ὀπώρης·
ὣς ὁ μὲν, ἑρμάωνι πατὴρ ἐπέτελλε κρονίων·
αὐτὰρ ὅ, παρφῄσιν ἐφημοσύνῃσι πιθήσας,
ἐς ὁδὸν ἡγεμόνευε, καὶ οὐκ ἀμέλησε θεάων·
πᾶσα δὲ λωϊτέρην, καὶ ἀμείνονα δίζετο μορφήν·
Κύπρις μὲν δολόμητις ἀναπτύξασα καλύπτρην,
καὶ περόνην θυόεντα διαστήσασα κομάων,

χρυσῷ μὲν πλοκάμους, χρυσῷ δ' ἐστέψατο χαίτην.
τοῖα δὲ παῖδας ἔρωτας ἀνηΰτησεν ἰδοῦσα,
ἐγγὺς ἀγὼν φίλα τέκνα· περιπτύξασθε τιθήνην.
σήμερον ἀγλαΐαι μεδιακρίνουσι προσώπων.
δειμαίνω τίνι μῆλον ὁ βουκόλος οὗτος ὀπάσῃ.
ἥρην μὲν χαρίτων ἱερὴν ἐνέπουσι τιθήνην.
φασὶ δὲ κοιρανίην μεθέπειν, καὶ σκῆπτρα φυλάσσειν,
καὶ πολέμων βασίλειαν ἀεὶ καλέουσιν ἀθήνην.
μούνη Κύπρις ἄναλκις ἔην θεὸς, οὐ βασιλήων
κοιρανίην, οὐδ' ἔγχος ἀρήϊον, οὐ βέλος ἕλκω.
ἀλλὰ τί δειμαίνω περιώσιον; ἀντὶ μὲν αἰχμῆς,
ὡς θοὸν ἔγχος ἔχουσα μελίφρονα δεσμὸν ἐρώτων,
κεστὸν ἔχω, καὶ κέντρον ἄγω, καὶ τόξον ἀείρω.
κεστὸν, ὅθεν φιλότητος ἐμῆς ἐμὸν οἶστρον ἑλοῦσαι,
πολλάκις ὠδίνουσι, καὶ οὐ θνήσκουσι γυναῖκες.
τοῖον ἐφεσπομένη ῥοδοδάκτυλος ἔννεπε κύπρις,
οἱ δ' ἄρα μυθῴης ἐρατῆς ἀΐοντες ἐφετμῆς
φοιτῆρες ἔρωτες, ἐπεῤῥώοντο τιθήνῃ.
ἄρτι μὲν ἰδαίην ὑπέδραμεν οὔρεος ἄκρην.
κουρίζων δ', ὑπὸ μοῦνε Πάρις πατρώϊα μῆλα,
ποιμένων ἑκάτερθεν ἐπὶ προχοῇσιν ἀναύρου.
νόσφι μὲν ἀγρομένων ἀγέλην πεμπάζετο ταύρων.
νόσφι δὲ βοσκομένων, διεμέτρεε πώεα μήλων.
καί τι ὀρεσσαύλοιο δορὴν μετόπισθε χιμαίρης
ἐκκρεμὲς ἠώρητο, καὶ αὐτῶν ἅπτετο μηρῶν.
ποιμενίη δ' ὑπέκειτο βοῶν ἐλάτειρα καλαῦροψ.
τοῖος ἐὼν, σύριγγος ἐς ἤθεα βαιὸς ὁδεύων,
ἀγροτέρην καλάμων λιγυρὴν ἐδίωκεν ἀοιδήν.
πολλάκι δ' οἰοπόλοισιν ἐνὶ σταθμοῖσιν ἀείδων,

καὶ ταύρων ἀμέλησε, καὶ οὐκ ἐμπάζετο μήλων,
ἔνθεν ἔχων σύριγγα, καὶ ἤθεα καλὰ νομήων,
Πανὶ, καὶ Ἑρμάωνι φίλην ἀνεβάλλετο μολπήν·
οὐ κύνες ὠρύοντο, καὶ οὐ μυκήσαντο ταῦροι·
μούνη δ' ἠνεμόεσσα βοὴν ἀδίδακτος ἐοῦσα,
ἰδαίων ὀρέων ἀντίθροος ἴαχεν ἠχώ·
ταῦροι δὲ χλοερῆς κεκορηότες ὑψόθι ποίης,
κεκλιμένοι βαρύγουνον ἐπ' ἰχίον ὠνάζοντο·
ὣς ὁ μὲν, ὑψιλόφοιο φυτῶν ὑπένερθε καλύπτρης,
τηλόθεν Ἑρμάωνα διάκτορον εἶδε λιγαίνων·
δειμαίνων δ' ἀνόρουσε, θεῶν δ' ἀλέεινεν ὀπωπήν·
καὶ χορὸν ἠκελάδων δονάκων ἐπὶ φυτῶν ἐάσας,
μήπω πολλὰ καμοῦσαν ἀνέκοπτεν ἀοιδήν·
τοῖα δὲ δειμαίνοντα, προσέννεπε θέσκελος Ἑρμῆς·
τάρβος ἀπορρίψας, καὶ πώεα καλὰ μεθήσας,
δεῦρο θεμιστεύσειας ἐπουρανίῃσι δικάζων,
δεῦρο διακρίνων προφερέστερον εἶδος ὀπωπῆς,
φαιδροτέρῃ τόδε μῆλον, ἐπήρατον ἔρνος ὀπάσσεις·
τοῖον ἀνηύτησεν· ὁ δ' ἤπιον ὄμματα τανύσσας,
ἦκα διακρίνειν πειρήσατο κάλλος ἑκάστης·
δέρκετο μὲν γλαυκῶν βλεφάρων σέλας, ἔδρακε δειρήν,
χρυσῷ δαιδαλέης ἐφράσσατο κόσμον ἑκάστης,
καὶ πτέρνης μετόπισθε, καὶ αὐτῶν ἴχνια ταρσῶν,
χειρῶν μειδιόωντα δίκης προπάροιθεν ἑλοῦσα,
τοῖον Ἀλεξάνδρῳ μυθήσατο μῦθον Ἀθήνη·
δεῦρο τέκος Πριάμοιο, Διὸς παράκοιτιν ἐάσας,
καὶ θαλάμων βασίλειαν ἀτιμάσσας Ἀφροδίτην,
ἠνορέης ἐπίκουρον ἐπαινήσειας Ἀθήνην·
φασί σε κοιρανέειν, καὶ Τρώϊον ἄστυ φυλάσσειν·

δῶρό σε τειρομένοισι σαόπτολιν ἀνδράσι θήσω,
μήποτέ σοι βαρύμηνις ἐπιβρίσειεν ἐνυώ.
πείθεο, καὶ πολέμους τε, καὶ ἠνορέην σε διδάξω.
ὣς ἡ μὲν πολύμητις ἀνηΰτησεν ἀθήνη.
τοῖα δ' ὑποβλήδην λευκώλενος ἔννεπεν ἥρη.
ἤ με διακρίνων, προφερέστερον ἔρνος ὀπάσσῃς,
πάσης ἡμετέρης ἀσίης ἡγήτορα θήσω.
ἔργα μόθων ἀθέριζε· τί γὰρ πολέων βασιλῆϊ;
κοίρανος ἰφθίμοισι, καὶ ἀπτολέμοισι κελεύει.
οὐκ αἰὲ θεράποντες ἀριστεύουσιν ἀθήνης.
ὠκύμοροι θνήσκουσιν ὑποδρηστῆρες ἐνυοῦς.
τοίην κοιρανίην πρωτόθρονος ὤπασεν ἥρη.
ἡ δ' ἑανὸν βαθύκολπον ἐς ἠέρα γυμνώσασα,
κόλπον ἀνηώρησε, καὶ οὐκ ἠδέσατο Κύπρις.
χερὶ δ' ἐλαφρίζουσα μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
στῆθος ἅπαν γύμνωσε, καὶ οὐκ ἐμνήσατο μαζῶν.
τοῖα δὲ μειδιόωσα, προσέννεπε· μηλοβοτῆρα,
δέξεο, καὶ πολέμων ἐπιλήθεο· δέχνυσο μορφὴν
ἡμετέρην, καὶ σκῆπτρα, καὶ ἀσίδα κάλλιπε γαῖαν.
ἔργα μόθων οὐκ οἶδα· τί γὰρ σακέων ἀφροδίτῃ;
ἀγλαΐῃ πολὺ μᾶλλον ἀριστεύουσι γυναῖκες.
ἀντὶ μὲν ἠνορέης, ἐρατεινὴν παράκοιτιν ὀπάσσω.
ἀντὶ δὲ κοιρανίης, ἑλένης ἐπιβήσεο λέκτρων.
νυμφίον ἀθρήσει σε μετὰ τροίην λακεδαίμων.
οὔπω μῦθος ἔληγεν, ὁ δ' ἀγλαὸν ὤπασε μῆλον,
ἀγλαΐης ἀνάθημα, μέγα κτέρας ἀφρογενείῃ,
φοιταλιὴν πολέμοιο, καὶ ἠὺν πολέμοιο γενέθλην.
χερὶ δὲ μῆλον ἔχουσα, τόσην ἀνενείκατο φωνήν,
ἥρην κερτομέουσα, καὶ ἀντιάνειραν ἀθήνην.

δέξατέ μοι πολέμοιο συνήθεες, δέξατε νίκης·
ἀγλαΐην ἐφίλησα, καὶ ἀγλαΐη μεδιώκει·
φασί σε μῆτερ ἄρηος ὑπ' ὠδίνεσσιν ἀέξειν
ἠϋκόμων χαρίτων ἱερὸν χορόν· ἀλλά σε πᾶσαι
σήμερον ἠρνήσαντο, καὶ οὐ μίαν εὗρες ἀρωγήν·
οὐ σακέων βασίλεια, καὶ οὐ πυρὸς ἐσσὶ τιθήνη,
οὔ σοι ἄρης ἐπάρηξε· καὶ οὐ δορὶ μαίνεται ἄρης,
οὐ φλόγες ἡφαίστοιο· καὶ οὐ φλογὸς ἆσθμα λοχεύει,
οἷά τε κυδιάεις ἀνεμώλιος ἀγρυτώνη,
ἣν γάμος οὐκ ἔσπειρε, καὶ οὐ μαιώσατο μήτηρ,
ἀλλὰ σιδηρίησε τομὴ, καὶ ῥίζα σιδήρου,
πατρῴων ἀλόχευτον ἀνεβλάστησε καρήνων
οἷα δὲ χαλκείοισι καλυψαμένη χρόα πέπλοις,
καὶ φεύγεις φιλότητα, καὶ ἄρεος ἔργα διώκεις,
ἁρμονίης ἀδίδακτος, ὁμοφροσύνης ἀδαήμων,
ἀγνώσσεις ὅτι μᾶλλον ἀνάλκιδές εἰσιν ἀθῆναι,
καὶ οὐ κυδαλίμοισιν ἀγαλλόμεναι πολέμοισιν
κεκριμένων μελέων, οὔτ' ἄρσενες, οὔτε γυναῖκες;
τοῖα δ' ἐφυβρίζουσα, προσέννεπε Κύπρις ἀθήνην·
ὣς ἡ μὲν, πολίπορθον ἀέθλιον ἔλλαχε μορφῆς,
ἥρην ἐξελάσασα, καὶ ἀσχαλόωσαν ἀθήνην·
ἱμείρων δ' ὑπ' ἔρωτι, καὶ ἣν οὐκ οἶδε διώκων
δύσπαρις, ἀθρήσας, ἐπὶ δάσκιον ἤγαγεν ὕλην,
ἀνέρας ἐργοπόνοιο δαήμονας ἀγρυτώνης,
ἔνθα τανυπρέμνοιο δαϊζόμεναι δρύες ὕλης
ἤριπον, ἀρχεκάκοιο περιφροσύνῃσι, φερέκλου,
ὅς ποτε μαργαίνοντι χαριζόμενος βασιλῆϊ,
νῆας ἀλεξάνδρῳ δρυτόμῳ τεκτήνατο χαλκῷ·
ἀντὶ μὲν ἰδαίων ὀρέων, ἠλλάξατο πόντον,

καὶ

καὶ λεχέων ἐπίκουρον ἐφεσπομένην ἀφροδίτην
πολλάκις ἀντολίῃσιν ἱλασκόμενος θυέεσσιν,
ἔπλεεν ἑλλήσποντον, ἐπ' εὐρέα νῶτα τιθήνης.
τῷ δὲ πολυτλήτων σημήϊα φαίνετο μόχθων.
κυανέη γὰρ ὕπερθεν ἀναθρῴσκουσα θάλασσα,
οὐρανὸν ὀρφναίῳ ἑλικῶν ἐζώσατο δεσμῷ.
ὧδ' ἄρα μυχθαλόεντος ἐπ' ἠέρος ὄμβρον ἀνῆσα.
ἐκλύσθη δέ τε πόντος, ἐρεσσομένων ἐρετάων,
τόφρα καὶ δαρδάνιον, καὶ τρώϊον ὕδασ' ἀμείψας,
ἰσμαρίδος μεθέηκε παραπλώων στόμα λίμνης.
αἶψα δὲ θρηϊκίοιο μετ' ἄρρια παγγαίοιο,
φυλλίδος ἀντέλλοντα φιλήνορος ἔδρακε τύμβον,
καὶ δρόμον ἐννεάκυκλον ἀλήμονος ἤδε κελεύθου.
ἔνθα διαστείχουσα, κινύρετο φυλλὶς ἀκοίτην,
ἀχνυμένη παλίνορσον ἀπήμονα Δημοφόωντα,
ὁππότε νοστήσειεν ἀθηναίης ἀπὸ δήμων.
τῷ, δὲ βαθυκλήροιο διὰ χθονὸς αἱμονιήων
ἐξαπίνης ἀνέτελλεν ἀχαιΐδος ἄστεα γαίης,
φθίην βωτιάνειραν, καὶ εὐρυάγυια μυκήνην.
ἔνθεν ἀνερχομένοιο παρ' εἱαμενὰς ἐρυμάνθου,
σπάρτην καλλιγύναικα, φίλην πόλιν ἀτρείωνος,
κεκλιμένην ἐνόησε παρ' εὐρώταο ῥεέθροις.
ἄγχι δὲ ναιομένην ὑπὸ δάσκιον οὔρεος ὕλην
γείτονα παπταίνων, ἐρατὴν θηεῖτο θεράπνην.
οὔπω ἤθεν ἔην δολιχὸς πλόος, οὐδὲ γαλήνης
δηρὸν ἐρεσσομένων ἠκούετο δοῦπος ἐρετμῶν.
καὶ χθονὸς ἐγκόλποισιν ἐπ' ἠϊόνεσσι βαλόντες
πείσματα νηὸς ἔδησαν, ὅσοις ναὸς ἔργα μέμηλεν.
αὐτὰρ ὁ, χιονέοιο λοεσσάμενος ποταμοῖο,

ᾤχετο φειδομένοισιν ἐπ' ἴχνεσιν ἴχνος ἐρείσας,
μὴ ποδὸς ἱμερόεντος ὑποχραίνοιτο κονίῃς,
μὴ πλοκάμων κωνῆθεν ἐπιβρύσαντος ἔθειραι,
ὀξύτερον σπεύδοντος ἐπαντιτέλοιεν ἀήταις·
ἄρτι μὲν αἰπύδμητα φιλοξείνων ναετήρων
δώματα παπταίνων, καὶ γείτονας ἐγγύθι νηοὺς,
ἄστεος ἀγλαΐην διεμέτρεεν· ἔνθα μὲν αὐτῆς,
χρύσεον ἐνδαπίης θηεύμενος εἶδος ἀθήνης,
ἔνθα δὲ καρνείοιο παραγνάμψας ὑακίνθου·
ὅν ποτε κουρίζοντα σὺν ἀπόλλωνι νοήσας
δῆμος ἀμυκλαίων, ἠγάσατο μὴ Διῒ Λητὼ
σκυζομένη, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν· αὐτὰρ ἀπόλλων
οὐκ ἐδάη ζεφύρῳ, καὶ ζηλήμονα παῖδα φυλάσσων·
γαῖα δὲ δακρύσαντι χαρισσαμένη βασιλῆϊ,
ἄνθος ἀνηνυέξησε παραίφασιν ἀπόλλωνι·
ἄνθος, ἀριζήλοιο φερώνυμον ἠβητῆρος
ἤδη δ' ἄγχι δόμοισιν ἐπ' ἀτρείδαο μελάθροις
ἵστατο, θεσπεσίῃσιν ἀγαλλόμενος χαρίτεσσιν·
οὐ Διῒ τοῖον ἔτικτεν ἐπήρατον υἷα Θυώνη·
ἱλήκοις Διόνυσε καὶ εἰ Διὸς ἐσσὶ γενέθλης·
καλὸς ἔην κἀκεῖνος ἐπ' ἀγλαΐῃσι προσώπου·
ἡ δὲ, φιλοξείνων θαλάμων κληῗδας ἀνεῖσα
ἐξαπίνης ἑλένη, μετεκίαθε δώματος αὐλήν·
καὶ θαλερῶν προπάροιθεν ὀπιπτεύουσα θυράων,
ὡς ἴδεν, ὡς ἐνόησε, καὶ ἐς μυχὸν ἤγαγεν αὐλῆς·
καί μιν ἐφεδρήσασθαι νεοπηγέος ὑψόθεν ἕδρης,
ἀργυρέης ἐπέτελλε· κόρον δ' οὐκ εἶχεν ὀπωπῆς·
ἀλλ' ὅτε δὴ χρύσειον ὀΐσσαμένη κυθερείης
κοῦρον ὀπιπτεύειν θαλαμηπόλον, ὀψὲ δ' ἀνέγνω

ὡς οὐκ ἔην ἔρως· βελέων δ' οὐκ εἶχε φαρέτρην·
πολλάκι δ' ἀγλαΐῃσιν ἐϋγλήνοιο προσώπου,
παπταίνειν ἐδόκευε τὸν ἱμερίδων βασιλῆα·
ὀψὲ δὲ θαμβήσασα, τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
ξεῖνε, πόθεν τελέθεις; ἐρατὸν γένος εἰπὲ, καὶ πάτρην·
ἀγλαΐην μὲν ἔοικας ἀριζήλῳ βασιλῆϊ,
ἀλλὰ τεὴν οὐκ οἶδα παρ' Ἀργείοισι γενέθλην·
οὐ Πύλον ἠμαθόεσσαν ἔχεις Νηλήϊον οὖδας·
Ἀντίλοχον δεδάηκα· τεὴν οὐκ εἶδον ὀπωπήν·
οὐ Φθίην χαρίεσσαν ἀριστήων τροφὸν ἀνδρῶν,
οἶδα περικλήϊστον ὅλον γένος Αἰακιδάων·
ἀγλαΐην Πηλῆος ἐϋκλείην Τελαμῶνος,
ἤθεα Πατρόκλοιο, καὶ ἠνορέην Ἀχιλλῆος·
τοῖα πόθῳ ποθέουσα λιγύθροος ἔννεπε νύμφη·
αὐτὰρ ὁ, μειλιχίην ἠμείβετο γῆρυν ἀνοίξας,
εἴ τινά που Φρυγίης ἐνὶ τέρμασι γαῖαν ἀκούεις
Ἴλιον, ἣν πύργωσε Ποσειδάων, καὶ Ἀπόλλων,
εἴ τινά που πολύολβον ἐνὶ Τροίῃ βασιλῆα
ἔκλυες ἀώδιον ὑπὸ Κρονίδαο γενέθλης,
ἔνθεν ἀριστεύων, ἐμφύλια πάντα διώκω·
εἰμὶ γύναι, Πριάμοιο πολυχρύσου φίλος υἱός·
εἰμὶ δὲ Δαρδανίδης· ὁ δὲ Δάρδανος, ἐκ Διὸς ἦεν,
ἔνθεν ἀπ' Οὐλύμποιο θεοὶ ξεινήουσιν ἀνδρῶν,
πολλάκι θνητοῖσι καὶ ἀθάνατοί περ ἐόντες·
ὧν ὁ μὲν, ἡμετέρης δωμήσατο τείχεα πάτρης·
τείχεα, μὴ πίπτοντα Ποσειδάων, καὶ Ἀπόλλων,
αὐτὰρ ἐγὼ, βασίλεια δικασπόλος εἰμὶ θεάων·
καὶ γὰρ ἀνηχεμένῃσιν ἐπ' οὐρανίῃσι δικάζων,
Κύπριδος ἀγλαΐην, καὶ ἐπήρατον ᾔνεσα μορφήν·

ἡ δὲ, περικλήϊστον ἐμῶν ἀντάξιον ἔργων,
νύμφην ἱμερόεσσαν ἐμοὶ κατένευσεν ὀπάσσαι.
ἣν ἑλένην ἐνέπουσι, κασιγνήτην ἀφροδίτης·
ἧς ἕνεκεν τέτληκα καὶ οἴδματα τόσσα περῆσαι·
δεῦρο γάμον κεράσωμεν, ἐπεὶ Κυθέρεια κελεύει·
μή με καταισχύνειας, ἐμὴν καὶ κύπριν ἐλέγξῃς,
οὐκ ἐρέω· τί δὲ τόσσον ἐπισταμένην σε διδάξω;
οἶσθα γὰρ ὡς Μενέλαος ἀνάλκιδός ἐστι γενέθλης·
οὐ τοῖαι γεγάασιν ἐν ἀργείοισι γυναῖκες.
καὶ γὰρ ἀκιδνοτέροισιν ἀεξόμεναι μελέεσσιν,
ἀνδρῶν εἶδος ἔχουσι, νόθοι δ' ἐγένοντο γυναῖκες,
ἔννεπεν· ἡ δ' ἐρόεσσαν ἐπὶ χθονὶ πῆξεν ὀπωπὴν
δηρὸν ἀμηχανέουσα, καὶ οὐκ ἠμείβετο νύμφη·
ὀψὲ δὲ θαμβήσασα, τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
ἀρχείως ὦ ξεῖνε τεῆς ποτὲ τείχεα πάτρης,
τὰ, πρὶν ἐδωμήσαντο Ποσειδάων, καὶ ἀπόλλων,
ἤθελον ἀθανάτων δεδάλματα κεῖνα νοῆσαι,
καὶ νομὸν οἰοπόλοιο λιγύπνοον ἀπόλλωνος·
ἔνθα θεοδμήτοισι παρὰ προβολῇσι πυλάων
πολλάκις εἰλιπόδεσσιν ἐφέσπετο βουσὶν ἀπόλλων.
ἄγρεο νῦν σπάρτηθεν, ἐπὶ τροίην με κόμιζε·
ἕψομαι ὡς Κυθέρεια γάμων βασίλεια κελεύει·
οὐ τρομέω Μενέλαον ὅτ' ἐν τροίῃ με νοήσῃ.
τοίην συνθεσίην καλλίσφυρος ἔννεπε νύμφη.
νὺξ δὲ πόνων ἄμπαυμα μετ' ἠελίοιο κελεύθους
ὕπνον ἐλαφρίζουσα, μετήορον ὤπασεν ἠῶ
ἀρχομένην· δοιὰς δὲ πύλας ὤϊξεν ὀνείρων,
τὴν μὲν, ἀληθείης κεράων ἀπελάμπετο κόσμῳ,
ἔνθεν ἀναθρώσκουσι θεῶν νημερτέες ὀμφαί·

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ·

τὴν δὲ, δολοφροσύνης, κενεῶν θρέπτειραν ὀνείρων·
αὐτὰρ ὁ, ποντοπόρων ἑλένην ἐπὶ σέλματα νηῶν
ἐκ θαλάμων ἐκόμιζε φιλοξείνου Μενελάου,
κυδιόων ὑπέροπλον ὑποσχεσίῃ κυθερείης,
φόρτον ἄγων ἔσπευδεν ἐς ἴλιον ἰωχμοῖο·
ἑρμιόνη δ' ἀνέμοισιν ἀπορρίψασα καλύπτρην,
ἱσταμένης πολύδακρυς ἀνέστενεν ἠριγενείης·
πολλάκι δ' ἀμφιπόλους θαλάμων ἔκτοσθε λαβοῦσα,
ὀξύτατον βοόωσα, τόσην ἀνενείκατο φωνήν·
παῖδες, πῆ μελιποῦσα πολύστονος ᾤχετο μήτηρ,
ἣ χθιζὸν σὺν ἐμοὶ θαλάμων κληῖδας ἑλοῦσα,
ἔδραθεν ὑπνώουσα, καὶ ἐς μίαν ἤλυθεν εὐνήν,
ἔννεπε δακρυχέουσα, συνωδύροντο δὲ παῖδες·
ἀγρόμεναι δ' ἑκάτερθεν ἐπὶ προθύροισιν ἐρύκειν
ἑρμιόνην στενάχουσαν ἐπειρήσαντο γυναῖκες·
τέκνον, ὀδυρομένη γόον εὔνασον· ᾤχετο μήτηρ·
νοστήσει παλίνορσος, ἐπὴν κλαίουσαν νοήσει·
οὐχ ὁράας· γοεραὶ μὲν ὑπημύουσι παρειαί,
πυκνὰ δὲ μυρομένης, θαλεραὶ μινύθουσιν ὀπωπαί·
ἦ τάχα νυμφάων ἐς ὁμήγυριν ἀγρομενάων,
ἤλυθεν, ἰθείης δὲ παραπλάζουσα κελεύθου,
ἵσταται ἀσχαλόωσα· καὶ ἐς λειμῶνα μολοῦσα
ὡράων, δροσόεντος ὑπὲρ πεδίοιο θαάσσει,
ἢ χρόα πατρῴοιο λοεσσαμένη ποταμοῖο,
ᾤχετο, καὶ δηθύνει ὑπὲρ εὐρώταο παρ' ὄχθαις·
τοῖα δὲ δακρύσασα πολύστονος ἔννεπε κούρη·
εἶδεν ὄρος, ποταμῶν ἐδάη ῥόον· ὧδε κελεύθους
ἐς ῥόδον, ἐς λειμῶνα· τί με φθέγξασθε γυναῖκες;
ἀστέρες ὑπνώουσι, καὶ ἐν σκοπέλοισιν ἰαύει·

ἀστέρες ἀντέλλουσι, καὶ οὐ παλίνορσος ἱκάνεις.
μῆτερ ἐμή, τίνα χῶρον ἔχεις; τίνα δ' οὔρεα ναίεις;
πλαζομένην θῆρές σε κατέκτανον. ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
θῆρες ἀριζήλοιο Διὸς τρομέουσι γενέθλην.
ἤριπες ἐξ ὀρέων χαμαλῆς ἐπὶ νῶτα κονίης,
σὸν δέμας οἰοπόλοισιν ἐνὶ δρυμοῖσι λιποῦσα,
ἀλλὰ πολυπρέμνων ξυλόχων ὑποδάσκιον ὕλην
δένδρεα παπτήνασα καὶ αὐτῶν ἄχρι πετήλων,
σὸν δέμας οὐκ ἐνόησα, καὶ οὐ νεμεσίζομεν ὕλην.
μή δ' ὑδρῶν γονόεντος ἐπ' Εὐρώταο ῥεέθρων
νηχομένην ἐκάλυψεν ὑποβρυχίην σε γαλήνη;
ἀλλὰ καὶ ἐν ποταμοῖσι, καὶ ἐν πελάγεσσι θαλάσσης,
νηϊάδες ζώουσι, καὶ οὐ κτείνουσι γυναῖκας.
ὣς ἡ μὲν στενάχεσκεν ἀνακλίνασα δὲ δειρήν,
ὕπνωσ'· ἐπεὶ θανάτοιο συνέμπορος· εἰ γὰρ ἐτύχθη
ἄμφω, ἀναγκαίη ξυνήϊα πάντα λαχόντα,
ἔργα παλαιοτέροιο κασιγνήτοιο διώκει.
ἔνθεν ἀκηχεμένοισι βαρυνόμεναι βλεφάροισι,
πολλάκις ὑπνώουσιν, ὅτε κλαίουσι γυναῖκες.
ἦλθεν, ἀλητεύουσα, δαϊφροσύνῃσιν ὀνείρων,
μητέρα παπταίνειν ὠΐσατο· τοῖα δὲ κούρη
ἴαχε θαμβήσασα, καὶ ἀχνυμένη περ ἐοῦσα.
χθιζὸν ὀδυρομένην με δόμων ἔκτοσθε φυγοῦσα,
κάλλιπες ὑπνώουσαν ὑπὲρ λεχέων γενετῆρος.
ποῖον ὄρος προλέλοιπα, τίνας μεθέηκα κολώνας.
οὕτω καλλικόμοιο μεθ' ἁρμονίην Ἀφροδίτης.
τοῖα δὲ φωνήσασα, προσέννεπε Τυνδαρεώνη.
τέκνον, ἀκηχεμένη, μὴ μέμφεο τοῖα παθοῦσα.
ὁ χθιζός με μολὼν ἀπατήλιος ἥρπασεν ἀνήρ,

ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΠΑΓΗ.

ἔννεπεν· ἡ δ' ἀνέρυσε καὶ ὑχ' ὁρόασα τιθήνην,
ὀξυτέρην πολὺ μᾶλλον ἀνεβρυχήσατο φωνήν·
ἠερίης ὄρνιθος ἐύπτερα τέκνα γενέθλης,
ἔσπετε νοσήσαντος ἐπὶ Κρήτην Μενελάου·
χθιζὸν ἐπὶ σπάρτην τίς ἀνὴρ ἀθέμιστος ἐλθὼν,
ἀγλαΐην σύμπασαν ἐμῶν ἀλάπαξε μελάθρων·
ὣς ἡ μὲν, πολύδακρυς ἐς ἠέρα φωνήσασα,
μητέρα μαστεύουσα μάτην ἐπλάζετο κούρη·
καὶ κικόνων πτολίεθρα, καὶ αἰολίδος πόρον ἕλλης,
δαρδανίης λιμένεσσιν, ὁ νυμφίος ἤγαγε νύμφην·
πυκνὰ δ' ἔτιλλε κόμην, χρυσέην δ' ἔρρηξε καλύπτρην
Κασσάνδρη, νεόφοιτον ἐπ' ἀκροπόλιος ἰδοῦσα,
τροίη δ' ὑψιδόμων πολέων κλῃῖδας ἀνεῖσα,
δέξατο νοσήσαντα, τὸν ἀρχέκακον πολιήτην·

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗΣ ΕΛΕ
ΝΗΣ, ΤΕΛΟΣ.

AL DVS

614

44
104
104
104
104
1·04

564
52
516

Quintus
412